

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

திரிசுரபுரம்

ஸென்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ரீடயர்ட் ஸ்மிஸ்கிருத

தலைமைப் பண்டிதர்,

மஹாவிதவான, ஸாரஸவதஸாரஜஞா, கவிசிகாமணி,

மஹாமஹோபாத்தியாய

ஸ்ரீ உவே T V ஸ்ரீ நிவாஸாசாராயா

அவாகளால மொழிபெயராகப்பெற்று,

தம்பகோணம் காலேஜ் ரீடயர்ட் தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதர்

மணலூர் - வீரவல்லி,

இராமரனுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

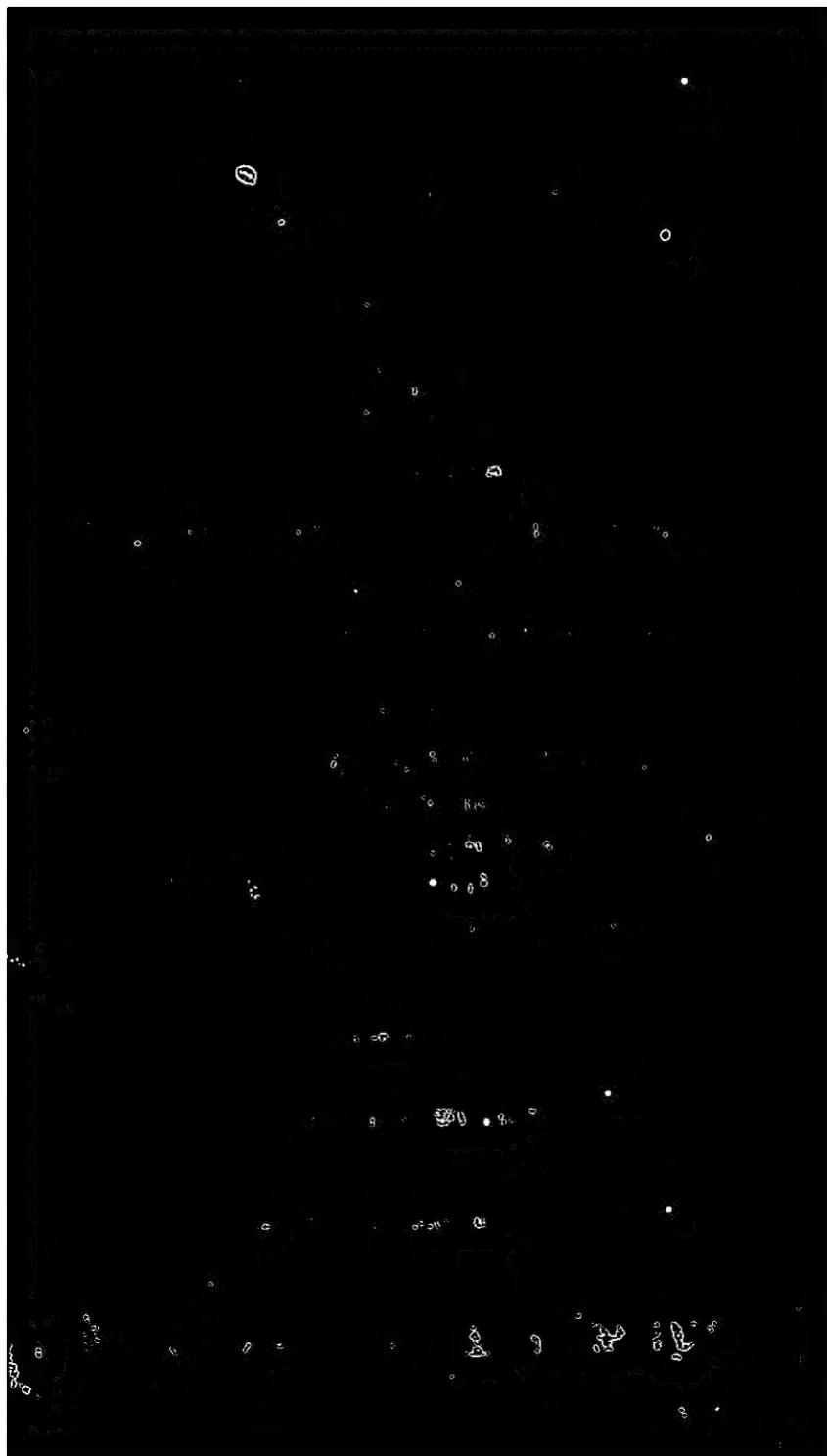
செனனை

கேசரி அச்சககூடம்

விலை ரூபா 3 தபால் சார்ஜ் வேறு

1933

(All Rights Reserved)

ஸ்ரீ : முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், புத்தபாவங்களுள் மிகச்சிறந்ததான காண்பாவம் இப்போது பூர்த்தியானதைப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் அனபாகளுக்குத் தெரிவிக்கலானேன் சில மாதங்களுக்கு முன்னமேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டிய இந்தப்பாவம், போதுமான ஸௌகரியங்களில்லாமையால் வெளிவராமல், இப்போதாவது வெளிவந்தது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பூரணிருப்பினாலேயே

காணனுக்கு முன்னும் பின்னும் படைத்தலைமை வஹிதத்வாகள், சுத்தநியதாமததில் சிறிதுநதவறாமல் போசெய்திருந்தாலும், பாண்டவர்களபக்கம் நியாயமிருந்ததால் அவர்களிடத்து அனபுடையவர்களாகி, அவர்களோடு நடபுகொள்ளுமபடி தூயோசனனுக்குப் பலமுறை நற்புத்தி கூறினவர்கள் காணனோ, பாண்டவர்களிடத்து ஆழந்த பகைமைகொண்டவனும் அவர்களிடத்துத் தூரியோதனனுக்குப் பகைமை மேனமேலும் வளாசசி அடைவதற்கு முகயகாரணமாயிருந்தவனுமாவான் ஆதலின், அவன் படைத்தலைமை வகித்து நடத்திய புத்தம் எவ்வளவு கடுமையாக இருந்திருக்குமென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்

1 அனுகரமணிகாததியாயத்தில், ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஒரு விருகூதமாக உருவகப்படுத்தியவிடத்து இந்தக் காண்பாவம் அதன் புஷ்பமாகக் கூறப்பட்டிருத்தலே, இதன் பெருமையை நன்குவிளக்கும்

பாவஸங்கிரகாதியாயத்தில், 2 இடில், புத்திசாலியான சல்லியனை ஸாரதியாக நியமித்ததும், புராதனசரித்திரமாயுள்ள திரிபுர ஸமஹாசமும, புத்தபிரயாணத்தில் காணனுக்கும் சல்லியனுக்கும் நடந்த குருரமான ஸமவாதமும, தூஷணமடங்கிய ஹமஸகாரியமென்னும் கதைபும, பாண்டியன் மஹாதமாவான் அழுவத்தாமாவினால் கொல்லப்பட்டதும், 3 தண்டேஸென்ன தண

1 ஆகிபாவம் 11-ம் பக்கம் 2 ஆகிபாவம் 49-ம் பக்கம்

3 இவனுடையபெயர் தண்டதாரனென்றே மற்ற இடங்களில் காணப்படுகிறது

டன் இவர்களுடைய வதமும், காமராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் காணாமல் இரண்டு தேராளிகளாகச் சண்டையெய்தபோது விலாளாளிகள் யாவரும் பாரததிருக்கையில் காணாமல் யுதிஷ்டிரருக்கு பரணஸ்தேகம் உண்டாகக்கப்பட்டதும், யுதிஷ்டிரருக்கும் ஆரஜுனனுக்கும் பரஸ்பரம் கோபமுண்டானதும், அந்தச் சமயத்தில் கிருஷ்ணன் ஆரஜுனனைச் சமாதானப்படுத்தியதும், பீமனேனன் பிரதிஜைஞ்செய்து யுத்தத்தில் துச்சராஸனை மாரபபிளந்து ரகத்ததைக் குடித்ததும், காணாமல் ஆரஜுனனும் இரண்டு தேராளிகளாகச் செய்த சண்டையில் மகாரதனாகிய காணனை ஆரஜுனன் கொன்றதும் சொல்லப்பட்டன' என்று இதன் கதைச்சுருக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது நன்னட்பின் லக்ஷணங்களையும் பலவகையான தாமதங்களையும் நீதிகளையும் இந்தப்பாவத்தில் நன்றாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இந்தப் பாவத்தை நான் பரிசோதித்து வருகையில், அச் சுவை அத்யாயத்தின் இறுதியில் ¹ ஆரஜுனன் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களில் பதின்மறைக கொன்றதாக இருந்தது அங்குமப் பொருள்கொள்வது, திருதராஷ்டிரகுமாரர்கள் நூற்றுவரையும் தானே கொல்லுவதாகப் பீமனேனன்செய்த பரதிஜைஞ்சுக்கு விரோதமாவதுபற்றி, எனமனத்தில் பெருமகனாய் உண்டாக் கிறது இந்தச் சந்தேகத்தைக் குறித்துப் பலபண்டிதர்களிடம் விசாரித்து வருகையில், சென்னை பரெஸிடென்ஸி காலேஜ் ஸைன்கிருத போதகாசிரியராகிய Mahamahopadhyaya, Vidya-vacaspathi, பரமமஹீ Prof S குப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகள்; M A I E S, அவர்களிடம் தெரிவித்தபோது, அவர்கள், 'புனலில் 'Bhandarkar Oriental Research Institute' என்று டாக்டர் பந்தாகராபெயரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள கீழநாட்டுப் பாஷா ஆராய்ச்சிக் கழகத்தார் ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்கள் இதுவிய்யமாக அவர்கள் ஒரு நிச்சயம் செய்திருப்பார்கள் அவர்களுக்கு எழுதினால் உண்மை விளங்கும்' என்று சொன்னார்கள் அங்குமே அவர்களுக்கு எழுதலாமென்றெண்ணி, என்னிடமுள்ள வடமொழி மஹாபாரதப் பிரதிகளையெல்லாம் வைத்து ஒப்புநோக்கினேன் என மொழிபெயர்ப்பிற்கு மூலமாயுள்ள சூப்பகோணம் பதிப்பில் 'அநயே மூடா?' (சுமே) (உவா) என்ற பாடம் காணப்பட்டது அப்போது, 'இதற்கு வேறுபொருள் செய்யலாமே' என்ற ஆலோசனை,

1 இதன் விவரத்தைக் காண்பாவம் 377-ம் பக்கத்தில் காண்க.

நற்செயலாக, என மனத்தில தோன்றிற்று பிறகு, முன்பின்
 'லோகங்களைப் பலமுறை படித்துப்பார்த்ததில் எனக்குத் தோற்
 றிய அர்த்தமே சரியானதென்று எனக்கு ஓர் உறுதியுண்டா
 றிற்று இதனை, ஸ்ரீமான், Prof குப்புஸவாமிசாஸ்திரிகளவாகனி
 ம் திருமபவும் தெரிவித்தபோது, அவர்கள், இந்தப் பொருளே
 ரியானதென்றும் பொருத்தமானதென்றும் சந்தோஷித்துக்
 கூறி, அப்படியே பதிப்பித்துவிடலாமென்று மிகவும் வற்புறுத்திச்
 சொன்னார்கள் அவ்விதமே பதிப்பித்திருக்கிறேன் புனுவிலுள்ள
 கிழ கழகத்தாருக்கு இதைப்பற்றி எழுதியதில், அவர்கள், 'இந்த
 மடம் இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை' என்றும் 'இப்
 பொழுது அவகாசமில்லாமையால் இதைப்பற்றிப் பின்பு தெரிவிப்
 பாம்' என்றும் பதிலெழுதிவிட்டார்கள் நீலகண்டியவாகயான
 பாடத்திற்கும் பரதாபசரதிராய, O I R, மனமதநாதத்ததா
 வாகளுடைய ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கும், நான்கொண்ட
 பாருள் மாறியிருத்தலால், உண்மை எதுவாயிருக்குமோ
 வனது மனம் அஞ்சுகிறது

புத்தகபாலங்கள் ஐந்தினையும் மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்த
 னக்குப் பேருதவியசெய்த திரிசிரபுரம், ஸெனட் ஜோஸப்
 லேஜ், ஸமஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர், மஹாவிதவான், மஹா
 ஹோபாதயாய, கவிசிகாமணி, ஸாரஸவத் ஸாரஜ்ஞா, ஸ்ரீ உ
 வ T V ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியாஸவாமிகளவர்கள் இவ்விஷயமாக
 டுத்துக்கொண்ட பரிஸ்ரமத்திற்கு நான் என்றும் நன்றிபாராட்
 க் கடமையுற்றிருக்கிறேன்

ஸ்ரீ மஹாபாரதமொழிபெயர்ப்பை மிகவும் ஆதரித்து
 னக்கு ஊக்கமளித்துவந்த திருப்பனந்தாள ஆதினகாததரவாக
 ராகிய மகாகனம்பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சோமசுந்தரத்
 மபிரானவர்கள் காலஞ்சென்ற பிறகு, அந்த ஸ்தானத்திற்கு
 நத் மஹாகனம் பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொக்கலிங்
 ததம்பிரானவர்களோடு ஒருஸமயம் நான் ஸல்லாபம்செய்து
 காண்டிருந்தபோது, அவர்கள், 'காண்பாவத்திற்கு வேண்டிய
 சலவை நாமே பொறுத்துக்கொள்வோம்' என்று பரமதிருபதி
 பாடு கூறி, வேண்டிய பொருளுதவியும் உடனே செய்தாராகள்
 ஸல்லாமலும், எனக்கு முட்டுப்பாடு உண்டாகும்காலத்திலெல்
 லும் குறிப்பற்றித் வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து அவர்கள்
 னனை ஆதரித்துவந்தார்கள் அந்நினம் உதவிபுரிந்த அந்தப்

‘பெருந்தகையாளர்களை நான் காணனென்றே நினைத்தேன் அவ்
களுக்குப்பின், இப்போது அநதஸ்தானத்தில் வீற்றிருக்கும் மக
கனமபொருந்திய ஸ்ரீஸுரீ, காசிவாஸி சொக்கலிங்கத் தம்பிர
னவாகளும், அவர்களுடைய இளவரசான மகாகனமபொருந்திய
ஸ்ரீஸுரீ, காசிவாஸி சாமிநாதத்தம்பிரானவர்களும் இந்த மஹ
பாரதப்பதிப்புவிஷயத்தில் எனக்கு வேண்டிய உதவிகளைப்புரிந்த
ஆதரித்துவருகிறார்கள் இவர்களுடைய பெருமைகளை முன்
துரோணபாவமுகவுரையில் தெரிவித்திருக்கிறேன் இந்த ஆ
னத்திலிருந்து நான் அடைகிற உதவிகள் மிகப்பல இந்த ஆ
னம் நீழ் தழைத்தோங்கவேண்டுமென்று நெஞ்சார நினைத்
லும் வாயார வாழ்த்தலுமன்றி யான் செய்யக்கூடிய கைமமா
யாதுள்ளது !

இந்தப்பாவத்தையும் முனஸ்குசைககள் பலவற்றின் இரன்
டாம் பதிப்பையும் மிகக் ஊக்கத்தோடு நடத்திக்கொடுத்து
செனனை ‘கமாஷியல்’ அச்சககூடத்தாருடைய உதவி மிகவு
பாராட்டற்பாலது

இந்த மஹாபாரதப்பதிப்புவிஷயத்தில் நான் அடைந்துள்ள
பலவகையான சிரமங்களைச் சுருக்கமாகவாவது இங்கே கூறு
வீருக்க முடியவில்லை நான் மஹாபாரத கைங்கரியத்தை
தொடங்கியபோது பதிப்புவேலை நடநகமாதிரி நடந்துவந்தால்
பலவருஷங்களுக்கு முன்னமே இந்த மஹாபாரதம் பூர்த்தியா
யிருக்கும் இந்தப் பதிப்புவேலையை நான் தொடங்கியபொழுது
இதற்குவேண்டிய ஸகாயங்களெல்லாம் செய்வதாக வாகங்களித்து
எனக்கு ஊக்கமுண்டாக்கிப் பிறகு ஏனென்று கேளாமையோ
தாம் மற்றச்சந்தாதார்களபோல ஸ்குசைகள் வானகிவந்தை
யும் நிறுத்திவிட்ட கனவானகள் சிலர் சொல்லளவில் மிக
தாராளமாகக்கூறி எனக்கு நம்பிக்கையை உண்டாக்கிப் ப
முறை எனனை அலையச்செய்து என்காலத்தை வீணாக்கி எனமன
தைப் புண்ணாக்கியவா சிலர் இந்தவேலையை நிறுத்திவிட்டால்
என்று நற்புத்திகுறின பெருஞ்செல்வா சிலர் பலவருஷங்க
புத்தகத்தை விருமபிவாங்கிவந்து பணம்கேட்பொழுது ராம்
யணபாரதங்களை இழித்துக்கூறி எனமனத்திற்கு மிக்கவருத்த
தை உண்டுபண்ணின கனவானகள் சிலர் இவர்களுடைய பழக்க
களால் எனமனத்திலுண்டானபுண ஆறுவதற்கு, இளமைதெ
டங்கி எனனிடத்தில் மிகக் அனபுடையவர்களும் இந்தமஹாபா

தப பதிப்புவிஷயமாக அடிக்கடி என்னைத் தூண்டியும் பலமுறை
 லீகிதங்கள் எழுதியும் பொருள் உதவிசெய்தும் எனமனத்திற்கு
 மிக்க ஊக்கத்தை அளித்துவருபவர்களும் ஸ்தாசாரஸம்பன்னா
 களும் ஸத்தாமபரிபாலகர்களுமான குமபகோணம் பரமமஹீ
 Prof K சுந்தரராமையா, M A, அவர்களும், விதவஜ்ஜனபோஷ
 கர்களும் பரோபகார சீலர்களாகிய சென்னை ஹைகோர்ட்டு
 வக்கீல், ஸ்ரீமான், V V ஸ்ரீநிவாஸஸுயங்கரா, B A, B L, அவா
 களும் போன்ற சில உத்தம புருஷர்களுடைய இனசொல்லும்
 நன்றற்றலும் ஸல்லாபமுமே நனமுந்நதாக உள்ளன

‘கைமமா ஹகவாமற கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்—தம்மா
 லியலுதவி தாமசெய்வா’ என்றபடி, சில நண்பர்கள் புதியசந்தா
 தார்களைச் சேர்த்துக்கொடுத்தல் முதலிய பல உதவிகளை இந்த
 மஹாபாரதப் பதிப்பு விஷயமாகச் செய்துவருகின்றனர். ஸ்ரீ
 கண்ணபிரான திருவருளால் அவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளும்
 உண்டாகுக

இந்த நற்காரயம், தக்க உதவியில்லாமையால், நான் எண்
 னியபடி. விரைவில் நடைபெறும்லிருப்பதைப் பற்றிப் பலமுறை
 தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் ஆதிதொடங்கி இந்த மஹா
 பாரதத்தைச் சிரத்தையுடன் வாங்கிப் படித்துவரும் சந்தாதாராக
 ளான ஆபதர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கையொப்பமாவது
 சேர்த்துக்கொடுத்து இந்த மஹாபாரத கைங்காயத்தைப் பூர்த்தி
 செய்வித்து அதனால் வரும் புகழ்புண்ணியங்களைக் கைக்கொள்
 ளும்படி. அவர்களை மீண்டும் பிரார்த்திக்கிறேன்

இனி வெளிவரவேண்டிய பாவங்களை விரைவில் வெளிவரச்
 செய்யவும், ஸ்ரீ மஹாபாரத சம்பந்தமாக நானவெளியிட எண்ணி
 யிருக்கிற ஆராய்ச்சிக்ருதிப்பு அபிதான விளக்கம் முதலியவற்றை
 இனிது நிறைவேற்றவும் வேண்டிய எல்லாவித ஆற்றல்களையும்
 எனக்கு அளித்தருளும்படி பாண்டவ ஸஹாயனான ஸ்ரீ பாரதத்
 ஸாரதிப் பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளை எப்பொழுதும்
 வணங்குகிறேன்

மயிலாப்பூர்,
 5-1-1923

}

இங்ஙனம்,

ம. வீ இராமானுஜாசாராயன்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீ மஹாபாரதம்
க ர் ண ப ர் வ ம் .

விஷய ஸ ஓசிகை.

அத்யாயம்	பக்கம்
1 கடவுள் வாழ்த்து	1
ஸஞ்சயன், காணன்னமுதலியவர்களின் வதத்தைத்	
திருதராஷ்டிரனுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லியது	2 - 4
காந்தாரி முதலியோரா அழுத்தும், ஸஞ்சயன் தேற்றியதும்	4
திருதராஷ்டிரன் மூச்சுசெய்தைந்ததும், விதுரா முத	
லியோரா தெளிவித்ததும்	4 - 5
2 திருதராஷ்டிரன் போரிலிறந்தவர்களின் பெயர்களைக்	
கேட்க விரும்பியது	6
ஸஞ்சயன் போரிலிறந்தவர்களின் பெயர்களைச் சொல்	
லியது	7 - 13
3 ஸஞ்சயன் போரில் கொல்லப்பட்ட பகைவர்களின்	
பெயர்களைச் சொல்லியது	13 - 18
4 ஸஞ்சயன் போரில் மிகுந்தவர்களின் பெயர்களைச்	
சொல்லியது	19 - 21
5 திருதராஷ்டிரன் காணனுடைய குணங்களை வானித	
துத் துயரமுற்றது	22 - 24
6 திருதராஷ்டிரன் காணனைப் புகழ்ந்து போரை விரி	
வாகக் கூறும்படி ஸஞ்சயனை ஏவியது	25 - 32
7 துரியோதனன் யாரை ஸேனாபதியாகக் கலாமென்று	
அஸ்வத்தாமா முதலியோருடன் ஆலோசித்தது	33
அஸ்வத்தாமா காணனை ஸேனாபதியாகக் சொல்லிய	
தும், துரியோதனன் காணனை ஸேனாபதியாகியதும்	33 - 36
8 காணன் மகரவயுகம் வகுத்துப் போருக்குப் புறப்பட்டது	39 - 40
அாஜுனன் அரத்தசந்திரவியுகம் வகுத்துப் போருக்	
குப் புறப்பட்டது	40 - 41
9 ஸங்குல் யுத்தம்	42 - 44
கேஷம் தூத்தியின் யுத்தமும் வதமும்	44 - 46
10 தவந்தவ யுத்தம்	46
அனுவிந்தன் (=கேகயன்) வதம்	47
விந்தன் வதம்	48
11 சித்ரஸேனன்வதம் (=அபீஸாரராஜன்)	50
சித்ரன் வதம்	51
12 அஸ்வத்தாமாவுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம்	51 - 55
13 சலயனூல் சுருத்தோத்தி தோல்வியடைந்தது	55 - 56
14 ஸஹதேவனூல் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது	57 - 58
15 காணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தம்	59 - 62
காணன் நகுலனைப் பரிஹவித்தது	62

* அதிகப்பாடங்களுக்கு விஷய ஸ ஓசிகை எழுதப்படவில்லை.

அத்யாயம்	பக்கம்
16 யுத்தஸூகரும உலூகனுகும் யுத்தம் ஸூதஸோமனுகும சகுனிகும யுத்தம்	65 66 - 68
17 கிருபரால கிருஷ்டதபுமனன தோலவியடைநதது கிருதவாமாவால் சிகண்டி தோலவியடைநதது	69 - 70 70 - 71
18 ஸருதஞ்சயன, ஸௌஸருதி, சந்திரதேவன (= திரி காததாக்கள்) இவாகளின வதம் ஸதயதேவன, மிதரவாமா, மிதரதேவன இவாகளின வதம்	72 73
19 ஸவகுலயுத்த வாணனை	75 - 78
20 யுதிஷ்டிரரால துரியோதனன தோலவியடைநதது	79 - 81
21 ஸவகுல யுத்தமும், காணனுக்கும் ஸாதயகிகும யுத்தமும் பாசனைகளில் மந்திராலோசனை	81 - 85 86 - 88
22 -காணன தனகருச சலயன ஸாரதிபாகவேணுமெனறு துரியோதனனிடம் சொலவியது காணனது வில்லின வரலாறு காணன தனகரும அாஜுனனுக்குமுள்ள ஸௌகாயா ஸௌகாயவகளைத துரியோதனனிடம் தெரிவித்தது	89 - 92 90 91 - 92
23 துரியோதனன சலயனைக காணனுக்குத் தேரோட்ட வேண்டினது சலயன காணனுக்குத் தேரோட்ட மறுத்தது துரியோதனன மறுபடியும் சலயனைத துதித்தது வேண டினதும், சலயன தேரோட்டச சமமித்தததும்	93 - 95 96 - 98 98 - 99
24-27 திரிபுராஸூரா கதை திரிபுராஸூராகன வரமபெற்றது மயன திரிபுரவகளை இயற்றியதும், அவற்றின் சிறப்பும் ஹரி என்னும் அஸூரன வரமபெற்றது மருதஸூரீவினிக குளம் உண்டானது தேவர்கள் சங்கரரைக்குறித்தது தவம்செய்தது அவ ரைத் தரிசித்தது வணங்கியது -தேவர்கள் தத்தம் பலத்திற பாதிபாதியைச சங்கரருக் குக் கொடுத்தது பசுத்துவம் நீவரும் வழி விஸ்வகாமா திரிபுரவதத்துக்குத் தோ முதலியன 'அமைத்தது தேவர்கள் பிரமமதேவரை ஸாரதியாக வேண்டினது தோவீரனிலும் பாகன சிறந்தவனாயிருக்கவேண்டும என்பது பிரமமதேவா தேரோட்டியது சங்கரா திரிபுரவகளை அழித்தது -சங்கரருடைய கோபாகனி உலகை எரிககத் தொடவ - 'கியதும், அவர் தடுத்ததும் - துரியோதனன மறுபடியும் சலயனை வேண்டினது	99 - 117 100 - 101 101 102 102 104 - 106 107 - 109 108 109 - 112 113 - 115 114 115 116 117 117
28-பரசுராமா அஸூரர்களைக் கொன்று ஈஸ்வரிடம் வரங் கன பெற்றது துரியோதனன, காணன கூத்ததிரியனையென்று கார ணத்தோடு கூறியது	119 - 120 - 120

அத்யாயம்	பக்கம்
29 காணனுக்குத் தோஷ்டமம் விஷயத்தில் சலயன் செய்தது கொண்ட உடனபடிகளை	121 - 124
30 சலயன் ஸாரதியாக வீற்றிருந்த தேரின்மேல் காணன் ஏறிப் போருக்குப் புறப்பட்டது	126 - 128
31 தூரிமித்தங்களுண்டானது காணன் தனனைப் புகழ்ந்தது	128 - 129
சலயன் அாஜுனனைப் புகழ்ந்து காணனை இகழ்ந்தது	129 - 131
32 காணன் தனக்கு அாஜுனனைக்காட்டுபவனுக்கு அவன் வீரும்பும பரிசளிப்பதாகச் சொல்லியது	131 - 132
33 சலயனும் காணனும் ஒருவரை ஒருவர் இகழ்ந்தது காணனுக்கும் அாஜுனனுக்குமுள்ள தாரதமயங்களைச் சலயன் கூறியது	136 - 139
34 காணன் மாமங்களை வெளியிட்டுச் சலயனை நிர்தித்தது மத்திராகளின் இழிவு முதலியன தேளுக்குப் பரிகாரம்	139 - 144 141 - 143 142
35 சலயன் அன்னத்தையும் காககையையும் பற்றிய கதை யைச் சொல்லிக் காணனை இகழ்ந்தது பறவைகளின் கதிவகைகள்	145 - 151 146
36 காணன் தனக்குச் சர்பங்கள் நோந்ததைச் சலயனுக்குச் சொல்லியது மிதரலக்ஷணம் சதருலக்ஷணம் பொய்யினுலவரும் தீமைகள்	151 - 158 155 155 157
37 காணன் சலயனைப் பரிகாசத்துடன் இகழ்ந்தது பாஹலீகாமுதலியோரின் தீய ஒழுக்கங்கள்	158 - 163 159 - 163
38 காணன் மறுபடியும் பாஹலீகாமுதலிய தேசங்களை இகழ்ந்தது பாஹலீகாக்குஞ்சு சர்பம் வந்தது யாராயாருக்கு எது எது பாவமென்பது யாரினும் யார மிக்கபாபிகளென்பது ரக்ஷஸமுதலியவற்றுக்குப் பரிகாரம் துரியோதனன் காணனையும் சலயனையும் ஸமாதானம் செய்தது	163 - 166 164 165 165 165 167
39 சலயனுக்கும் காணனுக்கும் ஸமவாதமும், இரண்டு சேனையும் யுத்தத்துக்கு எதிர்த்ததும்	168 - 170
40 துரியோதனன் சேனையை உதஸாகப்படுத்தியது மீன துரியோதனனை வென்று யானைப்படையைக் கொன்றது	171 172 - 173
41 இரண்டு சேனையும் அணிவகுத்தது காணன் பாஹஸபதயவியூகம் வகுத்தது	175 - 177 175 - 176
42-43 ஸங்குல யுத்தம் பானுதேவன், சிதரஸேனன், ஸேனாபிநது, தபன்ன, ரூரஸேனன் இவர்களின் வதம் ஸதயஸேனன் வதம் ஸாதயகிக்கும் விருஷஸேனனுக்கும் யுத்தம்	178 - 187 182 183 184

அத்யாயம்	பக்கம்
44 காணன மயங்கிவிழுந்ததும், யுதிஷ்டிரா கொல்லாமல் விட்டதும்	189
சுந்திரதேவன் தண்டதாரன் (=பாஞ்சாலா) இவர்களின் வதம்	189
காணன பாஞ்சாலா இருபத்தொருவரையும் சேதிவீரா பதினமரையும் கொன்றது	190
காணன யுதிஷ்டிராவைவென்று, பரிஹ்வித்துக் கொல்லாமல் விட்டது	192 - 193
ஸங்குல் யுத்தம்	193 - 196
45 பீமன் காணனைவென்று கொல்லக்கருதியதும், சலயன் காரணங்கூறித் தடுத்ததும்	200 - 201
46-47 பீமனுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தமும், ஸங்குல்யுத்தமும்	201 - 211
விவீதஸூவீன வதம்	202
விகடன ஸஹன் இவர்களின் வதம்	202
கராதன் வதம்	202
நந்தன் உபநந்தன் இவர்களின் வதம்	202
48 அாஜுன்னுக்கும் ஸுசாமாவுக்கும் யுத்தம்	211 - 215
49 ஸங்குல் யுத்தம்	215 - 219
ஸுகேதுவீன வதம்	217
50 ஸங்குல் யுத்தமும், அஸ்ரவத்தாமா யுதிஷ்டிராவை வென்றதும்	219 - 222
51 ஸங்குல் யுத்தம்	222 - 232
தூயோதனன் தருஷ்டயுன்னுகுத் தோற்றது	225
காணனுடைய பராகரமம்	225 - 228
காணனூல் வியாகரகேது, ஸுசாமா, சுகரன், சிதராபுதன், கரது, தாஜயன், ரோசமானன், வரிமமஸேனன் ஆகிய பாஞ்சாலாக்களின் வதம்	226
விஷ்ணு, விஷ்ணுவாமா, தேவாபி, பதரன், தண்டதாரன், சிதரன், சிதராபுதன், ஹரி, வரிமமகேது, ரோசமானன், சலபன் ஆகிய சைத்யாக்களின் வதம்	226
ஸுதக்ஷிணன் து இளையஸகோதரன் வதம்	231
52-53 அாஜுன்னன் ஸமசபதகாக்களோடு போராபுரிந்ததும், அஸ்ரவத்தாமா அாஜுன்னைப் போருக்கழைத்ததும்	232 - 234
அஸ்ரவத்தாமாவுக்கும் அாஜுன்னுக்கும் யுத்தம்	235 - 241
அஸ்ரவத்தாமா அாஜுன்னுகுத் தோற்றது	241
54 அாஜுன்னனூல் தண்டதாரன் (=மாகதன்) வதம்	243
தண்டன் வதம்	243
55 அாஜுன்னன் ஸமசபதகாக்களைக்கொன்றது	244 - 250
உகராபுதன் வதம்	245
மாதவா போராகளத்தை அாஜுன்னுகுக் காட்டியது	247 - 249
56 பாண்டியன் து பராகரமம்	250 - 251
அஸ்ரவத்தாமாவுக்கும் பாண்டியனுக்கும் யுத்தம்	252 - 254
பாண்டியன் வதம்	254
57-58 ஸங்குல் யுத்தம்	256 - 258

அத்யாயம்	பக்கம்
அஸ்வத்தாமாஸ்கும தருஷ்டதபுமன்னுகும புத்தம் .	258 - 260
அாஜுன்ன திருஷ்டதபுமன்னைக காத்தது	261
அாஜுன்ன அஸ்வத்தாமாவை வென்றது	261
59 ஸங்குல புத்தம்	262 - 265
60 யானைப்போரும் ஸங்குலபுத்தமும்	265 - 267
அங்கன வதம்	266
61-62 கௌரவாகன புதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க முயலவதை	
பும அவருக்குநோந்த அவமானத்தையும் மாதவா	
அாஜுன்னுகருக கூறியது	267 - 270
காணனது போரும் பீமனது போரும்	270 - 275
63 தவாதவபுத்தத்துக்காக அரசாக்கள எதிர்த்தது	276 - 277
காணன சிகண்டியை வென்றது	277
தருஷ்டதபுமன்னுகும துச்சாஸனனுகும புத்தம் .	277 - 278
64 ஸங்குல புத்தம்	278 - 281
65 தூயோதனன முதலியோர புதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க	
எண்ணவகொண்டு அவரைச் சூழ்ந்தது	282
புதிஷ்டிரரது பராக்ரமம்	283
66 காணன புதிஷ்டிரரைப்பீடித்தது தூயோதனன	
ஸமீபம் சென்றது	284 - 287
சலயன புதிஷ்டிரரையும் இரட்டையரையும் தயையினால்	
விட்டு அாஜுன்னை எதிரகருமபடி காணனுகருசு	
சொல்லியது	285 - 286
காணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட புதிஷ்டிரா	
இளைப்பாறப் போனது	287
67 அாஜுன்ன அஸ்வத்தாமாவை வென்றது	287 - 290
காணன பாண்டவசேனையைத் துன்புறுத்தியது	291 - 292
68 அாஜுன்ன புதிஷ்டிரரைப் பார்த்துவருமபடி பீமனே	
னனை ஏவியது	294
கண்ணபிரான பீமனைப் பகைவாபடையை எதிரக்க எவீத	
தாம் அாஜுன்னனுடன் யதிஷ்டிரரிடம் வந்தது	295
69 அாஜுன்ன காணனைக் கொன்றுவிட்டானெனகிற பிர	
மத்தினால் புதிஷ்டிரா அாஜுன்னைப் புகழ்ந்தது	296 - 300
70 அாஜுன்ன தனது போராவலாற்றைக்கூறிக் காண	
வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்த்து	301 - 302
71 காணன மானவிலையென்றறிந்த புதிஷ்டிரா அாஜுன்னை	
நிந்தித்துக் காண்டவத்தைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்க	
ஏவியது	303 - 307
72 அாஜுன்ன புதிஷ்டிரரைக்கொல்ல முயன்றதும், மாதவா	
தடுத்தது அவரை நிந்திக்கமட்டும் சொல்லியதும்	307 - 315
பொயயினும் கொலை கொடிதென்பது	309
யாராயாரைக் கொல்லலாகாதென்பது	309
எந்த எந்த ஸமயத்தில் பொய்சொல்லலாமென்பது	310
பலாக்கன கதை	310 - 311
கௌசிகன கதை	311 - 312
தாம்மென்பதன் பொருள்	312

அத்யாயம்

பக்கம்

- 1 எந்த எந்த ஸமயத்தில் பொய்சொல்லவாமெனபது 812
பெரியோர்களை 'நீ' எனபதே வதமாருமெனபது 815
- 73 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை கிந்தித்தது 315 - 319
அர்ஜுனன் தற்கொலை செய்துகொள்ள முயன்றதும்,
- மாதவா தடுத்தது தற்புகழ்ச்சிசெய்துகொள்ளச்
சொல்லியதும் 319 - 320
தற்புகழ்ச்சி மரணத்துக்கொப்பெனபது 320
அர்ஜுனன்யுதிஷ்டிரரைசுழிமிக்குமபடி வேண்டினது 321
- 74 யுதிஷ்டிரா கானகமசெல்லக் கருதியதும், மாதவா ஸமா
தானஞ் செய்ததும் 321 - 323
- 75 அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை ஸமாதானஞ்செய்தது காண
வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞஞ் செய்தது 324 - 326
- 76 'காணனை ஜயித்துவருக' என்று யுதிஷ்டிரா அர்ஜுனனை
- - ஆசீர்வாதம் செய்தது 327
அர்ஜுனன் தேரேறியதும், சுபரிமித்தவகளும் 327 - 328
மாதவா அர்ஜுனனுக்கு மிகக்ஷணக்கத்தை உண்டாக
கியது 328 - 330
- 77 வாஸுதேவா, பீஷ்மா முதலியோரின மரணத்துக்கும்
- துரியோதனனுடைய அநீதிகளுக்கும் காணனை
காரணமெனப்பதைக்கூறி அவனைக் கொல்லும்படி அர்
ஜுனனை வற்புறுத்தியது 330 - 341
- 78 அர்ஜுனன், காணவதத்துக்குப்பின் நேரக்கூடியவற்றைக்
கூறி அவனுடையவதத்தைப் பிரதிஜ்ஞஞ்செய்தது , 341 - 345
- 79 தவறுதலுபுத்தம் 346 - 347
ஸு'ஷேணன்வதம் 347
- 80 பீமனுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் புத்தம் 348 - 349
பீமனுக்கும் விசோகனுக்கும் ஆபுதஇருப்பு முதலியவற்றைப்
பற்றிய ஸமவாதம் 349 - 352
- 81 அர்ஜுனனது பராகரமம் 353 - 354
பீமனது பராகரமம் 355 - 356
துரியோதனன் சகுனியைப் போருக்குவலியதும், பீமன்
சகுனியை வென்றதும் 357 - 358
- 82 காணனது பராகரமம் 360 - 364
- 83-85 அர்ஜுனன் வேண்டுகொள்ளக் கண்ணபிரான
தேரைக் காணனருகிற செலுத்தியது 365
சலயன் காணனை உதஸாஹப்படுத்தி அர்ஜுனனைக்
'கொல்லத் துண்டியது 366 - 368
காணன், அர்ஜுனனையும் கிருஷ்ணனையும் புகழ்ந்து
- இருவரையும் கொல்லதாகச் சபதங்கூறியது 369 - 371
- 86 ஸங்குல புத்தம் 371 - 386
கேசயராஜ குமாரனுன் விசோகன்வதம் 383
மித்ரவாமாவின்வதம் 383
பரஸேனன் வதம் 383
தருஷ்டதபுமன் புதானவதம் 384
கர்ணன், தருஷ்டதபுமன்ன முதலிய ஜவரை வென்றது 385

அத்யாயம்	பக்கம்
பீமனுக்கும் துச்சாஸன்னுக்கும் எதிர்ப்பும், ஸமவாதமும்	386, - 388
87 பீமஸேனன் துச்சாஸன்னைக் கீழே தள்ளியதும், இருவரின் வீரவாதங்களும்	389 - 391
துச்சாஸன்னன் வதம்	391
பீமன் துச்சாஸன்னன் துரத்தத்தைக் குடித்தது	391
88 89 பீமன் தாராததாராஷ்டிராரில் ஒன்பதினமரைக் கொன்றது	394
காணன் அஞ்சச சலயன் தேற்றியது	394 - 395
ஸங்குல் யுத்தம்	395 - 399
நகுலன் விருஷஸேனனால் தோற்றது	396 - 397
குணிரத ராஜகுமாரர்களின் வதம்	398
கராதன் வதம்	398
பபருகுமாரன் வதம்	398 - 399
விரதகுமாரன் வதம்	399
90 அராஜுன்னன் வீரவாதம்	400 - 401
அராஜுன்னன் காணபுத்திரனால் விருஷஸேனனைக் கொன்றது	401
91 காணாராஜுனர்கள் எதிர்த்ததும், ஆசாயத்திலுள்ள போராளிகள் காணவந்த தேவா முதலியோர் இரண்டு கச்சிகளில் ஓடி சாராததும்	402 - 408
92 பிரஜாதிபதி, இருவருக்கும் ஸமமான வெற்றியைவீரும் பெற்றது	409
இந்திரன் அராஜுன்னன்க்கே வெற்றியைவீரும்பெற்றது	409 - 410
பிரமம் மஹேஸ்வரர்கள்- அராஜுன்னன்க்கு வெற்றியை பெற்று காணன்க்கு ஸவாககத்தையும் கூறியதும், தேவர்கள் பூமாரி பெய்ததும்	411
93 காண சலய ஸமபாஷணை	418
கிருஷ்ணாராஜுன் சமபாஷணை	418
அராஜுன்னன் தன் வல்லமையைக் கூறியது	418 - 419
94 காணனும் அராஜுன்னனும் போரிடக்கூடியது	416
அஸ்வத்தாமா துரியோதனன்க்கு நன்மையைச் சொல்லியது	417 - 419
ஆதமரக்ஷணம் அஸ்சியமென்பதும், உயிரவாழ்வன்க்கு கே எல்லா நன்மையும் உண்டென்பதும்	418
ஸநேகம் நான்குவிதமென்பது	418 - 419
துரியோதனன் அஸ்வத்தாமாவின் சொல்லைக் கேள்வி மல போருக்கு ஏவியது	419
95- காணன்க்கும் அராஜுன்னன்க்கும் யுத்தம்	420 - 423
பீமன் அராஜுன்னனை உதஸாகப்படுத்தியது	423
96 வாஸுதேவா அராஜுன்னனை உதஸாகப்படுத்தியது	423 - 424
அராஜுன்னன் போரில் தன் திறமையைக்காட்டியது	424 - 428
ஸேனாபதி வதம்	425
97 அஸ்வஸேனன் காணன் துணியில் பாணவடிவமாகப் பிரவேசித்தது	429 - 430
இந்திரன் பயந்ததும், பிரமமா தேற்றியதும்	431

அத்யாயம்

பக்கம்.

சலயன், நாகாஸ்திரத்தைக் குறிதவறாமல் பூட்டுமபடி	
சொல்லியதும், காணன் மறுத்ததும்	481
காணன் நாகாஸ்திரம் எய்ததும், வாஸுதேவா தமது	
தோ உருளையைப் பூமிநிலமுத்தியதும்	481 - 482
நாகாஸ்திரம் அரஜுனன் கிட்டத்தைக் கவாந்தது	482
அராவஸேன நாகத்தின் வதம்	484 - 485
மாதவா தேருருளைகளை மேலே தூக்கியது	485
காணன் மூர்ச்சித்ததும், அரஜுனன் அழிக்காமலிருந்	
ததும்	487
மாதவா காணனைக் கொல்லுமபடி அரஜுனனை எவ்	
யது	487
காணனுக்கு அஸ்திரங்கள் தோன்றாமற் போனதும்,	
தோ உருளைப்ப பூமி விழுங்கியதும்	488 - 489
காணன் தாமதத்தை நீர்த்தித்தது	489
காணன் அரஜுனனைப் பரிஹ்வித்தது	440
காணன் ஒருமுகூர்த்தம் போரை நிறுத்த வேண்டி	
னது	441
யார யாரை அழிக்கலாகாதென்பது	441
98-99 மாதவா காணனது தீர்ச்செயல்களை அவனுக்குக் கூறி	
யதும், அவன் சுமமா இருந்ததும்	442 - 443
அரஜுனன் சிறிது களைத்ததும், காணன் தேருருளை	
யைத் தூக்கியும் இயலாமற் போனதும்	444 - 445
அரஜுனன் உறுதியுரைகளோடு அம்பெய்தது	446 - 447
காணன் வதம்	447
காணனது தேஜஸ் சூரியனை அடைந்தது	447
காணன் சாயந்தபின் போரக்களத்தின் நிலைமை	447 - 450
தூயோதனன் தூக்கிக்க, சலயன் தேற்றியது	450 - 451
போரக்களவாணனை	452 - 456
இருதிருத்தூச சேனைகளும் தேவா முதலியோரும் தத்	
தம் இருப்பிடம் சென்றது	456 - 458
100 காணன்பெருமை முதலியன	460 - 461
கிருஷ்ணாஜுனாகள் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றது	462
101 துரியோதனன் போரை நிறுத்தியதும், கௌரவசேனை	
கள் பாசறை சென்றதும்	463 - 464
அரஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியது	464
யுதிஷ்டிரா கிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்தது	465
யுதிஷ்டிரரும் மாதவரும் போரக்களம் சென்றதும்,	
யுதிஷ்டிரா கிருஷ்ணாஜுனாகளைப் புகழ்ந்ததும்	465 - 466
திருதராஷ்டிரனும் காந்தாரியும் மூர்ச்சையடைந்ததும்,	
விதூர முதலியோர் தெளிவித்ததும்	466
காணபாவ படனபலன்	467

விஷய ஸ்லோசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீகுண வரவுஷ்டெனநஃ

ஸ்ரீகுணஜெவாயநாயநஃ

ஸ்ரீ ம ஹா பார தம்.

க ர் ண ப ர் வ ம்.

முதலாவது அதயாயம்

1 நாராயணம் நஃஸ்யுத்ய நாரமெவ நரோததி |

ஹேமீ வரவுஷ்டீ வ்யாவஸம் ததொஜயஜீரபெசு ||

(ஸ்தீசயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரம் சென்று கிருதராஷ்டிர னுக்குக் கரிணன் முதலாளவர்களுடைய வதந்தைக் கூறியதும், அதனைக்கேட்டு முர்ச்சையடைந்த கிருதராஷ்டிரனை ஸ்தீசயன் முதலாளவர்கள் தேற்றியதும்)

வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார் “பாரதரே! மிகக் புஜபல முள்ளவனான ஸ்தீசயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரத்தை அடைந்து கிருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்தான். ஸூதபுத்தரனான அவன் பாண்டவர்களாலே செய்யப்பட்ட கோர

முதலாவது அததியாயம் முதல் 20-சுலோகங்களின் ஸ்தானத்தில் மூன்று அதிகாரங்கள் அதிக பாடம் நீலகண்ட வியாக்யானத்துடன் கூடிய பொம்பாயப் பதிப்பிலும் கல்கத்தாப் பதிப்பிலுமுள்ள பாடம் இதுவே

அதிகபாடத்தின் முதலாவது அதயாயம்

(துரியோதனங்கள் கரிணனுக்குச் செனதிபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்து ஆனந்தமே யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும், ஜனமேஜயர் கரிணனுடைய மர்ணத்தைக் கேட்ட கிருதராஷ்டிரன் என்னசெய்தானென்று வைசம்பாயனரைக் கேட்டதும்.)

வைசம்பாயனா, “அரசரே! துரோணா கொல்லப்பட்டபிறகு, துரியோதனனே தலைமையாகக்கொண்ட அரசர்கள் மிகக் மனவருத்தமுற்

1 இதன் உரை விசேஷங்களை ஆதிபாவம் முதற்பக்கத்திற் காண்க.

மான் காணனுடைய வதத்தை நினைத்துச் சோகத்தால் பீடிக்கப் பட்டு மிக்க துயரமுற்று அழுதுகொண்டு அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தவுடன், கண்களில் நீர் ததும்பியவனாகி அரசர்களுள் சிறந்தவனான அரசனை அணுகினை அரசரே! அவன் அரசனருகில் சென்று பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனத்தையுடையவனாகிப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான் —

“மஹாராஜரே! நான் ஸஞ்சயன் பரதஸுரேஷ்டரே! உமக்கு வந்தனம் சூரியகுமாரனான காணன் (ஒருவராலும்) செய்ய முடியாத காரியத்தைச் செய்து கொல்லப்பட்டான் அந்தக் காணன் ஸோமகாக்குக்கும் சேதிதேசவீரர்களுக்கும் காசிதேசவீரர்களுக்கும் கருசுதேசவீரர்களுக்கும் மச்சநாட்டுவீரர்களுக்கும் துன்பத்தைச் செய்து காற்றினால் தளரப்பட்ட மரம்போலப் படுத்திருக்கிறான் பசுக்கொட்டிலின் நடுவில் பசுக்கட்டங்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்ட ஒரு விருஷபமானது கொடிய மிருகத்தால் கொல்லப்படுவதுபோல இரந்தக்காணன் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! சூரியகுமாரனான காணன், ஸாதயகியுடன் கூடினவர்களான பாண்டவர்களை (ஐயத்தால்) நம்பிக்கையற்றவர்களாகச் செய்தும், பாஞ்சாலர்களுடைய ஆயிரக்கணக்கான தோகளை நாசம்செய்தும், மஹாவில்லாளிகளான சூரர்களை ஐயிததுப் பத்துத்திருக்குகளிலும் ஒடுமபடி செய்தும், (முடிவில்) பாண்டுபுத்திரனான கிரீடியினால் கொல்லப்பட்டான் மஹாராஜரே! பாண்டு புத்திரனான அர்ஜுனன் காணனைக்கொன்று, தூரதமாகளாலே அடைய முடியாததான பகை முடித்ததென்னும் கடனிலிருந்து விடுபட்டு, மனக்கலலை நீங்கினவனான காணன் மரித்ததானது, கடல்கள் வறியதுபோலவும் சூரியன் பூமியில் விழாதது போலவும் மேரு சிதறியதுபோலவும் இருக்கிறது மன்னரே! அந்த யுத்தத்தில் ஐயத்தை விரும்பிய யுத்தவீரர்களும் சூரர்களும் பரிசாயுதம் போன்ற கைகளை யுடையவர்களுமான அரசர்களும்

றவர்களாகி அழுவத்தாமாவை அடைந்தார்கள் அவ்வரசர்கள் துரோணரைக் குறித்துத் துக்கிப்பவர்களும் மனக்கலக்கத்தினால் வல்லமையழிந்தவர்களும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமாகி அழுவத்தாமாவைச் சூழ்ந்தார்கள் அவ்வரசர்கள் சாஸகிரங்களில் கீழப்பட்டுள்ள காரணங்களால் ஒரு முகூர்த்தகாலம் (அழுவத்தாமாவைத்) தேற்றி இரவு வந்தவுடனே, தங்கள் வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள் கௌரவரே! அந்த அரசர்கள் துக்கத்தோடும் சோகத்தோடும் கூடியவர்களாகக் கோரமான அழிவை நினைத்துத் தங்கள் வீட்டிலும் ஸுகத்தை அடையவில்லை விசேஷித்து ஸூதபுத்திரனும், ராஜாவான துரியோதனனும்,

ராஜபுத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் வேந்தரே! அந்தமஹாபுத்தத்தில் ரதிகாக்களுடைய கூட்டங்களும் காலாட்படைகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கொல்லப்பட்டன அந்த மஹாபுத்தத்தில் பாணிகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன மஹாராஜரே! இருதிறத்துச் சேனைகளிலும் ஒருவருக்கொருவராக தீங்கிழைத்தவர்களான கூத்திரியர்களும் ஒருவரை ஒருவராகப் பாரததுக் கொல்லப்பட்டார்கள் மேனமை தங்கியவனும் ஸோபனுடைய குமாரனுமான காணன் பகைவர்களைப் பெருமபாலும் அழித்துப் பாண்டவ சேனையாகிய நதியைக் கடந்து பாரததன்கிறகரையை அணுகிச் சத்திருவினால) கொல்லப்பட்டான் அரசரே! உமமைச் சோந்நவர்களுக்கு ஐயத்திலுள்ள ஆசையும் வைரத்துக்கு முகமுமாமிருந்ததான (காண ஸகாயமாகிற) அது தாண்டப்பட்டது. மஹாராஜரே! நனமையில நோக்கமுள்ள புநதுக்களால் முன்பு உரைக்கப்பட்டதும் நீர் தெரிந்துகொள்ளாததுமான அப்படிப்பட்ட மஹாபயங்கரமான இரத்த துன்பம் உமமை அடைந்திருக்கிறது புத்திரர்களுக்காக ராஜ்யத்தை விரும்புகிறவரும் நனமையை விரும்புகிறவருமான உமமால் தீமையான கராயங்களே செய்யப்பட்டன அவற்றின்பயன் உமக்கு வந்துவிட்டது அரசரே! பாண்டவனாகிய பீமஸேனனால், அவன் சொற்படியே, துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டமையால், அவனது பிரதிஜனஞ்ஞம படைமுகத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டது மஹாராஜரே! ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செயது பாண்டவனாகிய

துச்சாஸனனும், ஸோபலனுடைய குமாரனும் மகாபலசாலியுமான சகுனியும் மகாதமாக்களான பாண்டவர்களுக்கு (ததவ்களாலுண்டான) இலேசங்களை நினைத்துக்கொண்டே துரியோதனனுடைய பாசறையில் அன்றிரவு வாஸஞ்செய்தார்கள் பாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில் தங்கரால் வருத்தப்பட்டதையும் தவிர்ப்பதி ஸபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதையும் நினைத்துத் துக்கித்தவர்களும் மிகக் மனநடுக்கம் அடைந்தவர்களுமானார்கள் மன்னரே! அவ்வாறு சூதாட்டத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய) அவவிதமான கிலேசங்களை எண்ணுகிறவர்களான அவர்களுக்குத் துக்கத்தினால் அந்த இரவானது தூறுவருஷங்களுக்குச் சமமாகச் சென்றது பிறகு, வெள்ளென் வீடிந்தவுடன், அவர்களைவரும் தெய்வத்தினுடைய ஆஜனஞயினால் நிலைபெற்றவர்களாகிச் சாஸ்திரத்தினால் காணப்பட்ட முறைப்படி அவசியமான நித்திய கருமத்தைச் செய்தனர் பாரதரே! அவர்கள் அவசியம் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து மனத்தில் ஆறுதலை அடைந்து (சேனைகளுக்கு) புத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி உத்தரவிட்டு (ததாங்களும்) புறப்பட்டார்கள் அரசர்கள் காணனை ஸேனாபதியாகச் செய்து ஊக்கத்தை அளிக்கத்தக்க

பீமனால் உமது குமாரனாகிய துச்சாஸனனுடைய இரத்தமானது ரணகளத்தில் பானம் செய்யப்பட்டது” என்றான்.

மஹாராஜே! அம்பிகாபுத்திரனால் திருகராஷ்டிரன் இந்த விராதையைக் கேட்டுச் சோகத்தினை முடிவெகராணுமல துர்யோதனனையும் மாண்டவனாக எண்ணி மனத்தளர்ச்சியடைந்து புத்தியை இழந்த யானைபோலப் பூமியில் விழுந்தான் பாரதாசனன். சிறந்தவனே! அந்த ராஜஸரேஷ்டனான திருதராஷ்டிரன் மனத்தளர்ச்சியடைந்து பூமியில் விழுந்தவுடனே, (காரதாரி முத்தியி) ஸ்திரீகளுடைய அழகுரல் மிகுதியாகத் தோன்றியது அந்தச் சபதமானது நான்குபக்கங்களிலும் பூமியை முழுதும் நிரப்பியது மஹாகோரமான துயரக்கடலில் முழுகியவர்களான பரதகுல ஸ்திரீகள் துக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டு, மனம் மிகநடுங்கி அழுதார்கள் பாரதரிற் சிறந்தவனே! காரதாரியானவள் அரசனிடம் வந்து அறிவிழந்து பூமியில் விழுந்தாள் அந்தப் புரஸ்திரீகள் அனைவரும் விழுந்தார்கள் வேந்தரே! பிறகு, ஸஞ்சயன், முன்வருத்தமுற்று மோகமடைந்து கண்ணீரை மிகுதியாகச் சொரிகின்ற அந்த ஸ்திரீகளை மனத்தில் தேறுதலடையுமபடி செய்தான காரறினால் நாரபுறங்களிலும் அசைக்கப்படுகின்ற வாழைமரங்களபோல அடிக்கடி நடுங்குகின்றவர்களான அந்தப்பெண்டிரர்களோ, மனத்தேறுதலை அடைந்தார்கள் அப்பொழுது விதாரும், அறிவே கண்ணாகவுள்ளவனும் அபசனும் தலைவனும் குருகுலத்திற் பிறந்தவனுமான திருதராஷ்டிரனை முகத்திலும் அங்கத்திலும் தண்ணீரைத் தெளித்து மூச்சை யைத் தெளிவித்தார ராஜேந்திரரே! அந்தத்திருதராஷ்டிரராஜன் மெதுவாகப் பிரஜைஞயை அடைந்து அந்த ஸ்திரீகளையும் கண்டு

மங்கள் காரயங்களைச் செய்துகொண்டு பிராமமண டிரேவடாஸ்த தயிரப் பாதிரங்களும நெய்களாலும் அக்ஷதங்களாலும் பச்சுக்களாலும் குதிரைகளாலும் பொன்னுபரணங்களாலும் விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களாலும் பூஜித்து, ¹ ஸூதாக்களாலும் மாகதாக்களாலும் வந்தினாலும் ‘ஜய விஜயீபவ’ என்ற ஆசீர்வாதங்களால் துதிக்கப்பெற்ற புத்தத்திறகுப் புறப்பட்டார்கள் வேந்தரே! அவவாறே, பாண்டவாளும காலையில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து புத்தஞ் செய்ய நிச்சயித்துக்கொண்டு (தங்கள்) பாச்றையினின்றும் விரைவாகப் புறப்பட்டார்கள் பிறகு, பரஸபரம் ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவர்களான கௌரவாங்களுக்கும் பாண்டவாங்களுக்கும் திடுக்கிடக் கூடியது மயிர்பொடிக்கச் செய்வதுமான புத்தம் ஆரம்பித்தது அரசரே! காணன்

புத்தியம் பிடித்தவனபோலப் பேசாமலிருந்தான் பிறகு, நெடுநேரம் சிந்தையுற்று அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு தனது புத்திரர்களை நிரித்ததான், பாண்டவர்களை நன்குமதித்தலையும் செய்தான் ராஜாவான் திருதராஷ்டிரன் தன்னுடைய புத்திரியையும் ஸுபலபுத்திரனை சஞ்ஞியின் புத்திரியையும் நிரித்ததுகொண்டு நெடுநேரம் ஆலோசித்து அடிக்கடி நடுக்கமுற்று மீண்டும்ததிரியத்துடன் மனத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு கவலகண்குமாரனும் ஸுபதனுமான ஸஞ்சயனைப் பார்த்து மறுபடியும் வினவலானான்

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! உன்னால் சொல்லப்பட்ட அந்தவாக்கியத்தை நான் கேட்கவில்லை ஸுபத! எப்பொழுதுமஜயத்தில் ஆசைபுடையவனும் என்னுடைய புத்திரனுமான துரியோதனன் ஜயத்தில் ஆசையை இழந்து யமனுடைய வாலஸைத்தான் தை அடையாமலிருக்கிறான்?—ஸஞ்சய! உன்றை சொல்லப்பட்டவாத்தையை மறுபடியும் எனக்கு உள்ளபடி சொல்வாயாக” என்றான் ஜனமேஜயரே! இவ்வாறு வினவியதைக் கேட்ட ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரராஜனைப் பார்த்துக் கூறலானான்

ஸேனாபதியானபின், இந்தக் கௌரவ பாண்டவ சேனைகளிரண்டிற்கும் ஆசனியகரமான காட்சியுள்ள யுத்தமானது இரண்டுநாட்கள் நடந்தது பிறகு, காணன் யுத்தத்தில் மிக்க பெரிதான் சததுருநாசத்தைச்செய்து கௌரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அாஜு-னனால் தள்ளப்பட்டான் பிறகு, ஸஞ்சயன் விரைவாக ஹஸ்தினபுரத்திற்குச்சென்று குருக்கேத்திரத்தில் நடந்த எல்லாவற்றையும் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தான்” என்றா ஜனமேஜயா, “பிராமமனோததமரே! பிராயமுதிரந்தவனும் அம்பிகாபுத்திரனுமான திருதராஷ்டிரராஜன், மஹாரதர்களான கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரும் துரோணரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு அதிக துன்பத்தை அடைந்திருந்தான் துக்கம் அடைந்துள்ள அவன், துரியோதனனுக்கு நன்மைசெய்வதிலேயே விருப்பமுள்ள காணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டு எவ்வாறு உயிர்தரித்திருந்தான்? குருவம்சத்திலுதித்த திருதராஷ்டிரராஜன், எந்தக் காணனிடத்தில் தன் புத்திரர்களுக்கு ஜயம் உண்டாகுமென்று ஆசை வைத்திருந்தானோ அவன் கொல்லப்பட்டவுடன், எவ்வாறு உயிரை வைத்திருந்தான்? காணன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமலிருக்கிற காணத்தினால், கஷ்டமான நிலைமையிலிருந்தாலும் மனிதர்களால் மரிக்க முடியாதென்றே எண்ணுகிறேன் பிராமமனோததமரே! அவ்வாறு பிராயமுதிரந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹலீகனும் துரோணரும் ஸேம

“அரசரே! மஹாரதனான காணான புத்திரர்களோடும் மஹா விலாளிகளும் சரீரத்தை இழக்கத்துணிந்தவர்களும் ஸூதபுத் திரர்களுமான பிரதாக்களோடும் கொல்லப்பட்டான புத்திர பெற்றவனான பாண்டவனான துச்சாஸனனும் கொல்லப்பட்டான யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் கோபத்தால் (துச்சாஸனனுடைய) இரத்தமும் குடிக்கப்பட்டது” என்று கூறினான் மஹாராஜரே அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன், இவ்வாரததையைக் கேட்டு எரிக்கப்படுகின்றவனாக ஸூதனைப்பார்த்து, “ஸஞ்சய! ஒரு முகூர்த்தகாலம் இரு அப்பா! என மனம் கலக்கமாடாதிருக்கின்றது ஒன்றையும் உரைக்கவேண்டாம்” என்றான் அரசனுடைய தோன்றும் சொல்லவிலலை அவ்வாரே, ஸஞ்சயனும் விதாரும் ஒன்றும் சொல்லவிலலை பிறகு, பூபதியான அந்தத்திருதராஷ்டிரனும் அப்பொழுது பேசாமலிருந்து விட்டான்” என்று கூறினான்

இரண்டாவது அத்யாயம்

(திருதராஷ்டிரன் தன் சேனையில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய பெயர்களைக் கேட்க விரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்)

இளமேஜயா, “பிராமமனோததமரே! காணான இரததையும் தனபுத்திரர்கள் ஒழிந்தையும் கேட்டுத் திருதராஷ்டிரராஜன் என்ன சொன்னான்? புத்திரர்களுடைய துயரத்தினாலுண்டான துமபெரிய தும கோரமுமான துயரத்தை அடைந்த திருதராஷ்டிரன் அச்சம் யத்தில் என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூறு

தததனும் பூரிஸரவஸும் மற்ற நண்பர்களும் புத்திரர்களும் பெளத் திரர்களும் வீழ்த்தப்பட்டார்களென்று கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமையால், உயிரைவிடுவது முடியாததென்றே நான் எண்ணுகிறேன் மஹரிஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸவிஸதாரமாக எனக்குச் சொல்லீராக பூவ புருஷர்களுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்டும் நான் திருபதியை அடையவிலலை” என்று கூறினான்

அதிகபாடத்தின் இரண்டாவது அத்யாயம்

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துரியோதனதுநுதிரைவாய் வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினான் ‘மஹாராஜரே! காணான கொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது கவலகண்குமாரனான ஸஞ்சயன்

வண்டுமே” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கி

“மஹாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனான திருதராஷ்டிரன், இவ்
ராததையைக்கேட்டுத் துக்கத்தால் வருந்திய மனத்துடன்,
முதலான ஸஞ்சயனே நோக்கி, “அப்பா! அறப ஆபுனையுடை
வனான எனபுத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொல்லப
ட்டானென்பதைக்கேட்டுத் துக்கமானது எனமாமஸ்தானங்
களை அழுகித்துத் துக்கத்தினுடைய கரையைக்கடக்க எண்ணங்
காண்ட என்னுடைய ஸமசயத்தைத் தீரக்கக்கடவாய் கௌர
ர்களுள்ளும் ஸருஞ்சயர்களுள்ளும் எவர்கள் மரணமடைந்தா
ர்? எவர்கள் உயிரோடிருக்கிறார்கள்?” என்று வினவ, ஸஞ
யன் சொல்லலானான் “அரசரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிர
பமுள்ளவருமான பீஷ்மா, பத்துத் தினங்களிலே 1 லா அப
தமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவாபடையிலுள்ள வீரர்களைக்
காண்டு தாழும் கொல்லப்பட்டார் அவ்வாறே, மஹாவிலாளி
ம அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத் தேராளியுமான துரோ
ராபுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுடைய தோக்கட்டங்களை அழித்
தப பின்பு கொல்லப்பட்டார் பீஷ்மராலும் மஹாபலசாலியான
ரோணராலும் கொல்லப்பட்டதுபோக மிருதுளன் சேனையில
ராதையைக்கொண்டு விகரத்தனஞ்ஞமாருணகாணன் மாண்டான்
மஹாராஜரே! ராஜஞ்ஞமாருணம் அதிகபலசாலியுமான விவிமசதி
ஞ்ஞாததவீரர்களை நூறுநூறுக்கொண்டு புத்தத்தில் மாண
ரான அவ்வாறே, உமமுடையபுத்திரனும் சூரனுமான விகா
ரான (தூணியில்) பாணங்கள் குறைந்தபேரையும் கூத்ததிரியவிர
த்தை நினைத்துக்கொண்டு எதிர்த்துநின்று பகைவார்களால்
கொல்லப்பட்டான் அவன், மிக்கக்கொடியவையும் துரியோதன
ரால்செய்யப்பட்டவையுமான பலகிலேசங்களுடைய தன் பிரதிஜனஞ்ஞ
ளாச்சியுற்று வேகத்தில் காற்றிறகு ஒப்பான குதிரைகளால் இரவ்
லயே ஹஸ்திநாபட்டணம் சென்றான் அவன் ஹஸ்திநாபட்டணத்தை
டைந்து மிக்கமனவருத்தத்துடன் பத்துக்கள் பெரும்பான்மையாக
ழிந்துபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தான்
வன், மோகத்தினால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அந்தத் திருத
ராஷ்டிரனைக்கண்டு இரண்டு கைகளையும் குவித்துக்கொண்டு முடியி
லே அவனுடைய இரண்டுகாலகளிலும் வணங்கினான் அவன், ராஜா
ரான திருதராஷ்டிரனை நியாயப்படி பூஜித்து, ‘ஆ! கஷ்டம்!’ என்றுரு
சரல்லிப பிறகு வசனிக்கலானான் “அரசரே! யான் ஸஞ்சயன் நீ

யையும் நினைக்கின்ற அப்படிப்பட்ட பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான் ராஜபுத்திரர்களும் மஹாரதர்களும் அவர்திடீரென சாதிபர்களுமான விரதானுவிரதர்கள் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செயதுய்மனுடையவீட்டை அடைந்தார்கள். மன்னரே, விரததேசம் முதலான பத்துதேசங்களைத் தன்னுடைய ஆளுகையிலுடையவனும், உமமுடைய ஆளுகையில் கட்டுப்பட்டவனும், மஹாவீரமுடையவனுமான அந்த ஜயதரத்தைக் கூடையான அம்புகளால் பதிலோ அகென்னுவினிகளை ஜயித்து அஜுணன் கொன்றான் அவ்வாறே, வேகமுள்ளவனுமாய் தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவனும் பிதாவின் கட்டளையில் நினைபெற்றவனும் துரியோதனனுடைய புத்திரனுமான லக்ஷ்மணன் ஸுபதராபுத்தரனை அபிமன்யுவினால் வீழ்த்தப்பட்டான். அவ்வாறே, சூரனும் பாருபலமுள்ளவனும் புத்தத்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவனுமான துச்சாஸனனுடைய புத்திரன் திரௌபதிபுத்திரனோடு போர்புரிந்து, யமலோகத்தை அடைவிக் கப்பட்டான் ஸமுத்திரத்தின் அருகிலுள்ள பிரதேசங்களில் வாசஞ் செய்கின்ற கிராதர்களுக்கு அதிபதியும் தாமாதமாவும் தேவராஜனுக்கு நன்குமதிக்கப்பட்ட அன்புள்ள நண்பனும் எப்பொழுதும் கூத்ததிரியதாமத்தில் பற்றுள்ளவனும் ராஜாவுமான பகதத்தன் தன்னரசுயலை பராகிரமித்து யமலோகத்தை அடைவிக் கப்பட்டான் வேந்தரே! அவ்வாறே, கௌரவர்களுக்குத் தாயாந் தனும் அஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டவனும் மஹாகோத்திரபொருந்தியவனும் சூரனுமான பூரிஸரவஸ்ஸாதயசியினால் புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் கூத்ததிரியர்களுள் கராயநிராவாகியும் அம்பஷ்டதேசாதிபதியுமான ஸருதாயுவும் புத்தத்தில் பயமற்று ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்டான் மஹாராஜரே! எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டவனும் அஸ்திரத்தில் தோச்சிபெற்றவனும் புத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனும் உமமுடைய சூரமரனுமான துச்சாஸனன் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான்

ஸுகமாக இருக்கிறீரா? உமமுடைய தோஷங்களாலே ஆபத்தை அடைந்து இப்பொழுது புத்தியமயக்கம் அடையாமலிருக்கிறீரா? விதூரனும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கேசவராலும் கொல்லப்பட்டவையு உமமால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாமலிருந்தவையுமான நல்ல உபதேசங்களை நினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? பரசுராமா, நாந்தா, கலவா முதலானவர்களாலே சபையின்கண் கொல்லப்பட்டதும் உமமால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதான நலவாததையை நினைத்து மனவருத்தமடையாமலிருக்கிறீரா? உமமுடைய நன்மையில் முயற்சியுடையவ

அரசரே! அனேக ஆபிரம அறபுதமான யானைப்பண்டயுள்ள ஸுபதக்ஷிணன ஸ்வயஸாசியினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். கைஸலதேசாதிபதியானவன் செளரயத்தினால் மதிககப்பெற்ற பாகளான பகைவாக்களைக்கொன்று பராக்ரமத்தை வெளிப்பிட்டு ஸுபததிராபுத்திரனால் யமலோகத்தை அடைவிககப்பட்டான். மது குமாரனான சித்திரஸேனன் மஹாரதனான பீமஸேனனை சாதாத்துப் பலவாறு போரபுரிந்தும் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான். சூரனும் பகைவாக்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிற வனும் ஸௌந்தராயமுடையவனும் சுததிபையும் கேடகத்தையும் தாங்கியவனுமான மதராஜனுடைய குமாரன், ஸுபதராபுத்திரனால் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் காணனை ஒத்தவனும் மிகக் கீதஜஸுள்ளவனும் விரைவாக அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற வனும் திடமான விகரமமுள்ளவனுமான அந்த விருஷஸேனன், தனஞ்சயனாலே, அபிமன்யுவினுடைய வத்தத்தையும் தன்னுடைய பிரதிஜனையையும் நினைத்துக் காணன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பராக்ரமத்தினால் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைவிககப்பட்டான் எப்பொழுதுமே பாண்டவர்களோடு வைரமபூண்டிருப்பவனான ஸருதாபு என்னும் அரசன் பார்த்தனால் வைரத்தைக்கேட்கச்செய்து வீழ்த்தப்பட்டான் பெரியவரே! அரசரே! பராக்ரமசாலியும் மைத்தனனும் அம்மான சிசும் சலயபுத்திரனுமான ருகமரதனென்பவன் 1 ஸஹதேவனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் பராக்ரமசாலிகளும் பகைவாக்களைத் தாக்குகின்றவர்களும் மிகுந்தவீரயமுடையவாக்களுமான பாசீ மதராஜனும் பிராயம் முதிர்ந்தவனும் கேகயதேசத்தரசனுமான சிருஹதக்ஷத்திரனும் கொல்லப்பட்டார்கள் அரசரே! சுற்றறிந்தவனும் மகாபலசாலியுமான பகததகுமாரனும், யுத்தத்தில்

களும் ஸுஹருத்துக்களுமான பீஷ்மா துரோணா முதலானவர்கள் யுத்தத்தில் பகைவாக்களால் கொல்லப்பட்டார்களென்பதை நினைத்து மன வருத்தம் அடையாமலிருக்கிறீரா?'' என்றான் இவ்வாறு, அஞ்சலி செயதுகொண்டு வினவுகின்ற ஸஞ்சயனைக் குறித்து ராஜாவான் திருதராஷ்டிரன் அதிதீர்க்கமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு துயரத்தால் சித்ககப்பட்டு இதனைக் கூறலானான்

“ஸஞ்சய! சூரனும் திவ்யாஸ்திரங்களையுடையவருமான கங்காபுத்திரனும் மகாலில்லாளியான துரோணரும் கொல்லப்பட்டவுடனே என்

1 அபிமன்யுவினால் கொல்லப்பட்டதாகத் துரோணபாவம் 45-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது துரோணபாவம், 164-ம் பக்கம் பார்க்க

பருந்துபோல ஸஞ்சரிக் கின்றவனான நகுலனாலே வீழ்த்தப்பட்டான் அவ்வாறே, உம்குப பாட்டனும் மிகப்பலமும் பராகிரமமுமுடையவனுமான பாஹலீகன் பாஹலீகாக்ருடன் பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! அவ்வாறே, மகாபலசாலியும் மகதநாட்டிற்றைவனும் ஜராஸநதனுடைய குமாரனுமான ஜயதேஸேனன், புத்தத்தில் மகாபலசாலியான அபிமநயுவினால் கொல்லப்பட்டான் மன்னரே! மகாரதர்களும் சூரர்களென்று கால்கொண்டவர்களும் உமமுடைய புத்திரர்களுமான தூமுகனும் துஸஸஹனும் பீமஸேனனால் கதைபிணை கொல்லப்பட்டார்கள் தூமாஷ்ணனும் தூவிஷ்ணனும் மகாரதனான தூஜயனும் எளிதிற செய்யமுடியாத செய்கையைச் செய்தும் யமனுடைய வாஸஸதானத்தை அடைந்தார்கள் பிரதாக்களும் புத்தத்தில் கெட்ட மீதன்கொண்டவர்களுமான களிநகன் விருஷ்கன் இருவரும் செயற்கரிய செய்கையைச் செய்து சூரியன்மகனான யமனது வீட்டை அடைந்தனர் சூரனும் அஸாதயமான வீரமுமுடையவனும் உமக்கு மந்திரியுமான விருஷ்பாவா பீமஸேனனால் பராகிரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வாஸஸதானத்தை அடைவிகப்பட்டான் அவ்வாறே, பதினாயிரம் யானையின் பலமுமுடையவனும் மகானுமான பௌரவனென்னும் அரசன் பாண்ட புத்திரனான ஸவயஸாசிபிணை புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் மகாராஜரே! அடிகளுக்கிறமையுடையவர்களான இரண்டாயிரம் வஸாதிகளும் விகிரமமுள்ளவர்களான எல்லாச் சூரஸேனர்களும் புத்தத்தில் வீழ்த்தப்பட்டார்கள் கவசமணிந்தவர்களும் அடிக் கின்றவர்களும் புத்தத்தில் மிக ஸாமாததியமுமுடையவர்களுமான அபீஷாகர்களும் ரதிகபரேஷ்டாக்களான சிபிகளும் காளிகர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் கோகுலத்தி

மனம் மிக வருத்தத்தை அடைந்துவிட்டது வஸுவீனிடம் தோன்றியவரும் தேஜஸவியுமான எதப்பீஷ்டா நாள்தோறும் கவசம் அணிந்தவர்களான பதினாயிரம் ரதிகாக்கை கொண்டுரோ அவா, பாண்ட புத்திரனான அாஜுன்னால் நன்றாகக்கொக்கப்பட்ட யாகஸேனனுடைய குமாரனான சிகண்டியுணை கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு இப்பொழுது என்மனம் வருத்தமுற்றிருக்கிறது எவருக்கு மஹாபுத்தத்தில் உத்தமமான அஸ்திரத்தைப் பாசராமா அளித்தாரோ, எவரால்பயத்தில் ஸாஷாத பாசராமராலே தனாவேத்தத்தில் சிஷ்யராவற்றுகொள்ளப்பட்டாரோ, எவருடைய அணுகரத்தினாலே மஹாரதர்களும் ராஜகுமாரர்களுமான பாண்டவர்களும் அவ்வாறே மற்ற அரசர்களும் மஹாரதர்களாயிருக்கும் விலைமையைப் பெற்றார்களோ ஸத்தி

ரப்பொழுதும் வளநதவாகனும் யுத்தத்தில் மிகக்கோபங்கொண்டவர்களும் மிக விரைமுடையவர்களும் அந்தக்கோபாலாக வளவஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள் அனேக ஆயிரக்கணக்கான ஸ்ரேணிகளும் ஸமஸபதகர்களுடைய கூட்டங்களும் முழுமையும் பாரதத்தை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தனர். மகாராஜரே! உமக்கு மைத்துனர்களும் அரசர்களும் விரிஷகனும் அசலனும் உமது நிமித்தமாக அதிக பராகரமத்தை வெளியிட்டு வளவஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, பெயரினாலும் செய்கையினாலும் உகரகாமாவென்றும் மகாவிலாளியென்றும் பிரஸித்திபெற்றவனும் நீண்ட கைகளை யுடையவனும் ஸாலவராஜன் பீமஸேனனால் வீழ்த்தப்பட்டான் மகாராஜரே! யுத்தத்தில் சோரனு மிதரன் நிமித்தமாகப் பராகரமத்தை வெளியிட்டவர்களான ஓசலானும் பிருகநதனும் வைவஸவதனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள் வேந்தரே! அவ்வாறே, ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனான கேஷமதுராததி யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் கையினால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! அவ்வாறே, மகாவிலாளியும் மகாபலசாலியுமான ஜலஸந்தன் யுத்தத்தில் மிகப்பெரிய துன்பத்தைச் செய்து ஸாதயகியினால் கொல்லப்பட்டான் கோவேறுகழுதைகள் பூட்டிய ரத்ததோடு கூடியவனும் ராக்ஷஸ ஸ்ரேஷ்டனுமான அலம்புஸன் கதோதகசனால பராகரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வீட்டை அடைவிக் கப்பட்டான் ஸூத யுத்திரனான ராதேயனும், மகாரதர்களும் ஸ்ரேஹாதரர்களும் கேகயாக்களனைவரும் வளவஸாசியினால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஐயா! மாலவர்களும் மதரர்களும் உககிரமான செய்கைபுள்ள

ஸந்தரும் மஹாவிலாளியுமான அந்தத் துரோணர் யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யுமனனால் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு என்மனம் மிகவருத்த மடைந்திருக்கிறது எந்த இருவருக்கும் உலகத்தில் 1 நாளாகுவிதமான அஸ்திரவிதைகளில் ஸமனானமனிதன் இல்லையோ அந்தத் துரோணரும் பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு என்மனம் வருத்த மடைக்கிறது மூவுலகங்களிலும் எவருக்கு அஸ்திரங்களில் சமமான மனிதன் இல்லையோ அந்தத் துரோணர் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு என்னைச் சோந்தவர்கள் யாது செய்தனர்? மஹாபலசாலியும் பாண்டியுத் திரனுமான தனஞ்சயனால் ஸமஸபதகர்களுடைய படையானது பராகிரமத்தினால் யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டவும் புத்தகிமூரனான துரோணயுத்திரனுடைய நாராயணஸ்திரமும் வீணாகப்பட்டவும் ஸைனியங்களுமும் ஓடியபொழுது, என்னைச் சோந்தவர்கள் யாது செய்தனர்?

திராவிடர்களும் யௌதேயர்களும் லலிதர்களும் க்ஷத்ரிகர்களும் உசீனர்களும் மாவேலலர்களும் துண்டிகேரர்களும் ஸாவிரி தரி புத்திரர்களும் கீழநாட்டுவீரர்களும் வடநாட்டுவீரர்களும் மேனாட்டு வீரர்களும் தென்னாட்டு வீரர்களும் அனேக ஆயிரக் கணக்கான காலாட்களின் கூட்டங்களும் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளும் தோககூட்டங்களும் உத்தமமான யானைகளும் கொல்லப்பட்டனா அரசரே! எவர்கள், தவஜனங்களையும் ஆபுதனங்களையும் முண்டையவர்களும் சூரர்களும் கவசங்களையும் வஸ்திரங்களையும் பூஷணங்களையும் அணிந்தவர்களும் வெகுதூரமாக யுத்தத்தில் பழகினவர்களும் ஸமாததர்களால் வளரக்கப்பட்டவர்களும் யிருந்தார்களோ அவர்கள் யுத்தத்தில் தளர்ச்சி அடையாத செய்கையையுடைய பாரதத்துல கொல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே அளவுகடந்த பலத்தையுடையவர்களும் பரஸ்பரம் வதத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும் மறவர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் மன்னரே! நீர் எனனைக்கேட்கிறதனால் யான சொல்லுகிறேன் யுத்தத்தில் இவ்வரசர்களும் பரிவரங்களுடனகூடின மற அனேக அரசர்களும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொல்லப்பட்டார்கள் காணலும் அரஜுனனும் எதிர்த்துப் போயுரியுங்கால, இவ்வாறாக வீரர்களுக்கு நாசம் உண்டாகியது எவ்வாறு மகேந்திரனால் விருத்திரன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு இராமபிரானால் ராவணன் கொல்லப்பட்டானோ, எவ்வாறு கண்ணபிரானால் நரகர் ஸுரனும் முருவெனகிற அஸுரனும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களோ, எவ்வாறு யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனும் சூரனுமான கார்த்தவீரயாஜுனன் யிருகு குலத்தில் பிறந்த பரசுராமரோடு மூவுலகங்களுக்கும் மயக்கத்தை உண்டு

துரோணா கொல்லப்பட்டவுடனே ஒடுகின்றவர்களை, கப்பலுடைந்து கடலில் மிதக்கின்ற ஜனங்களைப்போல, துக்கசமுத்திரத்தில் ஆழந்தவாக னென்றே நான் நினைக்கிறேன் ஸஞ்சய! சேனைகள் ஒடுங்கால் துரியோதனன், காணன், போஜனன் கிருதவாமா, மதரராஜனன் சலயன், துரோணபுத்திரரான அஸ்வத்தாமா, கிருபா, மிருதனன் என்புத்திரர்கள், மறவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு முகத்தின்நிறம் எவ்விதமாயிருந்தது? கவலகண்குமார்! இவை எல்லாவற்றையும் பாண்டவர்களும் நம் மைச்சோந்தவர்களும் காட்டிய வீரச்செய்கையையும் உள்ளபடி எனக்குச் சொல்வாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“ஐயா! உமமுடைய குற்றத்தினாலே கௌரவவீரர்களுக்கு நோந்ததைக்கேட்டு நீர்மனவருத்தமடைதல் கூடாது தெய்வசெயலால் நேரும் காரியத்தில் கற்றறிந்தவன் மனவருத்தமடையான் ஏனெனில், மனி

ண்ணககூடியகோரமான பெரிய யுத்தத்தைச் செய்து ஞாதிகளு
னும் உறவினர்களுடனும் கொல்லப்பட்டானே, எவ்வாறு
பரமமணயரால் மகிஷாஸூரனும் ருத்ரரால் அந்தகாஸூர
ரும் கொல்லப்பட்டார்களோ, அவ்வாறே அாஜுனனால, திருந
ஷ்டிர குமாரர்களுக்கு வெற்றியில் ஆசைவைப்பதற்குக் காரண
யிருந்தவனும் பகைகரு முகமாயிருந்தவனும் அடிககிறவா
ருள சிறந்தவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனும் அர
னுமான காணன் மந்திரிகளோடும் பரதுக்களோடும் துவர்த்வு
தத்தில் கொல்லப்பட்டான் ராஜரே! ஹிதத்தை விருமபுனிற
ர்களான பரதுக்களாலே முனபு சொல்லப்பட்டதை நீர் அறிந்து
காளளவில்லை பாண்டவர்களாலே அவ்விதக் கஷ்டம் தாண்டப
ட்டது இது உமமால் செய்யப்பட்டதன்று, முனபே தெய்வ
லத்தால் ஏற்பட்டது ஆதலால், மிகப்பெரிய கெடுதியைச் செய
ற இந்த வயஸனம் நோந்தது ராஜரே! ராஜயத்தில் விருப்ப
ள்ள (உமமுடைய) புத்திரர்களுடைய நனமையில் விருப்ப
ள்ள உமமாலே திருகுகளே செய்யப்பட்டன அவைகளுடைய
லன் உமக்கு வந்தது” என்று கூறினான்

முன்னுலது அதயாயம்

(ஸஞ்சயன் திருத்ராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட
பகைவர்சளுடைய பெயர்களைக் கூறியது)

திருத்ராஷ்டிரன், “ஐயா! யுத்தத்தில் பாண்டவர்களாலே
கொல்லப்பட்ட என்னைச் சோந்தவர்களைச் சொன்னாய் ஸஞ்சய!
என்னைச் சோந்தவர்களாலே கொல்லப்பட்ட பாண்டவ சேனா
வர்களை எனக்குச் சொல்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்
தாடங்கினான்

“யுத்தத்தில் ஸமாத்நதர்களும் பராகரமமுடையவர்களும்
பகை தையமுள்ளவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான (பாண்டவ
ஸனாவீரர்கள்) கங்கா புத்திரரான பீஷ்மரால் பரதுக்களோடும்

விருமபிய பலன் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம் கிடைக்காமலும்
பாகலாம் ஆதலால், விவேகியானவன் தான் விருமபிய பொருள்
கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் வருத்தம் அடையான்” என்று
கூறினான் திருத்ராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! எனக்கு அதிகமான ஒருவித
பன்வருத்தமும் இல்லை இது முன்னமே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்
பட்டுவிட்டதென்று நினைக்கிறேன் இஷ்டப்படி உரைக்கலாம்” என்று
கூறினான்

மந்திரிகளோடும் வீழ்த்தப்பட்டார்கள் (யுத்தத்தில்) பீரீயுள்ளவர்களான ¹ நாராயணர்களும் ² ராமர்களும் வல்லவர்களும் தூறுக கணக்கான மறவர்களும் வீரரான பீஷ்மராயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் வியாததாலும் பலத்தாலும் யுத்தத்தில் கிரீடிக்ருச சமானனான ஸதயஜித என்பவன் ஸதஸநதரான துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் ஸமாததாசுமான எல்லா பாஞ்சாலர்களும் துரோணரோடு எதிர்த்துப் போராடியிருந்தவைவஸவதனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள் அவ்வாறே, மித்திரன் நிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிட்டவர்களும் வயபுசெனறவர்களும் மன்னர்களான விராடனும் துருபதனும் புத்திரர்களோடு கூடவே துரோணரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் எவன் பாலனாக இருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் வயவஸாசியோடும் கேசவரோடும் பலராமரோடும் ஒப்பிடப்பட்டவனாகவும் ஜயிக்கமுடியாதவனாகவும் (பகைவர்களை) அவமதிக்கிறவனாகவும் யுத்தத்தில் ஸமாததனாகவும் இருந்தானே அந்த அமனயு பகைவர்களுக்கு மிகக் நாசத்தைச் செய்தது, பீபதஸவை எதிரக்கச் சக்தியற்றவர்களும் பிரதானர்களான (ஆடாமகாரதர்களால்) சூழப்பட்டு வீழ்த்தப்பட்டான் மகாராஜரே இரத்தத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டும் கூத்ததிரிய தாமதில் நிலைபெற்றவனும் வீரனுமான அபிமனயுவைத் துரகாஸனுடைய புத்திரன் யுத்தத்தில் கொன்றான் செலவ் மிகக்ஷணமும் மித்திரன் நிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிடுகின்றவனும் படச்சரங்களைக் கொல்லுகிறவனுமான அம்பஷ்டனுடை

அதிகபாடத்தின் மூன்றாவது அடியாயம்

(துரியோதனன் துரோணனுடைய மரணத்தைக் கேட்டு யுத்தத்தில் ஒழிவடைந்த போர்வீரர்களுக்குக் கர்ணனுடைய துணங்களைக்கூறி ஊக்கமுண்டாக்கியதும், ஸஞ்சயன் திருந்த ராஷ்டிரானுக்குக் கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தையும் மரணத்தையும் கூறியதும்.)

ஸஞ்சயன், “ மகாவில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடனே, மகாரதர்களான உமமுடைய புத்திரர்கள் வியஸனமுற்றவர்களுடைய பிரஜைகளையே இழந்தவர்களும் முகமவாடினவர்களுமானார்கள் அரசே சஸ்திரவகளைத் ததிரித்தவர்களானவரும் தலைகுனிந்தவர்களும் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் பராக்ரமத்தையுடையவர்களுமாகி ஒருவரோடொருவரோடு

மாரன் பெருமபடையினால் சூழப்பட்டவனாகத் தூயோதனனு
டய புத்திரனும் சூரனுமான லக்ஷ்மணனை எதிர்த்து புத்தத்தில்
கக அதிகமான துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை
டினான அழகிய பெரிய விலையுடையவனும் அஸ்திரத்தில்
யிறியுள்ளவனும் புத்தத்தில் கெட்ட மதம், கொண்டவனுமான
ருவரதன் துச்சாஸனனால் பராக்ரமத்தைவெளியிட்டு யமனு
டயவீட்டை அடைவிக் கப்பட்டான் அரசாக்களும், புத்தத்தில்
புடங்காத மதங்கொண்டவர்களுமான மணிமான், தண்டதாரன்
விலவருவாகளும்) மித்திரனரிமித்தமாகப் பராக்ரமத்தை
வளியிட்டுத் துரோணரால் புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாராகள்
பாஜதேசத்தரசனும் மகாரதனுமான அம்சுமான பாரதவாஜ
ரால் விக்ரமத்தை வெளியிட்டுச் சேனைகளோடுகூட யமனுடைய
ட்டை அடைவிக் கப்பட்டான் பாரதரே! புத்திரனோடுகூடின
னும் கடற்கரைநாட்டுக்குத் தலைவனுமான சித்தரஸேனன்
முத்திரஸேனனாலே பலத்தால் யமனுடைய வீட்டை அடை
விக் கப்பட்டான் அதுபத்தேசவாலியான நீலனும் வீரயசாஸி
ான வியாகரத்ததனும் அஸ்வத்தாமாவின்னாலும் விகாணனாலும்
மனுடைய வீட்டை அடைவிக் கப்பட்டாராகள் விசித்திரமாக
த்தம்செய்கிற சித்திராபுதன் கடுமபோப்புரிந்து விசித்திரமான
தியோடு வல்லமையை வெளியிட்டு புத்தத்தில் விகாணனால்
கொல்லப்பட்டான் புத்தத்தில் விருகோதரனாக்ருச் சமானாக்
ண்ணப்பட்டவனும் பிரதாபுமான கேகயராஜகுமாரன் பிரதா
பான கேகயனால் விக்ரமத்தை வெளிப்படுத்தி புத்தத்தில் கொல்
ப்பட்டான் மகாராஜரே! கதாபுத்தம் செய்பவனும் மலைநாட்
க்குத் தலைவனும் பிரதாபசாலியுமான 1 ஜனமேஜயன் உமது
புத்திரனான தூமுகனால் கொல்லப்பட்டான் அரசரே! ரா

விலை பாரதரே! துன்பமுற்றதோற்றமுள்ள அவர்களைக்கண்டு உமமு
டைய படைகள் அனைத்தும் துயரத்தால் நடுக்கமுற்று 2 ஆகாயத்தையே
நாக்கின் ராஜேந் திரரே! புத்தரங்கத்தில் துரோணா கொல்லப்பட்ட
தக்கண்ட இவர்களின் கைநடுனிகளினின்று நான்குபக்கத்திலும் ரக்
த்தால் நனைக்கப்பட்ட சஸ்திரங்கள் நழுவிக்கீழேவிழுந்தன பார
தரே! பிடிக்கப்பட்டவைகளும் நழுவுகின்றவைகளுமான அந்த ஆபுதங்
கள், ஆகாயத்திலிருந்து விழுவின்றவையும் அம்மக்களத்தைத் தெரிவிக்க
வன்றவையுமான சக்ஷத்திரங்கள்போலக் காணப்பட்டன

1 இவன் வேறு 2 ‘மேலுலகம் செல்வதையே கருதின, பூமி
யில் இருக்கவிரும்பவில்லை’ எனபது பழைய உரை

ஸரேஷ்டர்களும் இரண்டு கிருகங்களப்போல ஜவலிக்கின்றவ
கந்மான ரோசமானாகளிருவர்களும் துரோணரால் அம்புகளா
ஓரேஸமயத்தில் ஸவாககத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டா
கள பராகரமசாலிகளான அரசர்கள் எதிர்த்துப் போர்புரிந்
செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீடை
அடைந்தார்கள் ஸவயஸாசிகு அம்மானகளான புருஷித்து
குந்திபோஜனம் போரில் ஜயிக்கப்பட்ட உலகங்களைத் துரோண
னுடைய அம்புகளால் அடையும்படி செய்யப்பட்டார்கள் கா
தேசத்துவீரர்கள் பலரால் சூழப்பட்டவனும் காரிராஜனுமால்
அபிபூவானவன் யுத்தத்தில் வஸுதானனுடைய புத்திரனாக
தேகத்தை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டான் அமிதௌஜஸு
யுதாமனயுவும் வீரமுடையவனான உத்தமௌஜஸும நூ
றுகணக்காகச் சூரர்களைக் கொன்று நமமைச் சோந்தவா
ளால் வீழ்த்தப்பட்டார்கள் பாரதரே! மகாவிலலாளிகளு
பாருசாலராஜ குமாரர்களான மித்திரவாமாவும் சுந்தரத்
மாவும் துரோணரால் யமனுடைய வீடை அடைவிக்கப்பட
டார்கள் பாரதரே! யுத்தம் செய்கின்றவர்களுக்குத் தலைவனு
கிணடியின் புத்திரனுமான சுந்தரிரதேவன் யுத்தத்தில் உமரு
டைய பேரனை லக்ஷ்மணனால் கொல்லப்பட்டான் மகாரத்
களும் மகாவீரர்களும் நன்றாக ஸஞ்சரிகின்றவர்களும் தக்
பன் பிள்ளைகளுமான ஸுகிதரனும் சிதரவாமாவும் துரோண
ரால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் மகாராஜரே! பாவகால்

மஹாராஜரே! அவ்வாறு பலத்தையிழந்து அசைவற்று நிற்கின்ற
உமருடையசேனையைக் கண்டு ராஜாவான துரியோதனன், 'ஸைனிக
களே! உங்களுடைய பாருபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே என்னு
யுத்தத்திற்காகப் பாண்டவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள் இந்நபுத்
மும் தொடங்கப்பட்டுவிட்டது இவ்வாற்றுகக், இந்நச் சேனையானது
துரோணா கொல்லப்பட்டவுடனே, வியஸனமுற்றதுபோல காண
படுகிறது போர்புரிசின்ற யுத்தவீரர்களும் யுத்தத்தில் நான்குபக்க
களிலும் கொல்லப்படுகிறார்கள் யுத்தங்களில் போர்புரிசின்றவனாக
ஜயமோ அல்லது வதமோ நேரக்கூடும் இதில் என்ன ஆசாரியம்
நாற்புறமும் கின்றுகொண்டு யுத்தம் செய்யுங்கள் மஹாபலசாக
யும் சிறந்த விலலாளியும் திவ்யாஸ்திரங்களுடன் ஸஞ்சரிகின்றவனு
யிக்கதையமுடையவனும் சூரியகுமாரனுமான காணனை யுத்தத்தி
பாருவகள் யுத்தத்தில் எவ்விடத்திலுண்டான பயத்திலுல யுத்திவீ
னும் குந்திபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் கிங்கத்தினிடத்தினின்று அல
யிருகம் திரும்புவதுபோல எப்பொழுதும் திரும்புகிறோடு பதி

கொந்தளிகின்ற கடலோரவனான வாரததேசுமி ஆயுதங்
 ள அறவனாகி மரணமடைந்தான் மஹாராஜே! ஸரேஷ்டனும்
 கைவாகளை யுத்தத்தில் அடிகின்றவனுமான ஸேனாபதிநுவினு
 டய புத்திரன் கௌரவஸரேஷ்டனான பாஹலிகனாக கொல்லப்
 பட்டான் மகாராஜே! கேதிதேசகது வீரர்களுள் உத்தமரதிக
 ள திருஷ்டகேது (ஒருவராலும்) செய்ய முடியாத காரியத்தைச்
 செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைந்தான் பாண்டவனநிமித்த
 மாகப் பராக்ரமத்தை வெளியிடுகின்ற வீரனான ஸதயதருதி யுத்த
 ளத்தில் பண்கலர்களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய
 வீட்டை அடைக்கப்பட்டான் சிசுபாலனுடைய புத்திரனும்
 அரசனுமான ஸுனேகேது பக்கவாகளைக்கொண்டு துரோணரால்
 யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் அவ்வாறே, வீரனான ஸதயதருதி
 யும் வீரயவானான மதிராஸவனும் விக்ரமசாலியான ஸூராயதக
 ளனும் துரோணருடைய அம்புகளால் கொல்லப்பட்டார்கள்.
 ஸதஸ்யராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனும் ஐஸ்வராயமுள்ளவனு
 டான சதானிகனும் வீழ்த்தப்பட்டான் மகாராஜே! போர்புரி
 யின்றவனும் பராக்ரமசாலியுமான ஸரேணிமானும் (ஒருவராலும்)
 செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தும் வைவஸஸ்தனுடைய
 வீட்டை அடைந்தான் அரசரே! சதருவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற
 வனும் யுத்தத்தில் விக்ரமத்தை வெளிப்படுத்தினவனும் உத்
 தமமான அஸ்திரங்களை அநிந்தவனுமான மாகதன் அவ்வாறே

யிரம் யானைபலமுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனன் எவனாலே
 யுத்தத்தினாலேயே அவலிதமான நிலைமையை அடைவிக்கப்பட
 டானோ திவ்யாஸ்திரங்களை அநிந்தவனும் சூரனும் மாயாவியும் பயங்கர
 மாகக் காணிகின்றவனுமான கடோதகசன் எவனாலே அழிவற்றதான
 கதியாயுத்தத்தினால் கொல்லப்பட்டானோ அப்படிப்பட்ட மகிமைபொருந
 றியவனும் தடுக்கமுடியாத வீரமுடையவனும் ஸத்திய ஸந்தனும் புத்
 திரையுடையவனுமான அந்தக் காணனுடைய குறைவற்ற இருகைகளின்
 மலத்தையும் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பூரணப்போகிறீர்கள் விஷ்ணு
 யும் இரதிரனும்போன்ற துரோணபுத்திரர் ராதாபுத்திரனான காணன்
 இவ்விருவருடைய வல்லமையையும், அந்தப் பாணபுத்திரர்கள் பராக்
 ரமம் வீரகன்னைவரும் தனித்தனியாகவே ஸைனயங்களுடனகூடின
 பாணபுத்திரர்களை யுத்தத்தில் கொல்வதற்குத் திறமையுடையவர்கள்,
 னுஞ்சோர்தால் கேட்க வேண்டுமா? வீரமுடையவர்களும் அஸ்திரத்
 தில் விசேஷமான பயிற்சியுடையவர்களான வீரகன் இப்பொழுது
 பரஸபரம் பராக்ரமப்போகிறீர்கள்” என்று கூறினான் மாசுறவரே! அப்
 பொழுது மகாவீரமுள்ள உமமுடையருமாரான துரியோதனன், இவ

பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்டு இப்பொழுது படுததிருக்கிறான் விராட புத்திராகளும் மசாரதாக்களுமான சங்கனும் உத்தரனும் மிகப்பெரிதான காரியத்தைச் செய்தும் யமனுடைய வீட்டை அடைந்தார்கள் யுத்தத்தில் அதிகமான ஹிமஸையைச் செய்கின்ற வஸுதானன் விக்ரமத்தை வெளியிட்டுத் துரோணரால் யமனுடைய வீட்டையடைபுமபடி செய்யப்பட்டான் பாண்டவர்களுக்கு மகாரதாக்களான இவர்களும் இன்னும் மற்ற அநேக வீரர்களுடைய பராகரமத்தை வெளியிட்டுத் துரோணரால் கொல்லப்பட்டார்கள் நீர் என்னைக் கேட்டதை உரைக்கலானேன்” என்று கூறினான்

நான்காவது அத்தியாயம்

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு மாண்டவர்கள் போக மீதுந்தவர்க ளுடைய பெயர்களைக் கூறுதல்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பிரதான புருஷாக்களுடைய கூட்டமானது நாசம் செய்யப்பட்டபிறகு, காவத்தை கீழநா ளன்னுடைய இரத்தப்படையில் ஏதேனும் மிகுந்திருக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை வீரர்களும் மகா வில்லாளிகளும் குருஸரேஷ்டாக்களுமான அநதப பீஷ்மரும் துரோணரும் என்னிமித்தமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதைக் கேட்டபிறகும் நான் ஜீவித் திருப்பதினால் யாதுபயன்? எவனுடைய கைகளினுடைய படை மானது பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சமானமே யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அநத ராதேயன் கொல்லப் பட்டானென்பதை நான் பொறுக்கவில்லை ஸஞ்சய! ஸஸன் யத்தில் உத்தமவீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லியதுபோலக் கொல்லப்படாமல் இரத்தச் சேனியி

வாறு கூறி, பிறகு பிராதாக்களுடன் சோமது காணனை வேருபதியாகச் செய்தான் அரசரே! மகாரதனும் மிக்க யுத்தமதமுள்ளவனுமாக காணன் சேனைத்தலைமையைப்பெற்று உரக்க வலிமமநாதம் செய்து கடுமே போர புரிந்தான் ஐயா! காணன் எல்லா ஸருஞ்சயாக்களுக்கும் பாஞ்ச லாக்களுக்கும் கேகயாக்களுக்கும் விதேஹாக்களுக்கும் பெரிய துன்பத்தைச் செய்தான் அவனுடைய வில்லினின்று பாணக்கூட்டங்கள் முந்த (விடப்பட்ட பாணங்களின்) புங்குகளைத் தொடர்ந்து வண்டினங்கள் போல நூற்றுகணக்காகத் தோன்றின அவன் பலசாலிகளான பாஞ்சாலார்களையும் பாண்டவார்களையும் பீடித்து ஆயிரக்கணக்கான யுத்தவீர களையுங் கொன்று அாஜுன்னுல தளன்பட்டான்” என்று கூறினான்

உயிரோடிருப்பவர்களையும் எனக்குச் சொல் எவர்கள் உன்னால் இப்பொழுது சொல்லப்பட்டார்களோ அவர்கள் மாண்ட பிறகு, எவர்கள் ஜீவித்திருக்கிறார்களோ அவர்களைவரும் மாண்டதற்குச் சமமானரென்பதே என்னுடைய எண்ணம்” என்றான்

ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் “வேந்தரே! எந்த வீரருக்குப் பிராமமனோததமரான துரோணராலே ஆசச்சரியகரமானவையும் ஒன்றியுள்ளவையும் ¹ நான்குவிதமானவையும் திவ்யமானவையும் (தனுராவேதத்தில்) சொல்லப்பட்டவைபுமான மகாஸ்திரங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ மஹாரதரும் பயனதரும் முயற்சி உள்ளவரும் சுறுசுறுப்புள்ள கைகளையுடையவரும் உறுதியான ஆயுதங்களையுடையவரும் திடமான முஷ்டியையுடையவரும் திடமான அம்புகளையுடையவரும் வீரமுடையவரும் வேகமுடையவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் ஸன்னததராயிருக்கிறார் ஆராதத்தேசத்தில் வவிக்किனரவனும் ஹருதிக்குண்டைய புத்திரனும் மகாரதனும் ஸாதவதர்களுள் ஸரேஷ்டனும் அஸ்திரவிததையில் ஸாமாதியமுள்ளவனும் போஜனுமான கிருதவாமா உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதற்கு விருப்பத்துடன் ஸன்னததனாக இருக்கிறான் யுத்தத்தில் அசைக்கமுடியாதவனும், உமமைச் சோநதவர்களுள் சிறந்த படைத்தலைவனும் பலசாலியும் தன் வராததையை ஸத்யமாகச் செய்ய எண்ணங்கொண்டு தன்கையின் பிள்ளைகளான பாண்டவர்களை விட்டுவிட்டு, யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய தேஜோவதத்தை அஜாத சததுருவின முன்னிலையில் பிரதிஜ்ஞை செய்வதனும், எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும், இந்திரனுக்குச் சமமான வீரமுடையவனுமான சலயன் உமது நிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுற்றவனாக இருக்கிறான் அரசரே! மகா பாகுபலமுள்ளவரும் பலவிதமான விசித்திர அஸ்திரயுத்தம் செய்கின்றவரும் சரதவானுடைய புத்திரருமான கௌதமரும், மிகப்பெரிதும் ஆசச்சரியமானதும் பாரததை ஸகிக்கக்கூடியதுமான தனுஸைக் கையில் தாங்கி யுத்தம்செய்ய விருப்பமுள்ளவராக ஸன்னததராயிருக்கின்றார் அரசரே! கெட்ட சூதாட்டத்தைச் செய்பவனும் கலகத்தில் பிரியமுள்ளவனுமான காதாராராஜன் தன் புத்திரர்களுடன் காதாராமுக்கியாகளோடும் யவனா

1 தருஷ்டம் = உறுதியாக அடிப்பது, தூரம் = தூரத்திலுள்ளதை அடிப்பது, ஸூக்ஷ்மம் = நுட்பமானதை அடிப்பது, சபதவேதி = சபதத்தின் வழியே சென்று அடிப்பது ‘சிதரம், சுபரம், திவ்யம், விகிதம்’ என்றும் கொள்ளலாம் ஆதிபாவம் 520-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

களோடும், உமது நிமித்தமாக யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்துடன் ஸன்னததனாக இருக்கின்றான் குருஸரேஷ்டரே! மகாரதனை கேசய ராஜபுத்திரன் நல்ல குதிரைகளோடும் கொடியோடும் கூடிய ரதத்தின்மீதேறி உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் இருக்கின்றான் அரசரே! அவ்வாறே, கௌரவ ஸரேஷ்டனும் உமமுடைய குமாரனுமான புருமித்திரன் அகன் போலவும் சூரியன்போலவும் நிறமுள்ள ரதத்தின்மீதேறி மேக மிலலாத ஆகாயத்தில் சூரியன் பிரகாசிப்பதுபோலப் பிரகாசித்துக்கொண்டு ஸன்னததனாக இருக்கின்றான் துரியோதனனுப் ஸவாணலங்காரத்துடன் கூடின ரதத்தோடு யுத்தத்தில் போராடிய பப்போகின்றவனாக யானைகூட்டத்தின் நடுவில் நிற்கும் லிமம்ப போல விளங்குகின்ற புருஷஸரேஷ்டனும் ஸவாணத்தினால் விசுத்திரமான கவசமூண்டவனும் தாமரைமலாபோன்ற காரதியுடைய வனுமான அநதத் துரியோதனன், மன்னர்களின் நடுவில் சிறிது புகையைபுடைய நெருப்புப்போலவும் மேகங்களினிடையிலுள்ள சூரியன்போலவும் பிரகாசித்துக்கொண்டு விளங்குகின்ற அவ்வாறே, கத்தியையுங் கேட்கததையுங் கையில் கொண்டவர்களும் வீரர்களும் உமமுடைய புதல்வர்களுமான ஸரேஷ்டனனுப் ஸதயஸேனனும் சிதரஸேனனோடு மனக்களிப்புடன் போராடிய விருப்பங்கொண்டு யுத்தத்தில் நிற்கின்றார்கள் பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! நரஸரேஷ்டர்களான ¹ ஹரிநிஷேவன், உசராயுதன் ஸருதவாமா, ஜயன், சலன், ஸதயவரதன், துர்சலன் ஆகிய இவர்கள் சேனைபுடன் நிற்கின்றார்கள் தன்னைச் சூர்வென்று நினைப்பவனும், ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் சததுருக்களைக் கொல்லுகின்றவனும் சிறந்த தேராளியும் குதிரையுள்ளவனும் யானைகளோடும் காலாட்களோடும் (பகைவர்களை எதிர்த்துச்) செல்லுகின்றவனுமான கைதவயராஜகுமாரன் உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்ற புருஷஸரேஷ்டர்களும் அடிக்கின்றவர்களும் மானிகளும் ஸதயஸந்தர்களும் ஸருதாயுதம் திருகாயுதனும் சிதரங்கதனும் வீரனை சிதரஸேனனும் யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றார்கள் ஸதயஸந்தனும் மகாதமாவமான காண்-புத்திரனும் யுத்தம் செய்யும் விருப்புமுள்ளவனாக யுத்தத்தில் ஸன்னததனாக நிற்கின்ற அரசரே! உத்தமமான அஸ்திரங்களைபுடையவர்களும் கைச்சூறுசூறுபுள்ளவர்களும் பெருப்படையில் அதிகமான மனோதைரியத்தையும் வீரத்தையும்

¹ இதனை விசேஷணமாகக் கொள்ளலாம் 'லஜைஜயள்ளவன்' என்பது பொருள்

டையவாகளுமான மறற்க காண்புத்திராக்ளிருவரும் உமது மிததமாக யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றார்களா காராஜரே! குருராஜனுன துரியோதனன, முக்கியாகளும் யுத்த திராகளுள் தலைவாகளும் அளவற்ற பிரபாவமுள்ளவாகளுமான வாகளோடும் மறறவாகளோடும் சோநது யாணைக்கூட்டத்தி ரிடையில் மஹேந்திரனபோல ஜயத்தினப்பொருட்டு ஸனனத்த ருக இருக்கிறுன” என்று சொன்னான்

திருத்தராஷ்டிரன், “(இரண்டு கட்சியிலும்) எந்த ஷைனிகா ள் பிழைத்திருக்கின்றார்களோ அவர்கள் உள்ளபடி உரைக்கப் பட்டார்கள் இதுவரையில் அடைந்திருக்கிற நன்மைகளால் இனி யும் ஜயாபஜயங்களை நன்றாக அறிகிறேன்” என்று சொன்னான் அப்பொழுது அம்பிகா புத்தரனான திருத்தராஷ்டிரன், இவ்விதம் சோலலிக்கொண்டே, தன் சேனையைப் பெருமபானமையாகச் சிறந்த வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதும் சிறிதே மிகுந்திருப்பதுமாகக் கட்டுச் சோகத்தினாலே பொறி கலங்கி மூச்சசையடைந்தான் மாச்சையடைந்த திருத்தராஷ்டிரன், “ஹேய! ஒரு முகூர்த்த நரம பேசாமலிரு ஜயா! மிகப்பெரிதான அப்பிரியத்தைக் கட்டு எனமனம் வியாகுலமுற்றிருக்கிறது மனம் மயங்குகிறது அவயவங்களும் சோரவடைகின்றன நடப்பதற்கும் சக்தியற்றவ ருக் இருக்கிறேன்” என்று கூறினான் அம்பிகாபுத்திரனும் அரச னுமான அரசுத் திருத்தராஷ்டிரன், இவ்விதமான வாரத்தை வயச சொல்லிவிட்டுப் பின்பு மனமயக்கமடைந்தான்” என்று ிறினார்

ஐந்தாவது அத்யாயம்

(கிருத்தராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய துணங்களை வர்ணித்துத் துன்பமுற்றது)

ஜனமேஜயா, “ பிராமமனோததமரே! யுத்தத்தில் காண்க னாலலப்பட்டதையும் தன் புத்தராகள ஓடியதையும் கேட்டு(வருந் துப் பிறகு) சிறிது மனம் ஆறுதலுற்ற அரசன் என்ன சொன் றான்? புத்தராகளுடைய வியஸனத்தினால் உண்டாயிருக்கிறதும் மிகப் பெரிதுமான துயரத்தை அடைந்திருக்கிற அரசன் அக்கா த்தில் சொல்லியதை, கேட்கின்ற எனக்கு உரைக்கவேண்டும்” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத் தொடங்கினார்

“ மஹாராஜரே! அம்பிகாபுத்திரனும் ஜனங்களுக்கு ஈய ரனுமான திருத்தராஷ்டிரன், நம்பத்தகாததும் ஆச்சரியகரமான

தும், பிராணிகளுக்கு மோகத்தை உண்டிபண்ணுகிறதும், மேலு
நகரத்துபோன்றதும் பயங்கரமானதும், மகாபுத்திமானான ¹ ச
-கிரனுக்கு (நோந்த) தகாததான புத்திமயக்கம் போன்றதும்
பயங்கரமான செய்கையுள்ள இந்திரனுக்குச் சத்துருக்களிட
களினின்று உண்டான தோலவி போன்றதும், மகா கார்த்தி
யுடைய ஸ்விாயன ஆகாயத்தினின்று பூமியிலிழுவது போன
தும், நீர நிரம்பிய கடலினுடைய மனத்தினாலும் நினைக்கத்தகா
வறட்சி போன்றதும், பூமி, ஆகாயம், திருக்ககன, ஜலங்கள் (இ
களுடைய) ஆச்சரியகரமான ஸாவநாசம் போன்றதும், புணை
யம் பாபம் என்கிற இருவினைகளுடைய பயனின்மை போன்றத
மான காணனுடைய விராசத்தைக் கேட்டுப் புத்தியினால் நன்ற
ஆலோசித்து, காணனுக்கு புத்தத்தில் வதம் நோந்திராது என
-எண்ணி, 'பிராணிகளுக்கு இவ்வாறு நேருதல் ஸஹஜமாதலா
ஸம்பவித்தமிருக்கலாம்' என்று கருதிச் சோகாகனியினால் எரி
கப்படுகின்றவனும் ஹருதயத்தில் அகனியைச் சோதது ஊத
படுகின்றவன் போன்றவனும் மிக்க தளாச்சியடைந்த அங்கன
ளோடு கூடியவனும் பெருமூச்சுவிடுகின்றவனும் தையமுற்ற
தும் 'ஹா ஹா' என்று சொல்லி மிகுந்த துயரத்தை அடைந
வனுமாகிப் புலம்பலானான் "ஸஞ்சய! காணையானது (வேறு
காணையோடு சண்டை செய்வதில் பின்வாங்காததுபோலச் ச
த்துருவான மஹேந்திரனோடும் போராபுரிவதில் பின்வாங்காதவனுப்
வஜ்ரமபோன்ற சரீரமுடையவனும், யௌவனமுள்ளவனும், த
னுடைய நானொலியினாலும் தலதவனியினாலும் சரமாரியி
சபத்ததாலும் ரதங்களும் குதிரைகளும் மணிதாகளும் யா
களும் புத்தத்தில் நிலைபெற்றும் செய்பவனும், மகா பா
பலமுள்ளவனும், சத்துருக்கூட்டங்களை அழிப்பவனும், (சத்து
ஸம்ஹார விரதத்தினின்று) தவறாதவனும், தன்னை அடுத்து
துரியோதனன் மகாரதார்களான பாண்டுபுத்திரர்களோடு வை
தைச் செய்தற்குக் காரணமானவனும், தோப்பாகனுடைய புத்தி
னும், வீரனும், வரிமமததையும் யானையையும் போன்ற பராகரம
தையுடையவனும் எருதினுடைய திமிலபோன்ற தோளையுடைய
வனும், விருஷபத்தினுடைய கண், நடை, ஸவரமபோன்ற க
களையும் நடையையும் ஸவரத்தையுமுடையவனும், ரதிகாளு
பரேஷ்டனும், புருஷர்களுள் உத்தமனும், ஸஹிக்கமுடியாத வ

1 'பாக்கவஸ்ய' என்பது மூலம், 'பரகராமருக்கு' என்று
கொள்ளலாம்

மயுடையவனுமான காண்பாராததனால் எவ்வாறு யுத்தத
 கொல்லப்பட்டான்? தன பாகுபலத்தால் கொழுப்புள்ளவ
 ன் எவன் எப்பொழுதும் அச்சத்தையும் தனஞ்சய்னையும்
 றதுகூடும் மற்ற விருஷணிகளையும் லக்ஷியம் செய்யவில்லையோ
 னன் 'யான் ஒருவனாகவே இருந்துகொண்டு சரணாகததையும்
 ணைவததையும் வில்லாகவுடையவாகளும் பகைவாகளால்
 ிகமுடியாதவாகளும் ஒன்றுசேர்திருப்பவாகளுமான கிருஷ்
 ாஜாணாகளை யுத்தத்தில் திவ்ய ரத்தத்தினின்று தளருவேன்'
 னறு, எப்பொழுதும் மந்தனும் பேராசையினால் புத்திமயக்க
 ளளவனும் சிந்தையினால் தலைகுனிந்திருப்பவனும் ராஜ்யத்தில்
 வலுள்ளவனும் மனக்கவலைபுற்றவனுமான தூயோதனனைப்
 ராத்திரச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தானோ, திவ்யாஸ்திரங்களை
 றிந்தவனும் மகாதேஜனை உடையவனும் கவசத்தையும் குண
 லங்களையும் அறுததுக் கொடுத்தவனும் ஸ்ராயனுடைய
 மாரணம் ரதிகாக்களுள் சிறப்புற்றவனும் புருஷஸ்சேஷ்டனு
 ன் எந்தராதேயன் கழுகுஇறகுகள் பூண்டவையும் ஜவலிக
 னறவையுமான அம்புகளாலே எல்லாக் காமபோஜங்களையும்
 க்கயங்களையும் அவந்திதேசத்து வீரர்களையும் காரதாரங்களையும்
 தரகர்களையும் மாஸ்தயர்களையும் திரிகாததார்களையும் தங்கணா
 ளையும் சகாக்களையும் பாஞ்சாலாசனையும் விதேஹர்களையும் குளிந
 ரர்களையும் காசிதேசத்து வீரர்களையும் கோஸலாக்களையும் ஸாம
 ரர்களையும் அங்காக்களையும் வங்காக்களையும் நிஷாதாக்களையும் புண்ட
 ிக்களையும் கீசடாக்களையும் வதஸாக்களையும் களிங்காக்களையும் தரதா
 ளையும் அஸம்காக்களையும் ரிஷிகாக்களையும் சபராக்களையும் ஹாரா
 ளையும் ஹரிணாக்களையும் பரஹரிணாக்களையும் ஸரளாக்களையும்
 லேசசதேசத்துத் தலைவாக்களையும் தூக்கவாலிகளையும் ஆட
 காக்களையும் அவவாறே எல்லாச் சததுருக்களையும் யுத்
 தத்தில் ஐயித்ததுத் தூயோதனனுடைய அபிவிருத்தியின்
 பாருடிக் கப்பங்கொடுக்கும்படி செய்வித்தானோ, உத்
 மமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் ஸேனாரசுக்கனுமான
 ிந்தக் காண்ப யுத்தத்தில் வீரயசாலிகளும் சூரர்களும் பகை
 ராக்களுமான பாண்டவர்களால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்?
 தவர்களில் மகேந்திரன் 1 சிறந்தவன், மனிதர்களில் கா
 ன் சிறந்தவன் உலகங்களில் சிறந்தவனான மூன்றாமவனை

1 'வருஷ' என்பது மூலம், 'இந்திரன் மழையைப் பொழிபவன்...
 ண் தனத்தைப் பொழிபவன்' என்றும் கொள்ளலாம்.

நாம கேட்டதேயிலலை சூதிரைகளுள் உச்சசுபரவம் சிறந்தது. அரசர்களுள் குபேரன் சிறந்தவன் தேவர்களுள் மகேந்திர சிறந்தவன் (சத்தருக்களை) அடிகளும் வீரசரளுள் காண சிறந்தவன் சூரர்களும் ஸமாதார்களும் வீரயசாலிகளுமான சாசுகளால் ஜயிக்கப்பட்டாவதுமும் தூயேயாதனனுடைய அபிவிருத்திகாசுப பூமியினைத்தையும் ஜயித்தவனும் மகததேசாதிபதியான ஜரஸநதன் தனனையிடுத்து ஸமாதான் வசனத்தைச் சொல்ல கொண்டு சினேகிதர்களோடு யாத்ரவர்களையும் கௌரவர்களையும் தவிர்ப பூமியிலுள்ள எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் ஜயிக்கக் கணமாயிருந்தவனுமான அப்படிப்பட்ட காணன் தவநதுவ யுத்தத்தில் ஸவயஸாசியினால் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேட ஸமுத்திரத்தில் உடைந்தமரக்கலம்போல நான் துகளஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிவிட்டேன் ரதிகுரேஷ்டனான அந்தக்காணன், தவநதுவ யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு ஸமுத்திரத்தில் தெப்பமில்லாதவன்போல நான் துகள ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிவிட்டேன் ஸஞ்சய! இவ்விதத் துகள்கள்களாலும் யான் அழியாமலிருக்கிற காரணத்தினால் எனமனம் வஜரத்தைக்காட்டிலும் மிகத்திடமானதென்றும் உடைக்க முடியாததென்றும் எண்ணுகிறேன் ஸுபத்¹ ஞாதிகளுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் மித்திரர்களுக்கும் நோந்த இவ்விதமான அபஜயத்தைக்கேட்டு என்னைத்தவிர வேளந்த மனிதன் உலகத்தில் உயிரை இழவாமலிருப்பான்² ஸஞ்சய! விஷத்தையுண்டாவது தீயிலவிழாதாவது மலைமீதிருந்து கீடுகுதித்தாவது¹ மகாபரஸ்தானம் செய்தாவது ஜலத்தில் விழாதாவது² பராயோபவேசஞ்செய்தாவது உயிரை விடவிருந்து¹ கிறேன் பொறுக்கமுடியாத துயரங்களைப் பொறுப்பதற்குச்சகதியற்றவயிருக்கிறேன்² என்று கூறினான்

ஆறாவது அத்யாயம்

(கூர்ணனுடைய வதந்தைக்கேட்டுத் தீருதராஷ்டிராள் காண துரீசேவ துநருடைய ஸதுகி நிந்தைகளைக் கூறிக் கர்ணர்ஜனவாசகளுடைய யுத்தத்தைச் சொல்லும்படி ஏவியது)

ஸஞ்சயன், “அரசரே! ஸுபவாயத்தினாலும் குலத்தினாலும் உத்தமத்தினாலும் தவத்தினாலும் வேதாதயயனத்தினாலும் உமமை இ

¹ வடதிசை நோக்கித் திரும்பாமல் செல்வது ² ஆகாரமின்றிப் படுதது உயிர் துறப்பது

பாழுது நல்லோராகள் நகுஷ்குமாரனான் யயாதியைப்போல எண்ணுகின்றார்களா நீர் வேதாதயயனததில் மகரிஷிக்கு ஒப்பான்வாணணிய காரிய்ததைச செயதுமுடித்தவா மனத்தை நிலைநிறுத்தக்கொள்ளும், துககத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதீர்” என்று ஸ்ரீமான் திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸாலவிரகூதரக்கு ஒப்பான் காணன் கொல்லப்பட்டமையால், ஆணமை பயரற்றது, அதனை நிரதிககவேண்டும தெயவமே சிறந்ததெனான் எண்ணுகிறேன் யுதிஷ்டிரனுடைய சேனையையும் பாஞ்சாரகளுடைய தோககட்டங்களைபும் நாசஞ்செயது சரமாரியினிலைலாத திகக்குகையுந தவிககசெயதுவிட்டு வஜரபாணியான நதிரன் அஸுரர்களை மோகிககச செயவதுபோல யுத்தத்தில் ராததர்களை மோகிககசசெயத மகாரதனான் அந்தக காணன் ரற்றினால் முறிககப்பட்ட மரம்போல எவவாறு கொல்லப்பட்டபுததான? கடலுக்கு அக்கரையைக காணமுடியாததுபோலதரககத்தின் முடிவை யான காணவில்லை காணனுடைய நாசத்தை ம பலருன்னுடைய ஜயத்தையுங்கேட்டு எனக்குக கவலை மிகருத்தியடைகிறது மரிககவேண்டுமென்கிற வீருப்பமுண்டாறது ஸஞ்சய! காணனுடைய வதத்தை நம்பத்தகாததென்றுான் எண்ணுகிறேன் ‘புருஷபுலியான காணன் கொல்லப்பட்டான்’ எனபதைக கேட்டும் வெடி ககாமவீருப்பதால் என மனமஜரம்போல உறுதியானது ‘காணன் மாண்டான்’ எனபதைக கட்டும் மிருநத துனபத்தையடைநது இவவுலகில் ஜீவித்திருகறதினால் என ஆயுள் முன்பே தேவதைகளாலே மிக நீண்டதாகறபடுத்தப்பட்டதென்பது நிச்சயம் ஸஞ்சய! நண்பனையிழந்தவனான் என்னுடைய இந்த உயிராவாழகையானது நிரதிககத்தககது ஸஞ்சய! இப்பொழுது நான் நிரதிககப்பட்ட இவவித நிலைமையைடைநதுவிட்டேன் மந்தபுத்தியுடையவனான் நான் எல்லோராரும் துககிககப்படத்தககவனாக எளிமையுற்றிருக்கப்போகிறேன் ஓத! நானே முற்காலத்தில் எல்லா ஜனங்களாலும் மரியாதைசய்யப்பட்டிருநது இப்பொழுது பகைவர்களால் அவமதிக்கபட்டு உயிருடனிருக்க எவவாறு சகதியுள்ளவனாவேன்? ஸஞ்சய! ஷம் துரோணர்களுடைய வதத்தினாலும் மகாதமாவான் காணருடைய நாசத்தினாலும் மிகக பெருந்தயரத்தை அடைநதுவிட்டனென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனான் காணன் கொல்லப்பட்டபிறகு நமது சேனை மிருந்திருப்பத யான காணகின்றேனிலை மகானான் அந்தக காணனே என மாரர்களுக்கு ஒரு கரையாயிருந்தான் குரனான் அவன் அநேக

அம்புகளைப்பிரயோகித்தும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டானல்லவோ? புருஷ ஸரேஷ்டனான அவனை விட்டு நான் பிழைத்திருந்தால் யாது பயன்? வஜ்ராயுத்தத்தினுடைய வீழ்தலால் பிளக்கப்பட்ட மலையின சிகரம்போலக் காணன்ன நிச்சயமாகப் பாண்டாளால் பீடிக்கப்பட்டுத் தேரின்னிறும் கீழே விழுந்தான் மதங்கொண்ட யானையினுல தள்ளப்பட்ட மதங்கொண்ட யானைபோல அநதக்காணன்ன தள்ளப்பட்டும் ரகதத்தால் நனைக்கப்பட்டும் நிச்சயமாக யுத்தபூமியை விளங்கும்படி செய்துகொண்டு படுத்திருக்கிறான் எவன என்குமாரர்களுக்குப் பலமோ எவனிடத்தினின்றும் பாண்டவர்களுக்குப் பயமோ எல்லா வில்லாளிகளுக்கும் பிரத்தினிதியான அநதக்காணன்ன அராஜுனனுல கொல்லப்பட்டான் வீணும் சிறந்த வில்லாளியும் மித்திரர்களுசகு அபயத்தைக் கொடுக்கின்றவனுமான அநதக்காணன்ன முற்காலத்தில் இரத்தினுல வீணான பலாஸூரன அடிக்கப்பட்டதுபோல அடிக்கப்பட்டப படுத்திருக்கிறான் ஸஞ்சய! முடவனுடைய வழிநடையும் தரித்திரனுடைய விருப்பமும் துரியோதனனுடைய பேராசையும் ஸமமாவைகள் ஒருவிதமாக நினைக்கப்பட்ட காரியம் வேறுவிதமாகிற்றது ஆசசரியம்! தெய்வம் பலமுள்ளது காலமும் தாண்டத்தகாதது ஸூத! ஓடுகின்றவனும் கிருபண்ணும் எளிமைபுள்ளவனும்பராகமத்தை இழந்தவனும் என புத்திரனுமான துச்சாஸனன கொல்லப்பட்டாமலிருந்தானா? ஐயனே! யுத்தத்தில் துச்சாஸனன அப்பாக்கள் செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமலிருந்தானா? சூரர்களும் சிறப்புற்றவர்களுமான மற்ற க்ஷத்திரியர்களேபோலக் கொல்லப்பட்டவிலையா? எப்பொழுதும் 'யுத்தம் வேண்டாம்' என்கிற யுகிஷ்டிரனுடைய வசனத்தை, மூடன பத்யமான ஒளஷத்தனை, ஏற்றுக்கொள்ளாததுபோல, தூயோதனன ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை சரதலபத்தில் படுத்திருக்கின்ற மகாதமாவான பீஷ்மரலே தண்ணீரை வேண்டப்பட்ட அராஜுனன பூமியைப்பிளந்தான் அவனுல உண்டுபண்ணப்பட்ட நீர்த்தாரையைக்கண்டு மிகபுஜ்யமுள்ள பீஷ்மர், 'ஐயா! பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் செய்துகொள் நீ தணிந்துகொள்வதினால பக்கமைதணியும் உங்களுடைய யுத்தம் எனனையே முடிவாக்ககொண்டு நிற்கட்டும் பாண்டுபுத்திரர்களுடன் சோகந்து ஸகோதரபாவத்தோடு பூமியை அனுபவிக்கின்றான் அவருடைய வாரதத்தையக் கேளாமல் நிச்சயமாக என் புத்திரன சோகத்தை அடைகிறான் தீரக்கதாசியான அவருடைய அநதவாரத்தை இப்பொழுது பவித்துவிட்டது ஸஞ்சய மந்திரிகளை இழந்தும் புத்திரர்களை இழந்தும், சிறகு முறிந்த பக்

பாலச சூதாட்டத்தினாலே கஷ்டத்தை அடைந்துவிட்டேன ஸஞ்சய ! பறவையைப்பிடித்து இரண்டு சிறகுகளையும் முறித்தது போலிருக்கின்ற சூழ்நடைகள் கனிப்புடன் பறக்கவிடுகிறார்கள். சிறகு முறிந்தமையால் அந்தப் பக்ஷிக்குப் பறந்துசெல்வது எவ்வாறு இயலாதோ அவ்வாறே நானும் சிறகு முறிந்த பக்ஷிபோலாகி சுழியத்தை அடைந்தவனும் எல்லாப்பூர்வாராததங்களையும் முழந்தவனும் ஞாதிகள் நறவனும் பந்துக்களால் விடுபட்டவனுமா இருக்கிறேன் எனியவனும் பகைவார்களுடைய வசத்தை அடைந்தவனுமாயிருக்கின்ற யான் எந்தத் திக்கை அடைவேன்?" என்று அறினான்.

இவ்வாறு, திருதராஷ்டிரன் அதிக மனவருத்தத்தை அடைந்து புலம்பி மறுபடியும் சோகத்தால் மனக்கலக்கமுற்று ஸஞ்சயனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானான் “பிரபுவும் யுத்தத்தில் 1 ஒரு கராயத்தின்பொருட்டு எல்லாக் காமபோஜாகளையும் அம்பஷ்டாங்களையும் கேகயார்களையும் காந்தாரார்களையும் விதேஹார்களையும் ஜயித்தவனும் துரியோதனனுடைய பெருக்கத்தின்பொருட்டுப் பூமியை ஜயித்தவனுமான அந்தக் காணன், பாசுபலம் எளவார்களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் தோழிக் கப்பட்டான் மகாவிலாஸியான அவன் கிரீடியினாலே யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பிறகு, எந்த வீரர்கள் நின்றார்கள்? ஸஞ்சய ! அதனை எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டாமல் ஒருவனாவது விடப்பட்டவிலையா? ஸயனே! எவ்வாறு வீரன் தள்ளப்பட்டானென்பது முன்பே உனதால் சொல்லப்பட்டது சிகண்டி சஸ்திரதாரிகளான எல்லா வீரர்களுள்ளும் உத்தமரும் தன்னோடு எதிர்த்துப் போர்புரிந்ததை அங்கீகரித்தவருமான பீஷ்மரைச் சிறந்த பாணந்களால் யுத்தத்தில் தள்ளினான் ஸஞ்சய ! அவ்வாறே, ‘அஸ்வத்தாமா’ கொல்லப்பட்டான்’ என்கிற தாமராஜனுடைய வராததையைக் கேட்டு யுத்தத்தில் எல்லா ஆயுதங்களையும் கீழே வைத்தவரும் யாக்கநிஷ்டையிலிருந்தவரும் சிறந்த விலாஸியும் அனேக அம்பு எளால் நான்குபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவருமான துரோணர் துருபதயுத்தினைத் திருஷ்டதபுமனனாலே வாளினையெடுத்தற்குக் கொல்லப்பட்டாரா பீஷ்மரும் துரோணரும் விசேஷித்துத் தனபம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தில் கபடத்தினாலே கொல்லப்பட்டாராகனென்பதைக் கேட்டேன் யுத்த முறைப்படி யுத்தஞ்ஞஞ்சயனின்ற வஜரபாணியான இந்திரனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மா

துரோணா இருவரையும் கொலவதற்குத் திறமையுள்ளவனாகான். அது வாதையெனறே நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் உத்தமமான அனேக அஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் இரத்தினுகொப்பானவனும் வீரனுமான காணனை யுத்தத்தில் மிருதவையெவ்வாறு தொடரான்? இந்திரன் எவனுடைய குண்டலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மின்னலைப் போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் ஸ்வாணத்தால அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றதுமான சகதியாயுத்தத்தைக் கொடுத்தானோ, ஸ்வாணமயமான பூஷணத்துடன் கூடியதும் ஸாப்பத்தினுடைய முகம்போன்ற முகமுள்ளதும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும் யுத்தங்களில் பகைவர்களை அழிக்கின்றதும் இறகுகள் பூண்டதும் கூருள்ளதுமான அம்பானது எவனுடைய தூணியில் படுத்திக்கொண்டிருந்தோ, பீஷ்மா துரோணா முதலான மகாரதாளான வீரர்களை எவன் அலக்ஷியம்செய்து ஜமதகனி குமாரராகிய பரசராமரிடத்தினின்று மகா கோரமான பிரமமாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டானோ, மகா பாசுபலமுள்ளவனான எவன் துரோணா முதலானவர்கள் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுப் புறங்காட்டி ஒடுவதைக்கண்டு ஸூபத்திராயுத்திரனான அபிமன்யுவினுடைய வில்லைக் கூர்மையான அம்புகளால் அறுத்தானோ, எவன் பதினாயிரம் யானைபலமுள்ளவனும் வஜராயுத்தின் வேகம்போன்ற வேகத்தையுடையவனும் (ஸம்ஹார வீரத்தினின்று) தவருவவனுமான பீமஸேனனை விரைவாக ரத்தத்தையிழந்தவனாகச்செய்த பரிஹ்விதானோ, எவன் வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே ஸஹதேவனை ஜயித்து அவனை ரத்தத்தை இழந்தவனாகச் செய்து கருணையினாலும் தாமசிந்தையினாலும் அவனைக் கொல்லாமல் விட்டானோ, எவன் ஆயிரக்கணக்கான மாயைகளை வெளியிடுகின்றவனும் ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவனும் ராக்ஷஸ் பரேஷ்டனுமான கதோதகசனை இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட சகதியினால் கொன்றானோ, எவனுடைய யுத்தத்தில் இதனைநாள் வரையில் வீரனான தனஞ்சயன் பயந்தவனாக தவரதுவயுத்தம் செய்ய அணுகாமலிருந்தானோ, அவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் என்பொழுதும் 'வேறு பக்கத்தில் யுத்தத்திற்கு அழைக்கிற ஸபதகர்களைக் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு யுத்தத்தில் விகாரத்தன்கூடமான காணனை யான கொல்வேன்' என்று சொல்லிக்கொண்ட பார்த்தன் யுத்தத்தில் எந்தஸ்திடுதபுத்திரனைவிட்டுவிட்கினானோ அப்படிப்பட்ட பகைவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற வீரனான காணன பார்த்தனால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ரதமானது ஒடியாமலும் வி

தருமமும் அஸ்திரங்களை நாசமடையாமலும் இருந்தால், அந்தக் காணன் எவ்வாறு பகைவார்களால் கொல்லப்படுவான்? யுத்தத்தில் பெரிதான வில்லைச் சுழற்றிக் கொண்டு கோரமான அம்புகளை மதியாஸ்திரங்களுக்கும் பிடியோக்கிக் கின்றவனும் புருஷோத்தமமும் புலிபோல வேகமுள்ளவனுமான காணனை யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு எவன் வல்லமைபுள்ளவன்? 'காணன் கொல்லப்படான்' என்று என்னிடம் சொல்லுவதால் நிச்சயமாகவே அவன் வல்லாவது ஒழிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும், அல்லது ரதமாவது மீயில் அமுர்தியிருந்ததலவேண்டும், அல்லது அஸ்திரங்களா யுத்தம் நாசமடைந்திருக்கவேண்டும் அந்தக் காணனுடைய நாசத்தில் வேறு காரணத்தை யான காணவில்லை 'யான எவ்வளவு காலம் பலருணனைக் கொல்லவில்லையோ அவ்வளவு காலமவரையில் யான காலகளை அலம்புகிறதில்லை' என்கிற மகாகோரமான வரத யானது மகாதமாவான் எந்தக் காணனுக்கு இருந்ததோ, புருஷோத்தமமும் தாமராஜனுமான யுதிஷ்டிரன் யுத்தத்தில் எவ்விடத்தினின்று பயந்தது பதினமூன்று வருஷகாலம் எப்பாழுதுமே தூக்கமற்றிருந்தானோ, மகாதமாவும் வீரமுடைய அனுமான எவனுடையபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு என் யுத்தமென பாண்டவர்களுடைய மனைவியான திரௌபதியைப் பலாதாரமாகச் சபையின்கண் இழுத்துவந்தானோ, (அதிலும்) அந்தச் சபையின் மத்தியில் கௌரவர்களுடைய எதிரில் பாண்டவர்கள் யாத்தாக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாஞ்சால ராஜகுமாரியான திரௌபதியை, 'தாஸபாரியை' என்று சொன்னானோ, (மேலும்) உத்தபுத்திரனான எவன் பாஞ்சாலியை நோக்கி, 'கிருஷ்ணையே! உனக்குப் பாததாக்களில்லை எல்லோரும் எள்ளுப்பதற்குச் சமமானாகள் உத்தமமான தேக்காரதியுடையவளே! வேறுகண்ணனை அடைவாயாக' என்று இவ்வாறு முற்காலத்தில் குருமான் யாத்ததைக்கேள் சபையில் ரோஷத்தினால் (திரௌபதியைக்) கேட்கும்படி செய்வித்தானோ அப்படிப்பட்ட காணன் பகைவார்களால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? 'துரியோதன! யுத்தத்தைப் கழகின்ற பீஷ்மராவது அல்லது யுத்தத்தில் கெட்டமதன்காண்ட துரோணராவது பக்ஷபாதத்தால் குருதீபுத்திராக்களைக் காலலாமற்போவார்களானால் பாததாக்களின்வரையும் யான காலவேன் உனக்கு மனக்கவலை வேண்டாம் அழகிய சூரதரத்தால் பூசப்பட்டதும் எதிராத்துச் செல்லுகின்றதுமான என்னுடைய பாணத்திற்குக் காண்டவமாவது அழிவற்ற பெரிய தூணி ளாவது என்ன செய்யும்?' (என்று எவன் வீரவாதம் செய்தது

கொண்டிருந்தானே) நிச்சயமாக விருஷபத்தினுடைய திமி
பேர்னற தோள்களையுடைய அந்தக்காணன அராஜனனான எ
வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஸஞ்சய! எவன் காண்டவத்தினின்
விடுபட்ட அம்புகளுடைய கொடிய ஸபாசத்தை ஆலோசியாமல்
'தரௌபதி! நீ பாததாக்களை இழந்துவிட்டாய்' என்று சொ
லிக்கொண்டு பாததாக்களைப் பாததானே, எவனுக்குத் த
பாகுபலத்தைப்பற்றிப் புத்திராகளுடனும் ஜனாததனனுடனும்
கூடின பாததனிதத்தினின்று க்ஷணகாலங்கூடப் பயமுண்டா
வில்லையோ அந்தக் காணனை, புத்தத்தில ஸ்வைவாக எதிர்த்து
கின்ற இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களாலும் கொல்லமுடிய
தென்று எண்ணுகிறேன் அவ்வாறிருக்க, பாண்டவர்களா
கொல்லமுடியாதென்பதில் யாது ஸந்தேகமிருக்கின்றது? நா
கயிறறை உருவுகின்றவனும் இரண்டு கையுறைகளைபுற தரிக்கி
றவனும் அதிரத புத்திரனுமான காணனுக்கெதிரில் ஒருவ
லும் நிற்க இயலாது பூமியானது சூரிய சந்திர அகனிகளுடை
நுளிகளால் விடுபட்டதானாலும் ஆகும், புருஷஸரேஷ்டனும் பு
தங்களில் புறங்கொடாதவனுமான காணனுடைய வதம் நேராத
கெட்டபுத்தியுடையவனும் மந்தனுமான துரியோதனன், துணை
னான காணனாலும் பிராதாவான துசசாஸனனாலும் வாஸு
வனை அவமதிப்பதை உசிதமென்று எண்ணினான் எருதி
திமிலபோன்ற தோள்களையுடையவனான காணன் கொல்லப்பட
டதையும் துசசாஸனன் கொல்லப்பட்டதையும் பாதது நி
சயமாக அந்த எனபுத்திரன் மனவருத்தமடைந்திருப்பானென
எண்ணுகிறேன் துவரதுவ புத்தத்தில் ஸ்வயஸாசியினால் கொ
ல்லப்பட்ட சூரியகுமாரனான காணனையும் வெற்றி பெற்றிரு
கின்றவர்களான பாண்டவர்களையும் கண்டு துரியோதனன் யாது
மொழிந்தனன்? மகாரதர்களால் புத்தரங்கத்தில் கொல்ல
பட்ட தூமாஷணனையும் வீருஷஸேனனையும் மகாரதர்களால்
துகைக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற சேனையையும் புற
காட்டி ஒடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்களான மன்னர்களையும் ஒ
கின்ற ரதிகாக்கையும் கண்டு எனபுத்திரன் துன்பமடைந்திருப்ப
னென்று எண்ணுகிறேன் சிக்ஷிக்கத்தகாதவனும் அகங்கா
முள்ளவனும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அட
காதவனுமான துரியோதனன் ஊக்கமிழந்திருக்கின்ற சேனைய
கண்டு என்னசொன்னான்? தானாகவே பெருமபகையை உண்
பண்ணிக்கொண்டு புத்தத்தில் பெருமபானமையாக அழிந்த
போயிருக்கின்ற சேனைகளையுடைய மித்திரவாக்கங்களாலே ப

ரதுதடுக்கப்படும் கேளாத துரியோதனன் அப்பொழுது யாது
 றினுன? புத்தத்தில் பீமஸேனனால் பிரதாபவான் துச்சாஸனன்
 காலப்பட்டு அவனது இரத்தமானது குடிக்கப்பட்டதைப்
 ராதத துரியோதனன் என்னசொன்னான்? காந்தாரராஜனு
 குனியுடன் சேர்ந்து துரியோதனன், 'புத்தத்தில் காணன்
 ராஜனனைக் கொல்வான்' என்று சபையின்கண் கூறினான்
 னே? அத்தகைய காணன் கொல்லப்பட்டபிறகு துரியோதனன்
 ராகூறினான்? ஐயா! ஸம்பலனுடைய குமாரனான சகுனி முற
 ரலத்தில் சூதாடிப் பாண்டவர்களை வஞ்சித்து ஸந்தோஷமடைந்
 றானல்லே, அந்தச்சகுனி காணன் மாண்டபிறகு யாதுமொழிந்
 றான்? பெரியவில்லைக் கையில்தாங்கியவனும் ஸாதவதாசுருள்
 காரதனும் ஹருதிகனுடையகுமாரனுமான கிருதவாமா காணன்
 காலப்பட்டுத்தக்கண்டு யாது கூறினான்? ஸஞ்சய! நனுவே
 ததைக் கற்கவிரும்புகின்ற பரமம் க்ஷத்ரிய வைஸ்யர்கள் எவரு
 டைய சிண்க்ஷயை விரும்புகிறார்களோ, புத்திமானுமெவ்வன்முள்
 வரும் நல்லவடிவத்தைபுடையவரும்பாரப்பதற்குஇனியதோற்ற
 னாவரும் மிக்க கோத்திபொருந்தியவருமான அந்த அஸ்வத
 ாமா காணன் கொல்லப்பட்டபிறகு யாது மொழிந்தார்? ஐயா!
 னுவேதத்தில் ஆசாரியரும் ரதிகஸரேஷ்டரும் கௌதமகுலத்த
 ரும் சரதவானுடைய குமாரருமான அந்தக் கிருபாசாரியா
 ரணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தார்? மதரதேசத்துக்கு
 புரட்சனும் சிறந்த வில்லாளியும் புத்தத்தில் ஸமரத்தனும் ஸாரத
 மம் செய்வதில் ரதிகாசுருள் சிறந்தவனும் பலசாலியும் 1 ஸௌ
 ரதேசாதிபதியுமான சலயன் காணன் கொல்லப்பட்டதைக்
 ண்டு என்னசொன்னான்? யானைகளைப்போன்ற ஜயிக்கமுடியாத
 ராகளான எல்லா புத்தவீரர்களும் காணன் கொல்லப்பட்டதைக்
 ண்டு யாது சொன்னார்கள்? ஸஞ்சய! பூமண்டலத்திலுள்ள எந்த
 புரட்சர்கள் புத்தஞ்செய்வதற்காக வந்துசேர்ந்தார்களோ அவர்கள்
 லவகாததனன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு யாது உரைத்தனர்?
 ஸஞ்சய! வீரரும் ரதிகாசுருள்சிறந்தவரும் புருஷஸரேஷ்டருமான
 றரோணா கொல்லப்பட்டபிறகு, பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறஹஸனிபங்
 றுக்கு எவர்கள் தலைவர்களானார்கள்? ஸஞ்சய! ரதிகாசுருள்
 ரேஷ்டனும் மதரதேசத்தரசனுமான சலயன் காணனுக்கு
 ஸாரத்தியம் செய்யுமவிஷயத்தில் எவ்வாறுஏற்படுத்தப்பட்டான்?
 அதனை எனக்குச்சொல்வாயாக புத்தஞ்செய்கின்ற நவீரனான ஸுபத

1. 'சிறந்தவீரனும்' என்றும் கொள்ளலாம்

புத்திரனுடைய வலப்பக்கத்திலுள்ள பட்டையை எவர்கள் கா-
பாற்றினார்கள்? காணனுடைய இடப்பக்கத்திலும் பின்புறத்தி-
முள்ள பட்டையை எவர்கள் பாதுகாததார்கள்? எந்தசூரக-
காணனைவிட்டுவிலகாமல் இருந்தார்கள்? எந்த அறப்பாகள் அவ-
விட்டு ஓடினார்கள்? நீங்கள் ஒன்றுசேரத்திருக்கும்பொழுது மக-
ரதனுன் காணன் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? மகாரதர்களு-
வீரர்களுமான பாண்டவர்கள் தாங்களாகவே மேகங்கள் மன-
ையைப் பொழிவதுபோலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்தனாகொண்டு எ-
வாறு பகைவர்களை எதிர்த்தார்கள்? ஸஞ்சய! ஸாப்பமுதமுள்ள-
தும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் மகிமைதங்கியபாணங்களுள் சிற-
த்ததுமான அந்தக்காணனுடைய நாகாஸ்திரமானது அப்பொழுது
எவ்வாறு பயனற்றதாயிற்று? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக
ஸஞ்சய! உத்தமனுன் காணன் கொல்லப்பட்டபிறகு, மேன-
ையை யிழந்த என்னுடைய சேனையானது மிச்சமிருக்குமென்றுநான்
எண்ணவில்லை வீரர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளும் என்னிமித்த-
உயிரைவிடத் துணிந்தவர்களுமான அந்தப் பீஷ்மரும் துரோண-
ரும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டு யான் ஜீவித்திருப-
தினால் யாதுபயன்? எவனுடைய இருக்கைகளுடைய பலமு-
பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச் சமமானதோ அப்படி-
ப்பட்ட காணன் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டானென்பதை
நினைத்து நினைத்து நான் ஸ்ஹிககவிலலை ஸஞ்சய! துரோண-
கொல்லப்பட்டவுடனே, புருஷ்ஹரேஷ்டர்களான கௌரவர்களு-
குப் பகைவர்களோடு யுத்தத்தில் எது நடந்ததோ அதனை என-
க்குச் சொல்லவேண்டும் எவ்வாறு காணன் சூரதிபுத்திரர்களுடன்
யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான்? எவ்வாறு பகைவர்களைக் கொன்று
தானும் உயிரை இழந்தான்? அந்த விஷயத்தை எனக்குக் கூற-
கடவாய்” என்று சொன்னான்

1

ஏழாவது அத்தியாயம்

(அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய சொற்படி துரியோதனன் கர்ணனை லே-
பகி ஸதானதீகில் அபிஷேகம் செய்யதும், கர்ணன் யுத்ததீகில்
போருட்டுச் சேனையை ஏவியது.)

ஸஞ்சயன், “ பாரதரே! மஹாராஜரே! அந்தத் தினத்திலே
சிறந்த வில்லாளியான துரோணர் கொல்லப்பட்டவும், மகாரதரான
துரோணபுத்திரருடையஸங்கல்பம்பயனற்றதாகச்செய்யப்பட்டவும்

கௌரவர்களுடைய ஸேனாஸமுததிரமும் ஓடவும், பாரததன தன னுடைய சேனையை அணிவகுத்து ஸகோதரர்களால் சூழப்பெற்று நின்றான பாரதநிற சிறந்தவரே! உமது புத்திரனுன் துரியோதனன், அராஜகனன் அவ்வாறு யுத்தத்திற்கு ஸன்னதகளுக நிற பதை அந்நதும், ஓடுகின்ற தன படைபையுட்கண்ணும், பெளருஷத்தினுலே தன சேனையுடைய தடுததான பாரதரே! அப பொழுது, துரியோதனன், தன புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தன னுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி ஜயத்தை அடைந்தவர்களும் முயற்சிபுடையவர்களும் ஸந்தோஷமுடையவர்களும் பணைவர்களு மான பாண்டவர்களுடன் நெடுங்காலம் போராடிநது ஸந்தியா காலம் வந்தவுடனே யுத்தத்தை நிறுத்தினான் சிறந்த பலமுள்ள தும் கோரநுபமுள்ளதும் அதிகமான பசிதாகங்களுள்ளதும் துரோணருடைய வத்ததினான் அதிக ஸரமத்தையடைந்ததுமான அந்தக்கௌரவசேனையை (யுத்தத்தினின்று விலக்கி) பபாசறையை அடையச் செய்தான யுத்தத்தில் கோரமான கராயத்தைச்செய்து தினஸவ்ருபத்தையடைந்த அந்தச்சேனை இருப்பிடத்தை அடை நது அனந்ரவ்ருமுமுவதும் இளைப்பாறி ஸந்தோஷமுடையததாகி பது கௌரவர்கள் ஒன்றுகூடிச் சேனையுடன் (யுத்தத்தைவிட்டு ஓழியும்படிசெய்து) தமது பாசறையை அடைந்து ஒருவரோ டொருவா மந்திராலோசனை செய்தார்கள அவர்கள் ஸுகமான சயனங்களில் தேவர்கள் வீற்றிருப்பதுபோல உத்தமமான விரிப புககளுள்ள சிறந்த கட்டில்களிலும் உத்தமமான ஆஸனங்களி லும் வீற்றிருந்தார்கள்

பிறகு, துரியோதனராஜன், அந்த மகா வில்லாளிகளை அழைத்து மிக்க இன்பமான நலவராதையினுலே அசசம பத்திற்கேற்பச் சொல்லலானான் 'புத்திமான்களுள் சிறந்த வர்களே! இவ்வாறு இக்காரியம் நடந்துபோனபிறகு எது முக சியமாக இனிச்செய்யத்தக்கதோ அதனை நீங்கள்னைவரும் விளம்ப மினறிச் சொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான் ராஜாவான துரி யோதனனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனே, அப்பொழுது விமமாலஸனத்தை அடைந்திருக்கின்ற புருஷஸரேஷ்டர்கள் யுத் தம் செய்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாகப் பறபலவீதமான சேஷ டைகளைச் செய்தார்கள் மேதாவியும் வாக்யங்களை அந்நதவரும் ஆசாரியபுத்திரருமான அஸவததாமா, யுத்தத்தில் பிராணைகளை ஹோமம்செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களான அந்த அரசாக ளுடைய இங்கிதங்களைக் கண்டு, பாலஸ்திராயனுக்கு ஸமமான காரதியுள்ள துரியோதனராஜனுடைய முகத்தை நன்றாக ஏறிட ப்பாரததுப் பின்வரும் வாக்கியத்தை உரைக்கலானான்

‘ஸ்வாமிபகதி, தேசகால முதலானவைகளுடைய ஆனுகூலயம், அவ்வாறே பலம், நீதி ஆகிய (இவைகள்) அராதஸாதகங்களான உபாயங்களென்று பண்டிதர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளோ தெய்வபலத்தைச் சாந்திருக்கின்றன நமமுடைய (கஷ்டியில்) உலகத்தில் ஒப்பற்ற வீரர்களும் தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்களும் மகாரதர்களும் நீதியுள்ளவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களும் ஸமாததர்களும் பிரீதியுள்ளவர்களுமாயிருந்தவர்களானவரும் கொல்லப்பட்டார்கள் வெற்றியைப்பற்றி நாம் ஒரு போதும் வெறுப்படையத்தகாது எல்லாக் காரியங்களும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டால் தெய்வமும் அனுகூலமாகப்படுகிறது பாரத! அப்படிப்பட்ட நாம் மனிதர்களுள் உத்தமனும் புத்தவீரர்களுகருப எல்லாருணங்களுமுள்ளவனுமான காணனையே ஸேனாதிபதியிலுடைய ஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞ் செய்விப்போம் அவனைச் சேனாதிபதியாக்கிக்கொண்டு பகைவர்களைக் கொல்லுவோம் இந்தக் காணனே அதிகபலசாலி, சூரன், அஸ்தரத்தின் தோஷியுள்ளவன், புத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவன், யுத்தனைப்போலத் தாங்கமுடியாதவன், புத்தத்தில் பகைவர்களை வெல்லவற்றஞ்ச சகதியுள்ளவன்’ என்றார். மகாராஜரே! ஆசாய புத்திரரிடத்தினின்று இந்த வாராததையைக்கேட்டு, உமது குமாரனான துரியோதனன் அப்பொழுது மனத்தில் மிகப் பிரீதியை அடைந்தான் அப்பொழுது அவன் பீஷ்மருடதுரோணரும் கொல்லப்பட்டபிறகு, காணன் பாண்டவர்களை ஐயிக்கப்போகிறுன்னென்று காணனிடத்தில் அதிக ஆசையைத் தான் பாரதயே! பிறகு, அவன் அந்த ஆசையை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சமாதானமடைந்து, இனிமையோடு மரியாதையோடும் கூடியதும் யதாரததமானதும் தனக்கு நன்மையானதும் மங்களகரமானதும் பிரியமானதமான அஸ்வத்தாமாவினுடைய அந்த வாராததையைக்கேட்டு, மனமகிழ்ச்சி அடைந்தான் மஹாராஜரே! துரியோதனன், பிரியமானதும் மரியாதையோடு கூடியதும் உண்மையானதும் தனக்கு நன்மையாகக் கூடியதும் அஸ்வத்தாமாவினுடைய வாராததையைக் கேட்டுத் தன் மனத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டும் புத்தபலத்தை, ஆதாரமாகக்கொண்டும் ராதேயனை நோக்கி, ‘காண உன்னுடைய வீரயத்தையும் என்னிடத்திலுள்ள உத்தமமாவ நேசத்தையும் அறிவேன் மிகக் தோளவலியமைந்தவனே, அவ்வாறிருந்தும், உன்னை நோக்கி ஹிதமான வாராததையைச் சொல்லப்போகிறேன் வீரனே! கேட்டுவிட்டு உன் மனத்துக்கு

[illegible]

பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ரஞ்சயர்களும் மந்திரிசன
டன ஓடப்போகிறார்கள். உதிகின்ற சூரியன் தன் தேஜஸி
ஸுலே நன்றாகத் தபிக்கச் செய்துகொண்டு மிக்க இருளை நீக்குவத
போலப் பகைவர்களை நீ தபிக்கச் செய்' என்று கூறினான்

அரசனான துரியோதனன் அரசர்களுடைய மத்தியில் இவ
வாறு சொல்ல, மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் மனத்தில் அன்புள்ள
வனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனும் ராதாபுத்திரனுமான காணன்
தூயோதனை ஸ்ரதோஷமடையும்படி செய்துகொண்டு பிஸ
வரும் வராததையைச் சொல்லலானான் 'காந்தாரியின் புத்தி
னாகிய தூயோதனா! மைந்தர்களோடும் ஜனாததனனோடும் கூடிய
எல்லாப் பாண்டவர்களையும் உன் முன்னிலையில் யான ஜயிப்பேன்
உனக்கு யான ஸ்ரோபதியாக ஆகப்போகிறேன் இவ விஷயத்தில்
ஐயமில்லை மஹாராஜனே! 'உறுதியுடனே இரு பாண்டவர்களை
ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவே என்னு' என்கிற இந்த விஷயம் உன்
னுடைய ஸன்னிதானத்தில் முன்னமே என்னால் சொல்லப்பட்ட
ருக்கிறது' என்றான் மஹாராஜனே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லிய
தைக்கேட்ட துரியோதனராஜன், தேவாசன் ஸகந்தரை ஸ்ரோபி
யாகச் செய்ததுபோலக் காணனை ஸ்ரோபிஸ்தானத்தில் வைத்து
வெகுமானிப்பதற்காகத் தேவர்களோடு சேர்ந்து இந்திரன் எழு
திருப்பதுபோல அரசர்களுடன் எழுந்திருந்தான் அரசனே
பிறகு, ஜயத்தில் கிருப்பமுள்ளவர்களான தூயோதனன் மு
லான மன்னர்கள் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி காண
னுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள் வெண்பட்டினால் மூடப்பட்ட
தும் அதிபலகையினுற் செய்யப்பட்டதுமான பீடத்தில் இனித்
வீற்றிருக்கிற காணனை, சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறைப்படி
அபிஷேகத்திற்கு வேண்டியவைகளால் நன்றாக நிரப்பப்பட்ட
ஸவாணமயமான தீர்த்த கட்டங்களாலும் மந்திரங்களால் அபிமந்த
ரணம் செய்யப்பட்ட மணமயமான தீர்த்தகட்டங்களாலும் ஜலத்
தால் நிரப்பப்பட்ட யானைகளுடைய தந்தங்களால் செய்யப்பட்ட
பாத்திரங்களாலும் (தீர்த்தத்தால் நிறைக்கப்பட்ட) கட்டக மிருக
களினுடைய கொம்புகளாலும் மகாவிருஷபங்களுடைய கொம்பு
களாலும் அவ்வாறே இந்ததினங்களோடும் முத்துக்களோடும் கூடிய
யவைகளும் பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடியவைகளுமான மூ
லுஷத்தங்களாலும், சாஸ்திரத்தில் காணப்பட்டிருக்கிற முறை
ப்படி, அபிஷேகஞ்செய்தார்கள் சிறந்த பீடத்தில் வைத்து அபிஷே
கம் செய்விக்கப்பட்ட அந்த மகாதமாவான காணனைப் பிரபு

னாகளும், ஸ்தூத்திரியர்களும், வைஸ்யர்களும், ¹ ஒப்புக்கொள்
பட்ட சூத்திரர்களும் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள் ராஜேந்
ரே! அபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டவுடன், பகைவர்களைக்
காலலுக்கின்றவனான ராதேயன் ஸுவாணங்களுமும் பசுக்களா
யும் தனத்தினாலும் உத்தம பிராமமணர்களை (தருபதி செய
தது) அவர்களால் தனக்கு (ஸவஸ்தியயனங்களை)ச் சொல்லும்
டி செய்வித்தான் ராதாபுத்திரனான அவன் உதயகாலத்தில்
பிரியன் பிரமமவாதிகளால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்படுவது
பால் ² ஸூதிரர்களாலும் ³ மாகதர்களாலும் ⁴ வந்திகளாலும்
ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பெற்று மிகவும் பிரகாசித்தான் பிறகு,
ணணியாஹு மந்திர கோஷங்களும் வாத்ய கோஷமும் சூராக
நடைய ஜயசபதமும் நிரம்பின அவ்விடத்தில் ஒன்றுசோந்
ருக்கிற அரசர்களனைவரும் ராதேயனைப் பார்த்து 'ஜயிப்பா
ராக' என்று கூறினார்கள் வந்திகளும் பிராமணர்களும், புருஷ
ரேஷ்டனான அவனைப்பார்த்து 'கோகந்தனோடும் துணைவீராக
ளாடுங்கூடின அந்தப் பாரததர்களை மகாயுத்தத்தில் ஜயிப்பா
ராக ராதேய! உதிக்கின்ற சூர்யன் உக்கிரமான கிரணங்களாலே
ருளை எப்பொழுதும் நாசம்செய்வதுபோல நமக்கு ஜயமுண்
ராகும்பொருட்டுப் பாஞ்சாலர்களுடனகூடின பாரததர்களைக்
காலவாயாக ஜவலிக்கின்ற ஸூர்யகிரணங்களைக் கோட்டான
ள பாக்கமுடியாததுபோல, உன்னால் விடப்பட்ட பாணங்களைக்
கவலனுடனகூடின பாண்டவர்கள் பாக்கவும் சகதர்களல்லர்
த்தத்தில் வஜ்ராயுத்தத்தைக் கையில்கொண்ட மஹேந்திரனுடைய
ணணிலையில் அஸூரர்கள் நிற்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாகா
துபோல உனக்கு முணணிலையில் பாஞ்சாலர்களுடன் கூடின
ராததர்கள் நிற்பதற்குச் சகதியுள்ளவர்களாகார்கள்' என்று
றினார்கள் உபசரிக்கப்பட்டவனும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்
டுக்கின்றவனும் நண்பர்களுடைய ஸமூகங்களாலே சூழப்பட்ட
னுமான் அந்தக் காணன், ரோஷத்தினால் சிரித்துக்கொண்டு,
ரியோதனனைப்பார்த்துப் பிரியமான வாக்கியத்தை உரைக்க
ரான 'ஓ! தரியோதன! இப்பொழுது சேனையுடனும் பாண
வ வீரர்களுள் சிறந்தவர்களுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடிய பல
னை உன்னு பிரியத்திற்காக நாசம்செய்யப்போகிறேன் மலை

1 'ஸமமதா' என்பது மூலம் 'கனகமதிக்கப்பட்ட' என்றும்
காளளலாம் 2 பெளராணிகர்கள் 3 வம்சாவளியை வாணிகிறவா
ள 4 ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்கள் ஆதிபாவம் 354 - ம பக்கம்
றிப்பிலும் காணபாவம் 4 - ம பக்கத்திலும் காண்க

களையும் கடல்களையும் தீவுகளையும்முடையதும் பாண்டவர்களை இழத் ததுமான பூமியை நீ ஆளுவாயாக பிள்ளைகளிடத்திலும் பேரன் னிடத்திலும் பேரன்களின் பிள்ளைகளிடத்திலும், (அரசர் செ வததை) நிலைநாட்டப்போகிறாய் பகைவர்களை அழிப்பவனே உனக்குப் பீரியத்தைச் செய்கிற விஷயத்தில் எனக்கு ஸஹிசக் கூடாதது ஒன்றுமில்லை ஆதமஞானமுள்ளவனுக்கு லித்தியுன் டாவதுபோல ஸதயத்திலும் தாமதத்திலும் பற்றுதலுள்ள என குக் கராயலித்தி உண்டாகும்' என்றான் அபிஷேகம் செய்வி சப்பட்ட அரசர் ராதேயன் அளவுகடந்த ஒளியுள்ளவனான வேறொரு ஸ்வாயன்போல ரூபத்திலும் ஒளியினாலும் மி ள்ளவனான உமமுடைய குமாரன், காலத்திலை தூண்டப்பட்டு 'ஸேனாபதி ஸதானத்தில் ராதேயனை அபிஷேகம் செய்வித்ததனால் அப்பொழுது தன்னைக் கிருதாரத்தனாக எண்ணிக்கொண்டான் பகைவர்களை அழிப்பவனான காணனும், அரசனிடத்தினின்று படைத்தலைமையைப்பெற்று, சூரியன் உதயமானவுடன், புத் ஸனனாகத்தனக்குக் கட்டளையிட்டான் பாரதரே! காணன் அந் இடத்தில் உமமுடைய புத்திரர்களால் சூழப்பெற்றுத் தாரசு -ஸூர புத்தத்தில் தேவர்களால் சூழப்பட்ட சுப்பிரமணிய விளங்கியதுபோல விளங்கினான்" என்று கூறினான்

எட்டாவது அத்யாயம்

(கிணனும் அர்ஜுனனும் வ்யுகங்கள் வகுத்து யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்டது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! அப்பொழுது சூரியகுமார னான காணன், ஸேனாபதி ஸதானத்தைப்பெற்று, ராஜாவான துரியோதனன் பிராதாவைப்போல நேசத்துடனகூடிய வ னத்தை உரைக்கக் கேட்டானே, என புத்திரனுக்கு எப்பொழு தும் இனியவனும் பீரியத்தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனு டேரறிவாளனுமான காணன் என்ன செய்தான்? அதனை எனக்குச் சொல்லு" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

"பாரதரிற் சிறந்தவரே! உமமுடைய புத்திரர்கள் காணன டைய அபிப்பிராயத்தையறிந்து ஆனந்தவாதத்தியகோஷத்தை முன்னிட்டு புத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிட்டா கள் பெரிதான பின்னிரவில், உமமுடைய படையில், 'புத் ஸனனாகம், புத்த ஸனனாகம்' எனகிற பேரொலி விரைவாக தோன்றியது அரசரே! பிறகு, ஸாமாதத்தியமுள்ள சிறந்

னைகளுடைய முழக்கமும் மூக்களைகளோடு கூடிய தோகளி
 னுலியும் ஸ்னனுகத்தாடனகூடிய மனிதர்களின் ஆரவாரமும்
 திரைகளின் களைபடிம பரஸ்பரம் சண்டைக்காக விரைந்து
 னைக்கின்ற புத்தவீரர்களின் விளித்தலும் ஆகிய இவற்றா
 ணடாகிய நெருங்கிய சபதமானது மிகப் பெருகி ஆகாயத்தை
 ளாவியதாகத் தோன்றியது பிறகு, வெண்ணிறமுள்ள
 காடித்தாணியுள்ளதும், கொக்கின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய
 திரைகளையுடையதும், ஸ்வாணமயமான பின்புறமுள்ள வில
 லாடுகூடியதும், யானைச்சங்கிலியாகிற் கொடியோடு கூடியதும்,
 று அம்புகூடுகளால் நிறைக்கப்பட்டதும், சுதாயுதங்களுடும்
 ரூபதிகளையுடையதும், சதகனிகளையும் கிங்கினிகளையும்சுகதி
 ளையும் சூலங்களுடும் தோமரங்களுடும் தரித்ததும், விற்களோடு
 டியதும், நிரமலமான சூரியனபோன்ற காரதியுள்ளதும், (காற்
 ற) எதிர்த்த பதாகையுடனகூடினதுமான ரத்ததோடு காணன்
 ணப்பட்டான அரசரே! ஸ்வாணத்தால அலங்கரிக்கப்பட்ட
 பரிய விலலை அசையும்படி செயதுகொண்டு, ஸ்வாண ஸமூகங்
 ராலே அலங்கரிக்கப்பட்டசங்கத்தை னுதினா புருஷஸுரேஷ்ட
 ! பெரிதானவிலலை கையில்கொண்டவனும், ரத்ததிலவீற்றிருக்
 னவனும், ரதிகாக்களுள் உத்தமனும், இருளை நாசம்செயது
 காண்டு உதிக்கின்ற சூரியனபோல நெருங்கமுடியாதவனுமான
 ணனைக்கண்டு, அங்குள்ள சில கௌரவர்கள், பீஷ்மரும்
 ரோணரும் மற்றவர்களுமாகிய வீரர்களின் (நாசத்தினாலுண்
 ற) வருத்தத்தை நினைக்கவில்லை ஐயா! பிறகு, காணன் புத்த
 ரர்களைச் சங்கத்தின் ஒலியினாலே விரைவுபடுத்திக்கொண்டு
 களரவாசனுடைய பெருமபடையை புத்தத்திற்கு இழுத்தான்.
 கைவாக்களை வாட்டுகின்றவனும் பெரிய விலலைகையில்கொண்ட
 னுமான காணன், மகரவயூகம் வருத்துக்கொண்டு, வெற்றிபெற
 வண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே, பாண்டவர்களை அவ்வாறு
 திராதுச் சென்றான் வேந்தரே! மகரத்தினுடைய வாயில் கா
 னன் நின்றான் சூரனா சகுனியும் மகாரதனா உலகனும் அந்
 யூகமகரத்தினுடைய இரண்டு கண்களிலும் நின்றார்கள் துரோ
 புத்திரரோ (அந் மகரத்தின்) தலையில் நின்றா ஸகோதராக
 னைவரும் கழுத்தில் நின்றார்கள் ராஜாவான் தூயோதனன்
 பருத்த சேனையினால் சூழப்பட்டு மத்தியில் நின்றான் ராஜேந
 ரரே! நாராயணனுடைய சேனைகளாகிய புத்தத்தில் கெட்ட மத்
 ளள் கோபாலர்களோடு கிருதவாமா- இடக்காலில் நின்றான்.
 வந்தரே! சிறந்தவில்லாளிகளான திரிகாத்தவீரர்களாலும்தென்

னாட்டு வீரர்களாலும் சூழப்பட்டு உண்மையான பராகரமமுள்
 கிருபா வலக்காலில் நின்றா மதரதேசத்தினின்று வந்திருக்க
 பெரிய சேனையுடன் சலயன இடக்காலிறகுப் பின்புறத்தில் ந்
 றுன மஹாராஜரே! ஸத்தியபிரதிஜைஞ்ஞுள்ள ஸுஷேணன் ஆ
 ரம ரதிகார்களாலும் முந்நாறுயாணைகளாலும் சூழப்பட்டு வ
 காலின் பின்புறத்தில் நின்றான், மகாவீரயமுள்ளவர்களும் ஸு
 தரர்களும் அரசர்களும்மான சித்திரனும், சித்திரஸேனனும்
 'பொழுது பெருமபடையினால் சூழப்பட்டு வாலில் நின்றாக
 ராஜேந்திரரே! புருஷஸரேஷ்டர்களுள் உத்தமனான காண்
 அவலித் ஸனனாகத்தோடு யுத்தத்திற்குப் புறப்படுகையில், த
 ராஜா தனஞ்சயனை (மலாரத் கண்ணால்) பார்த்து, 'பாரத்
 வீரனே! மகாரதர்களான வீரர்களாலே காகக்கப்பட்டதும் கா
 னால் அணிவகுக்கப்பட்டதுமான கௌரவ சேனையானது இ
 யுத்தரங்கத்தில் எவலிதமிருக்கிறதென்பதைப் பார மிக்க புஜ
 முள்ளவனே! உத்தம வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும் மிச்சமுள்ள
 கள் வலிமை குன்றியுமிருக்கிற இரத்தக் கௌரவசேனையை நா
 துரும்புகஞ்ச சமமாக நினைக்கிறேன் ஸுதபுத்ரனான காண்
 ஒருவனே இரத்தச் சேனையில் மகாவில்லாளியாக விளங்குகிற
 மஹாபாகுபலமுள்ளபலகுன்! மகாரதனும் தேவர்களும் அஸு
 களும் கந்தாவர்களும் கின்னரர்களும் சிறந்த உரகங்களும் சோ
 சராசர வடிவமான மூவுலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவனுமா
 அவனை இப்பொழுது கொன்று நீ வெற்றிபெறுவாயாக (அப்ப
 'செய்தால்,) பன்னிரண்டு வருஷமாக என் மனத்தில் ஞைத்ததி
 கிற முள்ளானது எடுக்கப்பட்டதாகும் மிக்க புஜபலமுள்ள
 னே! இவ்வாறு அறிந்து விருப்பப்படி அணிவகு' என்று கூறின
 வெண்ணிறமுள்ள குதிரைக்கையுடைய அாஜுனன், பிராதாவி
 டைய இரத்த வாரத்தையைக் கேட்டு, அரத்தச்சேனையை அா
 சந்திர வயூகத்தால் எதிரா அணிவகுத்தான் அரக் வயூகத்தி
 'இடப்புறத்தில் பீமஸேனன் நின்றான் வலப்புறத்தில் சிற
 வில்லாளியான திருஷ்டத்யுமனன் நின்றான் ராஜாவான த
 புத்திரரும் பாண்டவனான தனஞ்சயனும் நடுவில் நின்றாக
 நகுலனும் ஸஹதேவனும் தாமராஜருக்குப் பின்புறத்தில் நின்
 கள் பாஞ்சால ராஜகுமாரர்களான யுதாமனயுவும் உத்தமென்
 ஸும் சகரரக்ஷகர்களாயிருந்து கிரீடியினால் காகக்கப்பட்டு
 தத்தில் அவனை விட்டு விலகாமலிருந்தார்கள் பாரதே
 வீரர்களான மற்ற அரசர்கள் கவசம்பூண்டு உதஸாகத்துடன

பறையுடனும் வயதுகதில் இடம் தவறாமல் நின்றார்கள் பாண்ட
கரும் மகாவிலலானிகளாகிய உமமைச் சோந்தவர்களும் இவ
ம் இந்தப் பெரிய அணியை வகுத்து யுத்தத்தில் மனதைச்
லுத்தினார்கள் யுத்தத்தில் ஸுத்தபுத்திரனாலே அணிவகுக்கப்
பட்ட உமமுடைய சேனையைக்கண்டு பந்துக்களுடன் கூடின துரி
ரதன்ன பாண்டவர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே எண்ணி
ந அவ்வாறே, ராஜாவான யுதிஷ்டிரரும், அணிவகுக்கப்பட்ட
ண்டவ சேனையைக்கண்டு, காணனுடன் கூடின கௌரவர்களைக்
ரல்லப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினார் அரசரே! பிறகு,
ண்டு சேனைகளிலும் பெருத்த சபததையுடைய சங்கங்கள்
தப்பட்டன பேரிகைகளும் பணவங்களும் ஆனவங்களும் கேர்
ங்களும் டிண்டிமவாதயங்களும் ஜாஜரங்களும் எல்லாப் பக்கங
லும் அடிக்கப்பட்டன ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான
ரகளுடைய வமிமநாதமும் வெளிப்பட்டது வேந்தரே! குதி
களுடைய கனைத்தலாலுண்டானசபதங்களும், யானைகளுடைய
ஜனைகளும், சதசக்கரங்களின் ஓரத்தினாலுண்டுபண்ணப்பட்ட
ரடிய முழக்கங்களும் தோன்றின பாரதரே! அந்த மகரவயு
தின் முகத்தில் கவசமணிந்து பெரிய விலலை கையில் பிடித்து
கின்ற காணனைக்கண்டு ஒருவனாவது அந்தச்சேனையிலதுரோண
டைய நாசத்தினால் உண்டான துயரத்தைப் பாராட்டவில்லை
ந்தரே! மனங்களிதம் மனிதர்களால் (நிறைந்த) இருதிருத்ததுச
னைகளும் பராகிரமத்தினால் ஒன்றையொன்று வதம் செய்வ
காக யுத்தம்செய்வதில் நோக்கமுற்றிருந்தன ராஜேந்திரரே!
ஸபரம் வெற்றியடைவதில் அதிகப் பரப்பபுடன் நிற்கின்ற
ண்டு சேனைகளையுங்கண்டு காணனும் அராஜனும் சேனையின்
தியில் ஸஞ்சாரம் செய்தார்கள் அந்த இருதிருத்ததுச சேனை
ம் நாததனம் செய்கின்றவைபோல ஒன்றையொன்று எதிர்த
அந்த இரண்டு கக்கி பரதிகக்கிகளினிடங்களினின்றும் யுத
செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் வெளிப்பட்டார்கள் மஹாராஜ
! பிறகு, அனயோனயம் எதிர்த்து அடிக்கின்ற மனிதர்களுக்
யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் தோகளுக்கும் யுத்தம்
க்க ஆரம்பித்தது

ஒனபதாவது அதயாயம்

(ஸங்நதல யுத்தமும், பீமனாஸ க்ஷேமதார்த்தியின் வதமும்)

உள்ளததில் களிப்பயிசக குதிரைகளும் மனிதர்களும் யா
களும் நிரம்பியவைகளும் தேவாஸுர சேனைகளுக்கு ஒப்பான
களுமான பெரிய அவ்விரு சேனைகளும் ஒன்றையொன்று நெரு
மோதிக்கொண்டன பிறகு, பறபல ரதிகாகளும் குதிரைவீ
களும் யானைவீரர்களும் உக்கிரமான பரக்கிரமமுள்ள காலா
களும் தேகத்தையும் பாவங்களையும் நாசம்செய்யும் தன்மையு
யுத்தங்களை அதிகமாகச் செய்தனா புருஷஸுரேஷ்டர்கள், க
தியினாலும் தேஜஸினாலும் வாசனையினாலும் (முறையே) பூ
சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் தாமரைப் புஷ்பத்திற்கும் ஸமா
மான புருஷஸுரேஷ்டர்களுடைய (தலைகளால்) பூமியை மூடி
கள் யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரர்களுடைய தலைகள் அரத்த சந்
பாணங்களாலும் பல்லங்களாலும் சுஷுரபரங்களாலும் கத்திக
லும் பட்டஸங்களாலும் கோடாலிகளாலும் அறுக்கப்பட்ட
புஷ்டியுள்ளவைகளும் நீண்டவைகளுமான வீரர்களுடைய கைக
ஆயுதங்களையும் தோளவளைகளையும்முடையவர்களும் புஷ்டியு
வைகளும் நீண்டவைகளுமான கைகளையுடையவர்களுமான வீ
களாலே (அறுத்தது) பூமியில் தள்ளப்பட்டு விளங்கின அடிக்க
றவைகளும் விரல்களோடும் உள்ளங்கையோடுங் கூடியவைக
மானகைகளாலே அந்த யுத்தபூமி, கருடனூல்களினப்பினனம்
யப்பட்டவைகளும் கொடியவைகளும் ஐந்துதலைகளுடன் கூடி
வைகளுமான ஸரப்பங்களால் சூழப்பட்டதுபோல விளங்கிய
பகைவர்களால் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள், புண்ணியமான
அனுபவீதது முடிந்தவுடன் ஸவாககவாலிகள் விமானங்க
னின்று விழுவதுபோல யானைகளினின்றும் கோள்களினின்று
குதிரைகளினின்றும் கீழே விழாதார்கள் யுத்தத்தில் அதிகவி
முடைய சூரர்களாலே மற்ற வீரர்கள் பெரிய கதாயுதங்களாலு
பரிகள்களாலும் உலக்கைகளாலும் அடிக்கப்பட்டு நூற்றுக்கண
காக விழாதார்கள் மிக்க நெருக்கமான அந்த யுத்தத்தில் ர
கள் ரதங்களால் நாசம் செய்யப்பட்டன மதங்கொண்ட யா
கள் மதங்கொண்ட யானைகளால் நாசம் செய்யப்பட்டன குதி
வீரர்கள் குதிரைவீரர்களால் நாசம் செய்யப்பட்டார்கள் ர
களாலே மனிதர்களும், யானைகளாலே ரதங்களும், காலாட்கள
குதிரைமீதுள்ளவர்களும், குதிரைக்காரர்களாலே காலாட்களு
யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் படுததார்கள் யானைகளாலே ர

நம் குதிரைகளும் காலாட்களும், காலாட்களாலே ரதங்களும் திரைகளும் யானைகளும், குதிரைகளாலே ரதங்களும் காலாட்கள் யானைகளும், ரதங்களாலே மனிதர்களும் யானைகளும் நாசஞ் செய்ப்பட்டன. தேர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும், மனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளால் மதோர்களாலும், கைகளையும் காலங்களையும் சஸ்திரங்களையும் ரதங்களையும் கொண்டு, மிகக் துன்பம் செய்யப்பட்டது அவ்வாறு, அந் படியானது சூரர்களாலே வதம்பண்ணப்பட்டு நாசம் அடைந்தபோது, பீமஸேனனை முதன்மையாகக் கொண்ட பாண்டவர்கள் மை எதிர்த்துவந்தனர் திருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் விரபதிபுத்திரர்களும் பரபதரகர்களும் ஸாத்யகியும் சேகிதானம் திராவிட தேசத்திலுண்டான ஸைனிகாக்களோடு எதிர்த்தாரா அகன்றமார்பையுடையவர்களும் நீண்ட கைகளையுடையவர்களும் உயரந்தவர்களும் அகன்ற கண்களையுடையவர்களும் மானந்தியர்களும் சோழர்களும் கேசளர்களும் பெரிய வயுகத்தால் மூப்பட்டார்கள் பூஷணங்களை அணிந்தவர்களும் சிவந்த பற்களை உடையவர்களும் மதங்கொண்ட யானைபோல வல்லமை பொருந்தியவர்களும் பறபலவிதமான சாயவஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களும் சனைப்பொடிகளால் பூசப்பட்டவர்களும் கத்திகளைக் கட்டிக் கொண்டவர்களும் பாசத்தைக் கையில் கொண்டவர்களும் மனைகளை எதிரக்கின்றவர்களுமான வீரர்களிவரும் ¹ சமரான மருதயுவையுடையவர்களாயிருந்துகொண்டு ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் விலகினார்களில்லை பூஷணத்தை அணிந்தவர்களும், விறல்கை கையில் பிடித்தவர்களும், நீண்ட மயிரங்களையுடையவர்களும், மியமான வராதத்தையச் சொல்லுகின்றவர்களும், கோரன ரூபத்தையும் பராகரமத்தையுமுடையவர்களுமான காலாட்கள் பாண்டவர்களால் அடிக் கப்பட்டார்கள் பிறகு, சேதிதேசத்தர்களும், பாஞ்சாலர்களும், கேகயர்களும், காஞ்சர்களும், கோஸ்களும், காஞ்சிதேசத்து வீரர்களும், மாகதர்களும் மறற்சர்களும் ஒடினார்கள் அவர்களுடைய ரதங்களும், குதிரைகளும், மனைகளும், உத்தமர்களும் பயங்கரர்களும் காலாட்களும், பலிதமான பாண்டவரின் ஒலிகளால் களிப்படைந்து நரத்தனம் செய்தார்கள், சிரிக்கவும் சிரித்தவர்கள் விருகோதரன் யானை கழுத்தினமீதேறி உத்தமர்களான ² மகாமாதிரைகளால்

¹ 'வெற்றியையே கருதினவர்களுக்கையால் மரணத்தையும் உயிரழவையும் ஸம்மாக நினைத்தவர்கள்' என்றாவது 'மாண்டால எல்லா மாளுவோமெனது ஒரே தீரமானமுள்ளவர்கள்' என்றாவது கருத்து

² யானைவீரர்கள்

சூழப்பட்டுப் பெரிதான அந்தச் சேனையின் நடுவில் உமன
 சோந்தவர்களை எதிர்த்துவந்தான் மிகக் உக்கிரமானதும் முன்
 படி பழக்கப்பட்டதுமான அந்த உத்தமமான யானையான
 உதிககின்ற சூரியனுடன் கூடின உதயபாவததின நுனியிலும்
 ஒரு வீடுபோல விளங்கியது இரும்பு மயமானதும் உத்தமம்
 இரத்தினங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்
 ஸேனனுடைய சிறந்த கவசமானது காரதியினால் நகத்தின்
 ளால் வியாபிக்கப்பட்ட சரத்காலத்திலுள்ள ஆகாயத்தைப் போல
 விளங்கியது தோமராயுதத்தைப் பிரயோகிப்பதில் விரைவு
 கையையுடையவனும் அழகிய கிரீடதையுடையவனும் நன்
 அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் சரத்காலத்தில் பகல் நடுவிலுள்ள
 சூரியனுடைய காரதிபோன்ற காரதியையுடையவனுமான
 தபபீமன் தேஜஸினால் சத்தாருகங்களை அதிகமாகக் கொளு
 துன அந்த யானையை யானைமீதுள்ள சேஷமதுரத்தி தூரத்
 துண்டு அட்டஹாஸம் செய்து ஸேனா முகத்தில் யுத்தத்தி
 அழைத்துக்கொண்டே எதிர்த்தோடினான் பயங்கரமான தோ
 முள்ளவர்களும் பகைவார்களும் அவ்விருவருக்கும் தம்ப
 டப்படி ஒடிவருகின்ற இரண்டு பெரிய பாவதங்களுக்குச் சண்ட
 நேரிடுவதுபோலச் சண்டை நேரிட்டது ஒன்றோடொன்
 நெருங்கின யானைகளை யுடையவாசனும் வீரர்களும் அவ்வி
 ரும் சூரியகிரணங்களை போலப் பிரகாசிக்கின்ற தோமர
 ளாலே ஒருவரையொருவர் பலமாகப் பிளந்து லிமமநாதரு
 தாக்கள் அவ்விருவரும் விலகி யானையிலிருந்து மண்டலாக
 மாக ஸஞ்சரித்தவர்கள் இருவரும் விற்களைக் கையில் கொ
 பரஸ்பரம் அடித்தவர்கள் இருவரும் லிமமநாதர்களாத
 தோனைத் தட்டும் ஒலிகளாலும் பாணசபதங்களாலும் நாற்பு
 களிலும் ஜனங்களைச் சந்தோஷிக்கும்படி செய்துகொண்டு வி
 நாதம் செய்தவர்கள் மகாபலசாலிகளும் ஸமாததாசுருமான
 விருவரும் உயரத்தாக்கிய கைகளை யுடையவைகளும் காற்றில்
 அலைக்கப்பட்ட கொடிகளுக்களை யுடையவைகளும் இரண்
 யானைகளிலிருந்து போர்புரிந்தவர்கள் மாரிக்காலத்தில் இரண்
 மேகங்கள் நீரைப் பொழிவதுபோல அவ்விருவரும் சக்திகளை
 தோமரங்களுக்கும் பொழிந்தும் ஒருவரையிலை மறவொருவாது
 தும் லிமமநாதரு செய்தவர்கள் அப்பொழுது, சேஷமதுர
 பீமனைத் தோமரத்தினால் நடுமார்பிலடித்துக் காஜித்துக்கொ
 அதிவேகத்துடன் வேறு ஆறு தோமரங்களாலும் பிளந்த
 கோபத்தாலே ஜவலிக்கின்ற சரீரத்தையுடைய அந்தப் பீமஸேன

தகத்திலபட்ட தோமரங்களாலே மேகங்களோடுகூடின கிரணங்களுள்ள சூரியனபோல விளங்கினான் பிறகு, முயற்சியுள்ளவனுன அவன் சூரியனபோன்றவாணமுள்ளதும் நேராகச் செல்லுமினறதும் இருமபுமயமுமான ஒரு தோமராயுத்ததைச் சத்தாருவினமீது பிரயோகித்தான பிறகு, கருசுதேசாதிபதியானவன் விலலைவளைத்துப் பத்துப்பாணங்களாலே தோமரத்தை அறுத்து அறுபதுபாணங்களாலே பாண்டலனை அடித்தான பிறகு, பாணடுபுத்திரனான பீமன், மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற சபகத்துடனகூடின விலலை எடுத்து உரக்கச் சபதித்துக்கொண்டு அம்புகளாலே பனகவனுடைய யானையை அடித்தான பீமஸேன னை யுத்தத்தில் பாணஸமூகங்களால் அடக்கப்பட்ட அநத யானை இழுத்துப்பிடிக்கப்பட்டும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகம்போல நிலைபெறவில்லை பெருங்காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகமானது பெருங்காற்றினால் தள்ளப்பட்ட மேகத்தை எதிர்த்தது போலப் பீமஸேனனுடைய பயங்கரமான சிறந்தயானையானது அநதயானையை எதிர்த்தது பிரதாபசாலியான க்ஷேமதூராததி தன்னுடைய யானையை அடக்கிக்கொண்டு தன்னை நோக்கிவந்த பீமஸேனனுடைய யானையை அடித்தான பிறகு, நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்டதும் வணங்கின கணுக்களுள்ள துமான ¹ பாணத்தினால் பீமன் பனகவனுடையவிலலையும் வெட்டி யானையையும் அடித்தான பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட க்ஷேமதூராததி பீமனை மனங்கலங்கச்செய்து அவனுடைய யானையையும் நாராச பாணங்களாலே எல்லா மாமஸ்தானங்களிலும் அடித்தான பாரகரே! பீமஸேனனுடைய அநத மஹாகஜம் கீழே விழுநதுவிட்டது பீமஸேனன் யானைவிழுவதற்குமுன்பே துள்ளிக் குதித்துப் பூமியிலின்று கதையினாலே அநத க்ஷேமதூராததியினுடைய யானையை நன்றாக நொறுக்கினான் க்ஷேமதூராததி, தவமஸம்செய்யப்பட்ட அநதயானையினிடத்தினின்று துள்ளிக் குதித்துக் கூடாமை புள்ள கத்தியை எடுத்துப் பாண்டலனை எதிர்த்தோடினான் ஆயுதத்தை எடுத்து எதிர்த்துவருகின்ற க்ஷேமதூராததியை விருகோதரன் கதையினாலே கொன்றான் அவவாறு அடக்கப்பட்ட க்ஷேமதூராததி வஜரத்தினால் அடக்கப்பட்ட ஒருவமிமமானது வஜரத்தினால் மிக அடக்கப்பட்ட மலையினின்று கீழேவிழுவதுபோல, உயிர்துறந்து கையிலபிடித்தகத்தியுடன் யானையின் அருகில் விழுநதான பரதாரிசிறந்தவரே! கருசார்களுக்குக் கீததியை உண்டு

¹ 'க்ஷேரேண' என்பது மூலம், வானபோன்ற முனையுள்ள ஒரு பகை அம்பு

பண்ணுகின்ற அரசனான அந்த கேஷமதூரத்தி கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு உமமுடையசேனை மனவருத்தமுற்று நான்குபக்கங்களிலும் ஓடியது

பத்தாவது அத்யாயம்

(தீவந்துவ யுத்தமும், ஸாத்யகியினால் வீந்தானுவீர்தர்கள் கொல்லப்பட்டதும்)

சிறந்த வில்லாளியும் சூரனுமான காணான யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை வணங்கின கணுகளுள்ள அம்புகளால் அடித்தான் அரசரே! அவ்வாறே, மகாரதர்களான அந்த பாண்டவர்களும் கோபங்கொண்டு உமமுடைய புத்திரனது சேனையைக் காணுகக்கெதிரில் அடித்தார்கள் காணாம யுத்தத்தின் சூரியனுடைய கிரணங்களைப்போல விளங்குகின்றவைகளும் கரும் மூல நன்றாகச் சாண்பிடிக்கப்பட்டவைகளுமான நாராசங்களாகே பாண்டவ சேனையைக் கொன்றான் பாரதரே! அந்த யுத்தத்தின் காணாமலே நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் வீரிட்டுச் சோரனதுவாடின, பத்துத்திக்குக்களிலும் சுற்றின ஸூதபுத்தினாலே அந்தப்பாண்டவசேனை கொல்லப்படும்போது, நகுலன் மகர் யுத்தத்தில் சூதபுத்திரனை நோக்கி விரைவாக எதிர்த்துவந்தான் அவ்வாறே, பீமஸேனன், செயற்கரிய காரியத்தைச்செய்கின்ற துரோணபுத்திரரை எதிர்த்தான் ஸாத்யகி கேகயராஜகுமாரர்களான விரதானுவிரதர்களை எதிர்த்தான் எதிர்த்துவருகின்ற ஸருதகாமாவை அரசனாகிதாஸேனன் எதிர்த்தான் அவ்வாறே பிரதிவிரதியன் விசித்திரமான கொடியையும் விலையுமுடைய சித்திரனை எதிர்த்தான் துரியோதனனோ தாமநந்தனரான யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்தான் ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்கள் உதஸாகத் தோடு தனஞ்சயனை எதிர்த்தான் உத்தமர்களானவீரர்களுக்கெந்நாசத்தையுண்டுபண்ணுகிற அந்த யுத்தத்தில், திருஷ்டத்யுமனன் கிருபரையும், சிகண்டி தவருதவனான கிருதவாமாவையும், ஸருதகோத்தி சலயனையும், மாதாரீபுத்திரனும் பிரதாபசாலியுமான ஸம் தேவன் உமது புத்திரனான துச்சாஸனனையும் எதிர்த்தான் பாரதரே! விரதானுவிரதர்களிருவரும் யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சாமாரியினால் ஸாத்யகியை எதிர்த்தான் ஸாத்யகியும் கேகயதேவத்து வேந்தர்களான விரதானுவிரதர்களைச் சரமாரியினால் மூடினான் பெரிய காட்டில் இரண்டு யானைகள் எதிர்க்கின்ற ஒரு யானையை இரண்டு கொம்புகளால் அடிப்பதுபோல வீரர்களு

பிரதாக்களுமான அவ்விருவரும் அந் ஸாதயகியை ஹிருதயத்
தில் மிகவும் அடித்தார்கள் அரசரே! யுத்தத்தில் அம்புகளாலே
வசமுடைக்கப்பட்டவர்களும் பிரதாக்களுமான அவ்விருவரும்
மூத்தறையெய்கையையுடைய ஸாதயகியை அம்புகளாலே அடித்
தார்கள் பாரதரே! ஸாதயகி அட்டகாசமசெய்துகொண்டு அந்
விரதானுவிரதர்களை எல்லாத்கிசைகளிலும் சரமாரியினு
வதைத்துத் தடுத்தான் பிறகு, ஸாதயகியினுடைய சரமாரிக
ளாலே தடுக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் ஸாதயகியினுடைய ரத்த
த்தை விரைவாக அம்புகளால் மூடினார்கள் பிறகு, மிகக் புக்கமுள்ள
வனும் சூரகுலத்தில் பிறந்தவனுமான ஸாதயகி ஆசசரியகரமான
அவ்விருவருடைய விறகளையும் அறுத்துக் கூரமையான அம்புக
ளால் அவர்களையும் தடுத்தான் பிறகு, அவ்விருவரும் விசித்
திரமான வேறு இரண்டு விறகளையும் பெரிய பாணங்களையும்
படுத்தி ஸாதயகியை மூடிக்கொண்டு விரைவாகவும் அழகாகவும்
நஞ்சரித்தார்கள் அவ்விருவராலும் விடப்பட்டவைகளும் கழு
விற்குகளும் மயிலிறுகளும் பூண்டவைகளும் பொன்னுல அலங்
கரிக்கப்பட்டவைகளுமான பெரிய பாணங்கள், எல்லாத்கிசைக்
களையும் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு, (ஸாதயகியின்மீது) விழுந்
தன மகாயுத்தத்தில் அவ்விருவருடைய பாணங்களாலும் இருள்
பாண்டாயிற்று அந் மகாரதர்கள் பரஸ்பரம் விலலைத் துணித்
தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொடை
யான ஸாதயகி கோபங்கொண்டு வேறுவிலலை எடுத்து யுத்தத்
தில் நானேற்றி மிகக் கூரமையுள்ள க்ஷூரபரமென்னும் பாணத்
தினாலே அனுவிந்தனுடைய தலையை அறுத்தான் அரசரே! குண
பலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட அந் அனுவிந்தனுடைய
பெரிய தலை கீழேவிழுந்தது மகாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட சம
ரானுடைய தலைபோல அது கேசயாகளெல்லோரையும் துகக்
கொடையும்படி செய்துகொண்டு விரைவாகப் பூமியை அடைந்தது
சூரனான அனுவிந்தன கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுக்குப்
பிரதாவும் மகாரதனுமான விரதன வேறுவிலலை நானேற்றிச்
செனையனை எதிர்த்தான் அந்விந்தன பொன்னாலாகிய பிடிக்கை
யுடையவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அறுபது
பாணங்களாலே ஸாதயகியை அடித்து உரக்க விமமராதஞ்செய்
தான், 'நில, நில' என்றும் சொன்னான் பிறகு, கேசயாகளுள்
மகாரதனான விரதன விரைவாக அனைக் ஆயிரம் அம்புகளாலே
ஸாதயகியை இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான்
எல்லா அங்கங்களும் அம்புகளாலே காயப்படுத்தப்பட்டவனும்,

உணமையானபராகரமமுடையவனுமான ஸாதயகி யுத்தரங்கத் தில் பூததுள்ள பலாசமரம்போல விளங்கினான் மகாதமாவான் கேகயவீரனுலே யுத்தத்தில் அடிககப்பட்ட ஸாதயகி அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு இருபத்தைநதுபாணங்களாலே கேகயவீரனை அடித்தான் தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான அவவிருவரும் யுத்தத்தில் அனயோனயம் அழகியவிறகனையறுதது ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் விரைவாகக்கொண்டு தேரையிழநது கத்திச் சண்டையினப்பொருட்டு யுத்தத்தில் ஒன்றுகூடினார்கள் (வாட் போரில்) நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவர்களான அவவிருவரும் சிறந்தவர்களையும் நூறுசந்தரப்பிரதிமைகளால் அலங்கரிககப்பட்ட கேடகங்களையும் பிடித்துத் தேவாஸூரயுத்தத்தில் மகாபலசாலிகளான ஜம்பனும் இரதிரனும்போல மகாயுத்தத்தில் விளங்கினார்கள் பிறகு, பெருமபோரில் வட்டமூக ஸஞ்சரிககின்ற அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் எல்லாப்பகங்கனிலும் விரைவாகத் தாக்கினார்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லும்விஷயத்தில் இருவரும் அதிகமான முயற்சியைச் செய்தார்கள் பிறகு, ஸாதவதன் கேகயவீரனுடையகேடகத்தை இரண்டாக வெட்டிஎறிந்தான் அவவாதே, ராஜாவானவிரதனும் ஸாதயகியினுடையகேடகத்தை வெட்டி எறிந்தான் விரதனே அனேக நகூத்திரக்கூட்டங்களால் நிறைக்கப்பட்ட ஸாதயகினுடைய கேடகத்தை அறுத்து மண்டலாகாரமான கதிகளையும் போகருவரவுகளையும் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தான் சிறந்தகத்தியைத்தாங்கி மகாயுத்தத்தில் ஸஞ்சரிககின்ற அநத விரதனைச் சைனேயன் விரைந்து குறுக்காக நீட்டப்பட்ட கையிலுள்ள கத்தியினால் வெட்டினான் அரசரே! சிறந்த வில்லாளியான கேகயராஜன் மகாயுத்தத்தில் ஸாதயகியினால் கவசத்துடன் இரண்டாகத்துண்டாகப்பட்டு, வஜரத்தினால் அடிககப்பட்டமலைபோல விழநதான் சத்துருக்களைத் தடிககச் செய்கின்றவனும் ரதிகாக்களுள் உத்தமனும் சூரனுமான சைனேயன் யுத்தத்தில் அநதவிரதனைக் கொன்று யுதாமனயுவினுடைய தேரில் விரைவாக ஏறினான் பிறகு, ஸாதயகி மறுபடியும் முறைப்படி லித்தஞ்செய்யப்பட்ட வேறு ரத்ததினமீதேறிக கேகயாசனுடைய பெரிதானசேனையை அம்புகளால் அடித்தான் யுத்தத்தில் ஸாதயகியினால் கொல்லப்பட்ட கேகயாசனுடைய அநதப் பெருஞ்சேனை சத்துருவான ஸாதயகியைவிட்டுப் பதறுத்திருக்க கனிலும் ஒடிற்று

பதினோராவது அந்நாயம்

பாதிவிந்தியனும் வருந்தகர்மாவினும் முறையே சித்ராநம் சித்ரா
ஸேனனும் கொல்லப்பட்டது)

அரசரே ! பிறகு, வருந்தகாமா யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு
ஜாவான சித்ரஸேனனை ஓம்புது பாணங்களால் அடித்தான
வந்தரே ! சித்ரஸேனனோ அந்த வருந்தகாமாஸை வணங்கின
னாகளுள் ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து ஸாரதிப்பயம்
ந்து பாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, வருந்தகாமா கோப
ராண்டு படைமுனையில் சித்ரஸேனை மிகக்கூடாடபுள்ள நாரா
த்தினுலே மாமஸ்தானத்தில் அடித்தான் மஹாராஜரே ! வீரனா
தரஸேனன் மகாபலசாலியான வருந்தகாமாவிலை அம்பினால்
கஅடிக்கப்பட்டு மூச்சையை அடைந்தான், புத்திப்பயம் இழ
ன இரத்தச்சமயத்தில், மிக்க கோத்தியுடையவன வருத்தகாத்தி
ஜாவான இரதவருத்தகாமாவைத் தொண்ணூறுபாணங்களால்
டின பிறகு, மகாசுத்தன சித்ரஸேனன் பிரஜைபடைந்து
ந பலத்தினுலே வருந்தகாமாவின்விலைத் துண்டாடி அவனை
ம ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் அந்த வருந்தகாமா (சுத்துரு
ன்) வேகத்தை நாசம் செய்யக்கூடியதும பொன்னால் அலங்கரி
பட்டதுமான வேறுவிலை எடுத்துச் சித்ரஸேனைச் சரமாரிக
ரலே விசிகதிரமான ருபத்தைத் தரித்தவனாகச் செய்தான
மபுகளால் சித்திரவாணமுள்ளவனாகச் செய்யப்பட்டவனும
சித்திரமானமாலேகளை அணிந்தவனும அரசனும் யெளவனமுள
வனுமான அந்தச்சிக்சரஸேனன் பெரிய யுத்தசங்கத்தில் முடக
ரல நிறைந்த முள்ளமபன்றிப்போல விளங்கின பிறகு, சூர
ன் சித்ரஸேனன் வருந்தகாமாவை நாராசத்தினால் நடுமாரபில
புகமாகப் பிளந்து வேகமாக 'நில, நில' என்று சொன்ன
ருத்தகாமாவும், அந்த யுத்தத்தில் நாராசத்தால் அடிக்கப்பட்டு,
ந மலையானது தாதுககளோடு கலந்த அருவியைப் பெருகு
துபோல இரத்தத்தைப் பெருக்கின பிறகு, இரத்தக்கால்
னக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்வனும், இரத்தத்தால் உண்டுபண்
ப்பட்ட காந்தியுள்ளவனும், வீரனுமான அந்த வருந்தகாமா
ந்தத்தில் பூத்திருக்கின்ற பலாசவீருக்கூடபோல விளங்கின.
வந்தரே ! பிறகு, சுத்துருவினுலே நன்றாக எதிரக்கப்பட்ட வருத்
மா, கோபங்கொண்டு, பலகவாகளைத் தடுக்குந் திறமைபுள்ள
தரஸேனனுடைய விலை இரண்டாகத் துண்டாக்கின பிறகு,
ல அதுக்கப்பட்டவனான சித்திரஸேனை முந்து நாராசனாக

ளாலே மூடி யுத்தத்தில் சிறந்த பாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, தீட்டப்பட்டதும் கூமையுள்ள துமான வேறொருபல்லத னாலே மகாபலசாலியான அரதசசிதரஸேன்னுடைய தலைப்பான யையணிந்த தலையை அறுத்தான் சித்திரஸேன்னுடைய கார யுள்ள அந்தத்தலையானது, ஆகாயத்தினின்று தற்செயலாக நழு விழுகின்ற சந்திரனபோலப் பூமியில் விழுந்தது ஐயா! அபிள ராதிபதியான சித்திரஸேனராஜன் கொல்லப்பட்டதைக் கண் அவனுடைய ஸேனாவீரர்கள் விரைவாக ஓடினார்கள் பிறகு கோபங்கொண்டவனும் பெரியவில்லாளியுமான ஸ்ருதகாமா, மு வுககாலத்தில் கோபங்கொண்ட யமன் எல்லாப் பிராணிகளையும் நாசஞ்செய்வதுபோல, ஓடுகின்ற அசசைனியத்தை அம்புகளா அடித்து நாசஞ்செய்தான் யுத்தத்தில் உமது பௌத்திரனு வில்லாளியுமான ஸ்ருதகாமாவினாலே வதம்பண்ணப்படுகின் அந்த வீரர்கள் காட்டுத்தீயினால் தகிக்கப்பட்ட யானைகளபோல விரைவாகத் திகடுதகளில் ஓடினார்கள் சத்தனுககளை ஜயிப்பதி ஊககதையிழந்து ஓடுகின்ற அவர்களைக் கண்டு ஸ்ருதகாமா க மையான அம்புகளால் தூரத்தில்கொண்டு பிரகாசித்தான் பிறகு பிரதிவிரதியன் ஐந்துபாணங்களாலே சித்திரனைப் பிளந்து மூன் பாணங்களால் அவனது ஸாரதியை அடித்து ஒரு பாணத்தால் அவன் தலையை அடித்தான் சித்திரனும் அந்தப் பிரதிவிர தியனைப் பொறகட்டுக்களையுடையவைகளும் பளபளப்பான நுன் னுள்ளவைகளும் கழுகுகுகளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செ யப்பட்டவைகளுமான ஒன்பதுபல்லங்களாலே இரண்டு கைக லும் மார்பிலும் அடித்தான் பாரதரே! பிரதிவிரதியன் பாணங் ளாலே அந்தச் சித்திரனுடைய வில்லையறுத்துக் கூமையுள்ள ஐந்து பாணங்களாலே அவனையும் அடித்தான் மஹாராஜே பிறகு, சித்திரன் ஸ்வரணகண்டைகளுடன் கூடியதும் நெருந் முடியாததும் உயிரைகளைத் தேடுகிறதுபோலிருப்பதுமான ஒ சகதியைப் பிரதிவிரதியனமீது பிரயோகித்தான் வேகமாக வ கின்றதும் ஆகாயத்திலுள்ள எரிக்கூத்திரம் போன்றதுமா அந்தச் சகதியைப் பிரதிவிரதியன் யுத்தத்தில் சிரித்து கொண்டே இரண்டாக வெட்டினான் பிரதிவிரதியனுடைய ச மையுள்ள அம்புகளாலே இரண்டாக அறுக்கப்பட்ட அந்தச் சகதியாய்ந்தும், யுகாரதகாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் ப மடையச் செய்கின்ற இடிபோல விழுந்தது சித்திரன் அந்தச் சகதியானது வீணாகச் செய்யப்பட்டதைக் கண்டு பொன்னி தொகுதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கதையை எடுத்த

பிரதிவிரதியனமீது பிரயோகித்ததான் மகாயுத்தத்தில் அந்தக் கதையுதம பிரதிவிரதியனுடைய குகிரைகளையும் ஸாரதியையும் தந்தையும் பொடிசெய்து விரைவாகப் பூமிபை காடியது பாரதீர! பிரதிவிரதியன் இதேஸமயத்தில் ரத்தத்தினின்று துள்ளிக் கித்தது ஸவாணமயமான தண்டததையுடையதும் அலங்கரிக்கப் பட்டதுமான சுகதியைச் சித்திரனமீது பிரயோகித்ததான் ராஜரே! கசு மனோதைரியமுள்ள ராஜாவான் சித்திரன் வருகின்ற கதா தததைக் கையினால் பிடித்து அதனையே பிரதிவிரதியனமீது ரூபிஎறிந்தான் மிகக் ஒளிபொருந்திய அந்தக்கதையுதம் யுத கதில் சூரனா பிரதிவிரதியனை அடைந்து வலக்கையைப்பிளந்து வியில் விழுந்தது விழுகின்ற அந்தக்கதையுதமானது அந்த தததை மின்னலபோலப் பிரகாசிக்கச்செய்தது அரசரே! பிறகு, பிரதிவிரதியன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு சித்திரனைக் கொல்ல வண்டுமெனகிற எண்ணத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரு தோமரத்தைப் பிரயோகித்ததான் அந்தத்தோமரம் அவனது ககத்தில் அணிந்திருக்கின்றகவசத்தையும் அவன் மார்பையும் ளந்து பெரிய ஸாபம் புறநில் புகுவதுபோலப் பூமியில் விரை ராகப் புகுந்தது. அரசனா அந்தச் சித்திரன், அப்பொழுது காமரத்தினால் அடிக் கப்பட்டு, பருத்தும் நீண்டும் பரிகாயுத்த க்கு ஒப்பாயுள்ள இரண்டு கைகளையும் விரித்துக்கொண்டு கீழே முந்தான் சித்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் ரகாசிக்கின்றவாகளான உமமைச்சோந்த வீரர்கள் பிரதிவிரதி ன் நோக்கி நான்குபக்கங்களினின்றும் விரைவாக எதிர்த்தோடி. ரதராகள் பறப்பலவீதமான பாணங்களைப் பிடிக்கின்றனாடன டிய சத்களிகளையும் அவர்கள் பிரயோகித்துக்கொண்டு சூரி ன் மேகங்கூட்டங்கள் மூடுவதுபோல அந்தப் பிரதிவிரதியனை டினார்கள் தோளவலிமை மிகுந்த பிரதிவிரதியன், யுத்தத் ல பாணஸமூகத்தினாலே அவர்களை நாசம் செய்து, வஜரபாணி ன இரத்திரன் அஸுரசேனையைத் தூரத்துவதுபோல, உம டைய சேனையைத் தூரத்தினால் வேந்தரே! யுத்தத்தில் பாண வாகளாலே வதம்செய்யப்படுகின்ற உமமைச் சோந்தவா ன காரறினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்களபோல விரைவாகச் சிறினார்கள் நான்கு பக்கங்களினும் அடிக் கப்படுகின்ற அந்தச் சனியம் ஓடவே, துரோணயுத்திரா ஒருவரே மஹாபலசாலியான மஸேனனை விரைவாக எதிர்த்தாரா முறகாலத்தில் தேவாஸுர ததத்தில் விருத்திரனுக்கும் இரத்திரனுக்கும் சண்டை நோந்தது

போல யுத்தத்தினபொருட்டுக கோரமான சோககையானது அ
விருவருக்கு விரைவாக உண்டாகியது

பன்னிரண்டாவது அதயாயம்

(பீமஸேனனுக்கும் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்)

அரசரே! பிறகு, துரோணபுத்திரா, மிகக் விரைவுட
அஸ்தரலாகவததை வெளியிட்டுக்கொண்டு பாணத்தினுலே ப
ஸேனனை அடித்தாரா பிறகு, எதிரியினமாமஸ்தானங்களை அறி
அஸ்வத்தாமா ஹஸ்தலாகவததுடன் எல்லா மாமஸ்தானங்க
யும் பார்த்துக் கூமைபுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே ப
படியும் அந்தப் பீமனை அடித்தாரா அரசரே! துரோணபு
ரால் கூமைபுள்ள அம்புசனால இறைக்கப்பட்ட பீமஸேனன்,
தரவகத்தில், கிரணங்களுடன் கூடின சூரியன்போல விளங்கின
பிறகு, பாணடுபுத்திரனான பீமஸேனன் நன்குப பிரயோகிக
பட்ட ஆயிரம் அம்புகளால் துரோணபுத்திரரைமூடி வலிமமநாத
செய்தான் அரசரே! பிறகு, துரோணபுத்திரா மந்தஹா
துடன் பாணங்களால் பாணங்களைத் தடுத்தது யுத்தத்தில் பான்
வனை ஒரு நாராசத்தினால் நெறியில் அடித்தாரா வேந்த
பிறகு, பாண்டவன், வனத்தில் கொழுத்திருக்கிற கடகமிரு
னது கொம்பைத் தாங்குவதுபோல நெறியில் கைத்தப்பான்
தைத் தாங்கினான் பிறகு, பராக்ரமசாலிபான் அவன், ஆச
யங்கொண்டு, யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ள துரோணபுத்திரரைமூ
நாராசங்களால் நெறியில் அடித்தான் பிறகு, அந்தப் பிராம
ரான் துரோணபுத்திரா நெறியில் கைத்ததிருக்கின்ற பாண
ளாலே வாஷாகாலத்திலநீக்கப்பட்ட மூன்றுகொடுமுடிகளு
பாவதராஜனபோலவிளங்கினான் பிறகு, துரோணபுத்திரா பான்
வனை அனேக அம்புகளால் அடித்தாரா காற்று மலையை அசை
முடியாததுபோலத் துரோணபுத்திரா பீமஸேனை அசைப்ப
குச் சக்தியற்றவரானா அவ்வாறே, மிக்கண்கமுள்ளவனான ப
டவன் ஜலப்பிரவாகம் மலையை அசைக்கமுடியாததுபோல யுத்
தில் அஸ்வத்தாமாவைக் கூமையான் அனேக அம்புகளா
அசைக்கமுடியவில்லை கோரமான அம்புகளாலே ஒருவரை ஒரு
மூடுகின்றவாகளும மகாரதாக்களும வலிமைமிககவாகளும தீரா
மான அவ்விருவரும் சிறந்த தோகளிலிருந்து விளங்கினார்கள
தமமான பாணங்களாலே ஒருவரையொருவர் தவிக்குமபடி
கின்ற அவ்விருவரும் தமகிரணங்களாலே உலகங்களுக்கு நாசத்

ணடுபண ணுகின் றவாகளும் மிகஜுவலிகின் றவாகளுமான இரண்டு
ரிபாகள போல விளங்கினார்கள பிறகு, மகாபுத்தத்தில் எதிர்த்து
ததஞ்செய்வதில் முயற்சியைச் செய்கின்றவாகளும் புருஷஸுரேஷ்ட
ராகளுமான அவ்விருவரும், செயததற்குப் பிரிதிசெய்வதில் முய
சியுள்ளவாகளாசவும் பயமற்றவாகளாகவும், அம்புகளாகிற கோ
பபற்களையுடையவைகளும் ஜயிக்கமுடியாதவைகளும் விறகளா
ற வாயையுடையவைகளும் பயங்கரமானவைகளுமான இரண்டு
லிகள போலப் போகுகளத்தில் ஸஞ்சரித்ததாகள ஆகாயத்தில்
மகமண்டலங்களால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரசூரியர்கள் போலப்
பாணஜாலங்களால் அவ்விருவரும் நார்புறங்களிலும் மறைக்கப்
படுக காணக்கூடாதவர்களானாகள பகைவர்களை அடக்குகிற
ர்களான அவ்விருவரும் மேகக்கூட்டத்தினால் மூடிப்பட்ட அங்கார
னும் புதனும் போலப் பிரகாசித்ததாகள பிறகு, துரோணபுத்
திரா, மிகப்பயங்கரமான அவ்வித யுத்தம் நடக்கையில், மேசம
ழைத்தாரைகளைப் பாவத்தினமீது பொழிவதுபோல உககிர
மான அனேக அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அந்த யுத்தங்களத்
தில் விருகோதரனை அபரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தார பீமன் சத்
தருவினுடைய வெற்றிக்குறிப்பான அச்செய்கையைப் பொறுக்க
திலை வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவனும் அபஸ்வயமாகச்சுற்றிப்
பிரதிசெய்தான புருஷஸுரேஷ்டர்களான அவ்விருவருக்கும் பற
யலவிதமான மண்டலத்தினாலும் போக்குவரவினாலும் பிரமாத
மான யுத்தம் நடந்தது அவ்விருவரும், மண்டல ஸ்தானத்திலே
யிய பலவிதமான மரக்களங்களில் ஸஞ்சரித்துக் காதுவரையில்
வழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளால் ஒருவரையொருவா அடித்தாரா
ள, ஒருவரை ஒருவா கொல்வதிலும் மிகுந்தமுயற்சியைச் செய
தாரகள, அனயோனயம் யுத்தத்தில் தேரை இழக்கும்படி செய்வ
திலும் முயற்சிசெய்தாராகள பிறகு, மகாரதரான அஸுவத்தாமா
மகாஸ்திரங்களை வெளியிட்டார பிறகு, பாண்டவன் யுத்தத்தில்
அந்த அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களாலேயே திருப்பியடித்தான்.
மஹாராஜரே! பிறகு, பிராணிகளை நாசம்செய்யும் காலத்தில் அந்
தாரகன்முதலான கிரகங்களுக்கு எவ்வாறு கோரமான யுத்தம்
நெருமோ அவ்வாறே கோரமான அஸ்திரயுத்தம் நடந்தது பாரத்
திரே! அவ்விருவராலும்விடப்பட்ட அந்தப்பாணங்கள் எல்லாத்திக
குக்களையும் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் உம்
முடைய சேனையில் வந்துபாயந்தன ஆகாயமானது பாணஸூழ்கங்
களால் சூழப்பட்டுப் பயங்கரமாகியது வேந்தரே! பிரஜைகளுக்கு

முழுதும் நாசமுண்டாகிற் காலத்திற்போல, யுத்தபூமியானது, வி
கின்ற எரிநகரத்திரங்கனால எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பட்ட
அந்தயுத்தத்தில் பொறிகளுடனும் பிரகாசிக்கின்ற ஜவாலைகளு
னுடையதும் அந்த இரண்டு சேனையையுங் கொளுத்தவதுமா
நெருப்பானது, பாணங்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுவதின
உண்டாயிற்று மஹாராஜரே! பிரபுவே! யுத்தங்களில் ஆகாய
தில் ஸஞ்சரிகின்ற விததாக்கள், 'இந்த யுத்தம் எல்லா யுத்த
களைக்காட்டிலும் மேலானது எல்லாயுத்தங்களும் இந்த யுத்தத்
துடைய பதினாறில் ஒரு பாகத்திற்கும் நிகராகாது, இவ்வித யு
த்தம் எங்கும் ஒருபொழுதும் உண்டாகப்போகிறதில்லை, ஆச்ச
ரியம்! பிராமமன்னும் சூத்திரியனுமாகிய இவ்விருவரும் ஞா
முள்ளவர்கள், ஆச்சரியமான சௌரியமுள்ளவர்கள், இருவரு
உக்கிரமான பராகிரமமுள்ளவர்கள், ஆச்சரியம்! பீமனோபய
கரமான பலமுள்ளவன், இந்த அஸுவத்தாமாவோ அஸ்திர
களில் நல்ல பாண்டித்யமுள்ளவா, வீரகதினுடைய ஸாராமச்
னது ஆச்சரியகரமானது இவ்விருவரும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோ
கிக்கும் அழகானது ஆச்சரியகரமானது இவ்விருவரும் யு
த்தத்தில் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பா
வர்கள் யுத்தத்தில் கோரஞ்சிகளும் ஆணைமயில் சிறந்தவ
ருமான இவ்விருவரும் இரண்டு ருகதிரர்கள் தோன்றியிரு
பதுபோலவும் இரண்டு சூரியர்கள் தோன்றியிருப்பதுபோலவும்
இரண்டு யமன்கள் தோன்றியிருப்பதுபோலவும் இருக்கிற
கள்' என்று சொன்னார்கள், 'இவ்விதமான விததாக்களுடை
வாராதைகள் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டன ஒன்றுகூடியிருக்கி
'தேவர்களுடைய விமமநாதமும் தோன்றியது ஆச்சரியக
ரமும் யுத்தத்தில் நினைக்கவும் அரிதுமான அவ்விருவருடைய செ
னையையும் கண்டு விததசாரணர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு ஆ
ச்சரியம் உண்டாயிற்று அப்பொழுது தேவர்களும் விததாக்களு
பரமரிஷிகளும் புகழ்நதார்கள், 'மிகக் புஜபலமுள்ளவரே
துரோணயுத்திரரே! நல்லது பீமா! நல்லது' என்றும் சொன்
னார்கள்

அரசரே! பரஸபரம் அபராதிகளாயிருக்கிற அந்தசஞ்சாரக்
ருவரும் யுத்தத்தில் சினத்தினால் கண்களை நெறித்து விழித்து ஒரு
வரையொருவா பராததார்கள் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களை
யுடையவர்களும் கோபத்தினால் மிகத்தாழ்க்கின்ற உதடுகளுள்ளவ
ர்களும் கோபத்தினால் பற்களையும் உதடுகளையும் நன்றாகக்கடித்து

காண்டவர்களும் மகாரதர்களுமான அவ்விருவரும் அம்புகளா
ற ஜலத்தையும் சஸ்திரங்களாகிற மின்னலொளியையுமுடைய
புரண்டு மேகங்களபோல) யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் அம்பு
தழியினால் மூடினார்கள் மகாயுத்தத்தில் அனயோனயம் ஒருவர்
மற்றொருவருடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் அடித்து, ஒருவர்
மற்றொருவருடைய குதிரைகளையும் கொன்று, ஒருவர் மற்றொருவர்
ரப பிளந்தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, இருவரும் மகாயுத்தத்
தில் கோபங்கொண்டு இரண்டு பாணங்களை எடுத்தது ஒருவரை
பாருவா கொல்லவிரும்பி விரைவாகப்பிரயோகித்தார்கள் மஹா
ராஜரே! வஜரத்தினுடையவேகம்போன்ற வேகமுடையவைகளும்
(ருவராலும்) நெருங்க முடியாதவைகளுமான அவ்விரண்டு
பாணங்களும் ஸௌமுகத்தில் பிரகாசித்தனாகொண்டு நன்றாகத்
தாக்கி அடித்தன அப்பொழுது, பரஸ்பரமுள்ள வேகத்தாலும்
அம்புகளாலும் அதிகமாகத் துன்பஞ்செய்யப்பட்ட மகாவீரிய
ரவர்களான அவ்விருவரும் தத்தம் தோத்தட்டில் விழுந்தார்கள்
ராசரே! பிறகு, ஸாரதியோ துரோணபுத்திரா பிரஜைநயிழந
ருப்பதை அறிந்து எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்
கும்பொழுதே யுத்தநாகத்தைவிட்டு விலகிக் கொண்டபோளுன
வந்தரே! அவ்வாறே, விசோகன், யுத்தத்தில் பகைவரை வாட்டு
வவனும அடிக்கடி மூாசசையடைகின்றவனுமான பீமனைத்
தருடன் வேறிடத்துக்குக் கொண்டபோளுன

௨௫

பதினமூன்றாவது அத்தியாயம்

(சல்யனால் ஸருதகீர்த்தி தோல்வியடைந்தது)

மஹாராஜரே! பிறகு, காமையான பாணங்களை இறைத்துக்
காண்டு வருகின்ற ஸருதகீர்த்தியைச் சலயன் மனக்களிப்புடன்
டுத்தான் மகாரதனை ஸருதகீர்த்தி மதராராஜனை அடைந்து
பாணனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபது பலவன்களால் அடித்
தான் பாரதரே! ஸருதகீர்த்தி அந்தச் சலயனை நேராகச் செல்லு
ன்ற மூன்றம்புகளாலே விரைவாகத்திருப்பியடித்து அவனுடைய
ஸாரதியையும் ஒருபல்லத்தினால் நன்கு அடித்தான் அந்தஸருத்
தகி சரமாரியினால் யுத்தத்தில் சலயனை மூடி அவனுடைய
தரைக்குறித்துக் காமையான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான்
மஹாராஜரே! பிறகு, சலயன் யுத்தத்தில் ஸருதகீர்த்தியினுடைய
ககளால் வீடப்பட்ட பாணங்களை வணங்கின கணுக்களுள்ள

பாணங்களால் துண்டாடினான் பிறகு, ஸ்ருதகீர்த்தி சலயி உருகும்மயமான ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து அவனுடை ஸாரதியையும் மூன்று பாணங்களால் அடித்துச் சலயனை மறுபடியும் ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான் சலயன் அந்த ஸ்ருதகீர்த்தியி டைய விலலையுங் கையுறையையும் அறுத்துச் சிறந்த ஏழுபாணங ளாலே புத்தத்தில் அவனையும் விரைவாக அடித்தான் பிறகு மகாரதனான் ஸ்ருதகீர்த்தி வேறு தனுஷை எடுத்து மதராஜனை அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே கைகளிலும் மார்பிலும் அடி தான் வேந்தரே! பிறகு, அந்த ஸ்ருதகீர்த்தியினாலே பாணங ளால் புத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட சலயன் கூடாமையுள்ள தொ ணுறு பாணங்களாலே அந்த ஸ்ருதகீர்த்தியைப் திருப்பியடி தான் மதராஜன் மறுபடியும் ஸ்ருதகீர்த்தியினுடைய விலலை துண்டாக்கினான் அறுக்கப்பட்ட விலலுள்ளவனான அந்த ஸ்ரு தகீர்த்தி விரைவுடன் புத்தத்தில் ஒருகைதையப் பிரயோகித்தான் பாரதரே! பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் பட்டங்கள் கட்டப் பட்டுச் சிறந்தவஸ்தரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்திரீபோ லிளங்குகின்ற தும் விரைவாக வருகின்ற தும் பிரகாசிக்கின்ற வஜ்ர தினுடைய காரதிபோன்ற காரதியுள்ள துமான அந்தக்கைதன் , மதராஜன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே கடுதான் வேந்தரே! பிறகு, மிகுந்த முயற்சியையுடைய வீரனான சலயன் கை யைத் தடுத்தபூ பூமியில்தள்ளி ஸ்ருதகீர்த்தியையும் ஐந்து பாணங ளால் அடித்தான் திருமபவும் ஸ்ருதகீர்த்தி புத்தத்தில் சலயன் மீ ஸாப்பத்திற்கு ஒப்பான ஒரு சகதியைப் பிரயோகித்தான் ச லயன் அந்தச் சகதியை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான் அது பூ மியிற் சிதறியது ஆணமையிற் சிறந்தவரே! குழந்தையினுடை கையினின்று தின்பண்டங்களைப் பருந்து கவருவதுபோலச் ச லயன் கூடாரப்பரத்தினால் அந்த ஸ்ருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதியி லே உடலிலிருந்து தலையை அறுத்தான் பாரதரே! அந்த ஸ்ரு தகீர்த்தியினுடைய ஸாரதி தோத்தட்டினின்று விழுந்தான் பிறகு மகாபலசாலியான ஸ்ருதகீர்த்தியினுடைய குதிரைகள் புத்தத்தி (எல்லாப்பக்கங்களிலும்) ஓடின மஹாராஜரே! எல்லா புத் தவீரர்களும் பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஸ்ருதகீர்த்தி ஓடுகின்ற அந்தக் குதிரைகளாலே புத்தங்கத்தினின்று வேறிடத் திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டான் பிறகு, மதாதேசாதிப தியான சலயன், ஸந்தோஷத்துடன், தாமரை ஓடையில் யானை புகுவதுபோலப் பாண்டவ சேனையில் புகுந்தான் விமமமான

கக கூட்டங்களை அலைப்பதுபோலச் சலயன் அந்த மகாயுத
தில் மகாபலசரீரிகளான பாண்டவர்களுடைய சேனையை
வந்தான அவன் பாண்டவ வீரர்களையும் பாஞ்சாலவீரர்களை
நாசஞ்செய்து பகைவாபடைகளில் நிலைபெற்றவனாக இருந்த
பாண்டு புகையிலலாமல ஜவலிக்கின்ற நெருப்புப்போல யுத்தரங்க
தில் விளங்கினான் ஜவலிக்கின்ற அகனி உலாந்த காட்டைக்
காந்ததுவதுபோலச் சலயன் பெரிய சேனையாகிற காட்டைக்
காந்ததித திரிபுரத்தை எரித்துச் சங்கரா விளங்கியதுபோல்
தரங்கத்தில் நிலைபெற்று விளங்கினான்

பதினான்காவது அத்யாயம்

(ஸஹதேவனால் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது)

மஹாராஜே! அவவாறுகக் கோபங்கொண்டவனும் உமது
டைய அழிக்கின்றவனும் பிராதாவுமான ஸஹதேவனைப் பிரா
வான துச்சாஸனன் எதிர்த்தான மகாராஜே! அவவிடத்
எதிர்த்திருக்கிற அவவீருவரையுங்கண்டு மகாரதர்கள் லிமம்
தங்களைச் செய்தார்கள், ஆடையையும் வீசினார்கள் பாரதே!
கு, ரோஷமுள்ளவனும் வில்லாளியுமான உமமுடைய புத
ன் பலசாலியான பாண்டுபுத்திரனை மூன்று பாணங்களாலே
ரையில் அடித்தான வேந்தே! பிறகு, ஸஹதேவன் உமது புத
னை ஒரு நாராசபாணத்தால் அடித்து எழுபதுபாணங்களால்
யினையும் மூன்றுபாணங்களால் ஸாரதியையும் அடித்தான
கு, துச்சாஸனன் மகாயுத்தத்தில் விலலைதுணித்து எழுபத்து
ன்று பாணங்களாலே ஸஹதேவனைக் கைகளிலும் மார்பிலும்
உத்தான ஸஹதேவனே, மிகுந்த கோபங்கொண்டு, மகாயுத
தில் வாளைஎடுத்தது விரைவாகச் சுழற்றி உமது குமாரனுடைய
ரினமீது எறிந்தான பெரிதான வாள துச்சாஸன்னுடைய
லைப் பாணத்தோடும் நாணகயிறோடும் துண்டாக்கி ஆகாயத்தி
ன்று நழுவின ஒரு ஸாபபம்போலப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு,
தாபசாலியான ஸஹதேவன் வேறுவில்லை எடுத்தது நாசத்தை
னடுபண்ணுகிற, ஓரம்பைத் துச்சாஸனன்மீது பிரயோகித்
ன் துச்சாஸனன் (தன்னைநோக்கி) வருகின்றதும், யமதன்
ந்திற்கு ஒப்பான காரதியுள்ளதுமான அந்தப் பாணத்தைக்
மையான துனியுள்ள ஒரு கத்தியினாலே இரண்டாகத் துண்டி
க்கினான் பிறகு, வீரியமுடையவனான அவன் யுத்தத்தில்

கூமைபுள்ள அநதக்கத்தியைச் சுழற்றி எறிந்துவிட்டு விரைவுபட வேறுவிலையும் எடுத்து ஓர் அமபையும் எடுத்தான் ஸஹதேவ யுத்தத்தில் வேகமாக வருகின்ற அநதக்கத்தியைப் புன்னையுடன் கூமையான அடபுகளாலே (அறுத்தது) தள்ளினான் பாரதரே! பிறகு, உமமுடைய குமாரனான துச்சாஸனன் மயுத்தத்தில் ஸஹதேவனுடைய தேரின்மீது அறுபத்தாநான்கு பாணங்களை விரைவாக எய்தான் ராஜரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு வருகின்ற அனேகமான அநதப்பாணங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் ஸஹதேவன் ஐந்தைந்து பாணங்களால் அறுத்தான் பிரதாபசாலியான அவன் சிறந்த பாணங்களைத் தடுத்துப் பிற யுத்தத்தில் துச்சாஸனன்மீது அனேக பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் உமமுடைய புத்திரனும் அநதப் பாணங்களை ஒவ்வொன்றையும் முமமுன்று பாணங்களால் துணித்துப் பூமியை எதிரொயிடுமபடி செயதுகொண்டு பெருத்தவலிமமநாதம் செய்தான் மனவரே! பிறகு, துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரர் இரண்டு பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஒன்பது பாணங்களாலும் நிரப்பினான் மகாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் கோபம் மிகு மிருதயுவுக்கும் காலஜுகும் அநதகனுகும் ஒப்பான கோரமான அமபைத் தொடுத்தான் அநத ஸஹதேவன் விலலைத் திடமாக இழுத்து உமபுத்திரன்மீது அதனைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! அநதப் பாணமானது பெரிதான அவனுடைய கவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் அவனையும் பிளந்து ஸாபபம் புறநில துழைவோலப் பூமியில் பிரவேசித்தது அரசரே! பிறகு, மகாரதனுடைய உமமுடைய குமாரன் மதிமயக்கமடைந்தான் மூாசசையடைந்தவனும் கூமையான பாணங்களால் அடக்கப்படுகின்றவனுமான அவனைப் பார்த்து ஸாரதியானவன் மிகப்பயந்து ரத்தத்தை விஷ்டுடன் வேறு இடம் செலுத்தினான் பாண்டுபுத்திரன் யுத்தத்தில் அநதக்கௌரவனைத் தோலவியடையச் செய்து துரியோதனனுடைய சேனையைப் பார்த்து நான்குபுறங்களிலும் அடித்தான் பாரதரே! ஒரு மனிதன் ரோஷத்தினாலே எறும்புகூட்டத்தைப் போல அநதக் கௌரவசேனையை ஸஹதேவன் தேய்தான்

பதினேந்தாவது அதயாயம்

(கரினனுக்கும் நதலனுக்கும் யுத்தமும், கரினன் நதலனை
வேன்று பரிவாஸத் செய்ததும்)

வேந்தரே ! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு சேனையை ஒடுமபடிய-
யகின்ற நகுலனைச் சூரியகுமாரனான காணன் ரோஷத்தினால்
ததான பிறகு, நகுலனோ, காணனைப்பார்த்து அட்டஹாஸம்
யதுகொண்டு, 'அடா! பாவீ! யுத்தத்தில் என்னுடைய கண்
றகு நீ புலப்பட்டமையால், நான் தேவர்களாலே குளிராத
னனால் வெருகாலத்திற்குப் பிறகு (இப்பொழுதுதான்) பாக
பட்டேன் அனாததங்களுக்கும் வைரத்திற்கும் கலகத்திற்
ம் நீயல்லவோ மூலம்? உனது குற்றத்தினாலே குருகுலத்தவா
ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்து நாசம் அடைந்துவிட்டார்கள்
என இப்பொழுது யுத்தத்தில் கொன்று மனக்கவலை நீங்கிக்
காயத்தைச் செய்துமுடித்தவன் ஆகப்போகிறேன்' என்று
றினான் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட ஸூதபுத்திரன் நகு
னப்பார்த்து, 'ஓ! வீரனே! ராஜகுமாரனும் சிறந்த வில்லாளியு
ன் உனக்குத் தக்கபடி எனமீது பாணங்களைப் பிரயோகம்
ய உன் வல்லமையைப் பாரப்போம் சூர! யுத்தத்தில் காரி
த்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள் அப
னே! சூரர்கள் யுத்தத்தில் வாயினால் சொல்லாமல் சகதியினால்
பாாபுரிவார்கள் எனனோடு வல்லமையுடன் யுத்தம் செய
னது கொழுப்பையே நாசம்செய்யப்போகிறேன்' என்று மறு
மாழி கூறினான் ஸூதபுத்திரன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப்
ணடுபுத்திரனை விரைவாக அடித்தான். காணன் நகுலனை யுத்
தத்தில் எழுப்பதுமூன்று பாணங்களால் அடித்தான் பாரதரே!
றகு, நகுலனோ காணனுடிக் கப்பட்டு ஸாப்பம்போன்ற எண்பது
ணங்களாலே அவனை அடித்தான் சிறந்த வில்லாளியான கா
ன தங்கக்கட்டுக்களையுடையவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்
ட்டவைகளுமான முப்பது பாணங்களாலே நகுலனுடைய வில்லை
றுத்து அவனையும் அடித்தான் அந்தப் பாணங்கள் அவனுடைய
வசத்தை உடைத்துப் பற்களில் விஷத்தையுடைய ஸாப்பங்கள்
யியைப் பிளந்து ஜலத்தைப் பருகுவதுபோல யுத்தத்தில் அவ
னுடைய இரத்தத்தைக் குடித்தன பிறகு, நகுலன் ஸவாண்மய
ரன் பின்புறத்தையுடையதும் நாடமுடியாததுமான வேறுவில்லை
டுத்து எழுப்பது பாணங்களால் காணனையும் மூன்று பாணங்
கால் அவனுடைய ஸாரதியையும் அடித்தான் மாகாராஜரே!

பிறகு, பகைவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான நகுலன் கோ
கொண்டு மிகக் கூர்மையுள்ள க்ஷுரபரத்தினாலே காணானு
விலலை வெட்டினான் பிறகு, வீரனான நகுலன் வில் அறுக்கப்பட
வனும் ஸாவலோகமகாரதனுமான அநதக காணனை (ப பாரத
அட்டஹாஸம்செய்துகொண்டு முந்நூறு பாணங்களால் அடி
தான் ஐயா! பாண்டுபுத்திரனாலே பீடிக்கப்பட்ட காணனை
கண்டு ரிஷிகளும் தேவர்களும் அதிகமான ஆச்சரியத்தை அடை
தார்கள் பிறகு, விகாததனகுமாரனான காணன் அப்பொழு
வேறு விலலை எடுத்தான் நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் மார்பி
மேறபக்கத்தில் அடித்தான் மார்பில் தைத்திருக்கின்ற அந
பாணங்களால் மாததீர்புத்திரன் உலகத்தில் தன்கிரணங்களால்
ஒளியைப் பரவச்செய்கின்ற ஸ்ரீராமனபோலப் பிரகாசித்தான்
ஐயா! பிறகு, நகுலனோ ஏழுபாணங்களால் காணனை அடித்
அவனுடைய விலலின் துனியை மறுபடியும் அறுத்தான் பிற
அநதக காணன் யுத்தத்தில் அதிகவேகத்துடன் வேறு வில்
எடுத்துப் பாணங்களால் நகுலனுக்கு நான்குபக்கங்களிலும் தி
களை மூடினான் மகாரதனான நகுலன் காணனுடைய விலலினி
விடுபட்ட அம்புகளாலே விரைவாக மூடப்பட்டுக் காணனுடை
பாணங்களைத் தன் பாணங்களாலேயே விரைவாக வெட்டினான்
பிறகு, ஆகாயத்தில் விரிக்கப்பட்ட அம்புமயமான வலையான
எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறக்கின்ற மினமினிப் பூச்சிகளுமை
கூட்டம்போலக் காணப்பட்டது அர்ச்சரே! காணனால் விடுக
பட்ட அனேக அம்புகளாலே மூடப்பட்ட ஆகாயம் அப்பொழு
விட்டில்களுடைய கூட்டங்களாலே மூடப்பட்டதுபோல ஆகிய
-ஸ்ரீவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அடிக்கடி வரி
யாக வருகின்றவைகளும் அநத அம்புகள் வரிசையாக வ
கின்ற கரேளஞ்ச பக்ஷிகளபோல விளங்கின ஆகாயம் பாணங்
களால் மூடப்பட்டு ஸ்ரீராமனும் மறைக்கப்பட்டவே, ஆகா
தில் ஸஞ்சரிக்கக்கூடிய ஒரு பிராணியும் ஸஞ்சரிக்கவில்லை பா
ஸமூகங்களாலே நார்புறங்களிலும் வழி தடுக்கப்பட்டிருக்கையி
மகாபலசாலிகளான அவவீருவரும், யுகாந்தகாலத்தில் உதித்
ருக்கின்ற இரண்டு சூரியர்களேபோலவிளங்கினார்கள் ராஜேந்திர
காணனுடைய விலலினின்றுவிடுபட்ட அம்புகளாலே கொல்லப்
கின்ற ஸோமகர்கள் வேதனையினால் பீடிக்கப்பட்டும் மிகத் துண்ட
துக்குள்ளாகக்கப்பட்டும் பதுங்கினார்கள் வேந்தரே! அவ்வாறே
லனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய சே
யானது-காற்றினாலே தள்ளப்பட்ட மேகங்களபோலத்திசைகள்

தறியது அவ்விருவராலும் திவ்யமான சிறந்த பாணங்களாலே
காலப்படுகின்ற அவ்விருண்டு சேனைகளும் அப்பொழுது புரணம்
மூட இடத்தைத் தாண்டிப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றன காண்
ராண்டவர்களுடைய அம்புகளாலே அந்த யுத்ததழுவியில் ஜனங்கள்
ராவிலக்கப்பட்டிருக்கையில், மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும்
ததமுனையில் திவ்யமான சனதிரங்களை வெளியிடுகின்றவர்களும்
ருவரை ஒருவா கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் விரைவா
டுகின்றவர்களும்மாகச் சரமாரிகளால் அனயோனயம் அடித்துக்
காண்டார்கள் நகுலனூல விடப்பட்டவைகளும் கழுகிறகுக்கள்
ண்டவைகளுமான் அம்புகள் சூதபுத்திரனை மூடிக்கொண்டு ஆகா
ததில் எவ்வாறு நின்றனவோ அவ்வாறே ஸூதபுத்திரனாலே
கா யுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகள் பாண்டுபுத்திரனை
மடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் நின்றன அரசரே! மேகங்களால்
மடப்படுகின்ற சூரிய சந்திரர்களைப்போலச் சரமயமான வீட்டில்
பிரவேசித்தவர்களான அவ்விருவரும் எவர்களாலும் காணப்பட
வில்லை பிறகு, யுத்தத்தில் காண்கோபங்கொண்டு சரீரத்தை
யுத்திக கோரமாகச்செய்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் சரமாரிகளா
ல பாண்டவனை மூடினான் மகாராஜரே! ஸூதபுத்திரனான நன்றாக
மடப்பட்ட அந்தப் பாண்டவன் மேகங்களால் மூடப்பட்ட சூரி
னபோலத் துன்பத்தையடையவில்லை ஐயா! பிறகு, அதிர்ஷ
தமாரனான காண்க சிரித்துக்கொண்டு நூறு நூறுகளும் ஆயிரம்
ஆயிரமாகவும் யுத்தத்தில் பாண்டஸமூகங்களைத் தொடுத்தான்
மகாபலசாலியான அவனுடைய பாணங்களாலே எல்லாம் ஒரே நிழ
லுள்ளனவாக இருந்தன விழுகின்ற உத்தமமான பாணங்களால்
மேகத்தின் நிழல் உண்டானதுபோலாயிற்று மகாராஜரே! பிறகு,
காண்க மகாதமாவான் நகுலனுடைய வில்லைத் துண்டாடிச் சிரித்
துக்கொண்டு அவனது ஸாரதியைத் தோத்தட்டினின்று கீழே
ள்ளினான் பாரதரே! பிறகு, கூமைபுள்ள நான்கு பாணங்களா
லே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும், விரைவாக-யமனுடைய
வீட்டிற்கு அனுப்பினான் ஐயா! பிறகு, யுத்தத்தில் அவனுடைய
திவ்யமான தேரையும் கொடித்துணியையும் சகரரக்ஷகர்களையும்
தாயுத்தத்தையும் சுத்தியையும் நூறு சந்திரப் பிரதிமைகளுள்ள
அவனுடைய கேடகத்தையும் எல்லா உபகரணங்களையும் அம்பு
களையும் பொன்னூல செய்யப்பட்ட அந்த வில்லையும் அம்புகளால்
ள்ளள்ளவு எள்ளள்ளவாகத் தூளாக்கினான் ராஜரே! குதிரைகள்
காலப்பட்டவனும் ஸாரதியை இழந்தவனும் கவசயிழந்தவனு
மான (நகுலன்), ரத்தத்தினின்று விரைவாகக் கீழே இறங்கிப்-பரி

காயுதத்தைக் கையில் எடுத்தாநின்றான் வேந்தரே! ஸூதருட்
புரன் அந்த நகுலனா ஈடுக்கப்பட்ட மிகவும் கோர்மான பரிசு
தத்தை மிகக் கூடாமையுள்ளவைகளும் பெரிய கரையங்களை நின்
வேற்றுதற்குஸாதனமுமான அம்புகளாலே அடித்தான காண
ஆபுதமிழந்தவனான அந்த நகுலனைக் குறிவைத்து வணங்கி
கணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலே அடித்தான ஆன
அவனைத் துன்பமடையும்படி செய்யவில்லை அரசரே! யுத்தத்தி
அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ளவனும் பலசாலியுமான காணாலை அடக்க
படுகின்ற அந்த நகுலன் பெறிகலங்கி வேகமாக ஓடினான் பார
ரே! ராதேயன் அந்த நகுலனைப் பின்தொடர்ந்தோடி அடக்க
சிரித்துக்கொண்டு நானேற்றிய வில்லை அந்த நகுலனுடைய கழு
தில் மாட்டினான் வேந்தரே! பிறகு, கழுத்தில் மாட்டப்பட்ட
பெரிய வில்லுடன் நகுலன் ஆகாயத்தில் வட்டமான ரேகையி
நடுவிலிருக்கின்ற சந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கினான் மக
ராஜரே! கறுத்தமேகம் இரதிரவிலினால் விளங்குவதுபோல
பாணடுபுத்திரன் யுத்தத்தில் விளங்கினான் பிறகு, காணன், நகு
லனைப்பார்த்து, 'வீணாகப் பேசினாய் அடக்கடி என்னால் பீடிக
படுகின்ற நீ ஸந்தோஷத்துடன் மறுபடியும் இப்பொழுது பே
பாண்டவ! அப்பனே! உனக்குத் தருந்தவர்களோடு யுத்த
செய் பலவான்களான கௌரவர்களோடு நீ போராடியாதே
பாண்டவ! நீ வெட்கமடையவேண்டாம் மாததிரிபுத்திர! வீட்டு
கேனும் செல், அல்லது என்கே கிருஷ்ணனும் பலகுன்னும் இரு
கின்றனரோ அங்கேனும் செல்' என்று சொன்னான் மகாராஜே.
காணன் இவ்வாறு சொல்லி நகுலனை அப்பொழுது விட்டுவி
டான வேந்தரே! சூரனும் காமங்களை அறிந்தவனுமான காண்
சூரதியினது வார்த்தையை நினைத்து, கொல்லும்படியான நி
மையை அடைந்த நகுலனை அப்பொழுது கொல்லாமல் விட்டுவி
டான வேந்தரே! வில்லாளியான சூதபுத்திரனாலே விடப்பட்ட
பாண்டவன் வெட்கி யுதிஷ்டிரனுடைய ரத்தத்தை நாடிச் சென்றான்
காணாலை வாட்டப்பட்ட நகுலன் தூக்கத்தினால் மிகத் தவித்து
குடத்தில் அடைக்கப்பட்ட பாம்புபோலப் பெருமூச்சு விட்டு
கொண்டு யுதிஷ்டிரனுடைய ரத்தத்திலேறினான்

பிறகு, காணனும் நகுலனைவென்று உயர்ந்தகொடியுள்ள
தும் சந்திரன்போன்ற வாணமுள்ள சூதிரைகளையுடையதுமான
ரத்தத்தோடு பாஞ்சாலாகளை விரைந்து எதிர்த்தான மன்
வரே! பாஞ்சாலார்களுடைய தோக்கட்டங்களை நோக்கிச் செல்
கின்ற ஸௌபதியான காணனைக்கண்டு அவ்விடத்தில் பாண்டவ

நளகுகுரல உண்டாயிற்று மகாராஜரே! அவவிடத்தில் ஸூத்
நதிரன (பலரைத்) துன்பஞ்செய்தான். சூரியன் ஆகாயத்தின்
விடத்தை அடைந்திருக்கையில், பிரபுவானகாணன் அந்த இடத்
தல சக்கரமபோலச் சுழன்றான் ஐயா! சக்கரங்களுடைய தலை
நம் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் அறுக்கப்பட்டவைகளும்
திரைகள் கொல்லப்பட்டவைகளும் ஸாரதியை இழந்தவைகளும்
சுசுமுறிந்தவைகளும்மான சில ரதங்களாலே இழுத்துக்கொண்டு
பாக்கப்பட்ட பாஞ்சாலாக்களுடைய தோக்கட்டங்களைத் துண்டா
டாம பிறகு, யானைகள், பெரிய காட்டில் காட்டுத்தீயிலை
நன்குபுறங்களிலும் சூழப்பட்ட அங்கங்களுடையவைபோலப்
பாப்பபுடனே ஆங்காங்கு ஸஞ்சரித்தன மகாபலசாலியான
ணனாலே அடிக்கப்பட்ட சிலயானைகள் கும்பஸ்தலங்கள் பிளக்
பட்டவையும் இரத்தத்தைப் பெருக்குபவையும் துதிகைகள்
றுக்கப்பட்டவையும் கவசங்களுடைக்கப்பட்டவையும் வால
ர் அறுக்கப்பட்டவையுமாகி, (காற்றினால்) சிதற அடிக்கப்
பட்ட மேகங்களபோலக் கீழே விழுந்தன மறற யானைகள் நாரா
க்களாலும் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் பயப்படுத்தப்
பட்டு விட்டில்கள் நெருப்பை எதிர்த்துச் செல்வதுபோல அந்தக்
ண்ணையே எதிர்த்துச் சென்றன சில பெரியயானைகள் வீரிட்
க்கொண்டும் அருவிப்பெருக்குக்களுடன் கூடிய மலைகள் போலச்
சீரங்களிலிருந்து இரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டும் காணப்
பட்டன கவசங்களையும் வாலிறகட்டும் வராகங்களும் இழந்தவை
களும் வெள்ளியாலும் வெண்கலத்தாலும் பொன்னாலுமாகிய
பரணங்களையும் இழந்தவைகளும் மறற ஆபரணங்களையும் கடி
ரளங்களையும் இழந்தவைகளும் சாமரங்களும் விரிப்புகளும்
மப்புப் பெட்டிகளும் நழுவினவைகளும் சூரர்களும் புத்தத்தில்
ளங்குகின்றவர்களும்மான குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவை
களும் சுழலுகின்றவைகளும்மான உத்தமமான குதிரைகளையும்
நந்த புத்தத்தில் கண்டோம் பாரதரே! எட்டிகளையும் கத்திகளை
ம் ரிஷ்டிகளையும் வீட்டவர்களும் கவசத்தையும் தலைப்பாகையை
ம் அணிர்தவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களும் கொல்லப்படு
கின்றவர்களும் நடுக்கமுற்றவர்களும் பறபல அங்கங்களையும் அவ
வங்களையும் இழந்தவர்களும்மான குதிரைவீரர்களையும் ஆங்காங்குக்
கண்டோம் ரதிகர்கள் கொல்லப்பட்டபோது, பொன்னால் அலங்
கிக்கப்பட்டவைகளும் வேகமுள்ள குதிரைகளோடுகூடியவைக்
களும் விரைவாகச் சுழலும்படிச் செய்யப்படுகின்றவைகளும்மான தோ
ளையும் கண்டோம் பாரதரே! அச்சுக்கட்டைகளும் ஏக்கரால்

கனம் முறிககப்பட்டவைகளும் சககரங்களுடைககப்பட்டவைகளும்
மான் சில தோககையும், கொடிததுணிககையும் கொடி மரங்ககையும்
இழந்தவைகளும் அழகிய ஏககாலகன வெடடியெறியப்பட்டவைகளும்
மான் சில தோககையும் கண்டோம் மஹாராஜரே! அந்
யுததகளததில் ரதங்ககையிழந்து ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவா்களு
காணனுடைய கூரிய அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்றவா்களு
மான் ரதிகா்ககையும், சஸ்திரங்ககை இழந்தவா்களும் அவ்வா
சஸ்திரங்ககையுடையவா்களும் கொல்லப்பட்டவா்களுமான் அனே
வீராககையும், நகூத்திரங்ககளபோன்ற ஆபரணஸூகங்ககளா
நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் சிறந்தகணுக்கால அதிகமாக
பிரகாசிக்கின்றவைகளும் பறபலவாணங்களுள்ள விசித்திரமான
'கொடிததுணிககளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நான்குபக்க
களிலும் ஓடுகின்றவைகளும்மான் யாணிககையும் கண்டோம் காண
னுடைய விலலினின்று விடுபட்ட அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்ட
தலைககையும் கைககையும் தொடைககையும் அவ்வாறே மறற அவ
வங்ககையும் எங்கும் கண்டோம் காணனுடைய அம்புகளால் அடி
கப்பட்டவா்களும் கூமைபுள்ளபாணங்ககளால் போர்புகின்றவ
களும்மான் யுததவீராககளுக்குப் பயங்கரமும் பெரிதுமான் யுதத
நடந்தது யுததததில், ஸுததபுதரனால் கொல்லப்பட்ட அந்
ஸுருஞ்சயாகள விடில்கள நெருப்பை எதிரப்பதுபோல் அந்
னையே எதிரத்தராகள ஆங்காங்குச் சேணிககை கொளுத்துகின்ற
வனும மகாரதனும பிரளயகாலநெருப்புப்போல் வீருத்தியடை
திருப்பவனுமான் அந்தக்காணனைவிட்டு நூதரியாகள விலகினு
கள தேஜஸவியும் வீரனுமானகாணன, இறந்தவா்களபோக மிகுத்
புள்ளவா்களும் மகாரதா்களும் கவசமும் தவஜமும் நொறுங்க
அபஜயமடைந்து ஓடுகின்றவா்களும்மான் பாஞ்சாலவீராககைப் பின்
னால் பாணங்ககையிறைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்தோடின மிக
பலசாலியான் காணன, நடுபக்கையடைந்த சூரியன் பிராணிககை
தபிக்கச செயவதுபோல், அந்தப் பாஞ்சாலாககைப் பாணங்ககளால்
தபிக்கசசெயதான்

பதினாறுவது அத்தாயம்

(யுத்தஸூக்தம் உலூகனூக்தம் யுத்தமும், ஸூதஸூக்தம்
உலூக்தம் சதுனித்தம் யுத்தமும்.)

அரசரே! உமமுடைய குமாரனுடைய பெரியசேனையை
மபடிசெய்கின்ற யுத்தஸூக்தம் உலூகன வேகத்தாடன எதிரை
சென்று, 'நில, நில' என்று கூறினான் பிறகு, யுத்தஸூக்தம்
ததிலை (இந்திரன் மலையை அடிப்பது)போலக் கூரியதுணி
டனகூடன அம்பிலை மிகவலிமையமைந்த உலூகனை அடித்
தன, உலூகனே, கோபமுண்டு உமதுபுத்திரனுடையவிலை யுத்
ததில் ஒருகூடரபரத்திலே அறுத்தது கண்ணின்கிற பாணத்
தில் அடித்தான் சிவந்தகண்களையுடைய யுத்தஸூ அறுக்கப்
பட்ட அந்தவிலை எறிந்துவிட்டு மிகவேகமுள்ளதும் மிகப்
பரிதாபமான வேறொரு விலை எடுத்தான் பரதஸூஷ்டரே!
பிறகு, அவன் சகுனிக்குமாரனான உலூகனை அறுப்பதுபாணநக
ரால் அடித்தது (அவனுடைய) ஸாரதியையும் மூன்றுபாணநக
ரால் அடித்தது மறுபடியும் அந்தஉலூகனை அடித்தான் உலூகனே
வாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபதுபாணநகராலே
வளை அடித்தது, பிறகு, கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யுத்தஸூ
னுடைய பொன்மயமான கொடியையும் துண்டாக்கினான் அர
சர்! அறுக்கப்பட்ட தண்டத்துடன் கூடியதும் மிகப்பரிதாப
மானமயமானதும் சிறந்ததுமான அந்த தவஜமானது யுத்
தஸூவின் முன்னிலையில் சிதறிவிழுந்தது தவஜம் நாசமசெய்யப்
பட்டதைக்கண்டு யுத்தஸூ கோபமுண்டு உலூகனை ஐந்துபாணந
கரால் நடுமார்பில் அடித்தான் பரதஸூஷ்டரே! உலூகன் எண்
னையிட்டுத் தீட்டப்பட்ட பலத்ததிலே யுத்தத்தில் அவனது
ரதியினுடைய தலையை அறுத்தான் அந்த யுத்தஸூவின்
ரதியினுடைய அறுக்கப்பட்ட தலையானது அப்பொழுது
சசரியகரமான நகரத்திரமபோலப் பூமியில் விழுந்தது பிறகு,
எனக்குதிரைகளையும் கொன்றான் அவனையும் ஐந்துபாணநக
ரால் அடித்தான் பலசாலியான உலூகனால் அடிக்கப்பட்ட
ந்த யுத்தஸூ வேறுரத்ததைக்கூறித்து விரைவாகச்சென்றான்
அந்தரே! உலூகன் யுத்தரங்கத்தில் அந்த யுத்தஸூவைத்
தாலவியடையச்செய்து பாஞ்சாலாகளையும், ஸருஞ்சயாகளையும்
மையுள்ள அம்புகளால் நன்றாக அடித்துக்கொண்டு விரைவா
சென்றான் மஹாராஜரே! உமமுடையபுத்திரனான ஸருதகாமா
ரானமுடையவனாக அரை நிமிஷத்திற்குள் சதானீகனைக் குதி

ரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் இழக்கச் செய்தான் ஐய குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட தேரிலிருக்கின்ற முஹாரதனை சரணிகள் அதிகக் கோபத்துடன் உம்முடைய புத்திரன் மீது ஒரு கயறுத்ததை எறிந்தான் பாரதரே! அநதக் கதாயுதம் (அவனுடை தேரையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் சாம்பலாக்கச் செய்விட்டுப் பூமியைப்பிளப்பதுபோல வேகமாகக் கீழே விழுந்தது) கௌரவாக்களுக்குப் புகழை விருத்திசெய்கின்றவாளும விராகமான அவ்விருவாளும, தோகளை இழந்து ஒருவரையொருவர்பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச் சென்றார்கள உமகுமாரனான ஸாந்தகாமாவோ, பரப்பபுடன் விவிமசனுபை ரதத்தில் ஏறினான் சதானீகனும் பரப்பபுடன் பிரதிவீர்தனுடைய ரதத்தினமீது ஏறினான் மிக்ககோபங்கொண்ட சகுனிகூரமையுள்ள அம்புகளால் ஸுதஸோமனை அடித்தும் ஜலப்பவாகமானது மலையை அசைவுறச் செய்யாததுபோல அவனை அசைவுறச் செய்யவில்லை பாரதரே! ஸுதஸோமனே அநதச்சகுனியைத் தன் தந்தைக்குப் பரமசத்துருவாக உணர்ந்து அனேக ஆரம்பாணங்களால் மூடினான் யுத்தத்தில், அஸ்திரபரயோகங்கள் தோரதவனும் விசிதரமாக யுத்தஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளவனு வெற்றியோடு விளங்குபவனுமான சகுனி, அநத அம்புகளை வே அம்புகளாலே விரைவாகத் துண்டாக்கினான் (ஸுதஸோமனுடைய) அநத அம்புகளைக் கூரமையான அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தடுத்தது அதிககோபங்கொண்டு மூன்று பாணங்களால் அவையும் அடித்தான் மிக்ககோபங்கொண்டவனான சகுனி ஜலப்பவாகமானது மலையை அசைக்காததுபோல (ஸுதஸோமனை) அசைவுறச் செய்யவில்லை மகாராஜரே! பிறகு, உம்முடைய பைதுனனான சகுனி அம்புகளாலே அநத ஸுதஸோமனுடைய குதிரைகளையும் கொடிமரத்தையும் ஸாரதியையும் எள்ளளவெள்ளவாகப் பொடியாக்கினான் பிறகு, ஜனங்கள் மிக்ககூச்சலிட்டார்கள் ஐயா! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் ரதத்தை இழவனும் கொடிமரம் அறுக்கப்பட்டவனும் வில்லாளியுமான ஸுதஸோமன் உத்தமமான வில்லை எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின் கீழே குதித்துப் பூமியில் நின்றான் அவன் தங்கமயமாபிழ்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமா அம்புகளைச் சகுனியின் மீது பிரயோகித்ததான் பிறகு, அம்புகூட்டங்கள் விட்டிறழ்ச்சிகளுடைய கூட்டங்களபே உமது மைத்துனனுடைய - அவ்விதமான பெரியரத்தன் மூடிவிட்டன ஸுபலபுத்திரனான சகுனி நன்றாக மூடப்பட

லும் சிறிதேனும் மனவருததமடையவிலை மஹாகீர்த்தி
லியான சகுனி அநத ஸுதஸோமனுடைய அமபுகளைப்
ணசமுகங்களால் நாசஞ்செய்தான அநதபுததகள்தீதில்
ததினமீதிருக்கின்ற சகுனியைக் காலாளாயிருக்கின்ற ஸுத
ராமன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தது (கேட்டவர்களுக்கு) நம்பத்
ததும் ஆசசரியகரமுமாயிருந்தது அநத ஸுதஸோமனு
டையசெய்கையை அவருள்ள புத்தவீரர்களும் ஆகாயத்திலுள்ள
ததர்களும் பார்த்து மனக்களிப்புறறாகள அரசரே! சகுனி
ரமையுள்ளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் வணங்கின
னுகளுள்ளவைகளுமான பலலங்களாலே அநத ஸுதஸோம
டையவிலையும் எல்லா அமபுத்தூணிகளையும் நாசமசெய்தான
ரத்ததை இழந்தவனும் அறுக்கப்பட்ட விலையுடையவனுமான
நத ஸுதஸோமன் வைரீரியம் கருநெய்தல் இவைகளுடைய
மமேபோன்ற நிறமுள்ளதும் யானைத்தந்தத்தாலாகிய பிடியுள்
துமான ஒருகத்தியைக் கையிலெடுத்ததுகொண்டு விமமநாதஞ்
செய்தான பிறகு, சுழற்றப்படுகின்றதும் நிரமலமான ஆகாயம்
பானற காரதியுள்ளதுமான புத்திசாலியான ஸுதஸோமனு
டைய கத்தியைச் சகுனி காலத்தண்டத்துக்குச் சமமாக நினைத்
தான மஹாராஜரே! நல்ல தோசசியடைந்திருக்கின்ற அநத
ுதஸோமன் கத்தியுடன் விரைவாகப் பதினான்குவிதமான
ண்டலகதிகளைப் பலவிதமாக வெளியிட்டுக்கொண்டு ஸஞ்சரித்
தான அவன் புத்தத்தில் 1 பிராரதம், உதபிராரதம், ஆவித்தம்,
பலுதம், விபலுதம், ஸருதம், ஸம்பூதம், ஸமுதிராணம் என்னும்
கதிசுழற்றும வகைகளைக் காண்பித்தான திறமையமைந்த சகுனி
யா, பிறகு, அநத ஸுதஸோமன்மீது அமபுகளை எய்தான அநத
மபுகளை வரும்பொழுதே ஸுதஸோமன் உத்தமமான கத்தி
னால விரைவாகத் துண்டாடினான் மஹாராஜரே! பிறகு, பகை
ர்களைக்கொல்லுகின்றவனான சகுனி கோபங்கொண்டு ஸாப்பங்
ளுக்கு ஒப்பான அமபுகளை ஸுதஸோமன்மீது பிரயோகித்தான்.
ருடனுக்கு ஒப்பான வனமையுள்ள ஸுதஸோமன், பயிற்சியினு
யம் பலத்தினாலும் புத்தத்தில் சுறுசுறுப்பைக் காண்பித்துக்
காண்டு அநதப்பாணங்களைக் கத்தியினால் துண்டாடினான் அர
ரே! அப்பொழுது மண்டலகதியோடு ஸஞ்சரிகின்ற அநதஸுத்
ஸோமனுடைய மிக்க ஒளிப்பொருந்திய கத்தியைச் சகுனி மிக்க
ாமைபுள்ள கூர்வரத்தினால் வெட்டினான் பாரதரே! அறுக்
ப்பட்ட அநதப் பெரிய கத்தியானது பூமியில் விரைவாக விழுந்

திருநல்லபிடிப்பையுடைய அநாதக கத்தியினுடைய பர்தியானது அவனுடைய கையிலிருந்தது மஹாரதனுடன் ஸுதஸோமன தக கத்தியானது துண்டாடப்பட்டதையறிந்தது ஆறடிபாயந்தது, பிறகு மிகுந்திருக்கின்ற அநாதக கத்தியைச் சகுனியைநோக்கிச் சுழற்றி எறிந்தான் அநாதக கத்தியானது தீரான அநாத்ச சகுனியின் ஸுடயஸவாணத்தினாலும் வஜரத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவில்லை. நாணாகயிறோடு புத்தத்தில் அறுத்தவிட்டு விரைவாகப் பூமியில் வீழ்ந்தது பிறகு, ஸுதஸோமன பருத்தகீர்த்தியினுடைய பெரி ரத்ததையடைந்தான் சகுனியும், கோரமானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜீயிக்கமுடியாததுமான வேறொரு விலலை எடுத்தது அநாதக கத்தியைக் கருகருகையுடைய கூட்டங்களை நாசஞ் செயதுகொண்டு பாண்டசேனையை எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தரே! பயமற்றவனாக அந புத்தத்தில் ஸஞ்சரிகின்ற சகுனியைக்கண்டு பாண்டவவீராக பெருங்குச்சஸிடராக - கொழுப்புள்ளவைகளும், ஆயுதமுள்ளவைகளும், பெரியவைகளுமான அநதப்பாண்டவசேனையக லஹ பலசாஸியான ஸௌபலனாலே அநததப்படுகின்றவைகளாக காணப்பட்டன. அரசரே! தேவராஜன அஸுரசேனையை எவ்வாறு நாசம்செய்தானோ அவ்வாறே பாண்டவசேனையைச் சகுன நாசஞ்செய்தான்

பதினேழாவது அத்யாயம்

(கிருபால் திருஷ்டத்யும்னனும், கிருதவீரமாவால் சிகண்டியும் தோல்வி அடைந்தது)

அரசரே! காட்டில் ஒரு சரபமானது ஒரு லிமமத்தைக் கண்டு எவ்வாறு சண்டையில் தடுக்குமோ அவ்வாறே புத்தராகத்தில் கிருபா திருஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்ததா, பாரதரே! பலசாஸியான அநதக கிருபாசாரியாலே தடுக்கப்பட்ட தருஷ்டத்யும்னன் அநத புத்தத்தில் ஓடியினின்று மறறோடி நகருவதற்குச் சுகதியற்றவனானான். அவனுடைய ரத்ததை நோக்கிவருகின்ற கிருபருடைய ரத்ததைப் பார்த்து எல்லாப்பிராணிகளும் பயத்தன், அழிவுவதனுவிட்டதென்றும் எண்ணின அப்பொழுது பாண்டவர்களுடைய தோவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும், மந்தரர்களும் உத்தமரும் சரதவானுடைய புத்திரரும் மிகக்கேதஜனையுடையவரும் திவ்யாஸ்திரங்களை அறிந்தவரும்-மேலான புத்தியையுடையவரும் கிருபாசாரியாதுதேரோணருடைய வத்தனாலே நிச்சயமாகக் கோபங் கொண்டிருக்கிறார். திருஷ்டத்யும்னன்

கருக் கிருப்பிட்டத்தினின்று இப்பொழுது கேஷம்ம உண்டாகு
 ? இந்நதசசேனமுழுதும் பெரிதான பயத்தினின்றும-விடு
 மா? இந்நதப்பிராமம்ணா ஒன்றுசோநதிருக்கின்ற நமமனைவரை
 கொல்லாமலிருப்பாரா? யுத்தத்தில் கிருபாசாராயா ரூபத்தால்
 மனுக்கு ஒப்பாகக் காணப்படுதலால், துரோணருடைய ஸ்தானத்
 த் அடையப்போகிறா ஆசாரியரான இந்நத-கிருபுரோ ஹஸத்
 க்வமுள்ளவா, யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றி பெறுபவா,
 ஸ்திரவகளை உடையவா, வீரமுள்ளவா, கோபத்தோடுகூடி
 ருக்கிறா பராஷதனும மஹாயுத்தத்தில் இப்பொழுது புறங்காட்
 ன்வனாகக் காணப்படுகிறான்' என்று பேசிக்கொண்டார்கள்
 ஹாராஜே! அவ்விருவாருக்கும் அந்நத யுத்தம் நோந்திருக்குங்
 ல், சத்தாருக்களோடு கூடின உமமைச சோநத் வீரர்களுடைய
 வலிதமான பலவாறுன பேச்சுக்கள் கேட்கப்பட்டன ராஜே!
 மரு, சாரதவதரான கிருபா கோபத்தால் பெருமூச்சு விட்டுக்
 காண்ம, பராஷதனை எல்லா மாமஸ்தானங்களிலும் அடித்து
 சைவற்றிருக்குமபடி செய்தா யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான
 களத்மராலே துன்பஞ்செய்யப்பட்ட அந்நத பராஷதன் அதிக
 பகத்தினால் மூடப்பட்டவனாகிச் செய்யவேண்டியதை அறிய
 லலை பிறகு, பராஷதனை நோக்கி, ஸாரதியானவன், 'பராஷ
 ரே! கேஷம்மா? உமக்கு யுத்தத்தில் இவ்விதமான துன்பமுண்
 னதை நான் ஒருபொழுதும் பாராததில்லை பிராமமணோத்
 தரான கிருபராலே நான்கு பகத்தினும் மாமஸ்தானங்களை லக்ஷி
 ம வைத்து விடப்பட்டவைகளும் மாமஸ்தானங்களைப் பிள்க
 னறவைகளுமான பாணங்கள் தெய்வச் செயலால் விழவில்லை
 முததிரம் நதியின் வேகத்தைத் திருப்புவதுபோல் விரைவாக
 தத்தை நான் திருப்புகிறேன் உமமுடைய வல்லமையை அழித்த
 மரான் அந்நத பிராமணா, உமமால் கொல்லப்படத்தகாதவ
 ரன்று எண்ணுகிறேன்' என்றான் அரசரே! பிறகு, திருஷ்டத்
 மனன் (ஸாரதியைநோக்கி), 'அப்பா! என மனமானது மோகம்
 டைகிறது தேகத்தில் வோவையுண்டாகிறது ஸாரதியே! என
 டைய சரீரத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சமும் உண்டாகின்றன
 ந்தப் பிராமணனை விட்டு யுத்தங்களத்தில் அராஜுன்ன இருக்கிற
 டத்திறகு மெதுவாகச் செல் ஸாரதியே! யுத்தங்களத்தில் அரா
 னனையாவது பீமஸேனையாவது அடைந்தால் எனக்கு இப்
 பொழுது கேஷம்முண்டாகலாமென்பது என்னுடைய நிச்சயமான
 ண்ணம்' என்ற மெதுவான வாராதையைச் சொன்னான் மஹா
 ராஜே! பிறகு, ஸாரதியானவன் சூதிரைகளை விரைவாக நடத்திக்

கொண்டு மஹா வில்லாளியான பீமன எந்த இடத்தில், உமுடைய ஸ்ணிகாகளோடு போர்புரிந்துகொண்டிருந்தாலே அவிடமசென்றான ஐயர்! ஒடுகின்ற திருஷ்டத்யுமன்னுடை தேரைககண்டு அப்பொழுது கிருபா தூற்றுக்கணக்காகப் பாணகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டே பின்தொடர்ந்தார் பகைகளை அடக்குகிற அவர் அடிக்கடி சங்கததை ஊதி, மஹேந்திர நமசிசென்னும் அஸ்ரணைப் பயமுறுத்தியதுபோலப் பாணதனைப் பயமுறுத்தினார்

யுத்தத்தில் நாடமுடியாதவனும் பீஷ்மருக்கு மிருதயுமார் சிகண்டியை ஹருதிகனுடைய குமாரனான கிருதவாமா அடிக்க புன்னகையோடு தடுத்தான் சிகண்டியோ ஹருதிகாகளுள் மஹரதனான கிருதவாமாவைக் கூடாமையுள்ள ஐந்து பலவககளோடு தோள பக்கத்தில் அடித்தான் அரசரே! மஹாரதனான கிருதவாமாவோ மிகுந்த கோபமூண்டவனாகச் சிகண்டியை அறுப, பாணங்களால் பிளந்து நகைத்துக்கொண்டு ஒரு பாணத்தார் அவனது விலலையும் வெட்டினான் பிறகு, பலசாலியான துருபகுமாரன வேறு விலலை எடுத்தது மிக்க கோபங்கொண்டு கிருதவாமவைப், பார்த்து, 'நில, நில' என்று சொன்னான் ராஜேந்திரரே பிறகு, பொன்னாலாகிய பிடிக்கையுடையவைகளும் நன்றாகத் தீடப்பட்டவைகளுமான தொண்ணூறுபாணங்களைக் கிருதவாமினமீது பிரயோகித்தான் அவைகள், கிருதவாமாவின்னுடைய சுசூதத்தினின்று கீழே விழாதன அவை பயன்றறவையாகப் பூமியி விழுகின்றதைக் கண்டு (சிகண்டி) மிக்ககூடாமையுள்ள கூர்மரத்தினுலே அவனுடைய விலலை நன்றாக வெட்டினான் பிறகு, கோபகொண்ட சிகண்டி வில் அறுக்கப்பட்டிருக்க கொம்பு ஒடிந்த காடி போலிருக்கின்ற கிருதவாமாவை எண்பது பாணங்களோடு இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் -அடித்தான் மிக்க கோபகொண்ட கிருதவாமாவோ மிக்க காயப்படுத்தப்பட்டிருக்க வாயிலிருந்து ஜலம் வருவதுபோல அவயவங்களாலே இரத்தத்தைக் கக்கினான் அரசரே! இரத்தத்தினால் நாலு பக்கத்திலு நனைக்கப்பட்ட கிருதவாமா மழையினால் நனைக்கப்பட்ட தாது களையுடைய மலைபோல விளங்கினான் பிறகு, பிரபுவான கிருவாமா பாணங்களையும் நாணையுமுடைய வேறு விலலை எடுத்தது சிசுண்டியைப் பாணஸூகங்களாலே தோளபக்கத்தில் அடித்தான், சிகண்டியோ தோளில் பாய்ந்திருக்கின்ற பாணங்களால் பெருங்கிளைகளோடும் சிறு கிளைகளோடும் கூடி மிகப் பெரித்த யிருக்கின்ற மரம்போல, விளங்கினான் -ஒருவரோடொருவ

புத்தகங்கொண்டு உதிரத்தினால் எல்லாப் பக்கங்களிலும்
 நகரப்பட்ட மகான்களின் அவவீராகளிருவார்களும் இரத்
 மடுவில் நீரதுகின்றவாகள் போல விளங்கினார்கள் இரத்தத்
 தலை நனைக்கப்பட்ட அவவிருவார்களும் வஸந்தகாலத்தில்
 கதிருகின்ற இரண்டு பலாசவீரக்கூறுகள் போல விளங்கி
 ருக்கள் இரத்தத்தினால் எல்லா அங்கங்களும் நனைக்கப்
 பட்டவார்களும் ரகதமயமான சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவார்களும்
 ஸ்ரேஷ்டாக்களுமான அவவிருவார்களும் கோபங்கொண்டு
 ரண்டு ஸாப்பங்கள் போல விளங்கினார்கள் பாணங்களால் வருத்
 தி அங்கங்களையுடையவார்களும், ஒருவா மறநெருவரால் பாணங்
 கால் காயப்படுத்தப்பட்டவார்களும் அவ்விருவார்களும், ஒன்
 றுடொன்று கொம்புகளால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டு
 னைகள் போல விளங்கினார்கள் ஒருவரையொருவா கொல்லுவ
 ல முயற்சியைச் செய்கின்ற மஹாரதர்களான அவவிருவார்களும்
 ரத் ரணகளத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மண்டலசாதிகளில் இரண்டு
 தாக்களோடும் ஸூரரித்தாராகள் மஹாராஜரே! கிருதவாமா,
 நகதமயமான கட்டுக்களுள்ளவையும் சேனையில தீட்டப்பட்டவை
 ம கூடாமையுள்ளவையுமான எழுபது பாணங்களாலே பாஷ
 னை யுத்தத்தில் அடித்தான பிறகு, அடிப்பவாக்களுள் உத்தம
 னை கிருதவாமா யுத்தத்தில் சிகண்டியை நோக்கி உயிரை வாங்
 ககூட்டியதும் கோரமுமான ஓர் அம்பை விரைவுடன் பிரயோகித்
 தான சிகண்டி அதனால் அடிக்கப்பட்டு உடனே மூர்ச்சையை
 டைந்தான் - மூர்ச்சையை அடைந்தவனான அவன் விரைவாகக்
 காடிமரத்தில் சாயந்தான் கிருதவாமாவின்னுடைய அம்பினாலே
 க வாட்டப்பட்டவனும், அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுபவனும், ரதி
 ருக்களுள் உத்தமனுமான சிகண்டியை ஸாரதியானவன் யுத்தரங்
 தத்தினின்று விரைவாக வேறு இடத்திற்கு நடத்திச் சென்றான்
 ரபுவே! பிறகு, ஞானன துருபதகுமாரன் கிருதவாமாவின்
 தாலவியடையவே, பாண்டவ சேனையானது துன்பமடைந்து
 எல்லாப் பக்கத்திலும் ஓடியது

பதினேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனனால் ஸம்சுப்தர்கள் தோல்வியடைந்தது)

மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும், காற்றானது பஞ்சகருவியலைப்
 றுத்துச் செய்வது போல உமமுடைய சேனையை எல்லாப் பக்கங்களி
 லும் பறக்கச் செய்தான் அந்த அர்ஜுனைத் திரிகாததார்களும்

சிபிகளும், தெளரவர்களும் வஸாதிகளும் ஸாலவர்களும் கீர்த்
 சூலிகளான கோபாலர்களும் எதிர்த்தார்கள் பாரதரே! ஸத்
 தேவன், ஸதயகோத்தி, மித்ரதேவன், ஸருதஞ்சயன், ஸௌஸருதி
 சந்திரதேவன், மித்ரவாமா, யுத்தத்தில் பராதாக்களால் சூழ்
 பட்ட திரிகாததராஜன் ஆகிய இவர்களும் சிறந்த விலஸானிகளு
 பற்பல சஸ்திரங்களில் ஸமாததாக்களுமான உமமுடைய யுத்திரா
 னுடன் சோநது யுத்தத்தில் அராஜுன்னமீது பாணஸமூகங்களை
 இறைத்தார்கள் ஜலபிரவாகங்கள் ஸமுத்திரத்தை எதிர்ப்பு
 போல அவர்கள் விரைவாக அவனை எதிர்த்தார்கள் ஸக்ஷ
 கணக்கான அந்த வீரர்களெல்லாரும் யுத்தத்தில் அராஜுனை
 நாடிக கருடனைக்கண்ட ஸாப்பங்களைப்போல நாசமடைந்தார்கள்
 மஹாராஜரே! அவர்கள் போரில் அராஜுன்னால் அடிக்கப்பட்ட
 பிடிக்கப்பட்ட விடிகுகள் அகனியை விடாததுபோலப் போ
 களத்தில் அராஜுனை விடவில்லை யுத்தத்தில், பாண்டு யுத்திரை
 ஸதயதேவன் மூன்று பாணங்களாலும், மித்ரதேவன் அறுபது
 மூன்று பாணங்களாலும், சந்திரதேவன் ஏழுபாணங்களாலும்
 மித்ரவாமா எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், ஸௌஸருதி ஏ
 பாணங்களாலும், ஸருதஞ்சயன் இருபது பாணங்களாலும்
 ஸுசாமா ஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தார்கள் யுத்தத்தி
 அநேகர்களாலே அடிக்கப்பட்ட அந்த அராஜுன்ன, அவர்களை
 திருப்பி அடித்தான் அவன் ஸௌஸருதியை ஏழு பாணங்
 ளாலும், ¹ ஸதயதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், ஸருதஞ்சயனை
 இருபது பாணங்களாலும், சந்திரதேவனை எட்டுபாணங்கள்
 ளாலும், மித்ரதேவனை நூறு பாணங்களாலும், ஸதயதேவனை மூன்று
 பாணங்களாலும், மித்ரவாமாவை ஒன்பது பாணங்களாலும்
 ஸுசாமாவை எட்டுபாணங்களாலும் அடித்தான், அந்த யு
 தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்ட பாணங்களாலே ராஜாவின்
 ஸருதஞ்சயனைக்கொன்று ஸௌஸருதியினுடைய தலைப்பாகையை
 அணிந்த தலையைச் சீர்த்ததினன்று அறுத்தான், விரைவுள்ள
 னாகி அடிபுகளால் சந்திரதேவனையும் யமலோகத்தை அடைவி
 தான், மஹாராஜரே! அவ்வாறே, முயற்சிசெய்கின்ற மற்ற மஹ
 ரதர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் தடு
 தான் ஸதயதேவனோ மிகக் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தி
 கிருஷ்ணனைக் குறித்துப் பெரிய தோமரத்தைப் பிரயோ
 கித்தான், வலிமமந்தாக்கு செய்தான் இருமடியுமாய்ந்தும் பொ
 காமபுள்ளதுமான அந்தத் தோமரமானது மஹாத்மாவான

தவருடைய இடக்கையைப் பிளந்துகொண்டு அப்பொழுது பூமி
 ல் பிரவேசித்தது அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் தோமரத்தினு
 டிக் கப்பட்ட மாதவருடைய கொறடாவும கடிவாளங்களும்
 கயினின்று விழுந்தன சூரதீபுத்திரனான தனஞ்சயன் வாஸு
 தவருடைய அங்கங்கள் மிகப் பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு
 க்கக் கடுங்கோபத்தை அடைந்தான், அவரைப் பார்த்து, 'மிகக்
 ஜபலமுள்ளவரே! பிரபுவே! ஸதயதேவனைநோக்கிக் குதிரை
 னை நடத்தும் கூரமையான அம்புகளால் அவனை யமலோகத்தை
 டையும்படி செய்யப்போகிறேன்' என்று கூறினான் 'ஸ்ரீ வாஸு
 தவரும் வேறு கொறடாவை எடுத்துக் கடிவாளங்களையும் விரை
 ராகக் கையிற்பிடித்து அக்குதிரைகளை ஸதயதேவனுடைய ரத்த
 த்கருறித்து ஓடினான் பிருதாபுதரனும் மஹாரதனுமான
 னஞ்சயன் வாஸுதேவா மிக அடிக் கப்பட்டதைக் கண்டு ஸத்திய
 தவனைக் கூரமையுள்ள அம்புகளால் தடுத்தது, பிறகு, மிக்க கூரமை
 ள்ள பலலங்களாலே ராஜாவான அந்த ஸத்தியதேவனுடைய
 ண்டலங்களை யணிந்த பெரிய தலையைச் சேலையின் நடுவில் உடலி
 ருந்து அறுத்தான் ஐயா! ஸதயதேவனுடைய முடியை அறுத்
 தக் கூரமையுள்ள பாணங்களால் மிதரவாமாவையும் கூரமையான
 தஸந்தரத்தினுலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றான்
 ஸசாலியான அராஜுன்ன பிறகு அதிக கோபங்கொண்டு அனேக
 ம்புகளாலே தூறு தூறுகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் ஸமசபத்கா
 ளுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் கீழே தள்ளினான் வேந்தரே!
 றகு, மஹாரதனான அராஜுன்ன, வெள்ளிமயமான கட்டுக்களுள்ள
 டாரபரத்தினுலே வலிமை மிக்க மிதரதேவனுடைய தலையை
 றுத்தான், பிறகு த கோபங்கொண்டு ஸசாமாவைத் தோளில்
 டித்தான் பிறகு, ஸமசபத்காக்களனைவர்களும் கோபங்கொண்டு
 துத்த திக் குக்களையும் எதிரொலியிடும்படிச் செய்துகொண்டு தனஞ்
 பனைச் சூழ்ந்தாறின்று சஸ்திரஸமூகங்களாலே அடித்தார்கள
 கத் துன்பம் செய்யப்பட்டவனும் இந்திரனுக்கு ஒப்பான பராக்
 ரமம் அமைந்தவனும் அளவிடமுடியாத மனோதீபமுள்ளவ
 ரும் மஹாரதனுமான அராஜுன்ன இந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படு
 தினான் அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுத்திரனும் அளவற்றதேஜஸு
 ளவனுமான பாரததனுடைய வில்லினின்று ஆயிரக்கணக்காக
 ம்புகள் வெளியில் புறப்பட்டன பாரதரே! பிறகு, யுத்தபூமி
 ல் அறுக்கப்படுகின்ற கொடிமீன்கள், விறகன், கொடித்துணிக
 ட்டன்கூடின தோகன், அம்புப்பெட்டிகள், துகத்தடிகள், அச்சுக்

கட்டைகள், சக்கரங்கள், பூட்டாமவர்கள், கடிவாளங்கள், கூப்பங்கள், ரதகுப்திகள், அம்புகள், கீழே விழுகின்ற குதிரைகள், ஷட்பதங்கள், எட்டிகள், கதாபுத்தங்கள், பரிசுங்கள், சக்திகள், தோரங்கள், சதகனிகள், சகராபுத்தங்களுடன்கூடின சைகள், தொலைகள், கண்டஸூதரங்கள், தோளவளைகள், கேயூரங்கள், ஹாரங்கள், ஸுவாணுபரணங்கள், கவசங்கள், குடைகள், விசிறிகள், கிரீடங்களுடன் பூதலத்தில் விழுகின்ற தலைகள் இவைகளுடைய சூரியல்கள் காணப்பட்டன குண்டலங்களைக் கூடியபையும் நல்லகண்களையுடையவையும் பூணாசுந்திரனுக்கு ஒப்பானவைமான தலைகள், ஆகாயத்தில் நகந்திரக்கூட்டங்களைப் போலப் பூமியில் காணப்பட்டன நல்லமால்களை அணிந்தவைகளும், நல்லஸ்திரங்களை உடுத்தவைகளும், சந்தனத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய சரீரங்கள் பூமியில் காணப்பட்டன மஹாராஜே! அராஜுனனால் பெரிய புத்தத்தில் ஆங்காங்குக் கொல்லப்பட்ட ராஜபுத்திரர்களாலும் மஹாபாசாலிகளான க்ஷத்திரியர்களாலும், அப்பொழுது கோரமான அநபுத்தபூமியானது நுதரருடைய உதயானத்துக்கு ஸமமாக விளகியது சிதறிவிழுகின்ற தலைகள் போல புத்தத்தில் விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் புத்தபூமியான பிர்வேசிகமூடியாத தோற்றமுள்ள தாயிற்று பகைவர்களை நாச செய்கின்றவனும் பலவன்களாலே பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துத் தள்ளுகின்றவனும் மஹாபலசாலியுமான அரதப பாண்டவனுக்குத் தோசெல்ல வழியிலலை ஐயா! அநபுத்தத்தில் இரத்தசேசேற்றில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அநத அராஜுனனுடைய தேருருளைகள் புதைந்து, அவனுடைய பரிவாரங்கள் போல, செலுவதற்குக் கிலேசமடைந்தன மனத்துக்கும் காற்றுக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ள குதிரைகள் அதிகமாக அமிழ்ந்துபோகின்ற சக்கரங்களை அதிகப்பிரயாசத்துடன் இழுத்தன பாரதே! விளையாடும் பாண்டு பத்திரனாலே கொல்லப்படுகின்ற அசுசேஷியெல்லாம் பெரும்பாலும் அங்கு நிலலாமல் ஒடிற்று குரதீபுத்தினால் ஜிஷ்ணுவானவன் புத்தத்தில் அநத அனேகம் ஸமசப்தகருடைய கூட்டங்களை வென்று அப்பொழுது புக்க இழந்த நெருப்பு போல ஜவலித்துக்கொண்டு விளங்கினான்

பத்தோனபதாவது அதயாயம்

(ஸங்குல யுத்தவர்களை)

மஹாராஜரே! அநேக பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவன யுதிஷ்டிரரை ராஜாவான தூயோதனன பயமற்றவனாகத் தோன்றித் தான் விரைவாக வருகின்ற மஹாரதனான உமைய சூமாரணைத் தாமராஜரும் விரைவாக அடித்து, 'நில, நில' என்று சொன்னா அந்தத் தூயோதனனோ மிகக் கோபமாகக் கொண்டு கூடாமையுள்ள ஒன்பதுபாணங்களாலே அவரைத் திருப்பித் தடுத்து, அவருடைய ஸாரதியையும், ஒரு பலத்ததினால் நன்றாக அடித்தான் வேந்தரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரா தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவர்களும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான் பதினானது பாணங்களைத் தூயோதனனமீது பிரயோகித்ததால் மஹாராவான அவர், அந்தத் தூயோதனனுடைய நான்கு குதிரைகளை நான்கு பாணங்களால் கொன்று, ஐந்தாவது பாணத்தினாலே ராதியினுடைய தலையைச் சரீரத்தினின்று தள்ளி ஆறுவீதி ஈரணத்தினாலே அரசனுடைய கொடியையும் ஏழாவது பாணத்தினாலே விலைபும் எட்டாவதுபாணத்தினாலே கத்தியையும் பூமியிலுள்ளிருந்து அவர் ஐந்துபாணங்களாலே அரசனையும் நன்றாக அடித்ததால் மிகுந்த வருத்தத்தை அடைந்தவனான உமமுடைய மாரன், குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட அந்த ரத்தத்தினின்று குதித்த பூமியில் நின்றான் அவன் கஷ்ட நிலைமையை அடைந்திருப்பதைக் கண்ட காணன் அஸ்வத்தாமா கிருபா முத்லானவர்கள், அரசனைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு வேகத்தின் எதிர்த்துவந்தார்கள் அரசரே! பிறகு, பாண்டு புத்திரரானவரும் யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்டு புத்தத்தில் பின்தாடாந்தார்கள் பிறகு, புத்தம் நடந்தது மஹாபுத்தத்தில் யிரக்கணக்கான தூரியவாததியங்கள் முழங்கின புத்தத்தில் வலிடத்தில் பாஞ்சாலர்கள் கௌரவர்களோடு சேர்ந்து எதிர்த்துச் சண்டை செய்தவர்களோ அவ்விடத்தில் வரிமமந்தங்களும் பல எனனும் பேரொலியும் தோன்றின காலாட்களாலாட்களோடும் யானைகள் உத்தமமான யானைகளோடும் ரதிகள் ரதிகார்களோடும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் திரைத்தார்கள் மஹாராஜரே! புத்தத்தில் ஒன்றோடொன்று திரைத்தவை பாகக்கத்தக்கவையும் பறபல விதமானவையும் ஈனக்க முடியாதவையும் சஸ்திரங்களோடு கூடியவையும் சிறந்த

வையுமாயிருந்தன அந்தச் சூரர்களைவாசனும் மிகக் விரைவுடன் ஒருவரையொருவா யுத்தத்தில் கொலுவதில் விருப்பமுற்று ஆசரியகரமாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் நன்கு போராபுரிதனா அந்த வீரர்கள் யுத்தவீரர்களுக்குரிய விரதத்தை அனுபவித்து யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா கொன்றார்கள் அவர்கள் எவ்விதத்திலும் புறத்தில் நின்று போராபுரியில்லை அந்த யுத்தமானது ஒரு முகூடதகாலம் பாரபதற்கு இனிமையாயிருந்தது ராஜரே! பிறகு, பைத்தியம் கொண்டதுபோல வரம்புசுடருகிற்று துருத்தி ரதிகள் யானையை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாடே பிளந்து வணங்கின கணுக்களுடன் கூடின அம்புகளாலே அபாயமணிதம் அனுப்பினான் யானைகள் அனேக குதிரைகளை நா யுத்தரங்கத்தில் நான்குபக்கத்திலும் எறிந்து ஆங்காங்கு அப்போதைக்கப்போது மிகக் உக்கிரமாகப் பிளந்தன ஆங்காங்கு வந்துசேருகின்ற அனேக குதிரைவீரர்கள் உத்தமமான குதிரைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு தலதவனிகளையும் விமமநாதங்களை யுசெய்தாராகள் பிறகு, குதிரைவீரர்கள் விரைவாக ஓடுகின்ற பெரிய யானைகளை விலாப்புறங்களிலும் பின்புறத்திலும் அடித்தாராகள் வேரதரே! மதம் பெருகுகின்ற யானைகள் அனேக குதிரைகளை ஓடுமபடி செய்தன சில யானைகள் கொம்புகளா கொன்றன சில யானைகள் அதிகமாக மாதத்திதன வலிமை மிக்கவைகளான வேறு சில யானைகள் அப்பொழுது குதிரைவீரர்களோடுகூடின குதிரைகளைக் கோபத்தினால் கொம்புகளா பிடித்தன மறவைகள் அப்பொழுது முட்டி வேகத்தா தூர எறிந்தன நாற்புறங்களிலும் சந்துகளிலிருக்கின்ற யானைகள் காலாட்படைகளாலே அடிக்கப்பட்டுக் கோரமான தீண்ட வரத்தை வெளியிடும்படி பதத்தினைகளிலும் ஓடின மகாயுத்தத்தில் ஆபரணத்தை இழந்து விரைந்து ஓடுகின்ற காலாடருடைய ஆபரணத்தை யுத்தப்பூமியில் (கஜவீரர்கள்) அறிந்து எடுக்க விருப்பமுற்றார்கள் மகாகஜங்களின்மீது ஏறியிருக்கின்ற வீரர்கள்ஜயத்துக்குக் காரணத்தைச்சிந்தித்துக்கொண்டு யானைகளை மண்டியிடச்செய்து (அவைகளால்) விசித்தரமான ஆபரணங்களை எடுத்துத் தருமபடி செய்வித்தாராகள், காலாட்படைகளையும்பிளத்தாராகள் அச்செய்கையில் பற்றுதலுள்ளவர்களான அந்த யானைவீரர்களை அதிக வேகமுள்ளவாசனும் வலிமையிருந்தவாசனும் காலாட்கள் சூழ்ந்துகொண்டு துன்பஞ்செய்தாராகள் நன்றாகப்படிக்கப்பட்ட யானைகளாலே துக்கிக்கொள்ள தூக்கி ஆகாயத்தில் எ

பட்ட சிலாகள பெருமபோரில கீழேவிழுந்து கொம்பு துனிக
லே குததப்புட்டார்கள இன்னும் சிலாகள, அந்த யுத்தத்தில்
நகளாலே சேனையின் நடுவிடத்தை அடைந்து விரைவாகப்
புத்தக கொம்புகளாலேயே நாசம் செய்யப்பட்டார்கள் மஹா
ஜமே! வேறுசிலாகள அடிககடி விலகித் தள்ளப்பட்டுப் பொடி
ண்ணப்பட்ட சரீரத்தையுடையவர்களாலான மறறவர்கள் யுத்
த்தில் விசிறிகளபோலச் சுழலும்படி செய்து அடிககப்பட்டா
ராஜமே! யானைகளுக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவாதனான மற
றவர்களுடைய சரீரங்களும் ஆங்காங்கு யுத்தபூமியில் மிக அடிக
கப்பட்டன சில யானைகள், பிராஸங்களாலும் தோமரங்களாலும்
புத்திகளாலும் மஸ்தகத்தின் கீழ்ப்பக்கங்களிலும் மஸ்தகங்களி
ல் மத்தக கட்டுக்களிலும் அதிகமாக அடிககப்பட்டன - சில
யானைகள் பகதத்திலிருக்கின்றவர்களும் மிச்சப்பயங்கரர்களுமான
பிராஸங்களாலும் குதிரைவீரர்களாலும் எதிர்த்துப் பிளக்கப்பட்டு
அந்த யுத்தத்தில் பூமியில் விழுந்தன அரசமே! அந்த மஹாயுத்
தத்தில் குதிரைகளினமீதுள்ள குதிரைவீரர்கள் தோமரத்திலு
லுட்கத்தையுடைய காலாட்களையும் அவ்வாறே சுவசங்களை
ணிர்த வேறு சிலாகளையும் ஆங்காங்கு வேகத்தினால் பூமியில்
பாறுகுகிறார்கள் ஐயா! கோரமும் பயங்கரமுமாயிருக்கிற அந்
ந்தத்தில் யானைகள் சத்தங்களை அருகில நெருங்கிப் பிடித்து
விரைவாக எறிந்தன நாராசங்களாலே அடிககப்பட்ட அதிக
மமுள்ள யானைகள் வஜராயுத்தத்தினால் அடிககப்பட்ட மலைசி
ம்போலப் பூமியில் விழுந்தன யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்கள் யுத்
தர்களை நாடி முஷ்டிகளால் குத்தினார்கள் ஒருவரையொருவா
ராகளைப் பிடித்து இழுத்து விலகித் தள்ளினார்கள், பிளக்கவும்
நாசத்தார்கள் சிலாகள கைகளை உயரத்தூக்கிப் பூமியில் தள்ளிக
லால் மார்பில் மிதித்துக்கொண்டு துடிக்கத் துடிக்கத் தலையை
றுத்தார்கள் வேந்தமே! ஒருவன் கீழேவிழுகின்ற மறறொரு
னுடைய தலையை வாளினால் அறுத்தான மஹாராஜமே! அப
பாழுது மறறொருவன் உயிரிழந்தவனைக் காலால் உதைத்தான
வ்வாறே, வேறொருவன் உயிரோடிருக்கின்றவனுடைய சரீரத்
தல சஸ்திரத்தை அமுநதுமபடி செய்தான பாரதமே! அந்த
யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களுக்குள் பெரிதான முஷ்டியுத்தம் நோந
து அவ்வாறே, உக்கிரமான மயிர்பிடிச் சண்டையும் பயங்கர
மான பாகுயுத்தமும் நடந்தன ஒருவன், அறியப்படாமலே
ருந்துகொண்டு, வேறொருவனோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்க

கின்ற மறறெருவனுடைய உயிரைப் பலவாறாக அநேக சஸ்திரங்களாலே அபகரித்தான போரவீரர்கள் எதிர்த்துநின்று ஸங்கு யுத்தமானது நடக்கவே, உடனே நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் தலையிலலா முண்டங்கள் எழுந்து துள்ளின இயத்தாலே நனைக்கப்படுகின்ற சஸ்திரங்களும் கவசங்களும் நலசாயத்தினால் நிறமேற்றப்பட்ட வஸ்திரங்களேபோல விளங்கின இவ்வாறு பயங்கரமானதும், சஸ்திரங்களால் நெருங்கியதுகரைபுரண்ட கங்கைக்கு ஒப்பானதுமான அந்தப் பெருமபோரானது சபதத்தால் உலகத்தை நிரப்பியது ராஜரே! பாணங்களா பீடிககப்பட்டு, தம்மைச்சோந்தவர்களாவது பிறர்களாவது அய்யப்பட்டாரகளிலலை ஐயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான வேந்தர்கள் அவசியம் யுத்தம் செய்யத்தக்கதென்று யுத்தம் செய்தார்கள மஹாராஜரே! தம்மைச்சோந்தவர்களைத் தம்மைச்சோந்தவர்களே கொணுகொண்டார்கள், எதிர்த்துவந்த பிறர்களை யும் கொன்றார்கள் சேனைகளின் இருதிற்றதிலும் வீரர்களாலே ஸங்குலமாயுத்தம் நடந்தது மஹாராஜரே! யுத்தபூமியானது, அங்கு உடைக்கப்பட்ட தோகளாலும் வீழ்த்தப்பட்ட யானைகளாலும் சாயநகிடக்கின்ற குதிரைகளாலும் தள்ளப்பட்டமனிதர்களாலும் கூண்டுத்திறகுள நாடமுடியாத ரூபத்துடன் கூடியதாகியது, பூபாரே! ஒருகூண்டத்தினுள், இரத்தப்பெருக்குள்ளாகியது, காண்பாருசாலாகளைக்கொன்றான தனஞ்சபன் திரிகாததாக்களைக்கொன்றான ராஜரே! பீமஸேனன் கௌரவர்களை யும் நான்குபக்கங்களிலுமுள்ள யானைப்படையையும் கொன்றான சூரியன் பீடிககலை அடைந்தநிறகவே, கௌரவபாண்டவசேனைகளுக்கு அத்தமான சோத்தியைவிருமபுகின்றவர்களான வீரர்களுக்கு இவ்விமான நாசம் நோந்தது” எனறுகூற்றான்

இருபதாவது அத்யாயம்

(யுகிஷ்டிராஜால் துர்யோதனன் தோல்வியடைந்தது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! மிகக் கொடுமையுள்ளவையுமிகவும் ஸகிக்கமுடியாதவையுமான அனேகதுக்கங்களை யும் புத்தர்களுடையநாசத்தையும் உன்னிடத்தினின்று நான் கேட்டேன் ஸ-ஓதி! நீ சொல்வதிலிருந்தும் யுத்தம் நடந்திருக்கிற விதத்திலிருந்தும் கௌரவர்கள் இல்லையென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம் மகாரதனான துர்யோதனனும் அந்த யுத்தத்தில் ரத்தனை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டான தாம்புத்திரன் என்னசெ

ன? ராஜாவான் துரியோதனனுவது அநதத் தாமபுத்திரனுக்கு
 னசெய்தான்? ஸஞ்சய! பிற்பகலில் மயிராசிலிராததலை உண்டு
 னுக்கிறதான் யுத்தம் எவ்வாறு நடந்தது? அதனை எனக்கு
 னபடி சொல் (நீ சொல்வதில்) திறமையுள்ளவன்” என்று
 , ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்

“அரசரே! பாரதரே! ஒன்றோடொன்று சோககைபெற
 நகினற இரண்டு சேனைகளும் துண்டு துண்டாகக் கொல்லப்படு
 வில், உமமுடைய குமாரனான துரியோதனன் வேறு ரத்த
 மீதேறி அதிக கோபத்தோடு விஷத்தூடனகூடிய ஸாபபம்
 லச சீறிககொண்டு தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரைக் கண்டு தன்
 ரதியை நோக்கி, ‘ஸாரதியே! எவ்விடத்தில் ராஜாவான் பாண
 ன கவசமூண்டு தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட வெண்கொற்றகருடை
 டு விளங்குகிறுளே அவ்விடத்தை என்னை விரைவாக அடை
 படி செய், விரைவுடன் செல் செல்’ என்று சொன்னான்
 சனால் தூண்டப்பட்ட அநதஸாரதி ராஜாவினுடைய உத்தம
 னரத்ததை யுத்தகளத்தில் யுதிஷ்டிரருக்கு எதிராக நடத்தி
 ன பிறகு, மதப்பெருகளுள் யானைபோலக் கோபங்கொண்ட
 ஷ்டிரா தம் ஸாரதியைநோக்கி, ‘ஸூத! எந்தவிடத்தில் தூ
 தன்னிருக்கிறுளே அவ்விடம் செல்’ என்று தூண்டினான்.
 றகளும் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவர்களும் பிராதாக்களுமான அவ
 நவர்களும் எதிர்த்தவர்கள் மஹாவீரர்களும் மிக்க கோபங்
 ண்டவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களும்
 ரியவில்லை கையிலிபிடித்தவர்களுமான அவ்விருவரும் ஒரு
 ாடொருவா யுத்தத்திற்காக எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரையீ
 ாருவா (பாணவாஷ்டிகளைப்) பொழிந்தவர்கள் ஐயா! பிறகு,
 யோதனராஜன், யுத்தத்தில் சாணைக்கல்லில் திட்டப்பட்ட ஒரு
 லத்தினாலே தாமசீலரான யுதிஷ்டிரருடைய வில்லைத் துணித்
 ன தாமநந்தனரான யுதிஷ்டிரா மிக்க கோபங்கொண்டு அநத
 வமானத்தை ஸகிக்கவில்லை யுதிஷ்டிரா படைமுகத்தில் கோபத்
 துல கண்கள் மிகச் சிவந்தது, துணிக்கப்பட்ட வில்லை எறிந்து
 டு வேறுவில்லை எடுத்துத் துரியோதனனுடைய கொடிமரத்
 தயும் வில்லையும் வெட்டினான் பரதஸுரேஷ்டரே! உமமுடைய
 திரனுனவன், பிறகு, வேறுவில்லை எடுத்துப் பொன்னாபரணங்
 ா அணிந்தவைகளும் தங்கமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும்
 பளபுள்ள துணிகளுள்ளவைகளும் விஷத்தூடனகூடிய ஸாப
 கள் போன்றவைகளுமான அம்புகளை யுதிஷ்டிராயீது தொடுத்த
 ன மிகுந்த கோபமுடையவர்களான அவ்விருவர்களும் வரிம

மங்களபோல மிகுந்த பரபரப்புடன் பரஸ்பரம் வெற்றி வென்றோமென்று எண்ணி ஒருவாமீகொருவா அமபுமழைகளை பொழிந்ததாகள் மஹாரதர்களான அவவீருவாகளும் காலை போலக காஜித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா அபதாரகள் அவவீருவாகளும் ஸமயத்தைத் தேடுகின்றவாகள் ஸஞ்சரித்தாசன மஹாராஜரே! பின்பு, காதுவரையினும் நரக இழுத்துவிடப்பட்ட அமபுகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட காயங்களை யுடையவாசனான அவவீருவாகளும் பூத்திருக்கிப் பலாசவீருக்கைகளபோல விளங்கினார்கள் வேந்தரே! பிற மஹாயுத்தத்தில் அடிககடி ஸிமமசாதனகளை வெளியிட்டாக அவவாறே, கையைக்கொடுத்துவரல் உண்டாகிற் சபதத்தை விலலினுடைய நானுலிகளையும் சங்கவாதயங்களுடைய சபதங்களையும் வெளியிட்டார்கள் மஹாராஜரே! வேந்தர்களான அவவீருவாகளும் ஒருவரையொருவா மிகவும் துன்பஞ்செய்தாசன பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிர கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுதனுடைய வேகம்போன்ற வேகத்தையுடையவைகளும் நெரு முடியாதவைகளுமான மூன்றுபாணங்களாலே உமமுடைய திரை மாரபிலே அடித்தாரா அரசனான உமமுடைய குமாரனான அநத யுதிஷ்டிரரைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் தங்ககட்டுக்களுள் வைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஐந்துபாணங்களாலே விரைவாகத் திருப்பியடித்தான பாரதரே! பிற ராஜாவான அவன, எல்லாவற்றையும் அழிகுகும் தன்மைபொருதியதும் கூர்மையுள்ளதும் பெரிதான எரிநகூத்திரத்திற்குப் பாணதுமாகிய ஒரு சகதியை அப்பொழுது பிரயோகித்தார் விரைவாக வருகின்ற அநதச சகதியைத் தாமராஜா கூர்மையுள்ள மூன்று பாணங்களால் துண்டாடி விரைவாக ஐந்து பாணங்களால் அநதத் துரியோதனனையும் அடித்தாரா பிற ஸ்வாணமயமான காமபுள்ளதான அநதச சகதி பெரிய தத்துடன் விழுந்தது விழுக்கின்ற அநதச சகதியானது பெரிதான எரிநகூத்திரமபோல நெருப்புகளு ஒப்பாக விளங்கியது அரசர் உமமுடையபுத்திரன், சகதியாயுதம் நாசஞ் செய்ப்பட்டனகண்டு, கூர்மையான ஒன்பது பலலங்களாலே யுதிஷ்டிரரை அடித்தான பகைவர்களை வாட்டுபவரான யுதிஷ்டிரா பலசாலி பகைவனுமான துரியோதனனால் நன்றாக அடிககப்பட்டு உண்டான குறித்து ஒரு பாணத்தை எடுத்தாரா மஹாராஜரே! பிற மஹாபலசாலியும் பராக்ரமசாலியுமான அவர் கோபங்கொண்டு விலலினுடைய நடுவில் அநத அமபைப் பூட்டிப் பிரயோ

ரா. அந்தப் பாணமோ, மஹாராதனும் உமமுடைய புத்திரனும்
 ரசனுமான தூயோதனனை அடைந்து மதிமயங்கச்செய்து பூமி
 பப்பிளந்தது பிறகு, தூயோதனன கோபமூண்டு கதாயுதத்
 தத் தூக்கிக்கொண்டு வேகத்துடன் கல்கத்துக்கு முடிவைச்
 சயயவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாகத் தாமராஜருடைய
 மீபத்தில் ஓடிவந்தான் தாமராஜர் கதாயுதகந்தத் தூக்கினவ
 ம தண்டத்தைக் கையில்கொண்ட அந்தக்ளைப் போன்றவனும்
 மது குமாரனுமான தூயோதனனைக் கண்டு ஜவலிக்கின்றதும்
 க்க வேகமுள்ளதும் பரகாசிக்கின்ற பெரிய எரிநகூத்திரம்
 பானந்தம் யமதண்டத்துக்கு ஒப்பானதும் கோரமானதும்
 வறான காலராததிரி போன்றதுமான பெரிய சுகதியாயுதத்தைப்
 ரயோகித்தார ரத்ததிலிருந்த அந்தத் தூயோதனன், அந்தச்
 த்தியினால் கவசத்தைப் பிளந்து நடுமார்பில் அடிக்கப்பட்டு
 னத்தில் மிகக் துன்பமுற்று விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான்
 மரு, அந்தத் தாமராஜரைநோக்கி ஆகாசவாணியானது,
 ராஜனே! இவன் உன்னால் கொல்லத்தக்கவனல்லன் பீமஸேன
 டைய பிரதிஜனையைப் பரிபாலனம் செய்' என்று சொல்
 றது இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதைக்கேட்ட தாமராஜர் திருமபி
 ட்டார பிறகு, கிருதவாமா விரைவாக வந்து தூக்கக்கடலில்
 முகியிருக்கின்ற உமமுடைய குமாரனான அரசனைப் பாதுகாத
 ன பீமனும் தங்கப்பட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டகதையை
 ித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் கிருதவாமாவைநோக்கி வேகமாக
 கிர்த்து ஓடிவந்தான் மஹாராஜரே! பிற்பகலில், யுத்தத்தில்
 வற்றியை விரும்புகின்றவாகளான உமமைச் சோந்த வீரர்களுக்
 ப பகைவர்களோடு இவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது

இருபத்தோராவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தமும், பகீஹுவதுநாள் யுத்தமுடிவும்)

வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அடங்காமதன்கொண்ட
 களான உமமுடைய வீரர்கள், காணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு
 ன்டும் யுத்தத்திற்காகத் திருமபிவந்து தேவாஸூரயுத்தத்துக்கு
 ப்பான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள் யானைகளும் மனிதர்களும்
 தர்களும் குதிரைகளும் சங்கங்களுமாகிய இவைகளுடைய ஒலி
 ராலே அதிக உதஸாஹத்தை அடைந்தவைகளும் அதிக
 ராபத்தோடு கூடிப்பவைகளும் எதிர்த்து நிற்கின்றவைகளு

மான அநத யானைகள், தேராளிகள், காலாட்கள், குதிரைகள்
 ராகள் இவர்களுடைய கூட்டங்களினைத்தும் பறபலவிதமா
 சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால் நாசமசெய்யப்பட்டன மஹ
 யத்தத்தில், யானைகளும் ரதங்களும் குதிரைகளும், கூர்
 யுள்ள கோடாலிகளாலும் கத்திகளாலும் பட்டைகளாலும் ப
 பலவிதமான பாணங்களாலும் சிறந்த வீரர்களால், நாசஞ்செ
 யப்பட்டன வாகனங்களால் வீரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள்
 பூமியானது, தாமரைப் புஷ்பத்துக்கும் சூரியனுக்கும் சந்திரனு
 க்கும் ஒப்பானவைகளும், வெண்ணிறமுள்ள பறக்கையுடையவை
 ளும், அழகிய வரையும் கண்ணீரும் மூக்கையுமுடையவைகளு
 மழகிய கிரீடங்களோடும் குண்டலங்களோடும் கூடியவைகளும்
 மனிதர்களுடைய தலைகளாலே பரப்பப்பட்டதாக விளங்கிய
 அனேகம் பரிகங்களாலும் உலகைகளாலும் சக்திகளாலு
 மோமரங்களாலும் நகரங்களாலும் புசுண்டிகளாலும் கதாயுதங்
 ளாலும், யானைகளும் மனிதர்களும் குதிரைகளும் ஆயிரக்கணக்க
 க்க கொல்லப்பட்டனர் அப்பொழுது, இரத்தநதிப்பிரவாகங்க
 தோன்றின நன்றாக நாசமசெய்யப்பட்ட ரதங்கள், மனிதர்க
 ளுதிரைகள், யானைகள் இவைகையுடையதும் பயங்கரமான கா
 சியையுடையதும் அதிக காயமுள்ளதும் சத்தாருக்களால் நாச
 செய்யப்பட்டதுமான அநதச சேனையானது, பிரஜைகள் அ
 யும் காலமான பிரளயகாலத்தில் யமனுடைய ராஜ்யம் விளங்
 வதுபோல விளங்கியது அரசரே! பிறகு, உமமுடைய சே
 வீரர்களும் தேவகுமாரர்களுக்கு ஒப்பான உமமுடைய புத்திர
 ளும் கணக்கிலடங்காத படைகளை முன்னிட்டவர்களான கு
 ஸரேஷ்டர்களும் புத்தத்தில் சினியினுடைய குமாரனை எதிர்த்த
 கள் அதிக இரத்தத்தால் பயங்கரமானதும், புருஷஸரேஷ்ட
 ளாலும் குதிரைகளாலும் தோகங்களாலும் யானைகளாலும் நெருங்
 யதும், உப்புநீர் நிறைந்த கடலின் ஒலிபோன்ற பேரொலியுட
 கூடியதுமான அநதச சேனையானது, தேவராஜஸூரனை
 குச சமமான ஒளிபுள்ளதாக விளங்கியது பிறகு, தேவராஜ
 குச சமமான பராகரமமுள்ளவனும் ஸூரியகுமாரனுமான
 ணன் புத்தத்தில் தேவராஜனுடைய இனையஸகோதரனான உ
 திரனுக்குச் சமமான ஸாதயகியை ஸூரியனுடைய கிரணங்க
 போலப் பிரசாசிக்கின்ற அம்புகளால் அடித்தான் சினிகளுள் சி
 தவனான ஸாதயகியும், புத்தத்தில் விரைவுடன் ரத்ததோடும்குதி
 களோடும் ஸாரதிகளோடும்கூடின புருஷஸரேஷ்டனான அநதச

னை ஸாபபங்களுடைய விஷததுக்குச் சமமான ஒளியையுடைய
பலவிதமான அம்புகளாலே அப்பொழுது நன்றாக மூடின
பிரகலவீரனான ஸாதயகியினுடைய பாணங்களால் மிகக் துன்ப
படாதவனும் ரதிகாருள் சிறந்தவனுமான 1 வஸுஷே
னை அதிரதாக்களான உமமுடைய நண்பர்கள் யானைகளோடும்
பங்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் விரைவாக
சூரததாரகன் அதிவேகமுடையவாகளும் துருபதபுத்திரனை
தன்மையாகக்கொண்டவாகளுமான பகைவாக்களாலே, எதிர்த்
த துரத்தப்பட்டதும் கடலுக்கெர்ப்பானதுமான கௌரவ
னை யானது அப்பொழுது எல்லாப்பக்கத்திலும் ஓடத் தலைப
ட்டது அச்சமயத்தில் மனிதார்களுக்கும் ரதங்களுக்கும் குதிரை
ருக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான் நாசம் நோத்தது பிறகு,
ணமையிற் சிறந்தவாக்களான அரஜுனனும் கேசவரும், பகலில்
யயவேண்டிய உலகக் காமாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்
காண்டு, முறைப்படி பிரபுவான ருத்திரரைப்பூஜித்து, பகைவாக
க கொலவதில் நிச்சயத்துடன் உமமுடைய சேனையைநோக்கி
ரைவாக வந்தாராக அப்பொழுது, பகைவாக்கள், மேகத்தி
டைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுடையதும், காற்றினால்
லைக்கப்பட்ட துணியுடன் சோரத் கொடிமரத்தையுடையதும்,
பண்ணிறமான குதிரைகள் பூட்டியதும், சமீபத்திலிருக்கின்றது
ன அரஜுனனுடைய ரத்தத்தைத் தையிழுள்ள மனத்துடன்
னடாரகன் பிறகு, அரஜுனன், ரத்தத்தில் நாததனம் செய்கிற
னபோல இருந்துகொண்டு, காண்டவத்தை நானூலி இடுமபடி
யது ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் திக்குக்கோணங்களையும்
ணங்களால் நெருங்கியவைவாய்கச்செய்தான் அவன் அப்பொ
து விமானங்கள்போன்றவைகளும், ஆயுதங்களையும் தவஜங்க
யுமுடையவைகளும், ஸாரதிகளையுடையவைகளுமான ரதங்களைக்
றது மேகங்களை நாசம்செய்வதுபோலப் பாணங்களால் நாசஞ்
செய்தான் அவன், யானைகளையும் யானைவீரர்களையும் கொடித்
ணிகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடிமரங்களையும் குதிரைவீரர்களை
ம குதிரைகளையும் காலாட்களையும் அம்புகளால் யமலோகத்தை
டையும்படி செய்தான் யமனபோலக் கோபங்கொண்டவனும்
கிகமுடியாதவனும் மஹாரதனுமான அந்த அரஜுனனைத்
ரையோதனன் ஒருவனே நேராகச்செல்லுகின்ற பாணங்களால்
டித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான் அரஜுனன், தூயோதனனு

டைய விலையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் கொடிமரதனையும் ஏழுபாணங்களால் நாசஞ்செய்து, ஒரு பாணத்தினாலே குளையையும் வெட்டினான் உயிரைவாங்கக்கூடிய சிறந்ததான ஒன்றாவது பாணத்தையும் விலலிலிட்டுத் தூயேரதன்னமீது யோகித்தான் அந்த அம்பை அஸ்வத்தாமா ஏழாகத் துண்டாடா பிறகு, பாண்டவன் அம்புகளால் துரோணபுத்திரருடைய விலலை வெட்டி ரத்ததிலிட்டுப்பட்ட குதிரைகளையும் கொண்டு, கிருபருடைய மிகக்ருரமான அந்தவிலையுடைய துண்டாசகினை கிருதவாமாவினுடைய விலலையும் கொடிமரததையும் வெட்டி, குதிரைகளையும் அப்பொழுதுகொண்டு, துச்சாஸனுடைய விலையும் வெட்டி, ராதாபுத்திரனான காணனை எதிர்த்தான் பிறகு காணன், ஸாதயகியை விட்டுவிட்டு அராஜுனை மூன்றுபாணங்களால் விரைவுடன் அடித்து, இருபது பாணங்களாலே கிருஷ்ணையும் பாரதத்தையும் மறுபடியும் மறுபடியும் அடித்தான் யுத்தத்தில், அனேக அம்புகளை எய்து பகைவர்களை நாசம்செய்து கின்ற காணனுக்குக் கோபங்கொண்டிருக்கிற இந்திரனுக்கு வாடமுண்டாகாததுபோல வாட்டமுண்டாகவில்லை பிறகு, ஸாதய எதிர்ப்பட்டிக் காணனைக் கூடாமைபுள்ளவைகளும் கொடுமையுள்ளவைகளுமான தொண்ணூற்றொன்பது பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் நூறுபாணங்களாலும் அடித்தான் பிறகு, பாரதத்தையே களைச்சோரத் எல்லாச் சிறந்தவீரர்களும் காணனைப்பிடித்ததாகக் கூறியும், சிகண்டி, திரௌபதீபுத்திரர்கள், பிரபதரகர்கள், உத்தமௌஜஸ், யுயுதஸு, நகுலஸஹதேவர்கள், திருஷ்டத்யுமனன், சேகிதேசத்தவீரர்கள், காரூசர்கள், மச்சதேசத்து வீரர்கள், கேகயர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய சேனையும் பலசாலியர் சேகிதானனும் நல்ல வீரத்ததையுடைய தாமராஜருமாக இவர்களுனைவர்களும், தோகளாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் உக்கிரமான பரக்கிரமமுள்ள காலாட்களாலும், காணன் யுத்தத்தில் சூழ்ந்துகொண்டு அவனைக் கொல்வதில் நிச்சயம் கொண்டவர்களும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுகின்றவர்களுமாகப் பற்பலவிதமான சஸ்திரங்களை இறைத்தவர்கள் காணானவன் அந்தச் சஸ்திரவாஸ்தத்தைக் கூடாமையான அம்புகளால் பலவாகத் துண்டாடி அஸ்திர வீரயத்தினால் காற்று மரத்தையொடித்து அடித்துக்கொண்டு போவதுபோலத் தூரத்தில் விலக்கித் தள்ளினான் அவன் அதிக கோபங்கொண்டு தேராளிகளையும் யானைகாரர்களுடன்கூடின யானைகளையும் குதிரைக்காரர்களுட

என குதிரைகளையும் காலாட கூட்டங்களையும் வருத்தப்பலனா
காணப்பட்டான அவனுடைய அஸ்திர தேஜஸினாலே
நல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களுடைய சேனையானது,
நுமபானமையாகச் சஸ்திரங்களையும் வாகனங்களையும் தேசங்
களையும் பிராணனையும் இழந்ததும் யுத்தத்தினின்று திரும்பி
துமாகியது பிறகு, அராஜகனான நகைத்துக்கொண்டு காணா
தைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் தடுத்தது அம்புமழைக்
காலே திசையையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மூடினான் சில
நாள்கள் உலகைக்களபோலவும் பரிசாயுதங்களபோலவும் மற்
பாணங்கள் சதகரிகளபோலவும் சிலபாணங்கள் உக்கிரமான
பாயுதங்களபோலவும் வீழ்ந்தன அவைகளால் கொல்லப்படு
வார்தும், காலாடகளையும் குதிரைகளையும் சதங்களையும் யாண
பாயுடையதுமான அரசேனையானது கண்களைமூடிக்கொண்டு
சுசுழன்றது, அலறவும் அலறியது அப்பொழுது, காலாட
களையும் குதிரைகளையும் யாண்களையும் நிச்சயமாக மரணத்தை
நாவிக்கத்தக்க யுத்தத்தை நாடின (அவைகள்,) பாணங்க
ள அடிக்கப்படுகின்றவைகளும் துன்பமுற்றவைகளும் பயந்த
புகளுமாக அப்பொழுது ஓடின அப்பொழுது, ஜயத்தில
நப்பமுள்ளவர்களான உமமைச்சோரந்த வீரர்கள், யுத்தத்தில்
தெய்வத்துதலுடனிருக்கக்கூடாததில், ஸ்ரீராமன் அஸ்திரினியை
நடந்து மறைந்தான் மஹாராஜே! அதிகமாகத் தோன்றி
நகுகின்ற இருளினாலும் புழுதியினாலும் நல்ல வஸ்துவையோ
ல்லது கெட்டவஸ்துவையோ ஒன்றையும் கண்டோமில்லை பா
ரே! சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் ராத்திரி யுத்தத்தில் பயந
பர்களாக எல்லா யுத்தவீரர்களோடும் சோரந்து அந்த யுத்தத்தி
ன்று விலகிச்சென்றனர் அரசே! அப்பொழுது, ஸ்ரீராமன்
காலத்தில் கௌரவர்கள் ஓடவே, பாரதர்கள் வெற்றி
நடந்து மனக்களிப்புள்ளவர்களாகத் தங்கள் பாசனையைக்
கிறித்துச் சென்றார்கள் அந்த வீரர்களாலே யுத்தமானது நிறுத்த
பட்டவுடனே, சேனையில் ஒன்றுக்கூடியிருக்கின்ற எல்லா அரசா
நம், வாதயகோஷங்களோடும் காரணங்களோடுகூடின பலவித
ன வரிமம் நாதங்களோடும் பிறர்களைப் பரிஹஸிக்கின்றவாக
ம் அச்சத்தையும் அராஜகனையும் புகழுகின்றவர்களுமாகிப்
பாண்டவர்களின் விஷயத்தில் ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தார்கள்
பிறகு, யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டவே, அந்த யுத்தங்கள்தில், பாண்ட
வர்கள், ஸந்தோஷமுடையவர்களானார்கள் அரசர்கள் இரவில்

அகந்

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பாசறையை அடைந்தது வலிததாராகள் பிறகு, கோரநுபமுடைய
தும் ருத்திரருடைய உத்தியானவனம் போன்றதுமான யுத்
ததை ரக்ஷஸ்களும் பிசாசன்களும் துஷ்டவிலங்குகளும் கூ
டகூட்டமாக வந்து நாடின” என்று கூறினான்

பதிற்றுவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

(கரினன் தூர்யோதனனை நோக்கித் தனக்கிச் சல்லியன் ஸாரதியை
இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டது)

திருதராஷ்டிரன், “ஓ! ஸஞ்சய! அராஜுன்ன தன்னிஷ்ட
படி நமமைச சோதவாகளனைவாகளையும் நிசசயமாகக் கொன்
விட்டான் ¹ ஆததாயியான இந்த அராஜுன்னுடைய யுத்தத்தி
அந்தகனும் விடுபட்டாடான பாரததன் ஒருவனாகவே ஸாப
ரையை அபகரித்தவந்தான், ஒருவனாகவே அகனியை (ககா
டவ வனத்தில) திருபதிசெய்தான், ஒருவனாகவே இந்தப்பூமிக்
ஜயித்து அரசாகளையும் கப்பங்கடிகிறவர்களாகச் செய்தா
தவயமான விலலைபேரதியவனான அராஜுன்ன ஒருவனாக
நிவாதகவசாகளாக கொன்றான், ஒருவனாகவே வேடவடி
துடன் நிறகின்ற பரமசிவனோடு போராடியதான், ஒருவனாக
(கந்தாவயுத்தத்தில்) பரதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களான தூயோ
னாகளை ரக்ஷித்தான், ஒருவனாகவே ஈரவரனை ஸந்தோஷிப
தான் அந்த அராஜுன்ன ஒருவனாலேயே உககிரமான பராக்
முள்ளவர்களான என்னைச்சோந்த அனைவர்களும் ஜயிக்கப
டாராகள் அவர்கள் நிரதிகத்தககவர்களல்லா அவர்கள் புகழ்
தககவர்களே அவர்கள் செய்ததைச் சொல்லு ஸந்த! அ
குபபிறகு, அப்பொழுது தூயோதனன் யாது செய்தான்
என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“அடிகப்பட்டவர்களும் வெட்டப்பட்ட அவயவங்க
யுடையவர்களும் வாகனங்களினின்று கீழே தள்ளப்பட்டவ
ளும் கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் இழ
வர்களும் தீனஸவரம் அடைந்தவர்களும் மனவருத்தமுற்ற
களும் பகைவர்களால் தோலவி அடைவிகப்பட்டவர்களு
மானிகளுமான கௌரவர்கள், பலலுடைந்து விஷத்தையிழந்

1 விராடபாவம் 175-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

வால் மிக்கபபட்ட ஸாப்பங்கள்போல வீரியமற்றவாக
கச் சேனை தங்கியிருக்கப்பட்டதை அடைந்து மறுபடியும்
திராலோசனை செய்தார்கள் பிறகு, காணன் கோபமுண்டு
பபம்போல மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கையினாலே கையைப்
பசுந்து உமமுடைய குமாரனைப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தக்
ளரவர்களுக்குச் சொல்லலானான். ‘ராஜனே! அராஜனன்
பறசியுள்ளவன், உறுதியுடையவன், ஸமாததன், எப்பொழு
தையுமுடையவன் கிருஷ்ணனும் ஸமயத்தாக்குத்தக்கபடி
த அராஜனனுக்குப் போதித்துக் கொண்டிருக்கிறான் நாம்
பனால் இப்பொழுது அஸ்திரப்பிரயோகத்தினால் விரைவில்
நிகழப்பட்டும நான் அவனுடைய விருப்பமனைததையும்
ளத்தினம் நாசம்செய்யப்போகிறேன்’ என்று சொன்னான்
வாறு சொல்லக் கேட்ட அந்தத்தூயோதனன், ‘அவ்வாறே
பட்டு’ என்று சொல்லிவிட்டு, உத்தமர்களான அரசர்களுக்கு
னுமதி கொடுத்தான் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்றவர்களான
சாக்களனைவர்களும் தத்தம் வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள்
பர்கள் அந்தராததிரி இனிதுவாசம்செய்து மனக்களிப்புடன்
தத்திற்காக வெளியே புறப்பட்டார்கள் அவர்கள், கௌரவர்
ள்ள சிறந்தவனாகத் தாமராஜனால் பருஹஸ்பதி சுக்கிராசார்யா
பர்களுடைய கொள்கைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதும்
ககமுடியாததுமான வயுஹத்தைப் பார்த்தார்கள் பிறகு, சத்
நவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான தூயோதனன் அப்
பாழுது அதிக வீரமுடையவனும் காணியினுடையதில்போ
ற தோள்களுள்ளவனும் பகைவர்களை நாசம்செய்யவனுமான
ணனை நினைத்தான் அரசனான தூயோதன்னுடைய மனமா
து, யுத்தத்தில் இரதிரானுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில் தேவதை
நடைய கூட்டங்களுக்கு ஸமானனும் வீரத்தில் கராததவீர
க்கு ஒப்பானவனுமான காணனை நாடியது எல்லாச்சைகளிய
நடையமனமும, பிராணஸங்கடகாலங்களில் பந்துவைநாடுவது
ராலச் சிறந்த வில்லாளியும் ஸூத்திரனுமான காணனையே
டியது” என்றுகூறினான்

திருதராஷ்டிரன், “ஸூத்தி! அதற்குப்பிறகு உங்களுடைய
னம் விகாததன் குமாரனான காணனை நாடியிருக்கும்பொழுது,
த்தனான தூயோதனன் யாதுசெய்தான்? யுத்தமறிந்துதப்பட்டு
றுபடியும் சேனைகளால் யுத்தமானது தொடங்கப்பட்டபொ
து, குளிரினால் துன்பத்தை அடைந்தவர்கள் சூரியனைப்பாரப்
துபோல ராதேயனைப் பார்த்தீர்களா? ஸஞ்சய! அந்த யுத்தத்

தில் பாண்டவனால் அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்ட தூயோதனனை மஹாயுத்தத்தில் பராகிரமமுள்ளவர்களான பாண்டுபுத்தகனையுட்கண்டு விகாதனகுமாரனான காணன் அவவிடத் தவலாறு போர்புரிந்தான்? பாண்டுபுத்திராகளனைவாகளும் அயுத்தகளத்தில் ஸுத்தபுத்திரனான காணனோடு தவலாறு போர்புரிந்தார்கள்? மிக்கபுஜபலமுள்ள காணனொருவனே ஸுதசயாகளோடுகூடின பாரததாக்களைக் கொலவான காணனுடைய புஜபலமானது யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கும் கிருமாலுக்கும் மமானது மஹாதமாவான அந்தக்காணனுடைய சஸ்திரமுகோரமானவை அவனது வல்லமையும் கோரமானது அவ ஆதாரமாககொண்டு அரசனான தூயோதனன் யுத்தத்தில் மகோணடிருக்கிறான் பிறகு, பாண்டவனாலே அதிகமாகத் துமடையுமபடி செய்யப்பட்ட தூயோதனனையும் பராகிரமசாலான பாண்டு புத்திராகளையும்கண்டு, மஹாரதனான காணன் உஸாஹமடைகிறான் அறிவற்றவனான தூயோதனன் யுத்தத் தகாரணம் ஆதாரமாகக்கொண்டு புத்திராகளோடும் கேசவனோடுகூடின பாரததாக்களை ஜயிப்பதற்கு மறுபடியும் உதஸாஹமடைகிறான் ஐயனே! ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியை நீதினெனறெண்ணுகிறவனும், அவவாறே காணனையும் யுத்தத்தில் உபற்றவனும் தேவர்களாலுட்கூட ஸகிக்கமுடியாதவனும் பாரதனைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவனுமென்று எண்ணுகிறவனுமான அந்தத் தூயோதனனுடைய உள்ளத்தில் காணன் ஒருவனே யுத்தத்தில் ஸோமகாக்களுட்கூடின பாரததாக்களை ஜயித்ததுவிடுவென்கிற இவ்விதமான எண்ணம் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கின்றது மந்தனான தூயோதனன் எப்பொழுதுமே இவ்விதத்தை என முன்னிலையிலும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறான். பராகிரமசாலியான காணன், யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திராகளை மீறமுடியாமையால், நிச்சயமாகத் தெய்வம் பிரதானமானது அந்த இது பெருமகஷ்டம், ஆச்சரியம் சூதாட்டத்தினுடையமுடிவானது இப்பொழுது கோரமாகவிருக்கின்றது ஸஞ்சய! தீரமும கோரமுமான முனைபோன்றவைகளும் தூயோதனனுடைய உணர்வுபண்ணப்பட்டவைகளுமான பலவாறான துக்கங்களை நாஸகித்தேன் அப்பா! ஸுபலபுத்திரனான சகுனி நீதிமானது அப்பொழுது எண்ணப்படுகிறான் காணனும் நீதினென்றே எண்ணப்படுகிறான் கோபமுள்ளவனும் அரசமான தூயோதனனும் அவனை எப்பொழுதும் அனுஸரிக்கின்றான் ஸஞ்சய! இவ்வாறாக மஹாயுத்தங்கள் நடந்துவ

ல நாள்தோறும் எனபுத்திராகளைக் கொல்லப்பட்டவர்களா
தோலவி அடைவிககப்பட்டவர்களாகவும் கேட்டேன யுத்
பாண்டவர்களுள் ஒருவனாவது கொல்லப்படவில்லையாம
டவர்கள் (கௌரவசேனையின் மத்தியத்தில்) ஸ்திரீகளுடைய
யிலபோலப் பிரவேசிக்கின்றார்கள் (மனிதபலத்தைக்காட்டி
தெய்வபலமே மேலானது" என்று கூறினான்
ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் "ராஜரே! இவற்றிறகுக்காரணம்
புசெய்த பெரிய தாமங்கமென்று நினைத்துக்கொள்ளும் ஒர்
சென்றதான் எந்தக்காரியத்தைப்பற்றிப் பிறகு ஆலோசிக
அந்தக்காராயமும் அவனுக்கு ஒருகாலும் கைகூடுவதில்லை,
னும் மனக்கவலையினால் அழிந்துபோகிறான் விவேகமுடையவ்
உமமால் யுகதாயுத்த விசாரணையானது முந்தியே செய்யப
த காரணத்தினால் அவவிதமான இந்தக்காராயமானது உம
சீட்டுவெகுதூரமவிலகிவிட்டது அர்ச்சரே! பாண்டவர்களோடு
ம செய்யவேண்டாமென்று பலவாறாகச் சொல்லப்பட்டம
டவர்களிடத்திலுள்ள பகைமையினால் அந்தவராத்நையை
ற்றுக்கொள்ளவில்லை உமமால் பாண்டபுத்ரர்கள் விஷயத்தில்
ரமான பாவங்கள் செய்யப்பட்டன உமநிமித்தமாக அர்ச்ச
மும் வீரர்களுக்கும் கோரமான கூடிய நோந்திருக்கின்றது
ரேஷ்டரே! சென்றுபோன அந்த விஷயத்தைப்பற்றி
இப்பொழுது வியஸனமடையவேண்டாம் கோரமான எல்
கஷ்டத்தையும் நடந்தபடி சொல்லுகிறேன், கேளும்
மான ஓராததானது உரைக்கப்படப் போகிறது இரவு
தவுடனே, மஹாபாகுபலமுள்ளவனான கர்ணன் தூயோ
ராஜனை நோக்கிச் சென்றான், அவனை அணுகிப் பின்வரு
கூறலானான்

ராஜனே! புகழ்ச்சிபெற்ற பாண்டவனோடு இப்பொழுது
யுத்தத்திற்காக எதிராகப்போகிறேன் அந்த வீரனை நான்
ல்லப்போகிறேன் அல்லது அவனாவது என்னைக்கொல்வான்
தலத்தில் பிறந்த ராஜனே! எனக்கும் அராஜுன்னுக்கும்
வர்கள் பலவாறாக இருந்ததினால் எங்கள் இருவர்களுக்கும்
பபு உண்டாகவேயில்லை ராஜனே! எனபுத்திக்குத் தக்கபடி
என்னுடைய இந்தவாக்கியத்தை நீ கேள் பாரத! யுத்தத்
ான பாரதனைக் கொல்லாமல் திருமயப்போகிறதில்லை இந்
சனையில் உத்தமர்களானவீரர்கள் கொல்லப்படவும், நானும்
ததில் ஸந்ததத்தை நிறகவும், இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட

சக்தியை இழந்தவனான என்னைப் பாரதனை யுத்தத்திற்
எதிராகப்போகிறான் ஜனேஸ்வர! ஆதலால், என்னுடைய
அாஜ்ஞைனுடையதுமான சிறந்த ஆயுதங்களுடைய வெற்றின்
தரும் வீரயததை நீ தெரிந்துகொள் பெரிதான காரியத்தை நான்
செய்வதிலும் லாகவத்திலும் தூரத்திலிருந்து லக்ஷியத்திலும்
சூழ்மையுடைய செய்வதிலும் ஸாமாந்தியத்திலும் அஸ்திரங்களைப்
யோக்கிப்பதிலும் ஸ்வயஸாசியானவன் எனக்கு நிகராக
பாரத! தேகவன்மையிலும் மனோபலத்திலும் அஸ்திரசிகை
யிலும் பராக்ரமத்திலும் லக்ஷியத்தில் பாணங்களைப்போய்த தாக்க
தை நிச்சயிக்கும் விஷயத்திலும் ஸ்வயஸாசி எனக்கு நிகராக
எல்லா ஆயுதங்களுக்கும் மேலானதும், விஜயம் என்று பிரஸ
பெற்றதுமான அவனிதமான வில்லானது இந்திரனுக்குப் பிர
தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட விஸ்வகாப
னாலே செய்யப்பட்டது ராஜனே! இந்திரன் எந்த வில்லினு
அஸுரர்களுடைய கூட்டங்களை ஜயித்தானோ, எந்த வில்லினு
சபகத்தினாலே அஸுரர்களுக்குப் பத்துத்திசைகளிலும் ம
முண்டுபண்ணப்பட்டதோ அந்த ஸாவோததமமான வில்லை
ரன் பரசுராமருக்குக் கொடுத்தான் விறகளுளசிறந்த அந்த
லைப் பரசுராமர் எனக்குக்கொடுத்தார் அந்தவில்லினாலே ஜய
களுள் உத்தமனும் மஹாபாகுபலமுள்ளவனுமான அாஜ்ஞ
(எதிர்த்துப்) போர்புரியப்போகிறேன் இந்திரன் எவ்வாறு
தத்தில் ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற எல்லா அஸுரர்களையும் கொ
னோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் எல்லாப் பாண்டவர்களையும்
ஜயிக்கப்போகிறேன் பூமியை இருபத்தொருமுறை ஜயித்த
பரசுராமராலே கொடுக்கப்பட்டதும் கோரமுமான அந்தவி
னது காண்டவத்தைக் காட்டிலும் மேலானது பிருகுலத்
பிறந்த பரசுராமர் அந்த வில்லினுடைய திவ்யமான செய்கை
சொல்லியிருக்கிறார் அந்தத்தனுஸைப் பரசுராமர் எனக்குக்
டுத்தார் அத்தலை பாண்டவனோடு போர்புரியப்போகிறேன்
யோதன்! ஜயசீலர்களுள் உத்தமனும் வீரனுமான அாஜ்ஞ
யுத்தத்தில் பந்துக்களோடு கொன்று யான் உன்னை இப்பொ
ஆனந்தப்படுத்தப்போகிறேன் ராஜனே! மலைகளோடும் க
ளோடும் தீவுகளோடும் கூடியதும், வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட
ஸமுத்திரங்களினால் சூழப்பட்டதுமான பூமியானது
பொழுது உனது புத்திர பௌத்திரர்களிடம் நிலைபெற்றத
போகிறது நன்றாகத் தாமத்தில் பற்றுதலுள்ளவனும் மன

ககினவனுமான ஒருவனுக்கு விதி உண்டாவதுபோல
 கருக) காரயவிதி நிச்சயம் இப்பொழுது விசேஷித்து உன்
 டய பரியத்தின்பொருட்டு நான் செய்யத்தகாத காரியம்
 லை மரமானது எவ்வாறு நெருப்பை ஸ்ஹிபதற்குச் சகதியற
 னா அவ்வாறே எனனுடைய பரீகிரமத்தைத் தாங்குவதற்கு
 த அரஜுனன் சகதியுள்ளவனாகான் எதனாலே நான்
 துனனைவிடக் குறைந்திருக்கிறேனென்னுமவிஷயம் நான் அவ
 ம் சொல்லத்தக்கதாயிருக்கிறது அந்த அரஜுனனிலிலின்று
 ய் நாணகயிருந்து தெய்வத்தன்மையுள்ளது, அவ்வாறே,
 னடு பெரிய அம்புத்தூணிகளும் குறையாதவைகள் அந்த அர
 னனுக்கு ஸாரதி கோவிந்தன் எனக்கு அவவிதமான ஸாரதி
 லை அந்த அரஜுனனுக்குத் திவ்யமானதும் யுத்தத்தில்
 ரால்) ஜயிக்கமுடியாததுமான காண்டவம் என்கிற சிறந்த
 லிருக்கிறது எனக்கும் திவ்யமானதும் மஹிமைபொருந்தின
 விஜயம் என்று பெயருள்ளதுமான சிறந்த வில்லிருக்கிறது
 னே! அப்படிப்பட்ட வில்லினால் பாரதத்தைக்காட்டிலும்
 ா மேலானவன் எந்தவிதத்தினால் வீரனான பாண்டவன்
 ானவனென்பதை என்னிடத்தினின்று தெரிந்துகொள்
 ஜுனனுக்கு) ஸாவலோகங்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகின்ற
 ாரஹன் (குதிரைச்) கடிவாளங்களைப் பிடிக்கிறான் ஸ்வர்ண
 காரத்துடனகூடினதும் சிறந்ததுமான ரதமானது அகனியி
 கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது வீரனே! குதிரைகளும் எவ்வி
 தாலும் கொல்லப்படத்தகாதவைகள், மனத்தினுடைய
 ம்போன்ற வேகமுடையவைகள் அற்புதமானதும் காந்தி
 ித்துமான வானரக்கொடியும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது உல
 தப்படைத்தவனான கிருஷ்ணன் அந்த ரதத்தைப் பாதுகாக்க
 றுன் இம்முன்று விஷயங்களாலும் குறைந்தவனான நான்
 னடுபுத்திரனோடு போர்புரிவதற்கு விரும்புகிறேன் இந்தச்
 லியனோ கிருஷ்ணனுகொப்பானவன், யுத்தத்தில் ஸமாத
 இவன் எனக்கு ஸாரத்யம் செய்வானேயாகில் உனக்கு
 ம் நிச்சயமாக உண்டாகும் பகைவர்களால் எளிதில் ஜயிக்க
 யாதவனான சலயன் அப்படிப்பட்ட எனக்கு ஸாரதியாக
 ன்டும் எனக்கு நாரீகங்களையும் கழுகுகளபூண்ட பாண்ட
 யுட வண்டிகள் சுமந்துகொண்டுவரட்டும் ராஜேந்திர! பரத
 ரஷ்டனே! உத்தமமான குதிரைகளபூட்டிய சிறந்த ரதங்களும்
 புறத்தில் எப்பொழுதும் என்னைத் தொடர்ந்துகொண்டே

வரட்டும். இவ்விதமான குணங்களாலே நான் பாரததீனகரனும் மேலானவனாவேன சலயனும் கிருஷ்ணனைக்காட்டி மேலானவன் அரஜுனனைக்காட்டிலும் நானும் மேலானவனாகவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனான தாசாரஹன் எவ்வாறு அஹிருதயத்தை அறிகிறோ அவ்வாறே மஹாரதனான சலய அஸ்வஹிருதயத்தை நன்றாக அறிந்திருக்கிறான் பாசுபதமத்திரராஜனுக்கு நிகரானவன் ஒருவனுமில்லை அவ்வாறே, திரததில் எனக்கு நிகரானவன் ஒருவிலாளியுமில்லை அவ்வாறு அஸ்வஸவபாவத்தை அறியுமவிய்யத்தில் சலயனுக்கு ஈடான ஒருவனுமில்லை எனது ரதமானது கிருஷ்ணனுடைய ரதத்தை காட்டிலும் மேனமைபெற்றதாகிவிடும் இவ்வாறு செய்யப் பட்டால் நான் அரஜுனனைக் காட்டிலும் குணங்களால் சிறப்பானவனாவேன கௌரவரிற்சிறந்தவனே! நான் யுத்தத்தில் பலருக்கு ஜயிப்பேன் இந்நிரனுடன்கூடின தேவர்களும் எதிர்ப்பதவல்லமையுள்ளவர்களாகாரகள் மஹாராஜனே! சத்தருக்கத் தனிக்கச்செய்யவனே! இது உன்னால் நிறைவேற்றப்படவே மென்று விரும்புகிறேன் இவ்விதமான என்னுடைய வீருபமானது நிறைவேற்றப்படவேண்டும் உனக்கு இச்சமயமாக தாண்டிப்போகவேண்டாம் இவ்வாறு செய்யப்படுமானால் நான் எனக்கு எல்லாம் செய்யப்பட்டதாகும் பாரத! யுத்தத்தில் என்னசெய்யவேண்டுமென்பதைப் பாரப்பாய ஸாவகத்தினாலும் யுத்தத்தில் ஒன்றுசொந்திருக்கின்ற பாண்டவாஜயிக்கப்போகிறேன் யுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களுங்கூட என்ன எதிர்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள் ராஜனே! மனுஷ்ய ஜாதியிறந்த பாண்டுபுத்திரர்கள் எவ்வாறு எதிர்ப்பார்கள்? 'எனக்கறினான்

யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனான காணன் இவ்வொசாலில், உமமுடைய குமாரன் மிகமனக்களிப்புள்ளவனாகிய பிறகு ராதேயனைக் கொண்டாடி உரைக்கலானான் 'காரீ நீ நனைக்கிறபடி இதனை இவ்விதமாகவே செய்வேன் யுத்தத்தில் அமப்புபெட்டிகளுடன் கூடியவைகளும் குதிரைகளும் கூடியவைகளுமான ரதங்கள் நன்றாகப் பின்தொடரப்போற்றன் உனக்காக வண்டிகள் நாராசன்களையும் கழுதிறகு பூண்ட அம்புகளையும் சுமந்துகொண்டு செல்லும் காண! உன்னாங்கனும் எல்லா அரசர்களும் பின்தொடரப்போகிறோ என்று கூறினான் மஹாராஜனே! பிரதாபசாலியும் ரா

ரான உமமுடைய குமாரன இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, மத்திராஜனை அடைந்து பின்வருமாறு வராததைசொல்லலானான் -

இருபத்துமூன்றாவது அ்தயாயம்

நாயோதனனுடைய வேண்டேதலால் சல்யன் கண்ணுடைய ரத்தத்
லிருந்து ஸார்த்தியம் செய்ய அகிகப்பிரயாஸத்தோடு
ஏற்றுக்கொண்டது)

மஹாராஜரே! இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட பிரதாபசாலி
ரான உமமுடையபுத்திரன யுத்தத்தில் தேவஸையனகருகமு
யத்தை உணடுபண்ணுகிறவனான் மத்திராஜனைப்பற்றி ராதேயன
சாலஸியவறறையெல்லாம் விரைவாக அப்படியே செய்தான ,
தத்ததில் மஹாரதனான் மத்திராஜனை நமஸ்காரஞ்செய்து வணக
த்துடன் அவனருகில் நெருங்கி, அன்புடனே பின்வரும் வாக
த்தை உரைக்கலானான் ' உண்மையை விரதமாகக்கொண்ட
ரே! மஹாபாகியமுள்ளவரே! சத்துருக்களுக்குத் தாபத்தை
ருத்திபண்ணுகிறவரே! மதரதேசத்துக்குத் தலைவரே! யுத்தத்
லுரரே! பகைவா படைகளுக்குப் பயத்தை உணடுபண்ணு
றவரே! பேசுமதிற்மைபுடையவர்களுள் உத்தமரே! எனக்குப்
ரியத்தைச் செய்வதின பொருடும் நன்மையைச் செய்வதின
பொருடும் அவ்வாறே பாராததனுடைய வத்ததினபொருடும்
ராஜஸரேஷ்டாடகளுடைய மத்தியில் காணன் சொன்னவாத
தையை நீரே கேட்கருக்கிறீர் உமமை நான் பராததிகுகிறேன்
ப்பற்ற வியமுடையவரே! சத்துரு பகைவர்களுக்கு நாசத்தை
ணடுபண்ணுகிறவரே! ஆதலால், நான் இப்பொழுது உமமை
மடியிலுல வணங்கி வேண்டுகிறேன் நல்ல விரதமுள்ளவரே!
ஆதலால், பாராததனுடைய நாசத்தினபொருடும் என்னுடைய
ன்மையினபொருடும், ருத்திரரை பரமமா காதத்துபோல
ர காணனை எல்லா ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றும் ரதிகுஸ
ரஷ்டரே! அன்பிலுலே ஸாரதயம் செய்யவேண்டும் நீர் ஸாரதி
ராக இருப்பீரேயாகில ராதாபுத்திரனான் காணன் என பகை
ராகனை ஜயிப்பான் மஹாபாகியமுள்ளவரே! உமமைத் தவிர
ராஸுதேவனைப்போலக் காணனுடைய குதிரைக்கடிவாளங்க
ப்பயிடிப்பவன் யுத்தத்தில் வேறொருவனுமில்லை எவ்வாறு பரமம
தவா மஹேஸ்வரரைக் காப்பாற்றினாரோ அவ்வாறே எல்லா
தத்ததாலும் காணனைக்காப்பாற்றும் மதரேஸ்வரரே! விருஷணி

ததுகின்ற உத்தமஸாரதியாக இருக்கிறேனே அவ்வாறே நீரும்
 ணனுடைய ரதத்தில் கடிவாளங்களைப் பிடித்துக் குதிரைகளை
 ததுகிறவராகவேண்டும் ராஜரே! பாரததன் யுத்தத்தில் அந்
 கிருஷ்ணனேடு கூடி அவனால் பாதுகாக்கப்பட்டு எந்தக்கார
 ன்களைச் செய்கிறேனே அவை (உமமால்) பிரதயக்ஷமாகக் காணப்
 டுகின்றன முநதி நமமுடைய யுத்தத்தில் அராஜுனன் பக்கவா
 னை இவ்விதமாகக் கொன்றுவிட்டான் கிருஷ்ணனேடு சோந்
 ருக்கின்ற இந்த அராஜுனனுக்கு இப்பொழுது பராகிரமம்
 குந்திருக்கின்றது மதரநாதரே! கிருஷ்ணனேடு சோந் து பாரத
 ன் பெரிதான தாராததராஷ்டிரசேனையை ஒவ்வொரு தினத்தி
 லும் ஓட்டுகிறவனாகவே யுத்தத்தில் காணப்படுகிறான் மஹாகாந்தி
 ளளவரே! காணனுடைய பாகமும் உமமுடைய பாகமும் மிகுந்
 ருக்கின்றன அந்தப் பாகத்தைக் காணனேடுகூடி நீர் ஒரேஸம்
 தத்தில் இப்பொழுது நாசம் செய்வீராக அருணனேடு சோந் து
 லாயன் எவ்வாறு இருளைப் போக்குகிறேனே அவ்வாறே மஹா
 ததத்தில் காணனேடு சோந் து பாரதனை ஸம்ஹாரம் பண்ணும்
 லக்ருரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களான காணசல்
 ரா இருவராகியும் உசித்திருக்கின்ற இரண்டு சூரியர்களேபோலக்
 ண்டு மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் ஓட்டும் சூரியனையும் அருண்
 னையும் கண்டு இருள் எவ்வாறு நாசம் அடைகிறதோ அவ்வாறு
 ராஞ்சாலர்களோடும் ஸருஞ்சயர்களோடும் கூடின குந்தியுத்திரா
 ள் நாசம்டையட்டும் காணன் ரதிகர்களுள் சிறந்தவன், நீர்
 ஸாரதயம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவா உங்கள் இருவர்களுக்கும்
 சாககையானது உண்டானதில்லை, (பிரகு) உண்டாகப்போவது
 லில்லை விருஷணிகுலத்தில் தோன்றிய கிருஷ்ணன் எல்லா நிலைமை
 ளிலும் பாண்டவனை எவ்வாறு பாதுகாக்கிறேனே அவ்வாறு நீர்
 திகாததன்குமாரனான காணனை யுத்தத்தில் பாதுகாக்கக்கடவீர்
 யுத்தரங்கத்தில் போர்புகின்ற அந்தக்காணனுக்கு நீர் ஸாரதயம்
 செய்வேண்டும் யுத்தத்தில் கிருஷ்ணன் அராஜுனனை எவ்வாறு
 லலாச சத்துருக்களிடத்தினின்றும் பாதுகாக்கிறேனே அவ
 வ்வாறே நீரும் மஹாயுத்தத்தில் ராதேயனைப் பாதுகாக்கவேண்டும்
 ராஜரே! இந்தக்காணன், நீர் ஸாரதியானால், யுத்தத்தில் இந்திர
 ணுடன் கூடின தேவர்களாலும் அவமதிக்கமுடியாதவனான,
 பாண்டவர்களால் எவ்விதம் ஜயிக்கப்படுவான்? எனவாரத்தை
 லில் நீர் ஸந்தேகப்படவேண்டாம்' என்று கூறினான் மஹாபாகு
 லமுள்ளவனும், குலத்தினாலும் ஐஸ்வரியத்தினாலும் சாஸ்திர

ஞானத்தினாலும் ப்லத்தினாலும் இறுமாப்புள்ளவனுமான சல்யன் தூயோதனனுடைய வராததையைக் கேட்டுக் கோபமுண்டு இரண்டு கடைவாய்களையும் (நாககிணுல்) நககிக்கொண்டு அவனை நோக்கிப் புருவத்தை முக்கோணமாகும்படி செய்துகொண்டும் இரண்டு கைகளையும் அடிக்கடி உதறிக் கொண்டும், கோபத்தினால் சிவந்திருக்கின்ற இரண்டு பெரிய கண்களையும் புரட்டிவிழித்துக் கொண்டும் பின்வரும்வராததையைக் கூறலானான் 'ராஜேந்திர' இயப்படிப்பட்டசெய்கையில் எனனை ஏவுதல் தகராறு இழிந்தகுலத்தில் பிறந்திருக்கின்றவனுக்கு உயாகுலத்தோன் அடிமைசெய்யத் தகுந்தவனல்லன் தன்னைவந்து அடித்தவனும் மிக்க கௌரவமுள்ளவனுமான மித்திரனை அதிகபாவியான ஒருவனுடைய வசத்தில் எவன் இருக்கும்படி செய்கிறானோ அவனுடைய அந்தக்காரியமாகிமோரை மேம்படுத்தலும் மேலோரைக் கீழ்ப்படுத்தலுமாகிவிபரீதச் செய்கையினாலுண்டான பாவமாகும் நான்முக்குலே பிராமணர்கள் முகத்தினின்று உண்டுபண்ணப்பட்டார்கள் 'கூத்திரியஜாதியானது கையினின்று (உண்டுபண்ணப்பட்டது,) பிறகு வைஸ்யர்கள் இரண்டு தொடைகளினின்றும், சூத்திரர்கள் இரண்டு கால்களினின்றும் உண்டுபண்ணப்பட்டார்களென்று ஸ்ருதி கூறுகிறது. பாரத! அந்த நான்குவாணங்களிடத்தினின்றும் ஒன்றோடொன்று சேர்வதினால் அனுலோம பிரதிலோம ஸாங்காயத்தினாலுண்டான ஜாதிவிசேஷங்களுடைய உட்பிரிவுகள் உண்டாகின்றன கூத்திரியர்கள் ரக்ஷகர்களும் தேடுகின்றவர்களும் கொடுக்கின்றவர்களுமாக எண்ணப்படடிருக்கின்றார்கள் பிராமமணர்களாகம் செய்வித்தலாலும், அத்யயனம் செய்வித்தலாலும், தோஷமற்றபிரதிகிரஹங்களாலும், லோகானுகிரஹத்தின்பொருட்டுப் பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் வைசியர்களுக்கிருஷி, பசுக்காததல், தருமத்தை அனுஸரித்துத் தனதலை அளித்தல் (என்ற இவைகள் செய்கைகளென்று) ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன சூத்திரர்கள் பிராமம்கூத்திரியவைசியர்களுக்கு வேலைசெய்பவர்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஸூத்திரஜாதியில் பிறந்தவர்கள், பிராமமணர்களுக்கும் கூத்திரியர்களுக்கும் வேலைசெய்பவர்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் கூத்திரியன் எவ்விதத்தினாலும் ஸூதர்களுடைய ஏவலைக் கேட்கமாட்டான் நான் முடியில் அபிஷேகம் செய்கிக்கப்பெற்றவன், ராஜ்விஷிகளுடைய குலத்தில் பிறந்தவன், மஹாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவன் வந்திகளால் ஸேவிக்கப்பட்டதக்கவன், ஸ்தோத்திரம் செய்ய

புத்தகசுவன பகைவாக்களுடைய படைகளை நாசம் செய்கிறவ
 ன் நான் இவ்வாறாக இருந்துகொண்டு புத்தத்தில் ஸூதபுத்திர
 கரு ஸாரத்யம் செய்வதில் பிரியப்படவில்லை காரதாரீபுத்திர !
 சமில்லாமல் ஸாரத்யம் செய்யும்படி சொல்லுகிறபடியால், நீ
 னனை அவமதிக்கிறாய், நிச்சயமாகவே அதிக ஸந்தேகம் கொண்
 நக்கிறாய், நம்மைக்காட்டிலும் காணனை மேலானவனாக நினைத்
 துகொண்டு அவனைப் புகழுகிறாய் நான் புத்தத்தில் ராதேயனை
 னக்குச் சமமானனாக எண்ணவில்லை ராஜனே ! எனக்கு அதிக
 ன வேலையைக் கட்டினாயிடலாம் (சேனையின் ஒருபிரிவை) புத்
 தில் நாசம் செய்வதாகிய அதனைச் செய்துவிட்டு, எவ்விதமாக
 தேனோ அவ்விதமாகவே திருமபிச செல்லுவேன் இல்லையேல்,
 ன ஒருவனாகவே உன்னுடைய சத்துருக்களோடு போராடும்
 ன புத்தத்தில் பகைவாக்களைக்கொளுத்துகிற என்னுடையவீர
 தை இப்பொழுது நீ பாரா குருகுலத்திலுதித்தவனே ! எனனைப்
 னான்ற ஒருமனிதன் உள்ளத்தில் மனோரதங்களை வைத்துக்
 காண்டு பிரவிராத்திகமமாட்டான் எனனைப்பற்றி நீ அதிகஸந்தே
 படாதே மேலும், எனவிஷயத்தில் அவமானம் எவ்விதத்தா
 ம செய்யத்தக்கதன்று பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் வஜ்ஜரா
 தத்தினுடைய உருவம்போன்ற உருவமுள்ளவைகளும் திடமா
 நப்பவைகளுமான என்னுடைய கைகளைப்பாரா ஆசசரியகர
 ன் என்னுடைய வில்லையும் ஸாப்பங்களுக்குப்போன அம்பு
 னாயும் காற்றைப்போன்ற வேகமுள்ள நிலை குதிரைகளையுடைய
 ம ஆசசரியகரமுமான என்னுடைய ரத்தத்தையும் பாரா கார
 நீபுத்திர ! தங்கக்கட்டுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கதாபுத்த
 தையும் பாரா யான் கோபித்துக்கொண்டேனேயாகில், பூமியை
 ிப்ளிப்பேன், பாவதங்களையும் சிதற அடிப்பேன், கடல்களை
 ிவற்றச்செயவேன், சூரியனையும் கீழேதள்ளுவேன் ராஜனே !
 வ்விதமிருப்பவனும் பகைவாக்களையழிப்பதில் திறமையுள்ளவனு
 ன் எனனை அதிரதனுக்குப் புத்திரனாயிருக்கிற ஸூதனுக்கு
 ரத்யம் செய்யும் விஷயத்தில் ஏன் ஏவுகிறாய் ? ராதேயன் என்
 டைய பதினாறுவது அமசத்திற்கும் ஈடாகான் ராஜனே !
 ணனோடும் அராஜுனனோடும் ஜனாததனனோடும் கூடி மூன்று
 லகத்தாராகளும் போரில் ஸன்னததாகளாக வந்தாலும் நான்
 வாகளையும் எவ்விதத்திலும் மதிக்கமாட்டேன் நான் இழிகுலத்
 ல பிறந்த ஒருமனிதனல்லேன் நான் உன்னால் அறியப்பட்டவ
 லல்லவா ? இவ்விதமான அவமானமானது எவ்விதத்தினாலும்

எனக்குச் செய்யத்தக்கதென்று காரநாரீபுத்திர! இப்பொழுது நான் உன்னிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் நாட்பை குறித்துச் சொல்லுவேன் நான் ஸூத்ரபுத்திரனுக்கு ஸாரத்ய செய்யும் விஷயத்தை ஒருகாலும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன் நான் இந்த அவமானத்தை அடைந்து எவ்விதத்திலும் போர்ப்பேன காரநாரீபுத்திர! நான் இப்பொழுதே உன்னிடத்தினின்று விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன், என வீட்டுக்குப் போகிறேன் என்றான்

மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் தோஷியுள்ளவனான சலயன் இவாறு சொல்லிவிட்டுக் கோபங்கொண்டு அரசாசனின் மத்திலிருந்து விரைவாக எழுந்திருந்து சென்றான் அந்தச்சலயனை உமுடைய குமாரன் நடபிணாலும் பகுமானத்தினாலும் தடுத்த ஸாமோபாயத்தினால் ஸாவாதத்தஸாதகமும் மதுரமுமான வாயத்தைச் சொல்லலானான் 'சலயமகாராஜரே! நீர்சொல்லிய இவ்வாறுதான், ஸந்தேகமில்லை ஜனேஸ்வரரே! என்னுடைய கருத்தோ ஒன்றிருக்கின்றது அதனை நீர் தெரிந்து கொள்ளும் மதேஸ்வரரே! உமமைக்காட்டிலும் காணாமல் மேலானவனல்லன், மற்ற அரசாசனும் மேலானவர்களல்லா கிருஷ்ணமும் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவனாகாது புருஷ ஸரேஷ்டர்களான உமமுடைய முன்னோர்கள் வாயத்தையே சொல்லுகிறவர்கள் அதனால், நீர் 1 ஆரத்தாய் என்று சொல்லப்படுகிறீரென்பது என்னுடைய எண்ணம் பகவான்களுடையகாவத்தை அழிப்பவரே! நீர் யுத்தத்தில் பகவான்களுக்கு மனத்தில் நாட்டப்பட்ட முன்போலிருத்தலால் உமக்குச் சலயன் என்கிறபெயர் இப்புவியில் சொல்லப்படுகிறது அளவற்ற தக்ஷிணைகளைக்கொடுப்பவரே! முன்பு உமமால் இது கூறப்பட்டிருக்கிறது தாமஸர்களை அநீகதவரே! எடுத்து உமமால்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதை அதை எனக்காக நீர்செய்யும் உமமைக்காட்டிலும் ராதேயனும் வீரயமுடையவனல்லன் நானும் வீரமுடையவனல்லேன் இந்த யுத்தத்தில் (காணனுடைய ரத்தத் தூட்டியிருக்கின்ற) உத்தமமான குதிரைகளுக்கு ஸாரதிகுமபடி நான் உமமை வேண்டுகிறேன் குணங்களாலே தனச்சயனைக்காட்டிலும் காணனை மேலானவனாக எண்ணுகிறேன் உமமை வாஸுதேவனைக் காட்டிலும் மேலானவரென்று இ

1 ருதம் = ஸத்யம், ருதாயனா = ஸத்யத்தை ஆதாரமாகக்கொள்வார்கள், ஆரத்தாயனி = அந்த மரபில் தோன்றியவன்

கம எண்ணுகிறது புருஷபரேஷ்டரே! காணன் அநு
நகனாலே பாரததனைக்காட்டிலும் மேலானவன் நீநகன
ரவ்ஹிருதயத்தை அறிவதிலும் அவ்வாறே பலத்திலும் கிருஷ்
ணக்காட்டிலும் மேலானவா மதரராஜகுமாரரே! அதிகமான
னாதாயததையுடைய வாஸுதேவன் அஸ்வஹிருதயத்தை
றிகிறதைப்போல இருமடங்கு நீர் அறிகிறீர்' எனமுன
யன், 'காந்தாரீபுத்திர! கௌரவனே! சேனையின் நடுவில் நீ
ரணைக தேவகிபுத்திரனைக்காட்டிலும் மேலானவனென்று
ரல்லுகிற காரணத்தினால் நான் உன்னிடத்தில் பரிதிபுள்ளவனா
றன் வீரனே! நீ எண்ணுகிறபடியே பாண்டவபரேஷ்டனான
ஜானனோடு போர்புரிகின்ற காணனுக்கு இத்தோ நான் ஸாரத
செய்கிறேன் வீர! விகாததனகுமாரரான காணனைப்பற்றி
ரக்கு ஒருவிதமான பிரதிஜ்ஞை இருக்கின்றது அவனுக்கு
ரில் என்னிஷ்டப்படி வராததைக்கண் வெளியிடவேன்'
எனமுன பாரதரே! உமமுடைய புத்திரன், 'அவ்வாறே ஆகட
' என்று சொல்லி அந்த மத்திரராஜனுடைய அபிப்பிராயத்
தக காணனிடம் கூறினான்

இருபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

நாயோதனன் சுல்யனுக்குத் திரிபுராஸ்ராரிகதையைச் சொல்லத்
தோடங்கியதும், கிரிபுராஸ்ரரால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட
தேவர்களுக்கு நந்தர் பிரஸன்னரானதும்)

தூயோதன்ன, 'மத்திரராஜரே! உங்களுக்கு நான் பின்னும்
ரைக்கப்போகிறதைக் கேட்கவேண்டும் பிரபுவே! முன்பு தேவா-
ராயுதத்ததில் நடந்ததும் மிக்க தவமுடையவரான மாராகக்
யரால் என பிதாவினிடத்தில் சொல்லப்பட்டதுமான வரலாறு
னைததையும் சொல்லுகின்றேன் எனனிடத்தினின்று நீ
ததினால் தெரிந்துகொள்ளும் இவ்விஷயத்தில் நீ ஆலோசனை
யயவேண்டாம் நற்குலத்திற்பிறந்த அரசராகவெல்லாரும்
மாராததங்களுடைய நிச்சயத்தைக் கேட்டு தெரிந்துகொள்ளா-
டால் அதுவே பெருங்கலக்கமென்பது நிச்சயம் தேவர்களுக்
ம அஸ்ராரங்களுக்கும் பெரிய மேனமைபுண்டாயிருந்தது அப-
பாழுது காவமுடையவர்களான லிமஹிகாபுத்திரர்கள் தேவா-
ள நாசமசெய்தாராகப் பலத்தினால் காவங்கொண்ட அந்தத்
னவர்கள் தேவர்களாலே தோலவி அடைந்தவர்களாகச் செய-

யப்பட்டார்கள் ராஜரே! அநதசசமயத்தில் முதலில் (தேவர்களைய துன்பத்துக்குக் காரணமான) தாரகாஸுரனுடைய யுத்மானது நோந்தது அநத யுத்தத்தில் தேவர்களால் அஸுரர்களைய ஜயிக்கப்பட்டார்களென்று நாம் கேட்டிருக்கின்றோம் தைத்யர்கள் ஜயிக்கப்பட்டபொழுது, தாரகாஸுரனுடைய மூன்றுபுத்திகளும், காலத்தை இழந்தவர்களும் உதஸாகத்தை இழந்தவர்களும், அப்பொழுது பாதாளத்தில் பிரவேசித்தார்கள் புகைகளை நாசம்செய்கிறவர்களான தாரகாஷ்ண கமலாஷ்ண, வித்யுமாலி என்ற தாரகாஸுரனுடைய சூமாரர்கள் உக்கிரமாதவத்தை மேற்கொண்டு சிரேஷ்டமான நியமத்தில் நிலைபெற்று தவத்தினால் தங்களுடைய சரீரங்களை வாட்டினார்கள் பிதாமஹும், வரன்களைக்கொடுக்கிற ஸ்வபாவமுடையவருமான ஸ்ரீபிரமதேவா, இந்திரியநிக்கிரகத்தாலும் தவத்தாலும் விரதானுஷ்டனத்தாலும் ஸமாதியாலும் பிரீதிஅடைந்து அவர்களுக்கு வரதைக்கொடுக்க ஆரம்பித்தாரா ஸாவலோகபிதாமஹரான நானமுரிடத்தினின்று அவர்கள்னைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து எப்பொழுதும் ஸாவபிராணிகளிடங்களினின்றும் (தங்களுக்கு) மரணம் லாம்பையை வேண்டினார்கள் ஸாவலோகங்களுக்கும குருவும் பிரவுமான ஸ்ரீபிரமமதேவா, அப்பொழுது அவர்களைப்பார்த்து 'அஸுரர்களே! எல்லாப்பிராணிகளாலும் கொல்லத்தகாமலிருக்குநதன்மை உண்டாகாது இவ்விடத்தினின்று திரும்புங்கள் உங்களமனத்துக்கு ருசித்திருக்கிற வேறுவரத்தைப் பெற்று கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார் ராஜரே! பிறகு, அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அடிக்கடி பலவாறாக ஆலோசித்து ஸாவலோகே வரரானசத்ரா முகரைவணங்கி இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைத்தார்கள் 'இஷ்டப்படி செல்லக்கூடியதும் மங்களகரமானது விரும்பப்படுகின்ற ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் நிரம்பியதும் தேவர்களாலும் தானவர்களாலும் நாசம்செய்யத்தகாததுமான நகரத்தை வாஸஸ்தானமாக ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறோமே தேவரே! பிரபிதாமஹரே! யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் ஸாபககூட்டங்களாலும் நாஸூதி ஜாதியில்தோன்றின பிராணிகளாலும் பிசாசங்களாலும் சஸ்திரங்களாலும் பரமமவாதிகளுடைய சாபங்களாலும் நாசம்செய்யப்பட்டத மூன்றுபட்டணங்களை எங்களுக்கு நீர் கொடுக்கக்கடவீர் தேவரீருடைய அணுகரத்தை முன்னிட்டுநாங்கள் இவ்வுலகத்திலமூன்றுபட்டணங்களை யேவாஸ்தானமாகக்கொண்டு இந்தப் பூமியில் சஞ்சரிக் கப் போகின்றோம்

பிரகண்ககானவருஷங்களை சென்றபிறகு, ஒருவரோடொருவா
ரப்போகின்றோம் தோஷமற்றவரே! இந்த மூன்று பட்டணங்க
ளையுமடையப்போகின்றன ஒன்றுசோந்த இந்தமூன்று பட்
ணங்களையும் அப்பொழுது பெருமைபொருந்திய தேவஸரேஷ்ட
ன் எவன் ஒரே பாணத்தினால் நாசம்செய்வனோ அவனே எங்க
க்கு மருதபுவாகுக ' என்று வேண்டினார்கள் அந்தத்தானவா
ந்நீட்டய அந்தவாரத்தைக்கேட்டு, பிதாமஹரான ஸ்ரீபிரமம
வா, 'இவ்வாறு ஆகுக' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு
யலோகத்திற்கு ஏகினான் பரமமதேவரிடத்தினின்று வரத்
தப்பெற்றுப் பிரீதியடைந்தவர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்
தாரகனுடைய புகழ்ச்சிகள் ஒருவரோடொருவா ஆலோசித்து
ன்றுபட்டணங்களையும் படைப்பதற்காக எல்லாச்சிறப்புவேலைகளி
ம் மிக்க தோசசிபுள்ளவனும் மூப்பிலலாதவனும் தைதயாகளா
ம் தானவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றவனுமான மயனை வரித
ர்கள் பிறகு, புத்திசாலியான மயன் தன்னுடைய தவத்தி
லே ஸ்வாண்மயமும் வெள்ளிமயமும் அவ்வாறே ¹ இருமபு
முமான மூன்றுபட்டணங்களை உண்டுபண்ணினான் பகைவா
ர வாட்டுகிறவரே! அவைகளுள், பொன்மயமான பட்டண
னது தேவலோகத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது வெள்ளிமயமான
ட்டணம் ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருந்தது அவைகளுள்,
நம்புமயமான பட்டணமோ அப்பொழுது பூமியில் நிலைபெற
ந்தது ஒவ்வொரு பட்டணமும் தூறுயோஜனை விஸதார
டையது, அவ்வளவு நீளமுடையது உறுதியானது, கொத்த
ங்களோடு கூடியது, பெரிய பிரகாரங்களையும் கோட்டை
யில்களையுமுடையது, சிறந்தவீடுகளால் நெருங்கியது, விசால
ன் பெரிய ராஜவீதிகளோடு கூடியது, பற்பலவிதமான உபப
ங்களாலும் வரசல்களாலும் விளங்கியது ராஜஸரேஷ்டரே!
ந்த மூன்று பட்டணங்களிலும் திவ்யமான மாலைகளையும் ஆடை
ளையும் அணிந்த அஸுரர்கள் தனித்தனி அரகர்களாயிருந்தா
ர திவ்யமான பொன்னகரமானது மஹாத்மாவான தார
கூஷ்ணுடையதாக இருந்தது வெள்ளிமயமான பட்டணமானது
ல்லாகூஷ்ணுடையதாயிருந்தது ¹ இருமபுமயமான பட்டணமா
து விதபுனமாலியினுடையது அந்த மூன்று தைதய அரகா
நம் மூன்று உலகங்களையும் வல்லமையினால் கவாந்துகொண்
ார்கள் ' பரமமா எனபவன் யா?' என்றும் சொன்னார்கள்

¹ 'காரஷ்ணயஸம்' எனபது மூலம்

ஒப்பற்ற வீரியமுள்ளவாகளும் உத்தமர்களுமான அப்படிப்பதானவர்கள், லக்ஷ்மும் பத்து லக்ஷ்மும் கோடிகளுமாக அங்கிருந்து வந்து கடிஞர்கள் முன்பு தேவர்களாலே காரம் செய்யப்பட்டவர்களும் மிகக் கொழுப்புள்ளவர்களும் மாமஸ பக்ஷக்காள் பெரிதான ஐஸ்வர்யத்தை விருமபித்திரி மென்கிற தூக்கத்தை அடைந்தார்கள் இந்த எல்லா அஸுரருக்கும் மயன் எல்லாவிதமான உபாயங்களையும் சொல்லுகிறவயிருந்தான் அவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்த அஸுரனெல்லோரும் ஒரிடத்தினின்றும் பயமில்லாதவர்களாக இத்தார்கள் திரிபுரத்தை வாஸஸ்தானமாகக்கொண்ட எந்தாரன் எந்த விருப்பத்தை மனத்தினால் நினைத்தானோ அந்த விருப்பத்தை அவனுக்கு மயன் மாயையினாலே அப்பொழுது நிவேற்றினான் மஹாபலசாலியான் ஹரியென்று பிரஸித்திபெற்றதாக்கக் குமாரன் ஒருவனிருந்தான் பிதாமஹரான் பிரதேவா எதனால் ஸந்தோஷமடைவரோ அந்த உத்தமமதவத்தை அவன் செய்தான் ஸந்தோஷமடைந்திருக்கின்ற பரதேவரைப் பார்த்து, ஹரியான்வன், 'சஸ்திரங்களால் கொல்லப்பட்டு எந்தக் குளத்தில் விழுபவர்கள் மறுபடியும் அதிக சாலிகளாகத் தோன்றுவார்களோ அந்தக் குளமானது என்னுடைய பட்டணத்தில் உண்டாகவேண்டும்' என்று வேண்டின பிரபுவே! தாரகாக்ஷனுடைய குமாரனும் வீரனும் அந்த ஹரியான்வன் வரத்தைப்பெற்று அவ்விடத்தில் மரித்தகளைப் பிழைக்கச்செய்யும் 'மருதஸஞ்சிவினி' என்கிற அவன் மான குளத்தை உண்பெண்ணினான் ராஜரே! எந்த அஸுரன் எந்த ரூபத்தோடும் எந்த வேஷத்தோடும் அடிக்கப்பட்டுத் தக்கத்தில் தள்ளப்படுகிறானோ அவன் ஸம்பூரணமான பலத்துடனவீரயத்துடனும் சௌரயத்துடனும் அவ்வித ரூபத்துடனவேஷத்துடனுமே உண்டாகிறான் மஹாதமாவான் அந்த ஹனுலே உண்பெண்ணப்பட்டதும் இவ்விதமான வீரயத்துடன் சயதுமான அந்தத் தடாகத்தை அடைந்து திரிபுரவாளான அஸுரர்கள் உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் துன்பஞ்சுத்தார்கள் மிகக் தவத்தினால் விரித்திபெற்றவர்களும் தேவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறவர்களும் (அஸுரர்கள்) அஸுரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, பத்து அஸுரர்களை உண்பெண்ணினார்கள் அரசரே! அவர்களுக்கு புத்தத்தில் எவ்விதத்திலும் சுயமுண்டாகிறதில்லை பிறகு, (பரமமதேவருடைய) வர

ததினாலே இறுமாப்பை அடைந்தவர்களான அந்த அஸுரர்கள்
 அபத்தினாலும் மோகத்தினாலும் பற்றப்பட்டவர்களும் புத்தியை
 நதவர்களும் பயமற்றவர்களும் ஸம்மானபேராவலுள்ளவர்களு
 கி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஆங்காங்கு அந்த அந்த ஸம்
 களில் பரிவாரங்களுடனகூடின தேவர்களை ஒடுமபடிசெய்து
 களிஷ்டப்படி ஸஞ்சரித்தார்கள் கெட்டநடை புள்ளவர்களான
 னவர்கள் எல்லாதேவோதயானவர்களையும் தேவதைகளுடைய
 ஸஸ்தானங்களையும் பரிசுத்தமான ரிஷிகளுடைய ஆஸ்ரமங்
 களையும் அவ்வாறே சமணியமானநாடுகளையும் வரம்புகடந்து நாசம்
 யதார்கள் பிதிரகங்களுடனகூடின தேவர்களும் ரிஷிகளும் தங்
 தங்கள் ஸ்தானங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள்
 வவிரோதிகளான அந்த மூன்று அஸுரர்களாலே மூவுலகங்
 றும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன பிறகு, உலகங்களை பீடிக்கப்படும
 றது வஜ்ராயுதத்தைக்கையிலேந்திய இந்திரன், தேவர்களால்
 ட்ப்பட்டுத் திரிபுரங்களையும் எல்லாப்பக்கத்திலும் சூழ்ந்து
 ிததுப்போர்புரிந்தான் ராஜரே! பகைவர்களை அடக்குப
 ர! தேவராஜனான இந்திரன், அந்தப் பிரம்மதேவருடைய
 ததினால் கொடுக்கப்பட்டவைகளும் பிளக்கமுடியாதவைகளு
 ன முப்புரங்களையும் பிளப்பதற்குச் சக்தியற்றவனானபொழுது
 நது அந்தப் பட்டணங்களை விட்டுவிட்டு அந்தத்தேவர்களோடு
 டலே அஸுரர்களால் செய்யப்பட்ட அபகாரத்தைச் சொல்லு
 றதாக அப்பொழுது பரம்மதேவரை அடைந்தான் அவர்
 , எல்லா உண்மையையும் உரைத்து முடிசுள்ள நன்றாக
 னங்கி, 'பகவானே! அந்த அஸுரர்களைக் கொல்லும் உபாயத்
 தச் சொல்லவேண்டும்' என்று விண்ணப்பம் செய்தார்கள்
 தத் வராததையைக் கேட்டு மஹிமையுள்ள ஸ்ரீ பரம்மதேவா
 வர்களைப்பார்த்து, 'தேவர்களே! நீங்கள்னைவரும் என்னுடைய
 ககிய கௌரவத்தைக் கேளுங்கள் அஸுரர்கள் எப்பொழு
 ிம கெட்ட ஸ்வபாவமுடையவர்கள் அவர்களும் தேவா
 ராகிய நீங்களும் என்னுடையவர்களே அஸுரர்கள் சக்தி
 ளவர்களல்லா, (ஆனாலும்) அவர்களைவைவர்களும் உங்களை
 மலிகினிறார்கள் நாளை எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஸமன
 துவிஷயத்தில் ஸமசயமில்லை துஷ்டங்கள் கொல்லப்பட்டத தக்க
 களென்பதனால் இவ்விஷயத்தை உங்களுக்கு நான் சொல்லு
 றன அந்தத் தூக்கங்கள் ஒரேபாணத்தினால் பிளக்கத்தக்க
 கள் வேறுவித்தத்தாலில்லை அந்தப்பட்டணங்களை முககண்

ணரே பாணததால நனருகப பிளபபதற்குத் திறமையுள்ளவர் களனைவாகளும், ஜகதீஸ்வரரும் ஜயசீலரும் உத்தமமான காரய களைச் செய்கின்றவருமான ஸ்தானுவை யுத்தமசெய்யும்படி சீ ரம வேண்டும்கள் அந்த ஈஸ்வரா அஸுரர்களை ஸமஹரிப்பா என்று கூறினா அவ்விதமான வாக்கியத்தினாலே தூண்டப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள் முடிவணங்கி நின்றார்கள் மங்களகரமா மனத்தை யுடையவர்களும் மஹாதமாகசனமான தேவஸுரே டர்கள் தேவவருஷத்தில் ஆயிரமவருஷம் தவமபுரிந்து விருஷ தவஜரிடம் சென்றனா தேவர்கள் பரமமானவை முன்னிட கொண்டு சரணயரான் ருத்திரரைச் சரணமடைந்து சாஸ்வதமா வேதமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு பெருந்தவம் புரிந்தார்கள் எல்லோரும் மனமகளை எரித்தவரும் தேவர்களுக்கூற தேவரு ஸுரேஷ்டரும் ஸ்திரமாயிருப்பவரும் வரங்களைக் கொடுக்கி வரும் மூன்றுகண்களையுடையவரும் மங்களரூபியுமான ஈஸ்வர ஸாவவித்ததினாலும் சரணமடைந்தார்கள் அந்தத் தேவர்கள் (எல்லாபிரஜைகளையும்) ஸமஹரிப்பவரும் துதிகத்தக்கவரு பிறப்பில்லாதவரும் சந்திரனால் அடையாளமிடப்பட்ட தலை வையுடையவரும் பயம் நோந்த காலங்களில் அபயம் கொடு வரும் தவறாத வீரதமுள்ளவரும் ஸாவவஸ்துக்களையும் தம் ச மாகக்கொண்டவரும் பெருமையுள்ளவரும் உலகத்தையெல்ல ஸவருபத்தால் வியாபித்திருக்கின்றவருமான ருத்திரரை, உக் மானவையும் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்யவையுமான மந்திர களால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள் எந்தப் பகவான் பறபலவ மான தபோவிசேஷங்களால் தம்முடைய மஹிமையை அந் திருக்கிறாரோ, எந்தப்பகவான் புத்தியினால் நிச்சயிக்குதத் ஆதமத்தனுவத்தைத் தாமாகவே அறிந்திருக்கிறாரோ, எந்த பகவானுக்கு எப்பொழுதுமே மனமானது தம்வசத்தில் ந் பெற்றிருக்கின்றதோ அதற்கைய மகிமை பொருந்தியவரு தேஜோராசியும் உமாபதியும் (பாவங்களைப்) போக்குகின்றவரு ஐஸ்வரியமுள்ளவரும் உலகத்திலமற்றொருவரும் நிகரில்லாதவரு அதிகமாகத் தட்சிணசெய்யவரும் பாபமற்றவருமான ஈஸ்வரன் அந்தத்தேவர்கள், மிகுந்த முயற்சியினால் ஸாக்ஷாதகரித்த கள் ஒருவராயிருக்கின்ற அந்தப்பகவான் அப்படிப்பட்ட ருபத்தினிடத்தில் பலவிதருபங்களை உண்டுபண்ணினா அந் மான ஆச்சரயத்தையுடையவர்களான தேவர்களனைவாகளும் மஹாதமாவிடத்தில் ஆதமாவினுடைய பிரதிபிம்பங்களாயிருக்க

ஸபரூபங்களைக் கண்டார்கள் ஸாவபூதஸ்வரூபியும் பிறப்பற்ற
நம் உலகத்திற்கு நாதருமான அந்த ருத்திரரைக்கண்டு தேவா
நம் பிரமமரிஷிகளும் சகல பூமியிலபடுமபடி நமஸ்கரித்தனா
ரகரா, வணங்குகின்ற அந்தத் தேவர்களைப்பார்த்து, ‘மங்கள
ண்டாகுக’ என்று ஆசீர்வதித்து, அவர்களைப் புகழ்ந்து (பூமியி
ன்று) எழுந்திருக்கும்படிசெய்து, பகவானான அவர், புன்னகை
ன, ‘சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்’ என்று வினாவிரா பிறகு,
கண்ணராலே அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்ட அந்தத் தேவர்கள்,
நனிலையிலிருக்கின்ற மனத்துடன் ஸ்வரரைப்பார்த்து, ‘பிர
வ! தேவரீருக்கு வந்தனம், வந்தனம், வந்தனம் தேவதைகளுக்
ல்லாம் அதிதேவதையானவரும் பிரான்வல்லபையான அம்பி
கக்கு இருப்பிடமானவரும் அதிககோபமுள்ளவரும் தக்ஷப
ஜாபதியினுடைய யாகத்தை அழித்தவரும் ஸ்ருஷ்டி
ததாகளாலே ஸ்நேகாத்நிர்ம செயப்பட்டவருமான உமக்கு
ந்தனம் ஸ்நேகாத்நிர்மசெய்யப்பட்டவரும் ஸ்நேகாத்நிர்ம செய
பட்டதக்கவரும் ஸ்நேகாத்நிர்ம செயப்படுகின்றவரும் மங்கள
களுக்கு உதபத்திஸ்தானமாயிருப்பவரும் மிகச் சிவந்தவரும்
(ராணிகளை) ரோதனம் செய்யும்படி செய்கின்றவரும் கறுத்த
ழத்தைபுடையவரும் சூலத்தைத் தரித்தவரும் ஸபலமானவரும்
மருகசரீரத்தைத்தரித்தவரும் சிறந்த ஆயுதங்களால் போர்புரி
னவரும் ஆராதனத்துக்குத் தகுந்தவரும் சுதந்திரம் க்ஷயத்
கக்கு காரணமாயிருப்பவரும் ஹிமலிக்கின்றவரும் ஒருவரா
ம தடுக்கமுடியாக்கவரும் சக்கிரஸ்வரூபியும் பிரமமஸ்வரூபியும்
ரமமசாரியும் ஜகதீசரும் மனத்தினுலே அளவிடமுடியாதவரும்
ஷ்டாசுனை) ஸமஹாரிக்கின்றவரும் புலித்தோலைஆடையாகஉடுத்த
வரும் தவத்தில் பற்றுதலுள்ளவரும் மஞ்சளநிறமுள்ளவரும்
ரதங்களை அனுஷ்டிப்பவரும் யானைத்தோலைப்போர்த்தவரும்
பரமமனையருக்குப் பிதாவும் முககண்ணரும் உத்தமமான
புதங்களைத்தரித்தவரும் சரணடைந்தவர்களுடைய துன்பத்
த நீக்குகின்றவரும் பிரமமத்வேஷிகளுடைய கூட்டங்களை நாசம்
செய்கின்றவரும் வணஸ்பதிகளுக்குப் பதியான்வரும் வணங்குக
ப்பதியானவருமான தேவரீருக்குவந்தனம் பசுக்களுக்கெல்லாம்
தியும் எப்பொழுதும் யஜ்ஞங்களுக்குப் பதியுமான தேவரீருக்கு

1 மருகம்=மான ‘மருகாஷாய’ என்பது மூலம் அக்ஷம் என்பதற்
சரீரம் என்றும் கண் என்றும் பொருளுண்டு மானினுடைய கண்
பானற் அழகிய கண்களையுடையவரென்றும் கொள்ளலாம்

வந்தனம் ஸைனயங்களை யுடையவரும் மூன்றுகண்களையுடையவரும் அளவுகடந்த வல்லமை பொருந்தியவருமான தேவரீருக்கு வந்தனம் மனோவாகுக்காயங்களால் உமமைச் சரணமடைந்திருக்கின்ற எங்களைத் தேவரீர் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று வேண்டினார்கள் பிறகு, பகவான், பிரஸன்னராகி, 'நலவரவா' என்கிற வாரததையினால் அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச்செய்து, '(தேவர்களே!) உங்களுடைய பயமவிலகட்டும் உங்களுக்கு யான் எனச் செய்யவேண்டும்? சொல்லுங்கள்' என்று நியமித்ததா ஈஸ்வருடைய வாரததையைக்கேட்டுத் தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(தேவர்கள், நத்திரருடையவசனத்தினால் அவருக்குத் தகீதம் பலத்திசரிபாசி கோழித்து அவருடைய திரிபுரஸம்ஹாத்தின் பொருட்டுப் படைஎடுத்திச்சேர்ந்து.)

மஹாதமாவான ருத்திரராலே பிதிருக்கள, தேவர்கள், ரிஷிகள் இவர்களுடைய கூட்டங்களுக்கு அபயம் கொடுக்கப்பட்டவுடனே, உலகத்திற்குப் பிதாமஹரான பிரமமதேவா, சங்கரரைப் பூஜித்தாக கூறலானா 'இந்த அஸுரதாக்கங்கள் மூவுலகங்களுக்கும் ஆக்கிரமிக்கின்றனவல்லவா? பிரஜைகளுக்கு யாநாதன கோரூபிகளான அந்த தரிபுராஸுரர்களனைவர்களையும் காலதாமதமின்றி ஸமஹாரம் செய்யும் தேவநாதரே! சிறந்த இந்தப் பரமமபதவியை அடைந்திருக்கின்ற என்னால் வரங்களைக் கொடுக்கக்கூடியகாலமநேரத்தபடியால் தான்வார்களினபொருட்டுப் பெரிவரம் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது யுத்தத்தில் அவர்களைக்கொலதுகிறவா வேறொருவருமில்லை என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம் ஸாவபிராணிகளுக்கும் ஈஸ்வரரே! உலகமரியாதையைக் கடந்தவர்களான அந்த அஸுரர்களை உமமைத்தவிர வேறொருவன் ஸமஹாரிப்பதற்குத் தகுந்தவனல்லன தேவரீர் ஒருவரே இவர்களைக் கொல்லதில் தகுந்தசத்தரு தேவரே! சரணமடைந்த வேண்டுகின்ற தேவர்களுக்குத் தேவரீர் அருளபுரிவீராக வேண்டினவர்களுக்கு வேண்டினவற்றைக் கொடுப்பவரே! யுத்தத்தில் அஸுரர்களைக்கொல்லும் (பகைவார்களின்) காவத்தை அழிப்பவரே! தேவரீருடைய அனுகரகத்தினால் உலகமுழுமையும் ஸுமமாக விருத்தியடைந்தது தேவரீர் தேவர்களுக்குச் சரணயா உமமை நாங்கள் சரணமடைந்தோம்' என்று கூறினா

ஈஸ்வரர், 'உங்களுடைய சத்துருக்களைவார்களும் கொல்லப் பட்டதகவல்களென்பது எனனுடைய எண்ணம் பலசாலிசனான தவ சத்துருக்களை நான் ஒருவனுயிருந்து ஸம்ஹரிப்பதற்கு னம் எழவில்லை நீங்கள்வார்களும் ஒருங்குசேர்தும், எனனுடைய தேஜஸுடன் கூடியும் மஹாபலசாலிகளான அந்த அஸுரர்களைவார்களும் கூட்டமாக யுத்தத்தில் வெல்லுங்கள்' என்று யமித்தார தேவர்கள், 'எங்களுடைய தேஜஸும் பலமும் எவளவோ அவ்வளவைக்காட்டிலும் இரண்டுமடங்கான தேஜஸும் பலமும் அஸுரர்களுக்கிருக்கின்றன' என்று நாங்கள் என்னுன்னேரும் அவர்களுடைய தேஜஸும் பலமும் காணப்பட்டவைல்லவா?' என்று தெரிவித்தவர்கள் ஈஸ்வரர், 'எவர்கள் உங்களுக்கு அபராதிகளோ அந்தப்பாபிகள் ஸாவலித்ததினாலும் (என்றால்) கொல்லத்தக்கவர்கள் நீங்களெல்லோரும் எனனுடைய தேஜஸு பலம் இவைகளுடைய ஒருபாதியினாலே பகைவர்களை ரசஞ்செய்யுங்கள்' என்று நியமித்தார தேவர்கள், 'ஸுரேஸ்வரே! தேவரிருடைய தேஜஸின் பாதிப்பாகத்ததைத் தரிப்பதற்கு நாங்கள் சகதியற்றவர்களாயிருக்கிறோம் தேவரிே எங்கள் எல்லாருடைய பலத்தின் அரத்தாமசத்தினாலும் பகைவர்களை ரசஞ்செய்யும் தேவரே! எவ்வித்ததினாலும் நாங்கள் ரக்ஷிப்பபட்டதகவல்கள் மஹாதேவரே! நீரே எங்களைக் காப்பாற்றும் நீரே பகைவர்களைக் கொல்லும்' என்று பிரார்த்தித்தவர்கள் ஈஸ்வரர், 'எனனுடைய தேஜஸைத் தரிப்பதற்கு நீங்கள் சகதியற்றவர்களாக இருப்பீர்களேயாகில், நானே உங்களுடைய தேஜஸிற் பாதியோடு கூடியவனாக இந்தச் சத்துருக்களைக் கொல்லவேன தேவர்களே! நீங்கள்வார்களும் ஒன்றுசேர்து நான் பலத்திற் பாதியை யுத்தத்தில் தாங்குவதற்குச் சகதியற்றவர்களாயிருப்பீர்களானால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் அஸுரர்களும் தேவர்களுமான எல்லோரும் எனக்குச் சமம் தேவர்களே! நான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மங்களத்தை ண்டுபண்ணுகிறவனுயிருக்கிறேன் அதனாலேதான், எனக்குச் சுவத்தனமை ஆனால், அந்தத் தேவசத்துருக்கள் அதாமத்துடன் இருக்கின்றார்கள் அதனாலும், உங்களுக்கு ஹித்தத்தைச் செய்ய வண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலும், என்னால் அவர்கள் கொல்லப்பட்டதகவல்கள் என்னைச் சுரணமடைந்தவர்களும் தரும் தினால் ஜயமபெற விருப்பமுள்ளவர்களுமான உங்களுக்கு யான் தவிப்பிரியப்போகின்றேன், உங்களுடைய பகைவர்களைக் கொல்

லபயோகிறேன எல்லாததேவர்களும் தனித்தனியாகப் பல
தில் பாதிபாதி எனக்குக்கொடுங்கள் துன்பத்தை அடைவிக்
பட்டவர்களான எல்லாப்பிராணிகளும் எனக்குப் பசுவாயிரு
கும் தனமையை ஏற்படுத்திக்கொள்ளட்டும் தேவர்களே ! பசு
களுக்குப் பதியாயிருக்கரு தனமையானது இப்பொழுது எனக்
கூண்டாகுக இவ்வாறு தேவசத்துருக்களான பசுக்களைக் கொ
றும் நான் பாபத்தைபடையமாட்டேன் திவ்யமான ரத்தந
யும் (பனகவாபடையைத்தாண்டிச்) செல்லசகடிய தேவர்களுக்கி
கையும் விலையும் அம்பையும் ஸாரதியையும் ஏற்படுத்துங்கள்
அந்த ஸாதனங்களால் உங்களுடைய சகதுருக்களை நான் ஜயி
பேன் ' என்று கூறினா தேவர்களுக்குத் தேவரும் பூமிக்கு நாத
மான ஈஸ்வருடைய இவ்விதமான வார்த்தையைக்கேட்டு
தேவர்களெல்லோரும் பசுத்தனமையைப்பற்றி ஸந்தேசங்கொ
டவர்களாக வியஸனமடைந்தார்கள். அவர்களுடைய மன
பாவத்தைத் தேவரான ருத்திரா அறிந்து அவர்களைக் குறித்
இவ்விதமான வசனத்தை உரைக்கலானா ' தேவஸரேஷ்ட
களே ! உங்களுக்கு இந்தப் பசுத்தனமைவிஷயத்தில் பயமவே
டாம் பசுத்தனமைக்கு விமோசனத்தைக்கேளுங்கள் அதனை
செய்யவேண்டும் உங்களுள் எவன் பசுபதியான எனவிஷயமா
விரதத்தை அனுஷ்டிக்கிறானோ அவன் பசுத்தனமையினின்று வ
டுபடுவான் உங்களுடைய கோஷ்டியில் நான் ஸத்தியமா
பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன் இன்னும் மற்ற எவர்கள் இந்த
தத்தை அனுஷ்டிப்பார்களோ அவர்களும் விடுபடுவார்கள்
எவன் கடைசிககாலம் வரையிலாவது பன்னிரண்டு வருஷமாவ
மூன்று ருதுக்களடங்கின அரைவருஷமாவது ஒரு மாதமாவ
பன்னிரண்டு நாளாவது (அனுஷ்டிப்பானோ) அவன் பசு
த்தனமையினின்று விடுபடுவான் ஆதலால், சிறந்ததும் சிறந்த
மானதும் திவ்யமுமான இந்த விரதத்தை நீங்கள் அனுஷ்டிப்பீ
' ளாக ' என்று கூறினா தேவதேவர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட
வரும் பிரபுவும் தலைவருமான அந்தச் சங்கரரைப் பார்த்த
தேவர்கள், ' அவ்வாறே ஆகட்டும் ' என்று சொல்லிவிட்டு, ' எ
ருடைய தேஜஸைச்சேர்ந்த இந்த ஆததாமசத்தையும் தேவ
பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் ' என்று விண்ணப்பம் செய்தாராக
ராஜஸரேஷ்டரே ! சூலபாணியான சங்கரா, ' அவ்வாறே ஆகட்டு
என்று மறுமொழிகூறினா பிறகு, தேவர்களனைவர்களும் மஹ
மாவான் ' பசுபதியின்பொருட்டுத் தேஜஸினுடைய பாதினை

கொடுத்தாராக எல்லாத் தேவர்களுடைய தேஜஸினுடைய பாதி யையும் பெற்றுக்கொண்டு தேஜஸினுலே அதிகரித்தவராகி மீண்டும் அதிக பலசாலியானா அதுமுதல் அவா தேவர்களுள் தேவ தீதவரானா, அப்பொழுது, பசுவருபிகளான எல்லாப்பிராணிக ளுக்கும் பதியுமானா, பசுக்களாயிருக்கின்ற எல்லாப் பிராணிக ளுக்கும் பதியாயிருத்தலால் பசுபதியென்றும் மங்குததை உண்பெண்ணும் தன்மையால் பவநென்றும் சொல்லப்படுகிறா லிகக கார்த்தியுடையவரான தேவதேவா எல்லாத் தேவர்களுடைய, தேஜஸிலும் பாதியைப் பெற்றுக்கொண்டு, அந்தத் தேஜஸினு ளுள்ளுக் ஜவலிக்கின்றவாபோலிருந்துகொண்டு அவா களைவாக ளாயும் பிரகாசிக்கச்செய்தாரா பிறகு, தேவர்களைவாருப் புராரி யான ருத்திரருக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தாராக (அத்னா) ருத் திரா மஹாதேவரும் தேவதேவரும் மஹேஸ்வரருமானா

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்.

விஸ்வகாமா தேவர்களுடைய கட்டளையினால் பூமி முதலானவற்றை ஸாதனமாகக்கொண்டு யுத்தத்துக்குத் தேர் அமைத்தது)

எல்லாத் தேவர்களும், மஹாதமாவான சங்கரரின்பொருட் த தமது தேஜஸில் பாதியைக் கொடுத்தும், பசுத்தன்மையை றுக்கொண்டும், குறைவில்லாதவனான விஸ்வகாமாவை அழைத் ததே தோ அமைக்கும்படி சொன்னார்கள் விஸ்வகாமாவும் ஆலோ ததுத் திவ்யமான ஒரு ரத்ததை உண்பெண்ணினான், ஒன்று- சாந்ததும், விசாலமானதும், பட்டணங்களுடைய வரிசைக்- நடனகூடினதும், மலைகளோடும் காடுகளோடும் தீவுகளோடும் டியதும், எல்லாப்பிராணிகளையும் தரிக்கின்றதுமான பூதேவியை, தமாகச் செய்தான், நக்ஷத்ரமண்டலத்தை மூக்கணையாகவும்¹ மஹாமேருகிரியைக் குடையாகவும் செய்தான், அநேக விருக்ஷங்க ளால் சூழப்பட்டதும் ரத்தனங்களுக்கு இருப்பிடமானதும் சிறந் துமான இமயமலையையும் பறபல மரங்களாலும் கொடிகளாலும் யாபிக்கப்பட்ட விரத்யமலையையும் திடமான¹ அவஸகரம் பர ஷ்டானம் முதலான தேருறுபுகுகளாக அப்பொழுது ஏற டித்தினான் மிகக் மஹிமையுள்ளவனான தவஷ்டாவானவன்

1 தேருறுபுகுகள் பலவற்றிற்குப் பொருள் ஈசசயிக்கக் கூடாமை னால், அவைகள் மூலத்திலுள்ளபடியே பதிப்பிக்கப்பெற்றன

நானுவிதமான பக்ஷிகளையுடைய அஸ்திகிரியை அதிஷ்டானமாக
செய்தான், உதயபாவத்ததைக் கூபரமாக ஏற்படுத்தினான் மீ
களுக்கும் முதலைகளுக்கும் சுறாமீன்களுக்கும் இருப்பிடமானது
தான்வாகளுக்கு இருப்பிடமானதும் பட்டணங்களாலும் ர
தினச் சூரணங்களாலும் விளங்குகின்றதுமான ஸமுத்திரத்தை
இருசாக்சசெய்தான் நக்ஷத்ரங்களுடைய கூட்டங்களால் அல்
கரிககப்பட்டசந்திரனை ஒரு சககரமாக்செய்தான் கிரணஸமுகந
ருடனகூடின சூரியனை மறறொரு சககரமாக்செய்தான் குண
வற்றவனான விஸ்வகாமா கணகையையும் ஸரஸவதி நதியை
இரண்டு அம்புத்தூணிகளாகச் செய்தான் அவவிதமே, நீர்
பெருக்குள்ள நதிகள் தேருக்கு அலங்காரங்களாயின மூன்
அகனிகளையும் மந்திரத்தினபடி அநத ரத்ததின 1 திரிவேணு
மாக்செய்தான் நக்ஷத்திரங்களை ரத்ததிறகு அதுகாஷ்டங்களா
வும் பிரகாசிக்கின்ற 2 வருதங்களாகவும் ஏற்படுத்தினான் ஒஷ
களையும் கொடிகளையும் ஒளிபொருந்திய மணிகளுடைய ஸமுகமா
ஏற்படுத்தினான் விபுவான விஸ்வகாமா மாஸங்களாலும் பக்ஷ
ளாலும் ருதுகளாலும் அஹோராததிரங்களாலும் 3 கலைகள
லும் காஷ்டைகளாலும் அவவாறே அயனங்களாலும் ரத்தந
அலங்கரித்தான் அநதரிஷ்டத்தை துகமாகவும் பிரளயக
மேகங்களை துகத்தினுடைய கணுக்களாகவும் 4 தருதி மேன
ஸதிதி ஸன்னதி இவைகளை முளையாகவும் ருக்வேத ஸாமவேத
களை ரத்ததினுடைய பாரத்தைப் பொறுக்கும் இரண்டு குதின
ளாகவும் ஏற்படுத்தினான் யஜுர்வேதமும் அதாவனவேத
மாகிய இவ்விரண்டையும் பிரதின இரண்டு குதிரைகள்
ஏற்படுத்தினான் வேதத்திலுள்ள பத ஸமுகத்தையும் 5 வ்
வாலி, 6 அனுமதி, 7 குஹு, நல்ல ஒளிபொருந்தின 8 ராக

1 துரோணபாவம் 601-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க

2 பீஷ்டம்பாவம், 412-ம் பக்கம் குறிப்பிலும், துரோணபாவம் 10
பக்கம் குறிப்பிலும் காண்க

3 விராட்பாவம் 218-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

4 ஆதிபாவம் 240-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

5 சந்திரகலை தோற்றுகிற அமாவாஸையைக்குப் பெயர்

6 ஒரு கலையினால் குறைவுபட்ட சந்திரனுடன் கூடின பெளரண
விகுப் பெயர்

7 சந்திரகலை சிறிதும் இல்லாமலிருக்கும் அமாவாஸையை

8 குறைவற்ற சந்திரமண்டலத்தாடன் கூடின பெளரணமாவலி

வகையும குதிரைகளுக்கு அலங்காரமாகச்செய்தான 1 கூர
 ண்டங்களையும் ஸாப்பங்களையும் குதிரைகளுக்குப் பூட்டாம
 ாகளாக ஏற்படுத்தினான் தாலபருஷ்டம், நஹுஷ்டம், காக
 ாடகம், தனஞ்சயம் இவைகளும் இன்னும் மற்ற ஸாப்பங்களும்
 திரைகளைக் கட்டுவதற்குரியவைகளாயின ராஜரே ! 2 வேதாந
 கள் ஆறும் கடிவாளங்களாக, ஏற்படுத்தப்பட்டன ஓங்கார
 னது விஸ்வகாமாவிலுல அந்தத் தேரினுக்குக் கொறடாவாக
 படுத்தப்பட்டது தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்ட எல்லா யஜ்
 றகளும் துண்டுதுண்டாகத் தேருறுப்புக்களாயின மனமானது
 ற்றிருக்குமிடமாகியது ஸாஸவதீதேவி 3 பரிசுதையயானான்.
 னுவித் அக்ஷரங்களுடன் கூடின சஸ்திரமந்திரங்கள் காற்றினுல
 லக்கப்பட்ட கொடித்துணிகளாயின மின்னலானது இந்திர
 லுடன் கூடின அந்த ரத்ததை ஒளியினுல விளக்கியது கிர
 ற்களுடைய கூட்டங்களாலே சூழப்பட்ட ஆகாசமானது யுத
 ட செய்வதற்காகப் பிளக்கமுடியாததும் ஒளிபொருந்தியதும்
 திரமாயுள்ளதும் காலசக்கரங்களால் எந்தப்பக்கத்திலும்
 ாக்கப்பட்டதுமான கவசமாக ஏற்படுத்தப்பட்டது மஹா
 ரே ! ஆணமையிற் சிறந்தவரே ! இந்தமாதிரி விஸ்வகாமாவி
 ல் அமைக்கப்பட்டதும் பண்களாகக்குப் பயத்தைப் பெருக்கு
 ம ரத்தங்களுள் சிறந்ததுமான அந்த ரத்தத்தில் சங்கரா தம்
 டைய திவ்யாயுதங்களை வைத்தாரா, ஆகாயத்தைக் கொடிமா
 கச்செய்து அதில விருஷ்பத்தை ஸதாபனம் செய்தாரா ஓங்கி
 ழுந்து விளங்குகின்ற பிரம்மதண்டமும் காலதண்டமும் ருத்
 தண்டமும் ஜவாங்களும் ரத்தத்தினுடைய நான்கு திக்கிலும்
 லங்காரங்களாயின ஆறு ருதுகளுடன் கூடின ஸமவதஸரத்
 த் விசித்திரமான விலலாகச்செய்து தம்முடைய சாயையைக்
 றவற்றதும் அழிவற்றதுமான நாணகயிருக ஏற்படுத்தினா
 றிமையுள்ளவரான ருத்திரா காலஸ்வரூபியன்றோ ? அந்த வில
 ஸமவதஸர ரூபமன்றோ ? ஆதலால், ரௌத்திரமான கால
 ததிரியானது விலலுக்குத் திடமான நாணகயிருக ஏற்படுத்தப்
 டது பிறகு, விரத்ததை மேற்கொண்டு நன்கு நிறைவேற
 ரிஷிகள், ரத்தத்தில் பூட்டத் தக்கவையும் களிப்பு மிக்கவையு
 ன் அந்தக் குதிரைகளை ஒவ்வொன்றாகக் கொண்டுவந்து பூட்டி
 கள் ராஜரே ! மந்திரங்களில் கரை கண்டவர்களான மஹ-

1 ஒருவகைப் பிசாசுகள் 2 ஆதிபாவம், 56-மபக்கம் குறிப்பிற்
 ன்க 3 தோத்தட்டின் ஓரத்திலுள்ள வழி

ரிஷிகளாலே வலப்பகசத்து முனையில ருகவேதமானது பூட்ட
பட்டது இடப்பகசத்தில் ஸாமவேதம் பூட்டப்பட்டது தேவ
பிராமமணர்களாலே யஜுர்வேதமானது பின்புறமாக வலப
கத்தில் கட்டப்பட்டது, ராஜரே! அவனிதமாகவே அதாவ
வேதமானது பின்புறத்தில் இடப்பகசத்தில் கட்டப்பட்டது இ
வாறாக அந்தக் குதிரைகள் யஜுருங்களை அறிந்தவர்களான ம
ரிஷிகளாலே ரதத்தில் சோககப்பட்டன அவவாறு சோக
பட்ட அந்த நான்குவேதங்களும் யாகத்தினுடைய மத்தியத்
அடைந்திருந்தால் எவனிதமோ அவனிதமாக விளங்கின உத
மான மனதையுடைய விஸ்வகாமா திவ்யரதத்தை ஏறப்பெத்
பிறகு பாணத்தையும் அமைக்க ஆரம்பித்தான் அழிவற்றவரு
யஜுருத்தை வாகனமாகக் கொண்டவருமான ஸ்ரீ ஹரியைத் தி
னித்துப் பாணமாச அமைத்தான் ராஜரே! ராஜேஸ்வரேஷ்ட
பரிசுத்தமான கந்தத்துடன் கூடின வாயுவை அந்தப் பாணத்த
குச் சிறகாகவும் புறகமாகவும் ஏறப்பெகதினான் உலகமனைத்த
விஷ்ணுஸ்வரூபமென்றும் அக்நீஷோமஸ்வரூபமென்றும் சொ
லப்படுகிறதினாலே அக்நீஷோமாகளை அப்பொழுது பாணமு
தில் ஏறப்பெகதினான் ஷாடகுணய பரிபூரணரும், அளவ
தேஜஸ்யுடையவருமான ஈஸ்வரருக்கு மஹாவிஷ்ணுவான
ஆத்மாவாதலால், அந்த ருத்திரா விஷ்ணுமயமான பாணத்தை
தனுலிலுள்ள நாணகயிறற்ல் சோப்பதை ¹ ஸஹித்தா
பருகு, அங்கிரஸ இவாகளுடைய கோபத்தினின்று தோன்றி
வரும் அகநிபோன்ற குரோதத்தை உடையவரும் ஸஹி
முடியாதவரும் (கண்டத்திலும் சடையிலும் முறையே) கறுப்ப
வும் சிவப்பாகவுயிருக்கின்றவரும் புகைநிறமுடையவரும் தோ
ஆடையாக உடுத்தவரும் பயங்கரரும் லக்ஷம் சூரியர்களுக்
ஒப்பானவரும் தேஜஸ்களுடைய ஜவாலைகளால் சூழப்ப
வரும் மங்களஸ்வரூபியும் கெட்ட நடையுள்ளவர்களை நழு
படி செய்பவரும் ஜயசீலரும் பிரமமத்வேஷிகளை நாசம்
பவரும் உத்தமரும் பிரபுவுமான ருத்திரா தாங்க முடியாததா
கடுங்கோபத்தை அந்தப் பாணத்தில் விட்டாரா ராஜரே! அ
வில்லினுடைய அங்கங்களை அடுத்த கிலைபெற்றிருக்கின்ற ஜங்க
ஜங்கமஸ்வரூபமான இவவுலகமனைத்தும் ஆச்சரியகரமானகா
யுள்ளதாக விளங்கியது அவனிதமான திவ்ய ரதத்தைப்பாரா
அருகு ருத்திரா கவசமணிந்தவராகவுமாயிலவிற்பிடித்தவராக

¹ நீலகண்ட வயாகயான பாடம் இவரு சிறிது வேறுபடுகிறது

நதிரன், விஷ்ணு, அகநி, வாயு இவர்களிடத்தினின்று உண்
 ன திவயமான அம்பைக கையிலெடுத்தார மஹாதேவா
 ப்பொழுது முயற்சியுடன் அநதப பாணத்தைக கையிலெடுத
 த தையாகளையும் தானவாகளையும் நடுங்கச்செய்துகொண்டு,
 தகாயததையும் பூயியையும் நடுங்கச்செய்கின்றவாபோல அநதத்
 தரினமீதேறினா மஹரிஷிகளாலே ஸதோத்திரம் செய்யப்படு
 னவரும் வந்திகளாலே நமஸ்கரிகப்படுகின்றவரும் நடனத்
 ல ஸாமாததியமுள்ள அபஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களால்
 சயப்பபடும நாததனத்தைககண்டு களிப்பவரும் வாககளைக்
 காடுப்பவரும் கத்தியையுடையவரும் பாணங்கையுடையவரும்
 லையுடையவரும் ஜவலிக்கின்றவருமான அநத ஈஸ்வரா புன
 கை செய்துகொண்டு, 'எவன ஸாரதியாயிருக்கக்கூடும்?' என்று
 னவினா

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்

(தேவர்களுடைய வேண்டேலால் பிரம்மா நத்திராந்த ஸாரத்யம்
 செய்ய்தும், நத்திரரால் திர்புரங்கள் எரிக்கப்பட்டதும்,
 துரியோதனன் மறுபடியும் சல்யனைச் சரினானுத்த
 ஸாரத்யஞ்செய்ய வேண்டினதும்)

(தேவர்களெல்லாரும்) ஈஸ்வரரைநோக்கி, 'தேவேசரே!
 ஸாரீர ஸ்வணை ஏவப்போகிறீரோ அவன உமக்கு ஸாரதியா
 ன, ஸமசயமிலே' என்று சொன்னார்கள மஹாதேவா,
 நதத தேவர்களைப்பார்த்து, 'நீங்கள் நன்றாக ஆலோசித்து
 னனைக்காட்டிலும் எவன மிகவும் சிறப்புற்றவனோ அவனை ஸாரதி
 க ஏற்படுத்தின்கள காலதாமதம் செய்யவேண்டாம்' என்று
 னனனா எல்லாதேவர்களும் இநதவார்த்தையைக்கேட்டுப்
 தாமஹரை அடைந்து நமஸ்காரம்செய்து மஹரிஷிகளாலே
 நதப பிரம்மதேவருக்கு அருள்வரச்செய்து ஒரேமன ததையுடை
 ராகளாக விண்ணப்பம் செய்தார்கள் 'தேவரே! தேவசத்
 ருக்களான அஸுரர்களைக் கொல்லுமவிஷயத்தில் தேவரீரால்
 த உபாயம் சொல்லப்பட்டதோ அது அவ்வாறே எம்மால்
 யப்பபட்டது விருஷப்பதவஜரும் பிரஸன்னராக இருக்கிறா
 தத்திரமான் ஆயுதங்களாலே நானுபகத்திலும் நிறைக்கப்பட
 ருக்கிற ரதமும அமைக்கப்பட்டது அநத உத்தமமான ரதத்
 ஸாரதியாயிருக்கத்தக்கவனை நாங்கள் அறியோம் தேவஸரேஷ்
 ர! ஆதலால், ஒரு ஸாரதியை ஏற்படுத்தவேண்டும் விபுவே!

தேவரே! எங்களுடைய அவலிதமான வாககை ஸ்பலமாகச்செவதற்கு நீரே தருதவா பகவானே! எங்கவிடத்தில் முற்காலத்தில் இவலிதமாக வாரததையைச் சொல்லியிருக்கிறீர் எப்பொழுதும் அவமதிக்கமுடியாததும் பகைவர்களை ஒழிப்படி செய்கின்றதும் உத்தமமுமான ரதமானது சோககப்பட்டுவிட்டது இந்ரதத்தில் தானவாகளைப் பயமுறுத்துகின்றவரும் முயற்சியுள்ளரும் பிநாகத்தை விலலாக உடையவருமான இவா யுத்தஞ் செகிறவராக ஏற்பட்டுவிட்டார அவவாரே, வேதகனரும் உத்தமான ரதத்தில் குதிரைகளாக ஏற்படுத்தப்பட்டன ¹ நகூத்திரங்களுடைய ஸ்முஹங்களால் அணுஸரிககப்பட்டிருக்கின்றது வருதங்களை யுடையதுமான மஹாதமாவான அநகப் பரமசிவருடைய ரதமானது மலைகளுடன் கூடின பூமிஸவருபமாயிருக்கின்றது இவைகளை லலாவற்றிலும் விசேஷ முடையவனான ஸ்ரஸாரதி அநத ரதத்திற்கு வேண்டும் பிதாமஹரே! தேவாநா அந்ரதத்திலும் ரதத்திலுள்ள யுதகவீரனிலும் கவசனகளிலும் சஸரங்கனிலும் விலலிலும் பிரவேசித்திருக்கின்றாராக உமமைத்தவ அநத், ரதத்திற்கு வேறுஸாரதியை நான்கள் சாணவிலலே பிரபுவே! நீர் எல்லாகருணங்களும அமைநதவரனரே? எல்லாதேவதைகளை யுங்காட்டிலும் சிறப்புறவா தேவரே! லோசரே! அதிவேகமாகச் செல்லுகின்றனையும் உபநிஷத்துககட்டன கூடினவையுமான இநத வேதகனளாகிற குதிரைக அடக்குவதற்குத் தேவரீரே சகதியுடையவா எங்களுக்கு நீர் ஸாரதியாக இருக்கவேண்டும் யுகதமசெய்வதற்குப் பலத்திலும் வீரியத்தினாலும் ஸதவத்தினாலும் வினயத்தினாலும் மேமபடிருக்கின்ற ஒரு ஸாரதி ஏற்படவேண்டும் ருத்திரரைக்காட்டி உமேற்பட்டவா வேறொருவருமில்லை அப்படிப்பட்ட தேவரீர் எனைக கரையேற்றிலீமே அழிவற்றவரே! நீர் ஸாரதயம் செய்ய உமமைவிட மேலான வேறு ஒருவன் இவவுலகிலில்லை, உடாகப் போவதுமில்லை தேவேசரே! பேசப்பவருள் சிறந்தவரே நீர் எல்லாவிஷயங்களாலும் மேலானவா நீர் அநத ரதத்தி ஸ்ரீதேநி உத்தமமான குதிரைகளைக் கடிவாளம் பிடித்த நடத்தும் தேவரே! தேவசத்துருகசன் உமமுடைய அருள் கொல்லப்படத்தக்கவாகள் மிகக் தொள்வலியனமநதவரே நீர் அஸூராகவிடத்தினின்றானடான பெரியபயத்திலிருந்து களைக காப்பாற்றும் பற்றற்றவரே! நீர்லலவோ எங்களுக்குக் கமஹாவிரதமுள்ளவரே! நீர் எங்களை ரக்ஷிக்கின்றவா பிரபுவே

மமுடைய அனுகிரஹத்தினாலே தேவர்களெல்லாரும் ஸவாகத்தில் பூஜிதப்படுகிறார்கள்' என்றனர்

இவ்வாறு அந்தத் தேவர்கள் திரிலோகநாதரான பிதாஹரை முடியாவண்ணங்கி (ருத்திரருக்கு) ஸாரத்யம் செயல்தின்பாருட்டு வேண்டுகொள்ளுந் நமக்குக் கேள்வி பிரமமா, தேவர்களே! இது இவ்விதம் உண்மையே ருத்திரரைக்காட்டியமே மோலானவன் வேறொருவனுமில்லை மஹாத்மாவான சமஸ்கரு ஸாரத்யத்தைச் செயலென எவ்விதக்கினாலும் ரதிகளுக்கு கவும் சிறந்த ஒரு ஸாரதி ஏற்படுத்தப்பட்டவேண்டும் ஆதலால், ரத உண்மையை உள்ளபடி அறிந்து ஒன்றுசேர்ந்தவர்களானவர்களை (உத்தேசித்து) இதோ நான் தேவரான ருத்திரருக்குக் திரைகளைப் பிடித்து நடத்துகிறேன்' என்றார் ஆறுகுணங்கால நிறைகவரும் பிரபிதாமஹருமான ஸ்ரீபிரமமதேவா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஜடாபாரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிருஷ்ணனத்தைத் திடமாக உடுத்துக் கமண்டுலுவைக் கீழேவைத்துட்டுக் கொற்றாவைக் கையிலிப்பித்து அப்பொழுது (அந்த ருத்திரருடைய) ரதத்தின்மீதேற்றா தேவர்களாலே ஸாரதியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்தப் பிரமமதேவா, வித்தம்செய்யப்பட்டதும், லகத்திலுள்ள பொருள்களால் நிரப்பப்பட்டதும், மஹாத்மரான ருத்திரருடையதுமான ரதத்தில் ஏறும்பொழுது, வேதங்கராலே ஏற்படுத்தப்பட்ட குதிரைகள் தலைவண்ணகிப் பூமியில் முந்தன் லோகநாதர்களான இருவர்களாலும் வீற்றிருக்கப்பட்ட உத்தமமான ரதத்தை வேதங்களான குதிரைகள் கமக்கச் செய்திறவைகளாக முழங்கால்களால் மண்டியிட்டுப் பூமியில் முந்தன் மஹிமைபொருத்தியவரும் வியாபகரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவும் அழிவற்றவருமான ஸ்ரீ பிரமமதேவா, குதிரைகளாக கடிவாளங்களாலே மேலே நிமிருமபடி செய்து 'வேதமயன இக்குதிரைகளுக்கு விரயமும் செளரயமும் உண்டாகுக' என்று ஸங்கலித்து ரதத்தை நடத்தினார் வரங்களைக் கொடுசுந்ற பிரமமதேவா ரதத்திலேறினவுடனே அப்பொழுது பசுபதினவா தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதரான அந்தப் பிரமமதேவரைப் பார்த்து, 'நல்லது நல்லது' என்று சொல்லிப் புன்னகையுடன் ஃனிகதலாறா

'சத்திருக்களைச் சிஷிப்பவரே! தேவரே! புறப்படும் எவ்விதத்தில் தைத்யர்களிருக்கின்றார்களோ அவ்விதத்திற்குக் குதிரைகளை நடத்தும் புத்தத்தில் பசைவர்களைச் சொல்லுகின்ற எனடைய இருக்கைஞடைய பலத்தையும் இப்பொழுது பாரும'

என்றா பிறகு, பிரமமதேவா, பலசாலிகளான தானவாகளுடைய ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற பட்டணங்களைக் குறித்து மனே வேகத்துடனும் வாபுவேகத்துடனும் கூடின குதிரைகளை நடத்தினா பிறகு, ரதத்தில் பூட்டப்பட்ட அந்த வேதமயமான குதிரைகள் உடனே கிளம்பி, ருதரரை அந்தக் கூண்டத்திலேயே தைத்யாளுடைய பட்டணத்தை அடையும்படி செய்தன அதாவது அங்கு ஸாகரும் மஹாதமாவான இந்த ருத்திரருடைய சகராக்ஷகர்கள் யிருந்தார்கள் பிறகு, ருத்திரா விலலில் நாணேறிட்டு அவன் மான பாணத்தைப் பூட்டிப் பாசுபதாஸ்திரத்தோடு சோதனத்திரிபுரத்தை அழிக்கவேண்டுமென்று எண்ணினா ராஜே! பிறகு அந்த ருத்திரா விலலில் பாணத்தைப் பூட்டிய அந்தச் சமயத்திலுமன்று பட்டணங்களும் விரைவாக ஒன்றையிருக்கும் தன்மையை அடைந்தன அந்தத்திரிபுரமானது ஒன்றையிருக்கும் நிலைமையை அடைந்தவுடனே, மஹாதமாக்களான தேவாகளுக்கு அதிகமாக மனக்களிப்பு உண்டாகியது பிறகு, எல்லாத் தேவகணங்களுடைய வித்தாக்களும் பரமரிஷிகளும் மஹேஸ்வரரை ஸ்தோத்திரம் செய்து, 'ஜயத்தை அடைவீராக' என்கிற வார்த்தையை வெளியிட்டார்கள் பிறகு, அஸுரர்களை நாசம் செய்யப்போகிறவருடைய வாணிகமுடியாததும் சிறந்ததுமான சரீரமுள்ளவரும், ஸஹிஷ்ணுமுடியாத தேஜஸ்ஸுள்ளவருமான மஹாதேவருக்கு எதிரில் திரிபுரமானது தோன்றியது பிறகு, லோகநாதரும் ஷாட்குணயட்பூணருமான பினாகியானவா, நேரில் (ஆகாயத்தில்) நிற்கின்ற மூன்று பட்டணங்களைப் புகண்டு தீவயமான அந்த விலலிலுள்ள நாணகயிறறை இழுத்து மூவுலகங்களிலும் ஸாரமான அந்த பாணத்தைத் திரிபுரத்தைக் குறித்துப் பிரயோகித்தாரா பரமேஸ்வரும் தேவதேவருமான மஹேஸ்வரரே, அஸுரர்களுடைய கூட்டத்துடனகூடின அந்தத் திரிபுரத்தை ஒரே பாணத்தினால் நாசம் செய்தாரா பாணத்தினுடைய தேஜஸினாலுண்டான தீயினுள்ளிருக்கப்பட்டு ஆயிரம் துண்டாகச் சிதறிய அந்தப் பட்டணமானது அதிகமாகத் தீன்ஸவரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு மிக மில்லாமல் அழிந்துவிட்டது மத்திரராஜே! அஸுரர்களுடனகூடின அந்தத் திரிபுரமானது மேற்கு ஸமுத்திரத்திலிருந்து விட்டது கோபங்கொண்டவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நமையை வீரும்புகின்றவருமான மஹேஸ்வரராலே இவ்வாறு திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டன அஸுரர்களும்கிச்சமில்லாமல் செய்தப்பட்டார்கள் தம்முடைய குரோதத்தினின்று உண்டானதும், 'கொளுத்து' என்று சொல்லப்பட்டதும், தடுக்கப்பட்டதும்,

ன அநதநெருப்பானது மறுபடியும் மூவுலகங்களையும் வேற
மையினதிக கொளுததுவதற்கு ஆரம்பித்தது பிரளயகால
ருப்புப்போலக் கொளுததுவதற்கு மறுபடியும் மறுபடியும் எழு
ற அநத நெருப்பை முககண்ணா, 'நீ உலகங்களைச் சாம்பலாகச்
ய்யாதே' என்று கட்டளையிட்டா பிறகு, தேவலோகவாஸிக
ரான தேவர்களும் அவ்வாறே ரிஷிகளும் தமநிலைமையை அடைந
ராகள் அவர்கள், சிறந்த வாகனங்களாலே தரிபுரத்தருவான
தானுலை ஸதோத்திரமசெய்தாராகள் பிரஸன்னரான பகவா
லே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவர்களும் மனோரதம் நிறைவேறி
பாருமான பிரமமாலை முதன்மையாகக்கொண்ட அநத்த
வர்களனைவர்களும் வந்தபடியே திரும்பிச்சென்றார்கள் இவ
தமாகப் பிதாமஹரான பிரமமதேவர் ருத்திரருக்கு ஸாரதயத்
தசெய்தார் நீரும் மஹாபலசாலியான இந்த ராதேயனுடைய
திரைகளை நடத்தும் நீர்பலத்தினாலும் ரூபத்தினாலும் உபர்
த்தினாலும் அஸ்திர சம்பத்தினாலும் கிருஷ்ணனையும் காணனை
பல்குணனையும் காட்டிலும் குணங்களால் மேன்மைபெற்றவா
ஜரே! நன்றாக (மனத்தில) ஊன்றியிருக்கின்றதும் கிரும்பப்பட
ருக்கின்றதுமான ஹித்ததை எனக்குச்செய்யும் தோஷமற்ற
ரே! இந்தக்காணன் யுத்தத்தில் கொஞ்சம் குறைய ருத்திர
க்கு ஸமமானவன் நீரும் பிரமமதேவருக்கு ஒப்பானவா
தலால், நீங்களிருவர்களும் என்னுடைய சத்துருக்களையும்
வாக்கத்திலுள்ள தேவர்களையும் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடைய
ர்கள் இந்தக்காணன் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும்
பண்ணிமுள்ள குதிரையையுடையவனுமான குந்தீபுத்திரனை
டித்து உயிரை இழக்கும்படி செய்யக்கூடிய உபாயமானது உம
ல் செய்யப்படவேண்டும் ராஜரே! என்னுடைய ராஜ்யமும்
கமும் உயிரும் ஜயமும் உமமைச் சாரத்திருக்கின்றன அடைய
பண்டுமென்று கிரும்பப்பட்டிருக்கின்ற இந்த ஹித்ததை எனக்
ச செய்யும் பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்வரே! ராஜரே!
னக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டு இந்தக் காணனு
டய குதிரைகளை அடக்கி நடத்தும்

இருபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(தூர்யோதனன் சல்யனுக்குப் பாகுராமருடைய சரித்திரத்தை உரைத்துக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யம் செய்யவது தோஷ மில்லை என்று காரணங்காட்டிக் கூறியது.)

சல்யமகாராஜரே! மறுபடியும், என்னிடத்தினின்று வே
இருக இதிஹாஸததையும் தெரிந்துகொள்ளும் தாமங்க
அறிந்தவரான ஒரு பிராமமணா என் பிதாஸினிடம் இதனை
சொல்லினா ஆசசரியகரமான இந்த வாரததையைக்கேட்டு, க
ணங்களுையும் காரயங்களுையும் அரத்ததததுவங்களுையும் அறிந்
ராகிய நீர் நன்றாக நிச்சயித்தாசசெய்யும் இவவிஷயத்தில் ஆவே
சனை வேண்டாம் பாரககவாகளுடைய வமசத்தில் மிகக் த
முடையவரான ஜமதகநி பிறந்தார அவருக்குத் தேஜஸோடு
குணங்களுோடும்கூடிய ராமரென்ற பிரஸித்தரான புத்திரரி
கிறார அந்த ராமா நிரமலமான மனத்தையுடையவரும் நிய
துடன் கூடியவரும் ஐம்பொறிகளையும் நன்கு அடக்கியவரும்
அஸ்திரங்களை அடைவதற்காகக் கடுந்தவம்புரிந்து நுகதிரை
பிரஸன்னராகும்படி செய்தார 1 தேவாகளுக்கெல்லாம் தே
ரும் எல்லோருக்கும் மங்களத்தை உனடுபண்ணுகிறவருமா
சங்கரா பகதியினாலும் காததியினாலும் அந்தப் பரசுராமரிடத்தி
ஸந்தோஷமடைந்து அந்த ராமருடைய மனத்திலுள்ள விஷய
த்தைத் தெரிந்துகொண்டு தமது ரூபத்தைப் பிரதயக்ஷமாகக் கா
பித்தார அவர், 'ராம! ஸந்தோஷமடைகிறேன் உனக்கு ம
ளம் உன்னுடைய விருப்பமும் அறியப்பட்டுவிட்டது ஆத
வைப் பரிசுத்தமாகச் செய்துசொள் இவையெல்லாவற்றைய
அடைவாய எப்பொழுது நீ பரிசுத்தமாவாயோ அப்பொழு
உனக்கு நான் அஸ்திரங்களைக் கொடுப்பேன் பாரககவ! தரு
யற்றவனையும் திறமையற்றவனையும் அஸ்திரங்கள் கொளுத்துகி
றன்' என்றார தேவதேவரான சூல்பானி இவ்வாறுகச்சொல்லி,
சுராமா மஹாதமாவான பிரபுவை முடியினுலவண்ணகி மறுமொ
கூறலாரா 'தேவேசரே! எப்பொழுது எனனை நீர் அஸ்திரங்களை
தரிக்கும்விஷயத்தில் தகுதியுள்ளவனென்று அறிகிறீரோ அப்ப
ழுது சுஸருஷைசெய்கின்ற எனக்குத் தேவரீர் அஸ்திரங்களைக் கொ
டுக்கவேண்டும்' என்றார பிறகு, அந்தப்பரசுராமா தவத்தினால்
விரதத்தினாலும் நியமத்தினாலும், ஹோமங்கள் மந்திரங்கள் இ
களை முதனமையாக்கக்கொண்ட பூஜைகளாலும், காணிகைக்க

ம, பலிசனாலும், அப்பொழுது அநேக வருஷங்களுக்காக ஈழநாட்டை ஆராதித்தாரா மஹாத்மாவான பாரகவாஷியத்தில பிரன்னரான மகாதேவா அடிக்கடி அவருடைய குணங்களைப்பாராட்டி நுடைய ஸம்பதத்தில், 'இந்த ராமன் எப்பொழுதும் என்னரிதில் பகதியுள்ளவன், எப்பொழுதும் கிடமான விரதத்தை நடையவன்' என்று சொல்லிவந்தாரா பகைவாக்களை அழிப்பவரே! அவராகப் பிரபுவானவா ஸந்தோஷத்துடன் இவருடைய குணங்களை மிகுதியாகத் தேவர்களுக்கும் பிதருக்களுக்கும் முன்னிலையில் சொல்லினா இராமயத்திலேயே" தைசயாகள் அதிக வசாலிகளானார்கள் அப்பொழுது, அவர்கள் காவத்கால உண்ண மோகத்தினால் தேவர்களைக் கண்படு செயதாராகள் பிறகு, தேவர்கள் ஒன்றுசோந்து அவாசனைக கொலவதற்கு நிச்சயமாயது சததுருக்களைக் கொல்லுவதில் முயற்சியைச்செய்தாராகள் னால், தைதயாகளை ஜயிப்பதற்குச் சகதியற்றவர்களாயிருநார்கள் பிறகு, தேவர்கள் உமாபதியான மஹேஸ்வரரை டைந்து, அப்பொழுது பகதியோடு, 'சததுருக்கட்டங்களை ஸமாரம செய்யும்' என்று பிரஸன்னராகும்படி செயதாராகள் பிறகு, தேவரான சங்கரா, தேவதைகளுக்குச் சததுருகாததைப் பரிஜ்ஞை செயது பாரகவராமரை அழைத்து, 'பாரகவா! லகங்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதின்பொருட்டும், எனக்குப்ரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டும், ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற ஸலாத தேவசததுருக்களையும் ஸமஹாரம் செய' என்று ஈனனா பரசராமா, 'தேவேசரே! யுத்தத்தில் அஸ்திரங்களில் மக்கமில்லாத எனக்கு அஸ்திரங்களில் தோசகிபெற்றவர்களுட்கத்ததில் கெட்ட மதங்கெரண்டவர்களுமான தானவாக்களை ிக்களையும் கொல்லுவதற்கு வல்லமை ஏது?' என்று கூறினா ஈஸ்ரா, 'என அனுமதியினால் நீ செல சததுருக்களை ஸமஹரிப்பாய ஸலாச் சததுருக்களையும் ஜயித்து அதிகமான குணங்களை அடைப்போகிறாய்' என்று சொல்லினா இந்த வாரததையைக்கேட்டுப் பரசராமா எல்லாவற்றையும் அங்கீகரித்து ஆகோவதிகப்பெற்ற த, தானவாக்களை நோக்கிச் சென்றா பிறகு, பாரகவராமா, திகமான இறுமாப்பையும் தேகவன்மையுமுடையவர்களான தவசததுருக்களை வஜ்ரமும் இடியும்போலப் படுகின்ற அடிக ராலே ஜயித்தாரா ராஜஸ்ரேஷ்டரே! தானவாக்களாலே காயம ணண்ப்பட்ட சரீரத்துடனகடின அந்தப் பரசராமா ருத்திரரால் தாடப்பட்டவுடனே காயங்கள் நீங்கினவரானா அவலிதமான வருடைய செய்கையினால் ஷாடகுணயபரிபூரணரான மஹா

தேவா பிரீதியுள்ளவருமாலா, மஹாதமாவான பாரகவரு
 குப பற்பலவிதமான வரனகளையும் கொடுத்தாரா பிரீதியுள்ளவரு
 தேவாகளுக்கெல்லாம் தேவரும் சூலபாணியுமான ஈசுவர
 'பிருகுருநதன! உன்னுடைய சரீரத்தில் சஸ்திரங்கள் விழுந்த
 னாலுண்டான துன்பத்துடன் உன்னிடத்திலுள்ள மனிதச் செ
 கையையும் போக்கவிட்டேன இஷ்டப்படி என்னிடத்திலிருந்
 திவயாஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொள்' என்று நியமித்தாரா பிற
 மிக்கதவமுள்ள பரசராமா, எல்லா அஸ்திரங்களையும், மனத
 னால் வீரும்பிய பலவிதமான வரனகளையும் பெற்றுச் சிவபிரா
 முடியினால் வணங்கித் தேவாகளுக்கெல்லாம் ஈசரான அவரிட
 தினின்று அனுமதிபெற்றுச் சென்றா இவவிதமான இந்த மு
 காலத்திய சரித்திரத்தை அந்த ரிஷியானவா அவவாறு உபை
 தாரா புருஷஸரேஷ்டரான பாரகவரும், மிக்க பிரீதியுள்ள மன
 தோடு மஹாதமாவான காணனுக்குத் தனுரவேதம் அனைதன்
 யும் கொடுத்தாரா ராஜரே! இந்தக் காணனிடத்தில் கொஞ்ச
 னும் பாபம் இல்லை இவன் ஸூதனாலே எப்பொழுதும் வளர்
 கப்பட்டான இவன் ஸூதனல்லன் இவன் அரசனே பிரு
 குலத்திற்பிறந்த பரசராமரும் பரிசுத்தமான ஜாதியை அறிந்தே
 திவயாஸ்திரங்களைக் கொடுத்தாரா காணனை நான் எவவிதத்
 தாலும் ஸூதகுலத்தில் பிறந்தவனாக நினைக்கவில்லை சுத்தநி
 னுடைய குலத்தில் பிறந்த தேவகுமாரனென்றே எண்ணுகிறே
 குலம் தெரியாமல் போவதினப்பொருட்டு விடப்பட்டவனாயிரு
 கலாமென்பது என்னுடைய எண்ணம் குண்டலங்களையுடை
 வனும் கவசமுள்ளவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் பஸ
 வாகளை அழிப்பவனும் சூரியனுக்கு ஒப்பாக விளங்குகின்
 வனுமான இந்தக் காணன் ஸாவ வித்ததினாலும் ஸூதகுலத்தி
 பிறந்தவனேயல்லன் ஒரு விமமத்தைப் பெண்மானானது எ
 விசமாக உணர்பண்ணும்? பருத்தம் சிறந்த யானையினுடை
 துதிசுக்கையப்போன்றும் இருக்கின்ற இவனுடைய கைகளை
 யாரும் புத்தத்தில் எல்லாச் சஸ்திரங்களையும் பொறுக்கின்றது
 அகன்றிருக்கின்றதுமான மாரபையும் பாரும் (கவசகுண்டல
 களை) அறுத்துக் கொடுத்தவனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான
 ணன் ஸாமான்ய புருஷனேயல்லன் ராஜேந்திரரே! ராமருக்கு
 சிஷ்யனும் பிரதாபசாலியுமான இந்தக்காணன் மஹாபுருஷனே

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

யோதனனால் வேண்டப்பட்ட சல்யன் ஒருவித உடன்பாட்டின் கர்ணனுக்குத் தேர்ச்செலுத்தச் சம்மதித்தது)

மகிமைபொருந்தியவரும் தேவரும் எல்லாவுலகங்களுக்கும் மாமஹருமான பிரமமதேவா அநதசசமயத்தில (ருத்திரருக்கு) ரதயம் செய்தாரா ருத்திரா ரதிகராயிருந்தாரா வீரரே! ரதி ககாட்டிலும் மேலாயிருப்பவன் ரதஸாரதியாக ஏறப்படுததப ததகவன் புருஷஸரேஷ்டரே! ஆதலால், நீர் யுத்தத்தில ரைகளை அடக்கி நடத்தும் அநத தரிபுர ஸமஹாரத்தில மாமஹா தேவர்களுடைய கூட்டங்களாலே முயற்சிபுடன் எவ று வரிககப்பட்டாரோ அவ்வாறே காணனைக்காட்டிலும் லானவராயிருக்கின்ற நீர், எங்களால் பிரயதனத்தினால் வரிக படிருக்கிறீர் மஹாராஜரே! எவ்வாறு ஈஸ்வரரைக்காட்டி மேலாயிருக்கின்ற பிரமமதேவா தேவர்களால் வரிககப்பட ிராவ்வாறே நீரும் வரிககப்பட்டிருக்கிறீர் மிகக் தேஜஸை டயவரே! ருத்திரருடைய குதிரைகளைப் பிதர்மஹா நடத்தி போல ராதாபுத்திரனான காணனுடைய குதிரைகளை யுத்தத் அடக்கி விரைவாக நடத்தும்' என்று கூறினான் சல்யன், 'ஆணமையிற் சிறந்தவனே! (உனனால்) கொல்லப் டதும் திவ்யமானதும் மனிதர்களுடைய செய்கைக்கு மேற டதமான தேவஸரேஷ்டர்களுடைய இந்தச் சரித்திரமானது பாறுக எனனாலும் முந்திக்கேட்கப்பட்டிருக்கின்றது பாரத! தாமஹாரான பிரமமதேவா ருத்திரருக்கு ஸாரதயம் செய்த ஒரே பாணத்தினால் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டதும் பகவா பிதாமஹா அப்பொழுது ஸாரதியாயிருந்ததுமாகிய எல் கிருஷ்ணன் அறிவன் கீழ்ச்சொல்லிய இவை அனைத்தும் காலத்தில் நடந்தவை முன்சென்றதையும் இனி வருவதையும் ஸுதேவன் உள்ளபடி அறிகிறான் பாரத! பிரமமதேவா ிஷயத்தைத் தெரிந்திருந்தும் ருத்திரருக்கு ஸாரதியாயிருத் அடைந்ததுபோல வரஸுதேவன் பாரததனுக்கு ஸாரதியா க்கும் தன்மையை அடைந்தான் ஸூதபுத்திரன் குந்தீபுத் றன் அராஜகனானே எவ்விதத்திலாவது கொல்லுவனையாகில், ததன் கொல்லப்பட்டதைப் பாரததுக் கேசவன் தானே ரபுரிவான் சங்கம, சக்கரம், கதை இவைகளைக் கையில்

கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உன்னுடைய ஸைனயத்தைக்கொள்வான் கோபங்கொண்டவனும் மஹாதமாவுமான அநத ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு உன்னுடையவான் இந்தப் பண்புபடைகளில் ஓர் அவதூறு எதிரில் நிற்கப்போவதில்லை' என்று கூறினான்

அவ்வாறு பேசுகின்ற அநத மத்திராஜனைப்பார்த்து, துருக்களை அடக்குகிறவனும் மிகக் புஜபலமுள்ளவனும் மத்தளாச்சியிலலாதவனுமான உமமுடைய குமாரன் மறுமே கூறலானான் 'மிகக் தோளவலியமைந்தவரே! சஸ்திரங்குபிடித்தவர்களான எல்லாச் சூரர்களுள்ளும் சிறந்தவனும், லாச சாஸ்திராததங்களிலும் கரைகடந்தவனும், (உடன் பிழைத்தவரையும் குண்டலங்களுடைய) அறுததுக் கொடுத்தவனும்காணான் யுத்தத்தில் நீர் அவமதிக்கக்கூடாது பயங்கர பெரிதுமான அவனுடைய நானொலியையும் தலதவனினை கேட்டுப் பாண்டவ ஸைனயங்கள் பத்துத்திருக்கங்களிலும் கின்றதும், ராததிரியில் அநேக மரபைகளை உண்டுபண்ணுகின்றனும் மரபைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு வந்தவனுமான கடுமையான கொல்லப்பட்டதும், உமக்கு நேரில் தெரியும் அநனன், அதிகப்பயத்தினால் சூழப்பட்டு, இந்த நாள்களெல்லாம் எதிர்ப்படையில் எல்லாவிதத்தினாலும் வெளிப்பட்டுநிற்கவில்லை பலசாலியான பீமஸேனனும் வில்லின் துனியினால் எதிர்ப்பு அடித்துத் துரத்தப்பட்டான், அரசரே! வயிற்றை நிரப்புகொள்பவனான மூடனென்றும் குறிப்பினால் கொல்லப்பட்ட ஐயா! அவ்வாறே, சூரர்களான மாதரீபுத்திரர்களை மஹாயுத்தத்தில் வென்றும் ஏதோ காரணத்தினால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவனும், வீருஷணிகளுள் சிரேஷ்டனும் ஸாதவதாக உத்தமனுமான ஸாதயகியை யுத்தத்தில் ஜபித்துப் பலாதகத்தினால் அவனை ரத்தத்தை இழக்கும்படி செய்த சூரனும், யுத்தத்தில் புன்னகையுடன் திருஷ்டத்யுமனனைத் தலைவனாகக்கொள்ளுஞ்சயாகளையும் மற்றவர்களையும் அடிக்கடி யுத்தத்தில் ஜபிப்பவனும், யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டால் வஜரபாணியான இன்னையும் வெல்லக்கூடியவனுமான அப்படிப்பட்ட மஹாரத பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜபிக்கப்போகிறார்கள்? நீ ஸகல அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவா, வீரா, எல்லாவிதத்தைகள் அஸ்திரங்களிலும் கரையை அடைந்தவா, பூமியில் புஜபல, உமக்குச் சமமானவன் ஒருவனுமில்லை நீர் பண்கவர்களுக்கு

லிருக்கிறீர், பராக்ரமத்தில் ஸஹிககமுடியாதவா ராஜரே! கவாகளை அழிகுகும் வல்லமையுடையவரே! இக்காரணத்தினால் நீர், 'சலயா' என்று சொல்லப்படுகிறீர் உமமுடைய துபலத்தகுகு எதிர்ப்பட்டு (திருமபிப்போவதற்கு) ஸாதவதாக ரவாகளும் சகதியுள்ளவாகளல்லா ராஜரே! உமமுடைய துபலத்தைக்காட்டிலும் கிருஷ்ணனுடைய பலம் மேலானதா? நுனன கொல்லப்பட்டபிறகு, எவ்வாறு கிருஷ்ணனால் சேனை நகத்தக்குகதோ அவ்வாறே காணன மாண்டுபோகுகுகால உம டு பெருமபடையானது தரிககத்தக்குகது ஐயா! யுத்தத்தில் ஸுதேவன யாதுகாரணமபற்றி நமதுசேனையைத் தடுக்கப கிறுன? நீர் யாது காரணமபற்றிச் சேனையை வதமசெய்யாம பபீர்? யுத்தத்தில் வீராகளான ஸகோதராகளுகுகும் எல்லா ராகளுகுகும் கடனூனியாகாமலிருத்தலை உமமால் அடைய மபுகுகிறேன' என்று கூறினான்

'சலயன, 'காந்தாரீபுத்திர! சததுருகுகளுடைய காவத்தைப ககுபவனே! படைகளுகுகெதிரில் நீ எனனைத் தேவகிபுத்திர காட்டிலும் மேலானவனென்று சொல்லுகிற காரணத்தினால் விஷயத்தில் நான் பிரீதியுள்ளவனாகுகிறேன வீர! நீ என்னு டியே, பாண்டவாகளுள் சிறந்தவனான அராஜுனனோடு போர னைவனும் புகழ்ச்சியுடையவனுமான ராதேயனுகுகு இதோ ஸாரதயமசெய்குகிறேன வீரனே! வைகாத்தனைப்பபற்றி ஒரு சபதம் செய்திருக்குகிறேன அவனிடத்தில் இஷ்டப்படி வாரத்தைகளை வெளியிடவேன' என்று கூறினான் வேந ! உமமுடைய குமாரன காணனோடுசோநது, 'அவ்வாறே ட்டும்' என்று எல்லா அரசாகளுடைய முனைலையிலும் ிரராஜனைப் பாரத்துச சொன்னான் அப்பொழுது சலயன 'தியாயிருப்பதை ஏறுகுகொண்டபடியால் மனத்தேறுதலை டந்த தூயோதனன களிப்புற்று அந்தக் காணனைக் கடிக ண்டான ஸதோத்திரம் செய்யப்பட்ட உமமுடைய குமா மறுபடியும் காணனைப்பாரத்து, 'காண! மஹேந்திரன அஸு னை ஸமஹாரம்செய்ததுபோல யுத்தத்தில் எல்லாப் பாரத்தா யும் நீ ஸமஹாரம்செய்' என்று கூறினான் சலயன குதிரை அடக்கிடத்ததுமவேலையை ஏறுகுகொண்டவுடனே, காணன த்தில் மகிழ்ச்சியடைநது மறுபடியும் தூயோதனைப்பாரத்து, ஜனே! இந்த மத்திரராஜன மனத்தில் அதிக ஸந்தோஷமில்

லாதவனாகப் பேசுகிறான் மதுரமான வாககினுலே மறுபடி இவ்னுக்குச் சொல்லு' என்று சொன்னான் பிறகு, மஹாபாரத சாலியும் எல்லா அஸ்திரங்களிலும் தோச்சியுடையவனும் பலசாலியும் ராஜாவுமான தூயோதனன், பூபதியும் மதராஜனும சலயனை நோக்கி மேகம்போலக் கம்பீரமான வாககினுலே (பூபதியை) நிரப்புகிறவனபோல, 'சலய மஹாராஜரே ! காணா அாஜனனோடு போராபிரியவேண்டுமென்று இப்பொழுது நினைக்கிறாள் புருஷஸரேஷ்டரே ! நீர் புத்தத்தில அந்தக் காணானுக்குத் திரைக்களை நடத்தும் காணான் மற்றவர்களைவாகக் கொன்று பலகுன்னையும் கொல்வதற்கு வீருப்பமுற்றிருக்கிற அரரசரே ! அவனுடைய குதிரைக் கடிவாளங்களைப் பிடிக்கும் யத்தில (கருணைபிரியவேண்டுமென்று) நான் அடிக்கடி உபவேணும்கிறேன் எவ்வாறு கிருஷ்ணன் அாஜனனுக்கு ஸாரத சிறந்தமந்திரியுமாயிருக்கிறானோ அவ்வாறே நீரும் (ஸாரதியும் திரியுமாயிருந்து) ராதேயனைத் துன்பங்களிலிருந்தும் காப்பாற்றும்' என்று கூறினான் பிறகு, மத்திரதேசாதிபதியான சலய அப்பொழுது பிரீதியை அடைந்து, பகைவர்களைக் கொல்லும் உமமுடையகுமாரனுமான தூயோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு (பின்வருமாறு) உரைக்கலானான் 'ராஜனே ! காந்தாரீபுத்த இனிமையான தோற்றத்தைபுடையவனே ! இவ்வாறு நீ என்வாயானால் உனக்குப் பிரியமான அனைத்தையும் நான் செய்யச் செய்மைப்படடிருக்கிறேன் பரதஸரேஷ்ட ! பகைவர்களை வளப்பவனே ! எந்தக் காரியத்தில் நான் தஞ்சுவனோ அந்தக் காரியத்தில் நான் எவ்விதத்தாலும் முயற்சிசெய்து காரியத்தை நிரவர்ப்பேன் ஹிதத்தைச் செய்வதில் வீருப்பமுள்ளவனான நான் உனக்குறித்துப் பிரியமோ அப்பிரியமோ எதைச்சொல்லேன் 'அந்த வசனமனைத்தையும் நீயும் காணானும் எவ்விதத்தால் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான் காந்தாரீபுத்த 'மத்திரநாத ! ஈஸ்வரருக்குப் பிரமமா எப்படியோ, பாரதருக்கு கேசவன் எப்படியோ, அப்படியே நமக்கு நன்மைசெய்ய எப்பொழுதுமே பற்றுதலுள்ளவனாயிரு' என்று வேண்டிச் சலயன், 'தன் இகழ்ச்சி, தற்புகழ்ச்சி, பரிநிதை, பிறரைப் பதல என இந்நான்குவிதச் செய்கைகளும் ஆரியர்களால் அடக்கப்பட்டவைகளல்ல கற்றறிந்தவனே ! நீ அறிவதின்பொருள் நான் சொல்லப்போகிறதான் தற்புகழ்ச்சியோடுகூடின எ

புடய வராதகையை நீ உணமையாக அறிந்துகொள் பிரபுவே !
வந்துதலிலலாமையாலும், குதிரையை ஓட்கிற ஸாமாத்தியத்தி
றலும், வருங்காலத்தில் ஸம்பவிககககடிய தோஷங்களை முந
யே ஊகிப்பதினாலும், அவவிதமான தோஷங்களுக்குப் பரிசு
த்தை அறிவதினாலும், நோந்திருக்கின்ற தோஷங்களை விலக்கு
பதில் தருத ஸாமாத்தியத்தைப் பெற்றிருத்தலாலும், இந்திர
னுக்கு ஸாரத்யம் செய்வதில் மாதலிபோல நான் ஸாரத்யம் செய
பதககவன தோஷமற்றவனே ! ஸூதபுத்திர ! ஆதலால், யுத்த
ளத்தில் பாரததனோடு போர்புரிக்கின்ற உன்னுடைய குதிரைகளை
நாந நடத்துவேன நீ கவலையற்றிருப்பாயாக' என்று கூறினான்

முப்பதாவது அத்யாயம்

(சல்லியன் ஸாரதியாக வீற்றிருந்த தேர்ன்மீதேறிக் கர்ணன்
யுத்தத்திந்தப் புறப்பட்டது)

தூயோதனன், 'காண ! கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் மேலான
புன்ன இந்த மத்திரராஜன் தேவேந்திரனுக்கு மாதலிபோல
னக்கு ஸாரத்யம் செய்வான் இந்திரனுடைய குதிரைகளோடு
புன்ன ரதத்தை மாதலி எவ்வாறு நடத்துகிறானோ அவ்வாறே
சலயன் இப்பொழுது உன்னுடைய ரதத்திலுள்ள குதிரைகளைப்
பிடித்து நடத்துவான் யுத்தவீரனான நீ ரதிகளுக்கும் மத்திர
ராஜன் ஸாரதியாகவும் இருக்கையில், சிறந்த ரதமானது யுத்தத்
தில் நிச்சயமாகப் பாரததர்களை அவமதிக்கவேபோகின்றது' என
றான் வேந்தரே ! பிறகு, தூயோதனன், மறுபடியும் பலசாலி
பான மத்திரராஜனைப் பார்த்து, 'மத்திரராஜரே ! காலையில் நோந
திருக்கின்ற யுத்தத்தில் காணனுடைய உத்தமமான குதிரைகளை
ணரங்கத்தில் அடக்கி நடத்தும் உமமாலே எல்லாப் பககத்
திலும் காககப்பட்டால் ராதேயன் தன்னுசயனை ஜயிப்பான்'
என்று கூறினான் பாரதரே ! இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட
சலயன், 'நான் ரதத்தின்மீதேறி அவ்வாறே ஸாரத்யம் செய்கி
றேன்' என்று சொன்னான் சலயன் ஏறறுககொண்டவுடனே,
காணன் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஸாரதியை நோக்கி, 'ஸூத ! நீ
நான்காக ரதத்தை வித்தம் செய' என்று அழககடி விரைவுடன்
சொன்னான் பிறகு, ஸாரதியானவன், 'மங்களம், ஜயிப்பீராக'
என்று சொல்லி, ஜயத்தைத் தருவதும் கந்தாவநகரத்துக்கு ஓம்

பானதும் முறைப்படி அமைக்கப்பட்டதும் உத்தமமுமான ரத்
மானது யுத்தத்திற்காக ஸன்னததமாயிருப்பதாகத் தெரிவித்
தான ரதிகாசனாள் கிரேஷ்டனானகாணன், முன்னமே பிரமமவித்
தானபுரோஹிதரால் அபிமநதிரணம் செய்யப்பட்ட அந்த ரத்
தை முறைப்படி அரசசித்தப பிரதக்ஷிணம் செய்து பிரயததனத்
துடன் பாஸகரணத் துதித்துப் பக்கத்திலுள்ள மத்திரராஜனை
நோக்கி, 'நீ ரதகதிலெறு' என்று கூறினான் பிறகு, ஜயிகக்
முடியாததும் பெரிதுமான காணனுடைய உத்தமமான ரத்ததில்
மஹாதேஜஸவியான சலயன் லிமமமானது மலையினமீது ஏறு
வதுபோல ஏறினான் பிறகு, காணன் சலயனலே ஏறப்பட்டதான
உத்தமமான தன் ரத்ததைப்பார்த்து, மின்னலுடன் கூடின
மேகத்தினமீது ஸ-வாயன் ஏறுவதுபோல ஏறினான் ஒரே தேரின
மீதேறினவாகளும் ஸ-வாயனுக்கும் அக்கினிகுதம் சமமான
காரதியுள்ளவாகளுமான அவவிருவாகளும், ஆகாயத்தில் மேகத்
தினமீது ஸ-வாயனும் அகனியும் சோரத்திருந்தாறபோல விளங்
கினாகள் ஸதோத்திரம் செய்யப்படுகின்றவாகளும் மிகக் ஒளி
பொருந்தியவாகளுமான அவவிரு வீரர்களும் அப்பொழுது யாகத்
தில் ரிதவிகருக்களாலும் ஸதஸயாகளாலும் ஸதோத்திரம்செய்யப்
படுகின்ற இரத்திரையும் அகனியையும்போல இருந்தார்கள சலய
னலே பிடித்து நடத்தப்பட்ட குதிரைகளோடுகூடின ரத்ததில்
வீற்றிருக்கின்ற காணன், கோரமான விலலை ஒலிகுமபடி செய்து
கொண்டு, 1பரிவேஷத்துடன்கூடின பாஸகரணபோல விளங்கி
னான் உத்தமமான ரத்ததினமீது ஏறியிருக்கின்றவனும் கிரணந
களபோன்ற அம்புகளையுடையவனும் புருஷஸுரேஷ்டனுமான
காணன் மந்தரபாவத்ததினமீது இருக்கின்ற ஸ-வாயன்போல
மிக விளங்கினான் ரத்ததிலிருப்பவனும் மிகக் தோளவலியமைந்த
வனும் யுத்தத்தில் அளவுகடந்த தேஜஸுள்ளவனுமான அந்த
ராதேயனை நோக்கித் தூயோதனன் பின்வருமாறு வசனிகக்
லானான் 'அதிரதபுத்திர! வீரனே! எல்லா விலலாளிகளுப்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே துரோணராலும் பீஷ்மர
ாலும் செய்யப்பட்டாததும் யுத்தத்தில் செய்ய அரிதுமான காரயத்
தை நீ செய் மஹாரதார்களான பீஷ்ம துரோணாக்கள் அராஜ்
னையும் பீமஸேனனையும் நிச்சயமாகக் கொல்லுவார்களென்று
என் மனத்தில் எண்ணமிருந்தது வீர! ராதாபுத்திர! அவவிரு
வர்களாலும் செய்யப்பட்டாத வீரச்செயல்கையை வஜராயுதத்தை

கையிலகொண்ட வேறொரு இரத்தினபோல மஹாயுத்தத்தில் நீ
செய ராதேய! தாமராஜனையாவது பிடி, தனஞ்சயனையாவது
கொல், பீமஸேனனையும் இரட்டைப்பிள்ளைகளான மாதரீபுத்திரர்
களையும் வகமசெய ஆணமையிற் சிறந்தவனே! உனக்கு ஜய
முண்டாகுக உனக்கு மகனளம் நீ யுத்தத்திற்குச் செல் பாண்டு
புத்திரனுடைய படைகளினைத்தையும் சாமபலாகச்செய என்று
கூறினான் பிறகு, அடிக்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான தூரிய
வாததியங்களும் பதினாயிரக்கணக்கான பேரீவாததியங்களும் ஆகா
பத்தில் மேகங்களுடைய முழக்கம்போல இனிதுமுழங்கின ரதிக
ரேஷ்டனான ராதேயன் ரத்ததிலிருந்துகொண்டே அந்தச்
சாலலை ஏற்றுக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸமாததனான சலயனை
நீராகி, 'மிகப் பலமுள்ளவனே! குதிரைகளை நடத்து நான்
தனஞ்சயனையும் பீமஸேனனையும் இரட்டைப்பிள்ளைகளான நகுல
ஸகதேவர்களையும் ராஜாவான யுதிஷ்டியனையும் கொல்லுவேன்
சலய! தனஞ்சயன், கழுகிற்குள் பூண்ட பாணங்களை நூறு நூறு
களும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பிரயோகிக்கின்ற என்னுடைய புஜ
பலத்தை இப்பொழுது பராக்ஷமே சலய! பாண்டவர்கள்
அழிவதின்பொருட்டும் தூயோதனனுடைய ஜயத்தின்பொருட்
டும் மிகக் கூமையுள்ள பாணங்களை இப்பொழுது நான் பிரயோ
கிக்கப்போகிறேன்' என்று கூறினான்

அரசரே! இவ்விதமான அந்தக் காணனுடைய வாரத்தை
யைக் கேட்டுச் சலயன் காணனைப்பார்த்து, ' (காண!) நேரிலவந்த
மகேந்திரனுக்கும் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவர்களும் மஹாவீர
முள்ளவர்களும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்களும் பெரிய
சிலலைக் கையிலிடித்தவர்களும் மஹாபலசாலிகளும் புறங்கொ
டாதவர்களும் மஹாபரக்கிபசாலிகளும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும்
-ணமையான விகிதமுள்ளவர்களுமான அந்தப் பாண்டவாக
ளானவர்களையும் எவ்வாறு நீ அவமதிக்கலாம்? ராதேய! இம்
முழக்கம்போன்ற பார்த்தனது விலலினுடைய நானொலியைக்
கேட்கும்பொழுது இவ்வாறு பேசமாட்டாய் பீமனாலே யுத்தத்
தில் அடிக்கப்பட்டதும் தந்தம் முறிந்ததுமான யானைப்பட்டையை
எப்பொழுது பாரப்பாயோ அப்பொழுது இவ்வாறு பேசமாட்
டாய் கூமையான பாணங்களால், ஆகாயத்தில், மேகங்களின்
நிழலைப்போன்ற (நிழலைச்) செய்கின்ற தாமபுத்திரனையும் நகுல
ஸகதேவர்களையும் அவ்வாறே யுத்தத்திற்குப் பாணங்களைப் பிர
யோகிக்கின்றவர்களும் பகைவர்களைத் துன்புறுத்துபவர்களும்

கைசகசுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் அணுக முடியாதவர்களுமாவ
மற்ற அரசர்களையும் எப்பொழுது நீ பாப்பாயோ அப்பொழுது
இவ்வாறாக நீ பேசமாட்டாய்' என்றான் வேந்தரே! மத்திரரார்
ஹைசொல்லப்பட்ட அந்த வாரததையை அலக்ஷியம்செய்துவிட
காணான் அவனை நோக்கி, 'இப்பொழுது நீ பாககப்போ
றாய்' என்று மறுமொழி கூறினான்

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்

(கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுகையில் துர்நீயித்தவர்கள் தோன்றியது
அவன் கண்ணிப்புக் கிழிந்து அர்ஜுனனுடைய வதந்தைப் பிரதிஜைஞ
செய்ததும், சல்யன் அதனைப் போறும்ல் அர்ஜுனைப்
புகழ்ந்து கர்ணனை நீந்தித்ததும்)

மஹா வீரயமுள்ளவனும் யுத்தம் செய்ய எண்ணுகொண்
ஸன்ன ததனையிருக்கின்றவனுமான காணனைப் பாரததுக கௌ
வர்களனைவர்களும் அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக எல்லாபப
கத்திலும் கூசசலிட்டார்கள் பிறகு, தூறுபிவாததியங்களுடைய
சபதங்களோடும் பேரிகளுடைய சபதத்தோடும் பறபலவி
மான 1 கோணங்களுடைய சபதங்களோடும் குதிரை முதலான
வைகளுடைய காஜனங்களோடும் உமமைச சோரதவர்களனைவ
ர்களும் மரணம் நிச்சயமாயிருப்பதாக நினைத்துப் புறப்பட்டா
கள் பிறகு, காணன் புறப்படவே, ரதிகார்களும் உதஸாகத்துட
னிருக்கும்பொழுது, பூமியனைத்தும் நடுங்கியது, மிகவும் விகா
மான ஒலியுடன் சபதிககவும் சபதித்தது சூரியனிடத்தினின்று
ஏழாமஹாகிரகங்கள் வெளிவருகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன
திக்குக்களுடைய எரிதல்களால் பயங்கரமான எரிநகூத்திரம்
ளுடைய வீழ்ச்சிகளும் உண்டாயின அவ்வாறே, இடிகளும் விழு
தன் பயங்கரமான காற்றுகளும் வீசின மிருகப்பூதிகளுடைய
கூட்டங்கள் பெரிதான பயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ப
வாறாக உமமுடைய சேனையை அப்பொழுது இடமாகச் சுற்றிவ
தன் புறப்பட்டவனான காணனுடைய குதிரைகள் பூமியி
விழுந்தன ஆகாயத்தினின்று பயங்கரமான எலும்புமழை
பொழிந்தது அரசரே! சஸ்திரங்களும் ஜவலித்தன கொடிகளு
நடுங்கின வாகனங்களும் கண்ணீரைச் சொரிந்தன ஐபா! இ

1 ஒருவகை வாததியம், வாததியம் வாசிகளும் கோல, பல வா
தியம் சோரது ஒலித்தல்

புறப்பட்ட தூய்மையான மிகக் கடினமான மற அநேக
தபாதங்களும் கௌரவங்களுடைய விநாசத்தின்பொருட்டுத்
தானின் எல்லா அரசர்களும், தெய்வத்தினாலே புத்திமயக்
கொண்டவர்களாகி, அவைகளைக் கவனியாமலே புறப்பட்டிருக்
கிற ஸூதரத்திரைப் பாரதது, 'ஜயத்தை அடைவாயாக'
எனக் கூறினார்கள் அவ்விடத்திலுள்ள கௌரவர்கள், புத்தத்தில்
நான்கு நிறுவனம் சலயிடுகி கூடியவனுமான காண்பைப்
பாரதது, 'பாண்டவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்' என நெண்ணி
யிருக்கிற புகைவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் ரத்ததில்
நிறுப்பவனும் மிக ஜவலிக்கின்றவனும் சூரியனுக்கும் அகனிக
மலமான ஒளிபொருந்தியவனும் பகைவர்களை மிகுதியாகத்
தன்பம் செய்கின்றவனும் ரதிகாக்களுள் உத்தமனுமான அந்தக்
கணன், பீஷ்மரும் துரோணரும் விழுந்ததை ஆலோசித்தும்,
ரத்ததனுடைய ஒப்பற்றதான் செய்கையைக்கண்டும், மானத்தி
லும் காவத்திலும் அதிகமாக எரிக்கப்படுகின்றவனும்,
புத்ததிலுள்ள ஜவலிக்கின்றவனும், பெருமூச்சுவிடுகின்றவனுமாகி,
யானை அழைத்தது (பயின்புறம்) வாக்கியத்தை உரைக்கலானான்
'ரத்ததின்மீதேறி விற்பித்திருக்கின்றவனான யான, கோபந
பாண்டு வஜ்ராயுதத்தைக் கையில்கொண்ட இரத்திரனிடத்தினின்
கூடப் பயப்படமாட்டேன் படுத்திருக்கின்ற பீஷ்மாமுத்தலான
களைப் பார்த்துக்கூட எனனை அவ்விதமான மன உறுதியானது
டுவிலக்கவில்லை மஹேந்திரனுக்கும் வீஷ்ணுவுக்கும் ஒப்பான
களும், புகழ்த்தக்கவர்களும் ரதங்களைப் புகுதிரைகளையும்
ரத்த யானைகளையும் நாசம்பண்ணுகிறவர்களுமான பீஷ்மரும்
துரோணரும் கொல்லப்பட்டத்காதவர்களாயிருந்தும் பகைவாக
ல கொல்லப்பட்டார்கள் அப்படியிருந்தும், புத்தத்தில் இப்
புத்தது எனக்குப் பயமிலலை புத்தத்தில் சூதர்களோடும் யானைக்
காடும் ரதங்களோடுகூடச் சத்துருக்களால் கொல்லப்பட்டிருக்
கிற அபிபலசாலிகளான அரசர்களை நன்றாகப்பார்த்து, மஹாஸ
வர்களை அறிந்தவரும் பிராமணஸ்தேஷ்டரும் ஆசாரியருமான
தானா எல்லாச் சத்துருக்களையும் புத்தத்தில் ஏன் கொல்லாம
ந்தாரா? கௌரவர்களே! மஹாயுத்தத்தில் அவ்விதமான
துரோணரை நினைத்துக்கொண்டு உணமையாகச் சொல்லுகி
ன், தெரிந்துகொள்ளுங்கள் மிருதயுவைப்போல உக்கிரரூபி
எதிர்த்தவருகின்றவனுமான அராஜகனை புத்தத்தில் என்
தவிர உங்களில் வேறொருவனும் ஸஹிக்கமாட்டான் துரோ
ணத்தில் அஸ்திரசிகைகளையும் மனத்தெளிவும் பலமும்தெரிய

மும் மஹாஸ்திரங்களும் வணக்கமும் (குடிக்கொண்டிருந்தன) அப்படிப்பட்ட மஹாதமாவான துரோணசே மிருதயுவசதன் அடைந்ததுவிட்டாராதலால் மற்ற அனைவர்களையும் இப்பொழுதெருங்கின மிருதயுவை உடையவாகவென்றே எண்ணுகிறேன் இவ்வுலகத்தில் காமங்களுடைய ஸம்பந்தமானது எப்பொழுது இருப்பதால் நன்றாக ஆலோசிக்குமிடத்து ஒன்றுமே சாஸ்வதம் வென்று சொல்லுகிறேன் ஆசாராயரான துரோணர் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டமையால் எந்த மனிதன்தான் (அடுத்தநாள்) ஸூரியோதயத்தில் தாரணிப்பதாக ஸம்சயமின்றி நினைப்பாரா ஆசாரியரே யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டமையால் அஸ்திரங்களும் பலமும் பராக்ரமமும் காமாணுஷ்டானங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமான ஆயுதங்களும் மஹாஷயனுடைய ஸூரினபொருட்டு இருப்பதற்குத் திறமையற்றவையே, நிச்சயம் நெருப்புக்கும் சூரியனுக்கும் ஸம்மான தேஜஸுடன் கூடியது பராக்ரமத்திலை விஷ்ணுவுக்கும் புரந்தரனுக்கும் ஒப்பானது நீதியில் பிருஹஸ்பதீக்கும் சுககிரனுக்கும் ஒப்பானதும் ஸஹிமுடியாததுமான இந்த அஸ்திரத்தை எப்பொழுதுமே அப்பாவிக்கவிலை கொள்வசேனையானது அழுகின்ற ஸ்கிரீகாண்டனும் சித்வாகருடனும் பெருங்குச்சுள்ளனதும் தாராதராராணுடைய பெருஷமும் அவமதிக்கப்பட்டதுமாகவே, இப்பொழுது நான் செய்யவேண்டிய காரியத்தை அறியவில்லை சல ஆதலால், பகைவர்களுடைய படையை நோக்கிச்செல் என்ற சேனையில் ஸதயஸந்தனும் அரசனுமான பாண்டிநந்தனும் பஸேனனும் அராஜனும் அந்த வாஸுதேவனும் ஸாதயகிஸ்ருஞ்சயர்களும் நகுல் ஸஹதேவர்களும் இருக்கிறார்களோ அவர்களை என்னைத் தவிர வேறு எவன் எதிர்த்து நிற்பான்? திரராஜனே! ஆதலால், நீ யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் ஸருஞ்சயாசனையும் நோக்கி விரைவாகச் செல்லு யுத்தத்தில் அவர்களோடு எதிர்த்து அவர்களையாவது கொல்வேன, அல்லது, துரோணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு டம்ஸே மாவது செல்வேன் சலய! நான் பீஷ்மாதிகளான அரசர்களுக்களுடைய மத்தியில் செல்லாமலிருக்கப்போகிறதே இல்லை என இப்பொழுது நீ அறிவாயாக இந்த மித்திரத் துயேமானது எனனால் ஸகிக்கத்தக்கதன்று பிராணனை இழந்து துரோணரைப் பின் தொடரப் போகிறேன் ஆயுளினு முடிவுக்காலம் நோந்துவிட்டால், யமனுக்கு ஒப்பானவன் இருந்தாலும் கற்றறிந்தவனே அல்லது சூடனே, ஒருவனை

நதயுவானது விடுவதில்லை கற்றறிந்தவனே ! ஆதலால், பாரதத
 று போபுரியப் போகிறேன் தெய்வத்தை மீறி நடக்க முடி
 து விசித்திரவீரயனுடைய குமாரனான திருதராஷ்டிரனுடைய
 லவனான தூயோதனராஜன் எப்பொழுதும் என விஷயத்தில்
 களகரமான செய்கையை உடையவனாயிருந்தான் அவ
 டைய காரியவிதத்தியின்பொருட்டு நான் பிரியமான போகந்
 ராயும் விடமுடியாததான் உயிரையும் இழக்கிறேன் புலித்
 றால் மூட்டமுள்ளதும் சத்தமிடாது அசசுள்ளதும் ஸ்வாண
 மானதும் மூன்று 1 கோசங்களோடு கூடினதும் வெள்ளியினுல
 யயப்பட்ட தரிவேணுவுள்ளதும் ஜாதிகுதிரைகளுடன்கூடின
 மான இரதச சிறுத ரதத்தைப் பரசுராமா எனக்குக் கொடுத்த
 ர சலய ! அவர், நன்றாகப் பாரதது விசித்திரமான விருகங்களையும்,
 ராடி மரங்களையும், கதாயுதங்களையும், கொடிய அம்புகளையும்,
 லிக்கின்ற கத்தியையும், உததமமான ஆயுதத்தையும், வெண்
 றமும் நல்ல ராதமுமுள்ள உககிரமான சங்கத்தையும் எனக்
 கொடுத்தார கொடித்தூணிபுடன கூடியதும் இடிவிழும் சப
 துசகு ஒப்பான சபதமுள்ளதும் வெண்ணிறமான குதிரைகள்
 டியதும் மங்களகரமான அம்புப்பெட்டியால் விளங்குகின்றது
 ன இரதஉததமமான ரதத்தினமீதேறிப் பலத்தினிலே யான
 ஜூனனை யுத்தத்தில் திடமாக அடித்துக் கொல்லப்போகி
 ன அநதப் பாணபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லாவற்றையும்
 பஹரிக் கிறவனான மிருதயுவே எப்பொழுதும் கவனத்தாடன
 துக்காகிலும் உததத்தில் நான் எதிர்த்து அநத யமனையும்
 றாலவேன, இல்லையாயின துரோணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு
 னையாவது அடைவேன அதிகமாகப் பேசுவதாலயாதுபயன்
 னும் வருணனும் சூபேரனும் இரதிரனும், பரிவாரங்களோடு
 னறுசேரந்து ஒரே சமயத்தில் பலருனை இரத மஹாயுத்தத்
 த காப்பாற்றினாலும் அவர்களோடுகூடவே அநத அரஜூனனை
 ிப்பேன்' என்று கூறினான்

இவ்வாறாக யுத்தத்தில் அதிக விளைவுள்ளவனும் தற்
 முச்சி செய்கின்றவனுமான காணானுடைய அநத வாரததை
 பக கேட்டு, வீரியமுடையவனான அநத மத்திரராஜன், அவமதித்
 ப பரிகாசம்செய்தான், மறுத்து மறுமொழியும் கூறலானான்
 றான் ! தற்புகழ்ச்சியை நிறுத்தது, நிறுத்தது நீ அதிக பலமுள்ள
 னாயிருந்தாலும் - அதிக வாரததையைச் சொல்லிவிட்டாய்
 நத யுத்தத்தில், புருஷஸரேஷ்டனான தனஞ்சயன் எனக்கே ?

புருஷாதமனான் நீ எனக்கே? ஆசசரியம்! உபேந்திரனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டதும் தேவராஜனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேவலோகம் போற்றதுமான யாதவர்களுடைய வாஸஸ்தானமான தவாரகையை பலாத்காரமாக மிக்க கலங்குமபடி செய்து புருஷஸரேஷ்டனாகிருஷ்ணனுக்கு இனியசகோதரியான ஸுபத்திரா தேவியை அராஜுன்னனி வேறு எந்த மனிதன் கவாவான்? மிருகதன் வேட்டையாடுவதில் நோந்த கலகத்தில், தேவராஜனுடைய வீரியதுக்குச் சமமான வீரமுள்ள அராஜுனைத் தவிர வேறு எம்மனிதன் மூவுலகங்களையும் படைத்தவரும் ஈஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வருமான நுத்திரை யுத்தத்திற்காக அழைப்பான் விஜயன், அகநியினிடத்திலுள்ள கௌரவத்தினாலே, அஸ்க்கையும் தேவாக்களையும் மகாநாகங்களையும் மனிதாக்களையும் கருடாக்களையும் பிசாசுக்களையும் யக்ஷாக்களையும் ராக்ஷஸாக்களையும் அடக்களால் ஜயித்தான், ஆவலுடன் வீருமப்பபட்ட ஹவிஸ்ய (அகநிகுக்கு) கொடுத்தான் அதிரதபுத்திர! 'அராஜுன்னன், பகவரால் கவரப்பட்ட தூயோதனன் முதலான கௌரவாக்களை புருஷஸரேஷ்டாக்களுடன்கூடின அந்தப் பலசத்துருக்களை கொன்றுவிடுவததை நினைக்கிறாயா? நீ தொடக்கத்தில் (யுத்தத்தைவிட்டு) ஓடவே, கலகபரியாசுகளான திருத்தராஷ்டிரருடைய குராகள், கந்தாவாக்களுடைய கூட்டங்களைத் தோலவியடையச் செய்பாண்டவர்களால் விடுவிக் கப்பட்டதை நினைக்கிறாயா? மாடுபசுண்டையில் ஒன்றுசோந்த படைகளோடும் வாகனங்களோடு கூடியவர்களும் ஆசாரியரான துரோணருடனும் ஆசாரியபுத்திரான அஸ்வத்தாமாவுடனும் பீஷ்மருடனும் கூடியவர்களுமா நீங்கள் இவர்களும் புருஷஸரேஷ்டனான அராஜுன்னனாலே ஜயிக்கப்பட்டார்கள் அப்பொழுது உன்னாலே அப்படிப்பட்ட அராஜுன்னன் ஜயிக்கப்பட்டல்லவோ? ஸுத்தபுத்திர! உன்னுடைய அழிவு பொருட்டு இப்பொழுது ஸாவோததமமான வேறு ஒரு யுத்தம் இதோ மீண்டும் வந்துவிட்டது யுத்தரங்கத்தை அடைந்திருக்க நீ சத்துருபயத்தால் ஓடாமலிருப்பாயாகில் இப்பொழுது மாடாய' என்று கூறினான் உதாரமான மனமுள்ள சலயன் அருருமாயுள்ள சத்துரு ஸதோத்திரத்தை இவ்வாறு கூறுமளவிற்கைவரை வாட்டுபவனும் கௌரவ ஸேனாபதியுமான காணமிகக் கோபமுற்று மத்திரராஜனைப் பார்த்து உரைக்கலானான்

‘சலய! இருக்கட்டும், இருக்கட்டும் ஏன் பிதற்றுகிறாய்? என்னுடைய அந்த அராஜுன்னனும் யுத்தம் நோந்துவிட்டது அவனான இந்நயுத்தத்தில் ஜயிப்பானேயாகில் அப்பொழுதல்லவோ

நனுடைய இந்தப் பிதற்றல்லலாம யதாரததமாகும்? 'என
சலயன, 'இவ்வாறு ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு
மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லவில்லை யுத்தமசெய்யவேண்டு
மன்ற விருப்பத்துடன் காணன், 'சலய! போ' என்று கூறி
சலயனை ஸாரதியாகக்கொண்ட அந்த ரதிகனான காணன்,
நனைநாசமசெய்கின்ற சூரியன்போல யுத்தத்தில் பகைவர்களை
சஞ்செய்துகொண்டு பகைவர்களைக் கொல்லுகின்ற சத்தருக
நோக்கி விரைவாகச் சென்றான பிறகு, காரதியுடன் கூடியவ
ன காணன் புலித்தோலால் மூடப்பட்டதும் வெண்மையான
கிரைகளுடன் கூடியதுமான ரத்ததோடு சென்றான அவனும்
ண்டலாகளுடைய சேனையைப்பார்த்து விரைவுடன் தனஞ்சய
ப்பற்றி வினவினான்

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணன், தனக்கு அர்ஜுனனைக் காட்டுபவனுக்கு அவன்
விருமபு மர்சளிப்பதாக உறுதி கூறியது)

அப்பொழுது, காணன் உமமுடைய சேனையை மிகுந்த
யறியுடனே ஸந்தோஷமடையுமபடி செய்துகொண்டு யுத்த
நிலிநுள்ள ஒவ்வொருவரையும் பார்த்துப் பாண்டவனைப்பற்றி
னவினான் இப்பொழுது எனக்கு மஹாதமாவான அர்ஜுன
க காண்பிப்பவனுக்கு அவன் மனத்தினால் விருமபுகிற பொரு
க கொடுப்பேன் எனவன எனக்கு அர்ஜுனனைக் காண்பிக
றவே அவன் அதில் திருபதியடையாவிடின் அவனுக்கு நான்
றுபடியும் ரத்தினங்கள் நிறைந்த வண்டியைக் கொடுப்பேன்
ர்ஜுனனை எனக்குக் காட்டுகின்ற மனிதன் அதில் திருபதி
டையாவிடின் அவனுக்கு எப்பொழுதும் ¹ வெண்கலப்பாண்
றையப் பாலகற்ககக்கூடிய நூறு பசுக்களை நான் கொடுக்கிறேன்
ர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்றவனுக்குச் சிறந்த நூறு கிராமங்க
க கொடுப்பேன் எனக்கு அர்ஜுனனைக் காண்பிப்பவனுக்குத்
ரியகூந்தலையுடைய வேலைக்காரிகளுடன் வெண்மைநிறமுள்ள
ம் பெண்கொவேறுகழுதைகள் கடடியதுமான தேரை நான்
காடுப்பேன் அர்ஜுனனைக் காட்டுகின்ற மனிதன் அதில்

1 'காமஸயதோஹந' என்பது மூலம், 'கற்கக வெண்கலப்பாத
கங்களுடன்' என்பது இவ்விஷய மொழிபெயர்ப்பு

திருபதியடையாவிடில் அவனுக்கு மறுபடியும் ¹ ஸ்வாணமயமாக
கஜராஜனை நான கொடுப்பேன் அவ்வாறே, பின்னும் அவனுக்கு
நல்ல யௌவனப் பருவத்திலுள்ளவர்களும் கழுத்திற பொ
அணிகளை அணிந்தவர்களும் பாட்டுக்களையும் வாதயங்களையும்
நன்கு கற்றறிந்தவர்களும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களுமான அ
கம் ஸ்திரீகளையும் நான கொடுப்பேன் அராஜுனனைக் காட்டு
மனிதன் அதில் திருபதியடையாவிடின் அவனுக்கு நூறு யா
களையும் நூறு கிராமங்களையும் நூறு ரதங்களையும் சிறந்த ஸ்வாண
தையும் புஷ்டியுள்ளவையும் குணங்கள் நிரம்பியவையும் சார
மானவையும் பாரதத்தைத் தாங்குவதில் திறமையுள்ளவையும் ந
ராகப் பழக்கப்பட்டவையுமான உத்தம ஜாதிக் குதிரைகள் பதி
யிரதத்தையும் நான கொடுப்பேன் எனக்குத் தனஞ்சயனைக் கா
பிப்பவனுக்குத் தங்கமயமான கொம்புக் குமிழ்களுள்ளவையு
களையும் குட்டிகளை உடையவையும் புதிதாக ஈன்றவையுமா
நானூறு பசுக்களைக் கொடுப்பேன் அராஜுனனைக் காண்பிக்கின்
மனிதன் அதிலும் திருபதியடையாவிடின் மேலான ஐந்து
வெள்ளைக் குதிரைகளைக் கொடுப்பேன், பொன்னலங்கார
ளாலே மூடப்பட்டவைகளும் நன்றாகச் சாண்பிடிக்கப்பட்ட
தினங்களிழைத்த பூஷணங்களுடையவைகளும் நன்றாகப் ப
கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த பதினெட்டுக் குதிரைகளையும் நா
அவனுக்குக் கொடுப்பேன் தனஞ்சயனை எனக்குக் காண்பிப்ப
னுக்கு நிரமலமான தும் ஸ்வாணமயமான தும் நன்றாக அலங்க
கப்பட்ட தும் உத்தமமான காமபோஜதேசத்தில் பிறந்த கு
ரைகளோடு சோந்திருக்கின்ற துமான ரதத்தையும் நான கொ
பேன் அராஜுனனைக் காண்பிக்கின்ற மனிதன் அதனையு
மதியாவிடின் அவனுக்குப் பறபல பொன்னணிகளாலே ம
கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலைய அணிந்தவைகளும் மே
ஸமுத்திரக்கரையில் தோன்றினவைகளும் யானை பழக்குபவ
ளாலே பழக்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த வேறு அறுநூ
யானைகளை நான கொடுப்பேன் அராஜுனனைக் காண்பிக்கின்
மனிதன் இதை யும் அலபமென்று அவமதிப்பானேயாகி
சிறந்த வேறு பதினான்கு வைசிய கிராமங்களையும் நான
அவனுக்குக் கொடுப்பேன் மிக்க செழிப்புள்ளவைகளும் வெ
வங்களையுடையவைகளும் அருகில் காடுகளும் ஜலமுமுள்ளன

¹ 'யானைபோன்ற வடிவமுள்ள ஆறு காளைகள்கட்டிய பொன்னு
கிய வேறொரு தேரையும்' எனபது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு 'யா
களையே காளைகளபோலக் கட்டிய என்னுமாம்' எனபது பழைய உ

நம் எங்கிருந்தும் பயிலலாதவைகளும் மிகுந்த ஸம்பத்துடைய
வகளுமான அரசர்களே அனுபவிகத்தக்க பதினான்கு கிராமங்
களையும் (கொடுப்பேன்) எவன் தனஞ்சையனை எனக்குக் காண்பிப்
புல அவனுக்குக் கழுத்தில் பொற்கலன்களை அணிந்தவர்களும்
தேசத்தில் தோன்றியவர்களும் புதியபெளவனமுள்ளவர்களு
டன நூறு தாவிக்களையும் நான் கொடுப்பேன் அராஜகனைக்
கண்பிக்கின்ற மனிதன் இதனையும் அலம்பென்று அலக்கியம்
யவாளையாகில் அவனுக்கு அவன் தானே எதை விருமபு
புல அந்த வேறு வரததையும் நான் கொடுப்பேன் பிள்ளைகளை
பெண்டாட்டியையும் தவிர, என்னிடம் வேறு எந்தப் பொருள்
ருக்கிறதோ அதையும் பின்னும் எந்த எந்த வஸ்துவை மனத்தி
ல் விருமபுகிறானோ அந்த அந்த வஸ்துவையும் நான் அவனுக்
க் கொடுப்பேன் எந்த மனிதன் கேசவனையும் அராஜகனையும்
னக்குக் காண்பிப்பானோ அவனுக்கு ஒன்றுசோந் திருக்கிற
நஷ்டராஜ்ஞானர்களை நான்கொன்று அவ்விருவருடைய பொருள்
ரனைத் தையும் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னான்

காணன், இவ்வாறான வார்த்தைகளை யுத்தகல் ததில் பலவாறு
சாலலிக்கொண்டு, கடலிலிருந்து தோன்றியனும் இனிய ஒலியுள்ள
ம் சிறந்ததுமான சங்கத்தை ஊதினான் மஹாராஜரே! திருந்
வகளான ஸூதபுத்திரனுடைய அவஸ்தமான வசனங்களைக் கேட்
த நூயோதனன் ஸ்வேஹாதராகளோடு கூட ஸந்தோஷத்தை
டைந்தான் அரசரே! புருஷஸரேஷ்டரே! அப்பொழுது உம்
டைய சேனையில் நான்கு பக்கங்களிலும் துருதுபிகளுடைய
காஷ்டமும் மிருதங்கங்களுடைய கோஷமும் வாததீய முழக்கங்க
டன கூடின வரிமமநாதமும் யானைகளுடைய சபதமும் தோன்
ன் அவவாறே, மிகுந்த மனக்களிப்புடன் கூடின யுத்தவீராக
டைய சபதமும் தோன்றிற்று அவவாறு மிகுந்த ஸந்தோஷத்
டன் கூடின ஸனையத்தில் அப்பொழுது ஸஞ்சரிகின்றவனும்
றபுகழ்ச்சிசெய்துகொள்பவனும் பகைவர்களைப் பீடிக்கின்றவ
ரும் மஹாரதனுமான ராதேயனை நோக்கி மத்திரராஜன் உரக்கச்
ரித்தது இவ்வாறான வசனத்தை மறுமொழியாக உரைக்கலானான்

முப்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

(கர்னானுடைய செருக்தமொழிகளைப் பொறுத சல்லன்
கர்ணனை இகழ்ந்தது)

சுலயன, 'ஸூதபுத்திர! நீ நினையாதே பொன்னையும் சிறியானைகளையும் வீணுகக்கொடுக்கிறாய் இப்பொழுது நீ தனஞ்
னைப் பாராகப்போகிறாய் ஸூதபுத்திர! (அரஜுனனைத் தெ
வீக்கிற) மனிதனுக்கு நீ ஸ்வாணத்தையாவது உத்தமமான யா
யையாவது தானமாகக் கொடாதே தனஞ்சயனை நீ பாரப்பர்
பலத்தினால் மதங்கொண்டவனான நீ குபேரனபோலப் பொருளை
செலவிடுகிறாய் ராதேய! யதனமின்றியே இப்பொழுது நீ தன
சயனைப் பாரப்பாய் நீ மூடனைப்போல அதிகமான பொருளை
செலவிடப்போகிறாய் தகாதவர்களுக்கு அளிப்பதினால் வர்
தோஷங்களை நீ அஜ்ஞானத்தினால் தெரிந்துகொள்ளவில்
ஸூத! எந்ததனத்தை நீ மிருதியாகக்கொடுப்பதாக வெளியி
கிறாயோ அந்ததனத்தைக்கொண்டு உன்னால் பலவித யாகா
ளாலே தேவர்களைப் பூஜிப்பதற்கு முடியும் நீ அந்ததனா
ளாலே யாகம் செய்வாயாக நீ, அறியாமையினால், கிருஷ்ணாஜ
னர்களைக் கொல்லுதற்கு விருமபுவது வீணே புத்தத்தில, ஒ
நரியினாலே இரண்டு விரிமமங்கள் கொல்லப்பட்டனவென்று ந
கேட்டதேயிலலை வேண்டக்கூடாததை நீ வேண்டுகிறாய் அக்
யில விரைவாகவிழுகின்ற உன்னைத் தடுக்கக்கூடிய ஸ்னேகிதா
உனக்கு இல்லை நீ காரியாகாரியங்களை அறியவில்லை ஸந்தேகம்
லாமல் காலத்தினால் பரிபாகமடைந்தவனாக இருக்கிறாய் பிழை
திருக்க எண்ணங்கொண்ட எவனதான் அத்ததயிலலாதவைய
தூதால் கேட்கத்தகாதவையுமான பல வாதத்தைகளைச்சொல்
வான்? கழுத்தில கலலைக்கட்டிக்கொண்டு இருக்கைகளாலும்கட்டி
தாண்டுவதுபோலவும் மலையுச்சியினின்று கீழேவிழுவதுபோலவும்
உனவிருப்பம் இருக்கின்றது நீ நன்மையடைவதற்கு விருட்
முள்ளுவனனால், அணிவகுக்கப்பட்ட எல்லாச் சேனைகளுடனு
கூடின எல்லாப்போர்வீரர்களோடும் சோந்தவனாகவும், நன்றாக
காக்கப்பட்டவனாகவும் தனஞ்சயனோடு போராடியவாயாக திரு
ராஷ்டிரபுத்திரனான தூயோதனனுடைய நன்மையின்பொருட்
உனக்குநான் சொல்லுகிறேன் தீங்குசெய்வதற்காக அன்று உன
குப் பிழைத்திருப்பதில் விருப்பமிருக்குமானால் என்னால் சொ
ல்லப்பட்ட இந்த வீஷயத்தில் ஸந்ததைப்பாராட்டுவாயாக' என

வினா காண, 'சலய! என் தேரளவலிமையை ஆதார்மாகக் காண்புத்தத்தில் அராஜகனை எதிர்பார்க்கிறேன் நீயோ திரளென்று பெயர்கொண்ட சததரு நீ என்னைப் புப்பபடுத் ததற்கு விரும்புகிறாய் எனனை இந்த அபிப்பிராயத்தினின்று வலனும இப்பொழுது திருப்பமுடியாது வஜரபாணியான இந் னாலும எவவிதத்திலும முடியாது அவ்வாறிருக்க, மனிதனால விதம் முடியும்?' என்றான இவ்வாறான காணனுடைய வாக்கி, தின் முடிவில் மத்திரராஜனான சலயன், மீண்டும் காணனை திகமாகக் கோபமுடடவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு மறு ராழி கூறலானான்

'காண! பலகுணனுடைய பாருவேகத்தினாலே நாணகயிற்றி ன்று விடுபட்டவைகளும், வேகமுடையவைகளும், நெருப்புக்குப் புானவைகளும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ச்சியுள்ள புகளும், கழுகு இறகுகளைபுடையவைகளும், கூமையுள்ள நுனி டனகடியவைகளுமான அம்புகள் உன்னை அடையும்பொழுது னனை இந்தப் புத்தியானது விட்டுவிடும் ஸவயஸாசியான பாரத் தா சிறந்த விலலை எடுத்துப் படையைத் தடுக்கச்செய்து தான் தை விளைவிக்கின்ற அம்புகளால் எப்பொழுது உன்னை அடிப் னு அப்பொழுது நீ பாண்டலினைப்பற்றின் கேள்வியை விட்டு வராய ஸூதபுத்திர! தாயினமடியில் படுத்திருக்கிற ஒரு சிறு மந்தை சந்திரனைப் பிடித்துத்தருவதற்கு எவ்வாறு விரும்புமோ வவாறே சதாரூடனாகப் பிரகாசிக்கின்ற பாரத்தனை மோகத்தி ல் ஜபிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறாய், 1 நீ இப்போது அர ணனோடு புத்தம்செய்ய விரும்புவது நனகு தீடப்படட்டதும் மையான முனைபுள்ளதுமான கத்தியைப் பூமியில் நாட்டி தனமுனையில் கையினால் அடிப்பதுபோலவும் கூமையான ணங்களால் (தனமேல்) குத்திக்கொள்வதுபோலவும் இருக் தது காண! நீ மிக்க கூமையுள்ள ஆயுத்தத்தினுடையதுனிகு ப்பான செய்கையுள்ள அராஜகனோடு இப்பொழுது போர ிய விரும்புகிறபடியால் மிக்க கூமையுள்ள நுனியுடனகடின ிருவததைக் கட்டிக்கொண்டு எல்லா அங்கங்களையும் உரைத் த்கொள்ளுகிறாய் இளமைப்பருவத்திலுள்ள தம் விவேகமற்றது ன ஓர் அலப் மானானது வேகத்தோடுகடியதாகக் கோப ணடதும் பிடரிமயிருள்ளதும் பெரிதுமான வலிமத்தை ிருவகி எவ்வாறு சண்டைசெய்வதற்கு அழைக்குமோ அவ றே நீ இப்பொழுது பாரத்தனை அழைக்கிறாய் ஸூதபுத்திர!

1 இரட்டித்தது வருதலால் ஒரு சுலோகம் விடப்பட்டது

வனத்தில் மாமஸைத்தினுல திருபதியடைந்த ஒரு நரி மஹா வீரமுள்ள வ்ரிமமத்தை எவ்வாறு அழைக்குமோ அவ்வாறு ராஜபுத்திரனை நீ சண்டைக்கு அழைக்காதே, பாரததனை எதிர்த்து நரசத்தை அடையப்போகிறாய் காண! ஏக்காலபோன்ற தனக்கையுடையதும் மதம்பெருகுகின்ற கன்னங்களுடனும் முத்துடனும் கூடியதுமான பெரிய யானையை ஒரு முயல அழைப்பதுபோலப் பாரததனை தன்னுசயனை நீ யுத்தத்திற்கு அழைக்கிற (நீ) பாரததனை யுத்தம் செய்வதின்பொருட்டு விருமபுகிற கன்னத்தினுல, மிக்க விஷமுள்ளதும் கோபத்தினுல நிறைந்தது புறறிவிருப்பதுமான ஒரு கருநாகத்தை அவிவேகத்தினுல தயிடுவதென்குகிறாய் காண! மூடனான நீ பிடரியிருள்ளதும் கோபம் கொண்டதுமான ஒரு வ்ரிமமத்தை ஒரு நரி எதிர்ப்பதுபோல நரலிமமனான பாண்டவனை எதிர்த்துக் காண்குகிறாய் காண! உகிய சிறகையுடையதும் பக்கிகளுள் சிறந்ததும் அதிவேகமுள்ளதுமான கருடனை ஒரு பெண்பக்கி போருக்கு அழைப்பதுபோலப் பிருதாபுத்திரனான தன்னுசயனை யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய் எல்லா ஜலங்களுக்கும் நிதியும், பயங்கரமான உருவத்துட கூடியதும், திமி திமிக்கிலங்கனாலடந்ததும், சந்திரோதயகாலத்தில் விருத்தியடைகின்றதுமான ஸமுத்திரத்தை ஓட்டிவந்த தாண்ட விருமபுகிறாய் காண! துரதுபிவாததியம்போன்ற முழுமுள்ளதும், கூரமையான கெரம்புகையுடையதும், நன்றாக முட்டி திறமையுள்ளதுமான ஒரு விருஷபத்தை ஒரு கன்றுக்குப் சண்டைசுக்கு அழைப்பதுபோல நீ பிருதாபுத்திரனான தன்னுசயன் யுத்தத்திற்காக அழைக்கிறாய் காலத்தில் பாண்டங்களாகிற ஜனதைப்பொழியும் நரனென்கிற அராஜுன்னனுகிற பெரிய மேகத்தை தவளையானது உரக்கக் காண்குகின்ற பெரியமேகத்தை எதிர்த்துக் காண்பதுபோல, எதிர்த்துக்காண்குகிறாய் காண! வீட்டைக்காத்திருக்கின்ற நாயானது காட்டிலிருக்கும் புலியைக்கண்டால் எவ்வாறு குரைக்குமோ அவ்வாறே தன்னுசயனுகிற மனிகப்புலி (பபாரத்து) நீ குரைக்கிறாய் காண! காட்டில வலிக்கின்ற ஒரு நரி முயல்களாலே சூழப்பட்டதாக எதுவரையில் வ்ரிமமத்தைப் பாரக்கவில்லையோ (அதுவரையில்) தன்னை வ்ரிமமமாக நினைத்துக்கொள்ளும் ராதேய! அவனிதமாக, பகைவாக்காக கொல்பவனும் மனிதருள் சிங்கம்போன்றவனுமான அராஜுன்னன் யுத்தத்தில் பாராமலிருந்துகொண்டு நீயும் உன்னை வ்ரிமமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய் ஒரு உத்தத்தில் வீற்றிருக்கின்றவர்களும் ஸூரியசந்திரர்களபோன்றவர்களுமான கிருஷ்ணாஜ

களை எதுவரையில் நீ பாராமலிருக்கிறாயோ (அதுவரையில்) உனைப் புலி என்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய் காண்! மஹாதத்தில் நீ காண்மவத்தினுடைய ஒலியைக் கேளாமலிருக்கிற வளவு வரையில் தான் உனனாலினைத் தப்பிச் சொல்லிக்கொள்ள வாயும் ரதம், சங்கம், வில இவைகளுடைய சபதங்களால் பத சூதிகளுக்கிடையும் எதிரொலியிடுமபடி செய்கின்றவனும் காஜிகாற புலிபோன்றவனுமான தனஞ்சயனைக்கண்டு நீ நரியாகப் பாகிறாய் மூடனே! எப்பொழுதும் நீ நரி எப்பொழுதும் காஞ்சயன் ஸிம்மம் அந்த வீரனைப் பகைப்பதினாலே நீ நரி அலக காணப்படுகிறாய் பலாபலத்தில் பூனையும் எலியும் எவநமோ, புலியும் நாயும் எவவிதமோ, ஸிம்மமும் நரியும் எவநமோ, யானையும் முயலும் எவவிதமோ, ஸத்தியமும் பொய் எவவிதமோ, அமிருதமும் விஷமும் எவவிதமோ அவவிதமோ ரத்தனும் நீயும் உங்களிடத்தினுள்ள செய்கைகளாலே பிரத்திபெற்றவர்களாக இருக்கிறீர்கள்' என்று கூறினான்

முப்பத்தான்காவது அத்யாயம்

(கரிணன் மரீம்ங்களை வேளியீட்டுச் சலியனை நிறத்தீத்து)

அளவுகடந்த வல்லமையுள்ள சலயனாலே நிரதிககப்பட்ட தேயன, மிகக் கோபம்கொண்டு, சலயன் கடுஞ்சொல் சொல்லுதல், '1 சலயன்' என்றே நிச்சயித்தது, அவனைப்பார்த்து வசக்கலானான் 'சலய! குணசாலிகளுடைய குணங்களைக் குணங்களவனே அறிவான் குணமில்லாதவன் அறியமாட்டான் யா எப்பொழுதும் குணங்களை விட்டவன் குணகுணங்களை எப்படி அறிவாய்? சலய! அராஜனனுடைய மஹாஸ்திரங்களை, கோபத்தையும் வல்லமையையும் விலையும் பாணங்களுடைய நறிவேன அவைகளை அவ்வாறு நீ அறியமாட்டாய் சலய! ரசாகளுள் உத்தமனான கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை நான் எப்படி அறிகிறேனோ அப்படி நீ அறியமாட்டாய் சலய! இவ்வாறு, நான் என்னுடைய வீரியத்தையும் பாண்டவனிடத்திலுள்ள ரயத்தையும் அறிந்தே சண்டைசெய்வதற்காக அவ்விருவரை அழைக்கிறேனே தவிர, விட்டிறபூசசி நெருப்பை (எதிர்ப்பது) மாலன்று சலய! நல்ல கட்டுக்களுள்ளதும் இரத்தத்தைப் பன்னம் செய்வதும் ஒப்பற்றதும் அமுபுத்தானியில் படுத்திருக்கின்றதும் சிறகுகளுள்ளதும் நன்றாகத் தீடப்பட்டதும் நன்றாக

அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான் இந்தப் பாணமிருக்கிறது அந்
வருஷமாகச் சந்தனப் பொடியினால் பூஜிக்கப்பட்டதும் ஸாப்
மானதும் விஷ்ணுள்ளதும் உக்கிரமானதும் மனிதர்கள் குதி
கள் யானைகள் இஷைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுவ
கோரஸ்வரூபமுள்ளதும் மஹாபயங்கரமானதும் கவசங்களை
எலும்புகளையும் பிளக்கின்றதுமான இந்த அம்பானது உறங்
கொண்டிருக்கின்றது நான் கோபங்கொள்ளவேண்டுமென எந்
பாணத்தினால் மேருமஹாகிரியையும் பிளப்பேனோ அந்தப்பா
ணத்தப் பலகூனையும் தேவகியின் புத்திரனை கிருஷ்ணனை
தவிர வேறுமனிதன்மேல் நான் ஒருகர்டும பிடியோக்கிக்
கேள் எனனுடைய ஸத்தியத்தையும் கேள் சலய! அவ
மான பாணத்தினால் மிகப் பரப்புகள்ளவாகளான வாஸு
கையும் தனஞ்சயனையும் (எதிர்த்துப்) போர்புரியப்போகிறே
அச்செய்கையே எனக்குத் தருதது எல்லா விருஷணிவீ
ருடைய ஐயாவியமும் கிருஷ்ணனிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற
எல்லாப் பாணபுத்திரர்களுடைய வெற்றியும் பாரததீ
பொறுத்திருக்கின்றது இவ்விருவர்களையும் எதிர்த்து எ
திருமபுவதற்குத் தருதவனாவான்? புருஷஸரேஷ்டாகள
அவ்விருவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து தேரினமீதேறி எனனெருவ
லக்ஷியமவைத்துப் போர்புரிவதற்காக வந்திருக்கின்றா
சலய! எனனுடைய நற்பிறப்பைப் பார அதை அம்மானக்
ததினின் தோன்றினவர்களும் நூலில்கோக்கப்பட்ட இர
மணிகள் போலவும் ஸஹோதரர்களபோலவும் ஒற்றுமையு
வர்களான அவ்விருவரையும் எனனால் கொல்லப்பட்டவா
கப் பாரப்பாய சலய! அராஜனனிடத்தில் காணமலம் இருக்க
றது கிருஷ்ணனிடத்தில் சகரமிருக்கின்றது அவர்கள் ஹ
மானையும் கருடனையும் கொடியாகக்கொண்டவர்கள் இவ்வா
புது பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டெண்ணும் என
ஸந்தோஷத்தை உண்டெண்ணுகின்றது நீயோ கெட்டஸவ
முள்ளவன், அறிவீனன், மஹாயுத்தங்களில் பாணபுதயம்
வன், பயத்தினால் பிளக்கப்பட்டுப் பயத்தினால் பொரு
மில்லாத பல வாரத்தைக்கேள் சொல்லுகிறாய் இழிவா
தேசத்தில் தோன்றியவனே! நீ ஏதோ ஒரு காரணத்தி
அவ்விருவரையும் புகழ்கிறாய் அவ்விருவரையும் புத்த
கொன்று பந்துகளுடன் உன்னையும் இப்பொழுது கொ
போகிறேன் பாபதேசத்தில் பிறந்தவனே! - கெட்ட பு
யுடையவனே! அறப்பனே! கூத்திரியர்களுள் அ்தமனே!

னேகிதருபியான சத்துரு. என எனனைக கிருஷ்ணாஜ்ஞனர்க
 ிடமிருநது பயப்படுததுகிறாய்? அவர்களே என்னை இப்பொழுது
 காலவராகளோ, அவர்களைத்தான் நான்கொல்லுவேனோ, என
 றடைய பலத்தை நன்கு அறிந்தவனான நான் கிருஷ்ணாஜ்ஞனா
 ளிடத்திலிருநது பயப்படமாட்டேன் நிரதிகசுப்பட்ட தேசத்
 ல பிறந்தவனே! நான் ஒருவனாக ஆயிரம் வாஸுதேவனையும்
 றறுகுகணக்கான பலருனரையும் கொல்வேன். பேசாமலிரு.
 லய! ஸ்திரீகளும் பாலர்களும் விருத்தாக்களுமான வினையாட
 ல கூடிய ஜனங்கள் வேதாத்தியயனம் செய்வதுபோலப் பெரும
 றானமைபாகப் பாடுகின்றவைகளும் முன்பு அரசனுடைய ஸந
 தியில் பிராமமணர்களால் உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டவைகளும்
 றராதமாககளான மத்திரகாக்களைப் புறறியவைகளுமான காதை
 னை எனனித்ததினின்று கேள் மூடா! நீ ஒரே மனத்துடன்
 கட்டாவது எனக்கு மறுமொழி சொல் இழிந்ததான மத்திர
 தசத்தில பிறந்தவன் மித்திரத்தரோகி எப்பொழுதுமே
 மமை எவன் பகைக்கிறானோ அவன் மதர்கன் அலப்பமான வாக
 பத்தைதச்சொல்லுகிறவனும் நராதமனுமான மதர்கனித்தில
 தசமென்பதில்லை மத்திரகன் எப்பொழுதுமே கெட்ட மன
 றடையவன், எப்பொழுதுமே பொய் சொல்பவன், கபடஸ்வ
 ராவமுள்ளவன், இன்னும் வேறுவிதமான தெளஷ்டியுமும் மத
 ரதேசத்து ஜனங்களிடத்தில் உண்டென்று நாம் கேட்டிருக்கி
 றும் தகப்பன், மகன், தாய், மாமி, மாமன், அம்மான்,
 ஸ்வேஹாதரி, மகள், ஸ்வேஹாதரன், பேரன், மற்ற உறவி
 றார்கள், தோழர்கள், தோழிகள், அத்திகள், அடிமைக்
 றார்கள், அடிமைக்காரிகள் யாவரும் கூடுகிறார்கள் அறி
 ப்பட்டவர்களும் அறியப்படாதவர்களுமான பெண்டிர்கள்,
 றங்கள் இஷ்டப்படி புருஷர்களோடு சேருகின்றார்கள் ஒழுக
 றங்கெட்டவர்களும் எப்பொழுதுமே மாககலந்த சாராயத்தைக்
 தடிக்கின்றவர்களும் வீடுகளிலிருநது கோமாமஸத்துடன் கூடின
 றாராயத்தை உண்டுவிட்டு அழுகின்றவர்களும் சிரிக்கின்ற
 றர்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தமின்றிப் பாடுகின்றவா
 ற்களும் நினைத்தபடி பொருளில்லாத வசனங்களைச் சொல்லிக்
 கொண்டு காமத்தினுலே பரஸ்பரம் பிரவிரததிகின்றவர்களும்
 றாவமுள்ளவர்களும் பிரவிரததும் அமங்கலகரமுமான செய்கை
 றளுள்ளவர்களுமான மத்திரகாக்கிடத்தில் தாமமானது எவ
 யாறு இருக்கும்? மத்திரதேசத்தில் பிறந்தவனோடு பகையையா
 வது நேசத்தையாவது செய்யக்கூடாது அறபனான் மத்திரக்

னிடத்தில் நேசத்தனமை இல்லை மத்திரகன் எப்பொழுதும் பா
 முள்ளவன் மத்திரகர்களிடமும் காரதாரகர்களிடமும் தூயவை
 நாசமடைந்துவிட்டது ' அரசனை யாகம் செய்விப்பவனாக
 கொண்ட யஜமானனாலசெய்யப்படும் யாகத்தில் ஹவிஸ் எவ்வாறு
 நாசத்தை அடையுமோ, சூத்திரனுக்கு ஸமஸ்காரத்தைச் செ
 கின்ற பிராமணன் எவ்வாறு அவமானத்தையடைவதோ, பிரம்ம
 துவேஷிகள் இவ்வுலகத்தில் எப்பொழுதும் எவ்வாறு அவமதி
 பையடைகின்றார்களோ, எவ்வாறு மனிதன் மத்திரதேசத்து மன
 தாகளோடு சோரது பதிதனாகிறானோ அவ்வாறாக உன் விஷம் நா
 மடையவேண்டும் தேனே! உனக்கு விஷமே தன்ம அது எ
 பொழுதும் உன் குடிகளுக்கருகூட வேண்டாம் அதாவண ம
 திரத்தினாலே எனனை ஸாவசாரதியும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது
 என்று இவ்வாறு தேனால கொட்டப்பட்டவனாகும் விஷவேச
 தினால் அடிக்கப்பட்டவனாகும் சுற்றறிந்தவர்கள் பரிகாரம் செ
 கின்றார்கள் அதுவும் ஸத்தியமாகக் கர்ணப்படுகிறது இவ்வாறான
 நடையை அறிந்தவனான நீ பேசாமலிரு அல்லது, இவ்விஷயத்தி
 மறுமொழியாவது கூறு ஸதீர்கள் சாராயத்தினால் மதிமயக்க
 கொண்டு துணிகளை அவிழ்த்தெறிந்துவிட்டுக் கூத்தாடுகிறார்கள்
 அந்ஸதீர்கள் இஷ்டப்பட்ட புருஷர்களுடன் சோககைபெற்றவ
 களாகக் காமஸங்கத்தை அனுபவிப்பதில் பற்றுதலுள்ளவர்கள்
 யிருக்கின்றார்கள் அவர்களுடைய புத்திரனான மத்திரகன் எ
 வ்வாறு தாமத்தைச் சொல்லுவதற்குத் தகுந்தவனாவான்? எந்
 ஸதீர்கள் ஒட்டகங்கள்போலவும் கழுதைகள்போலவும் நின்ற
 கொண்டே மூத்திரத்தை விடுகின்றார்களோ, தாமத்தினின்ற
 தவறினவர்களும் அந் அநதக்காரியங்களில் லஜஜையற்றவர்களு
 மான அந் ஸதீர்களுடைய புத்திரனான நீ இப்பொழுது தாமத்
 தைச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறாய் கஞ்சியை வேண்டப்பட்ட
 ளான மத்திரதேசத்து ஸதிரீயானவன் பினதடிகளைச் சொறி
 துகொள்ளுகிறான் கஞ்சி கொடுப்பதற்குப் பிரியமற்ற மத்திர
 தேசத்து ஸதிரீ, ' எனக்குப் பிரியமான கஞ்சியை என்னிடத்தி
 னின்று ஒருவனும் கேட்கவேண்டாம் பிள்ளையைக் கொடு
 பேன, புருஷனைக் கொடுப்பேன, கஞ்சியையெனின் நான்
 கொடேன்' என்று குரூரமான இவ்வித வசனத்தைச் சொல்லு
 கிறான் மத்திரதேசத்துப் பெண்கள் பெருமபான்மையாக ருத்
 வாகாதவர்களும் பருத்த உருவமுள்ளவர்களும் வெட்கமற்றவ
 களும் கம்பனியினால் மூடப்பட்டவர்களும் பெருநதீனியுள்ளவா

நம் செளசாசாரத்தை விடவாகளுமாயிருக்கிறார்களென்று கட்டிருக்கிறோம் ஜலமலங்களை விட்டுவிட்டுப் பிருஷ்டத்தைப் மியில் தேயத்துவிட்டுச் செளசமற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள் லங்களாலும் மணகளாலும் சுத்தியாகாத அநத ஸ்திரீகள் நித்தி ம உச்சிஷ்டாக்களாகவே ஆகின்றார்கள் மயிராறுனிதொடங்கி கன்னிவரையில் நிரதிகதததககவைகளும் அருவருக்கததககவை னுமான செயகைகளுள் இவவிதமான அநேக விஷயங்கள் மத்திர திரீகளைப்பற்றி எனனாலும் மற்றவர்களாலும் சொல்லத்தக னவாகும் பாபதேசத்தில் தோன்றினவார்களும் மிலேசசார்களும் ராமங்களை அறிவதில் திறமையற்றவாளுமான் மத்திரசார்களும் ிநதுதேசத்து ஜனங்களும் ஸௌவீரர்களும் எவவிதமாக இவ ல்கில் தாமத்தை அறிவார்கள? போரிலடிக்கப்பட்டுச் சாயவ தன்பது கூத்திரியனுக்கு ஸாதுக்களால் நன்றாகப் புகழப்பட்ட க முக்கியமான தாமமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் மரணத்தி றுல வீரஸவாககத்தை விரும்புகின்ற எனக்கு யுத்தத்தில் நான யுத்தங்களைப் பிரயோகிக்கவேண்டுமென்பதுதான் முக்கியமான ரூபம் புத்திசாலிபும்திருதராஷ்டிரகுமாரனுமான தூயோதன ருக்கு அப்படிப்பட்ட நான் பிரியஸகாவாயிருக்கிறேன் எனனு டயஉயிரும் எனனுடைய பொருளனைத்தும் அவனுக்காகவே ரபதேசத்தில் தோன்றியவனே! நமவிஷயத்தில் நீ எல்லாவகை ாலும் சுத்துருவைப்போலப் பிரவிராதிபித்தனில் நீ பாண்டவாக ால் வசப்படுத்தப்பட்டவனென்பது வெளிப்படை நாஸ்திகாக ால் தாமஜனான வெல்லமுடியாததுபோல உனனைப்போன்ற ாறுபோலாங்கூட எனனைப்போரில் வெல்ல எவவிதத்தி றாலும் முடியாது வெப்பத்தினால் துன்பமுறுத்தப்பட்ட மான் பால் நீ இஷ்டப்படிபுலம்பு, வறட்சியடை, கூத்திரிய தாமத்தில் லைபெற்றவனான நான் பயமுறுத்தப்பட முடியாதவன் ஆசாரிய, ான் பரசுராமராலே யுத்தங்களில் திருமபாதவார்களும் சரீரத்தை டுகின்றவாளுமான புருஷசிரேஷ்டாக்களுக்கு எந்தக்கதி உண் டன்று அனபுடன் சொல்லப்பட்டதோ அந்தக்கதியை நான் னைக்கிறேன் எனனை உத்தமமான புருசுவாஸின் ஒழுக்கத்தில் லைபெற்றவனென்னும், சோநதவாகளைக் காப்பதற்கும் பகைவாக ாக கொல்வதற்கும் முயல்கின்றவனென்னும், நல்ல ஒழுக்கத்தில் லைபெற்றவனென்னும் நீ அறிவாயாக மதநாத! எனனை இந்த யுபிபிராயத்தினின்று தடுக்கும் பிராணியை நான் மூவுலகிலும் ாணவிலை இவவிதம் எனனுடைய எண்ணம் இவவாறுகத

தெரிந்துகொண்டு நீ பேசாமலிரு ப்யத்தினால் ஏன் பலவாரத்தை களைப பேசுகிறாய்? மத்திரகாகளுள் இழிவானவனே! உன்னை கொண்டு புலாலுண்பவருக்குக் கொடேன் சீலம்! திருதராஷ்டிரன் துரியோதனன் இருவருக்கும் நண்பனென்கிற எண்ணம் ஸாரதியைக் கொன்றென்னும் அபவாதம், பொறுமை இம்முறையிலும் நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் மத்திரநாத! மறுபடியும் இவ்வாறு வாகையத்தை நீ உரைப்பாயாகில் உன் தலையை வஜரத்தகரு ஒப்பான கதாயுத்தத்தினாலே கீழே விழும்படி செயவேன் இழிவான தேசத்தில் பிறந்தவனே! 'கிருஷ்ணனும் அராஜகனும் அவர்களைக் காணானைக் கொன்றார்கள், அல்லது, காணாண்டது அவர்களைக் கொன்றான்' என்கிற இரத விஷயத்தை இப்பொழுது கேட்பவர்கள் நேரில் பராக்ஷம் போகின்றனர்' என்றான் அரசனே. உதேயன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் மத்திர ராஜனைப் பார்த்துப் பரபரப்பில்லாதவனாகி, 'போ, போ' என்று சொன்னான்

முப்பத்தைநதாவது அதயாயம்

(சீலம் அன்னத்தையும் காக்கையையும் பற்றிய கதையைச் சொல்லியது)

பெரியவரே! சலயன், போரில் மகிழ்கின்றவனும் அதிர புத்திரனுமான காணனுடைய வாராதைகளைக்கேட்டு ஒரு திருட்டாந்தத்தை எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு மீண்டும் காணனைநோக்கி கூறலானான் 'தாமதத்தை முதன்மையாக்கக்கொண்ட நான், விதிபடியாகஞ்செய்கிறவர்களும் புத்தங்களில் திருமபாதவர்களுள் முடிசூட்டப்பட்டவர்களுமான மன்னர்களுடைய வம்சத்தில் பிறந்தவன் காண! சாராயத்தால் மதங்கொண்டவன் எவ்வாறிருப்பானோ அவ்வாறு நீ காணப்படுகிறாய் ஆதலால், புத்தத்தவனுள்ளவனான உனக்கு இப்பொழுது சினேகத்தினால் சிகிதையைச் செய்யப்போகிறேன் காண! என்னால் உரைக்கப்படும் உபமானம் கிப இரதக் காகைக்கதையை நீ தெரிந்துகொள் நீசனே! ரூலத்தில் இழிந்தவனே! கேட்ட பிறகு, உன் இஷ்டப்படிசெய் காண! மிகக் புதுபலமுள்ளவனே! நிரபராதியான என்னை நீ கொல் விரும்புகிறதற்கேற்ற பாவமானது என்னிடத்தில் சிறிதுமில்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன் ரதத்திலிருக்கின்றவனும் விசேஷமாக அரசனுக்கு நன்மையை விரும்புகின்றவனுமான நான்

இதாஹிதங்களை அறிந்து அவசியம் உனக்கு உரைக்கவேண்டும்
 நத ரதததுக்குத தலைவனான என்னால், (எதிரியின் பலததோடு)
 மமாகவும் ஏறத்ததாழ்வாகவுமிருக்கின்ற ரதிகனுடைய பலாபல
 ம எப்பொழுதும் தேராளி குதிரைகளுடைய சிரமமும் துயரமும்
 யுத்தத்தினுடைய அறிவும் மிருக பக்ஷிகளுடைய சபதமும் பாணங்
 ளுடைய ஸாராஸாரமும் பரிஹாரமும் அன்திரப்பிரயோகமும்
 கதமும் அவவாறே சிமித்தங்களும் ஆகிய அனைத்தும் அறியத்
 தகன காண! ஆதலால், உனக்கு நிதாசனமாச ஒரு விஷயத்தை
 ன உரைக்கப்போகிறேன் கடற்கரையில் அதிகமான தனதான
 னகளைபுடையவனும் யாகமசெய்பவனும் (சிறந்த) கொடையாளியும்
 பாறுமையுள்ளவனுமான ஒரு வைசியன் தனக்குரிய தாமங்களில்
 லெபெற்றாச சுததனுயிருந்தான் அனேக புத்திராகளைபுடையவு
 மும் குழந்தைகளிடத்தில் அனபுடையவனும் எல்லாப் பிராணிக
 டத்திலும் தையபுடையவனுமான அந்த வைசியன், தாமததைப்பிர
 னாமாக்கக்கொண்ட அரசனுடைய நாட்டில் பயமற்றவனாக வாஸரு
 சயதுவந்தான் கீததியுடையவாகளும் சிறுவர்களுமான அவ
 னுடைய அனேக புத்திராகளுடைய எச்சிலை ஒரு காக்கையானது
 னெனதோறும்) புஜிததுவந்தது வைசியபுத்திராகளான சிறுவா
 ன் அந்தக் காகத்தக்கு மாமஸததையும் சோறறையும் தயிரையும்
 றலையும் பாயசத்தையும் தேனையும் நெய்யையும் எப்பொழுதும்
 காடுததுவந்தார்கள வைசியனுடைய புத்திராகளான சிறுவா
 ளால் எச்சிலால் வளாக்கப்பட்ட அக்காமானது இறுமாப்பை
 டைந்தது (தனனை) ஒத்தபறவைகளையும் (தன்னிலும்) மேலான பற
 வகளையும் அவமதித்தது பிறகு, அதிகமாகப்பறந்து செல்லும்தன்
 மயுள்ளவைகளும் செல்வதில் கருடனை ஒத்தவைகளுமான அன
 ப்பறவைகள் மனமகிழ்ச்சியோடு கடற்கரையோரத்தில் சென்று
 காண்டிருந்தன அப்பொழுது, வைசியகுமாரர்கள், ஹம்ஸங்களைப்
 ராத்ததுப் பிறகு காகத்தை நோக்கி, 'பறவையே! நீயே (மற்றப்) பற
 வகளைக்காட்டிலும் மேனமைபெற்றிருக்கிறாய் ஆகாயத்தை நாடி
 வகுதூரம் பறந்துசெல்லுகின்ற இந்தப் பக்ஷிகளைப் பாா இங்கே
 ர நீயும் சுகதியுள்ளவனன்றோ? ஏன் நீ பறக்கவில்லை?' என்று
 சான்றாக அறப்படுத்தியையுடையவர்களான அவர்களனைவர்களா
 மும் ஏமாற்றப்படுகின்ற பக்ஷியானது மூக்கத்தனத்தினாலும் இறு
 ரப்பினாலும் அவர்களுடைய வாரததையை உணமையெனறே
 னைத்தது எச்சிலைத் தினபதனால் காவமுள்ளதும் கெட்டபுத்தி

யுடையதுமான அந்தக் காகமானது, 'இரதப்பக்ஷிகளுள் எது மே மையுடையது?' என்று அப்பக்ஷிகளை அனுஸரித்துச் சென்று அம்மண்ணைக்கொண்டதாக, ஒன்றுசேர்ந்து வெகுதூரத்தில் பறக்கின்ற அந்த அனேக அன்னப்பறவைகளுள் எதைச்சுமிறந்ததென்று நினைத்தோ அந்தப் பறவையை நோக்கி, 'பறந்துசெல்வோம்' என்று அழைத்தது அவ்விடத்தில் வந்திருந்த அன்னப்பறவைகள் அல்லாதவைகளுக்கும் உரக்கச் சிரித்தன பக்ஷிகளுள் சிறந்தவைகளான அந்த அன்னப்பறவைகள் பலவாறாகப் பேசுகின்ற காகத்திடைய மூக்கத்தன்மையினால் அந்தக் காகத்தை நோக்கி இவ்வாற்தையைக்கூறின் 'நாங்கள், மான்ஸ தடாகத்தை வாஸஸ்தானமாகொண்ட ஹமஸங்கள், பூமியில் சஞ்சரிக்கிறோம் வெகுதூரம் பறக்கும் தன்மையினால் நாங்கள் எப்பொழுதும் பக்ஷிகளுள் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! நீ காகமாயிருந்தும், மான்ஸாலியும் தூரதேசத்தில் பறக்கும்சக்தியுள்ளதுமான அன்னப்பறவையைப் பறக்கும் விஷயத்தில் எவ்வாறு அழைக்கிறாய்? காகமே எங்களுட்கூட நீ எப்படிப் பறப்பாய்? அதைச் சொல்' என்று மொழிந்தன பிறகு, மூடத்தன்மையுள்ள காகமானது ஹமஸங்களுடைய வாதத்தை அடிக்கடி நிரூபித்து ஜாதிகுரிய அம்மத்தன்மையினால் தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு (அன்னங்களைப்பாத்த மறுமொழி கூறியது 'நூற்றொரு விதமான பக்ஷிகளினோடு நாஸஞ்சரிப்பேன், ஸம்சயமில்லை விசித்திரமாயும் அவ்வாறே பறப்பேன் விதமாயுமிருக்கின்ற ஒவ்வொன்றுக்கும் நூறு நூறுயோஜனை தூரம் பறப்பேன் நான், நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இப்பொழுது உடனும், அவனும், பரனும், டனம், நிடனம், ஸம்மனம், திரயகனம் என்கிற கதிகளையும் வினம், பரினம், பரனம், ஸுனம், அபினம், மஹானம், நிரனம், அதினம், அவனம், பரனம், ஸம்மனம், டனனம், ஸம்மனோடனனம் மறுபடியும் டனவினம், ஸம்பாதம், ஸமுதீபம் (என்கிறகதிகளையும்) இவற்றைத் தவிர மற்ரும் வேறுள்ள கதிகளையும் கதாகத்தையும் பரதிகத்தையும் அனேகமான நிகுடனங்களையும் வெவ்வேறு அப்பொழுது எனபலத்தைப் பாப்பீர்கள் அவைகளுள் ஒருகதியினாலே யான் ஆகாயத்தில் பறப்பேன் அன்னங்களே! எவ்விதமான கதியோடு நான் பறக்கவேண்டுமீ? நியாயமாகக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளுகிறேன்! அப்படிப்பட்ட நீங்கள் எவ்விதப்பறமில்லாததாய்தல சீழ்ச்சொன்ன கதிகளோடு பறப்பதற்குத் திடமான நிச்சயம்

ராண்டு எனனுடன் பறந்துவாருங்கள் ' என்று சொல்லியது. ராதா திர ! காகம் இவ்வாறு சொல்லியவுடன், ஒரு பசியானது உரக சிரித்துக் காகத்தைப்பார்த்துக் கூறிய வார்த்தையை என்னத்தினின்று நீ தெரிந்துகொள் அன்னம், 'காகமே ! நீ நிச்சயப் நூற்றொருகதிகளோடு பறக்கிறவன் எல்லாப்பறவைகளும் த ஒரேகதியை அழிகின்றனவோ அந்த ஒருகதியுடன் நான் பறப்பன மறொருனறையும் நான் அழியேன் ' என்றது காகம், புன்னமே ! எந்தக்கதியுடன் பறந்து செல்வதற்கு நினைக்கிறாயோ அந்தக்கதியை அனுஸரித்து நீயும் விரைவாகப் பறந்துசெல் ' என்ற பிறகு, அங்கு ஒன்று சோந்திருக்கின்ற அன்னங்களெல்லாம், 'காகமே ! ஹமஸமானது ஒரே ஒரு கதியினால் நூறுகதியுள்ளாணை எவ்வாறு ஐயிக்கும் ? நீ ஒரு கதியினாலேயே இந்த அன்னத்த ஐயித்துவிடுவாய் ' என்று காககையைப் பரிஹாஸஞ்செய்தன. மஸமும் உயரப்பறக்க ஆரம்பித்தது பலசாலியும், சுறுசுறுப்பும் கதிமமையும்மைந்ததுமான காகமும் பறக்க ஆரம்பித்தது பிறகு, அந்த அன்னமும் காகமும் மகரங்களுக்கிருப்பிடமான ஸமுத்தத்துக்கு மேலே மேலே ஒன்றை ஒன்று மிஞ்சும் எண்ணத்துடன் கசமாகப் பறந்தன வேகமுள்ளவைகளான ஹமஸம் காகம் இரண்டு ஸபாத்தையுடன் கூடியவைகளாக (முறையே) ஒருகதியுடனும் நுவிதமான கதிகளுடனும் ஆகாயத்தை அடைந்து விரைவாகப் பறந்தன ஸூதபுத்திர ! ஹமஸமோ மெதுவான ஒரு கதியினாலே பறப்பதற்கு ஆரம்பித்தது, அந்தக் காகமோ அந்த ஹமஸத்துக்கு நதி வேகமாகப் பறக்கத்தொடங்கியது காகமும் ஒருமுகாதத லம் வரையில் ஹமஸத்துக்குக் குறையவில்லை அது சாபலயத லை சீக்கிரமாகப் பறக்கும் சகதியைக் காண்பித்துக்கொண்டு வகத்தாலே ஹமஸத்தைத் தாண்டிச்சென்று மீண்டும் அடிக்கடி ருமபிவந்தது காகம் இடமாகச் சென்றுகொண்டு அந்த அன்னப் பறவையை மூக்கினால் கொத்தியது, அடிக்கடி சத்தமிட்டுக்கொண்டு அந்த அன்னத்தை அழைத்தது காகம் கதிகளாலே (பார்க்கும் பற வ்களை) ஆச்சரியமடையும்படி செய்ய நினைத்துத் தன்னுடைய சயகையைக் காண்பித்தது பிறகு, விதித்திரமான (காகத்தி டைய) அந்தக் கதிகளையும் மறறவைகளையுங்கண்டு மிகக் மனக் ரிப்படைந்த காகக்கைகள் மிகக் இரைச்சலோடு கத்தின் அன்னங றும் தங்களைச்சோந்த அன்னப்பறவைக்கு ஐயத்தை விரும்பினவை ராகப் பறபல சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு காகத்தைப்பரிஹா

ஸித்தன், பரியமான வாகுகளுக்கும் எடுகதுக்கறின அரத அனங்கள் மேலே பறந்துபறந்து, 'ஒரு முகூததகாலம், ஒரு முகூதகாலம்' என்றும் கூறின, மரங்களுடைய துனிசளிவினது இறங்கி தரைகளினின்று மேலாகவும் பறந்தன காகமானது, அரத அனத்தை அவமதித்து இந்த வாரததையைக்கூறியது 'மேலே பற வருகிற இந்த ஹமஸமே தோலவிஅடைகிறது' என்றது பிற பசுஷிகளுள் சிறந்ததும் பொருமைபற்றதும்மான ஹமஸமோ அவாரததையைக் கேட்டுச் சிறகுக்கீழ் உதறிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் வேசித்து மேற்குத் திசைகை நோக்கி வேகத்துடன் பறந்தது, அஜரதுக்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் அலைகளால் பயங்கரமான காயுள்ளதும்கரங்களுக்கு இருப்பிடமுமான ஸமுத்திரத்திற்கு மேலாக வேகத்தோடு பறந்து சென்றது ராதேய! பிறகு, உமானது அதிகீக்சிரத்தில் வேகத்தினால் குறைவடைந்தது பிறமிகக் களைப்படைந்து அதிக சிரமத்துடன் அன்னத்தைப் பதொடாரதது

காண! பிரஜைஞபை இழந்த அரதக் காகத்தைத் தீவரமாகப் பயமும் வந்து அடைந்தது ஸரமத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட காகமான இளைப்பாறுவதின் பொருட்டு மரங்களுள்ள தீவுகளைப் பார்த்துக் கொண்டே, 'இளைப்படைந்திருக்கின்ற நான் எந்த இடத்தில் இருவேன? கடலோ அனேக ஜந்து ஸமூகங்களுக்கிருப்பிடமான பெரிது, அனேகம் பிராணிகளால் அதிகமாகப் பிரகாசிக்கின்ற ஆகாயத்தைக்காட்டிலும் விசேஷித்திருக்கிறது' என்று சிந்தித்துக் கொண்டே அரத ஜலஸமுத்திரத்தில் விழுந்துவிட்டது இழிஞ்சுரத்தில் பிறந்தவனே! காண! பண்டிதர்களும், ஆழத்தினால் சமுத்திரத்திற்கு உண்டாயிருக்கிற விசேஷத்தையும் சமுத்திரஜலத்தில் விபித்திருக்கிற திக்குக்களுடைய பரிமாணத்தையும் முடிவிலலாமைய அறிகிறார்களிலை காண! காககை எப்படி அறியும்? பிறகு, அன்னமும் காகத்தைத்தாண்டி நெடுந்தூரம் சென்று ஒரு முகூததகாலம் பறந்து அரதக்காகத்தை நன்றாக உற்றுப்பார்த்தது அன்னப்பறன்மெல்லமெல்லக் குறைவுபட்டதும் இளைப்படைந்ததும் பிரஜைஞபற்றதும்மான அரதக்காகத்தைப்பார்த்ததுத் திரும்பிவந்து சிரித்தது கொண்டு, அப்பொழுது வேகம் குறைந்து மெதுவான கதிபுட்கூடின அரதக் காகத்தைக் கண்டு உரக்கச் சிரித்து, ஸதபுருஷர்களுடைய விரதத்தை நினைத்துக்கொண்டு, நீரில் மூழ்குகின்ற காகத்தைக் கரையேற்றிவிட ஏண்ணி யதாராதமான சில வாரததைக்கே

றியது 'காகமே! நீ அடிக்கடி பறபலகதிகளையும் சொல்லிக
நாண்டு மரமத்தைச சொல்லாமலே பறந்தாய அதனால்,
என்கைகுறித்து) நிரதைச்சொற்களைப் பேசியை இப்பொழுது நீ
ரண்டு சிறகுகளாலும் மூக்கினாலும் அடிக்கடி ஜலத்தைத் தொட
குகொண்டு பறப்பதான இது எவ்விதமான கதி? காகமே! நன
கச் சொல் இப்பொழுது இருக்கும் உன்னுடையகதியானது எவ
தமானது? காகமே! நீ சீக்கிரமாக வா, வா இதோ நான் உன
ப பாதுகாக்கிறேன்' என்றது அதிகமாக இளைப்படைந்ததும்
னபமுற்றதுமான அந்தக்காகமானது இரண்டு சிறகுகளாலும்
க்கினாலும் அப்பொழுது ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு சீக்கிர
ாக (ஸமுத்திரத்தில்) விழுந்துவிட்டது ஸமுத்திர ஜலத்தில்
ழுந்து பிரஜைஞயமறு உயிரையிழக்கும் நிலைமையிலிருக்கின்ற அந
க காகத்தைக்கண்டு ஹம்ஸமானது இந்தவாகக்கியத்தை உரைக்க
யிற்று 'காகமே! 'நூற்றொருகதிகளுடன் நான் பறப்பேன்'
ன்று தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு பேசியுள்ளே? என்னக்காட
லும் மேற்பட்டவனாக நூற்றொரு கதிகளோடு செல்லுகின்ற நீ
ன இவ்வாறு களைப்படைந்து பெருங்கடலில் விழுந்துவிட்டாய்?'
ன்றது பிறகு, காகமானது, மனவருத்தமுற்று அப்பொழுது
மலே செல்லுகின்ற அந்த அன்னப்பறவையைப்பார்த்துக் கிருபை
ருமபடி செய்துகொண்டு, 'அன்னமே! எச்சில் உணவினாலே நான்
பாஷிக்கப்பட்டவன், கொழுப்பினாலே அதிககாவங்கொண்டவன்,
ந்தஸிதமான புத்தியினாலும் சிறுபிள்ளைகளுக்குள்ள லாகவத்தாலும்
னனைக் கருடனபோல் எண்ணிக்கொண்டுவிட்டேன் நான் உன்
னச் சரணமடைந்தேன் ஜலக்கரை ஓரத்தை நான் அடையவேண்
ம இப்பொழுது, களைத்திருக்கிற எனனை ஆபத்தினின்று
ளக்கிவிடு நான் மறுபடியும் பிழைத்து என்னுடைய இருப்பிடத்தை
புடைவேனனால் மீண்டும் அலம்பாயிருந்தாலும் ஆகாயத்தில் ஸரு
ரிக்கின்ற பச்சியை இவ்வாறு அலக்ஷ்யம் செய்யமாட்டேன்' என்று
விவிதமான வார்த்தையை மறுமொழியாகக் கூறியது இவ்வாறு
னம் உருகுமபடி தீனமாகப் புலம்புகின்றதும், பிரஜைஞயையிழந
தும், 'கா, கா, கா' என்று கத்துகின்றதும் மஹாஸமுத்திரத்தில்
மழுகுகின்றதுமான அந்தக் காகத்தைக்கண்டு கருணைமீருந்த அந்த
புன்னமானது துராதமாவான் அதனிடத்தில் கருணையைப்பாராட்டி
து பிறகு, தைனயமுற்றதும் ஜலத்தில் நனைந்ததும் பிரஜைஞயம
தும் நடுக்கமுற்றதுமான அந்தப் பச்சியை அப்பொழுது இருகால்

களாலும் தூக்கித் தனமுதுகில் ஏறறி வைத்துக்கொண்டது காண
அந்த அன்னப்பறவை பெய்மமறந்திருக்கின்ற காகத்தை முதுகில்
ஏறறிவைத்துக்கொண்டு எந்த இடத்தினின்று ஸபாத்தையுடன் பற
தனவோ அந்த இடத்துக்கு அப்பொழுது காவமில்லாமல் மீண்டு
கொண்டுவந்து சோதத்து, விட்டுவிட்டு, 'மறுபடியும் நீ இவ்வாறு
செய்யலாகாது' என்று சொல்லிற்று அன்னமானது, களைத்திரு
கின்ற அந்தக் காகக்கையை மறுபடியும் திட்டில் கொண்டுவந்துவிட்டு
ஸமாதானம் செய்தும் மனம்போல விரைவாகச்சென்று இஷ்டமான
இடத்தை அடைந்தது காண! இவ்வாறு எச்சிலைத்தின்று கொழு
திருக்கின்ற அந்தக்காகம் ஹம்ஸத்தினால் தோலவியடைவிக்கப்பட்ட
தாகி அதிகமான பலத்தினாலும் வீரயத்தினாலும் உண்டானகாவத்தை
விட்டுப் பொறுமையை அடைந்தது வைசியன் வீட்டில் முறகால்
தில் எச்சிலைத்தின்றுவந்த காகக்கைபோல நீ தாராததராஷ்டிரர்களாலே
உச்சிஷ்டங்களால் போஷிக்கப்பட்டவன் ஸமசயமில்லை காண
ஸமானர்களாகவும் மேற்பட்டவர்களாகவுமிருக்கின்ற அனைவர்களை
யும் நீ அவமதிக்கிறாய் துரோணா, அராவததாமா, கிருபா, பீ
மா இவர்களாலும் மற்றக் கௌரவர்களாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட நீ அ
ப்பொழுது விராடநகரத்தில் ஏகாகியான அர்ஜுனனை ஏன் கொல்
வில்லை? யுத்தத்தில் சிங்கத்தினால் நரிகள் வெல்லப்படுவதுபோல
கிரீடியினால் தனித்தனியாகவும் ஒன்று சேர்ந்தவர்களாகவும் நீங்கள்
வெல்லப்பட்டபொழுது உன்னுடைய வீரயம் எங்கேசென்றிருந்தது
யுத்தத்தில்ஸவயஸாசியினால் உனதமிழ்கொல்லப்பட்டதைப்பார்த்து
கௌரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே முதலில் நீ ஓடினாய்
காண! அவ்வாறே, தவைதவனத்தில் கந்தாவர்களாலே நன்றாக எதிரா
துத் தாக்கப்பட்ட கௌரவர்களையும் அவர்களனைவர்களையும் விட
விட்டு நீயே முந்தி ஓடினாய் காண! பாரதன் யுத்தத்தில் சித்
சேனன் முதலான கந்தாவர்களைக்கொன்றும் வென்றும் தூயோத
னைபும் அவன் தம்பியர்களைபும் விடுவித்தான் சாண! புராதனமாக
பார்த்தனுடையதும் கேசவனுடையதுமான பிரபாவமானது மீண்டு
பரசுராமரால் கௌரவர்களிருக்கும்ஸபையில் சொல்லப்பட்டது கிரு
ஷ்ணனும் அர்ஜுனனும்கொல்லாததகாதவர்களென்று அரசர்களுடை
மத்தியில் துரோணரும் பீஷ்மரும் சொல்லியவசனத்தை எப்பொ
தும் நீ கேட்டிருக்கிறாய் எல்லாப்பிராணிகளையுங்காட்டிலும் பிரா
ணான சிறந்தவனுயிருப்பதுபோல உன்னைக்காட்டிலும் தனஞ்சய
எந்த எந்த விஷயத்தினால் மேற்பட்டவனென்னும் விஷயத்தி

புலனவை நான உரைப்பேன்? பிரதானமான தேரில் வீறறிருக
 ாற வஸுதேவபுத்திரான கிருஷ்ணனையும் குருதிபுத்திரான
 னஞ்சயனையும் இப்பொழுதே பாககப்போகிறாய் காககையானது
 பவாறு நல்ல புத்தியை அடைந்து அன்னத்தை ஆஸாயித்ததோ
 வவாறே நீயும் கிருஷ்ணிகுலத்தில் பிறந்த கிருஷ்ணனையும் பாண்டு
 திரான தனஞ்சயனையும் ஆஸாயிப்பாயாக காண்! எப்பொழுது
 புத்ததரங்கத்தில் ஒருரத்தினமீதுள்ள பராகிரமசாலிகளான
 ஸுதேவனையும் தனஞ்சயனையும் பாரப்பாயோ அப்பொழுது
 மமாதிரி பேசமாட்டாய் எப்பொழுது பாரததன அனேக பாணங்
 கால உன கொழுப்பை அழிப்பனே அப்பொழுது உனக்கும் அா
 னனுக்குமுள்ள தாரதமமியத்தை நீ கண்டறிந்துகொள்வாய்
 நஷஸரேஷ்டாகளான எந்த இருவர்களும் தேவாஸுரமனுஷ்யா
 ரில் பிரஸித்திபெற்றறிருக்கிறார்களோ அவாளை மினமினிப்பூச்சி
 னது ஸூராயசநதிராகளை அவமதிப்பதுபோல மூர்க்கதகனத்தால்
 அவமதிக்காதே. ஸூராயசநதிராகள எப்படியோ அப்படியே அா
 னனும் கேசவனும் வெளிப்படையாக நான்குபக்கத்திலும் பிர
 திதிபெற்றவர்கள் நீயோ மனிதர்களுள் மினமினிப்பூச்சி போன்ற
 ன ஸூதபுத்திர! மனிதர்களுள் நாயபோலிருக்கின்ற நீ இவ
 கமிருப்பதை அறிந்து புருஷர்களுள் சிங்கங்களான அசுசுதனையும்
 ராஜுனனையும் அவமதிக்காதே பேசாமலிரு ஏன் புகழ்ந்துகொள்ளு
 றாய்? என்று கூறினான்

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

(கரினன் சலயனைநோக்கித் தனக்குப் பரகராமரிடத்தினீளும்
 ஒரு பிராப்மணஸிடத்தினீளும் சரபம் நேரிந்ததை
 எடுத்துக் கூறியது)

மஹாதமாவும் அதிரதபுத்திரனுமான காணன், சலயனுடைய
 பபிரியமான வாரததையைக்கேட்டு ஊக்கத்தை இழந்து சலயனை
 ராக்கி, 'கிருஷ்ணராஜுனாகள எப்படிப்பட்டவார்களென்பது எனக்
 த தெரியும் சலய! அராஜுனனுடைய தேரை ஒட்டுகின்ற கிருஷ்
 னனுடைய பலத்தையும் பாண்டுக்குமாரனை அராஜுனனுடைய
 லத்தையும் மஹாஸுதிரங்கனையும் நான் இப்பொழுது உள்ளபடி
 றிகிறேன் அந்தவிஷயம் உனக்கு நேரில் தெரியாது சஸுதிரங்
 ளத தரித்தவர்களுள் சிறந்தவர்களான அந்தக் கிருஷ்ணராஜுனா
 ள் நான் பயமில்லாமல் எதிர்த்து புத்தமசெயவேன் பரகராம

ரிடத்தினின்றும ஒரு பிராமமணோத்தமரிடத்தினின்றும நோ
சாபங்கள் இப்பொழுது என்னை அதிகமாகத் தபிக்கச்செய்கின்ற
சலய! முற்காலத்தில் ஸமுத்திரத்திலுள்ள உத்தமமான மஹேந்திர
பாவத்தில தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பரசுராமரைக் கபடமா
பிராமமணவேஷத்தோடு அடுத்தது, 'அஸ்திரங்களை யாசிக்கில்
என்னை இப்பொழுது சிஷ்யனாக ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்று சொ
ன்னேன் பிராமமணன்லாதவனான நான், பிரமமாஸ்திரத்தைப் பெ
றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற பேரவாவால் பொய்யாகப் பிர
மமணனென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த இடத்தில் வாஸஞ்செ
தேன் ஜமதக்னிசுமாரரான பரசுராமரால் அந்த மஹாஸ்திர
னது மந்திரங்களோடு எனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது எப்பொழு
அந்த அஸ்திரம் எனனால் அறியப்பட்டதோ அப்பொழுது பிர
மமணரான மஹரிஷியானவா என்னைப்பார்த்து, 'யுத்தத்தில் செல்
கின்ற உனக்கு ஆபத்து நேருமானால் அப்பொழுது இந்த அஸ்திர
பிரயோகிக்கத்தக்கது போ' என்று சொன்னால் சலய! பலகு
ணுக்கே நன்மையை விருமபுகின்ற தேவராஜன் விகாரரூபமுள்ள
ஒரு புழுவினுடைய சரீரத்தில் பிரவேசித்தது என்னுடைய தொ
யை அடைந்து குடைந்தபடியால் அதிலும் எனக்கு இடையூறு
செய்தான் அந்தத் தொடையில் தலையைவைத்து ஆசாயா து
கிக்கொண்டிருக்கையில், புழுவானது எனத் தொடையை அடைந்
குடைந்தது தொடை பிளக்கப்பட்டபடியால், என சரீரத்தினி
ரத்தவெள்ளமானது தாரையாகப் பெருகியது நான் ஆசாயரிடத்
துள்ள பயத்தினால் அசைவற்றிருந்தேன் பிறகு, விழித்துக்கொண்
அந்தப்பிராமமணர் (இரத்தமபெருகுவதைக்) கண்டார் அவர், த
யத்துடன் கூடிய என்னை உற்றுப்பார்த்து, 'நீ பிராமமணனல்ல
வேறு யார்? உண்மையைச்சொல்' என்று வினவினார் சலய! அ
ரிடத்தில் அப்பொழுது நான் ஸுத்தென்னதே உண்மையை உரை
தேன் பிறகு, மிக்கதவமுள்ளவரான அந்தப்பரசுராமா என்னை
பார்த்து மனத்தில் ரோஷமிக்கவராகி, 'ஸுத்! உனனால் அடைய
பட்ட இந்தப் பிரமமாஸ்திரம் உன் பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுகி
தருணத்தில் தோன்றாமல் போகுக உனக்கு மரணகாலத்தை
தவிர மற்றகாலத்திலோ உன்னிடத்திலிருக்கும் பிராமமணன்
லாதவனிடத்தில் வேதமந்திரம் நிலைபெற்றிராது' என்று சபித்தார்
நோந்திருக்கின்ற கைக்கலந்த இந்த யுகத்தத்தில் இப்பொழுது எனக்கு
அந்த அஸ்திரமானது உதவிசெய்வதற்கு மிகவும் போதுமானது

ப¹ உக்கிரமான வில்லைபுடையவனும் மிக்க பெருமையுள்ளவனும் சாலியும் பயங்கரனும் ஸஹிக்கத்தகாத வீரயமுடையவனும் புத்தரில் ஸத்தியமான பிரதிஜைஞபுடையவனும் பாண்டு புத்திரனுள் தனஞ்சயனை மிருதபுவினுடைய வாயை அடையும்படி நான் பவேன பரசுராமரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அஸ்திரத்தைத் திரி, புத்தத்தில் பகைவர்களை நாசம்செய்யக்கூடிய வேறொரு அஸ்திர இப்போது என்னிடமிருக்கிறது பிரதாபசாலியும் பலசாலியும் புத்திரத்தில் பாய்ந்தியுள்ளவனும் உக்கிரமான வில்லைபுடையவனும் உவமற தேஜஸையுடையவனும் கருநாமும் சூரனும் பயங்கரனும் பகைவர்களை எதிர்த்துத் தாங்குபவனுமான தனஞ்சயனை புத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன் அனேக பிரஜைகளை முழக்கச்செய்வதும் கமுள்ளதும் மனத்தினால் எண்ணமுடியாததும் ஜலங்களுக்குப் புறம் பேரொலியிடுவதுமான கடலைக் கரைதடுப்பதுபோல நான் எண்ணமுடியாத வீரயமுடையவனான அரஜுனனைத் தடுக்கப்போகிறேன் மனத்தினால் எண்ணமுடியாதவைகளும் மாமஸ்தானங்களை அப்பவைகளும் வீரர்களைக் கொல்லுகின்றவைகளும் நல்ல சிறகு புடையவைகளுமான பாண்டஸமூகங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவ மனுஷ்யபலோகத்தில் நான்கயிறறை இழுப்பவர்களுள் உத்தமமான குருபுத்திரனை புத்தத்தில் எதிர்த்துப் போபுரியப்போகிறேன் இவ்விதமான பலத்தையுடைய நான், அதிக பலமுள்ளவனும் அஸ்திரங்களுடையவனும் கடலுக்கொப்பானவனும் எவ்விதத வும் ஒருவராலும் அணுகமுடியாதவனும் உக்கிரஸவருபியும் பாண்டகங்களுடையவனும் பகையரசர்களை அழிப்பவனுமான பார்த்த கடலைக் கரைதடுப்பதுபோலப் பாண்டங்களால் தடுக்கப்போகிறேன் ஸமாதத்தனும் அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ளவனும் உறுதியான வையுடைய வீரர்களோடு போபுரிப்பவனும் திவ்யாஸ்திரங்களை ந்தவனும் வெண்மையான குதிரைகளுடையவனும் (பகைவர் நாசஞ்செய்யவனுமான எவன் புத்தத்தில் தேவாஸுரர்களை யானோ அவனுடன் எனக்கு இப்பொழுது நேரப்போகிற மிக்க ரமான புத்தத்தைப் பார பயமில்லாதவனும் அகங்காரமுடைய ம புத்தத்தில் விருப்பமுள்ளவனுமான பாண்டவன் மனிதரால் அடைதற்கரிய மஹாஸ்திரங்களுளே என்னை அடிக் கப்போகி அவனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரங்களால் அவமதித்து உத நான் பாண்டங்களால் அவனை புத்தத்தில் தள்ளப்போகிறேன். ிக்கின்றவனும் எல்லாத் திக்குக்களையும் மிகத்தபிக்கச்செய்கின்றவ

னும் உக்கிரஸவநுபியும் இருட்டை விலக்குகின்றவனுமான சூரிய
மேகம் மூடுவதுபோல, சூரியனுக்கு ஒப்பான தனஞ்சயனை
பாணாங்காளே அதிகமாக மூடப்போகிறேன் புகையைக் கொடி
க்கொண்டதும் ஜவலிக்கின்றதும் தேஜஸையுடையதும் வைஸ்வ
ரம் என்று சொல்லப்படுகிறதான அக்னிபோனறவனும் நரவி
களை எரிப்பவனுமான அரஜுனனை, நான் மேகம்போனறவனாகி,
தத்தில் பாணவாஷங்காள தணிக்கப்போகிறேன் பாவையி
லேயே கொல்லுகின்றதும் மிக்ககோரமானதும் அதிககூடமையு
விஷப்பல்லுள்ளதும் அக்னியினுடைய பரபாவம்போனற ப
வதையுடையதும் கோபத்தினால் ஜவலிக்கின்ற நெருப்புப்பே
ளிக்கின்றதான சூரதிபுத்திரனாகிற ஸாபததைப் பல்லங்கள்
தணிக்கப்போகிறேன் சென்றுகொண்டிருக்கின்றதும் சிறந்த
முள்ளதும் அதிகமான வீரமுள்ளதும் மிகுதியாக முறித்து
தள்ளுகின்றதும் மிக்ககொடியதுமான காரை இமயமலை தா
வதுபோலக் கடுஞ்சினமுள்ளவனும் பகைவர்களைப் பொறுத்
வான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் அசையாமலிருந்துகொ
ள்திரைத் தாங்கப்போகிறேன் ரதமார்க்கங்களில் ஸாமாத
முள்ளவனும் சகதியுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பாரததைப் பொ
பவனும் யுத்தங்களில் சிறந்த வீரனும் உலகத்தில் எல்லா வில
களாளும் சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான்
லப்போகிறேன் இப்பொழுது யுத்தத்தில் அவனுக்குச் சம
விற்பிக்கின்ற வேறொரு மனிதனிருப்பதாக நான் எண்ணவில்
இந்தப்பூயிமுழுமையும் எதிர்த்தாலும் தாங்கக்கூடியவனான
னே இப்பொழுது நான் யுத்தத்துக்காக எதிராகப்போகிறே
காண்டவப்பிரஸத்தத்தில் தேவதைகளுடனகூடின எல்லாப்பிர
களைபும் ஜயித்த ஸவயஸாசியோடு என்னைத்தவிர உயிரைக்
பாற்றுகின்ற வேறு எந்தமனிதன் அஸ்திரங்களால் யுத்தஞ்
விரும்புவான்? அரஜுனன் காவமுள்ளவன், அஸ்திரங்களில் தே
யுள்ளவன், நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவாகளோடு போயுறிய
தேவஸம்பந்தமொன்ற அஸ்திரங்களை அறிந்தவன், வெண
முள்ள சூதிரைகளையுடையவன், பகைவர்களை முற்றும் அழ
வன் அதிரதனை அந்த அரஜுனனுடைய தலையைக் கூ
யுள்ள பாணங்களால் (அவனுடைய) சரீரத்தினின்று இப்பொ
நான் கவரப்போகிறேன் சலப்! யுத்தத்தில் மிருதயுவைபோ
லது ஜயததையோ முன்னிட்டிக்கொண்டு இந்தத்தனஞ்சயனை

ப போபுரியப்போகிறேன் இந்திரனுக்கொப்பான பாண்டவனை
ந சத்ததோடு எதிர்த்துப் போபுரியக்கூடிய அப்படிப்பட்ட மனி
ன் (எனனைத்தவிர) வேறொருவனுமில்லை எனனைக்கேட்டால்,
தத்ததில் அந்தப்பாண்டவனுடைய ஆணமையைக்குறித்து அரசா
நுடைய ஸபையில் சொல்வேன் முாசகனும் முடபுதகியுள்ள
னுமான நீ அட்டஹாஸஞ் செயதுகொண்டு பலகுணனுடைய
பளருஷத்தை எனக்கு ஏன் சொல்லுகிறாய்? மிகக் அப்பிரியத்
தச்செயப்பவனும் குருநானும் அலபனும் பொறுமையுடையவர்களை
வமதிப்பவனும் பொறுமையுள்ளவனுமான உனைப்போன்ற
னைகமனிதர்களை நான் கொல்வேன் பொறுமையுடையவர்களுக்கு
துகாலம் நான் பொறுக்கிறேன் பாவச்செய்கைப்பயுடையவனே!
முடனபோல எனனை அவமதித்துக்கொண்டு பாண்டவனுக்
ப பிரியமான வாததைக்களைச் சொன்னாய் நுஜுவான புத்தி
டையவனான என்னிடத்தில் நீ என்னகாரணத்தினால் கொடிய
னமுள்ளவனும் மித்திரநதுரோகியுமாகிவிட்டாய்? ¹ ஏழு வாத
த சொல்வதினாலே ஸனைகம் ஏற்படுகிறதன்றோ? தூயோத
ன் புத்தததுக்கு வந்துவிட்டமையால் இந்தக்காலமானது கருந
வருபமுள்ளதாக நெருங்கிவருகிறது அவனுடைய காயஸித்தி
ய விரும்பி எந்தச் சமயத்தில் நிச்சயமாக ஜயமுண்டாருமோஅந்த
மயத்தைத் தேடுகிறேன் அப்படியிருந்தாலும் நான் பாண்ட
னையும் வாஸுதேவனையும் புத்ததத்தில் எதிர்த்துப் போபுரியப்
பாகிறேன், (இது) உனைப்போன்றவனுடைய காயம் அலப
யிருப்பவன் கிருஷ்ணாஜுனாகளிருவரையும் எதிர்ப்பதற்கு
ருநாளும் ஆயத்தனாகமாட்டான் நேசத்தாலும் ஸந்தோஷப்
பத்துவதாலும் பிரீதியிலும் ரக்ஷணத்தினாலும் கௌரவிப்ப
னாலும் உடனமகிழ்தலாலும் மிதரம் என்கிற சொல் ஏற்படு
றது இவையெல்லாம் எனக்குத் துரியோதனன்விஷயத்தில்
ருக்கின்றன என்னிடத்திலுள்ள அவையெல்லாவற்றையும் அரச
ன் அறிகிறான் அழிப்பதனாலும் கட்டளையிடுவதனாலும் இளைக்கச்
சயவதிலும ஹிமஸயினாலும் பெருமுகச்சுவிட்ச செயவதிலும
ாட்சசெய்வதாலும் ஸரமத்தை உண்டுபண்ணுவதிலும சோ
ததை உண்டுபண்ணுவதாலும் மிகுதியாக நாசத்தை உண்டு
ண்ணுவதாலும் சத்தரு என்கிற சொல் ஏற்படுகிறது. பெரும
ானமையாக அவையனைத்தும் உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலும்

1 'ஸாபதபதம்' என்பது மூலம் 'எழுஅடி நடப்பதனால்' எனினுமாம்

உள்ளன ஆதலால், நான் துரியோதனனுக்காகவும் உன்
 டைய பிரீதிகளாகவும் புகழுக்காகவும் மனத்தின் திருப்திகள
 வும் ஈஸ்வரனுக்காகவும் முயற்சியுடன் பாண்டவனோடும் வா
 தேவனோடும் போர்புரியப்போகிறேன் எனனுடையசெய்கை
 இப்பொழுது பரா சலய! நான் இப்பொழுது பாண்டவனை எதிர்த்
 தவ்விதத்தாலாவது உயிரோடு விடப்படுவேனென்பாகில் அந்தபுத்
 தினின்று விடுபட்டவனான நான் நிச்சயமாக எப்பொழுதும்
 னுக்கு அவமதிக்கத்தக்காத ரூபமுள்ளவனானேன கோபமுள்ள ஸ
 ஸாசி எப்பொழுது பிரமமாஸ்திரத்தை மனத்தினால் நன்றாக ஐ
 துக்கொண்டு பிரயோகிப்பனோ அப்பொழுதும் எனனுடைய தே
 சக்கரமானது பூமியில் அமுநதாமலிருக்குமானால் அவன் இன்று
 னால் விடப்படமாட்டான் யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற பிரமமஸ்த
 தமபெற்றறவையும் தேவஸ்தமபெற்றறவையும் மனுஷ்யஸ்த
 தமபெற்றறவையுமான அஸ்திரங்களை அடித்து மதப்பெருகு
 கொண்ட ஒருயாளை மறறொரு சிறந்தயாணையை எதிர்ப்பதுபே
 உகரமான வீரயமுள்ள அரஜுனனை நான் எதிராக்கப்போகிறே
 சலய! காலதண்டத்தைக் கையில்கொண்ட யமனிதத்தினினரால்
 பாசத்தையுடைய வருணாநிடத்தினினராவது கதாயுத்ததையுடைய
 குபேரனிடத்தினினராவது வஜராயுத்ததையுடைய தேவராஜனிட
 தினினராவது இன்னும் வேறுதேவதையினிடத்தினினராவது
 தத்தைக் கையிற்கொண்டு கொல்லவருகின்ற சதருஷினிடத்தின்
 ராவது நிச்சயமாக நான் பயப்படமாட்டேனென்று நீ தெரிந்
 கொள் ஆதலால், எனக்குப் பாரததனிதத்தினினராவது அன
 தனாநிடத்தினினராவது பயம இல்லை எனக்கு அவ்விருவ
 னோடும் யுத்தரங்கத்தில் கடுமப்போ நடக்கப்போகின்றது 'யுத்த
 கத்தில் போர்புரிகின்றவனும் ஒரு வீரனிடத்தினின்று பயத
 அடைந்திருக்கின்றவனுமான உன்னுடைய தோசக்கரமான
 குழியில் அமுநதுக்' என்று எனனை நோக்கி ஒரு பிராமமண
 சொல்லியிருக்கிறான் அப்படிப்பட்ட பிராமமணனுடைய வாக
 தினின்று நான் அதிகமாகப் பயமடைகிறேன் இந்தப் பிராமமண
 கள் ஸூக்துகங்களுக்கு அதிகாரிகளல்லவோ? ராஜனே! நான்
 ஸமயத்தில், சாபாதுகரக் சகதியுள்ள ஒரு பிராமமணனுடை
 ஹோமதேனுவின்கண்மினமீது தெரியாததன்மையால் கோரஸவ
 முள்ளதும் பயங்கரமுமான அம்பைப் பிரயோகஞ்செய்துவிட்டே
 பிறகு, அஜாக்ஷிதையுடனிருந்த ஹோமதேனுவின்கண்முன்

ணததாலடிககப்பட்டுவிட்டது சலய! அதனால், ஜனங்களில்லாத
 ட்டில் ஸஞ்சரிககின்ற அநதப பிராமமணன, (எனனை நோக்கி),
 ாஜனே! ராதேய! இவ்விடத்தில் உன்னுல ஹோமதேனுவின கன்று
 கால்பட்டமையால், நீயும் மிக்க துன்பநதரும் கடுஞ்சொலலைக
 டபாயாக மரணம் நேரக்கடிய ஆபதகாலத்தை நீ அடைந
 ருக்கும்போது, சததுருவோடு போபுரிகின்ற உன்னுடைய ரதத
 ன சககரமானது குழியில் விழப்போகிறது ஸூத! எவனோடு
 ரதத்தில் நீ போட்டிபோடுகிறாயோ, எவனை வெல்ல எப்பொழு
 ம முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறாயோ அவ்விடத்திலிருந்தே நிசு
 பமாக யுத்தத்தில் மரணமடையப் போகிறது' என்று சொன்னான்
 பப்பொழுது நான் தீவரமான வீரத்தையுடைய அநதப பிராம
 ணனைப்பார்த்து அவனுக்கு ஆயிரம் பசுமாடுகளையும், பொருளையும்,
 வர்ணங்களால் நன்றாக மூடப்பட்ட அறுநூறு காளையையும், ஸவா
 ர்பரணங்களாக கண்டத்தில்ணிந்த நூறுதாஸிகளையும், பெண்
 காவேறுகழுதை பூடப்பட்ட நூறு ரதங்களையும், ஸவாண்பர
 ணங்களாக கழுத்திலணிந்தவாகளும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட
 களுமான ஆயிரம் கன்னிகைகளையும் ஏககால போன்ற தந்தைக
 ளான அனேக யானைகளையும் அனேக தாஸிகளையும் அனேகதாஸா
 ளையும் கொடுக்கிறேனென்று சொல்லிக் கருணைபுரியும்படி வேண்டி
 னான அநதப பிராமமனோத்தமன் அவைகளாலும் எனவிஷயத்
 ல அனுகிரகம்' செய்யவில்லை வெண்ணிறமுள்ள கனட்களை
 டைய ஆயிரத்தானூறு காராமபசுக்களைக் கொடுத்தும் அநதப
 ராமமனோத்தமன் விடத்தினின்று அனுகிரகத்தை நான் பெற
 லலை 'என்னுடையவைகளான மறற எந்தப்பொருளையும்
 மக்கு அதிநமாகச் செய்கிறேன்' என்று வேண்டியும் என்னைப்
 ராமமணன் மறுத்துவிட்டான் சலய! குரோதத்தினால் ஜவலிக
 னற கண்களுடனகடிய அநதபிராமமணன் கண்ணினால் எரிக
 னறவனபோல (என்னைப்பார்த்து), 'ஸூத! என்னால் எது சொல
 ப்பட்டதோ அது அவ்வாறே ஆகும் அது வேறுகாது பொய்
 ன வசனமானது ஸந்ததியை அழிக்கும் அதனால் பாவத்தையும்
 டைவேன ஆதலால், தாமதத்தைப் பாதுகாப்பதின் பொருட்டுப்
 பாயபைச் சொல்வதற்கு நான் விருமபவில்லை நீ பிராமமணனாக
 ரிய கதியைக் கெடுக்காதே உன்னால் பிராயச்சித்தம் செய்யப்பட்டு
 ட்டது ஸூதபுத்ர! ரோஷத்தையுடைய என்னால் எது சொல்
 ப்பட்டதோ அநத என வாக்கியத்தை உலகத்தில் ஒருவனும் பொய்

யாகச் செய்யமுடியாது (பயனை) நீ அடைவாயாக போ! தாமசெய்யாதே' என்றான் இவ்விதம் கோபங்கொண்டவனான உதப பிராமமனோத்தமன என்னைப்பார்த்து அடிக்கடி சொன்னான் இரதபிராமமணாகள் ஸுகதுதகங்களைக் கொடுப்பதில் தலைவாளன்றோ? சலய! நான் அாஜுன்னிடத்தினின்றும் மதுஸூதனிடத்தினின்றும் பயப்படவில்லை ஸதயத்தினமீது ஆணையிட யான உனக்குச் சொல்லுகிறேன் அநதப பிராமமண சாபநீனின்றும் நான் பயப்படுகிறேன் சலய! ஒன்றுசோந்தவாகளான உதக கிருஷ்ணாஜுனாகளோடு இதோ யுத்தம் வரதுவிட்டது இயுத்தத்தில் என் உபிரானது ஸம்சயத்தையும் அடைந்துவிட்டதேவராஜனான இரதிரானும் அவ்விருவர்களையும் யுத்தம் செய்வதற்காக அணுகினால் அதிக ஸம்சயத்தை அடைவான் நீ எப்படி என்னுகறாய்? அவமதிக்கப்பட்டமையால் எனனால் இவ்விதமான விருதாரதம் உனக்கு உரைக்கப்பட்டது நேசத்தால் சொல்லப்படவில்லை நீ நிரந்த செய்கிறவனென்பதை நான் அறிவேன் உன்னிடத்திலுள்ள தோஷத்தையென ' என்று கூறினான்

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

(கர்ணன் சல்யனைப் பரிகாசத்துடன் நீந்தித்தது)

மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவார்களை அடக்குகிறவனான ராஜ்யன், மதாராஜனைத்தடுத்தது மறுபடியும் மறுமொழி கூறலானான் "சலய! என்னை வெருட்டுவதற்காகப் பித்தறின வாராகதையிடு போரில் நீ என்னைப் பயமுறுத்த இயலாது இரதிரானுள்ளிட்ட தேவதைகளெல்லாரும் என்னுடன் போராபிரதானும் எனக்குப் பயமுடாகாது கேசவனுடனகூடின பாரததனிடம் எவ்வளவு பயப்படுவேன்? சலய! மஹாயுத்தத்தில் சுததமான செய்கையுள்ள நான் உனனால் பயப்படுததப்பட முடியாதவன் நீ மறவனை யுத்தத்தில் பரிபடுததுவதற்குச் சகதியுள்ளவன் என்று தெரிந்துகொள் நீசன்குள்ள பலம் இவ்வளவுதான் ஆகையினால்தான், நீ என்னைப்பறதுகடுமையாகப் பேசுகறாய் என்னுடைய குணங்களைப் பேசுவதற்கு நீ சகதியற்றவனன்றோ? கெடப்புத்தியுடையவனே! அதினால்தான், அதிகமாகப் பித்தறுகறாய் மதரக! காணான் பயப்படுதற்கு இவ்வுலகத்தில் பிறந்தவன்ல்லன் நான் பராக்கிரமத்துக்காக

வவாறே எனனுடைய கோத்திக்காகவும் பிறந்தவன் சலய! ஸக
ம, ஸௌஹாராதம், மிதரபாவம் இம்முன்று காரணங்களாலும்
பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் சலய! திருதராஷ்டிரகுமாரனை
யோதனராஜனுக்கு மிகவும் பெரிதான ஒருகாரியம் நோந்திருக்க
ிறது அதுவும், என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அகிலை
ன் (முன்னிலையில்) கண்ணேரம் ஜீவித்திருக்கிறாய் நீ செய்யும் அபரி
யான காரியத்தை நான் பொறுத்துக்கொள்வதாக முந்தியே பிரதிஜ
ஞ்செய்திருக்கிறேன் எனனுடைய பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்ற
வண்டும் ஆதலால், இப்பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் ஆயிரம்
லயனிலலாவிட்டாலும் நான் பகைவர்களை ஜயிப்பேன் மிதர
ரோகமானது மிக்க பாவமானசெயல் என்கிற காரணத்தினால் இப்
பொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் என்று சொன்னான் சலயன், 'காண்!
எந்தச் சத்துருக்களைப்பற்றி வருத்தத்துடன் பிதறுகிறாயோ
நதச்சத்துருக்கள் ஆயிரம் காணாலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்க ஸாத
ப்படமாட்டார்கள்' என்று சொன்னான் அவ்வாறாகக் குருநாமாகப்
புகின்றவனும் வெறுப்பான தோற்றமுள்ளவனுமான மதர
ாதனை அப்பொழுது காணன் மறுபடியும் இரண்டிடங்கு கடுமை
யாகப் பேசலானான்

‘மதராதேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தலைவனே! திருதராஷ
்டிரகுடைய ஸநிதானத்தில் சொல்லப்பட்டு நான் கேட்ட இந்த
ஷ்டயத்தை நீ ஒரே மனத்துடன் கேள் திருதராஷ்டிரகுடைய
புரணமனையில் பிராமமணர்கள் பறபலதேசங்களையும் ஆசசாயகர
யான ஒழுக்கமுள்ள பண்டைக்காலத்து அரசர்களையும்பற்றிச் சொன
றார்கள் அந்தப்பிராமமணர்களுள் பிராயம் முதிர்ந்த ஒரு பிராமம்
னோத்தமர் பாஹலீகளையும் மதரர்களையும் இகழ்ந்துகொண்டு முன
ட்டந்த கதை ஸம்பந்தமான வாக்மியத்தை உரைத்தாரா இமயமலையி
னால் விலக்கப்பட்டதும் கங்கையினாலும் ஸாஸவதியினாலும் யமுனை
யினாலும் குருஷேத்திரத்தினாலும் ஷிடப்பட்டதும் விரது நதியை
ஆரவதாகக்கொண்ட ஐந்து நதிகளின் நடுவிலிருப்பதும் தாமததை
விட்டுவிலகினதும் அசுத்தமுமான அந்தப் பாஹலீகதேசத்தில் இருப
பவர்களையும் மனிதன் விலக்கவேண்டும் ராஜனே! பசுமாடுகளைக்
கொல்லுகிற இடமானதால் கோவாததனம் என்கிற பெயருள்ள ஆல்
மரமும் ஸுபாண்டமென்கிற பாட்டனமும் கவிபுருஷன் பிரவேசிப்
பதற்குரிய வாயில்களென்பதை நான் இளமைதொடங்கியே அறிந்
திருக்கிறேன் நான் பாஹலீகதேசத்தில் மிகவும் ரகஸ்யமான ஒரு

காரயத்தால் வாஸஞ்செய்தேன அங்கு வாஸஞ்செய்ததினால் அவர்களுடைய ஒழுக்கமானது என்னால் அறியப்பட்டது (அநதப்பாஹலீகதேசத்தில்) சாகலமெனகிற நகரம் இருக்கின்றது, நிமநகை எனகிற நதி இருக்கின்றது, சண்டாளாகமெனகிற பாஹலீகாகள் இருக்கின்றார்கள் அவர்களுடைய நடை மிகஇழிவானது சீலமற்றவர்களான அவர்கள் வெல்லமசோநத சாராயத்தைப் பாஸஞ்செய்து விட்டு வெங்காயங்களுடன் கோமாமஸத்தையும் பசுதிக்கின்றார்கள் அநதப்பாஹலீகாகள் பணியாரங்களுையும் மாலையும் தினகிறார்கள் களையையும் குழிக்கிறார்கள் மாதாக்கள் குடியினால் மயக்கம்கொண்டுவஸ்திரமில்லாமல் புஷ்ப சநதனங்களுடும் அணிநது நகரத்தைச் சோநத கடைத்தெருக்களிலும் தாஸித்தெருக்களிலும் வெளிப்படையாகப்பாடுகின்றார்கள், ஆடுகின்றார்கள் குடியினால் மதம்கொண்ட அநதப் பெண்கள் கழுதை ஒட்டகம் இவற்றின் குரல்போன்ற அபஸவரமுள்ள கானங்களோடு கூடியவர்களாகவும் புனாரச்சியிற் தம்புருஷா அயல்புருஷா எனகிற விவேகமில்லாதவர்களாகவும் எல்லா விதத்தினாலும் தம் இஷ்டப்படி செய்கின்றார்கள் மதத்தினாலே வரம்புகடந்தவர்களான அமமாதாக்கள் ஒருவரோடொருவராகாமகருமிப்பான வாரத்தைகளை உரக்கச் சொல்லுகின்றார்கள் வராதயர்களான அநதஸ்திரீகள் கட்டுப்படாதவர்களாக, 1 'ஓ' அடிபட்டவளே! ஓ! அடிபட்டவளே!' என்றும், 'எஜமானனாடிபட்டவளே! கணவனாடிபட்டவளே!' என்றும், உரக்கக்கூசசஷ்டிடுகொண்டு, உதஸவ தினங்களில் கூத்தாடுகின்றார்கள் காவமுள்ளவர்களும் துஷ்டைகளுமான அநதப் பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகளின் நடுவிஷ்ருநதவனும் குருதேசத்தில் (வநது) வஸித்தவனுமாகிய ஒருவன் அதிக ஸநதோஷமில்லாத மனத்தாடன், 'பருத்த தேகமுடையவனும் வெண்ணிறமுடையவனும் மெல்லிய கம்பளத்தையுடுத்தவனுமான அநதப்பாஹலீகஸ்திரீயானவள் குருதேசவாஸியான என்னையே நிச்சயமாக நினைத்துக்கொண்டு படுத்திருப்பாளா நான் எப்பொழுது சத்தருனவையும் ரமயமான அநத இராவதியையும் கடந்து ஸந்தேசத்தை அடைந்து பருத்தகணுக்கால்களுள்ள மங்களகரிகளான ஸ்திரீகளைப்பாராப்பேன்? அநதப் பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகள் மனோசிலைபோல பிரகாசிக்கின்ற கடைக்கண்களுள்ளவர்கள்; வெண்ணிறமுடையவர்கள், இனிமையிலலாத குரலுடன் விளங்காமல் பேசுபவர்கள், கம்பளியையும் தோலையும் ஆடையாகக் கொண்டவர்கள்

1 இவ்வு வியாக்கியானத்தில் வேறு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நாநமை செய்பவர்கள், பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்கள்' என்று
 டிணை பாஹலீகர்கள், மதங்கொண்டவர்களாக, 'மிருதங்கங்கள்
 ன்கங்கள் சங்கங்கள் மத்தளங்கள் ஆகிய இவைகளுடைய சபதங்க
 ராடும் கழுதைகளோடும் ஒட்டகங்களோடும் கோவேறுகழுதைக
 ராடும் கூட, வன்னிமரங்களும் பீலுமரங்களும் மூங்கில்களும்
 டாந்த காடுகளில் நல்லவழிகளில் ஸுகமாகச் செல்வோம் மோரு
 னகூடின பணிபாரங்களையும் மாவுருண்டைகளையும் சாப்பிடு
 பாம் மாகங்களில் அதிக பலமுள்ளவர்களாபிருநதுகொண்டு
 நுகின்ற அனேகம் வழிப்போக்கர்களை அடிப்போம், துணிகளைப்
 ிங்கிக்கொள்வோம்' என்று பேசுகிறார்கள் இப்படிப்பட்ட ஸவ
 வமுடையவர்களும் வராதயர்களும் கெட்ட எண்ணங்கொண்ட
 களுமான பாஹலீகரிடத்தில் விவேகமுள்ள எந்த மனிதன் ஒரு
 கூட தத்காலம் வாஸஞ்செய்வான்? எவர்களுடைய புணயம் பாவம்
 ரணடினும் ஆறில் ஒரு பாகத்தை நீ பெறறுக்கொள்ளுகிறாயோ
 தப்பாஹலீகர்கள் இவ்விதமான ஸவபாவமுடையவர்களை என்றும்
 ணை செய்கையுடையவர்களென்றும் பிராமமணா கூறினா
 துவான் பிராமமணா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் துஷ்டாக
 ன பாஹலீகாவீஷயத்தில் மறுபடியும் உத்தரம் சொன்னா,
 தைச் சொல்லுகிறேன், நீ தெரிநதுகொள் அந்தப் பாஹலீக
 சத்தில் செல்வப்பெருக்குள்ள சாகல நகரத்தில் ஒரு ராஜ்ஷஸி
 லில் தூதர்பி வாதயத்தை அடித்ததுகொண்டு கிருஷ்ணசதூத
 யில் எப்பொழுதும் பாடுகிறாளாம் சாகல நகரத்தில் உங்களு
 டய அவ்வித காதைகளை மறுபடியும் எவ்வாறு சொல்வேன்?
 லலங்கலந்த கள்ளையும் சாராயத்தையும் குடித்துக் கோமாம்
 ர்தினால் திருபதியடைந்தவர்களும் வெண்ணிறமுள்ள பருத்த
 ரீர்களோடு நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் வாயநிரம்ப உள
 பூண்டை அடக்கிக்கொண்டவர்களும் அனேகவிதமான தூ
 மஸங்களைத் தின்னுக்கின்றவர்களும் சாராயத்தால் மதங்கொண்ட
 களும் பீலுவிருஷங்களுடாந்த காட்டில் பாலார்களோடும் வருந
 களோடும் கூடியவர்களும், 'பனநி மாமஸ்ததையும் கோழிமாம
 தையும் கோமாமசத்தையும் கழுதைமாமசத்தையும் ஒட்டக
 மசத்தையும் அவல்களையும் தின்னாதவர்களின் பிறப்பானது பய
 மறது' என்று இவ்வாறு பாடுகிறவாசனும் கூச்சவிடுகிறவாளுமா
 ருப்பவர்களுக்குத் தருமம் எப்படி உண்டாகும்? 1 எந்தத் தேசக்

1 இது வியாக்யான பாடத்திலில்லை

தில் உக்கிரர்களான மனிதர்களாலே லோகநாதனும் தேவதேவனு
 ஜனாதனனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மறக்கப்பட்டானே அந்த
 தேசத்தவர்களுக்குத் தாமம் எவ்வாறு உண்டாகும்? சலய¹ ப
 ரெரு பிராமமணன் கௌரவஸபையில் நமமைப்பாத்ததுசொல
 யதையும் மறுபடியும் மனக்களிப்புடன் உனக்குச் சொல்லுகிறே
 ன் தெரிந்துகொள் ' பீலு விருஷங்கடாந்த காடுகளும் சத்த
 விபாசை, ஐராவதி, சந்திரபாகை, விதஸதை என்கிற இந்த ஐ
 ரதிகளும் ஆறுவதான விரதமகாரதியும் ஒடுவதும் ஆரட்ட
 ளென்கிற பாஹலீகாக்களிருப்பதுமான இடத்தில் மேலோர் வா
 செய்யமாட்டார் வராதபாக்களாகவும் தாஸமீயாக்களாகவும் விதே
 களாகவும் யாக்கு செய்யாதவாக்களாகவும் தாமததை இழந்தவாக்க
 வுமிருக்கின்ற அந்தப் பாஹலீகாக்குடைய (ஹவிஸை) தேவாக்கு
 பிதாக்களும் அவ்வாறே பிராமமணர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்
 ளன்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம் சுற்றறிந்த பிராமமணர் ஸா
 களுடைய ஸபையில் சொல்லியதையுங்கேள் ' தயையற்றவாக்கள
 பாஹலீகாக்கள் மாவினாலும் சாராயத்தினாலும் பூசப்பட்டவைக்
 ளாயினால் நககப்பட்டவைகளுமான மரக்குடங்களிலும் மண்பாண
 களிலும் சாப்பிடுகின்றார்கள் பாஹலீகாக்கள் ஆடுபபாலைபும் ஓட்ட
 பாலைபும் கழுதைப்பாலைபும் குழிகின்றார்கள், அந்தப் பால்கள
 பக்குவம் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்களையும் தினகிறார்கள் ச
 போஜன 'பாதிரிங்களைக் கலந்துகொள்ளுகின்றவாக்களும் அபச
 களும் எல்லா அன்னங்களைபும் புஜிப்பவாக்களும் எல்லாப்பாலை
 குடிப்பவாக்களுமான ஆரட்டாக்களென்கிற பாஹலீகாக்கள் சுற்றறி
 வலை விலக்கத்தக்கவாக்களென்று அறிந்துகொள்ள மேலும், மற
 பிராமமணன் கௌரவஸபையில் என்னை நோக்கிச் சொல்
 தையும் பின்னும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் ¹ யுகந்தரத்
 பாலைக்குடித்து அச்சுதஸ்தலத்தில்போய் வஸித்திருந்து அவ்வா
 பூதிலயத்தில் ஸநானம் செய்து ஒருவன் எவ்வாறு ஸவாககத்
 அடைவான்? இந்த ஐந்து நதிகளா மலையினின்று வெளிப்பட்டு

1 'யுகந்தர மென்னும் நகரத்திலிருப்பவர்கள் ஓட்டக் முதலிய
 றின பாலைபும் குழிகிறார்கள் அச்சுதஸ்தலமென்னும் நகரத்தில் வ
 பவர்கள் சேரத்தகாதவாக்களையும் சோகிறார்கள் பூதிலயத்தில் சண
 ளாக்களுக்கும் பிராமமணர்களுக்கும் பொதுவாக ஒரேகுளமிருக்கிற
 ஆதலால், இவ்விடங்களில் முறையே பால்குடிப்பவனும் வஸிப்பவ
 ஸநானம் செய்பவனும் ஸவாககத்தை அடையார்' எனப்பது ப
 உரையின் கருத்து வனபாவம், 470 குறிப்பிலும் பாரக்க.

எறதும் ஆரட்டாகளெனகிற பாஹலீகாகளிருக்கின்றதுமான
 சசுததில் ஆயன இரண்டு தினங்கள் வாஸஞ் செயயக்கடாது
 பாசை எனகிற நதியில் பாஹலீகை ஹீக்மென்னும் பெண்ணும்
 னுமான இரண்டு பிசாசுகள் இருக்கின்றன பாஹலீகைகள் அந
 பிசாசுகளுடைய சூழ்நதைகள் இவர்கள் பிரம்ம ஸ்ருஷ்டிபைச
 ாரதவாகளல்லா ஈனஜாதியில் பிறந்தவர்களான அநதப பாஹலீகா
 பறபல தாமதகளை எவ்வாறு அறிவார்கள்? தீரததம்தோறும்
 ன்சுரிகளினறவரும் பெரிய உரலகளை மேகலையாக அணிந்தவரு
 ன ஒரு ராசுஷி, 'காசகரததையும் மாஹிஷசுததையும் சுரம
 ரதையும் கடகாலிகததையும் காககரததையும் வீரகததையும் உன
 ரததேசுததையும் வீரர்கள் (நோந்தால்) ஓமிரவு வாஸம் செய்து
 லக்கவேண்டும்' என்று சொன்னாள் ஆரட்டம் எனகிற அநதத
 ரசுமும் பாஹலீக்மெனகிற அநத வனமும் வஸாதி விரதா லெனவீர
 சுகளும் பெருமபானமையாக அதிகமாக நிரதிககப்பட்டவை

முப்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் கலகழம், துர்யோதனன்
 அவ்வீருவரையும் ஸ்மாதா னம் சேய்ததும்)

சலய! இந்த விருத்தாந்தத்தை நனகு தெரிநதுகொள
 டம்! உனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன் எனனால் நனகு
 கைகப்படுகின்ற இந்த விஷயத்தை நீ ஒரே மனததுடன்
 ள முறகாலத்தில் ஒரு பிரம்மமணன் எங்கள் வீட்டுக்கு
 ருதினனாக வந்தான் அவன், அநத வீட்டிலுள்ள ஆசாரததைப
 ரததுப பிரீதியடைநது, (எனனைப்பாரதது,) 'நான் ஏகாகியாக
 மயமலையினுடைய சிகரத்தில் நெடுங்காலம் வாஸஞ் செய்தேன்
 பல தாமதங்கள் பரவியுள்ள அனேக தேசங்களையும் பாரததேன்
 த ஜனங்கள் ஒரு தாமததோடும் மாறுபடவில்லை வேதத்தின்
 ரகடந்தவர்களாலே சொல்லப்பட்ட தாமதத்தை எல்லாப்பிரஜை
 றும் ஆசுரிகளினறாகள் மஹாராஜனே! பறபல தாமதங்கள் பரவி
 ள தேசங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுவரும் நான் பாஹலீக
 டுகளில் (ஒரு விஷயம்) கேட்டேன் அநதப பாஹலீகதேசுததில்
 ரம்மணனாயிருநது மறுபடியும் க்ஷத்திரியனாகிருள் வைஸயனாக
 ம் சூததிராகவும் இருக்கின்ற பாஹலீகன் பிறகு நாவிதனாகிருள்,
 விதனாயிருநது மறுபடியும் பிரம்மமணனாகிருள் பிரம்மமணனாக

இருநது அநதத தேசத்திலேயே மறுபடியும் தாஸனாகிறுன சிஷ
களான பிராமமணாக்களும் ஒரு குலத்தில் காமசாரிகளாயிருக்கிற
கள் சாந்தாராக்களும் மதராகங்களும் பாஹலீகாக்களும் தேஜஸிலல
வாக்கள பூமீமுழுவதும் ஸஞ்சரித்துவரும் நான் அநதப பாஹ
தேசத்தில் இப்படிப்பட்ட ஆசாரக கலப்பையும் மாறாட்டத்தை
கேட்டேன்' என்றான் சலய் வேறொருவன் பாஹலீகாக்களுடைய தீ
வான் செய்கையைப்பற்றி உரைத்த வாக்கியத்தையும் உனக்கு ப
படியும் சொல்லுகிறேன் இதைத்தெரிந்துகொள் அநதப்பாஹ
தேசத்தில் திருடாக்கள், அனுபவிகப்பபடாதவளான ஒரு கன்
கையை ஆரட்டேசத்தினின்று கொண்டுவந்து அதாமத்தினால் அ
பவிதகாக்கள் பிறகு, அநதக்கன்னிகை, அவாக்களைப்பாத்து, 'இ
மைப்பருவத்திலிருப்பவளும் பந்துக்களுள்ளவளுமான என்னை அ
மத்தால் போகித்தீராகளாதலால் உங்களுடையவம்சங்களில் கு
ரிள்ள வியபிசாரிகளாவாக்கள் நராதமாகளே! கோரமான இரு
சாபத்தினின்று நீங்கள் விடுபடமாட்டார்கள்' என்றுசபித்தாளா
லால், அநதப பாஹலீகநாட்டுத் திருடாக்களுடைய பாகத்தைப் பெ
றுக்கொள்ளுகின்ற நீ எவ்வாறு தாமங்களைப் பேசுவாய்? பாஹலீ
தைத்தவிர மறந்ததேசங்களில் வஸிக்கின்ற அஸத்துக்களும் பெ
பான்மையாகத் தாமத்தை அறிகிறாக்கள். கௌரவாக்களும் பாஞ்சா
களும் ஸாலவாக்களும் மாதஸயாக்களும் நைமிசாக்களும் கோஸலாக்க
காசாக்களும் பெளண்டிராக்களும் கரிங்காக்களும் அவ்வாறே மகத
ளும் மஹாபாக்கியசாலிகளான சைத்யாக்களும் சாஸுவதமான
மத்தை அறிகிறாக்கள் மதராக்ளையும் கபடிகளான பாஹலீகாக்ளே
தவிர மாதஸயாக்களும் கௌரவாக்களும் பாஞ்சாலாக்களும் ஸாலவாக்க
நைமிசமவரையிலுள்ள சிறந்தஸாதுக்களான சைத்யாக்களும் புரா
தாமத்தைப் பின்பற்றி ஜீவிக்கின்றாக்கள் சலயராஜனே! இவ்வாறு
ஸங்கதியை அறிந்த நீ எப்பொழுதும் தாமகதைகளில் மௌனம்
இருப்பாயாச் நீ அநதத் துஷ்டஜனங்களை ரக்ஷிக்கிறவன், அரசு
அவாக்களுடைய புண்ப்பாவங்களில் ஆறில் ஒருபாகத்தை நீ பெற
கொளப்பவன், அல்லது, காவாமலிருப்பாயாகில் நீ அவாக்களுடைய
பாவத்தைப் பெற்றுக்கொளப்பவன் பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கின்ற அரசு
அவாக்களுடைய புண்ப்பத்தைப் பெறுவான் நீ பிரஜைக்களுடைய
பாவங்களை அடைப்பவனாயிருக்கிறாய் முதகாலத்தில் எல்ல
தேசங்களிலும் அறிவற்ற தாமமானது பூஜிக்கப்படுமென்பொழுது பா
லீக் தேசத்து ஜனங்களிடத்திலுள்ள தாமத்தைக்கண்டு பிர

ரவா, 'நிருதிகததகதது' என்று கூறினா வராதயாகளும் செம்
வனைச் சோந்தவாகளும் கிருதபுகத்திலும் கெட்காராயத்தைச்
யுகினவாகளுமான அவாகளுடைய பிரமமதேவரால் நிருதிகப
ட்ட தாமங்களை ஒரு வித்தப்புருஷன் உரைத்தான பிரமமதேவா
வவாறு பாஹலீகாகளுடைய தாமத்தை அவமதித்தார நான்கு
திககாராகளும் தமதாமங்களில் நிலைபெற்றிருக்குங்காலத்தில் அந்
ப பிரமமதேவரும் இவாகளைப் புகழ்விலை சலப¹ இதனைத்
தரிந்துகொள் மறுபடியும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன் கலமாஷ்
தென்னகிற ராஷ்ஸன் தடாகத்தில் ஸநானம் செய்கையில், 'ஷத்
ரியனுக்குப் பிச்சையெடுப்பது பாபம், பிரமமணனுக்குப் படிப
னமை பாபம், பூமிகுபு பாஹலீகாக்கள் பாபம், ஸ்திரீகளுக்காக
துக்கலமானது பாபம்' என்று சொன்னான் ராஜனே! ஓர் அரசன்
வதிலம்மிழரதுகொண்டிருக்கின்ற ராஷ்ஸனை மேலே எடுத்துவிட
க கேட்டான் அவனால் உரைக்கப்பட்டதைக்கேள் 'மனுஷ்யாக
ள் மிலேச்சாக்கள் பாபிகள், மிலேச்சாக்களிலும் முஷ்டிகாக்கள் பாபி
ர், முஷ்டிகாக்களிலும்¹ ஷண்டாக்கள் பாபிகள், ஷண்டாக்களிலும்
ஜபுரோஹிதாக்கள் பாபிகள் ராஜபுரோகிதனைச் சிஷ்யனுக்கொண
வாகளுக்கும் மதரகாளுக்கும் எந்தப் பாபமுண்டோ அந்தப் பாப
னது, எனனை விடாமலிருந் கால, உனக்கு ஸம்பவிகுக்கும்' என்றான்
வவாறாக, ராஷ்ஸன்களால் பீடிக்கப்பட்டவாக்களிலும விஷத்
ன வியத்தினால் அடிக்கப்பட்டவாக்களிலும விஷத் தினும நனருக்களித்தி
டைநிருக்கின்ற ஸாதுக்களுடைய வசனத்தினால் மேனமைபெற்ற
ருந்தானது கற்றநிரதவாக்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது
ரஞ்சாலாக்கள் பிரமமதேஜஸையுடையவாக்கள் கௌரவாக்கள் தா
ததைவிட்டு விலகாதவாக்கள் மதஸ்யதேசத்தது ஜனங்களை ஸதயத்
ல நிலைபெற்றவாக்கள் சூரசேனாக்கள் யாக்குசெயவிககத்தகசவா
ள் கீழநாட்டிலுள்ளவாக்கள் தாஸாக்கள் தென்னாட்டிலுள்ளவாக்கள்
வருஷளாக்கள் பாஹலீகாக்கள் திருடாக்கள் சுராஷ்டிராக்கள் ஸாந்
யமுள்ளவாக்கள் எவாக்களுக்கு நன்றிமறத்தல், பிறா பொருளை
பஹரித்தல், சாராயங்குடித்தல், குருபதனியைப் புணாதல், கடுஞ்
சால், பச்சைவ கொல்லுதல், திருடுதல் அல்லது பிறாமனையாளைப்
ணாதல், பிறாக்களுடைய வஸ்திரங்களை உடுத்தது அனுபவித்தல்
பூய இவைகள் தாமமோ அவாக்களுக்கு அதாமமே இல்லை ஆரட்ட
தசத்தில் தோன்றியிருப்பவாக்களையும் பஞ்சந்தம் என்கிற பாஹலீக

தேசத்து ஜனங்களுடைய நிரந்தரவேண்டும் பாஞ்சாலாசனம் செ
ரவாகளும் நைபிசாகளும் மாதஸ்யாகளும் தாமதத்தையே அனுஸ
துப பிழைக்கின்றார்கள் (ஞானத்தினால்) முதிர்ந்தவர்களான வடந
டாகளும் சைத்யாகளும் மாகதாகளும் சிஷ்டாகளுடைய தாமதத்
அனுஸரித்துப் பிழைக்கின்றார்கள் அகனியை முதன்மையா
கொண்ட தேவர்கள் கீழ்த்திசையை அடைந்தவர்கள் தெற்குத்திச
னது பிழைக்காளும் நல்ல தாமதங்களுடன் கூடிய பழமையான ரக்
கப்பட்டது அனேக அஸுரர்களை ரக்ஷிக்கின்ற வருணன் மேலதிச
பைப் பாதுகாக்கின்ற பகவானான குபேரனும் ஈசானரும் பிர
தேவரும் பிராமமணர்களோடு வடதிசையைக் காக்கின்றார்கள் இ
மலையானது ராஷ்டிரங்களையும் பிராசங்கங்களையும் பாதுகாக்கின்றது
தமாதனபாவதமானது குஹ்யாகளைக் காக்கின்றது தேவர்களுள் உ
தமரான ஸ்ரீ விஷ்ணுவானான் எல்லாப் பிராணிகளையும் பாதுகாக்கி
நிச்சயம் மகதர்கள் இங்குத்ததினால் அழிகிறவர்கள், கோஸலாக்
பாவையினால் அழிகிறவர்கள், கௌரவர்களும் பாஞ்சாலாசன
பாதி சொல்லுவதனால் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள், ¹ கௌண்ட
டாகள முழுதும் சொல்லுவதனால் தெரிந்துகொள்ளுகிறவர்கள் ம
நாட்டில் வலிப்பவர்கள் ² மலைகளைப்போல விஷமஸவபாவமுடைய
தன் அரகனே! யவனர்கள் எல்லாம் அழிந்தவர்கள் முக்கியமாக
ஞரர்களும் அப்படியே மலேசர்கள் (சாஸ்திரவழியில் செல்லாம
தாங்கள் செயற்கொண்ட கட்டுப்பாட்டிலேயே நிற்பவர்கள் மற்ற
கள் ஹிதத்தைச் சொல்லாமல் தெரிந்துகொள்ளுவதில்லை பாஹ்
களோ குருத்ததுரோகிகள் மதரகர்கள் ஒருவிதவகுப்பிலும் சேர
வர்கள்' என்று கூறினான் சலய! இப்படிப்பட்ட நீ மறுமொ
சொல்லத்தகுந்தவனல்ல பாபிகளுள் சிறந்தவனே! இவ்வா
தெரிந்துகொண்டு நீ பேசாமலிரு கோபித்து மறுக்காதே தொட
கத்தில் உன்னைப் புத்திரர்களோடும் சேனைகளோடும் சோத
கொன்றபிறகு வாஸுதேவனையும் அராஜனனையும் கொல்லப்போ
மேன்' என்று சொன்னான்

சலயன், 'கான்! எந்தத்தேசத்தில் வசிக்கின்ற ஜனங்களுக்கு
தலைவனாயிருக்கிறாயோ அந்த அங்கத்தேசத்தில் வியாதிபினால் வருந
கின்ற மனிதர்களைக் காவாமல் விட்டுவிடுவதும் தன்மனைவிபை
புத்திரனையும் விற்பதும் வழக்கமாயிருக்கின்றன பிஷமா அப்பெ

1 'காவலர்கள்' என்பது வியாக்கியான பாடம்

2 'சிபிகளை' என்பது வியாக்கியான பாடம்.

துரதிகாக்களையும் அதிரதாக்களையும் எண்ணுங்காலத்தில் உன்னைப்
 றிச சொல்லியவையும் உன்னிடத்திலுள்ளவையுமான தோஷங்
 ரத தெரிந்துகொண்டு அறபதனத்தை விட்டுவிட்டு, கோபங்
 ளாளானதே எல்லாவிடத்திலும் பிராமமணாக்கள் இருக்கின்றார்கள்
 லா இடத்திலும் சூத்திரியர்களும் இருக்கின்றார்கள் காணா!
 வவாமே, வைபவர்களும் சூத்திரர்களும் இருக்கின்றார்கள் நல்ல
 ரதமுள்ள பதிவரதைகளான ஸ்திரீகளும் இருக்கின்றார்கள் தேசந்
 ளாலும் மதங்கொண்டவர்களான புருஷாக்கள் புருஷாக்களோடு பரி
 ஷிக்ருமபடியாக அனயோனயம் சிறுபின்பத்தில் பற்றுதலுள்ள
 களாகி மகிழ்கின்றனா எல்லோரும் எப்பொழுதும் பிறருடைய
 ராஷங்களை எடுத்துக் கூறுவதில் ஸமாததாக்களே தம் குற்றத்தை
 மிகிறவார்களிலே அறிந்திருந்தாலும் மோகத்தை அடைகிறார்கள்
 தம் தாமதத்தில் நிலைபெற்ற அரசாக்கள் எல்லா இடத்திலும் இருக்
 ளார்கள் எல்லா இடத்திலும் தாமதத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற ஸத
 ருஷாக்கள் இருக்கின்றார்கள், கெட்ட மனிதர்களை நிகரற்றிக்
 ளா காணா! தேசந்தோறும் எல்லாரும் பாவத்தைச் செய்
 டடார்கள் மனிதர்கள் தத்தம் ஸவபாவத்திற்கேற்றபடி அந்த
 ரதத்தேசங்களை அறிகிறார்கள்' என்று கூறினான் பிறகு, தூயோ
 னராஜன் ஸநேகததால் ராதாபுத்திரனான காணனைபு மௌஜன்
 சநிலை சலயனைபு தடுத்தான் பெரியவரே! ராஜேந்திரரே!
 மகு, திருதராஷ்டிர புத்திரனான தூயோதனனாலே தடுக்கப்பட்ட
 னான உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு அச்சமயத்தில், 'சலய! போ'
 னது ஏவினான்

முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

(சலயனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸம்வாதமும், ஓரூண்டு
 சேனைகளும் யுத்தத்துக்கு எதிர்த்ததும்)

பிறகு, காணன், பகைவாக்குடைய படைபைய பிளக்கும் திற
 ம்புள்ளதும் நிகரற்றதாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதும் திருஷ்டத்
 மனனால் நான்குபக்கத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதமான
 ராததாக்குடைய படைபைக் கண்டு, ரதத்திலுடைய சபதத்தா
 ளும் விமமராதத்தின் ஒவியினாலும் நான்குவித வாத்தியங்களுடைய
 ஸைகளாலும் பூமியை நடுங்கச்செய்கிறவன்போலச் சென்றான
 மகு, செல்லுகின்ற ராதாபுத்திரனை மதராஜனானவன் அவமதித்
 த புன்னகையெனக் கொள்வாக்குடைய முன்னிலையில் இருந்தவாக

யததைக கூறலானான் 'பெரியதும் நிறைந்ததும் எண்ணமுடிய
தும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் நிரம்பியதுமான உன்னுடை
இந்தச்சேனையை ஜவலிகின்ற நெருப்பானது உலாந்த காடா
எரிபபதுபோலத் தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் எரித்துக்கொண்டு வ
போகிறான் நீ இப்பொழுது சத்திவிருப்பவாகளும் சிறந்தவ
ளும் விமமத்தினுடைய தோள்போன்ற தோளையுடையவாக
செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையவாகளுமான சிற
இரண்டு வீரர்களையும் பிரயதனமில்லாமல் பராக்ஷப்போகிறாய்
படியே சகுனங்கள் எனக்கு இந்த விஷயத்தைத் தெரிவிக்கின்ற
சாண! எவ்நேபபற்றி அடிக்கடி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மைய
குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாசவுடையவனும்
யுத்தத்தில் பகைவாக்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்த வீரனை
போது நீ பராக்ஷப்போகிறாய் காண! புருஷஸுரேஷ்டர்களும் சிவ
கண்களையுடையவர்களும் சத்துருக்களைத் தப்பிக்கச் செய்கின்றவ
ளும் அளவுகடந்த விகிரமமுள்ளவாக்களுமான அந்த வாஸுதேவ
யும் அரஜுனனையும் இப்பொழுது பராக்ஷப் போகிறாய் ராதேய! எ
னுக்குக் கோவிந்தன் ஸாரதியோ, எவனுக்குக் காண்டவம் வில
அவனை நீ கொல்வாயாகில், நீ எங்களுக்கு அரசனாவாய் இதே
பெருந் காற்றானது உன்னுடைய சேனைக்கு நாயுதத்தி
பலமாக வீசுகிறது இதோ, ஊனுண்பவைகளான பிராணிகள் கத்
கின்றன மிருகங்கள் பயங்கரமான சபத்ததை உண்டுபண்ணுகி
றன காண! மஹாகோடமாயிருப்பதும் மயிரகக்ஷசத்தை உண்
பண்ணுகின்றதுமான பயத்தைப் பார மேகம்போன்ற தலைபில்
முண்டமானது சூரியனைத் தடுத்ததுக்கொண்டு நிற்கின்றது எல்ல
திகளுக்களிலும் மிருகங்களுடைய நூறுகணக்கான கூட்டங்க
ஜவலிக்கின்ற வாலுடன் சூரியனுக்கெதிராக நின்றனொண்டு கத்
கின்றன, பார காண! ஆயிரக்கணக்காக ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற க
கைகளையும் கழுஞ்சுளையும் பார அம்மங்கள்கரமான இந்தப் பச்
கள் சபத்ததுடன் சூரியனை எதிராகப் பராக்ஷின்றன காண! வெ
மைப்பான குதிரைகள் கூடின உன்னுடைய மஹாரத்தினுள்ள
இந்தக்கொழு துணிகள மிக விளங்குகின்றன நவஜங்களும் மிக ந
குகின்றன பருத்த உடலுள்ளவைகளும் அதிக வேகமுள்ளவைகள்
மஹாவீரமுள்ளவைகளும் ஆகாயத்தில் கருடன்களைப்போல ப
கின்றவைகளும் விரைவாகச் செல்லுகின்றவைகளுமான குதி
களைப் பார காண! இந்த நிமித்தங்களால் அரசர்கள் நூறுநூ

ஆயிரமாயிரமாகவும் அடிக்கப்பட்டு நிச்சயம் பூமியை மறைத
கொண்டு தூங்கப்போகிறார்கள் ராதேய! சங்கங்கள், ஆனங்களை,
அடிக்கப்படுகின்ற மிருதங்கங்களை இவற்றின் மயிர்பொடித்தலைண்டு
நனுகின்ற நெருங்கிய சபதம் கேட்கிறது காண்! மனிதர்கள்,
கிரைகள், ரதங்கள், ரத்ததிலுள்ள குதிரைகள் இவைதளுடைய
பலவிதமான சபதங்களைக்கேள் மஹாதமாக்களுடைய நானொலி
ரையும் தலதவனிகளையும் பாணசபதங்களையும் கேள் காண்! பொன்
களினால இழைக்கப்பட்ட வஸ்திரங்களைக்கொண்டு சிற்பிகளால்
மைக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய சூதிரப்பிரதிமைகளா
ம் நகத்திரப்பிரதிமைகளாலும் ஒளிபொருந்தியவைகளும் கிங்
னிகளோடு கூடியவைகளும் பறபல்வாணமுள்ளவைகளும்மான இரத
ஜூனனுடைய கொடித்துணிகள் காமறினால் நன்றாக அசைக்கப
ட்டு மேகத்தில் கொடியின்னல்களபோல யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின
ர், பரமிக பலசாலிகளான பூஞ்சாலாக்களுடைய ரத்ததில் நாட
பட்டிருக்கின்ற துணிகளுடன் கூடின கொடிகள் காமறினால் நன
ர் அசைக்கப்பட்டவைகளாகி, 'கண்கண்' என்று சப்திக்கின்றன.
ண்! இதோ மேலேழுந்த புழுதியானது ஆகாயத்தை மூடிச
ரணடிருக்கிறது யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாலமிதிக
பட்ட பூமியானது நடுங்குகிறது அவவாமே, மேகத்தின் முழுக
துக்கு ஒப்பான ரதசக்கங்களின் துடிகளாலுண்டாகும் சபத
னது கேட்கிறது ஜயிக்கப்படாதவனும் குந்திபுத்திரனும் வீரனும்
புகை எண்ணிக்கொண்டு வருகின்றவனும் சிறந்த வானரத்தைக்
ரடியாகக் கொண்டவனுமான பீபதஸுவைப் பார யுத்தத்தில்
ரனுடைய யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட
ருடைய கூட்டங்களையும் கொல்லுகின்ற அந்த அரஜூனனுடைய
ஜததினுடைய துனி காணப்படுகிறது நானொலியும் கேட்கிறது.
தப் பலசாலியான அரஜூனன் மறுபடியும் அந்த லமசபதங்களுக்
திராகவே சென்று யுத்தத்தில் பகைவார்களுக்குத் துன்பத்தைச்
யகிறான்' என்றான் இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மதராஜனைப்
ததுக் கோபமுற்றவனான சாணன், 'சலய! சோபங்கொண்ட
சபதங்களாலே நான்குபக்கத்திலும் நன்றாக எதிராகப்பட்டிருக்
ரம் இரதப் பாரதன் மேகங்களால் மூடப்பட்ட சூரியன்போலக்
னப்படவில்லை, பார பழக்கப்பட்டவனான இரத அரஜூனன்
ரகலர்கரத்தில் மூழ்கிவிடான்' என்று கூறினான் சலயன்,
ருண்ணை ஜலத்தால் எவன் அடிப்பான்? எவன் விறகினால் அக

னியை வருத்ததுவான்? எவன் வாயுவைக் கட்டிப் பிடிப்பான்? எ
பெருங்கடலைக் குடிப்பான்? யுத்தத்தில் பாரதனுடைய தே
வியை இததன்மையதாக நான் எண்ணுகிறேன் அராஜுனன்
தத்தில் தேவாஸுரர்களாலும் ஜயிக்க ஸாத்நியப்படாதவன்.
பழியினறி இவ்வாறான வாக்ருக்களாலேயே உனக்கு ஸந்தோஷமு
டாகுமாயில் நீ இப்படிச் சொல்வதினாலேயே மனஅமைதியுள்ள
யிரு - பாரததன் யுத்தத்தினால் ஜயிக்க முடியாதவன் வேறு
யத்தில் ஆசை வை அராஜுனன் கோபிததுக்கொளவானேயா
இரண்டு-கைகளாலும் பூமியைத் தூக்குவான், இரதப் பிரஜை
எளித்துவிடுவான், ஸவாககத்தினின்று தேவர்களைத் தள்ளிவிடுவ
அவனை யுத்தத்தில் (ஒருவனும்) ஜயிக்கமாட்டான் வீராயமு
யவனும் எளிதில் (யுத்தத்தைச்) செய்பவனும் (பகைவர்களை) அ
கிறவனும், நீண்ட கைகளையுடையவனும் மஹாமேருவைப்பே
அசைவறறிருப்பவனும் குந்திபுத்திரனுமான பீமனைப் பா பு
ஸரேஷ்டனும் சிறந்த வீராயமுள்ளவனுமான இரதப் பீமன்
பொழுதும வைரத்தை நின்றதுக்கொண்டு கோபமுள்ளவனாகி
தத்தில் ஐயத்தை அடைவதில் விருப்பமுமறு நிறகிறான் தாமத்
அனுஷ்டிப்பவர்களுள் - சிறந்தவனும் தாமராஜனென்று பிரஸி
பெற்றவனும் சததுருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனுமான இரத பு
டிசன் யுத்தத்தில் பகைவர்களால் ஸூலப்பமாக எதிர்த்துப் -பேர்
யத் தகாதவனாக நிறகிறான் புருஷஸரேஷ்டர்களும் மஹாரதர்க
அஸ்வினி தேவர்களுடைய குமாராக்குமான இரத நகுலஸஹதே
கள் யுத்தத்தில் 'ஜயிக்கமுடியாதவாகளாக நிறகின்றார்கள், மஹா
'முள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அராஜுனனுக்கும் ஒப்ப
வர்களும் தடுள்பதிபுத்திரர்களான ஐவர்கள் யுத்தம் செய்ப
ளாக இதோ ஐந்த மலைகளபோல நிறகின்றார்கள் தருஷ்டதயமு
முத்தன்மையாகக் கொண்டவர்களும் வீரர்களும் உத்தமமான ப
-கிரம முடையவர்களும் ஸதயஜித்தினால் விடுபட்டவர்களுமான
-பதனுடைய குமாரர்கள் இதோ நிறகின்றார்கள் எந்த இடத்
வீரர்களான் கிருஷ்ணாஜுனர்கள், இருக்கின்றார்களோ, எந்த இ
தில் ராஜாவான் யுதிஷ்டிரன் இருக்கிறானோ அந்த இடத்தில் தாம
ஸததியமும் இருக்கின்றான் என்கே தாமமோ அங்கே ஜயம்'
றான். புருஷஸரேஷ்டர்களான அவவீருவார்களும் இவ்வாறு
வாதம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அந்த இரண்டுசேனைத்
கண்கையும் யமுனையும் எதிர்த்ததுபோல நன்றாக எதிர்த்தன

நாற்பதாவது அதயாயம்.

(துர்யோதனன் சேனையை உதீஸாஸுப்படுத்தியதும், பீமன்-
துர்யோதனனை வேன்று பிறகு யானைப்படையைக்
கொன்றதும்.)

பரதஸரோஷடரே! பிறகு, துர்யோதனன் காண்னையும் மதரா-
ஜனையும் அவ்வாறே மறற மஹாரதாக்களையும் அந்நதன பின்வரு-
று கூறலானான் 'தற்செயலாக நோநதிருக்கின்ற இந்த' புத்தமா-
து கவலையற்று அனுஷ்டிக்கத்தக்க தாம்ம, உத்தமமானரேசன்-
ன்! ஸுகமுடையவாகளான க்ஷத்திரியர்கள் இப்படிப்பட்ட புத்-
தை அடைகிறார்கள் ராதேய! புத்தத்தில், சூராகளான க்ஷத்திரி-
களோடு போரென்னும் சூதாடுகின்ற சூராகளுக்கு எப்படிப்பட்ட
தம் இஷ்டமாயிருக்குமோ அந்தபுத்தம் இதோ நோநதுவிட்டது,
புத்தத்தில் பாண்டவாக்களையென்று ஸகிரமான பூமியை ஆளுங்கள்.
ல்லது, புத்தத்தில் - சத்தருக்களால் கொல்லப்பட்டு வீரலோகம்
அடையுங்கள்' என்றான் துர்யோதனனுடைய அந்த வாதத்தை
புகேட்டு க்ஷத்திரியஸரோஷடர்கள் உரக்க ஸிம்மநாதங்களைச் செய-
ர்கள், பறபல வாதயங்களுக்கும் முழக்கினார்கள் பரதஸரோஷடரே!
க மனக்களிப்புற உமமைச சோநததான் அந்தப் படையில,
ரோணகுமாரரான அஸ்வத்தாமா, உமமைச சோநத புத்த
ராகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு, 'எல்லாச் சைனிகா-
நம் நீங்களும பாாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நேரில சஸ்தி-
தைக் கீழே வைத்திருப்பவரான எனபிதா திருஷ்டதயுமனனால்
புத்தப்படார பாரத! அப்படிப்பட்ட நான் அந்த ரோஷத்-
ல' எனபிதாவுக்காகத் திருஷ்டதயுமனைக் கொல்லாமல் கவசத்-
தக் கழற்றமாட்டேன் உங்களிடத்தில் பொய்யான பிரதிஜ்ஞை
யச் செய்து பெரிதான்பயனை அடைபவனாகமாட்டேன், அாஜுன்-
யும் பீமஸேனையும் மறறும் எனனை எதிர்த்துப் போராடிப்பவனை
யன்றாக நாசஞ்செயவேனென்பது எனனுடைய நிச்சயமான எண்-
ம்' என்று கூறினான் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபிறகு, பாரத-
னை முழுவதும் ஸந்தோஷமுள்ளதாகக் குருதிபுத்திரர்களை எதிர்த்-
து அவ்வண்ணமே அதனையும் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தார்கள்-
ரதரே! ஆசைப்படத்தக்க மஹாபுத்தத்தில் ரதபூதபதிகளுக்கு
வலிதமாகப் பெரிய போர் நடந்தது கௌரவாக்களுக்கும் 'ஸ்ருஞ்-
வாக்களுக்கும் முன்னிலையில் காலனால் யுகத்தினமுடிவில் உண்டுபண்-
பபடும க்ஷயத்துக்கொப்பான ஜனக்ஷயமானது தோன்றிவிட்டது

பிறகு, யுத்தரங்கத்தில் யுகதம் நடக்க ஆரம்பிக்கவே, தேவதைகள் னிட்ட எல்லாப் பிராணிகளும் யுத்தத்தில் வீராகளுடைய கூட்டக்ளைப் பராக்வினற அபஸ்ரஸ்திரீகளோடு சேரநிற்குநதன. யுத்தங்களில் காயத்தைச் செய்கின்றவர்களும் மிகக் ஊக்கமுடையவாகமான புருஷபரேஷ்டாக்ளை அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான அஸ்ரஸுகள் தீவிய கந்தங்களாலும் உததமமான புஷ்பங்களாலும் பறப் பிற்பல ரதனங்களாலும் ஆனந்தமடையச் செய்தார்கள் வவானது அந்தக் கந்தங்களைத் தாங்கிக்கொண்டுவந்து அந்தச் சிறு யுத்தவீரர்களை உபசரித்தது காற்றினால் நன்றாக வீசப்படுகின் யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தினுடைய மத்தியில் ஒருவரையொரு அழைத்தார்கள் சேனைவீன மத்தியிலிருக்கிற தூயோதனன அவாறு கைகலந்த அந்தச் சண்டை ஆரம்பிக்கப்படவே கோபத்தை அடக்குவதற்குச் சக்தியற்றவனாகப் பீமனைநோக்கி தூறுஷ்டுதரக் கொள்கிற பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அவ்வாறு எதிர்த்திருக்கின்ற பீமஸேனைத் துச்சாஸனனும் வீரனான சித்ரஸேனனும் அவாறே உலுகனும் சூதாடி யானசுகுனியும் நான்குபக்கத்திலும் யானை படைகளோடு விரைவாக எதிர்த்துவந்தார்கள் மிகப் புஷ்பலபுளவனான பீமஸேனன வருகின்ற அந்த யானைப்படையைக் கண்ட தூயோதனனமீது அம்புமழைக்ளைப்பொழிந்தான் பிறகு, பலசாயும் பாணடுபுத்திரனுமான் பீமன வஜராயுத்ததுக்கொப்பானபானக்ளாலே தூயோதனைன்ப புறங்காட்டியோடுமபடி செய்து யானைக் எதிர்த்தான் பிறகு, பாண்டவன நெருப்புப்போன்றவைகளும் நேக்கச் செல்லுகின்றவைகளும் வீட்டிறபூச்சிகள் போன்றவைகளும் பகாமுமான் அம்புகளால் அந்தயானைக்ளைப் பிடித்தான் பிறகு, மத்பலசாலியான பீமஸேனன யானைக்கூட்டங்களைக் கூமையுள பாணங்களால் பெருங்காற்றானது மேகங்களைச் சித்தரச் செய்வதுடே லச்சித்தறியோடுமபடி அடித்தான் வேந்தரே¹ மதங்கொண்டவைகளு மதங்கொண்ட வீரர்களால் ஏறப்பெற்றவைகளும் இருப்புலகைகளையும் மாவெட்டியையும் கையில்கொண்டு மேலே ஏறியிருக்கின்ற மாதார்களால் ஸவாணமயமான விரிப்புக்களாலும் ரத்தினங்களிழை விரிப்புக்களாலும் நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் பொன்னுமெவள யும்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் கத்திகளுடைய சமூகங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த¹ யானைகள் பீமஸேனனால் உபபட்ட அம்புகளால் நாசஞ்செய்யப்பட்டன சிலயானைகள் நெரு

¹ கூறியது கூறலால் இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன

குகப்பட்டு அவ்விடத்திலேயே பூமியிலிழந்தன மஹாராஜரே! துவாகுகள்களால் விசித்திரமாயிருக்கிறமலைகளால் பூமி விளங்குவது மால் மிகவேகமுள்ளவைகளும் பொற்கலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் விழுகின்றவைகளுமான யானைகளால் (புத்த பூமி எனது) விளங்கியது மன்னரே! யானையினுடைய முதுகினின்று எழுப்பப்பட்டவர்களும் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களுடன் கூடியவர்களும் புண்படாமுறைந்த தேவர்களபோன்றவர்களுமான வீரர்களால் புத்தபூமியானது பிரகாசித்தது விலலை இழுப்பவனானபீமஸேனனுடைய பெரிய பரிசுடையதம்போன்றவைகளும் சந்தனத்தினாலும் கிரிசாந்தினாலும் பூசப்பட்டவைகளுமான புஷ்பங்களைக் கண்டேன அபுதமமாகவும் வலப்பதமாகவும் பாணங்களைப்பிரயோகிக்கின்ற அரத்தப் பீமஸேனனுடைய நாடுணுவியையும் தலதவனியையும் கொண்டு யானைகள் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் சூகசப்பட்டவைகளாக நான்குபக்கத்திலும் ஓடின அரசரே! விரிவாக்கவனும் புத்திசாஸியுமான அரத்தப் பீமஸேனனுடைய அச்செய்யவையக கண்டோம் மஹாராஜரே! அது ஆசராயமாயிருந்தது

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

(இரண்டே சேனைகளும் அணிவகுத்தது)

பிறகு, காணன், ஒப்பற்றதும் பெரிதும் பகைவாக்குடைய நடையைப் பிளக்கின்றதும் திருஷ்டத்யுமனனால் நாற்பத்திலும் துகாக்கப்பட்டதுமான பாரததாக்குடைய அரத்தப் படைவகுப்பப் பாரதது ரத்ததின கோஷத்தாலும் விமமநாதத்தினாலுண்டான ஓசையாலும் பறபல வாதயங்களுடைய கோஷங்களாலும் பூமிப் பரடுங்கச்செய்கிறவனபோல எதிர்த்துச்சென்றான் பரதஸுரேஷ்ரே! புத்தத்தில் ஸாமாத்தியமுள்ளவனும் பகைவாக்களைத் தடுக்கச் செய்வனும் அதிக தேஜஸையுடையவனுமான காணன், சினத்தலை துடித்துக்கொண்டு முறைப்படி எதிரணிவகுத்து இரத்திரன் ஸுர சேனையை அழித்ததுபோலப் பாண்டவசேனையை நாசஞ் செய்தான், புதிஷ்டிரரையும் அடித்தான். அவரை இடப்பக்கத்திலிருப்பவராகவும் செய்தான் காணனுடைய தேரிடுவியினாலும் கையிற் உரைவதினாலும் 'கடிவாளங்களை நன்றாகப்பிடிக்கும் திறமையினாலும் ஸருஞ்சயாகள் மிகநடுக்கமுற்றார்கள். ராஜரே! உமமைச்சாரத்த அரத்த எல்லாச்சேனைகளும் போரபுரியும் விருப்பத்துடன் கா

ணைக கண்டு மிகக் மனக்களிப்பை அடைந்தன 'ராஜரே! பிற
'இப்பொழுது காணானுகும் அராஜனானுகும் இதோ பெரிதான
தம் நடக்கப்போகிறது இப்பொழுது தூயோதனராஜன் சதது
கள் கொல்லப்பட்டவர்களைப்போகிறான் யுத்தத்தில் இப்பொழுது
ணைககண்டு பல்குன்ன ஓடப்போகிறான் இப்பொழுது நாம் யுத்
தில் காணானேயே பறறிநின்று, பயங்கரமான அவனுடைய பாணப்
மான யுத்தத்தை யுத்தரங்கத்தில் பாப்போம் வெகுநல்லமாக விரு
ப்பபட்ட இந்தயுத்தமானது இன்று இப்பொழுது உண்டாகப்போ
கிறது, கோரமானதும் தேவாஸுராகளுடைய யுத்தத்திற்கு ஒப
னதுமான யுத்தத்தை இப்பொழுது பார்க்கப்போகிறோம் இன்
பயங்கரமான மஹாயுத்தமானது இப்பொழுது உண்டாகப்போகிறது
இன்று யுத்தத்தில் இப்பொழுது ஜயம் உண்டாகப்போகிறது பிற
தினமும் ஒருவனாகவே ஜயமுண்டாகுமா? ராதேயன் அராஜன்
மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறானன்றோ? இல்லையேல், உலக
தில் எந்தமனிதனைத் தான ஆசைப்பறறுகிறதில்லை? என்கிற உம்பை
சோரத யுத்தவீரர்களுடைய வாகனங்களைக் கேட்கப்பட்டன 'கு
நந்தனரே! கௌரவர்கள் இவ்வாறு பறபல சொற்களைச் சொல்ல
கொண்டு ஆயிரமாயிரமாகப் படகங்களையும் தூரியங்களையும் அடி
தாக்கள் பறபலவிதமான பேரிந்தங்களையும் உரத்த ஸிமமந்த
களையும் முரஜங்களுடைய மஹாநாதங்களையும் ஆனகங்களுடை
பேரொலிகளையும் உண்டுபண்ணினாலாக ஐயா! யுத்தரங்கத்தை
அடைந்திருக்கின்ற மனிதர்கள் கூத்தாடுகின்றவர்களாகவும் பலவா
வெருட்டுகின்றவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் யுத்தத்தில் எதிர்
தாக்கள் அந்த யானைகளுடைய பாதாக்கங்களான காலாட்க
நாற்புறங்களிலும் பட்டஸங்களையும் கத்திகளையும் தரித்தவாளு
சௌயமுள்ளவார்களும் விறகளையும் அம்புகளையும் முஸுண்டிக
பும் தரித்தவார்களும் பிண்டிபாலங்களையும் சூலங்களையும் சிறந்த
கரங்களையுமுடையவாளுமாயிருந்தார்கள், கோரமான அவாரு
டைய யுத்தமானது தேவாஸுராகளுடைய யுத்தத்திற்கு ஸம்
யிருந்தது' என்று கூறினான்

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! தருஷ்டதபுமனைத் தலைவனா
கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் நாற்புறங்களிலும் பா
காக்கப்பட்டவார்களும் சிறந்த விலலாளிகளும் தேவர்களாலும் ஐயி
முடியாதவாளுமான எல்லாப்பாண்டவர்களையும் நோக்கி, ராதேய
வவ்வாறு எதிர்ணி வருத்தான? ஸஞ்சய! முறைப்படி நன்றாக அ

குத்துக்கொண்டு நல்ல கவசம் பூண்டவர்களான எந்த வீரர்கள்
 னனுடைய சேனைக்குப் பக்கங்களாகவும் பக்கங்களின் துணிகளாக
 ம நின்றார்கள்? பாண்டுபுத்திரர்களும் என்னே ச சோரதவர்களே
 னாகி எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தார்கள்? மிகக் பயங்கரமான இர
 ப பெரியபுத்தம் எவ்வாறு தொடங்கியது? காணன் யுதிஷ்டிரனை
 திாத்தாச் சென்றபொழுது பீபதஸுவானவன் எவ்விடத்திலிருந்
 னான்? அவனுடைய ஸம்பததில் யுதிஷ்டிரனை ஜயிப்பதற்கு எவன்
 லலமையுடையவன்? முற்காலத்தில் எவன் ஒருவனுயிருந்து
 காண்டு காண்டவவனத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் ஜயித்ததானே
 ரத அராஜனை ராதேயனைத்தவிர உயிருடனிருக்க விரும்பு
 ம வேறுஎவன் எதிர்த்துப் போட்டிரான்?" என்று சொல்ல,
 னுசபன் சொல்லத்தொடங்கினான்

“அணிவகுத்ததையும், அராஜன் எல்லா அரசர்களையும் நான்கு
 கத்திலும் குழந்தைகொண்டு ஸஞ்சரித்ததையும், யுத்தம் நடந்த
 ததையும் கேளும் அரசரே! சரதவானுடைய குமாரரான கிருப
 ம பலகாலிகளான மாகதர்களும் ஸாதவதனான கிருதவாமாவும் வலப
 கத்தை அடுத்திருந்தார்கள் அவர்களுடைய பக்கத்தின்கோடியில்
 குனியும் மஹாரதனான உலாகனும் பளபளப்பான ராடிகளுடன்
 டின் குதிரைவீரர்களோடு அப்பொழுது பாதுகாத்தார்கள். திரும்
 தவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமாததார்களும், இருபத்து நாலாயிரம்
 மசபதர்கள் வீட்டிற்பூச்சிகளுடைய கட்டடங்களோன்றவர்களும்
 சாசன்களோலப் பாககப் பயங்கரமானவர்களும் கலங்கரதவாருந்
 ன காரதாரர்களோடும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான மலைராட்டு
 ரர்களோடும் (வயுத்ததினுடைய) இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாத்த
 ரர்கள் கிருஷ்ணனையும் அராஜனையும் கொல்ல எண்ணங்
 காண்டவர்களான யவனாருடன்கூடின் காமபோஜாருளும் சதா
 னும் உமமுடைய புத்திரர்களோடு சோரது அவர்களுக்குப் பக்கங்
 னின் கோடியிலிருப்பவரானார்கள் ரதங்களுடனும் குதிரைகளுட
 ம யானைகளுடனும் காலாட்களுடனும் கூடின் அந்த வீரர்கள்
 உத்புத்திரனுடைய கட்டளையினால் அராஜனையும் மஹாபல
 லியான கேசவரையும் அழைத்துக்கொண்டு கின்றார்கள் பிறகு,
 சித்திரமான கவசத்தையும் தோளவளைகளையும் அணிந்தவனும்
 ஷபமாலையைய, நரித்தவனுமான் காணன் லேனாகுத்ததைப் பாது
 ததுக்கொண்டு சேனையின் முன்னணியில் கின்றான் சலதிர
 ரிகளுள் உத்தமனும் வீரனுமான காணன் ரச்சகர்களும் மிகப்பர

பரப்புள்ளவாகளுமான புத்திரர்களோடு சேனையை நடத்திக்கொள்
படையின் முனவிலையில் விளங்கினான் மிக்க தோளவலிமையுள்
வனும் சூரியனுக்கும் அகனிகும சமமான காந்தியைபுடைய
மான அசோகனும், மஞ்சள் நிறமுள்ள கண்களோடுபுடையவனும் இ
தோற்றமுள்ளவனும் சேனைகளால் சூழப்பட்டவனுமான துச்ச
னனும், பெரிய யானையின் கழுத்தினமீதேறிக்கொண்டு வயுக்
னுடைய பின்முதத்தில் நின்றார்கள மிக்கவைவனமுள்ளவனான
தத தூயோதனராஜன் ஆசராயகரமான குதிரைகளைபுடைய
ளும் விசித்திரமான ஸனனாகமுள்ளவாகளுமான ஸகோதரர்கள்
நாற்புறத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டவனாக அரதவயுகமத்தியில் தா
நின்றான் மஹாராஜரே ! மஹாவீரமுள்ளவாகளும் ஒன்று சே
தவாகளுமான மதராகளாலும் கேகயர்களாலும் காக்கப்படுகி
தூயோதனன் தேவர்களால் காக்கப்படுகின்ற இரதிரனபோல வி
கினான் அஸுவததாமாவும் கௌரவர்களுள் மஹாரதர்களான வி
களும் தேரேறி யுத்தத்திறகாகச் சென்றார்கள் எப்பொழுதும்
முள்ளவைகளும் சூரர்களான மிலேசசார்களோடுகூடியவைகளும்
யானைகள் மழைபொழிந்தனொண்டிருக்கின்ற மேகங்களைபோல
தத தோப்படையைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன, தவஜங்க
னும் ¹ வைஜயந்திகளுடனும் ஜவலிக்கின்ற உத்தமமான ஆயுதங்க
டனும் ஏறிப்பிருக்கிற மாவுத்தாக்களுடனும் இருக்கின்ற அரதயானை
மரங்களுடனகூடும் மலைகள்போல விளங்கின பட்டஸங்களை
கத்திகளையும் தரித்தவாகளும் திருமபாதவாகளுமான சூரர்கள்
ரக்கணாகதாகச் செல்லுகின்ற யானைகளுக்குப் பாதரசங்காக்களானாக
நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களாலும் ரதங்களாத
யானைகளாலும் அரத உத்தமவயுகமானது தேவாஸுரர்களுடை
சேனையுத்தததகரு ஒப்பாக விளங்கியது கற்றறிந்தவனான ஸே
பதியினால் நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பாஹஸபதயமென்கி
மஹாவயுகமானது பகைவர்களுக்குப் பயத்தைவிளைவித்ததுகொன்
நாதனைஞ்செய்கின்றதுமீபாலிருந்தது அரத மஹாவயுகத்தி
டைய இருபக்கங்களினின்றும் பக்கங்களின் கோழிகளினின்ற
யுத்தஞ்செய்ய விருப்பங்கொண்ட கிறந்த யானைகளும் குதி
களும் ரதிகாசனும் வருஷாகாலத்தில் மேகங்களைபோல வெள
பட்டனா பிறகு, காணான் லேனமுக்கதிலிருக்கின்றதைப் பாத
புதிஷ்டயராஜா பகைவர்களைக் கொல்பவனும் நிகரற்ற வீரனுமா
கொழிகள்.

நஞ்சயனைநோக்கி, 'அாஜுன' யுத்தத்தில் காணாலை ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்ற மஹாவயுகத்தைப் பார பகைவார்களுடைய படை என்று பகைவர்களோடும் பகைவர்களின்கோடிகளோடும் கூடியாகப் பிரகாசிக்கின்றது பகைவார்களை எதிர்த்துப் பகைத்தில் வருகின்ற பெரிதான அப்படிப்பட்ட இரதச்சேனையானது நமமை வமதிககாதபடியானமுறையை நீ செயயவேண்டும்' என்றுசொன்ன அரகரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அாஜுனன, அஞ்சலிபரஞ்செய்துகொண்டு அவரைப்பார்த்து, 'நீ எதை எப்படிசொல்லுகிறேன் அது அப்படியே ஆகும், அது வேறுவிதமாகாது நல்ல தருமாளவரே! அதற்குத் தக்கதைச் செயயப்போகிறேன் பிறகு, சதானமான இதனுடையவிநாசத்தையும் நானசெயவேன்' என்று நானான யுகிஷ்டிரா, 'அாஜுன' அவவிதமானால் நீ ராதேபனைசால் பீமஸேனன தூயோதனைக கொல்லுக நகுலன் வருஷ ஸனையும், ஸகதேவன் சகுனியையும், சதானீகன் துசசாசனனையும், ஸாதயகி கிருதவாமாவையும், தருஷ்டதயுமனன் துரோணபுதரையும் கொல்லுக கிருபருடன் நானே போபுரியப்போகிறேன் மெளபதிபுத்திரர்கள், சிகண்டியுடன்சோனது, மீதியிருக்கின்ற தாரதராக்ஷிராகளையும் எதிராககட்டும் எனனைசேனாதவாகளான அரதநதவிராகள நமமுடைய அரதஅரதப் பகைவார்களை ஸமஹாரஞ்சய்யட்டும்' என்று கூறினா

தாமராஜரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தனஞ்சயன, 'அவதே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டித தன சேனைகளைக் கட்டிவிட்டான் தானும் ஸேனாமுகத்தை அடைந்தான் மஹாராஜரே! நஞ்சயன (சேனையின்) வலப்பக்கத்தை அடைந்தான் மிகப்பெரிய ளள் பீமஸேனன் இடப்பக்கத்தை அடைந்தான் ஸாதயகியும் மெளபதிபுத்திரர்களும் ராஜாவான பாண்டுகநதனரும், தம்முடைய சேனையினால் சூழப்பட்டு வயுகத்தினுடைய முகத்தில் நின்றார்கள் ண்டவன் தன்னுடையசேனையினால் அரதப்பகைப்படுதையை எதிர் பிரமிததுநிற்கும்படிசெய்து தருஷ்டதயுமனனையும் சிகண்டியை ம் முன்னிட்டு எதிரணிவகுத்தான் குதிரைவிராகளாலும் யானாலும் காலாட்களாலும் சதவர்களாலும் நெருங்கியதும் தருஷ்டதமனைத் தலைவனாகக்கொண்டதும் கோரமானதுமான பெருமபடை என்று பிரகாசித்தது" என்றுகூறினான்

கஞ்சு

ஸ்ரீம ஹர்பர்சத்ம்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸங்கதல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! அவவாறு அணிவகுக்கப்பட
சேனைகள் போருக்காகக்கூடியபொழுது ஸமசப்தகர்கள் எவ்வா
பாரதனை எதிர்த்தார்கள்? பாண்டவர்களும் காணனை எவ்வா
எதிர்த்தார்கள்? இந்த யுத்தத்தை விஸ்தாரமாகச்சொல் நீ ஸம்
தனாயிருக்கிறாய் யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய வீரகிரமத்தைக் கே
டும் நான் திருப்தி அடையவில்லை” என்றுசொல்ல, ஸஞ்சயன் செ
லத தொடங்கினான்

“பிறகு, காணன் பகைவர்களுக்கு எதிராக நிற்கின்ற அந்த
பெரிய சேனைப்பைக்கண்டு உமமுடைய புத்திரனுக்கு நன்மையை
செய்வதற்காக எதிரணிவகுத்தான் குதிரை வீரர்களாலும் யாண
ளாலும் நிரம்பியதும் காலாட்களாலும் தோகளாலும் நெருங்கியது
தருஷ்டத்யுமனை முகமாகக்கொண்டதும் கோரமாயிருப்பதும்
அந்தப் பெருமபடையானது விளங்கியது புரூஷிண நிறம்போன
நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும் சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கு
ஒப்பான ஒளிபொருந்தியவனுமான அந்தப் பராஷதன் விலகி
கையில்கொண்டு சரீரத்துடன்வந்த காலன்போல விளங்கினான்
உதவி வீரர்களோடுகூடியவர்களும் விளங்குகிற சரீரத்தையு நட
வர்களுமான தரௌபதீ குமாரர்கள் போர்செய்யக் கருதிச் சந
ரனை நகரத்திரங்களுடைய கூட்டங்கள் சூழ்வதுபோலப் பராஷத
நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் சேனைகள் அணிவகுக்க
பட்டபிறகு, அராஜுன்ன, ஸமசப்தகர்களை யுத்தரங்கத்தில் பார்த்து
கோபங்கொண்டவனாகக் காண உவமென்கிற விலை நானு
யிடுமபடி செயதுகொண்டு விரைவாக எதிர்த்துச் சென்றான் பிற
வெற்றியில் உறுதியான எண்ணமுள்ள ஸமசப்தகர்கள் மரணம் வ
யில் யுத்தம்செய்வதாக நிச்சயித்ததுப் பாரதனைச் கொல்லண
எதிர்த்தார்கள் குதிரைக்கூட்டங்கள் மிகுந்ததும் காலாட்க
லும் யாண்களாலும் தோகளாலும் நெருங்கியதும் பராக்ரமத்தின
மீறினதும் கோபமுள்ளதும் தனஞ்சயனை எதிர்த்துச் செல்லுகி
தும் முயற்சியுள்ளதும் வேகத்தில் தடலெவள எதனுக்கு ஒப்பான
மான அந்தப் பெருமபடையானது பாரதன்குறி கரையை அடைந
உறுதியுடன் நின்றதாசக் காணப்பட்டது அந்தப் படையான
பாணை முகங்களுடைய வாஷங்களால் அடிக்கின்ற அராஜுனை

ரைவாக வருத்தியது மன்னரே¹ அந்த அரணுன்னுகே நிவாத
பாசுகளோடு (முற்காலத்தில்) யுத்தம் நோந்ததுபோலவே ஸமசப
களோடு நெருங்கிய யுத்தம் நோந்தது பாரததன் பகைவாக்கு
ய ரதங்களுமும் குதிரைகளையும் கொழுகளையும் யானைகளையும்
லாட்களையும் யானையினமீதிறுப்பவர்களையும் அம்புகளையும் விறகளை
ம கத்திகளையும் சகரங்களையும் பரசுக்களையும் ஆயுதங்களோடு
மலே தூக்கப்பட்ட கைகளையும் பறப்பலித ஆயுதங்களையும் தலை
ளையும் ஆயிரமாயிரமாக வெட்டினான் பாதாளலோகத்தாக்கொப
ன அந்தச் சேனையாகிற பெருஞ்சுழலில் அந்த ரதம் முழுகினதைக்
காட்டு ஸமசப தசாக்கள் ஸந்தோஷத்தோடு ஸிமமநாதரு செய்தாக்கள்
ந்த அரணுன்ன, கோப்பகொண்டு, ருத்திரா பசுக்களைக் கொல்லது
மாலப் பகைவாக்களை முன்னிலையில் கொன்று மறுபடியும் வலப்புறத்
தலும் இடப்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் கொன்றான் ஐயா¹ பிறகு,
ஞ்சாலாக்களுக்கும் சைத்தியாக்களுக்கும் ஸருஞ்சயாக்களுக்கும் உம
மச்சோரந்தவர்களோடு அதிபயங்கரமான யுத்தம்நோந்தது யுத்தத்
ல் கெட்ட மதங்கொண்டவார்களும் ஊக்கமுள்ள சேனையுடன் கூடி
பாக்களும் மிகக் கோஷமுள்ளவார்களும் தோப்பபடையை அடிக்கின்ற
களுமான கிருபரும் கிருதவாமாவும் ஸுபஸுபத்திரனான சகுனியும்
மாலாக்களோடும் காசிதேசத்து வீரர்களோடும் மாதஸயாக்களோ
ம் காஞ்சாக்களோடும் கேகயாக்களோடும் சூரர்களுள் சிறந்தவாக்களான
ரஸேனாக்களோடும் போரபுரிந்தாக்கள் நாசத்தையுண்டுபண்ணு
றதும் தேகசம்பந்தமான பாபத்தை அழிக்கின்றதும் வீரர்களான
திரியாக்களுக்கும் வைசியாக்களுக்கும் சூத்திராக்களுக்கும்¹ விதிக்கப்
பட்டதும் ஸவாக்கத்ததைக் கொடுக்கின்றதும் சீர்ததியை உண்டுபண்
கின்றதுமான அந்தத்தாமயுத்தமானது அவாக்களுக்கு உண்டா
மறு பரதஸுரேஷ்டரே¹ பிறகு, குருவீரனான தூயோதனன்,
ஹோதரர்களோடு கூடிச் சிறந்த கௌரவவீரர்களாலும் மஹாரதா
ரான மதரதேசத்து வீரர்களாலும் ரஷிக்கப்பட்டுப் பாண்டவாக
ரோடும் பாஞ்சாலாக்களோடும் சைத்யாக்களோடும் ஸாதயகியோடும்
ந்தகளத்தில் போரபுரிகின்ற காணனை நான்குபக்கங்களிலும் பாது
ததான காணனும் கூடாமையுள்ள பாண்டவர்களால் பெரும்படையை
ததுதான் சிறந்த ரதிகாக்களையும் நொறுக்கி யுதிஷ்டிரரையும் அடித்
ன அவன் பகைவாக்களை ஆயிரக்கணக்கான வாக்களங்களையும் ஆயு
தங்களையும் தேகங்களையும் உயிரங்களையும் இழந்தவாக்களாகச் செய்தது

¹ இதனால், போர் அந்தணருக்குச் சிறந்ததன்றென்பது விளங்கும்

ஸவாககத்தோடும் கோத்தியோடும்சோபபித்தது தனனைச் சோநதவர்
களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினான் மஹாரதனுன் ஸுத
புத்திரன் அநதபபெருமபடையில பிரவேசித்தது ரகதவெள்ளத்தினால்
அலைமோதுகின்றதும் ரகதமாகிற ஜலமுள்ளதும் துண்டிக்கப்பட்ட
அங்கங்களாகிற மதஸ்யங்களைபுடையதும் யானைகளாகிற முதலைகளி
ருப்பதால் தாண்டமுடியாததும் மாமஸங்களாலும் மஜைகளாலும்
சேறுள்ளதும் சக்கரங்களாகிற ஆமைகளும் பெரிய தெப்பங்களும்
உள்ளதுமான நதியைப் பெருகியோடச் செய்தான அரசரே! ஆங்
காங்கு வஜராபுத்தங்களால் அடித்ததுதள்ளப்பட்ட மேகங்களைபோலந்
தீழே விழுமபடி செய்யப்பட்ட பெரிய யானைகளால் ரகதநதியானது
விளங்கியது மஹாராஜரே! அம்புகளாகிய அலைகளோடும் பெருஞ்
சுழல்களோடுகூடியதும் குடைகளாகிற அன்னப்பறவைகளால் நன
ருகச்சூழப்பட்டதும் கவசங்களும் தலைப்பாசைகளுமாகிற தெப்பங்
களோடுகூடியதும் எலும்புகளாகிற கற்களால் நெருங்கியதும் கரை
யில்லாததும் கரையுள்ளதும் சங்கங்கள் துருதுபிகள் இவற்றின்
கோஷமுள்ளதும் பங்கரமானதும் நான்குபக்கத்திலும் புழுதியினால்
மூடப்பட்டதும் அதிவேகமாகச் செல்லுகின்றதும் மனிதர்களால்
நான்குபக்கத்திலும் சூழப்பட்டதும் யமனுடைய பக்கத்தைக் குறித்
துச் செல்லுகின்றதும் ஸம்மாகவும் வீஷ்ணுமாகவும் பெருகிவருகி
றதும் மஹாபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான அநத நதியை (வீராள
உண்டுபண்ணினானாள்) வேந்தரே! மனிதர்களால் நூறுமுடி எறி
யப்பட்ட பருத்த மரங்களபோல மனக்கவலைபுற்றமனிதாசன அநத
நதியிலுள்ள இநத இரத்தச்சேற்றில் வாட்டமுற்றானாள் பிறகு,
ஆங்காங்கு அநத மஹாநதியில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களான அநத புத்த
வீராள யானைகளும் மஹாரதங்களுமாகிற ஓடங்களால் நான்கு பக்
கங்களிலும் ஸஞ்சாரம்செய்தானாள் ராஜரே! ஜனாதிபரே! நதி
வேகத்தால் பூமியானது ஸம்மசெய்யப்படுவதுபோலப் போகக்
கானது ரகதநதியால் எங்கும் ஸம்ம செய்யப்பட்டது பாரதரே!
மனிதாளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் க்ஷயத்தை
உண்டுபண்ணுகிற கௌரவர்களுக்கும் ஸஞ்சையர்களுக்கும் நடந்த
இவ்வாறான புத்தமானது தேவாஸுரர்களுடைய புத்தத்திற்கு ஒப்
பாகியது” என்று கூறினான்

நாற்பத்துமுனருவது அதயாயம்

(ஸங்கதல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய ! ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற பாதக-
வடைய சேனையில் துழைந்து ஜனங்களுக்கு நாசத்தை உண்டு
ண்ணுகின்ற காணான அரசனுக்கு நான்குபக்கத்திலும் சஞ்சரித்துக்
காணாடு என்ன செய்தானென்பதை எனக்குச் சொல்வாயாக யுத்-
தத்தில் பாததாக்குள்ள எந்தவீரர்கள் காணினதடுத்தார்கள் ? அந்-
தபுத்திரனான காணான எவர்களை நாசஞ்செய்து யுத்திஷ்டிரனை அடித்-
தான் ?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன சொல்லலானான்

“சுததுருக்களை அடிக்கின்றவனான காணான, ஸன்னததர்களாக-
வகின்ற தருஷ்டதபுமனை முதனமையாகக்கொண்ட பாததா-
கப பாததப பாஞ்சாலாக்களையும் நோக்கி விரைபவனாக எதிர்த்துச்
சுன்னான எதிர்த்து விரைவாக வருகின்ற அந்த மஹாதமாவான
னை வெற்றியோடு விளங்குகின்றவர்களான பாஞ்சாலாக்கள்
யபிரகாலத்தில் அன்னப்பறவைகள் தடாகத்தைநோக்கிச் செல்-
துபோல எதிர்த்துச் சென்றார்கள் பிறகு, இருதிருத்தசு சேனை-
யிலும் மனத்துக்கினிய ஆயிரக்கணக்கான சமக்கங்களுடைய ஒலியும்
பங்கரமான பேரி முழக்கமும் பறபலவீத பாணங்களுடைய சபத-
ம யானைகள் குதிரைகள் தோகள் இவற்றின் சபதமும் வீராக-
டைய ஸிம்மநாதமும் அப்பொழுது பயங்கரமாகத் தோன்றின-
ரணிகள் அந்தச் சபதத்தைக் கேட்டு, மலைகளுடனும் மரங்களுட்-
ம ஸமுத்திரங்களுடனும் கூடின பூமியும் காற்றுடனும் மேகங்க-
டனும் கூடின ஆகாயமும் சூரியனோடும் சந்திரனோடும் நவக்கிரகங்க-
ளோடும் நச்சுத்திரங்களுடனும் கூடின மேலுலகமும் வெளிப்படை-
ய நிலைதப்பிச் சுழன்றனவென்று எண்ணின, அவைகளும் துன்ப-
படந்தன அலப் பலமுள்ள பிரானிகள் பெருமபானமையாக
ண்டன பிறகு, காணான மிகுந்த கோபங்கொண்டவனாகி அஸ-
தத்தை விரைவாசப் பிரயோகித்துக்கொண்டு இரந்திரன் அஸு-
ரனையைக் கொன்றதுபோலப் பாண்டவசேனையைக் கொன்றான்
தக்காணான பாண்டவசேனையில் புகுந்து பாணங்களைப்பிரயோகித்-
த பிரபதரகாக்குள்ள சிறந்தவர்களான எழுபத்தேழு வீரர்களைக்
கொன்றான் பிறகு, காணான நல்ல கட்டுக்களுள்ளவைகளும் கூமை-
ளவைகளுமான இருபத்தைந்து அம்புகளாலே இருபத்தைந்து
நசால்வீரர்களைக் கொன்றான் வீரனான காணான ஸவாணமயமான

கட்டுக்களுள்ளவைகளும் பகைவாக்குடைய சரீரங்களைப் பிளக்கிறவைகளும் நாராசங்களால், சேதிவீரர்களையும் நூறுநூறுகூட ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான் மஹாராஜசே! அவ்வாறு புத்தத்தின் மனித இயற்கைக்கு மேற்பட்ட காரியத்தைச் செய்கின்ற கண்ணை பாஞ்சாலாக்குடைய தோக்கட்டங்கள் நாரபுறங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டன பாரதசே! பிறகு, சூரியனுடைய புதல்வனும் தாமிரனுமான கானன் தாக்கமுடியாதவைகளான ஐந்தபாணங்களை விலைபூட்டிப் பாணுதேவன், சிதரஸேனன், ஸேனாபிரத, தபன்ன, ஸேனன் எனனும் ஐந்த பஞ்சாலாக்களை புத்தத்தில் கொன்றான் - மஹாயுத்தத்தில் பாணங்களால் சூரர்களான பாஞ்சாலாக்கள் வந்தெய்யப்படும் காலத்தில் பாஞ்சாலாக்குடைய பெரியதான் ஹாபகாரம் தோன்றியது அவர்கள் நன்றாகப் போபுரிந்துகொண்ட ஹாஹாகாரஞ் செய்துகொண்டுமிருக்கும்பொழுதே கானன் மீண்டு அவர்களை விரைவாகப் பாணங்களால் புத்ததான் பெரியவசே! ஜயமுடியாதவர்களும் சககர ரக்ஷகர்களும் ஸுஷேனன், ஸத்தியனேனென்கிற கானனுடைய இரண்டு புத்திரர்களும் பிராணானில் ஆய்நெய்விட்டுப் போபுரிந்தார்கள் கானனுடைய பின்புறத்தை ரக்ஷப்பவனும் மஹாரதனும் (கானனுடைய) மூத்த குமாரனும் வருஷஸேனன் பின்புறத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு கானனைத் தொடர்ந்து சென்றான் தருஷ்டத்யுமனனும் ஸாதயகிபும் தடுப்பதிபுத்திரர்களும் விருகோதரனும் ஜனமேஜயனும் சிகண்டியும் சிறுவீரர்களான பிரபதரகர்களும் சைத்தியர்களும் கேகயர்களும் பாஞ்சாலர்களும் நகுலஸஹதேவர்களும் கவசமபூண்டவர்களான மாநயர்களும் அடிக்கின்றவனான ராதேயனைக் கொல்லவிருப்பி ரன்னதிதாதாரர்கள் படைவாக்களை நன்றாக அடிக்கின்ற இந்தக் கானன் அவர்கள் கால்களில் மேகங்கள் மலைபினமீது மழையைப் பொழிவதுபோலப் பறப்பவனான சஸ்திரங்களையும் அம்புமழைகளைப் பொழிந்தார்கள் அரசசே! பிதாவானகாணனை மீட்க எண்ணியவரும் மிக அடிக்கின்றவர்களும் கானபுத்திரர்களும் மறம் உமையே சோநதவீரர்களும் சத்தருவீரர்களைத் திரைத்தாரர்கள் ஸுஷேனன் 9 பலலத்தினால் பீமஸேனனுடைய விலலை அறுத்து ஏழு நாராசங்கள் அவனை மாப்பிலிபுத்த ஸீமமநாதன் செய்தான் பிறகு, பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ள விருகோதரன் மிககதிடமான வேறுவிலலை எடுத்த நானோற்றி ஸுஷேனனுடைய விலலை வெட்டினான் பீமகோபமுண்டு நாததன்ம செய்கின்றவன்போலப் பத்துப்பாண

அநத ஸுஷேணனை அடித்துக் கூமையுள்ள எழுபத்து
 பாணங்களால் காணையும் விரைவாக அடித்தான் குதிரை
 டனும் ஸாரதியுடனும் ஆபுதங்களுடனும் தவஜத்துடனும்
 காணபுத்திரனான ஸதயஸேனனையும் பத்துபாணங்களால்
 ததுப பாரத்துக்கொண்டிருக்கிற ஸுஹருத்துக்களின் நடுவில்
 தள்ளினான் க்ஷுரபரத்தினுலதளபபட்டனும் சந்திர
 கு ஒப்பான முகமுள்ள துமான அநத ஸதயஸேனனுடைய
 யானது, காமபினின்று கீழே விழுந்திருக்கின்ற தாமரைப்
 பம்போல் மங்களகரமான காட்சியுள்ளதாகவே இருந்தது.
 ன, காணபுத்திரனைக்கொன்று மறுபடியும் உம்மைச் சோநத
 னைப் பிடித்தான், கிருபா கிருதவாமா இவர்களுடைய விறகளை
 அறுத்து அவர்களையும் அடித்தான், துச்சாஸனனை மூன்று
 னங்களாலும் சகுனியை உருக்குமயமான ஆறு பாணங்களாலும்
 தது உலாகன பத்ததிரி இருவர்களையும் ரத்ததையிழந்தவர்களால்
 செய்தான், 'ஸுஷேண' மாண்டாய்' என்று சொல்லிக்கொண்டு
 பைஎடுத்தான் காணான இவனுடைய அநதப் பாணத்தை அறுத்து
 னறுபாணங்களால் இவனையும் அடித்தான் பீமன், பிறகு, நல்ல
 வகைகளால் தம் நனருக்கதீட்டப்பட்டதுமான வேறுபாணத்
 தகையிலெடுத்தது ஸுஷேணன்மீது பிரயோகித்தான் காணான
 னுடைய அநதப் பாணத்தையும் துண்டாக்கினான் மறுபடியும்
 பமுள்ள காணான புத்திரனைப்பாதுகாக்கக்கருதிப் பகைவனைக்
 லலும் விருப்பத்தினால் எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் பீமஸே
 ன அடித்தான் ஸுஷேணனோ பெரியகாரியத்தைச் செய்யத்தக்க
 உத்தமமுமான ஒரு விலலை எடுத்தது நகுலனை ஐந்துபாணங்களால்
 தகைகளிலும் மாபிலும் அடித்தான் நகுலனோ, பெரியகாரியங்க
 செய்வதக்கசவையும் உறுதியாயிருப்பவையுமான இருபத்துபாணங்
 ளால் ஸுஷேணனை அடித்துக் காணானுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்
 கொண்டு உரக்க ஸிம்மநாதருசெய்தான் மஹாராஜே! மஹாரத்
 ஸுஷேணன் அநத நகுலனைப் பத்துஅம்புகளால் அடித்து ஒரு
 ரபரத்தினுலே விலலையும் விரைவாகவெட்டினான் பிறகு, கோபம்
 டவனான நகுலன் வேறுவிலலைக்கையிலெடுத்தது ஒன்பதுபாணங்
 ளால் யுத்தத்தில் ஸுஷேணனை எதிர்த்துத் தடுத்தான் அரசரே!
 னுருவீரர்களைத் துன்பஞ்செய்கின்றவனான அநதநகுலனோ, பாண
 ளால் திகுக்குகளை மூடி ஸுஷேணனுடைய ஸாரதியைக் கொண்
 ற, பிறகு, ஸுஷேணனையும் மூன்று பாணங்களால் அடித்தான்

இந்த ஸுஷேனனுடைய மிகத்திடமானவிலை மூன்றுபல்லவ
 லே மூன்றாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, ஸுஷேனான கே
 மூண்டவனாகி வேறுவிலைகையிலெடுத்தது நஞ்சுலீன அறுபதுபா
 களாலும் ஸஹதேவனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான் ஒரு
 ஒருவா வதம் செய்யக்கருதி அம்புகளால் விரைவாக அடித்துக்கொ
 ள்கிறவர்களான வீரர்களுடைய மிகக் கோரமான அந்தயுத்தமாக
 தேவாஸுரர்களுடைய யுத்தத்திற்கு ஒப்பானதாயிற்று ஸாத்
 விருஷஸேனனை உருக்கினாலாகிய ஏழுபாணங்களால் அடித்து
 படியும் எழுபதுபாணங்களால் அடித்தான், கூமைபுள்ள மூ
 பாணங்களால் அவன் ஸாரதியையும் அடித்தான் மஹாராஜரே! ஸ
 ஷேனனோ, மஹாரதனுஸாதயகிபைக் கணுக்கள் உட
 துள்ள அம்பினால் நெற்றியில் அடித்தான் மஹாராஜரே! வி
 ஷேனன் பிரயோகித்தபாணத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஸாதயகிய
 வன் கோபங்கொண்டான், கோபங்கொண்டு, பயங்கரமானவ
 னையும் வெளிப்படுத்தினான் வீரனான ஸாதயகி சீக்கிரமாகச் சி
 பத்திரனதுபாணங்களைக் கையிலெடுத்தது விருஷஸேனனுடைய
 தியை மூன்றுபாணங்களால்கொண்டு அவனுடையவிலை ஒருப
 ள்வினால் துண்டாக்கிக் குதிரைகளை ஏழுபாணங்களால் கொண்டு
 டியை ஒருபாணத்தால் நாசஞ்செய்து மூன்றுபாணங்களால் அவ
 மாபில் அடித்தான் பிறகு, அந்தவிருஷஸேனன் தனது தே
 மூாசசையடைந்து ஒருமுகூத்தகாலத்தினுள் மறுபடியும் எழுக
 தான் யுத்தத்தில் யுய்தானனால் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும்
 தையும் கொடியையும் இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்ட அந்த விருஷ
 னன் யுய்தானனைக் கொல்லவிரும்பிக் கத்தியையும் கேடகத்தை
 கையில்கொண்டு அவனை எதிர்த்துச்சென்றான் விரைவாகவருகி
 விருஷஸேனனுடைய கத்தியையும் கேடகத்தையும் ஸாதயகிய
 வன் வராஹகாணங்களென்கிற பத்துபாணங்களால் அடித்தா
 துச்சாஸனனோ, ரத்தத்தையிழந்தவனும் ஆயுதங்களையிழந்த
 மாகச் செய்யப்பட்ட அந்தவிருஷஸேனனைக்கண்டு விரைவாக
 னைத் தனதுதேறினமீதேற்றிவைத்துக்கொண்டு வேறொரு ரத்த
 அடையும்படிசெய்தான் பிறகு, மஹாரதனை விருஷஸேனன் கே
 ரத்தத்தினமீதேறிக்கொண்டு எழுபதுமூன்றுபாணங்களால் திடு
 பதிபுத்திரர்களையும் ஐந்தாணங்களால் யுய்தானையும் அறுப
 நான்குபாணங்களால் பீமஸேனனையும் ஐந்தாணங்களால் எ

வலையும் முப்பதுபாணங்களால் நகுலையும் ஏழுபாணங்களால்
 னால்களையும் பத்துபாணங்களால் சிகண்டியையும் நூறுபாணங்
 களால் தாமராஜையும் அடித்தான் ராஜேந்திரரே! ஜனாதிபரே!
 அந்த வில்லாளியான காணபுத்திரன் இவர்களையும் ஜயத்திலுவிருப்ப
 ளளவாகளான மறற்சிறந்தவீரர்களையும் அடித்தான் பிறகு, யுத்
 தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவனான விருஷஸேனன காணனுடைய பின்
 துறைப பாதுகாததான் ராதேயன் ஒன்பது புதியபாணங்களாலே
 தானனை ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் தேரையும் இழந்தவ
 ர்ச செய்து மூன்றுபாணங்களால் அவன் நெற்றியில் அடித்தான்
 அந்த ஸாதயகி சாலதிரத்தில் சொல்லியபடி அமைக்கப்பட்ட வேறு
 யுத்தில் மறுபடியும் ஏறிகொண்டு பாண்டவர்களோடு கூடி யுத்தஞ்
 செய்து காணனுடையபடையச் சிதறடித்தான் பிறகு, காணனை
 நுஷ்டதபுமன்ன பத்துபாணங்களாலும் தடுமாறப்பிடித்திராக்கள
 ன்பத்துமூன்று பாணங்களாலும் யுத்தானன் ஏழுபாணங்களாலும்
 டுத்ததாகள காணனை, பீமஸேனன் அறுபத்துநூறுபாணங்களா
 ம ஸஹதேவன் ஏழுபாணங்களாலும் நகுலன் முப்பதுபாணங்களா
 ம சதான்கள் ஏழுபாணங்களாலும் சிகண்டி பத்துபாணங்களா
 ம வீரரான தாமராஜா நூறுபாணங்களாலும் அடித்ததாகள
 ஜேந்திரரே! ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான இவர்களும் மற
 ன்சிறந்தவீரர்களும் மஹாபுத்தத்தில் மஹாவில்லாளியான ஸுத
 திரனை அடித்ததாகள சத்துருக்களைச் சிச்சிக்கிறவனும் வீரனு
 ன் அந்த ஸுதபுத்திரன் ரத்ததோடு சஞ்சரித்துக்கொண்டு
 வாகளை நல்ல கூாமையான பத்துப் பத்துபாணங்களால் திருப்பி
 டுத்தான் பிறகு, ஸுதந்தனனான காணன் எல்லாப்போவீரா
 னும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சிறந்தரதிகார்களும் கோப
 ளளவார்களும் முயற்சியுள்ளவார்களும் மஹாரதாக்களுமான ஸாதயகி,
 ஸேனன், தருஷ்டதபுமன்ன, சிகண்டி, தடுமாறப்பிடித்திராக்கள
 னிய இவர்களை அரைநிமிஷத்தினுள் ரதங்களை இழந்தவர்களாகச்
 செய்தான் பாணங்கள் வீணாகாமலிருப்பதால் பிராணிகளுடைய
 ட்டங்கள் ஆச்சரியமடைந்தன மஹா பாகையமுள்ளவரே! அந்த
 தத்தில் மஹாதமாவான் காணனுடைய அஸ்திரவீரயத்தையும்
 வதத்தையும் கண்டோம் அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது அந்தக்
 னன் பரப்பப்பட்ட பாணங்களை எடுப்பதையும் தொடுப்பதையும்
 ப்பதையும் ஜனங்கள் காவேஇலலை ராஜேந்திரரே! மேற்குத்
 தில் அவனைக்கண்டு ல்கவத்தினால் கிழக்குத்திக்கிலும் கண்டோம்

எங்கு காணான இருந்தாலே நாகுகள கண்டறியோம் மன்னரே! விட
 டிற்பூசுகளின கூட்டங்களைப்போலத் திகடுகளை மூடுகின்றவை
 களும் நான்குபக்கத்திலும் வாரியிறைக்கப்படுகின்றவைகளுமான அந்
 தக காணானுடைய பாணங்களைமாத்நிரம் கண்டோம் வேந்தரே!
 அப்பொழுது புத்தவீரர்கள், எல்லாத் திகடுகளையும், சூரியனுடைய
 கிரணங்களால் சூழப்படுவதுபோலக் கூமையானவைகளும் நாத
 புறங்களிலும் ஆயிரமாயிரமாக வந்து விழுமின்றவைகளும் உட
 படிந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான அந்தக் காணானுடைய பாணங்
 களால் சூழப்பட்டவைகளாகக் கண்டார்கள் அந்த புத்தத்தில் அம்புக்
 களால் மூடப்பட்ட ஆகாயமானது மேகங்களால் மூடப்பட்டது
 போலத் தோன்றியது கூமையுள்ள அம்புகளாலே ஸவாகமும்
 ஆகாயமும் பூமியும் திகடுகளும் மூடப்பட்டன அந்த இடத்தில்
 ஆகாயமானது சிவந்த மேகத்தால் மூடப்பட்டதுபோல விளங்கியது
 பிறகு, புத்தவீரர்களின் செய்கையைச் செய்பவனும் அளவிட முடி
 யாத ஆணைமையுள்ளவனும் மஹாரதனும் - அரச்சுனமான காணான புத்
 தத்தில் புத்தவீரர்களைக்கொன்றான் விலங்குகையிற்பிடித்து புத்தரங்
 கத்தில் நாததனஞ்செய்கின்றவனபோன்ற காணான எவர்களால் அடிக்
 கப்பட்டாலே அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் மும்மூன்றாமடங்கு
 அதிகமான பாணங்களால் திருப்பியடித்தான் காணான மறுபடியும்
 அந்தவீரர்களை ஆயிரம் பாணங்களால்டித்து ஸிம்மநாதஞ்செய்தான்
 பிறகு, அந்தவீரர்கள் குதிரைகளோடும் ஸரதிகளோடும் தவஜங்
 களோடும் குடைகளோடும் கூடியவர்களாக (காணானுக்கு) ¹ அவகாசத்
 தைக் கொடுத்தார்கள் காணானால் ஹிம்ஸிக்கப்படுகின்ற அந்தபுத்த
 வீரர்கள் காணானிடத்தினின்று பயந்து பிரஜைஞயையிழந்து எல்லாத்
 திகடுகளையும் (தங்களுடைய சபத்ததால்) எதிரொலியிடும்படி செய்
 துகொண்டு பத்துத்திகடுகளிலும் ஓடினார்கள் பசைவாகளை அழிப்
 பவனான ராதேயன அந்தமஹாவிலலாளிகளை அம்புமழைகளாலே
 நன்றாக அடித்து அரச்சுகளுடைய படைமீல் துன்பமில்லாமல் பிரவே
 சித்தான் அந்த ராதேயன பின்வாங்காத தோவீரர்களான சேதி
 தேசத்து வீரர்கள் முந்தாறலுவரைக் கூமையுள்ள பாணங்களால்
 அடித்துப் பிறகு யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச் சென்றான் மஹாராஜரே!
 பிறகு, தேரிழந்தவர்களான அந்தச்சூரர்கள் வேறுதோகில் ஏறிக்
 கொண்டு தாமராஜனுடையபுத்திரரானயுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொண்
 டார்கள் அரச்சரே! பிறகு, அந்தச்சத்தருவீரர்களும் ஸாதயகிபுடன்

1 பின்வாங்கின்றென்பது

முனசிகண்டியும் ஸவாணககட்டுடன் கூடியவைகளும் சாணைககலலில் டடப்பட்டவைகளும் பறபல பாணைகளைப் பிரயோகித்துக் காண்டு ராதேயனிடத்தினின்று அரசரைப் பாதுகாப்பதற்காக அவரைச் சூழநடுகொண்டார்கள் அவ்வாறே, முயற்கியுள்ளவா ளும் பெரியவில்லை கையில்பிடித்தவாகளுமான உமமைச்சோரந ராகளனைவாகளும் புத்தத்தில் தடுக்கமுடியாத காணனை நான்கு க்கத்திலும் பாதுகாத்தார்கள் அரசரே! நானாவிதமான வாத ய கோஷங்களும் தோன்றின எதிரில் காணிக் கருகளுடைய மிமநாதமும் தோன்றியது பிறகு, புதிஷ்டிரை முதனமையாகக் காண்ட பிருதாபுத்திரர்களான பாண்டவர்களும் காணனை முதன மயாகக் கொண்ட கௌரவர்களான நான்களும் பயமற்றவர்களாக ண்டும எதிர்த்தோம்

நாற்பத்து நான்காவது அத்தியாயம்

(கரிணன் யுதிஷ்டிரைத் தோல்வியடையச்சேய்து
பரிஹாஸத் தேய்ததும், ஸந்தூல யுத்தமும்)

காணன், அந்தச்சேனையைப் பிளந்த, பிறகு, ஆயிரக்கணக் கான ரதங்களாலும் பாணைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களா ளும் சூழப்பட்டவனாக புதிஷ்டிரை எதிர்த்தான் அவன் சத்து ருக்களால் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான பறபல ஆயுதங ளை உக்கிரமான அனேகபாணைகளால் அறுத்ததுப் பரபரப்பில்லா ல அவர்களை அடித்தான் ஸுதபுத்திரன் அவர்களுடைய தலை ளையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அறுத்தான் அடிக்கப்பட்ட ருக்களான அவர்கள் பூமியில் விழுந்தார்கள் மறறவர்கள் தோலனி டுடைந்து விரைவாக ஓடி லுர்கள் மீண்டும் ஸாதயக்யினால் ஏவப்பட்ட ருக்களும் காலாட்களுமான திராவிடர்களும் ஆந்திரர்களும் நிஷாதா ளும் புத்தத்தில் காணனைக் கொல்ல விரும்பி எதிர்த்தோடி லுர்கள் ணனுடைய அம்புகளால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களான அவா ளு கைகளையும் தலைபாகைகளையும் இழந்தவர்களாக வெட்டித்தள ரப்பட்ட ஸாலவனம்போல ஒரே ஸமயத்தில் பூமியில் விழுந்தார்கள் லவவாறாக புத்தத்தில் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் ருதினாயிரக்கணக்காகவும் புத்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாகித் தங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், புகழினால் திகழுகளையும் ரபபினுர்கள் பிறகு, புத்தத்தில் கோபன்கொண்ட அந்தகன்

போனற சூரியகுமாரனான காணனைப் பாண்டவார்களும் பாஞ்சாலர்களும், வியாதியை மந்திரங்களும ஒளஷதங்களும தடுப்பதுபோல தடுத்தார்கள் அநதக்காணன அவர்களை நனறாக அடித்து மந்திரங்களாலும் ஒஷதிகளாலும் செய்யப்பட்ட பரிசாரததைமீறி அடங்காப் மேலிடுகின்றவியாதிபோல மறுபடியுமே புதிஷ்டிசரை எதிர்த்தார் அவன, அரசரைக் காப்பதில் பேராவலுடையவர்களான பாண்டவர்களாலும் பாஞ்சாலர்களாலும் கேசியர்களாலும் தடுக்கப்பட்டு, மருத பிரம்மவிததுக்களை மீறிச்செல்லச் சக்தியற்றவனானதுபோல, அவர்களை மீறிச்செல்வதற்குச் சக்தியற்றவனான பிறகு, புதிஷ்டிசர பத்தானாகளான அநத புத்தவீரர்களால் தடுக்கப்பட்டு ஸமீபத்திலிருக்கின்ற வீரனான காணனைக்கண்டு பாண்டவர்களால் அடித்தார் ஈட்டினால் குத்தப்பட்ட யானைபோலப் பாரததருடைய அம்புகளால் அடக்கப்பட்ட காணன ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற வீரர்களை நனறாக அடித்து புதிஷ்டிசரைப் பிடித்தான் பிறகு, புதிஷ்டிசர கோபத்தினால் அவர்கள் நனறாகச்சிவந்து சததுருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் ஜயப்பவர்களுள சிற்றதவனுமான காணனை அடைந்து, 'காண! காணவீண நோக்கமுள்ளவனே! ஸுதபுத்திர! எனவாகததையைக் கேட்புத்தத்தில் பலசாலியான பலருன்னேடு எப்பொழுதும் போட போடுகிறாய் தூயோதனனுடைய அபிப்பிராயத்தில் நிலைபெற்றதுக எங்களை நித்தியம் ஹிமஸீக்கிறுயாதலால், உனக்குள்ள பலவீராயம், பாண்டவாசுரிடத்திலுள்ள பகைமைஆகிய எல்லாவற்றையும் இப்பொழுது மிக்க ஆணைமையைக் கைக்கொண்டு காட்டு மறுபுத்தத்தில் உனக்கு புத்தத்திலிருக்கின்ற ஸரததையை நான இப்பொழுது போக்குவேன்' என்று சொன்னா மஹாராஜதே! பாண்டபுத்திரா, அப்பொழுது காணனைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஸவாணமயமான புங்கவகளுள்ளவைகளும் உருகினுறசெய்தவைமான பத்துப் பாண்டவர்களால் அவனை அடித்தார் பாரததே! பகைக்களை அடக்குபவனும் சிற்றத வில்லாவிடியுமான ஸுதபுத்திரன் அடஹாஸஞ் செய்கிறவனபோலப் பத்துவதஸுததங்கலால் அவரை திருப்பியடித்தான் ஸுதபுத்திரனால் நனறாக அடக்கப்பட்ட அநத பாண்டவரோ அலக்ஷயஞ்செய்து ஹவிஸீனால் அக்னி ஜவலிப்ப, போலக் கோபத்தினால் ஜவலித்தார் ஜவாலைக்கட்டங்களால் சூழப்பட்ட புதிஷ்டிசராஜருடைய தேகமானது யுகாந்தகாலத்தில் எரிக்க எண்ணாங்கொண்ட பிரளயகாலநெருப்பினுடைய வேறோ உருவ போலக் காணப்பட்டது பிறகு, புதிஷ்டிசர மிகப்பெரிதாயிருப

பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வில்லில் நாணுலி முப்பிக கூமையுள்ளதும் மலைகளையும் பிளக்கரு திறமையுள்ளது ஓர் அம்பை (அந்த வில்லில்) பூட்டி எய்தார பிறகு, ராஜரான ஷடிரா ஸுத்தபுத்திரனைக் கொல்லும் விருப்பத்தினால் விரை ன யமதண்டத்துக்கொப்பான ஓர் அம்பை நன்றாக இழுத்துப் போகித்தார வேகமுடைய யுதிஷ்டிரரால் வீடப்பட்டதும் இடி ராயுதம் இவற்றின் சபத்ததுக்கொப்பான சபதமுள்ளதுமான தப்பாணமானது மஹாரதனுள் காணாதுடைய இடதுவிலாபிழத் விரைவாக துழைந்தது அந்த அடியினால் பீடிக்கப்பட்ட மிக்க பலமுள்ள அந்தக் காணன் தேகத்தளாச்சியடைந்து வில்லை வவிட்டு நடுக்கமுற்று மூச்சை அடைந்தான் காணன் உயிரை நதவன்போலப் பிரஜைஞையை இழந்தவனாகிச் சலயனுக்கு ராக விழுந்தான் யுதிஷ்டிரராஜரும் பார்த்தனுக்கு நன்மை ச செய்யும் எண்ணத்தினால் காணனை மறுபடியும் அடிக்கவில்லை கு, நிறம் மாறியிருக்கின்ற முத்தையுடையவனும் துன்ப ற்வனும் அவ்வித நிலைமையை அடைந்திருக்கின்றவனுமான னனைக் கண்டு பெரிதான தாரத்தராஷ்டிரனுடைய படை முழு ம் ஹாஹாகாரங் கொண்டது மஹாராஜரே! ராஜாவினுடைய ககிரமத்தைக்கண்டு பாண்டவா்களுள் ஸிமமராதங்களும்கொக் ததல்களும் அவ்வாறே 'கல்கல' எனலும் சபதங்களும் றனறின் கொடிய பராக்ரமமுள்ள ராதேயன் சமறுநேரத் குள் பிரஜைஞையை அடைந்து அரசரை அழிப்பதன்பொருட்டு தத்தைச் செலுத்தினான் அளவிடமுடியாத பராக்ரமமுள்ள தக் காணன் ஸவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வெற்றி க் கொடுக்கக்கூடியதும் பெரிதுமான வில்லில் நாணுலி எழுப் கூமையுள்ள பாணங்களைப் பாண்டவமீது இறைத்தான் கு, மஹாதமாலான யுதிஷ்டிரருடைய சுகரரசக்காக்களான சந்திர வன் தண்டதாரன் என்கிற இரண்டு பாஞ்சால வீரர்களையும் புத் தில் இரண்டு சக்ராவங்களால் கொன்றான் பார்த்தரே! புத்தத்தில் நத வீரர்களான அவ்விருவரும் சந்திரனுடைய ஸம்பத்தில் புனா ஸ நக்ஷத்திரங்களப்போலத் தாமராஜருடைய ரத்தநிறகு ஸம்பத் ஸ பிரகாசித்தாராகள் யுதிஷ்டிரா மறுபடியும் காணனை முப்பது ணங்களால் அடித்தார ஸுஷேணனையும் ஸதயஸேனனையும் மழுன்று பாணங்களால் அடித்தார, யுதிஷ்டிரா சலயனைத் தொன று பாணங்களாலும் ஸுத்தபுத்திரனை எழுப்பதமுன்று பாணங்

களாலும் அவனுக்கு ரக்ஷகர்களான அவவீரர்களை முமமுனது பா
களாலும் அடித்ததா அரசரே! பிறகு, அதிரதபுத்திரனான கா
உரகஃச சிரித்தது கூமையுள்ள அறுபது பாணங்களால் யு
டி ரரை அடித்து யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஸிமமநாதன செய்த
பிறகு, பாண்டவர்களைச் சோந்த சிறந்த வீரர்கள், கோபங்கொ
யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்கருதிக் காணனை அம்புகளால் அ
தாரகள் ஸாதயகி, சேகிதானன், யுயுதஸு, பாண்டியன், த
டதபுமன்ன, சிசுண்டி, தரௌபதி புத்திரர்கள், பிரபதரகர்கள், ந
ஸஹதேவர்கள், பீமஸேனன், சிசுபாலனுடைய குமாரன், காஞ்சா
மிசுருநிருக்கின்ற மாதஸ்யர்கள், கேசயர்கள், காசிதேசத்து
கள், கோஸலர்கள் ஆகிய இந்த வீரர்கள் விரைவுடன் வஸுஷே
அடித்ததார்கள் பாஞ்சாலியனை ஜனமேஜயனும் காணனைப்பாணம
லும் வராஹகாணங்களாலும் நாராசங்களாலும் நாளீகங்களாலும்,
மையுள்ள அம்புகளாலும் வதஸ்தந்தங்களாலும் விபாடங்களா
க்ஷாரபரங்களாலும் சடகாமுகங்களாலும் அடித்தான் ஜனமேஜ
உக்கிரர்களும் நானாவிதமான ஆயுதங்களை யுடையவார்களுமான ரதி
ளோடும் யானை வீரர்களோடும் குதிரை வீரர்களோடும் நா
பகததிலும் காணைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவேண்டுமென்
எண்ணத்தினால் எதிர்த்துவந்தான் பாண்டவர்களுடைய சி
வீரர்களால் நன்கு எதிர்த்துக்கொண்டவனும், கூமையுள்ளவை
கோரமானவைகளும் அவரவா பெயர்களால் அடையாளமிடப்ப
வைகளுமான அம்புகளாலே சூடப்படுகின்றவனுமான அந்தக்
னை அஸுரர்களால் சூழப்படுகின்ற மஹேந்திரனபோல யுத்
தில் சமரேனும் அசையவில்லை பரதஸரேஷ்டரே! பிறகு, அள
முடியாத பலமுள்ள சூரியகுமாரனான காணன், மஹாவில்லாளிகள்
பாஞ்சாலர் இருபத்தொருவரையும் சிறந்தவர்களான சேதி
பதினமரையும் அப்பொழுது கொன்றான் பெரியவரே! ந
பிரயோகிச்சப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அந்தக் காணனு
பாணங்கள் விடமுற்பூச்சிகளுடைய கட்டங்களோடு எல்லாத்
குக்களிலும் காணப்பட்டன காணனுடைய பெயரினால் அ
யாளமிடப்பட்டவைகளும் ஸவானமயமான கட்டுக்களுள்ளவை
நன்றாகத் தீடப்பட்டவைகளுமான பாணங்கள், மனிதா
குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களைப் பிளந்துகொண்டு நாற்புற
லும் பூமியில் விழுந்தன யுத்தங்கள்தில் அப்பொழுது கா

வலுவே சிறந்த சைத்ய வீரர்களும் எல்லா ஸருஞ்சயாகளும்
 றுநாறாக கொல்லப்பட்டார்கள் காணனுடைய பாணங்களால்
 நாயம்) நனருக மறைக்கப்பட்டவே, மிருந்த இருள் தோன்றியது
 கு, பக்கவாக்குடையதும் தன்னுடையதுமான ஒன்றுமே அறி
 படவில்லை சூத்திரியர்களுக்குப் பயங்கரமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற
 த இருட்டில் மிக்க கைவலிமைபுள்ள காணன் அநேக சூத்திரியா
 எரித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான் பிறகு, பாணங்களாகிற
 ராஜவாலைக்குடன் கூடியதும் வீரயமாகிற சுடுகைபுள்ள துமான
 னனாகிற நெருப்பானது பாண்டவர்களாகிற காட்டை எரித்துக்
 ண்டு புத்தத்தில் அழகாக நார்புறத்திலும் ஸஞ்சரித்தது மஹா
 ரே! பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்களைச் சோந்த மஹாரதர்களும்
 லா ஸருஞ்சயாகளும் நூலுநாறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அணி
 களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு மஹாவில்லாணியான காணனை
 ரு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மஹாவில்லாணியான அந்
 காணன் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களுடைய மஹாஸ்திரங்களைத்
 தது அட்டஹாஸஞ்செய்து அரசரான புதிஷ்டிராருடைய வில்லை
 ட்டினான் பிறகு, காணன் ஒரு நிமிஷத்துக்குள் படிந்தகணுக்க
 ள் தொண்ணூறு பாணங்களை ஸந்தானஞ்செய்து கூமைபுள்ள
 தஅம்புகளால் புத்தத்தில் புதிஷ்டிராஜருடைய கவசத்தை உடைத்
 ன பொன்னால் வேலைசெய்யப்பட்டதும் இரத்தினங்களால் சித்
 தக்கப்பட்டதும் விழுகின்றதுமான அந்தக் கவசமானது காற்றினு
 கப்பட்டுச் சூரியனோடுசேர்ந்திருக்கிற மின்னலுள்ள மேகம்போல
 றங்கியது புதிஷ்டிராஜருடைய அங்கத்தினினு ரமுவின தும்
 ததிரமான இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்
 கவசமானது இரவில் மேகமில்லாத ஆகாயம்போல விளங்கியது
 ஷ்டிரே! பாணங்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்டவரும் சக்
 தினால் நனகு நனைக்கப்பட்டவருமான புதிஷ்டிரா உதிகின்ற
 யன்போலப் பிரகாசித்தார பரீணங்களில் எல்லா அங்கங்களும்
 றக்கப்பட்டவரும் கவசம் உடைக்கப்பட்டவருமான அந்த புதிஷ்
 டிர புத்தத்தில் சூத்திரிய தாமததைக் கைக்கொண்டு வீரமநாதரு
 பதார பாண்டவா புத்தத்தில் பரப்பபுள்ளவரரச நெடுநேரம் கா
 து ஜவலிக்கின்ற வஜராயுதம் போவிருக்கின்ற சக்தியை வேகத்
 ண் பிரயோகித்தார ஆகாயத்தில் ஜவலிக்கின்றதுபோலுள்ள அந்
 சக்தியை விசைவாகச் செல்லுகின்ற ஏழுபல்லங்களாலே ராதே

யன துண்டாககினுன அநதச சுகதியானது யுத்தத்தில் சிதறிவி
டது சுறுசுறுப்புடன் காயத்தைச் செய்பவரானயுதிஷ்டிரா நான்
தோமரங்களாலே காணனை மாபிலும் இரண்டு கைகளிலும் நெற்
யிலும் அடித்து ஸந்தோஷத்தாலே ஸிம்மநாதஞ்செய்தார வெளியி
பெருகுகின்ற இரத்தத்துடன் கூடின காணன கோபமுள்ள ஸாப
போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஒன்பது பாணங்களாலே யுதி
ஷ்டிரனுடைய ஸாரதியான ¹ பாரஷ்டியை அடித்தான், அரசர
யுதிஷ்டிரனுடைய தவஜத்தைபும் வெட்டினான், அநத யுதிஷ்டிர
யும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான், அவருடைய இரண்டுஅம்
துணிகளையும் உடைத்தான், ரத்தத்தையும் எள்ளளவெள்ளளவ
வெட்டினான் பாரதரே! இநத ஸமயத்தில் பாண்டவர்களைச் சோ
ருராகளான மஹாரதர்கள் ராதேயனமீது அம்பும்ழைக்கோப பொழ
தாரர்கள் மஹாராஜரே! ஸாதயகியும் சிணையும், பகைவர்களை நாச
செய்பவனான காணனமீது இருபத்தைநது பாணங்களையும் ஒன்ப
பாணங்களையும் வாஷித்தார்கள் அரசரே! பிறகு, காணன கோ
புக்கொண்டு ஐந்துபாணங்களாலும் வேறு மூன்று சிலீமுகங்களாது
யுத்தத்தில் ஸாதயகியை அடித்தான் அவன் அநதச சைனே
னுடைய வலக்கையை மூன்று பாணங்களாலும் இடக்கையைப் ப
னது பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஏழுபாணங்களாது
அடித்தான் பிறகு, கூமைபுள்ள நான்கு அம்புகளாலே அவனுடை
நான்கு குதிரைகளையும் சீக்கிரம் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பின
பிறகு, மஹாரதனான காணன வேறொரு பலத்ததினாலே விலையை
துத் தலைப்பாகையுடன் கூடின ஸாரதியினுடைய தலையைச் சரீர
னினது கவாந்தான குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்ட ர
தில் வீற்றிருக்கின்ற அநதச சைனேயன காணனமீது வைரோய
தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு சுகதியாயுத்தத்தைப் பிரயோ
தான் பாரதரே! விலலாளிகளுள் சிறந்தவனானகாணன வருகி
அநதசசுகதியை உடனே இரண்டாகத் துண்டாக்கி அவர்களைவ
யும் எதிர்த்தான் அளவிடற்கரிய பலமுள்ள காணன பிறகு ம
ரதர்களான அநதப் பாண்டவவீரர்களைக் கூமைபுள்ள பாணங்கள
பயிற்சியினாலும் பலத்தினாலும் தடுத்தான் ராதாபுத்திரனானகா
ஸிம்மமானது அலப்பிடுகங்களைப் பீடிப்பதுபோலப் பாணங்கள்
அவர்களைப் பீடித்தப் படிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளால் த

¹ 'பாரஷ்டினி' எனபது வியாக்கியான பாடம்

ஐராத துன்புறுமபடிசெயது கூமையான அம்புகளைப் பிரயோ
 துககொண்டு அவருக்கெதிரில் வந்தான் பிறகு, குதிரைகளும்
 ரதியும் கொல்லப்பட்ட தாமபுத்திரா மனம்நொந்து காணானுக்கு
 றில் நிற்பதற்குச் சுகதியற்றவராகி விலகிச்சென்றா அரச்சே!
 னான், பாண்டுபுத்திரரான அந்த யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்று
 திக்கினறவன்போல உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு பாண்டவரைப்
 தது, 'நற்குலத்திலுபிறந்து கூத்ததிரிய தாமததில் நிலைபெற
 ன எவ்வாறு யுத்தத்தில் பணகவாகளை விட்டு விலகுவான்? மஹா
 தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள் நீ கூத்ததிரிய தாமதங்களில்
 மாத்நியமற்றவனென்பது எனனுடைய எண்ணம் பிராமமண
 ரகுப் பலததைக் கொடுக்கக்கூடிய வேதாதயயனத்திலும் யஜ்ஞ
 மத்திலும் நீ பற்றுள்ளவன் குருதிபுத்திர! நீ யுத்தஞ்செய்யாதே
 ராகளை அணுகாதே இவ்வாறு அப்பிரியததைப் பேசாதே நீ யுத
 தை நாடாதே ஐய! மறவர்களைச்சொல்லலாம் எனனைப்போன
 ர்கள் சொல்லத்தக்கவர்களல்லா யுத்தத்தில் எனனைப்போன்றவா
 ப்பற்றிப் பேசுகின்ற நீ இதனையும் மறந்தையும்அடைவாய் குருதி
 திர! உன்னுடைய வீட்டுக்குப்போ அல்லது, எவ்விடத்தில்
 ஷ்ணோஜுனாகளிருக்கிறார்களோ அங்கே போ ராஜனே! காணான்
 வித்ததினாலும் யுத்தத்தில் உன்னைக் கொல்லமாட்டான்' என்று
 னான புருஷாகளுள் சிறந்தவனும் மஹாரதனுமான காணான்
 கிதேவிகளுக்கு கொடுத்திருக்கிற வரத்தை நினைத்து, வதமடைய
 னடிய நிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற தாமராஜரைக் கொல்ல
 லை பிறகு, மஹாபலசாலியான காணான், இவ்வாறுசொல்லி யுதிஷ்
 ரை விட்டுவிட்டு, வஜரபாணியான இந்திரன் அஸுரசேனையைக்
 லவதுபோலப் பாண்டவசேனையைக்கொன்றான் அரச்சே! பிறகு,
 ஷ்டிரராஜா வெட்கமடைந்து விரைவாக யுத்தத்தைவிட்டு விலகி
 பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா விலகினதாக எண்ணிச் சைதயாகளும்
 ாடவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் மஹாரதனான ஸாதயகியும் அவ
 ற குராகளான தரௌபதிபுத்திரர்களும் மாத்ரீபுத்திரர்களான
 ல ஸஹதேவர்களும் நிலையிலதவருதவரான தாமராஜரை அனு
 ரதராகள் பிறகு, வீரனானகாணான் திரும்பிச்செல்லுகின்ற யுதிஷ்
 றடைய படைபைக்கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுக் கௌரவர்களுடன்
 ப பின்புறத்தில் தொடர்ந்து சென்றான் பேரிகள், சங்கங்கள்,
 தங்கங்கள், வீரகள் இவற்றின் ஒலியும் அவ்வாறே தாாததராஷ்
 களுடைய ஸிமமநாதமும் தோன்றின கௌரவரே! மஹாராஜரே!

பெரியவரே! யுதிஷ்டிரரோ, விரைவாக ஸ்ருதகீர்த்தியினுடைய ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு அந்தக் காணனுடைய வீக்கிரமத்தை அவனாலே சேனை தூரத்தியடிக்கப்படுவதையுங் கண்டு கோ கொண்டு, தமமுடைய யுத்தவீரர்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! இக்கொள்கொல்லுங்கள் ஏன் சுமமா இருக்கிறீர்கள்?' என்று சொன்ன பிறகு, அரசராலே அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டவர்களும் பீமஸேன முதனமையாகக் கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களுடைய எல்லா ரதங்களும் உமமுடைய புத்திரர்களை நோக்கி ஸம்பதத்தில் தாங்கள் பார்த்தரே! அவ்விடத்தில் யுத்தவீரர்களுடைய சபத ஓடுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் இன்னுடைய பெரிய சபதமும் ஆங்காங்கு உயரத்தாக்கப் பிடிக்கப்பட்ட சஸ்திரங்களுடைய சபதமும் மிகுதியாகத் தோன்றின மஹாயுத்தில் போவீரர்கள் 'வாருங்கள், அடிபுகள், விரைவாக நாயுட்களிலும் ஓடுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒருவரையொரு அடித்தாங்கள் அந்த ரணகளத்தில் ஆகாயத்தில் அம்புமழைகள் மேகத்தினால் நிறுவுண்டாவதுபோல நிறுவுண்டாயிற்று ஐயா! சூ திரப்பவர்களும் ஒருவரையொருவா துன்பஞ் செய்கின்றவர்களும் புருஷஸுரேஷ்டர்களால் அரசர்கள் கொடிகளையும் கொடிமரங்களின் குடைகளையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் ரதங்களையும் ஆயுதங்களையும் இழந்தவர்களாகவும் அங்கங்களையும் அங்கங்களின் உறுதிகளையும் இழந்தவர்களாகவும் சீர்னித்து, வஜராயுத்ததாலபிளக்கப்பட்ட மலைச்சிகரங்களபோல விழுந்தார்கள் பாகாளுடனகூடின யானை வெட்டப்படும் உடைக்கப்படும் மாறுபாட்டை நுமிருக்கின்ற சங்களுடனும் அலங்காரங்களுடனாகூடின சரீரங்களை யுடையன ளாகவெட்டப்படும் கொல்லப்படும் பூமியில் விழுந்தன வீரர் ஏறிச் செலுத்திய குதிரைகள் அவ்வீரர்களும்கொல்லப்பட்டு ஆயிர மாக விழுந்தன ஆயுதங்களால் நன்கு அடிக்கப்பட்ட சரீரங்களுடைய யானைகள் ரதிகாங்களால் கொல்லப்பட்டன யுத்தத்தில் ஆயுதங்களான காலாட்கூடங்கள் எதிரிவீரர்களால் நாசமபண்ணப்பட்டன அகன்றும் நீண்டும் சிவந்துமிருக்கின்ற கண்களையுடையன ளும் தாமரைமலரும் சந்திரனுமபோன்றவைகளுமான முகங்களுடைய யுத்தவீரர்களுடைய தலைகளால் பூமிபானது நான்குபக்கத்திலும் டப்பட்டது ஜனங்கள் விமானத்தில் அபஸரஸ்கூடங்களின் கவாதயங்களின் சபதங்களுடனகூடின சபதத்தை, பூமியிலேபோல யுத்தத்திலும் கேட்டார்கள் வீரர்களாலே லக்ஷக்கணக்காக எதிரிலொ

பட்டிருக்கின்ற வீரர்களை அபஸரஸுகளின் கூட்டங்கள் விமா
 னங்களில் ஏற்றிஏற்றி வைத்துக்கொண்டு சென்றனர் மிகக் ஆச்சரிய
 ன் அநதசெய்கையைப் பிரதயக்ஷமாகக்கண்டு ஸவாககத்திலுள்ள
 நபத்தினுல சூரர்கள் மிகக் ஸந்தோஷமுள்ள மனதையுடைய
 களாக ஒருவரைப்பொருவா விரைவாகக் கொன்றார்கள் யுத்தத்தில்
 காகள் ரதிகாகளோடு எதிர்த்து விசித்திரமாக யுத்தம் செய்தா
 காலாட்களோடு காலாட்களும் யாணைகளோடு யாணைகளும்
 ரைகளோடு குதிரைகளும் போர்புரிந்தன யாணைகளுக்கும் குதி
 களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற யுத்த
 னது சேனையினுல உண்டுபண்ணப்பட்ட புழுதியினுல மூடப்பட்டு
 வாழ் நடந்துவரும்பொழுது நமமவா நமமவசார்பும் பகைவாக்கள
 கவாகளையும் கொன்றார்கள் வீரர்கள் ஒருவரைப்பொருவா மயி
 பபிழத்தும் பறகளால் கடித்தும் நகங்களால் கிளரீயும் சண்டை
 பதாக்கள் வீரர்களுடைய தேகங்களையும் பாவங்களையும் போகரு
 ற முஷ்டியுத்தமும் வாசுபுத்தமும் நடந்தன யாணைகளுக்கும்
 ரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் க்ஷயத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
 வாராணயுத்தம் நடக்கும்போது மனிதர்கள் குதிரைகள் யாணை
 இவற்றின் தேகங்களினின்று இரத்தநதி பெருகியது அநத ரகத்
 பானது மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யாணைகளாலும் நெருங்
 அநத யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற அநேக மனிதர்கள், குதிரை
 யாணைகள், பாசாக்கள் இவர்களுடைய சரீரங்களை இழுத்துக்
 ண்டு சென்றது இரத்தத்தை ஜலமாகக்கொண்டதும் மிகக்
 ரமாயிருப்பதும் மாமஸங்களாலும் ரகதங்களாலும் சேறுள்ளதும்
 ரிதாக்கள் குதிரைகள் யாணைகளின் தேகங்களை இழுத்துக்கொண்டு
 ஸ்லுகின்றதுமான அநத இரத்தநதியானது பயப்படுகிறவர்களுக்
 பயத்தைச் செய்வதாயிருந்தது வெற்றியை விருமபுகின்றவா
 ரன் சிலர் அநத ரகதநதியினுடைய அககரையை யாணையினுல
 டந்தார்கள் மறறவர்கள் நீந்தியும் அமிழ்ந்தும் மேலே எழுந்தும்
 கரையை அடைந்தார்கள் பரதஸரேஷ்டரே! அநத வீரர்கள்
 ததினுல பூசப்பட்ட அங்கங்களையுடையவர்களாகவும் சிவந
 க்கின்ற கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடைய
 ளாகவும் அநதரகதநதியில் மூழ்கினார்கள், இரத்தத்தையுங் குடித்
 கள், ஸந்தோஷத்தையும் இழந்தார்கள் ஆயிரக்கணக்காக விழுந்
 க்கின்ற ரதங்களையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையும் யாணைகளை
 ஆயுதங்களையும் ஆபரணங்களையும் கவசங்களையும் கண்டோம்

ஆகாயத்தையும் ஸவாககத்தையும் பூமியையும் திகழுகளையும் பெ
பானமையாகச் சிவந்தநிறமுள்ளவைகளாகக் கண்டோம் பாரதந
ரகத்ததினுடைய நாற்றத்தினாலும் ஸபாசத்தினாலும் ரஸத்த
லும் மிக்க சிவப்பான ரூபத்தினாலும் பரவுகின்ற சபத்ததின
சேனைக்குப் பெரும்பானமையாக மிக்கபரிதான துயரம் நோநத
பீமஸேனன முதலான வீரர்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட
முடைய அநதச சேனையைக்குறித்து அப்பொழுது ஸாதயகி
லான வீரர்கள் மறுபடியும் நன்றாக எதிர்த்துவந்தார்கள் ராஜ
வருகின்ற அநதவீரர்களுடைய வேகம் ஸஹிக்கமுடியாமலிருப்ப
கண்டு உமமுடைய புத்திரர்கள் து பெருஞ்சேனையானது புறங்கா
லடியது நான்குபக்கத்திலும் அநத வீரர்களாலே கலக்கப்பட்ட
முடைய அநதச சேனையானது ரதங்களும குதிரைகளும் யானைக்
சித்திரினதாகவும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் வயாபிக்கப்ப
தாகவும் கவசங்களழிக்கப்பட்டதாகவும் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட
கிற ஆயுதங்களையும் விறகையுமுடையதாகவும் காட்டில் சிங்கத்த
பீடிக்கப்படும் யானைக்கூட்டம்போல விரைவாக ஓடியது

நாற்பத்தைநதாவது அத்யாயம்

‘(கரிணைத் தோல்வி அடையச்செய்து கொல்லக்கூடிய பீமனை
சல்யன் காரணங்களைச்சொல்லித் தடுத்தது)

மஹாராஜரே! எதிர்த்து வருகின்ற அநதப் பாண்டவா
கண்டு உமமுடைய சேனையைத் துரியோதனன நான்கு பக்க
லும் தடுத்தான பரதநிறசிந்தவரே! அரசரே! யுத்தவீரர்களை
தனனுடைய சேனையையும் நாற்புறங்களிலும் உமமுடைய புத்தி
அழைத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவர்கள் திருமபவி
பாரதரே! பிறகு, பக்கங்களிலும் பக்கங்களுடைய துனிகளி
நடுவயிறறிலும் நின்றனுகொண்டிருந்த கொளவாகள அப்பொ
சஸ்திரங்களுடன் கூடினவர்களாக யுத்தத்தில பீமஸேனனைக்குறி
எதிர்த்துச் சென்றார்கள் காணலும், புறங்காட்டி ஓடுகின்ற தா
ராஷ்டிரர்களைக்கண்டு மதரராஜனைப் பார்த்து, ‘பீமனுடைய ரத்த
நோக்கிச் செல்’ என்று சொன்னான் காணன் இவ்வாறு சொ
கேட்ட மதரதேசாதிபதியான சல்யன் அப்பொழுது பீமஸேனன்
குமிடத்துக்கு ஹம்ஸம்போன்ற நிறமுள்ள சிந்தந குதிரை

ததினா மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற சலயனாலே
 ண்டப்பட்ட அந்தக்குதிரைகள் பீமஸேனனுடைய ரதத்தை
 நுங்கி நன்றாக எதிர்த்துக்கொண்ட பரதஸரேஷ்டரே! எதிர்த்து
 நின்ற காணனைகண்டு பீமன் கோபத்துடன் அவனுடைய அழி
 னப்பொருட்டுப் புத்தியைச்செலுத்தினான் அந்தப்பீமன் வீரனான
 தயக்கியையும் பாஷதனான திருஷ்டத்யுமனனையும் பார்த்து, 'நீ
 தாமாதமாவான் யுதிஷ்டிரராஜரை ரக்ஷிப்புகள், நான் பார்த்துக்
 காண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிதான ஸம்சயத்தினின்று பிரயாஸத்
 ல விடுபட்டா துராதமாவான் ராதேயனால தூயோதனனுடைய
 திக்காக என்முன்னிலையில் ராஜாவான தாமநந்தன் எல்லா உப
 நாங்களுமும் முறிக்கப்பட்டவராகச் செய்யப்பட்டா பாஷத! இப்
 பொழுது அந்தத் துக்கத்தினுடைய முடிவை அடையப்போகிறேன்
 க்கோரமான இந்த யுத்தத்தில் ¹ இப்பொழுது காணையாவது
 ன கொலவேன அல்லது காணாவது என்கை கொலுவான
 து ஸதயமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், இப்பொழுது அர
 ர உங்களிடத்தில் அடைக்கலப் பொருளாகக் கொடுக்கிறேன்
 ர்களனைவரும் மனக்கவலையற்றவர்களாக அவரை ரக்ஷிப்பதில்
 பற்றி எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான் மிக்க தோள
 ிமைபுள்ள பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உரத்த ஸிமம்
 தத்தினாலே எல்லாத் திக்குகளையும் எதிரொலியிடுமபடி செய்து
 காண்டு காணனைநோக்கி எதிர்த்துச்சென்றான் போரில் மகிழ்வ
 ம விரைவாக வருகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு பிரபுவான மதர
 தன் பிறகு ஸூதபுத்திரனைப்பார்த்துக் கூறலானான் 'காண! மிக்க
 ட்பலமுள்ளவனும் கடுங்கோபமுள்ளவனும் நெடுநாளாகச் சோத்து
 வத்த கோபத்தை உன்னிடத்திலிடவேண்டுமென்று நிச்சயமான
 ன்னாகுகொண்டவனுமான பாண்டநந்தனைப் பார காண! முன்பு,
 பீமன்பு கொல்லப்பட்டபோதும் ராக்ஷஸனான கதோதகசன் கொல
 பட்டபோதுங்கூட இந்தப்பீமஸேனனிடத்தில் இவ்விதரூபத்தை
 ன ஒருபொழுதும் கண்டதில்லை பீமன் கோபித்தால் மூவுலங்க
 னைத்தையும் எதிர்ப்பதில் ஸாமாந்தியமுடையவன், பிரளயகால
 ரூபபுகழ்ச்சம்மான ஒளிபொருந்தியதும் தருநததுமான ரூபத்
 தத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று சொன்னான் அரசரே!
 ரரநாதன் ராதேயனைநோக்கி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்
 பொழுதே, விருகோதரன் கோபத்தினால் ஜவலித்துக்கொண்டு கா

¹ இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

னனை எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, எதிர்த்து வருகின்றவனும் புது
தைக்கண்டு களிப்பவனுமானபீமனைக்கண்டு, ராதேயன், உரக்கச் சி
துக்கொண்டு சலயனைப்பார்த்து, 'மதராஜனே! பிரபுவே! பீமனே
னைப்பற்றி நீ என்னிடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தை
உண்மையே இந்த விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை இந்த விருகோத
சூரன், வீரன், கடுஞ்சினமுள்ளவன், சரீரத்தில் அபேகைநயில
தவன், பலத்தினால் பலசாலிகளை மிஞ்சியவன் அப்பொழுது வீர
ரகரத்தில் அஜ்ஞாதவாஸஞ் செய்கின்ற பீமஸேனன், மறைந்திரு
சூரதன்மையை அடைந்து, தரௌபதிகுப பிரியத்தைச் செ
யும் விருப்பத்தினாலே தனக்கென உதவியினாலேயே அவன்
களைப் பந்துவாக்கங்கொண்ட கொன்றான் போமுனையில் எ
னத்தனையிருப்பவனும் கோபமுண்டவனுமான அரதப் பீமஸேன
இப்பொழுது காலதண்டத்தைக் கையிறகொண்ட மிருதபுவோ
எதிர்த்து புத்தத்தைச் செய்வான் 'புத்தத்தில் அாஜுனையாவ
நான் கொல்ல வேண்டும், அல்லது, அவனாவது என்னைக் கொ
வேண்டும்' என்கிற இந்த விருப்பமானது நெடுங்காலமாக என்
கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது அப்படிப்பட்ட என்னுடைய ம
ரதமானது ஒருகால் இப்பொழுதே பீமனுடைய எதிர்ப்பினால் உ
டாகலாம் பீமஸேனன் கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது ரதத்
இழந்தவனாகச் செயப்பட்டாலும் அாஜுனன் என்னை எதிர்த்து
வான் அது எனக்கு நல்லதாகும் இச்சமயத்தில் எதனைத் தஞ்
தாக எண்ணுகிறாயோ அதனைச் சீக்கிரமாக நிச்சயம்பண்ணு' என
சொன்னான்

சலயன், அளவற்ற பராக்ரமமுள்ள ராதேயனுடைய இ
வார்த்தையைக்கேட்டு, அவ்விதநிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற ஸ
புத்திரனைப்பார்த்து, 'மிகத்தோளவலியமைந்தவனே! மஹாபலச
யான பீமஸேனனை எதிர்த்துச்செல் உன்னுடைய சுக்தியை ந
ருக்கக் காட்டிக்கொண்டு (உயிரில்) அபேகைநயிலலாதவனாக புத்த
செய காண! நெடுங்காலமாக உனனால் விருமப்பட்டு மனத்
லேயேயிருக்கிற விருப்பத்தை நீ அடையப்போகிறாய் இது ஸத்
மென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான் பிற
இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட காணன், மறுபடியும் சலயனைப்பார்த்
'கோபமுள்ளவனான இந்தப் பீமஸேனனை நான் கொல்வே
அல்லது, விருகோதரனாவது என்னைக்கொல்வான்' என்று கூறின
மஹாராஜரே! ரதிகளாருள்- சிந்தவனான ராதேயன், இவ்வா

பால்விட்டு, யுத்தத்தில் மனதைச்செலுத்தி 'போ, போ' என்று
 ண்டினான் அரசரே! பிறகு, மஹாவிலலாளியான பீமன் சேனை
 பததரத்தாமிடத்திற்குச் சவயன் விரைவாக ரத்ததோடு சென்
 ன ராஜேந்திரரே! காணானுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேரத்திற்கு
 வகாலத்தில் தூரங்களுடையகோஷமும் பேரிகளுடையபேரொளி
 மதோனின் பிறகு, பலசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு
 ண்டுகமுடியாததான் அந்தக்காணானுடைய சேனையைப் பளபளப்
 பளவைகளும் கூமையுள்ளவைகளுமான நாராசன்களாலே திகழ்க
 றில் ஒடுமபடி செய்தான் மன்னரே! மஹாராஜரே! யுத்தத்தில்
 ண்டானுக்கும் பாண்டவாளுக்கும் கைகலந்ததும் கோரமான காட்சி
 ளதுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது அநிபயங்கரமாக நேர
 து ராஜேந்திரரே! பிறகு, மிக்க தோளவலியமைந்த பீமஸேனன்
 துதுக்கொண்டே ஒரு முகாததகாலத்திற்குள் அதிக ஸரமமில்
 மல காணனை அணுக எண்ணி எதிரில்சென்றான் சூரியனுடைய
 மாரணம் தாமிசனுமான காணன் எதிர்த்தவருகின்ற பீமஸேன
 ன்களும் மிக்ககோபங்கொண்டு நாராசத்தினாலே நடுமாபில் அடித்
 ன அளவிடமுடியாதபலமுள்ளவனான அந்தக்காணன் மீண்டும்
 ணமழைசுளைய பீமஸேனன்மீது பொழிந்தான் ஸுதபுத்திரனால்
 டிக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனன் பாண்டவர்களால் அவனை முடிக
 ரமையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஓன்
 துபாண்டவர்களால் அடித்தான் காணன் பாண்டவர்களால் அந்தப்பீம
 ஸனனுடைய விலலை நடுவில் இரண்டாகத் துண்டாக்கினான்
 ரகு, விலலறுக்கப்பட்ட அந்தப்பீமஸேனை மிக்ககூமையுள்ள
 ம எல்லாகவசங்களையும் உடைக்குந் தன்மையுள்ளதுமான ஒரு
 ராசத்தினால் நடுமாபில் திருப்பியடித்தான் அரசரே! மாமஸ்தா
 வ்களை அழிந்தவனான அந்தப்பீமஸேனன் வேறுவிலலை எடுத்தது
 ரமையுள்ள அம்புகளால் காணனை மாமஸ்தானகங்களில் அடித்து
 காயத்தையும் பூமியையும் நடுக்கச்செய்கிறவனபோல உரத்தசபத்த
 டன் ஸிமமராதஞ்செய்தான் காணன், காட்டில் மதமிஞ்சின செருக்
 ளள் யானையைக் கொள்ளிக்கட்டைகளால்லுப்பதுபோல அந்தப்பீம
 ஸனை இருபத்தைந்து நாராசபாண்டவர்களால்லுத்தான் பிறகு,
 ண்டவர்களால் பிளக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் கோபமுண்ட
 ணுமான பாண்டுகந்தன் பரபரப்பினும் பொருமையினும்
 ண்கள் சிவந்து ஸுதபுத்திரனைக் கொல்லவிரும்பி மஹாவேகமுள்ள
 ம பெரியகாயங்களை ஸாதிப்பதும்சிறந்ததும் மலைகளையும்பிளக்குந்

திறமையுள்ளதுமான ஓர் அம்பை வில்லில் பூட்டினான் வாயும
ன ஹனுமாரீன மீறியிருக்கின்றவனும் மஹா வில்லாளியும்
அந்தப் பீமஸேனன கோபங்கொண்டு திடமான வில்லைக் காதுவ
யிலிழுத்ததுக காணனைக் கொல்லும் விருப்பத்தினால் அந்தப்பான
தைப் பிரயோகித்தான் பலசாலியான பீமஸேனனால் விடப்பட
தும் வஜராயுதம் இடி இவற்றின் சபத்தத்திற்கு ஒப்பான ச
முள்ளதுமான அந்தப் பாணமானது வஜராயுதத்தினுடைய சே
மானது மலையைப் பிளப்பதுபோல யுத்தத்தில் காணனைப் பிளந்த
குருஸ்ரேஷ்டரே! பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவனும் பகை
களை அடக்குதிறமையுடையவனும் ஸேனதிபதியுமான அந்த ஸ
புத்திரன் ரகத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவன
பிரஜைஞபையிழந்து உயிரைவிட்டவனபோலத்தோரடுவில் உட்க
தான் இந்த ஸமயத்தில் காணனைக் கொல்லக்கருதி வருகின்ற வ்
கோதரனைக் கண்டு, திருமபிச செல்லுமபடி செய்வதற்காக, ம
ராஜன இந்த வார்த்தையைக் கூறலானான்

‘மிகக் புஜபலமுள்ளவனே! பீமஸேன! நான் உன்னைப் பா
துச் சொல்லுவதைக் கேள் காரணங்களோடுகூடின அந்த வ
தையைக்கேட்டு அதை அப்படியே செய்வாயாக பராக்ரமச
யான காணனுடைய வதமானது அராஜனனால் பிரதிஜைநை ப
ணப்பட்டிருக்கிறது ஸவயஸாசியினுடைய அந்தப் பிரதிஜைநை
அப்படியே நிறைவேற்றுவாயாக உனக்கு மங்களமுண்டாகுக’ எ
ருன் பீமஸேனன், ‘அரசாக்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்தனுடை
உறுதியான விரதத்தை நான் அறிவேன் பாபியான காணன் எ
அருகில் அரசரான தாமரந்தனரைப் பலாத்காரமாகப் பீடித்தார்
அதனுலுண்டான கோபத்தால் மூடப்பட்ட நான் மறமவிஷயத்தை
ஆலோசிக்கவில்லை ராதேயன் விழுந்தாலும் என்னுடைய கோ
சார்தியை அடையாது. இவனுடைய நாலை அறுப்பதற்கு இது
தகுந்த ஸமயமென்பது என்னுடைய எண்ணம் சலய! மாது
அரசர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கருந்தருந்ததில் மிகக்கூடுதலான இந்த
காணன் நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பொறுக்கமு
யாத இழிவான அனேக வார்த்தைகளைச் சொன்னான் (அப்பொ
தே) தூரத்திலிருந்தும் இந்தக் காணனுடைய நாலை அறுத்த
நான் பிரதிஜைநை செய்கேன் அப்பொழுதே அதனைச் செய்யவ்
விருமபினேன், யுதிஷ்டிரராஜருக்குப் ப்ரியத்தைச் செய்
விருப்பத்தினால் அந்தக்காலமானது பரிபாவிக்கப்பட்டது மஹ

னே ! காரணங்களுடனும் அர்த்தத்துடனும்கூட நீ எனனை
ககிக் கூறியவசனத்தை உகரமானவியமுள்ள ஓளவுதம்போல
றுக்கொண்டேன பீதஸுவானவன பிரதிஜனையை இழந்து
காலும் ஜீவித்திருக்கமாட்டான் அவன் நாசமடைந்தால் கேசவ
னகூடின் நாங்களுல்லோரும் நாசமடைந்தவாகளே கொடுந
மைபுடையவனும் பாவியும் பாவிக்குள்ளிருந்தவனுமான காணன்
பொழுது கிரீடியினால் பாரக்கப்பட்டவுடன், அவமானத்தை
நடவான கொடிய செய்கையைச் செய்தவனுனகாணன் புதிஷ்
ருடைய கோபத்தினால் முந்தியே எரிக்கப்பட்டிருக்கிறான் இப்
பொழுது எனனுடைய ஸம்பீதத்தில் வந்திருக்கின்ற இரத்தகாணன்
ரனால் பாதுகாக்கப்பட்டான் ' என்றான்

மதராநாதன் இவ்வாறான வார்த்தையைக்கேட்டு, பிரஜைஞையை
நதவனும் புத்தத்தில் விளங்குகின்றவனும் ஸுதபுத்திரனுமான
னனை ரத்ததோடு புத்தபூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டு
ன்றான் பிறகு, காணன்தோலவியடையவே, தூயோதனனுடைய
ருமபடையானது நான்குபக்கத்திலும் முறியி அடிக்கப்பட்டு
ஹாகாரங்கொண்டு நரபுறங்களிலும் ஓடியது" என்று கூறினான்

நாறடத்தாருவது அதயாயம.

(பீமனுக்கீதம் கரீணனுக்கீதம் புத்தமும், பீமன் தூயோதனன்
, தம்பியர் சிலரைக் கொன்றதும், ஸிங்குல புத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய ! மிகக் தோளவலிமையமைந்த கா
ன் விழுமபடிசெய்யப்பட்ட தூரணத்தினால் பீமனால்செய்யப்பட்ட
தக்காரியமானது எவ்விதத்தாலும் எவராலும் செய்யமுடியாதது
னை ஒருவனே புத்தத்தில் ஸஞஞ்சயாக்களுடனகூடின் பாண்ட
சளைக் கொல்லத் திறமையுள்ளவனென்று தூயோதனன் அடிக்கடி
ரணித்ததில் சொல்லியிருக்கிறான் பீமனால் புத்தத்தில் காணன்
ாலவியடைவிக்கப்பட்டதைக் கண்டு என் புத்திரனான தூயோத
ன் அதற்குப்பிறகு என்ன செய்தான்?” என்று வினவ, ஸஞ்ச
ர சொல்லத்தொடங்கினான்

“மஹாராஜே ! மஹாபுத்தத்தில் ஸுதபுத்திரனான காணன்
ங்காட்டியதைப்பார்த்து, உமமுடைய குமாரன், தம்பியர்களை
ரக்கி, ‘சீக்கிரமாகச் செல்லுங்கள் உங்களுக்கு மங்களம் ஆழிந்
ருக்கின்றதும் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயத்துடன்

கடியதமான துயரக்கடலில் முழுகுகின்ற ராதேயனை நான்குபட
களிலும் காப்பாற்றுகங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான அரக்கனா
ட்டளையிடப்பட்ட அவர்களோ பீமஸேனனைக் கொல்லவிரும்பி ப
கோபத்தாடன விடமுறபூச்சிகள் நெருப்பினிடமவருவதுபோல (பீ
ஸேனனுக்கு) எதிரில் வந்தாக்கள் வீரமுடையவர்களும் ப
வனமையுடையவர்களுமான ஸ்ருதாயு, தூததந, கராதன, வி
ஸு, விகடன், ஸமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நந்தன், உபநந்த
துஷ்பிரதாஷன், ஸுபாஹு, வாதவேகன், ஸுவாசஸு, தனு
ஹன், தூமதன், ஜலஸந்தன், சலன், ஸஹன் ஆகிய இவர்கள் ர
களால் சூழப்பட்டவர்களாகிப் பீமஸேனனையடைந்து நாதமுறந
லும் சூழ்ந்துகொண்டாக்கள் அவர்கள் பறபல அடையாளமு
பாணஸமுகங்களை நாதமுறங்களிலும் பிரயோகித்தாக்கள் அரக்
அவர்களால் அடக்கப்படுகின்ற மஹாபலசாலியான பீமஸேன
விரைவாக வருகின்ற அந்த உமது குமாரர்களுடைய ஐந்தாறன்
பது ரதங்களுக்கும் நாசஞ்செய்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, தே
முண்ட பீமஸேனன், விவிதஸுவினுடைய தலையை ஒரு பலல
னால கவரந்தான் அடக்கப்பட்ட அந்தத் தலையானது பூமி
விழுந்தது மஹாராஜரே! குண்டலங்களைக்கூடியதும் தலை
கையை அணிந்ததும் பூணசந்திரனைப்போன்றதுமான அந்தத்
யானது ஆகாபத்தில் பூணசந்திரன் விளங்குவதுபோல விளங்கிய
சூரனான அந்தவிவிதஸு கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அப்பொழு
நாதமுறங்களிலுமுள்ளபிரதாக்கள் பயங்கரமான பராக்கிரமமு
பீமனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தாக்கள் பிறகு, யுத்தத்தில் ப
கரமான பராக்கிரமமுள்ள பீமன் மஹாயுத்தத்தில் வேறு இர
பலலங்களாலே உமது இரண்டு குமாரர்களுடைய உயிரைவா
னான அரக்கரே! தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான விகடன் ஸஷ
என்கிற இவ்விருவரும் காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட இரண்டு மரங்
போலப் பூமியில் விழுந்தாக்கள் பிறகு, பீமன் விரைவுள்ளவ
மிகக்கூடமையுள்ள நாராசத்தினால் கராதனை, யமலோகத்து
அனுப்பினான் அவன் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில்விழுந்தான் ஜகே
வரரே! பிறகு, வீரர்களும் வில்லாளிகளுமான உமமுடைய யுத்
கள் கொல்லப்படுமென்பாழுது மிக அதிகமான கூக்குரல் தோ
யது அவர்களுடைய சேனையானது நன்கு கலக்கப்படுகையில் ம
பலசாலியான பீமன் யுத்தத்தில் நந்தனையும் உபநந்தனையும்
லோகத்துக்கனுப்பினான் பிறகு, யுத்தத்தில் காலனுகரும் அந்தக்

யமனுகமும் ஒப்பான பீமஸேனனைக்கண்டு மனத்தளர்ச்சியடை
உமமுடைய அந்தப்புத்திரர்கள் பயந்து ஒடினார்கள் உமமுடைய
திரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு மிக்கமனவருத்தமுற்றவனான
எந்த இடத்தில் பாண்டவனிருக்கிறானோ அந்த இடத்திற்கு
பலவகளுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடைய சூதிரைகளை மறுபடி
ஓட்டுமபடி செய்தான் மஹாராஜரே! மதராஜனுலே ஓட்டப்
பட்ட அந்தக்குதிரைகள் வேகத்துடன் பீமஸேனனுடைய தேரை
நடந்து ஸன்னதமாக நின்றன வேந்தரே! யுத்தத்தில் காண
புகும் பாண்டவனுகமும் கைகலந்ததும் கோரமானதும் பயங்கரமு
ள்ள அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது ஸம்பவித்தது மஹாராஜரே!
யுத்திருக்கின்ற மஹாரதர்களான அவவிறுவரையுங்கண்டு 'இந்த
தம் இப்பொழுது எவ்வாறாகுமோ?' என்று எனக்கு எண்ண
நடாபிறறு மஹாராஜரே! பிறகு, யுத்தத்தைப் புகழ்கின்ற
பீமன், உமமுடைய புத்திரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் காணனை மூடினான் பிறகு,
தம்மான அஸ்திரங்களை அறிந்த காணன் அதிககோபங்கொண்டு
யுகள் படிந்துள்ளவைகளும் உருக்குமயமாயிருப்பவைகளுமான
பயது பலலங்களாலே பீமனை அடித்தான் மிக்க தோளவலிமை
மந்தவனும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவனுமான பீமன் அந்
பலலங்களை நாசஞ்செய்து காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்ட
பாண்டவர்களால் காணனை அடித்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, கா
ன ஸாபபம்போலச் சீறிக்கொண்டு பெரிய அம்முமழைவினால்பாண
னை மூடினான் மஹாபலசாஸியான பீமனும் கௌரவர்கள் பார்த்
கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதனான அந்தக்காணனைப் பாண
மங்களால் மூடி ஸிமமநாதன் செய்தான் பிறகு, காணன் மிகந
பமுள்ளவகைத் திடமான ஒரு விலலைடுத்துக் கழுதிறகுகள்
நாடவைகளும் சாண்பிடிக்கப்பட்டவைகளுமான பத்துப்பாண்டவ
ல பீமனை அடித்தான், கூமைபுள்ள ஒரு பலலத்தினால் அந்தப்
பலலனுடைய விலலைபுறம் துண்டாக்கினான் பிறகு, மிக்கபலமுள்ள
வம் அதிக பலசாலியுமான பீமன் பொறப்பட்டவர்களால் அவங்கரிக
பட்டதும் வேறு யமதண்டம் போன்றதும் கோரமுமான ஒரு
காயுத்தத்தை எடுத்துக் காஜித்துக்கொண்டு காணனைக் கொல்ல
நம்பிப் பிரயோகித்தான் வருகின்றதும் வஜராயுதமும் இடியும
ானற ஒலியுள்ளதமான பரிகாயுத்தத்தைக் காணன் ஸாபபம்
ானற அம்புகளாலே பலவாறாகத் துண்டாக்கினான் பிறகு, பீமன்

மிகக் உறுதியான ஒரு விலலை எடுத்தது அப்பொழுது பகைவா
டைய படையை நாசஞ்செய்கின்ற காணனைப் பாண்டகனால்
னான பிறகு, யுத்தத்தில் அடிக்கடி ஒருவரையொருவர் கொ
ண்ணாங்கொண்டவர்களான காணன பாண்டவன் இருவருக்
பலிக்ரும இரதிரானுக்கும் யுத்தம் நேரத்துபோலக் கோரப்
யுத்தம் நேரத்து மஹாராஜரே! பிறகு, காணன திடப்
விலலைவளைத்துக் காதுவரைபில் இழுத்துவிடப்பட்ட மூன்றுபா
களால் பீமஸேனனை அடித்தான் காணனாலே அதிகமாக அடி
பட்டவனும் பெரிய விலலையுடையவனும் பலசாலிகளுள் சிறந்த
மான அரதப்பீமன காணனுடைய சரீரத்தைப் பிளக்கக்கூடிய
மான ஒரு பாணத்தை எடுத்தான் அரசரே! அரதப்பாணமா
அவனுடைய கவசத்தை உடைத்துச் சரீரத்தைப் பிளந்து புத்
பாம்பு நுழைவதுபோலப் பூமியில் நுழைந்தது அந்த அதிகப்
அடியினால் துன்பமுற்ற அந்தக் காணன, மனதளாச்சி அடை
பூகம்பம் உண்டாகுந் காலத்தில் மலை அசைவதுபோல ரத்த
மிகக் நடுக்கமுற்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, காணன கோபத்தே
பொருமையோடும் அரதப் பீமனயிது இருபத்தைந்து நாராசங்க
பிரயோகித்து வேறு பாணத்தால் பாண்டவனுடைய விலலை
விரைவாக வெட்டினான் ராஜேந்திரரே! பிறகு, காணன்
முகூர்த்தத்திற்குள் அதிகஸராமயில்லாமல் சிரித்துக்கொண்டே
கரமான செய்கையுள்ள பீமனை ரத்தத்தை இழக்கச்செய்தான்
ஸ்ரேஷ்டரே! மிக்ககைவனமையுள்ளவனும் வாய்புகு ஒப
வனுமான அரதப் பீமஸேனன் ரத்தத்தை இழந்து உரக்கச் சிரித்
கொண்டும் சுதாயுத்தத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டும் உத்தமப்
ரத்தத்தினின்று குதித்தான் மஹாராஜரே! பகைவர்களை வாட்டு
னான அரதப் பீமஸேனன் யுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவன
சுதாயுத்தத்தினால் காணனுடைய ரதகூபரத்தை நொறுக்கினான்
பத்துக்கு வசப்பட்டவனும் சிறந்த பரதாபமுள்ளவனும் வீ
மான அரதப் பாண்டுபுத்திரன் சுதாயுத்தத்தினால் மஹாயுத்தத்தில்
முடைய குமாரர்களை ஒடுமபடி செய்தான் மன்னரே! அதிகக்
கொண்டவனும் பகைவர்களை வாட்டுபவனுமான பீமன் அடிக
தனமையுள்ளவனாகவும் ஏக்காலபோன்ற தந்தைகையுடையவை
மான எழுநூறு யானைகளைப் பலத்தால் நாசஞ்செய்தான்
சாலியும் மாமஸ்தானங்களின் அறிந்தவனுமான பீமஸேனன் த
கட்டுக்களிலும் நேதிரங்களிலும் கும்பஸ்தலங்களிலும் கபோ

களிலும் மாமஸ்தானங்களிலும் அந்த யானைகளை அடித்துக் கொன்றான் பிறகு, பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவைகளும் வீரிடுகின்றவைகளும் மிகக் துன்பமுற்றவைகளுமான அந்த யானைகள் அடிக்கடி அடிக்கப்பட்டுப் பயந்து ஒடின யானைப்பாசுகளை மேகங்கள் சூரியனைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல அந்தப் பீமனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பூமியிலிருக்கின்ற பீமஸேனன் வீரர்களால் ஏறப்பட்டவைகளும் ஆபுதங்களையும் கொடிகளையுமுடையவைகளுமான அப்படிப்பட்ட எழுநூறு யானைகளை, இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினால் மலைகளை அடிப்பது போலக் கதாயுதத்தினால் அடித்தான் பிறகு, பகைவர்களை அடக்குவதான சூரதீபுத்திரன் ஸுபல புத்திரனான சஞ்ஞியினுடைய மிகப் பலமுள்ள ஐம்பத்திரண்டு யானைகளை மறுபடியும் நாசஞ்செய்தான் அவ்வாறே பாண்டவன் யுத்தத்தில் உமது சேனையைத் துபிககச் செயதுகொண்டு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தோகிலையும் காலாட்களையும் மறறவர்களையும் நூற்றுக்கணக்காகக் கொன்றான் சூரியன்போன்ற காணாலும் மஹாத்மாவான பீமனாலும் மிகவாட்டப்படுகின்ற உம முடைய படையானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோல்போலச்சுருங்கியது பரதாசனன் சிந்தவரே! பீமனிடத்திலுண்டான பயத்தினாலே மிக நடுக்கமுற்ற உமமைச் சேர்ந்த அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் காணாவிட்டுவிட்டுப் பததுத்திசைகளிலும் ஒடினார்கள் ஸிம்மநாதம் செய்கின்றவர்களும் அம்புகளைப் பொழிக்கின்றவர்களுமான வேறான ஐரநூறு ரதிகர்கள் பாண்டமுகங்களால் நான்குபக்கத்திலும் அடித்துக்கொண்டு பீமனை எதிர்த்துவந்தார்கள் அந்தப் பீமன் கொடித்துணிகளோடும் கொடிமரங்களோடும் ஆபுதங்களோடெக்டின் அந்த ஐரநூறு வீரர்களையும் திருமால் அஸுரர்களை நொறுக்கியதுபோலக் கதையினால் அடித்து நொறுக்கினான் பிறகு, சூரர்களாலே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவர்களான மூவாயிரம் குதிரைவீரர்கள் சஞ்ஞியினால் கட்டளையிடப்பட்டுப் பாண்டங்களையும் சகதிகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில் கொண்டவர்களாக எதிர்த்துவந்தார்கள் அப்பொழுது, பகைவரைக் கொல்பவனான அந்தப் பீமன் குதிரைகளின்மீதேறியிருக்கிற வீரர்களோடுகூடின அந்தயவனர்களை எதிர்த்துப் பறப்பவிதமான யுத்தமாகக் கண்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு கதாயுதத்தினால் அவர்களை நொறுக்கினான் பரதரே! நான்கு பக்கங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட அந்த யவனர்களுடைய பேரொலியானது தீயால் எரிகப்படுகின்ற கோரைகளுடைய ஒலிபோல உண்டாயிற்று இவ்வாறு ஸுபலபுத்திரனான சஞ்ஞியினுடைய மூவாயிரம் குதிரைவீரர்களைக்கொன்று வேறு

தேரினமீதேறிகொண்டு கோபமுள்ளவனாகி ராதேயனை எதிர்த்தான் அரசரே! அந்தக் காணனும் பகைவாகளைச் சிவந்திப்பவரான தாமது திரரை யுத்தத்தில் பாணங்களால் மூடி ஸாதியையும் தள்ளினான் பிறகு, மஹாரதனான அந்தக்காணன் ஒடுகின்ற சேனையைக்கண்ட கழுகிறகுபூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் பாணங்களால் இறைத்துக்கொண்டு பின்தொடர்ந்து சென்றான் கோபமுள்ளவனான பீமஸேனன், யுதிஷ்டிரராஜரை எதிர்த்து வேகமாகச் செல்லுகின்ற காணனைப் பாணங்களால் மூடி அம்புவலையினால் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நனகு மூடினான். பிறகு, பகைவாகளைக் கொல்லுன ராதேயன் வீரைவுடன் திருமபிக் கூடையுள்ள அம்புகளால் பீமனை நான்குபக்கத்திலும் மூடினான் பாரதரே! அளவிடற்கரியபு முள்ள ஸாதயகியானவன் பீமஸேனனுடைய ரத்தத்தை அடைவிரும்பின காணனை, தான் பீமஸேனனுடைய பின்புறத்தை அடுத்த நிறகவேண்டிய தற்காக, எதிர்த்து அடித்தான் பாரதரே! காணன், பீமஸேனனுடைய ரத்தத்தை அடையக்கருதிய சினிகுலத்தில் பிறந்தனான ஸாதயகியை அம்புமழைகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்தான் எல்லா விலலாளிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களும் பெரியமனமுள்ளவர்களான அவனிருவர்களும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துத்தாக்கி ஜவகுகின்ற பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விளங்கினார்கள் ராதே திரரே! அவனிருவர்களாலும் ஆகாயத்தில் பரப்பப்பட்டதும் பயகரமான காட்சியுள்ளதும் கரெளஞ்சபக்ஷியின் பின்புறம்போல சிவந்திருக்கின்றதுமான பாண ஸமூகமானது பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது மனனரே! ஆயிரக்கணக்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் நாங்களாவது அவர்களாவது சூரியனுடைய ஒளிகளையும் அவாறே திசுக்களையும் திக்கோணங்களையும் காணவில்லை அரசரே! உச்சிப்பொழுதில் ஜவலிக்கின்ற சூரியனுடைய பெரிய ஒளிகள் மூத்தும் அப்பொழுது காணன் ஸாதயகி இவர்களுடைய பாண ஸமூகங்களால் கவரப்பட்டன சகுனியும் கிருதவாமாவும் அரவத்தாமாலை காணனும் கிருபரும் பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருப்பதைக் கண்டு மீண்டும் கௌரவர்கள் திருமபினாகள மனனரே! வகின்ற அந்தக் கௌரவர்களுடைய மிக்க ஒலியானது மழையினு பெருகிவருகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய பயங்கரமான ஒலிபோல இருந்தது அந்த இருதிருத்ததுச் சேனைகளும் மஹா யுத்தத்தி னுனை மறறென்று பார்த்து அதிக ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாக ஒனறை மறறென்று பற்றியிழுத்துக்கொண்டு மிக்க

கலந்த யுத்தத்தைச் செய்கது பிறகு, சூரியன உச்சியிலிருக்கும் காலத்தில் யுத்தம் நடந்தது இவ்வித யுத்தமானது இதற்குமுன் நடந்ததாக நம்மால் கேட்கப்பட்டதுமில்லை, பாக்கப்பட்டதுமில்லை நீர்ப்பெருக்கானது வேகத்தோடு சமுத்திரத்தை அடைவதுபோலச் சேனைக்கூட்டமானது யுத்தத்தில் விரைவாக எதிரியின் சேனைகூட்டத்தை எதிர்த்து அருகில் நெருங்கிற்று ஒன்றோடொன்று மோதிக் கொள்கின்ற பாணஸமூகங்களுடைய மிகப் பெரிய சபதமானது முழங்குகின்ற ஸமுத்திரக்கூட்டங்களுடைய பெரிய சபதம்போலிருந்தது அந்த இரண்டு சேனைகளும் வேகமுள்ளவைகளாக ஒன்றையொன்று தாக்கி ஸங்கமஸ்தலத்தில் இரண்டுநதிகள் கலந்தாற்போலக் கலந்தன வேந்தரே! பிறகு, மிகப் பெரிதான கிராத்தியை அடைய விரும்புகின்றவர்களான கௌரவாக்களுக்கும் பாண்டவாக்களுக்கும் கோரஸூபமான யுத்தமானது நடந்தது பாரதரே! ராஜரே! அந்த யுத்தத்தில் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுக் காண்கின்ற சூரர்களிடையே தொடர்ச்சியாக உண்டுபண்ணப்பட்ட பற்பலவித வாக்குகள்கேட்கப்பட்டன மாதாவினிடத்தினின்றாவது பிதாவினிடத்தினின்றாவது செய்கையினாலாவது சிலத்தினாலாவது எவனுக்கு எந்தத் தோஷம் ஸம்பவந்திருக்குமோ அந்தத் தோஷத்தை அவன் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி அவனது பகைவன் செய்தான் அரசரே! யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் வெருட்டுகின்றவர்களான அந்தச்சூரர்களைக் கண்டு 'இவர்களுக்கு இனி உயிரோ இராது' என்று எனக்கு எண்ணம் உண்டாயிற்று கோபங்கொண்டவர்களும் அதிக தேஜஸையுடையவர்களும் அந்த வீரர்களுடைய சரீரங்களைக் கண்டு, 'இது எப்படியாகுமோ?' என்று எனக்கு மிகுதியான பயமுண்டாயிற்று அரசரே! பிறகு, மஹாரதர்களான அந்தப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்க விருப்பங்கொண்டு அம்புகளால் விரைவாக அடித்தார்கள்

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்

(ஸங்கதல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! பசையைச் செய்துகொண்டவர்களும் அதிகப் பரக்கிரமசாலிகளுமான அந்த அரசர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களாக யுத்தத்தில் அனயோனயம் அடித்துக் கொண்டார்கள் மஹாராஜரே! ரதிகாக்களுடைய கூட்டங்களும்

குதிரைக்கூட்டங்களும் காலாட்களுடையகூட்டங்களும் யானைகூட்டங்களும் நரதபுறங்களிலும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தன மிப்பயங்கரமான யுத்தத்தில் கதைகளும் பரிகள்களும் சகதிகளும் பஸங்களும் பிண்டிபாலங்களும் முஷுண்டிகளும் ஒன்றோடொன்றோடு நான்குபக்கத்தினின்றும் விழுவதையும் கண்டோபாணவாஷங்களை நான்கு பக்கத்தினின்றும் விட்டிழைப்புகளையேவரது விழுவதன் யானைகள் யானைகளைத் தாக்கி ஒன்றையொன்றாசஞ்செய்தன ராஜரே! யுத்தத்தில் குதிரைகள் குதிரைகளையாவவாறே ரதிகாக்கள் ரதிகாக்களையும், காலாட்கள் காலாட்படைகூட்டங்களையும், காலாட்கள் குதிரைக்கூட்டங்களையும் ரதங்களையும் யானைகளையும், ரதங்கள் யானைகளையும் குதிரைகளையும், விவாகசஞ்செல்லுகின்ற யானைகள் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாக்களையும் யுத்தத்தில் அழித்தன அந்தயுத்தத்தில் கொல்லப்படுகிறவர்களும், கொல்லுகிற இடத்தில் பசுக்கள் கதறுவதுபோலக் கதறுகின்றவர்களும் அந்ரகளுக்கொரு பரஸ்பரம் கோரமானயுத்தம் உடையிற்று பாரதரே! சகதம் எல்லாப் பசுக்கத்திலும் பரவியிருக்கிற யுத்தபூமியானது மாரிக்காலத்தில் இரத்திரகோபமென்னும் பூசுஞ்சூடைய கூட்டங்களால் நிரம்பிய பூம்போல் விளங்கியது பொருளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்ணிறமான இரண்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்தவனும் நடுயௌவனத்திலிருப்பவனும் யுவதிபோல யுத்தபூமியானது பிரகாசித்தது தங்கத்தினால் கட்டப்பட்ட சூடாமண்டலைத் தரித்தவைகளும் அழகிய சூண்டலங்களையுடையவைகளும் தளரப்பட்டவைகளும் அந்ரகளுடைய தலைகளால் யுத்தபூமியான விளங்கியது பரதஸரேஷ்டரே! பூமியானது முயலிரத்தத்திழைப்பப்பட்டதுபோலவும் ஸவாணத்தால் இழைக்கப்பட்டதுபோலவும் ஜவாலை அடங்கியிருக்கின்ற அகனிகளால் வயாபிக்கப்பட்டதுபோலவும் பிரகாசித்தது பாரதரே! அறுக்கப்பட்ட தலைகள், கைகள், தொடைகள், அணிர்த்துகொள்ளப்பட்ட சூண்டலங்கள், ஆபரணங்கள், கண்டாபரணங்கள், பொன் அரைஞாண்கள், விலலாளிகளுடைய சரீரங்கள், கேட்கங்கள், கொடிகள் இவற்றின் கூட்டங்கள் அந்தபூமியில் வீழ்ந்தன நான்குபக்கத்திலும் அதிகச் சேறுள்ள யுத்தபூமியானது நெருங்கத்தகாத் தோற்றமுள்ளதாயிற்று மஹாராஜே யானைகள் யானைகள் எதிர்த்துக் கொம்புகளால் துன்பம்செய்தன அந்த யுத்த பூமியில் கொம்புதுணிகளாலே அடிக்கப்பட்ட சிறிய யானைகள் மலையிலுள்ள தாதுக்களைப் பெருக்கிவிடுவதுபோல ரகத

நன்குநனைக்கப்பட்ட மேனியுள்ளவைகளாக மழைக்காலத்தில்
 நன்குநனைக்கப்பட்ட மேகங்கள்போலப் பிரகாசித்தன அவ்வாறே,
 நதத்தில் இரத்தத்தினுல நனைக்கப்பட்ட யானைகள் தாதுகளால்
 லங்கரிகப்பட்டவையும் ஜலப்பெருக்குடன்கூடினவையுமான பா
 நங்களைப்போல விளங்கின யுத்தத்தில் வேறுசில யானைகள்
 னைவீராகளால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் மத்தகத்துக்குக்
 மேய் பாய்ந்திருப்பவைகளுமான அனேகதோமராயுதங்களைத் துதிக
 களால் பிடுங்கி அவைகளை முறித்தன அரசரே! நாராசங்க
 ள் கவசங்கள் உடைக்கப்பட்ட உத்தமகஜங்கள் பனிக்ராலத்தில்
 மகமில்லாதவைகளான மலைகள்போல விளங்கின பாரதரே! பொன
 லாகிய புங்கமுள்ள அம்புகளால் நிரப்பப்பட்ட சிறந்தயானைகள்
 ளாளனிகுடைகளால் ஜவலிக்கின்ற சிகரங்களுடைய மலைகள்
 ளால் விளங்கின பெரிய மலைகளுக்கொப்பான சிலயானைகள் யானை
 ள் அடிக்கப்பட்டுச் சிறகுகளறுக்கப்பட்ட மலைகள்போல அநதயுத
 ந்தினின்று நகரவிலலை வேறு சிலயானைகள் பாணங்களால் பீடிக
 பட்டும் காயங்களால் துன்புறுத்தப்பட்டும் (யுத்தத்தைவிட்டு)
 ளைவாக ஓடின மறமும் சிலயானைகள் மஹாயுத்தத்தில் மத்தகத்
 தன் கீழ்ப்புறங்களாலும் மத்தகங்களாலும் பூமியிலவிழ்ந்தன மற
 னைகள் ஸிமமங்களபோலப் பயங்கரமான சபதங்களை வெளிப்படுத
 ள்கொண்டு விழ்ந்தன அரசரே! அனேகயானைகள் இரத்தத்தைக்
 கின் சில யானைகள் அலறின ஸவாணுலங்காரங்களால் அலங்
 கப்பட்ட குதிரைகள் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு (அசை
 மறு) நின்றன, வாட்டத்தையும் அடைந்தன, பத்துத்திசைகளி
 ம சுற்றிவந்தன மறற்குத்திரைகள் துயரத்தை அடைவிக்கப்பட
 வைகளாகப் பூமியில் விழ்ந்த புரண்டன அம்புகளாலும் தோம
 ர்களாலும் அடிக்கப்பட்டவர்கள் பலவித எண்ணங்களை வெளியிட
 ளர்கள் ஐயா! மெதுவாக அலறுகின்ற மனிதர்களோ அநதயுத்த
 மியில் கொல்லப்பட்டார்கள் பாரதரே! சிலா பந்துக்களைப்
 ரத்தமும் மறறவர்கள் தந்தையார்களையும் பாட்டனமார்களையும் பாரத்
 ம வேறுசிலா ஓடுகின்ற பகைவாக்களைப் பாரத்தும் பிரஸித்தமான
 ரத்திரங்களையும் பெயார்களையும் ஒருவரோடொருவர் புகழ்ந்துபேசி
 ளர்கள் மஹாராஜரே! அறுக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய
 ஷணங்களாணிந்தவைகளுமான அவர்களுடைய கைகள் தத்தித் தத்
 ப புரண்டன, தரையிலேயே புரண்டன, சுழன்றன, மேலே துள
 ன. அவ்வாறே, ஆயிரக்கணக்காக மறற்கைகள் விழ்ந்தன, துடித்

தன, வேறு சில கைகள் ஐந்ததலை நாகங்களபோல யுத்தத்
வேகத்தை வெளியிட்டன மன்னரே! ஸாபங்களுடைய உ
களபோலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்ட
களும் இரத்தத்தால் நனைந்திருப்பவைகளுமான அந்தக் கைகள் எ
னாதவஜங்கள்போல மிகவும் பிரகாசித்தன எல்லாத்திக்குகளி
கோரமான ஸங்குலபுத்தமானது அவ்வாறு நடக்கும்போது (ந
கள்) அறியப்படாதவர்களாகி ஒருவரையொருவர் பீடித்துக்கொ
போபுரிந்தார்கள் அரசரே! பூமியிலுண்டான புழுதியின
நான்குபக்கத்திலும் வயாபிசுப்பப்பட்டதும் சஸ்திரங்களுடைய வீழ்
களால் நெருங்கியதுமான இருளால் மூடப்பட்டு நம்மைச் சோந்த
களும் பிறர்களும் அறியப்படவில்லை அந்த யுத்தமானது அவன்
கொடியகாட்சியுள்ளதாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது அந்த
தத்தில் அடிக்கடி குருதிவெள்ளம் நிரம்பிய பேராறுகள் பெருகி
வீரர்கள் அந்த யுத்தத்தில் தலைகளாகிற் கற்களால் நன்றாக மூட
பட்டவைகளும் மயிர்களாகிற் பாசிக்கொத்துக்களுடனும் புலதல
ளுடனும் கூடியவைகளும் எலும்புகளாகிற் மீன்களால் நன்றாக வ
பிசுக்கப்பட்டவைகளும் வீற்களும் அம்புகளும் கதைகளுமாகிற் டெ
பங்களுடன் கூடியவைகளும் மாமஸங்களும் இரத்தங்களுமா
சேறுள்ளவைகளும் கோரநுபத்துடன் கூடியவைகளும் மிசுப்பயந
மாயிருப்பவைகளும் இரத்தவெள்ளத்தால் விருத்தியடைந்துகொ
டிருப்பவைகளுமான நதிகளை உண்டுபண்ணினார்கள் பயப்பட்டு
வாக்குக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் சூரர்களு
ஸாதோஷத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றவைகளும் கோரநுபமாயிரு
ப்பவைகளும் எல்லாப் பிராணிகளையும் யமனுடையவீட்டை அடை
செய்கின்றவைகளும் விழுந்தவர்களை அமிழ்த்துகின்றவைகளும்
அந்தநதிகள் கஷ்டநிரிய ஸமூகத்திற்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணி
புருஷஸரேஷ்டரே! ஆங்காங்கு கத்துகின்ற கொடியவிலங்குகள்
சுபதமும் பயத்தைஉண்டுபண்ணியது யுத்தபூமியானது யமனுடை
பட்டணத்துக்கொப்பாகக் கோரமாயிற்று நான்குபக்கத்திலும் எ
ன்றிந்த தலையிலல்லா முண்டங்கள் எழந்தன பூதகணங்கள் மாமஸ
களாலும் ரகதங்களாலும் நன்றாகத் திருப்தியடைந்து கூத்தாடி
பாரதரே! அவ்வாறே, காகங்களும் கழுகுகளும் கொக்குகளும் அ
யுத்தரங்கத்தில் இரத்தத்தைக்குடித்தும் ஊனீரைப்பருகியும் கொட
பினாலும் மஜ்ஜையினாலும் ஊனீரினாலும் மதங்கொண்டு மாமஸ
லை திருப்தியடைந்தவைகளாகவும் ஒடுகின்றவைகளாகவும் காண

டன அரரசரே! யுத்தவீரவிரதத்தில் பிரஸித்திபெற்றவர்களான
ராகளோ எவ்விதத்தாலும் விடமுடியாத பயத்தை யுத்தத்தில்
பெப பயமற்றவர்களைபோலக் கராயங்களைச்செய்தார்கள் அம்புகளா
ம சக்திகளாலும் எல்லாப்பக்கத்திலும் வயாபிக்கப்பட்டதும் மாம
நதைப்பஜிக்கும் ஜநதுக்களுடைய கூட்டங்களால் நெருங்கிய துமான
யுத்தத்தில் ரூராகள தம் ஆணமையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸஞ
ததார்கள பாரதரே! பிரபுவே! வீரர்கள் பரஸபரம் போகின்றபு
யங்களையும் பிதாசகளுடைய நாமதேயங்களைபும கோத்திரப்பெயா
ரையும் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி செய்தார்கள் அரரசரே! அநத
தரங்கத்தில் அனேகயுத்தவீரர்கள் தத்தம் பிரஸித்தியைப் பகை
கேட்கும்படி சொல்லிக்கொண்டு சக்திகளாலும் தோமரங்களா
ம் பட்டஸங்களாலும் அனயோனயம் அடித்துக்கொண்டார்கள்
வவாறு கோரூபமுள்ளதும் மக்க பயங்கரமுமான யுத்தமானது
நதுவரும்பொழுது கௌரவசேனையானது கடலில் உடைபட்ட
ககலம்போலத் துயரத்தை அடைந்தது

நாற்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

(அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப்தகரீகளோடு யுத்தம்)

ஐயா! ஷுத்திரியர்களை அமிழ்ததுகின்றதான யுத்தம்அவ்வாறு
நதுவரும்பொழுது, காணலவத்தினுடைய பேரொளியானது யுத
தில் கேட்கப்பட்டது அரரசரே! அநத யுத்தத்தில் பாண்டவன
சபத்கார்களுக்கும் கோஸலார்களுக்கும் அவ்வாறே நாராயண
னைக்கும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினான் யுத்தத்தில் ஐயத்தில்
நப்பமுள்ளவர்களான ஸம்சபத்கார்களோ அதிக கோபங்கொண்ட
ளாகிப் பாரததனுடைய முடியினமீது நான்கு பக்கங்களினின்றும்
மாரியைப் பொழிந்தார்கள் பிரபுவான பாரததன் வருகின்ற அந
சரமாரியை மாரபினால் தாங்கிக்கொண்டும் ரதிகார்களுள் சிறந்தவா
அடித்துக்கொண்டும் பகைவார்களுடைய மத்தியில் பிரவேசித்
ள் பாரததன் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளும் கழுகுகுகுகு
ராவைகளும்மான அம்புகளால் தோப்பபடையைக் கலக்கியபிறகு,
ராரதனான ஸுசாமாவை எதிர்த்தான் ரதிகார்களுள் சிறந்தவ
ர அநதப்பாரததன் அநத ஸுசாமாவினமீது அம்புமழைகளைப்
பழிந்தான் அவ்வாறே, யுத்தத்தில் நிற்கின்ற ஸம்சபத்கார்களும்

பாரததன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள பிறகு, ஸுசாமாஜே பததுப பாணங்களால் பாரதத்தை அடித்து மூன்று பாணங்களை ஜனூரத்தனரை வலக்கையில் அடித்தான் ஐயா! அரச்சே! பிறகு ஸுசாமா கோபமமுண்டவனாக வேறொரு பலத்தினால் பாரதனுடைய கொடியை யுத்தத்தில் அடித்தான் மன்னரே! விஸ்வமாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பெரிதுமான அரதச சிறுவானரமானது நாததன்மசெய்கின்றதுபோலப் பயமுறுத்திக்கொண்ட மிக்க உரத்த நாதத்துடன் சபித்தது வானரத்தினுடைய சபதத்தைக் கேட்டு உமமுடைய சேனையானது நடுக்கமுற்றது, அப்பயத்தை அடைந்து அசைவற்றதாகியது வேரத்தே! பிறகு, அவற்றிறுமிக்கின்ற அரதச சேனையானது, பறபல புஷ்பங்களால் நன்றிரம்பி விசித்திரமாகச் செய்யப்பட்டவன்மபோல விளங்கியது குஹரேஷ்டரே! பிறகு, அரத யுத்தவீரர்கள் பிரஜைஞையை அடைந்த மேகங்கள் (ஜலத்தால்) பாவத்ததை நனைப்பதுபோல அம்புகளால் ஜுனனை நனைத்தார்கள் அவர்கள் யுத்தத்தில் பாரதத்தை மூடிகொண்டு நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் ஐயா! அவர்கள் கோபத்தால் மூடப்பட்டவர்களாக நான்குபக்கத்திலும் (அராஜனுடைய) குதிரைகளையும் தேருருளைகளையும் தேரின ஏக்ககலை பிடிப்பதற்கு ஆரம்பித்தார்கள் ஆயிரக்கணக்கான அரத யுத்தவீரர்கள் அளவுகடந்த பராக்ஷிரமத்தையுடைய அரத அராஜனுடைய ரத்தத்தைத்தடுத்தது அரத ரத்தத்தை அசையாமல் செய்தார்கள் ஸம்சபதக்களைச் சோரத்த சில யுத்தவீரர்கள் கிருஷ்ணனை பாரதத்தையும் பிடிக்க விரும்பி ரத்தத்தினமீது ஏறினார்கள், ஸிந்திராநாதங்களையும் செய்தார்கள் சிலா கேசவருடைய இரண்டு பெண்களையும் பிடித்துக்கொண்டார்கள் மஹாராஜரே! சிலா ரத்தினமீதுள்ள பாரதத்தை ஸந்தோஷத்தோடு பிடித்துக்கொண்டார்கள் மிக்க தோளவலிமையுள்ள அரத அசுசுதா யுத்த முனைகளை உதறுகின்றவராகித் துஷ்ட கஜமானது மாவுகதாக்கித் தள்ளுவதுபோல அரத ஸம்சபதகவீரர்களனைவரையும் தள்ளிவிட்ட அரச்சே! அரத ஸம்சபதகவீரர்களாலே பிடிக்கப்பட்ட மஹாத்வான பாண்டவனுடைய ரதமானது அசைவற்றகுச சக்தியற்ற கியது அது ஆசசாயம்போலிருந்தது பிறகு, அரத மஹாரங்களால் சூழப்பட்டவனான மிக்க பாகுபலமுள்ள பாரததன் தடுக்கப்பட்டிருக்கிற ரத்தகையும எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற அரதப் பலக்களையும் ரத்தத்தினமீதேறியிருக்கின்ற அனேக வீரர்களையும் கால

தததுத தள்ளினான் சதருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனும மிகக்
 னாவலியமைந் தவனுமான பாரததன், மனங்கலங்காமல், அவர்களைக்
 ழை தள்ளி ஸமீபத்திலிருப்பவர்களை அடிக் கும திறமையுள்ள அம்
 னால் அவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்துவிட்டுப் புன்னகையுடன் கேச
 ரப பாரதது, 'சுருஷண! மஹாபாஹுபலமுள்ளவரே! எவ
 தத்தினாலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்றவர்களும்
 கெடப்போகின்றவர்களும் காலஞ் ள தூண்டப்பட்டவர்களும் அனே
 கருமான ஸமசபதகாகளுடைய கூட்டங்களைப் பாரும உலகத்தில்
 படிப்பட்ட ரதபந்தத்தை அடைந்து தாங்கக்கூடிய சூத்திரிய
 ரேஷ்டன் பூமியில் என்னைத் தவிர வேறொருவனுமில்லை கோவிந்
 ர! போரில் என்னால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளும் நன்றாகத்
 டப்பட்டவைகளும் ஸாப்பங்களுக்கொப்பானவைகளுமான அம்பு
 ராலே யுத்தபூமியில் விழுமபடி செய்யப்படுகின்ற இவர்களை இப்
 ராழுது பாரும' என்று சொன்னான் அளவிடமுடியாத பலமுள்ள
 ரஜுனன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மஹாயுத்தத்தில் தேவதத்த
 னகிற உத்தமமான சிறந்த சங்கத்தை முழக்கினான் மிகப்புகழ்
 வரான கேசவரும் தேவதத்தத்தினுடைய ஒலியைக்கேட்டு ஆகா
 ரத்தையும் பூமியையும் நிரப்புகிறவாபோலப் பாஞ்சஜன்யத்தைமுழக்
 ரா மஹாராஜரே! ஸமசபதகாகளுடைய சேனையானது அவ்விரு
 களுடைய சங்கத்தவனியையும் கேட்டு மிகுதியும் நிலைதவறியது,
 ப பயரதும் ஓடியது பிறகு, மஹாஸ்திரங்களை அநிரதவனான
 ததப்பாரததன் சிரித்துக்கொண்டு நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்
 யது அந்த அஸ்திரத்தினால் அவர்களுடைய காலங்களைக் கட்டிவிட்
 ன பாரததன் யுத்தத்தில் எவர்களை உத்தேசித்துக் காலங்களைக்
 டினாலே அந்த ஸமசபதக யுத்தவீரர்கள் அப்பொழுது அந்தக்
 மகட்டுக்களால் கட்டப்பட்டார்கள் அவர்கள், பாண்டவனுடைய
 ஸ்திரதேஜஸினால் அப்பொழுது அசைவற்றவர்களானார்கள் பாண்டு
 தன்ன, பிறகு, அசைவற்றவர்களான யுத்தவீரர்களை முறகாலத்
 ல இந்நிரன் தாரகாஸூரனை வதம்செய்வதற்காக ஏறப்பட்ட யுத்தத்
 ல அஸூரர்களைக் கொன்றதுபோலக் கொன்றான் யுத்தத்தில் வதம்
 யப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் அந்த உத்கமரத்தை விட்டுவிட்
 றார்கள், எல்லா ஆயுதங்களையும் பிரயோகிக் ஆரம்பித்தார்கள்
 ஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாரதனான ஸுசாமா கட்டப்பட்டிருக்கிற
 னையைக்கண்டு விரைபவனாகக் காருடாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்
 ன அரசரே! பிறகு, கருடன்கள் ஸாப்பங்களைப் பக்ஷிக்கவந்தன

ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்வின அந்தக் கருடன்களைக்கண்டு பிறகு ஸபங்கள் ஒடிவிட்டன அரசே! பாதபந்தத்தினின்று விடுபட்ட தச சேனையானது மேகபந்தத்தினின்று விடுபட்டுப் பிரஜைகளைத் தபிக்கச் செய்கின்ற சூரியனபோலப் பிரகாசித்தது பெரியவனே நாகபந்தத்தினின்று விடுபட்டவாகளான நமமைச்சோரத் யுத்தவீரர்கள் பலகுணனுடைய ரத்தத்தைக்குறித்துப் பாணஸமூகங்களையும் திரிசமூகங்களையும் பிரயோகித்ததாகப் பாரதே! பகைவீரர்களைக் கொல்லவனான அந்த இரத்திரகுமாரன் மஹாஸ்திரமயமான அம்மழையை அம்புகளால் அழித்துப் பிறகு யுத்தவீரர்களைக் கொன்ற ராஜே! பிறகு, ஸுசாமாவோ வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்பிற் றாஜுன்னை மாபிஷ்டத்து வேறு இருபத்தொரு பாணங்களால் அடித்தான் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த றாஜுன்னானவன் தன் முற்றுத் தோடுவில் உட்காராதான் பிறகு, எல்லோரும் பாதத் தொலைக்கப்பட்டானென்று சொல்லிக்கொண்டு பெருங்கூச்சலிட்ட சன் பிறகு, சங்கங்களுடைய முழக்கங்களும் கம்பீரமான பேரி முழக்கங்களும் பறபலவித் வாதயகோஷங்களும் விமமநாதங்கள் தோன்றின மஹாராஜே! பிறகு, ஸாபங்களுக்கொப்பான பாணங்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பெரிய விலலை கையிற் பிடித்து வனும் மஹாரதனும் மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவனும் கிருஷ்ண ஸாரதியாகவுடையவனும் ஸவேதவாஹனனுமான அந்தப் பாதத் திரஜைஞயையடைந்து கோபத்தால் மூடப்பட்டனாகி யுத்தத் து அந்தஸுசாமாவை ஒருக்கணத்துக்குள் அனேக அம்புகளால் மூடி திகளுக்களையும் பாணங்களால் மறைத்தான் அளவிடமுடியாத பராக்ரமமுள்ள தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் ஸுசாமாவைத் திரு ஓட்செய்து நகைத்துக்கொண்டே ஐந்திராஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தின ஐயா! பிறகு, அவனாவடிப்பட்ட ஆயிரம்பாணங்கள் லாத திகளுக்களிலும் காணப்பட்டன, ரதங்களையும் யானைகளை நாசஞ்செய்தன, அரசே! இரத்திரன் யுத்தத்தில் அஸுராசைக் கொல்லுவதுபோல றாஜுன்ன யுத்தத்தில் லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளையும் காலாட்களையும் சஸ்திரங்களால் கொன்றுகொண் டவனாகினான் பாரதே! பிறகு, சேனையானது கொல்லப் பட்டபொழுது ஸம்சபதகாக்களுடைய கூட்டங்களையும் கோபாலாக்களையும் மிகப்பெரிதான பயம் வந்து அடைந்தது அந்த யுத்தத்தில் றாஜு னைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய மனிதன் ஒருவனுமில்லை அந்த யுத்தத்தில் வீரர்கள் பாதத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே உம்முனை

சீனையானது கொல்லப்பட்டது கொல்லப்படுகின்ற அநதபப்டை
 னது பராக்ரமத்தை வெளியிடவேண்டும் தருணத்தில் (கைகால)
 சைவற்று நின்றது மஹாராஜே! பாண்டுபுத்திரன் அநதயுத்தத்
 ல பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களைக்கொண்டு புகையிலலாமவிருக்கிற
 கனிபோல ஜவலித்துக்கொண்டு பிரகாசித்தான் பாரதே! (அர
 னன்) பதினாலாயிரம் வீரர்களையும் பதினாயிரம் ரதிகளையும்
 லாயிரம் யானைகளையும் (கொன்றான்) பிறகு, ஸம்சபதகங்கள் மரணத்
 தயோ அல்லது ஜயத்தையோ நிச்சயமாக்கக்கொண்டு மறுபடியும்
 னஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மன்னவரே! அச்சமயத்தில்
 மமைச்சோரத் வீரர்களுக்குச் சூரனும் பலசாலியும் பாண்டுபுத்திர
 மான கிரீடியோடு பெருமபோர் நடந்தது பாரததன், இரதிரன்
 ஸுரர்களை ஜயித்ததுபோல அநதச் சதனுருக்களை ஜயித்து நாசஞ்
 சய்தான்

நாற்பத்தோனபதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

ஐயா! கிருதவாமா, கிருபா, அஸ்வத்தாமா, காணன், உலூ
 ன், சகுனி, ஸஹோதரர்களுடன்கூடின தூயோதனராஜன் ஆகிய
 வாகள, பாண்டுபுத்திரனிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் பீடிக
 பட்டுக் கடலில் உடைக்கப்பட்ட மரக்கலம்போல ஆபத்திலகப
 டு வருந்துகின்ற சேனையைக்கண்டு வேகத்தோடு மீட்பதற்கு
 யன்றார்கள் பாரதே! பிறகு, பயப்படுகின்றவர்களுக்குப் பயத்
 த உண்டுபண்ணுகின்றதும் சூரர்களுக்கு உதவாஹத்தை விருத்தி
 னணுகின்றதுமான யுத்தமானது ஒரு முகூதததகாலம் அமிதமாக
 நடந்தது யுத்தத்தில் கிருபரால் பிரயோகிக்கப்படும் அம்புமழைகள்
 டித பூச்சிகளுடைய கூட்டங்கள்போல ஸருஞ்சயர்களை மூடின
 ர்கு, கோபங்கொண்ட சிகண்டியும் விரைவுடன் கிருபரை எதிர்த்
 ச்சென்று பிராமமனோததமரான அவரமீது நான்குபக்கத்திலும்
 ம்புமழைகளைப் பொழிந்தான் மஹாஸ்திரங்களை அநிந்தவரான
 ர்பரோ, யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு, அநதச் சரமாரியை நாசஞ்
 சயது பத்துப்பாண்டுகளால் சிகண்டியை அடித்தார பிறகு,
 ண்டி, கோபமூண்டு, கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் நேராகச்
 லலுகின்றவைகளுமான பாண்டுகளால் கோபங்கொண்டவரான

கிருபரை யுத்தத்தில் அடித்தான பிறகு, கூமையுள்ள அம்புகள் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவரும் மஹாரதரும் பிராமமணரும் அந்தக் கிருபா, நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூமையுள்ளவர்களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான க்ஷூரபரங்களை 'லே சிகண்டியைக் குதிரைகளையும் ஸாத்தியையும் தேரையும் இழுவனாகச் செய்தா பிறகு, மஹாரதனை சிகண்டி குதிரைகள் கெடல்பட்ட ரத்தத்தினின்று துள்ளிக் குதித்துக் கத்தியையும் கேட்கத்தையும் கையிலெடுத்தது விரைவுடன் பிராமமணரை எதிர்த்துச் சென்றான் அந்தச் சிகண்டியைக் கிருபா படிந்த கணுக்களுள் பாணங்களாலே யுத்தத்தில் விரைவாகத் தடுத்ததா அது ஆசனமாயிருந்தது வேர்தரே! அந்த யுத்தத்தில் சிகண்டி அசைவநின்றதைக் கற்கள் மிதப்பதைப்போல ஆசனியமாகக் கண்டே அசரே! மஹாரதனை தருஷ்டதயுமனன், கிருபராலே சிகண்டிக்கப்பட்டதைக்கண்டு கிருபரை விரைவாக எதிர்த்தான பிற மஹாரதனை கிருதவாமா, கருபருடைய ரத்தத்தைக்குறித்துச் செலுக்கின்ற தருஷ்டதயுமனை வேகத்தோடு எதிர்த்தான பிறகு, திராகளோடும் ஸையனங்களோடும் கிருபருடைய ரத்தத்தைக்குறித்து எதிர்த்து வருகின்ற யுதிஷ்டிரரைத் துரோணபுத்திரா தடுத்த விரைவுள்ள மஹாரதர்களான நகுலஸஹதேவர்களை உம்முடைய திரை சரமாரியினால் தடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தான பாரதருடைய குமாரனை காணன், பீமஸேனையும் கருசாகளையும் ஸருசயாகளுடன்கூடின் கேகயர்களையும் யுத்தத்தில் தடுத்தான பிற சாரதவதரான கிருபா விரைவுடன் பீபத்ஸுவினுடைய அருச் சிகண்டியினமீது யுத்தத்தில் பாணங்களைப் பிரயோகித்ததா பாரதரே! அந்தக் கிருபரால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் நான்கு கத்திலும் ஸவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகளைச் சிகண்டியானவன் அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் கடியைச் சுழற்றி வெட்டினான் பாரதரே! கௌதமா, அந்தச் சிகண்டியினுடைய நூறு சந்திரப் பிரதிமைகளுள்ள கேடகத்தை அங்களால் விரைவாக நாசஞ்செய்தா பிறகு, ஜனங்கள் பெருக்கச்சலிட்டனர் மஹாராஜரே! கேடகத்தை இழந்தவனை சிகண்டி கத்தியைக் கையிற் கொண்டு பக்கத்தில் விரைவாகச் சென்ற கிருபா விரைவில் வருகின்ற அந்தச் சிகண்டியைப் பாணஸமூகங்களால் துன்பமுறுமபடி செய்தா அசரே! மஹாபலசயம் சித்திரகேதுவினுடைய குமாரனுமான ஸுகேதுவானவ

ரவுள்ளவனாகி, சாரதவதருடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டுத்
 ரபத்தை அடைவிக் கப்பட்டு சிகண்டியை நோக்கிச் சென்றான்
 ரவுகடந்த மனோதையத்துடன் கூடின அந்த ஸுகேது யுத்தத்
 கூமைபுள்ள அனேகபாணங்களைப் பிராமமணாமீது இறைத்
 கொண்டு அவருடைய ரதத்தையோக்கி எதிர்த்துவந்தான் ராஜ்
 ரஷ்டரே! சிகண்டி, ஸுகேது எதிர்த்திருப்பதையும் பிராம
 ராரண்கிருபா தடுக்கப்பட்டதையும் பாரததுப் பிறகு விரைவாக
 கிச்சென்றான் மன்னரே! பிறகு, ஸுகேதுவோ கிருபரை ஒன்
 ர பாணங்களை அடித்து மறுபடியும் அவரை ஏழுபத்துமுன்று
 ணங்களை அடித்தான் பெரியவரே! பிறகு, ஸுகேது இரதக்
 ருடைய அம்புகளுடன் கூடின வில்லையெவடி மறுபடியும் அவ
 ருடைய ஸாரதியை ஓர் அம்பினால் மாமஸ்தானங்களில் அதிகமாக
 ததான் பிறகு, கௌதமரோ கோபங்கொண்டு புதிதும் திடமு
 ண வில்லையெடுத்து முப்பதுபாணங்களால் ஸுகேதுவை எல்லா
 மஸ்தானங்களிலும் அடித்தார் 'அந்த ஸுகேது, எல்லா அங்கங்
 ரும் தளராதவனாக, அசையாமலிருக்கிற மரமானது பூகம்பத்தில்
 அசைவதுபோல உத்தமமான ரதத்தில் அசைந்தான் வில்லே
 லரதவனாக அந்த ஸுகேதுவினுடைய சரீரத்தினின்று ஜவகிக்
 ரம் குண்டலங்களுடன் கூடியதும் தலைப்பாகையைத் தரித்ததும்
 ஸை ரஷிக்கின்ற ஸாதனங்களுடன் கூடியதுமான தலையை ஒரு
 ரபரத்தினால் தள்ளினார் அந்தத் தலையானது கழுகினால் கொத்
 கொண்டுபோகப்பட்ட மாமஸம்போலப் பூமியில் விழுந்தது.
 ரு, அவனுடைய உடலானது, தலைவிழுந்தபிறகு, பூமியில் விழுந்
 த மஹாராஜரே! அந்த ஸுகேது கொல்லப்பட்டவுடனே, அனு
 தத்துவரத் அவனுடைய புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் கிருபரை ; -
 டிப் பத்துநிசைகளிலும் ஓடினார்கள் பாரதரே! மஹாரத்
 ன கிருதவாமா யுத்தத்தில் தருஷ்டதபுமனனைத் தடுத்துத் தைய
 ளளவனாக, 'சில் வில்' எனதுசொன்னான் அரசரே! மாம
 ரதுக்காகக் கோபங்கொண்ட இரண்டு கழுகுகளுக்கு யுத்தம் நோ
 டிபோலப் போகக்கூடியதில் தருஷ்டதபுமனனுக்கும் கிருதவாமா
 கும கைகலந்த யுத்தம் நோந்தது தருஷ்டதபுமனனோ கோபங்
 ராண்டு ஹருதிகனுடைய குமாரனாக கிருதவாமாவை யுத்தத்தில்
 னபம் அடையுமாடி ஒன்பதுபாணங்களால் மாப்பில் அடித்தான்
 ரதவாமாவோ யுத்தத்தில் பாரஷ்டதனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு
 ததையும் குதிரையையுமுடைய பாரஷ்டனை அம்புகளால் மூடி

னா. வேந்தரே!- ஜலத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மேக
ளாலே நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்ட சூரியனபோல அம்புகள்
மூடப்பட்ட ரத்ததுண்டகடிய-தருஷ்டத்யுமனன காணப்படவில்
மன்னரே! (ஆபுதங்களால்) உண்டுபண்ணப்பட்ட காயங்களை யு
தருஷ்டத்யுமனன பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளா
அந்தப் பாணஸமூகத்தைச் சிதற அடித்து யுத்தத்தில் பிரகா
தான பிறகு, ஸேனாதிபதியான அவன கோபங்கொண்டு கிருத்
வாமாலை அணுகி மிகப் பயங்கரமான அம்புமழையைப் பிரயோ
தான ஹாரததிகயன விரைவாக வருகின்ற மிகப் பயங்கரம்
அந்தச் சரமாரியை அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் யுத்
தில் தடுத்தான பராஷதன அணுக முடியாத சரமாரியானது
தத்தில் (கிருதவாமாவினால்) தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனை நெ
கித்தடுத்தான ¹ தருஷ்டத்யுமனன கத்தியையும் கேட்கத்தை
கையில் கொண்டு அவன ரத்தத்தில் துள்ளிக் குதித்தான பிறகு,
ரைகள் ஒன்று சேர்ந்து பராஷதனும் பக்கத்தில் நெருங்கவே,
தப் பராஷதனுடைய முந்தின்செய்கையைக்கண்டு கருதவாமா வி
வாக்க கதையைக் கையில் எடுத்தான அரசரே! பிறகு, கதையை
கையில்கொண்டவனான அவன ரத்தத்தினின்று விரைவாகத் துள
குதித்து ரதமத்தியில் பராஷதனைக்காணாமல் ஸாரதியை நன
அடித்தான கூமையான முனைபுள்ள கத்தியினால் வெட்டப்பட
அந்த ஸாரதியானவன் ரத்தத்தினின்று கீழேவிழுந்தான பிற
கிருதவாமா ஸந்தோஷமடைந்து தலதவனியை உண்டுபண்
னா, பராஷதனைப்பார்த்து மறுபடியும் மறுபடியும், 'வா,
என்றும் சொன்னான் ராஜரே! அந்தப் பராஷதன யுத்தத்
கிருதவாமாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்தத் தலதவனியை
பொறுக்கவில்லை அவன் அநுத்தேதரினின்று கிளம்பி மறுபடி
தன ரத்தத்தை வந்தடைந்தான். அந்த தருஷ்டத்யுமனனே அ
கிருதவாமாவை எதிர்த்து, 'நில, நில' என்றும் சொன்னான்
ரே! பிறகு, தருஷ்டத்யுமனன கதையைக் கையிலெடுத்து ம
வில்லாளியான கிருதவாமாவை மறுபடியும் வேகத்தால் வி
வாக அடித்தான் பல்சாலையான தருஷ்டத்யுமனனால் அதிக
அடிக்கப்பட்ட அந்தக்கிருதவாமா மூர்ச்சையடைந்து கீழே வி
தான அந்தக் கிருதவாமாவை பருந்தாவாவானவன் ரத்தத்
மீது ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தை விட்டுவிட்டு வில்

1 அதிக பாடத்தில் அரை ஸலோகம் விடப்பட்டது

னறான மஹாரதனுன தருஷ்டதபுமனனோ யுத்தத்தில் சததுரு
ககண்டு கௌரவாகளை யுத்தத்தில் அம்புகளால் விரைவாகத் தடுத்த
ன. பிறகு, உமமைச் சோரதவாகளான அந்த யுத்த வீரர்கள்
ஷ்டதபுமனனுடைய அருகில் விரைவாகச் சென்றார்கள், ஸிமம்
ககலோபும செயதாக்கள் பிறகு, யுத்தம் நடந்தது

ஜமபதாவது அதயாயம்.

ஸித்தல யுத்தமும், அஸ்வத்தாமாவின் யுத்தமும் (தோற்றமும்)

ஸிராதயகியினாலும் அவ்வாறே சூரர்களான தரோணபதிபுத்திராக
லும் யுதிஷ்டிரா நான்கு பக்கங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்ப
ககண்டு, தரோணபுத்திரா, உதஸாகமுள்ளலாபோல (அவரை)
ததார கைதோரதவரான அஸ்வத்தாமா, கோரமாயிருப்பவை
ம பொன்னுலமைந்த புறகமுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்
டவைகளுமான பாண ஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டும்
தரிசி வனமையினால் பறபல மாகக்கங்களைக் காண்பித்துக்கொண்
ட, கூமைபுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான அம்புக
ல ஆகாயத்தை நான்கு பக்கத்திலும் நிரப்பிக்கொண்டும், யுத்தத்
ல யுதிஷ்டிரரைச் சுற்றி எல்லாத் திசைகளையும் நன்றாக
தவிட்டார அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய அம்புகளால் மூடப்பட்டு
ரறுமே அறியப்படவில்லை பெரிதான யுத்தமுனையானது முழு
மூடப் பாணமயமாகவே ஆகியது பரதாக்களுள் சிறந்தவரே!
வாணக கட்டுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகாயத்திலிருந்
தரதுமான அந்தப் பாண ஸமூகமானது (ஆகாயத்தில்) நிலை
தறிருக்கின்ற விமானம்போல விளங்கியது அரசரே! பிரகாசிக
த அந்தப் பாணஸமூகத்தினாலே போக்களம் மூடப்பட்டிருந்
மபொழுது மேகங்களில் நிழல உண்டானதுபோலிருந்தது சூரிய
ம காந்தியை இழந்தவனுனை பாணஸவருபமாக இருக்கின்ற
காயத்தில் அந்த ஆச்சரியத்தைக் கண்டோம் அஸ்வத்தாமாவி
டைய பராக்ஷிரமத்தைப் பார்த்து ஒரு பிராணியும் அவரை
தரத்துவரவில்லை முயற்சியுடையவனை ஸாத்யகியும் பாணடுபுத
ரான தாமராஜரும் அவ்வாறே மறற்ச சேனைகளும் பராக்ஷிர
த்தை வெளிப்படுத்தவில்லை மஹாராஜரே! அந்த யுத்தத்தில்
ஹாரதாக்கள் தரோணபுத்திரருடைய தோச்சியைக்கண்டு ஆச்சரியம்
டைந்தார்கள் அந்த எல்லா அரசர்களும் பிரகாசிக்கின்ற சூரியன்

போனற அநத அஸ்வததாமாவை எதிரில் பாபபதற்குச் சுகதிய, வாக்காளாகள பிறகு, சேனையானது கொல்லப்படும்பொழு மஹாரதாக்களான தரோணபதி குமாராக்களும் ஸாதயகியும் தாமர ம பாஞ்சாலாக்களும் ஒன்றுசேர்ந்து மருதயுபயத்தை விட்டுக் கே ஸவருபியான தரோணபுத்திரருக்கருகில் விரைவாகச் சென்றாக ஸாதயகியானவன் தரோணபுத்திரரை இருபத்தேழு பாணங்கள் அடித்து மறுபடியும் ஸுவாணத்தால் அவைகரிக்கப்பட்ட ஏழுபாண களால் அடித்தான். யுதிஷ்டிரா எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் பிரதிவீரதியன் ஏழுபாணங்களாலும் ஸருதகாமா மூன்று பாண களாலும் ஸருதகோத்தி ஏழுபாணங்களாலும் ஸுதஸோமன் ஒன்ப பாணங்களாலும் சதானீகன் ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தாக்க மறற அனேக குராகளும் நாரபுறங்களிலும் அநத அஸ்வததா வை அடித்தாக்கை. அரசரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட அ அஸ்வததாமாவோ ஸாபமபோலச் சீரிகொண்டு ஸாதயகி இருபத்தைந்துபாணங்களாலும் ஸருதகோத்தியை ஒன்பது பாண ளாலும் ஸுதஸோமனை ஐந்து பாணங்களாலும் ஸருதகாமா எட்டுப பாணங்களாலும் பிரதிவீரதியனை மூன்றுபாணங்களால் சதானீகனை ஒன்பது பாணங்களாலும் தாமபுத்திரரை ஐந்து பாண களாலும் அவ்வாறே மறறச் சூராகளை இரண்டாண்டு பாணங்கள் லும் அடித்தார அவ்வாருக்கிலே, காமையுள்ள அம்புகளாலே ஸரு கோத்தியினுடைய விலலைப்பு துண்டாக்கினா பிறகு, மஹாரதன ஸருதகோத்தியானவன் வேறுவிலலை எடுத்தது மூன்று பாணங்கள், அஸ்வததாமாவை அடித்துக் காமையுள்ள வேறு பாணங்களால் அடித்தான் மஹாஜரே! பெரியவரே! பாரதாக்களுள் சிற வரே! பிறகு, தரோணபுத்திரா சரமாரியினால் அநதச் சேனை நான்குபக்கத்திலும் முடினா பிறகு, அளவிட முடியாத மனவலி யுள்ள தரோணபுத்திரா மறுபடியும் தாமராஜனுடைய விலலை அடி துச் சிரித்துக்கொண்டு மூன்று பாணங்களால் அவரை அடித்த ராஜரே! பிறகு, தாமநந்தனா பெரிதான வேடுவரு விலை எடுத்த அறுபத்துமூன்று பாணங்களால் தரோண புத்திரரை இரண் கைகளிலும் மாரபிலும் அடித்தார ஸாதயகியோ பிறகு கோபங்ொ ண்டு யுத்தத்தில் அடிக்கின்ற தரோணபுத்திரருடைய விலலைக் க மையுள்ள ஓர் அநதசந்திரபாணத்தாலுத்து மிகவும் காஜித்தால் பிறகு, விலஅறுக்கப்பட்டவரும் சுகதியையுடையவாக்களுள் சிற வருமான தரோணபுத்திரா சுகதிஆயுத்தத்தினால் சைனேயனுடை

ரதியை ரதத்தினின்று விரைவாகத் தள்ளினா பாரதரே! பிர
பசாஸியான தரோணபுத்திரா பிறகு வேறுவிலலைடுத்து ஸாத
யைச் சரமாரியினால் முடினா பாரதரே! யுத்தத்தில் ரதத்தி
ருந்த ஸாரதி கீழேவிழுந்தவுடனே வேகத்தோடு ஓடுகின்ற அவ
டைய குதிரைகள் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவைகளாகக் காணப்பட
ன யுதிஷ்டிரரைத் தலைமையாக்கிக்கொண்ட பாண்டவவீரர்களோ
ரமையான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஆயுதம்பிடித்தவா
ருள் சிறந்தவரான அஸ்வத்தாமாவை வேகத்தோடு எதிர்த்து
அம்புகளை) வாஷித்தராகள் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவரான
ரோணபுத்திரா விரைவாக வருகின்றவர்களும் அதிககோபமுள்ள
கருமான அந்த வீரர்களை உரக்கச்சிறித்துக்கொண்டு மஹாயுத்தத்
து எதிர்த்தார பிறகு, எழுந்த அக்னியானது உலாந்தகாட்டை
பிப்பதுபோல அனேகபாணங்களாகிற ஜவாலையுடனகூடின அஸ்
வத்தாமா என்கிற நெருப்பானது சேனையாகிற உலாந்தகாட்டை
மஹாயுத்தத்தில் கொளுத்தியது பரதாக்கிற சிறந்தவரே!
ரோணபுத்திரரால் நன்றாகவாட்டப்பட்ட பாண்டுபுத்திரருடைய
ரதச் சேனையானது அந்த ஸௌமுகத்திலேயே தத்தளித்தது பர
தாக்கிற சிறந்தவரே! சூரியன் கிரணங்களால் தவிக்கச்செய்வது
ரால் தரோணபுத்திரா பாணங்களுடைய ஜவாலையினாலே பாண்டு
புத்திரருடைய அந்தச்சேனையைத் தவிக்கச்செய்தார பிராமமண
டைய பொறுமையினாலும் பாணங்களாலும் வாட்டப்படுகின்ற
ரதப் பாண்டவசேனையானது திமியினால் நதியினமுகம் கலங்குவது
பாலக் கலங்கிறது மஹாராஜரே! தூயோதனன் தரோணபுத்
திரருடைய பராக்ரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் எல்லாப்பார்த்தா
ளையும் மாண்டவர்களாகவே எண்ணினான் யுதிஷ்டிரரோ, விரை
வராகி, மஹாரதரான தரோணபுத்திரரை அடித்துக் கோபத்தோ
ம் பொறுமையோடும் அவரைப் பார்த்துக் கூறலானா.

‘யுத்தத்தில் மேனமைபெற்றவரே! உமமை வியமுள்ளவ
ரனும் பலமுள்ளவரென்றும் அஸ்திரங்களில் நல்லதோச்சியுள்ளவ
ரனும் ஸமாததரென்றும் அவ்வாறே வேகமுள்ள பராக்ரமமுள்ள
வரென்றும் அறிவேன் நீ இரதப்பலமனைத்தையும் பராஷத்
புத்தில் காண்பிப்பிராகில் அப்போழுது உமமைப் பலசாலியென
ம் அஸ்திரவிதையில் தோச்சியுள்ளவரென்றும் நாம் அறிவோம்

புத்தத்தில் பகைவர்களை நாசஞ்செய்வனான தருஷ்டத்யுமனனை பாரததபின் உமகருப பலம் சிறிதுமுண்டாகாது உமமைப பிரமணரென்று நான் சொல்லவில்லை மனிதர்களுள் சிறந்தவரே! எனனையே இப்பொழுது கொல்லவிரும்புகிறீராதலால் உமகரு அன இலலை, நன்றியறிவு இலலை பிராமமணனுக்குத் தவமும் சமதபு களும் வேண்டாம் வில் சுத்ததிரியனால் வளைக்கத்தக்கது அப்படி பட்ட நீர் பிராமமணாதமா மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! நீர் பாரதத் கொண்டிருக்கும்பொழுதே புத்தத்தில் கௌரவர்களை ஜயிப்பேரே பிராமமணாதமரே! புத்தத்தில் உமதுவிருப்பப்படி காரியத்தைச் செய்ககடவீர்' என்றுசொன்னார் மஹாராஜரே! இவ்வாறு சொல்ல பட்ட தரோணபுத்திரர் சிரித்துக்கொண்டே (புதிஷ்டிராசொல்லத் தைத்) தருநதெனையும் உணமையெனயும் எண்ணி ஒன்றும் மொழி கூறவில்லை பிறகு, தரோணபுத்திரர், ஒன்றும் மறுமொழி சொல்லாமல், கோபங்கொண்ட யமன் பிரஜைகளை (நாசஞ்செய்வது போல புத்தத்தில் சரமாரியினால் பாண்டவரை மூடினார் ஐய தரோணபுத்திரரால் அப்பொழுது மூடப்படுகின்ற அந்த புதிஷ்டிரா பெருமபடையைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைவாக விலகி அப்புற சென்றார் அரசரே! பிறகு, தாமநந்தனரான அந்தபுதிஷ்டிரா புத்தத்தைவிட்டு விலகியபின், தரோணபுத்திரர் மஹாதமாவான தாம நனருடைய விலக்கத்தால் சுமமா நின்றார் அரசரே! பிறகு, புதிஷ்டிரா மஹாபுத்தத்தில் தரோணபுத்திரரைவிட்டு ஜாகரதையுடன் கூயவராகக் குருரமான செய்கையின்பொருட்டு உமமுடைய சேனையி பிரவேசித்தார்

ஐம்பத்தோராவது அதியாயம்

(ஸந்தல யுத்தம்)

பாஞ்சாலர்களோடு கூடியவனும் சைதயாக்களும் கேகயர்களும் சூழப்பட்டவனுமான பீமஸேனனை ஸேனாபதியான காணீச கோபங்கொண்டு தானே அம்புகளால் தடுத்தான் பிறகு, காண்டே புத்தத்தில் பீமஸேனன் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதர்களான சைதயாக்களையும் காஞ்சாக்களையும் ஸருஞ்சயாக்களையும் அடித்தான் பிறகு, பீமஸேனன் ரதிகாக்களுள்சிறந்தவனான காணீச

—டுவிட்டு, ஜவலிக்கின்றநெருப்பானது உலர்ந்தகாட்டில் பிரவேசிப
துபோலக் கௌரவசேனையில் பிரவேசித்தான ஸூதபுத்திரனும்
நத்ததில் மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலாகளையும் கேகயாகளையும்
ருஞ்சயாகளையும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றான் மஹாரதர்களா
ருக்கின்ற பாரததனும் விருகோதரனும் கானனும், ஸம்ரபதகர்களுக்
ம கௌரவர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டுபண்ணி
ர்கள் அரசரே! உமமுடைய துராலோசனையினால் ஏற்பட்ட யுத்
ததில் அகனிகு ஒப்பான அந்த மூன்று வீரர்களாலே அந்த ஸூத
ரியர்கள் எரிகப்படுகின்றவர்களாகி நாசத்தை அடைந்தார்கள்
தஸரேஷ்டரே! பிறகு, தூயோதன்ன கோபங்கொண்டு நகுலனை
னபதுபாணங்களால் அடித்து அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும்
டித்தான் ஜனகிபரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பலமுள்ள உம
டைய புத்திரன் ஒருசூரத்தினால் ஸவாண்மயமான ஸஹதேவ
டைய தவஜத்தைத் துண்டாக்கினான் ராஜரே! பிறகு, நகுலனோ
பங்கொண்டு உமமுடைய புத்திரனை ஏழுபாணங்களால் அடித்
ன் ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் ஐந்துபாணங்களால் (உமமுடைய
த்திரனை) அடித்தான் பரதஸரேஷ்டர்களும் எல்லா வில்லாளிக
ளும் சிறந்தவர்களுமான அவவிருவரையும் (உமமுடைய புத்தி
ர்) கோபங்கொண்டு ஐவைந்துபாணங்களால் மார்பில் அடித்தான்
றகு, வீரனான உமமுடைய புத்திரன் பலாதகரமாக வேறு இரண்டு
ல்லங்களாலே இரட்டைப்பிளவிகளான அவர்களுடைய விறகளை
வட்டினான் (மும்முன்றுபாணங்களால் விரைவாக அவர்களை அடித்
ன் தேவகுமாரர்களுக்கொப்பான அந்த இரண்டு சூரர்களும்
நத்ததில் இந்திரவீரபோன்றவைகளும் மக்கள்கரமானவைகளும்
நத்தவைகளுமான வேறு இரண்டு விறகளை எடுத்துக்கொண்டு விளங்
தர்கள் பிறகு, யுத்தத்தில் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் ஸஹாதர
ருமான அவவிருவரும் இரண்டு மஹாமேகங்கள் மலையினம்து நீரத்
ரைகளைப் பொழிவதுபோல யுத்தத்தில் பிரதாவினம்து கோர
ன் பாணங்களை வாஷித்தாரன் மஹாராஜரே! பிறகு, மஹா
ருன உமமுடைய புத்திரன் கோபங்கொண்டு மஹாவில்லாளிக
னை பாண்டு புத்திரர்களிருவரையும் பாணங்களால் தடுத்தான் பார
ரே! யுத்தத்தில் தூயோதன்னுடைய வில்லானது வட்டமாகவே
னப்பட்டது, அம்புகளும் நான்குபக்கத்திலும் வெளிப்படுகின்
வைகளாகக் காணப்பட்டன அந்தத் தூயோதன்னுடைய அம்புக
ால் நன்றாக மூடப்பட்ட மாதரீ புத்திரர்கள் ஆகாயத்தில் மேகங்

ளால் மறைக்கப்பட்டு ஒளியை இழந்திருக்கின்ற சந்திரசூரியாக போலப் பிரகாசிக்கவில்லை மஹாராஜே! பொறகட்டுக்களுள்ளன யும் சாணையில் தீடப்பட்டவையுமான அந்தப்பாண்டுகள் சூர் னுடைய கிரணங்கள்போல எல்லாத் திருக்கணையும் மறைத்த பிறகு, அந்த ஆகாயமானது பாண்டவரூபமாகி நன்றாக மூடப் பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் அரசனுடைய உருவமானது காலனுகுடும்ப தகனுகுடும்ப யமனுகுடும்ப ஒப்பாக்க காணப்பட்டது உமது குடும்ப னுடைய அந்தப் பராக் கிரமத்தைப்பார்த்து மஹாரதர்கள் மாதிரித் திராக் கிரை மருதபுஷினுடைய ஸமீபத்தை அடைந்தவாக் கொண்டு எண்ணினார்கள் மன்னரே! பிறகு, பாண்டவர்களுடைய வேண்டியும் மஹாரதனுமான பாஷுதன் தூயோதனராஜன் இருக்கிற விட துகளுக்குச் சென்றான் பிறகு, திருஷ்டதபுமன்னன் மஹாரதர்களு ளுமாகளுமான மாதீபுத்திராக் கிரைத் தாண்டி உமமுடைய குமாரன் அம்புகளால் அடித்தான் அளவிடமுடியாத மனோபலமுடையவனு புருஷஸரேஷ்டனுமான உமமுடையபுத்திரன் கோபவசொண்டு உ கசு சிரித்துக்கொண்டு அந்தப் பாஞ்சாலயனை இருபத்தைந்துபாண்ட களால் அடித்தான் பிறகு, அளவிடமுடியாத பராக் கிரமமுள்ள உ முடைய புத்திரன் கோபமுள்ளவனாகி மறுபடியும் பாஞ்சாலய னுடையபுத்திரன் பாண்டவர்களால் அடித்து விமமநாதரு செய்தான் உ சரே! ராஜாவான் தூயோதனன் மிக்க கூமையுள்ள க்ஷேரபரத் துல அந்த தருஷ்டதபுமன்னனுடைய அம்புடன் கூடினவிலை யுத்த தில் கைப்பிடியில் வெட்டினான் பகைவாக் கிரை அழிப்பவனான் பாஞ்ச லயன் அறுக்கப்பட்ட அந்தவிலை எறிந்துவிட்டுப் பாரத்தை ஸவ க்ககூடிய புத்திரன் வேறொரு விலை வேகத்தோடு எடுத்தான் கோபத்தினால் ரகதம்போலச் சிவந்த கண்க் கிரையுடையவனும காய் படுததப்பட்டவனும சிறந்த விலலாளியுமான தருஷ்டதபுமன்ன னோபத்தால் ஜவலிக்கின்றவனபோல விளங்கினான் அந்த திருஷ்ட தபுமன்னன் பரதஸரேஷ்டனான் தூயோதனனைக் கொல்லவிரும்பி ஸ பம்போலச் சீறுகின்ற பதினாறுபாண்டவர்களை அவன்மீது பிரயோக் தான் கழுகிறகுக்கள் பூண்டவைகளும் மயிவிறகுக்களுடன் கூடினவ னுளுமான அந்தப்பாண்டவர்கள் அரசனுடைய பொன்னுலையையப் பட் கவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தான் மஹ ராஜே! அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்த உமமுடைய குமாரன் உ ந்தகாலத்தில் நன்றாகப் பூத்திருக்கின்ற மிகப்பெரிதான் பலாசம போல அதிகமாக விளங்கினான் கவசம் உடைக்கப்பட்டவனும நா

வகளுடைய வீழ்ச்சிகளால் வலிமைகுன்றியிருப்பவனுமான அந்நத
யோதனன கோபமுள்ளவனாகி ஒரு பலலத்தினால் தருஷ்டத
மன்னுடைய விலலை அறுத்தான் ராஜரே! பிறகு, ராஜாவான
யோதனன விரைவுடன் வில அறுக்கப்பட்டவனான அந்ந தருஷ
தபுமனனை இரண்டு புருவங்களின் இடையில் பத்துபாணங்க
ால் அடித்தான் கருமானால் நன்கு சாணைபிடிக்கப்பட்ட அந்ந அம
நன், தேனில் ஆசைகொண்ட வண்டுகள் மலர்ந்த தாமரைப்பூவை
லங்கரிப்பதுபோல அந்ந தருஷ்டதபுமன்னுடைய முகத்தைவிளங்
டு செய்தன பெரியமனமுள்ளவனான தருஷ்டதபுமன்ன அறுக
ப்பட்ட அந்நவிலலை எறிந்துவிட்டு வேகத்தோடு வேறுவிலையும
கிணறுபல்லங்களுடைய எடுத்ததான் பிறகு, தருஷ்டதபுமன்ன ஐந்து
பாணங்களாலே தூயோதனனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங்
காணறு ஒருபல்லத்தினாலே ஸவாணத்தாலலங்கரிக்கப்பட்ட விலலை
ம வெட்டினான் பாஷத்தன் பத்துபல்லங்களாலே உமது புத்திர
னுடைய உபகரணங்களுடன் கூடின ரத்ததையும் குடையையும்
கதியையும் கத்தியையும் கந்தையையும் தவஜத்தையும் துண்டாகக்
கிணறு எல்லா அரசார்களும் குருராஜனுடைய பொன்வளையமுள்ள
குடையும், மணிமயமாயும் மங்கலகரமாயுமுள்ள அரவக்கொடியும்
அறுக்கப்பட்டதைக் கண்டார்கள் பரதார்களுள் சிறந்தவரே!
ஹோதரர்கள் பிராதாவான தூயோதனனை ரத்ததை இழந்தவனா
வும் கவசமும் ஆபுதங்களும் தவஜமும் அறுக்கப்பட்டவனாகவும்கண்
டார்கள் அரசரே! குண்டதாரன் மனங்கலங்காமல் தருஷ்டதபுமன்ன
ராததுகொண்டிருக்கும்பொழுதே, மஹாரதனை அந்நததூயோத
னைத் தனரத்ததினமீதேற்றிவைத்துக்கொண்டு வேறு இடத்திற்
துக்கொண்டுபோனான் அரசனிடத்தில் அதிக ஆவலுள்ள காணனே,
காபங்கொண்டு, ஸாதயகியைவிட்டுவிட்டு யுத்தரங்கத்தில் தரோண
ரக்கொன்றவனும் உக்கிரமான பாணங்களுடையவனுமான அந்ந
ருஷ்டதபுமனனை எதிர்த்துக்கொண்டான் அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட
னான சைனேயன் ஒரு யானையைப் பின்புறத்தில் வேறொரு யானை
ானது இரண்டு தந்தங்களாலும் (இடித்துக்கொண்டு) செல்வது
பால் அந்நத காணனை விரைவாகப் பின்புறத்தில் அனுஸரித்துச்
சென்றான் பாரதரே! காணனாகும் பாஷத்தனாகும் நோநத்
ஹாபுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவார்களும் அதிகபலசாலிகளும்
மன்னசெல்பவார்களான அரசார்களும் பாண்டவார்களும் நம்
மச சோநதவார்களும் ஒருவனாவது யுத்தத்தில் பின்னிடுபவ

லுக்க காண்பப்படவில்லை காணன விரைவுடன் பாஞ்சாலாக்களை நோக்கிச் சென்றான் அரசரே! நரசுரேஷ்டரே! அந்த கண்ணத்தில் நடுபகலில் இரண்டு பக்கத்திலும் யானைகள் குதிரைகள் தோகளாக இவைகளுடைய அழிவு தோன்றியது மஹாராஜரே! பாஞ்சாலர்களோ, ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒரு மாததைக்குறித்து பசுள்கள் ஓடிவருவது போலக் காணனைக் குறித்து நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவுடன் எதிர்த்து வந்தார்கள் அதிரதபுத்திரனாக காணன அவவீரர்களுள் எதிரிவீரக்கின்ற தலைவர்களான பலசாலனைப் பாணஸமுகங்களாலே தேடுகிறவன்போல அடைந்தான் வயாகரகேது, ஸுசாமா, சுககிரன், சிதராயுதன், கரது, தூஜயஸ்ரோசமானன், எட்டாமவனான ஸிமமஸேனன் இவர்கள் யுத்தத்திற் பிரகாசிக்கின்ற புருஷஸுரேஷ்டனான காணனமீது விமைவாகப் பணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பெரியதோக்கூட்டத்தோடு அனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அரசனான காணன யுத்தத்தில் முயற்செய்கின்றவர்களான அந்த- எட்டுப்பாஞ்சாலவீரர்களையும் காணயுள்ள எட்டு அம்புகளால் கொன்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, பிதாபசாலியான ஸுதபுத்திரன் யுத்தத்தில் ஸமாததர்களான அனை ஆயிரக்கணக்கான மறப போரவீரர்களையும் கொன்றான் காணமிகுந்த கோபமுள்ளவனாக யுத்தத்தில் சேதிதேசத்தார்களும் மஹரதர்களும் விஷ்ணுவையும் விஷ்ணுவாமாவையும் தேவாபியையுபதரனையும் தண்டதாரனையும் சிதரனையும் சிதராயுதனையும் ஹரினையும் ஸிமமகேதுவையும் ரோசமானனையும் சலபனையும் கொன்றே அவர்களுடைய உயிரைக்கவாகின்றவனும் இரத்தத்தால் அங்குகள் நன்றாக நனைக்கப்பட்டவனுமான அந்தக் காணனுடைய சரிமானது ருத்திரருடைய சரீரம்போல அதிபயங்கரமாயிருந்த பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் காணனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் பயந்து பெரிதான (அச்சேனையை) மனங்கலங்கச்செய்கொண்டு நரபுறங்களிலும் ஓடின யானைகள் யுத்தத்தில் காணனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப் பதபல் சபதங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு வஜ்ரத்தினால் தள்ளப்பட்ட மலைகளபோல பூமியில் விழுந்தன நான்கு பக்கத்திலும் விழுகின்ற யானைகளும் குதிரைகளாலும் மனிதர்களாலும் உடைக்கப்பட்ட ரதங்களும் கொடிகளாலும் யுத்தபூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்ட யுத்தத்தில் காணன செய்ததுபோன்ற காரியத்தைப் பிஷ்மராவதரோணராவது யுத்தபூமியிலிருந்த உமமைச் சோந்த மற

ராகளாவது செய்விலலை மிருகங்களுடைய மத்தியில் ஸிமம்ம
 யமற்று ஸஞ்சரிப்பதுபோலக் காண்ப பாஞ்சாலாகளுடைய மத்தி
 ல பயமற்று ஸஞ்சரிகின்றவனாகக் காணப்பட்டான பிறகு, புருஷ
 ரேஷ்டனான ஸூதபுத்திரன் யானைகளிடத்திலும் குதிரைகளிடத்தி
 லும் ரதிகார்களிடத்திலும் காலாட்களிடத்திலும் அதிக ஹிமஸையை
 ண்பெண்ணினான் பயந்துகொண்டிருக்கிற மானகூட்டங்களை ஸிமம்
 மானது திருகுதங்களில் ஓடுமபடி செய்வதுபோலக் காண்ப பாஞ்சால
 திகாளுடைய கூட்டங்களை ஓடுமபடிசெய்தான் ஸிமமத்தை எதிரா
 து மானகள் ஓரிடத்திலும் ஜீவிககாததுபோல ஸருஞ்சயாகள் கா
 ரனை எதிர்த்து ஜீவிககவில்லை பாரதரே! அகனிமுகத்தை அடைந்து
 வவாறு விட்டிறபூசகிகள் எரிககப்படுமோ அவ்வாறே யுத்தத்தில்
 ருஞ்சயாகள் காணானுகிற நெருப்பை அடைந்து எரிககப்பட்டா
 ரா பாரதரே! காண்ப ஒருவனாலே சைத்யாகளிலும் பாஞ்சாலாகளி
 லும் சூராகளென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அனேகாக்கள் பெயரைக்
 கட்டும்படி செய்து கொல்லப்பட்டார்கள் அரசரே! காணானுடைய
 ராக்ரமத்தைக்கண்டு 'காணனிடத்தினின்று யுத்தத்தில் பாஞ்
 சாலாகளுள் ஒருவனாவது உயிரோடு விடுபடப்போகிறதில்லை' என
 மறுபுதியானது எனக்கும் உண்டாயிற்று ஸூதபுத்திரன் அடிக
 டி பாஞ்சாலாகளை யுத்தத்தில் அடித்து மிருகத்தோபங்கொண்டு
 ரதிபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான் ஐயா! பகை
 யர்களைக் கொல்பவரான யுதிஷ்டிரராஜரை தருஷ்டதயுமன்னும்
 ரொபதிபுத்திரார்களும் நூதுநூராக மறறஜனங்களும் சூழ்ந்து
 காண்டார்கள் சிகண்டியும் ஸஹதேவனும் நகுலனும் அவ்வாறே
 துலபுத்திரனான ஜனமேஜயனும் ஸாதயகியும் அனேகாக்களான பிர
 துத்திரார்களும் தருஷ்டதயுமன்னும், யுத்தத்தில் முந்திச் செல்பவாக
 ராகி, அழிகின்றவனும் அளவுகடந்த பராக்ரமமுள்ளவனுமான
 ணனைப் பாணங்களாலும் அஸ்திரங்களாலும் அடித்தார்கள் அந்த
 தத்தில், கருடன் ஸாப்பங்களை எதிர்ப்பதுபோல ஏகாகியான
 ணை அநேக சைத்யாகளையும் பாஞ்சாலாகளையும் பாண்டவாகளை
 ம எதிர்த்தான் அரசரே! தேவாங்களுக்கு அஸுரர்களோடு முற
 ரலத்தில் நடந்ததுபோன்ற கோரஸவருபமான யுத்தம் காணானுக்கு
 யவர்களோடு நடந்தது ஒன்றுசோந்தவர்களும் பெரியவில்லைபுடை
 வர்களும் சரமாரிகளைக் கூட்டங்கூட்டமாகப் பொழிகின்றவா்களு
 ளான அந்தவீரர்களை, சூரியன் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோல, ஏகாகி
 ளானகாணன் மனக்கலக்கமற்றவனாக நாசஞ்செய்தான் பீமஸேனனே

காணன பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருக்கும் ஸமயத்தில் கோட
கொண்டவனாகிய மமதனாடம்போன்ற அம்புகளாலே நான்குபக்கத்
தும் காணனை அடித்தான மஹாவிலலாளியான காணன யுத்தத்தி
ஒருவனாயிருந்துகொண்டு பாஹலீகர்களையும் கேகயர்களையும் மாத
யர்களையும் வரஸாதயர்களையும் மதரர்களையும் ஸைந்தவர்களையும் எ
ததுப போரா புரிந்துகொண்டு அதிகமாக விளங்கினான் அந்த யு
தத்தில் பீமனால் மாமஸதானங்களில் நாராசங்களால் அடிக
பட்ட யானைகள் யானைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளாகிக் கி
விழுந்த பூமியை நடுங்கச்செய்தன மஹாராஜரே! குதிரைவீர
கொல்லப்பட்ட குதிரைகளும் உயிரைஇழந்தவர்களான காலாட்க
மிசுதியாக இரத்தத்தைக் கசுக்கிகொண்டு (பூமியில்) படுத்தாக
பெரியவரே! பீமஸேனனால் விரைவாக அடிக்கப்பட்ட மஹா
முள்ள யானைகள் வஜராயுத்தத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைகளபோ
கிழேவிழுந்தன மன்னரே! வேகமுள்ளவைகளும் கிழே விழுந்திரு
கின்றவைகளுமான அந்தமஹாரதங்களால் யுத்தபூமியானது சித
கிடக்கின்ற மலைகளால் நிரப்பப்பட்டதுபோல விளங்கியது ஆயி
கணக்கான ரதிகாகளும் காலாட்களும் ஆயுதங்களால் அடிக்கப்பட
தவர்களாகவே பீமனிடத்தினின்றும் பயந்து ஆயுதங்களை வி
உயிரைவிட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் யுத்தபூமியான
பீமஸேனனுடைய அம்புகளாலே வெட்டப்பட்ட ரதிகாகளா
குதிரைவீரர்களாலும் ஸாரதிகளாலும் காலாட்களாலும் குதி
ளாலும் யானைகளாலும் நான்குபக்கங்களிலும் மூடப்பட்டதாகிய
பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டானபயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
யுத்தத்தில் உதஸாகத்தை இழந்ததாகச் செய்யப்பட்டதுமான
தத தூயோதனனுடைய சேனை முழுவதும் அசைவற்றதுபோ
நின்றது அரசரே! அந்தமஹாயுத்தத்தில் அசைவற்றதும் நெரு
கியதும் எளிமையுற்றதுமான அந்தச்சேனையானது தெளிந்த ஜ
தையுடைய தானகாலத்தில் ஸமுத்திரம் விளங்குவதுபோலச் ச
காமல நிலைபெற்றதாக விளங்கியது கோபத்தோடும் வீரயத்தோ
பலத்தோடும் கூடின உமதுபுத்திரனுடைய அந்தச்சேனையானது அ
பொழுது மதத்தை இழக்குமாடி செய்யப்பட்டு ஒளியைஇழந்த
யிற்று பரதஸ்ரேஷ்டரே! பரஸபரம் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்த இ
சேனைகளும் ¹ ரக்தவெள்ளத்தால் நான்குபக்கங்களிலும் நனைக்கப்பட

களாயின ஸூதபுத்திரன் கோபங்கொண்டவனாகப் பாண்ட
 ளுடைய சேனையைக் கொன்றான் பீமஸேனன் கௌரவசேனை
 யும் தனஞ்சயன் திரிகாததாசுருடைய பட்டையையும் நாசஞ்செய
 கள் அவ்வாறு பயங்கரமானதும் ஆச்சரியகரமான காட்சியுள்ளது
 யுத்தம் நடந்துவரும்பொழுது, ஜயசாஸிகளுள் சிறந்தவனான
 ஸூனன் சேனையினமத்தியில் அநேகஸமஸ்பதகாசுருடைய கூட
 லைக்கொண்டு பிறகு வாஸுதேவரைப்பார்த்துக் கூறலானான்
 'எனனோடுகூடப் போப்புரியப்போகிற இந்தச்சேனையானது நன்
 முறிய அழிக்கப்பட்டுவிட்டதன்றோ? இந்த ஸமஸ்பதகமஹாரதா
 பரிவாரங்களோடு ஒடுகின்றார்கள் இவர்கள் யுத்தத்தில் இறந்தி
 னகூடின தேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள் விமமத்தி
 யுடைய காணுததை மானகள் ஸஹிக்காததுபோல இவர்கள் என்
 டைய பாணங்களை ஸஹிக்கச் சக்தியற்றவர்களாகிவிட்டார்கள்
 யுத்தத்தில் ஸருஞ்சயாசுருடைய பெருமபடையானது பிளக்கப்
 பறித்து கௌரவாசுருடும் பீமஸேனனிடத்திலிருந்துண்டான பயத்
 தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி ஒடுகின்றார்கள் வாஸுதேவரே!
 ஸைனயத்தினுடைய மத்தியில் அழிக்கடி ஸஞ்சரிக்கின்ற புத்தி
 யுள்ள காணனுடைய யானைகட்டும் கச்சைக்கொடியானது இதோ
 பப்படுகிறது இந்த மஹாரதர்கள் காணனை யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்
 சக்தியற்றவர்கள் நீர் காணனைப் பகைவாக்கீர் வெல்லவில் சிறந்த
 பமுடையவனென்று அறிந்திருக்கிறீரன்றோ? எந்தஇடத்தில் கா
 ரமமுடைய சேனையைத் துரத்துகின்றோ அந்த இடத்திற்குச்
 செல்லும் திரிகாததாக்கீர் விட்டுவிடிக் மஹாரதனான ஸூதபுத்திரனை
 க்கிச் செல்லும் மாதவரே! இது எனமனத்தாகு விருப்பம்
 நகு எப்படித் தோனுகிறதோ?' என்று வினவினான்
 அந்த அராஜுனனுடைய இந்தவாராததையைக்கேட்டு, கோவிந்தா
 ரக்ச சிரித்துக்கொண்டு அவனைப்பார்த்து, 'பாண்டவ! கௌர
 வர்களுக்குறித்து விரைவாகச்செல்' என்று கூறினான். பிறகு, அன்ன
 முள்ள குதிரைகள் கோவிந்தரால் தூண்டப்பட்டவைகளாகி அர
 ணனை யுத்தபூமியில் வஹித்துக்கொண்டு உமது பெருமபடையில்
 ரவாகப்பிரவேசித்தன கேசவரால் ஓடப்பட்டவைகளும் வெண்
 நமுள்ளவைகளும் பொன்னணிகளை அணிந்தவைகளும் (சேனை
) பிரவேசிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளால் உம்முடைய
 னையானது நான்குதிசைகளிலும் பிளக்கப்பட்டது மேகத்தின்
 போன்ற முழக்கமுள்ளதும் வானரக்கொடியையுடையதும் அசை

கின்ற கொடிததுணியுடன் கூடியதுமான அந்த ரதமானது னம் ஆகாயத்தில் பிரவேசிப்பதுபோல அந்தச்சேனையில் பிரவேதது பெருஞ்சேனையைப் பிளந்துகொண்டு துழைந்தவாகளும் முள்ளவாகளும் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவாகளும் அந்தக்கேசவரும் அராஜுன்னும் மிக்க கார்தியுள்ளவாகளாக விகிஞாசுகள் யுத்தத்தில் ஸமாததாசுகளும் யுத்தயாகத்திறகாக அகப்படடுவந்தவாகளும் அவலீருவாகளும் யாசஞ்செயபவாகள விதிப்படி அழைக்கப்பட்டு யாகத்திறகு வந்திருக்கின்ற அஸு தேவதைகளபோல விளங்குகிறார்கள் கோபத்தினால் சிவந்த கணையுடையவாகளும் மஹாபலசாலிகளும் (அந்த இரண்டு) சூராக அதிக மதங்கொண்டவைகளும் தருஷ்டிஸஞ்சாரததுடன் ஸஞகின்றவைகளும் இரண்டியாணைகளபோல விளங்குகிறார்கள் கோண்டவாகளும் சிறந்தபாயமுள்ளவாகளும் அந்த இரண்டு ஷஸரேஷ்டாகளும் தலதவனியினால் கோபமுடப்பட்ட இர மஹாஜகங்களபோல அடங்காத பலமுடையவாகளானார்கள் குன்ன தோப்படையிலும் குதிரைக்கூட்டங்களிலும் துழைந்து பதைக்க கையில்கொண்ட யமனபோலச் சேனையின் மத்தியில் ஸஞதான பாரதமே! யுத்தத்தில் உமதுசேனையில் விககிரமத்தது கூடின அந்தஅராஜுன்னைக்கண்டு உமமுடையகுமாரன் ஸமசபத னுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் ஏவீனான் பிறகு, சூராக அஸ்திரவீதனையில் தோச்சியுள்ளவாகளும் எங்கும் பிரசித்திபெ வாகளும் மஹாரதாசுகளும் வில்லாளிகளும் ஸமசபதகாசுகள் ம யுத்தத்தில் ஆயிரமரதங்களோடும் முந்நாறு யாணைகளோடும் பதி லிரம குதிரைகளோடும் இரண்டுலக்ஷம் காலாட்களோடும் குநத் திரணை பாண்டுருதனனைச் சரமாரிகளால் நான்குபக்கத்திலும் மூ கொண்டு எதிர்த்தார்கள் மஹாராஜரே! பகைவாபடையைப் பவனான் அந்தப்பாரதன் யுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்பட்டவகு பாசத்தைக் கையில்கொண்ட யமனபோலத் தன் உருவத்தைப்பய மாக்க காரணபித்துக்கொண்டும் ஸமசபதகாசுகளைக் கொன்றுகொண் மிகவும் பாரக்கத்தக்கவனான பிறகு, கிரீடியினால் மின்னலபோ பிரகாசிக்கின்றவைகளும் ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட களும் பானாங்களால் ஆகாயமானது மூடப்பட்டு இடைவெள் றதுபோல ஆயிரறு பிரபுவே! கிரீடியினுடையவில்வினால் வி பட்டவைகளும் ஸாப்பங்களபோல நன்றாக விழுகின்றவைகளும் பெரிய அம்புகளால் எல்லாம் மூடப்பட்டுப் பிரகாசித்தது அ

து அரிய பராகிரமமுள்ள பாண்டவன் ஸவாணககட்டுள்ளவை
ம கோரமானவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் படிவானகணுக
ள்ளவைகளுமான பாண்டுகளை எல்லாததிகஞ்சுகளிலும் பிரயோ
தான பாததனுடைய கையுறையிலேமோதும் ஒலியினால் ஜனந
பூமி, ஆகாயம், எல்லாததிகஞ்சுகள், கடல்கள், மலைகள் இவைக
ல்லாம் வெடிககின்றனவென்று எண்ணினார்கள் மஹாரதனை
நதேயன் பதினாபிரம அரசாக்களைக்கொண்டு ஸம்சபதகாக
டய பரபக்ஷத்தைநோக்கி விரைவாகச்சென்றான் பாததன்
போஜாகளால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட பரபக்ஷத்தையடைந்து இந்நிரன்
ராகளை அழித்ததுபோலச் சேனையைப் பலலககளால் அழித்
தனைக் கொல்ல வருகின்ற பகைவார்களுடைய சஸ்திரங்க
ள் கைகளுடன் கூடின புஜங்களுடும் அவ்வாறே தலைகளையும்விரை
ப பலலத்தினால் துண்டாக்கினான் நான்குபக்கத்திலும் காற்றி
பலகிள்கள் முறிக்஑ப்பட்ட மரங்களபோல அவர்கள் ஆயுதங்
பிழந்து வெட்டப்பட்ட அங்கங்களோடும் அங்கங்களின் உறுப
ளோடும் பூமியில் விழுநதார்கள் யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள்,
ாட்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுகின்றவனான அர
னை ஸுதக்ஷிணனுக்கு இளையஸஹோதரன் எதிர்த்துச் சர
யினால் வாஷித்தான அநதப் பாததன், (பாண்டுகளைப்) பிர
கிகின்ற அநத ஸுதக்ஷிணனது இளையஸஹோதரனுடைய பரி
தம்போன்ற இரண்டுக்கைகளையும் இரண்டு அரத்தசந்திரபாணங்க
அறுத்துப் பூண்சந்திரனபோல பிரகாசிக்கின்ற முகத்துடன்
னதலையையும் ஒருக்ஷரத்தினால் அறுத்தான பிறகு, தன்னி
தின்னு உண்டான ரகத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அந
தலையானது வஜ்ராயுத்தத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மனோசிலையுமான
பினுடைய சிகரம்போல வேகத்துடன் கீழேவிழுநதது காம
ஜர்கள், உன்னதனயிருப்பவனும் தாமரைபித்தம்போன்ற கண
யுடையவனும் மிக இனிய தோற்றமுள்ளவனும் பொற்றான
ன்றவனும் கொல்லப்பட்டவனுமான ஸுதக்ஷிணனுடைய இளைய
ஹோதரனைப் பிளக்கப்பட்ட மஹாமேருவைப்போலக் கண்டார்கள்
கு, கோரமும் மிகக் ஆச்சரியகரமுமான யுத்தம் மறுபடியும் உண
யிது அநதயுத்தத்தில் சண்டைசெய்கின்ற யுத்தவீரர்களுக்குப்
பல அவஸதைகள் உண்டாயின அரசரே! பாததனுடைய அம்
ராலே அடிக்஑ப்பட்டு இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட காமபோஜ
சத்துக் குதிரைகளாலும் யவனர்களாலும் சகாகளாலும் அப்பொ

முது எல்லாம் ரகதமாகியது மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும் காண்
பீமஸேனனும் கோபததுடனகடியவாகளாகவே, குதிரைகளும்ஸ
களும் கொல்லப்பட்ட ரதங்களாலும் குதிரைவீரர்கள் கொல்லப
குதிரைகளாலும் பாகர்கள் அழிக்கப்பட்ட யானைகளாலும் யானைகள
கப்பெற்ற மஹாமாதரர்களாலும் அரசர்களுக்கு அநயோநயம் பய
மான விநாசமடைநாயிற்று அநதக்கௌரவசேனையின் பக்கிக
யும்பக்கமும் வதம்பண்ணப்படுககால், அதிகமதங்கொண்ட தே
புத்திரா, பொன்னுல அலங்கரிக்கப்பட்டபெரிதானவிலை அசை
கொண்டு சூரியன் தன்னுடைய கிரணங்களை எடுப்பதுபோலக்
மானபாணங்களை எடுக்கின்றவராகவும் விரைபவராகவும் ஜயச
ளுள் சிறந்தவனுள் அர்ஜுனனை எதிர்த்தார உலகத்தை ஆச
படுமபடிசெய்கின்றவர்களும் உத்தமமான கீர்த்தியை விரும்பு
வார்களும் தாமப்புத்திரருடைய ஸ்வேஹாதராகருமான அவநிரு
கும் ஜயத்தில் நிசையமில்லாத பெரும்போ நடந்தது அர்ஜுன
ஸேனன் காணானுகிய மூவரும், முறையே, சுறுசுறுப்புள்ளவாக
ஸம்சபதகர்களையும் கௌரவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் அம்பு
நாசஞ்செய்தார்கள் மஹாராஜரே! ஸேனமுக்கமானது அவவாறு
ருகப் பிரிந்திருக்குந் தருணத்தில், அரசர்களுக்குக் கோரமான
மும் இவ்விதமான விநாசமும் நோந்தன ” என்று கூறினான்

ஜம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸம்சப்தகர்களோடு பேரீடூரிகின்ற அர்ஜுனனை, அஸ்வதீ
யுத்தஞ்செய்வதற்காக அழைத்ததும், அவ்விருவருக்கும் யுத்தம்

திருதராஷ்டிரன், “ ஸஞ்சய ! அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப
ளோடு எவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது ? ஸுதபுத்திரனுனகாணனு
பாஞ்சாலர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம் நடைபெற்றது ? அஸ்வதீ
வுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் என்னைச்சோந்த மறவீரர்களுக்கும்
டவர்களுக்கும் நடந்த யுத்தத்தையும என்னக்குச்சொல்லவாயாக ” எ
வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“ அரசரே! வீரர்களுக்குத் தேக்கங்களையும் பாவங்களையும்
கின்ற யுத்தமானது பகைவர்களோடு நடந்தவிதத்தைச் சொல
றேன் , என்னிடத்தினின்று கேளும் பகைவர்களைப் பிடிப்பவ

தன், பெருங்காற்று ஸமுத்திரத்தைக் கொந்தளிச்செய்வது ஸமுத்திரத்திற்கு ஒப்பான ஸமசபதகாகளுடைய பட்டையில் து அதனைக் கொந்தளிக்கச்செய்தான தனஞ்சயன் கூமை பலலங்காளே பூண்சந்திரனபோலப் பிரகாசிக்கின்ற முக ளவைகளும் அழகியகண்களையும் புருவங்களையும் பற்களையும் யவைகளுமான வீராகளுடைய தலைகளை அறுத்தது காம்பில் தாமரைமலர்கள்போன்ற அவைகளால் பூமியை வீரையாகமுடி அாஜுனன் யுத்தத்தில் நன்கு உருட்சியாயிருப்பவைகளும் வைகளும் புஷ்ப யுள்ளவைகளும் சந்தனத்தினாலும் அகிறசாந லும் அலங்காசிக்கப்பட்டவைகளும் ஆயுதங்களுடன் கூடியவை கையுறைகளணிந்தவைகளும் ஐந்துதலைநாகம்போன்றவைகளு பகைவாருளுடைய கைகளை சங்குசங்களால் வெட்டினான் பாண ர தேரிற்பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளையும் அவைகளைத் தவிர மற களையும் ஸாரதிகளையும் கொடிமரங்களையும் விறகளையும் அம்பு யும் கைகளையும் மிகக் கூமைபுள்ள பலலங்களால் துண்டாக்கி அரசரே¹ அாஜுனன் யுத்தத்தில் அனேக ஆயிரம் அம்புக ல் ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரையினமீது ிருக்கின்ற வீரர்களையும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் ற வீரர்கள் மிகக் கோபங்கொண்டு பெளவனவயதுள்ள பசுவின் தமாகக் காண்கின்றவைகளும் அடங்காத மதங்கொண்டவை ளான விருஷபங்கள் கொம்புகளால் (பகைக்காரனையை முட்டுவது) லத் துன்பஞ்செய்பவனும் கோபமுள்ளவனுமான அாஜுனனை ததுச் சென்று அம்புகளால் அடித்தார்கள் முவுலகங்களையும் பதற்காக அஸுரர்களுக்கு இரதிரனோடு எதிர்த்து யுத்தம்நடந ிபால் அந்த அாஜுனனுக்கும் அந்த ஸமசபதகாகளுக்கும் மயிர ற்குமபடியான யுத்தம் நடந்தது. அந்த அாஜுனன் சததுருக்க டயஅஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால் நான்குபக்கத்திலும் தடுத்து ாகபாணங்களாலே விரைவாக அடித்து (அவாக்குடைய) உயி கவாரதான அாஜுனன் காற்றானது பெரியமேகங்களைச் சிதறச் வதுபோல ரதங்களை¹ தரிவேணுவும் சகரமும் அச்சம் வெட ட்டவைகளாகவும் போர்வீரர்கள் கொல்லப்பட்டவைகளாகவும் கிகளும் ஆயுதங்களும் அம்புபெட்டிகளும் கொடிகளும் அழிச ட்டவைகளாகவும் கட்டுசகயிறுகளும் கடிவாளங்களும் தண்டந றன்கு அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் தரிவேணுக்களையும் ஏாக துரோணபாவம் 601-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

காலங்களையும் இழந்தவைகளாகவும் தோததடடும் நுகமுமசரிந்த
ளாகவும் ¹ அக்ஷப்பிரமண்டலங்கள் மிகநுழைவவைகளாகவும் து
துண்டாகச் செய்துகொண்டு பாபபவருக்கு ஆசராயகரமும
துருக்களுக்குப் பயங்கரமுமாயிருக்கின்றசெய்கையை ஆயிரம் ப
ரதார்களுக்குச்சமமாகச் செய்தான் வித்தாக்கள தேவரிஷிகள் இ
ருடைய கூட்டங்களும் சாரணர்களும் ஸ்தோத்திரங்கு செய்தா
தேவதூதர்புகள ஒலித்தன கேசவராஜுனாகளுடைய மு
பூமாரிகளும் வீழ்ந்தன அசரீரவாக்ரும, 'சந்திரன், அக்னி,
சூரியன் இவர்களுடைய காரதியையும் தேஜஸையும் பலததையு
காசத்தையும் எப்பொழுதும் முறையே தரிக்கும் வீரர்களான
வராஜுனாக்கள் இவர்களே முறகாலத்தில் பிரமமருத்திரர்கள்
றிருந்ததுபோல ஒரே ரத்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இரத இ
வீரர்களும் எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் சிறந்தவர்களான நரநாரா
தர்கள்' என்று மொழிந்தது பாரதரே¹ இவ்வாறான இரதப்
ஆசராயத்தைக் கண்டும் கேட்டும் அரவத்தாமா மிக்க
கொண்டு யுத்தத்தில் கிருஷ்ணராஜுனாக்களை விரைவாக எதிரா
பிறகு, ஹேரணபுத்திரா அட்டஹாசஞ்செய்துகொண்டு பகை
அழிச்சுக்கூடிய அம்புகளைத் தொடுக்கின்ற பாண்டவனை அம்புகளு
கூடிய கையினால் சண்டைக்கு அழைத்தது, 'வீர! நீ இச்சமய
வந்து எதிர்த்திருக்கின்ற என்னைத் தகுந்த அநிதியாக நினைப
தில் எல்லாவித்தத்தினாலும் எனக்கு இப்பொழுது யுத்தம் எ
விருந்தைக்கொடு' என்று சொன்னான் ஆசராயபுத்திரரால் யு
செய்யும் கிருபபத்தோடு இவ்வாறு அழைக்கப்பட்ட அாஜ
தனை நன்குமதித்தான், ஐனாததனரைப்பார்த்துமஇவ்வாறு
னான 'மாதவரே! ஸம்சபதகாக்களை நான் கொல்லவேண்டும்
வததாமாவோ யுத்தத்திற்கு என்னை அழைக்கிறா இச்சமய
எதை முதலில் செய்யவேண்டுமோ அதை எனக்குச் சொ
தேவரீருக்கு கிருபபமிருந்தால் எதிரகொண்டு ஆதிதயம்கொடுப
என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட மாதவா, யாக
சினையென னும் வேதாங்கத்தில் கூறியமுறைப்படி அழைக்கப
இரதிரனை வாயுவானவன் கொண்டு வந்துசோப்பதுபோல அழை
பட்ட பாரதனை அரவத்தாமாவின்பகத்ததை அனுகுமபடி
தார கேசவா, ஒரேமனத்தையுடையவரான அரத அரவத்தாப

¹ ரத்தத்திலுள்ள நீடத்திலும் அச்சிலும் சோததுஇசைக்கப்பட
கிற கட்டைகளின் ஸமுகம்

முதது, 'அஸ்வததாமாவே! ஸதிரமாயிருநதுகொண்டு விரைவாக
நகககடவீர் ஆயுதங்களைபும நீர் ஸஹிததுககொள்ளும் வேலைக
களுககு யஜமானனிட சோறதுககடனைக கழிப்பதற்கு இஃ
ரோ காலம்! பிராமமணாகளுடைய விவாதம் ஸுசக்ஷமமானது
திரியாகளுடைய வெற்றிதோல்விகள் ஸுசக்ஷமமானவைகள்
ததனுடைய திவ்யபூஜையை மயக்கத்தினால் பொருமலபோ
கில நீர் முடிவைவிருமபித திடமாயிருநதுகொண்டு இப்பொழுது
ஂனனோடு போப்புரிவீராக' என்று சொன்னா வான்ஸுதேவ
இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பிராமமனோததமா 'அவ்வாறே
டும்' என்று சொல்லிக் கேசவரை அறுபது நாராசங்களாலும்
ஂனனை மூன்றுநாராசங்களாலும் அடித்ததா அரஜுனன் மிக
படுகொண்டு மூன்றுபாணங்களால் அந்தஅஸ்வததாமாவின்னுடைய
லைத துண்டாகுகினுன தரெளணியானவா மிகக்கோரமான
று வில்லை எடுத்தது நானேற்றி நிமிஷத்தினுள் பாண்டுநரதனனு
ஂனனையும் வஸ்ுதேவபுத்திரசான் கேசவரையும் ஆயிரம்பாணங்
லும் முந்நாறு பாணங்களாலும் அடித்ததா பிறகு, முயற்சி
யவரான தரோணகுமாரா ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்
ககாகவும் லக்ஷக்கணக்காகவும் பாணங்களைப் பிரயோகித்து அர
ரனை ஸதம்பிக்கச் செய்ததா ஐயா! பிரமமவாதியான அஸ்வத
ரவின்னுடைய அம்பருத தூணியினினறும் வில்லினினறும் நான்
ற்றினினறும் விரல்களினினறும் இரண்டு கைகளினினறும்
ண்டு உள்ளங்கைகளினினறும் மார்பினினறும் முகத்தினினறும்
கினினறும் சுண்ணினினறும் இரண்டுகாதுகளினினறும் தலையி
றறும் அங்கங்களினினறும் ரோமங்களினினறும் கவசங்களினின
ரத்தத்தினினறும் தவஜத்தினினறும் பாணங்கள் வெளிப்பட்டன
ரணபுத்திரா பெரிதானபாணவலையினால் மாதவரையும்அரஜுனனை
டடி ஸந்தோஷமுள்ளவராகப் பெரிய மேகக்கூட்டத்தினுடைய
முழுகமபோன்ற சபதத்தோடு ஸிமமநாதஞ் செய்ததா மஹா
ரே! தரெளணியினால்விடப்பட்டு நான்குபக்கத்தினினறும் வந்து
கின்ற அந்தப் பாணங்களால் ரத்தத்திவிருக்கின்ற அந்தக் கிருஷ்
ஜுனா இருவரும் நன்றாக மூடப்பட்டார்கள் பிறகு, பிரதாப
ியான அஸ்வததாமா யுத்தத்தில் அந்தமாதவா பாண்டவன் இரு
ரையும் கூடாமையுள்ள அனேக அம்புகளாலே அசைவற்றவர்களாகச்
பதார சராசரங்களுக்கு ரக்ஷகர்களான அவ்விருவரும் பாணங்
ால் நன்றாக மூடப்பட்டார்கள்என்பதைக் கண்டு ஜங்கம்ஸதாவரம

அனைத்தும் ஹாஹாகாசம்கொண்டன வித்த சாரணாகளுடைய
டங்கள் நான்கு பக்கத்தினினமும் வந்தன, 'இப்பொழுது உலகம்
கரு சேஷமமானது உண்டாகுமா' என்றும்சொல்லின் அரசரே
தத்தில் கிருஷ்ணாஜுனாகளை மூடுகின்ற தரோணபுத்திரருக்கு
டானதுபோன்ற பராக்ஷிரமம் எனனால் இதற்குமுன் பராக்ஷப
தேயிலில் மன்னரே! யுத்தத்தில் ரதிகாக்களுக்குப் பயத்தை உ
பண்ணுகிற தரோணியினுடைய விலகின் சபதத்தைக் காண்க
விமமத்தினுடைய சபதத்தைப்போலப் பலதரம் கேட்டேன்
தத்தில் இடமாகவும் வலமாகவும் ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் (அம்புகள்
தொடுப்பவருமான இந்த அஸுவததாமாவினுடைய விலகி
நானாகயிருந்து மேகத்தினுடைய மின்னல்போல விளங்குவ
சாணப்பட்டது சூறுசூறுபுடன் காயத்தைச் செய்பவனும
மான கைப்பிடிபுள்ளவனும பாண்டுநந்தனனுமான அந்தத் த
சயன் அப்பொழுது அதிகமதிமயக்கத்தை அடைந்து பார்த்துக்
யிருந்தான், யுத்தகளத்தில் விக்ஷிரமத்துடன் இடமாகவும் வ
வும் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும (அம்புகளைப்) பிரயோகிக்கின்றவனு
தன்னுடைய பராக்ஷிரமத்தை யுத்தத்தில் அந்த அஸுவததாமா
கவரப்பட்டதாக எண்ணினான் வேந்தரே! பிறகு, யுத்தத்தில்
விதமான காயத்தைச் செய்கின்ற தரோணபுத்திரருடைய ஸ
மானது ருத்திரருடைய சரீரம்போலப் பராக்ஷமுடியாததாயிருந்
அரசரே! பிறகு, அந்த யுத்தத்தில் தரோணபுத்திரா விருத்தியி
ந்து குருதிபுத்திரனும் குறைவுபடவே, ரோஷமானது கிருஷ்ண
வந்தடைந்தது அரசரே! அந்த வாஸுதேவா, ரோஷத்தால்
மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கண்ணினால் எரிக்கின்றவாபோல யுத்த
தரோணபுத்திரரையும் பலஞ்ஞையும் அடிக்கடி பார்த்தா

பிறகு, கண்ணபிரான, கோபங்கொண்டு பார்த்தனை நே
'பாரத்' குருதிபுத்திர! யுத்தத்தில் தரோணபுத்திரா உன்னை
பொழுது மீறியதை உன்னிடத்தில் ஆச்சரியமாக எண்ணுகிறே
உன்னுடையகைப்பிள்ளை காண்டவமானது சித்தரிப்போகாமலிரு
றதா? கைப்பிடி நடுவாமலிருக்கின்றதா? வீரயமானது முன்கே
இருக்கின்றதா? உனக்கு இருக்கைகளுடைய பலமும் முன்போ
கின்றதா? பாண்டவாக்களுள் சிறந்தவனே! யுத்தத்தில் தரோண
திரரை அதிக ஆண்மையுள்ளவராகக் காண்கிறேன் குருபுத்
என்று இவரைச் கௌரவித்துக்கொண்டு போரில் உபேசைஷ
யாதே பாரதத்! உபேசைஷசெய்வதற்கு இது ஸமயமன்று' எ

னபுடன இவவசனத்தைக் கூறினா அரஜுனன், 'மாதவரே! ன விஷயத்தில் குருபுத்திரருடைய துஷ்டஸம்பாவத்தைப்பாரும் முடிமயமானவீட்டில் பிரவேசிக்கச்செய்து நம்மை மாண்டவாக ளன்று எண்ணுகிறா சிதைக்கிறாலும் பலத்தினாலும் இதோ ன இவரைக் கொல்ல ஸங்கலபித்துவிட்டேன்' என்றுகூறினான். அவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, பரதாசனாள் சிறந்தவனான அரஜுனன் புத்த அஸ்வத்தாமாவினுடைய வில்லையும் குடையையும் கொடித் தரணியையும் தாழைமடல்போன்ற வடிவமுள்ள சகதியையும் சிறந்த தாபுத்தத்தையும் கருமானால் சாணையிடப்பட்ட பலலங்காளால் துணாககினான் அரஜுனன் அஸ்வத்தாமாவினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட முடிகள் ஒவ்வொன்றையும் முடிமுன்னருகத் துண்டாககி, காற்றானது னியைநாசம்செய்வதுபோல நாசம்செய்தான் பிறகு, பாண்டவன் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் சதங்கலோடும் யாணைகளோடும் வஜங்கலோடும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களோடுங்கூடின ஸம்சப தாசனை மறுபடியும் உக்கிரமான பாண்டவர்களால் அடித்தான் அந்த ததரங்கத்தில் அப்பொழுது பறபல ரூபமுடையவர்களாகக் காணப் பட்ட ஜனங்கள் அந்தபுத்தத்தில் தாங்களை தங்களைப் பாண்டவர்களால் டப்பட்டவர்களாக எண்ணிக்கொண்டார்கள் காண்டவத்தினால் டப்பட்டவைகளும் பறபல உருவமுள்ளவைகளுமான அந்த அம்பு ன புத்தத்தில் ஒருகரோசத்தாக்கு அப்புத்தத்திலுள்ள யாணைகளையும் னிதாசனையும் கொன்றன காட்டில் கோடாவினால வெட்டப் பட்ட இலவமரங்களபோல மத்தத்தைப் பெருகுகுசினற யாணைக் குடைய துதிகைகள் பலலங்காளால் அறுக்கப்பட்டு விழுந்தன பிறகு, மலைபோன்ற அந்த யாணைகள் மாவுத்தார்களோடு இரதிர வடைய வஜராபுத்தத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளுடைய கூட்டங ளபோலக் கீழேவிழுந்தன தனஞ்சயன் நனகுபழக்கப்பட்ட வேக ளள்ள குதிரைகளோடு கூடியவைகளும் புத்தத்தில் கெட்டமதங காண்டவீரர்களால் வீற்றிருக்கப்பட்டவைகளும் ¹ கந்தாவநகரம் பானற உருவமுள்ளவைகளும் நன்றாக அமைக்கப்பட்டவைகளு ளான சதங்கலோப் பாண்டவர்களால் துண்டுதுண்டாகச் செய்து சத ருக்களினமீது அம்புகளைப் பொழிந்தான் அவன் நன்றாக அலங் கிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களையும் காலாட்களையும் கொன்றான் னஞ்சயனாகிற பிரளயகாலத்துச்சூரியன் வறட்சி அடைவக்கக

1 பீஷ்மபர்வம், 402-ம் பக்கத்திலும் துரோணபர்வம் 72, 566-ம் பக்கத்திலும் குறிப்பிற் காண்க

கூடாததான் ஸமசபதகாகளாகிற மஹாஸமுததிரததைக் கூடாது
புள்ள அம்புகளாகிற கிரணங்களால் வறளச் செய்தான் மறுபடியு
அராஜுன்ன விரைவுள்ளவனாக மிகவேகமுள்ளவைகளும் வஜராயுத
திறகு ஒப்பானவைகளுமான நாராசங்களால் இருதிரை பாவததைத்
பிளப்பதுபோல தரோணபுத்திரராகிற பெருமலையைப் பிளந்தான்
கோபங்கொண்டவரான ஆசாராயகுமாரர் புத்தமசெய்ய விரும்பி
குதிரைசளுடனும் ஸாரதிகளுடனும் கூடின அந்த அராஜுன்னம்
பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு புத்தமசெய்வதற்காக எதிரி
வந்தார் பாரததன் அந்த அம்புகளை வெட்டினான் பிறகு, அஸ்வ
தாமா மிருதகோபங்கொண்டு நற்குணமுள்ள அகிதிகு வீடனை
(=வீட்டிலுள்ளபொருள்களை) அப்பணம்செய்வதுபோல அம்பரு
துணியை (=துணியிலுள்ள அம்புகளை) அராஜுன்னுகளே அப்
பணஞ்செய்தார் பிறகு, பாண்டவன், பரதிலைவைக்கத்தக்காத
களைவிட்டுப் பரதியில் ஏறலுக்கொள்ளத்தக்க யாசகளைக் கொண்
யாளியானவன் நாடுவதுபோல ஸமசபதகாகளைவிட்டு தரோணபு
த்திரரை எதிர்த்துவந்தான் ராஜரே! ஸமசபதகாகள் மஹாத்மா
ளான அவ்விருவருடைய புத்தததைதழும் பாரததுக்கொண்டே நி
றார்கள்

ஐம்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

(அராஜுன்னால் அஸ்வத்தாமா தோல்வி அடைந்தது)

பிறகு, சுககிரை பிரகஸ்பதி இவர்களுடைய தேஜஸ்தீபான
தேஜஸையுடையவர்களான அராஜுன்ன அஸ்வத்தாமா இருவருக்கு
ஆகாயத்தில் நஷ்டதிரததை லக்ஷ்யமவைத்துச் சுககிரைகளும் பி
ஹஸ்பதிகளும் புத்தமநோரத்திப்போல புத்தம நோரத்து ஜவ
கின்ற பாணங்களுடைய கிரணங்களால் ஒருவரையொருவர் நன்
துபிக்கச்செய்கின்றவர்களான அவ்விருவரும், உலகத்துக்குப் பயத
உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் வகரகதிகளை அடைந்திருப்பவைக
மான இரண்டு கிரஹங்களபோலிருந்தார்கள் பிறகு, அராஜு
அஸ்வத்தாமாவை நாராசங்களால் இரண்டு புருவங்களுக்கும் இ
யில் நன்றாக அடித்தான் அந்த தரோணி அதனால் மேலநோக்
கிரணங்களுடைய சூரியனபோல விளங்கினார் பிறகு, அஸ்வத்
மாவின் அநேக அம்புகளால் மிகவும் அடிக்கப்பட்டிருந்த
ஜுனர்கள் தம்முடைய கிரணஸமூகங்களால் மலராதிருக்கிற

நாதகாலத்திலுள்ள இரண்டுசூரியாகளபோலப் பிரகாசித்ததாகள
 மரு, அராஜுன்ன, வாஸுதேவா அவமதிக்கப்படவே, அஸ்வத்ததா
 வினமீது நான்குபக்கங்களிலும் பரவக்கூடிய அஸ்திரத்தைப் பிர
 பாகித்தான தரோணபுத்திரரும், வஜ்ராயுத்தத்துக்கும் அகனிக
 ம யமதண்டத்துக்கும் ஒப்பான அம்புசளால் (அராஜுன்ன) அடித
 ரா அதிகதேஜஸையுடையவரும் மிகவும் பயங்கரமான செய்கை
 ளளவருமான அந்த அஸ்வத்ததாமா, அடித்தால் யமனைபுற துன
 ததை அடைவிப்பவைகளும் நன்குவிடப்பட்டவைகளும் அதிதீவர
 னான வேகமுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் கேசவரையும் அராஜுன
 ாயும் மாமஸ்தானங்களில் அடித்ததா அராஜுன்ன போராபுரினிற
 ரோணபுத்திரருடைய பாணங்களை உறுதியான புங்கமுள்ளவைக
 ளும் அவற்றிலும் இரண்டுமடங்குள்ளவைகளுமான அம்புகளால் நன
 கத்தடுத்தது குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடுங் கொடியோடுங்கூடின
 நந்த வகவீரரைத் தடுத்தது ஸம்சபதகாசுருடைய படைபைக் குறித்
 த சென்றான் அவன், நன்றாகப் பியோடுகெடப்பட்ட அம்புகளால்,
 மங்காட்டாதவாகளும் நிற்பவாகளுமான பகைவாசுருடைய விறகளை
 ம பாணங்களையும் அம்பறத்தூணிகளையும் விலவிறகடிய நான
 பிறுகளையும் உள்ளவகைகளையும் புஜங்கலையும் கையிலிருந்த சஸ
 ரத்தையும் சூடைகளையும் கொடிகளையும் குதிரைகளையும் தேரின
 ரகசாலையும் ஆடைகளையும் மால்களையும் பூஷணங்களையும் கேடகங
 ளையும் அழகிய கவசங்களையும் அவர்களின் தலைகளையும் பலாதக
 தது வெட்டினான் மிக்க ஸன்குமுடையவைகளும் நல்ல முயற்சி
 ளள நரவீரர்களால் ஏறப்பட்டவைகளுமான ரதங்களும் குதிரை
 ளும் யானைகளும் பாரததனால் விடப்படும் அநேக அம்புகளாலே
 அடித்துத் தள்ளப்பட்டு அந்த நரவீரர்களோடுகூடவே அழிந்தன
 ாராஜுன்ன தாமரைமலருக்கும் சூரியனுக்கும் பூண்சந்திரனுக்கும்
 பப்பான முகமுள்ளவைகளும் கிரீடங்களாலும் புஷ்பமாலைகளாலும்,
 பூபரணங்களாலும் விளங்குகின்றவைகளுமான பகைவாசுருடைய
 லைகளைப் பலலங்களாலும் அரத்தசந்திரபாணங்களாலும் சுஷுரங்க
 ாலும் ஓயாமல் நன்குஅறுத்துத் தள்ளினான் பிறகு, தேவசத்தருக
 ளான அஸுரர்கள் போன்றவாசுருடைய வீரர்களுமான கலிங்காக
 ளும் வங்காசுருடைய அங்காசுருடைய கிஷாதாசுருடைய, அஸுராசுருடைய
 யானைகளபோலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் பலமும்கோபமும்கூடி
 டுத்ததாற்போன்றவைகளுமான யானைகளுடன் பாண்டவனைக்கொல்ல
 ிருமபி எதிர்த்துவந்ததாகுள் பாரததன் அந்த யானைகளுடைய

கவசங்களையும் தோலங்களையும் துதிகைகளையும் யானைவீரர்களையும் வெட்டினான் அந்தயானையினின்று கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் வஜரத்தினாலழிக்கப்பட்ட மலைச்சிகரங்களபோல விழுந்தன அந்ஸம்சபதர்கள் முறிய அழிக்கப்பட்டவுடன், காற்றினது பெர்மேகமண்டலங்களால் உதிககின்ற சூரியனை மூடுவதுபோலக் கிரியானவன் உதிககின்ற சூரியனுடைய வாணம்போன்ற வாணமுள்ள பாணங்களால் குருபுத்திரரை மூடினான் பிறகு, அஸ்வத்தாமா, கமையுள்ள அம்புகளால் அாஜுன்னனுடைய அம்புகளை நாசஞ்செய்த மேகமானது மாரிககாலத்தில் சந்திரசூரியர்களை ஆகாயத்தில் மறைப்பதுபோல அாஜுன்னையும் வாஸுதேவனையும் நன்றாகமூடி ஸியநாதுஞ்செய்தார அந்தவீரர்களால் எதிர்த்துவந்து ஆயுதங்களாலழிக்கப்பட்ட சூரதிபுத்திரனான அாஜுன்ன பாணாந்தகாரத்தை விரைகச சேறித்துச் சிறந்தபொறகட்டமைந்த அம்புகளால் அந்த அஸ்வத்தாமாவையும் உமமைச்சோரந்தஅந்தவீரர்களையும் மீண்டும்அடித்ததால் பாணங்களை எடுப்பவனும் ஸந்தானம் செய்பவனும் பிரயோகிப்பவனும் ஸவயஸாசி ரத்தத்தில் காணப்படவில்லை ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும்காலாட்களையும் ஒன்றோடொன்று நன்றாகமோதி கொண்டிருக்கின்ற சரீரங்களையுடையவைகளாகவும் சொல்லப்படவைகளாகவும் கண்டார்களு தரோணபுத்திரர் விரைப்பவராகிச் சிறப்பததுநாராசங்களை வேகமாகத்தொடுத்தது ஒருபாணம்போலப் பிரயோகித்ததா அவைகளுள், ஐந்துபாணங்கள் அாஜுனை எதிரில் அடித்தன நல்லகட்டுக்களுடனகடின ஐந்துபாணங்கள் அச்சத்தைப்பித்தன தனாவேதத்தை அழிந்தவரான அந்த அஸ்வத்தாமாவின் அவவாறு அவமதிக்கப்பட்டவாகளும் அந்த அம்புகளாலே அழிக்கப்பட்டு ரகத்ததைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறவாகளும் குபேரனு இரதிரனும் போன்றவாகளும் எல்லா மனிதர்களுள்ளும் சிறந்தவாளுமான அவவிருவர்களையும் யுத்தத்தில் மாண்டவாக்களென்றே மற்றவர்கள் எண்ணினார்கள் பிறகு, தசாஹாகளுக்கு நாதரான பூகிருஷ்ணபகவான், அாஜுனைப் பார்த்து, 'ஏன் அாஜகரதையாயிருக்கிறாய்? இந்தப் போர்வீரரைக் கொல் இவா உபேக்ஷிக்கப்பட்டா சித்திசெய்யப்பட்டாத கஷ்டமான வியாதிபோலத் தோஷத்தை விளைவிப்பாரன்றோ?' என்று சொன்னான்

ஊகமுள்ள கிரீடியானவன், அச்சத்தைப் பார்த்து, 'அவவாடே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு அட்டஹாஸஞ்செய்து விரைவாக காண்டவத்தினின்று விடப்படுகின்றவைகளும் கோபங்கொண்ட ஸர்

போனறவைகளுமான பாணங்களுலே தரோணபுத்திரருடைய ரத சந்தனத்தினாலபூசப்பட்ட உததமமான இருகைகளையும் மா யும் தலையையும் அவ்வாறே மிகரற்ற இரண்டுதொடைகளையும் உதது தரோணபுத்திரரையும் புத்தத்தில் பிளந்தான அரஜுனன் வாளங்களை அறுத்துக் குதிரைகளையும் அடித்தான அந்தக்குதி கள அவரை புத்தபூமியினின்று வெகுதூரம் இழுத்துக்கொண்டு னறுவிட்டன காற்றின்வேகம்போன்ற வேகமுடைய அக்குதி களாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவரும் புத்திரசாஸிபு ன் அந்த தரோணபுத்திரா பார்த்தனுடைய அம்புகளால் திடமாக டகப்பட்டு (மறுபடியும்) திரும்பிவந்து பார்த்தனோடு போபுரி றகுச சகநியமறவரானா அங்கிரஸின் வம்சத்தில் பிறந்தவா ள் சிறந்தவரும் சிறந்தபலமுள்ளவருமான அந்தஅரவத்தாமா னங்களும அஸ்திரங்களும் குறைந்தபேரய உதஸாகத்தை றது விருஷணிவீரரான கிருஷ்ணரிடத்திலும் தனஞ்சயரிடத் தும் ஜயம் ரிசயமென்று ஆலோசித்துக் காணனுடைய படையில வேசித்துவிட்டா மந்திரங்களாலும் ஓளஷதங்களாலும் சிகித் தங்களாலும் உபாயங்களாலும் தேகத்தினின்று எடுக்கப்பட்ட ராதிபோல விருத்தமானகாரியத்தைச் செய்யஎண்ணுகொண்ட ரவத்தாமா குதிரைகளால் வேறிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு ரகப்பட்டபின், கேசவரும் அரஜுனனும் காற்றினால் அசைக்கப் ட கொடியுள்ள தும் வெள்ளம்போல முழங்குகின்றதுமான ரத்த ன ஸம்சபதகாகளுக்கு எதிராகச் சென்றார்கள்.

ஐம்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(அரஜுனன் தண்டதாரணையும் தண்டனையும் கொளறது.)

பிறகு, வடபுறத்தில் பாண்டவர்களுடையசேனையில் தண்ட ானால் கொல்லப்படுகின்ற ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள், கா ட்கள் இவைகளுடைய சபதமானது தோன்றியது கருடன் ுறு இவைகளுடைய வேகத்துக்குச்சமமான வேகமுள்ளகுதிரை ாந்தத்திக்கொண்டே செல்லுகின்ற கேசவா, ரத்ததைத்திருப்பி ஜுனணைப்பார்த்து, 'பகைவரை அழிக்கின்ற யானையோடு இதோ தநாடன் மீறிச்செல்லுகிறான் இவன் படைப்பயிற்சியினாலும் ததினாலும் பகத்ததனுக்குக் குறைந்தவனல்லன் இவனைக்

கொன்று மறுபடியும் ஸம்சபதகர்களைக்கொல்வாய்' என்று செ
 னுர பேச்சுமுடிவதற்குள் பாரதத்தைத் தண்டதாரனுடைய
 யைஅடையச் செய்தா மாகதாருள்சிறந்தவனும் மஹாபல
 யும் அம்மங்களகாயத்தில் பிடிவாதமுள்ளவனுமான அந்தத் த
 தாரன் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களைக் கூடிப் பயங்கரம
 விஸ்தாணமாயுமுள்ள தூமகேதுஸ்வரூபியான உதபாதகிரகமா
 பூமிமுழுமையும் நாசஞ்செய்வதுபோலப் பகைவாசீரணையை நா
 செய்தான் நன்குபழக்கப்பட்டதும் கஜாஸூரனபோன்றதும் ம
 மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும் ம
 களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மனிதர்களையும் நாசஞ்
 கின்றதுமான சிறந்தயானையினமீது வீற்றிருப்பவனும் யுத்தத்
 தியமுள்ளவனுமான அந்தத் தண்டதாரரானயுத்தத்தில் யானை
 களையும் காலாட்கூட்டங்களையும் மஹாரதர்களையும் குதிரை
 களுடனகூடி குதிரைகளையும் யானைகளையும் கால சக்கரமே
 எல்லாப்பக்கங்களிலும் பாணங்களால் கொன்றான் அந்தத் த
 தாரன் வெண்கலத்தாலானவையும் இரும்பினாலானவையுமான க
 களைப் பூஷணங்களாக அணிந்தவர்களும் குதிரைகளையுடையவா
 மான மனிதர்களைக் காலாட்களுடனகூடி விழுமபடிசெய்து,
 முள்ள ஒருசிறந்தயானையானது பெருங்கோரைகளை ஓசையு
 அழிப்பதுபோல நாசஞ்செய்தான் பிறகு, அராஜனன நாண
 றினிலும் கைவீரனுறையினிலும் சக்கரங்களுடைய துனியி
 றும் உண்டானசபதமுள்ளதும் மிருதங்கங்களாலும் பேரிகளா
 அனேக சங்கங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ம
 களாலும் குதிரைகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான யானைகளாலும் ச
 முள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதுமான யுத்தத்தில் சிறந்த ரத்தது
 (தண்டதாரனுடைய சிறந்தயானையை) எதிர்த்தான் பிறகு, அ
 தண்டதாரன் அராஜனை உத்தமமான பன்னிரண்டுபாணங்களா
 ஜனாததனைப் பதினாறு பாணங்களாலும் குதிரைகளை மும்மு
 பாணங்களாலும் அடித்து, பிறகு, விமமநாதஞ்செய்தான், அடி
 சிரிக்கவும் சிரித்தான் பிறகு, பாரததன் பலலங்களாலே நாண
 றேடும் பாணங்களுடனகூடி அந்தத் தண்டதாரனுடைய வி
 யும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தவஜதையும் அறுதது மறுபடியும் பாத
 கர்களோடு பாகங்களையும் கொன்றான் பிறகு, கிரிவரஜ தேசத்
 னுன் அந்தத் தண்டதாரன் கோபங்கொண்டான் பிறகு, அராஜ
 அதிசமாகக் கோபமுடக்கருதிய அந்தத் தண்டதாரன் கபே

யில் மதநீர்பெருகுவதும் துன்பஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளதும்காற
 போன்ற வேகமுள்ளதுமான யானையிலிருந்து தோமரங்களால்
 ராததனரையும் தனஞ்சையனையும் அடித்தான் பிறகு, பாண்டவன்
 னறுபாணாங்களால் யானைத்துதிகைகைக்கு ஒப்பான அந்தத் தண்ட
 ரனுடைய இரண்டுக்கைகளையும் பூணாசந்திரனுக்குஒப்பான முகத்
 டனகடின தலையையும் ஒரே ஸமயத்தில் அறுத்துப் பிறகு யானை
 ராந்து அனேக பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் பொன்னுல்லங்
 கசுப்பட்ட பாரததனுடைய பாணங்களால் நன்கு சூழப்பட்டதும்
 ரமகவசத்தை அணிநதிருப்பதுமான அந்தயானை இரவில் காட்டுத்
 றினால் பறநியெனிகின்ற ஒஷதிகளோடும் மரங்களோடும்கூடினமலை
 றால் அதிகமாக விளங்கிற்று வேதனையினால் பிடிக்கப்பட்ட அந்த
 னை மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போல வீரிட்டுக் கதறிக்கொண்
 டிலைதவறி நான்குபக்கத்திலும் சுற்றிக்கொண்டும் மனநதமொறி
 ரதரங்கத்தைவிட்டு) ஓடியது துன்பத்தை அடைந்த அந்த யானை,
 கனோடுகூடவே வஜராயுத்தத்தினால் பிளக்கப்பட்டமலைபோல விழுந்
 த பனிபோல வெண்ணிறமுள்ளதும் பொன்மாலையை அணிந்த
 ம் இமயமலையினுடைய சிகரம்போன்றதுமான யானையுடன் பிரா
 வானவன் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவே, தண்டன, உபேந்திரரான
 ணபிரானையும் அாஜுனனையும் கொல்லஎண்ணி விரைவாக ஓடி
 தான் அந்தத் தண்டன சூரியனுடைய கிரணங்களபோற் பிரகா
 பவைகளும் கூாமையுள்ளவைகளுமான மூன்று தோமரங்களால்
 ராததனரையும் ஐந்து தோமரங்களாலே அாஜுனனையும் அடித்து
 மமராதஞ்செய்தான் பிறகு, பாண்டவன் அடிப்பவனாகி அவ
 டைய இருகைகளையும் அறுத்தான் க்ஷுரபரத்தினால் அறுக்கப்பட
 வைகளும் பருத்திருப்பவைகளும் தோமராயுத்ததுடன் கூடியவை
 றும் நல்ல தோளவளைகளை அணிந்தவைகளும் சந்தனத்தினால்
 ப்பட்டவைகளும் யானையினமீதிருந்து ஒரேஸமயத்தில் விழுகின்
 வைகளுமான இருகைகளும் மலையினது சிகரத்தினினின்று பூமியில்
 முகின்ற இரண்டு ஸாபகங்கள்போல விளங்கின பிறகு, கிரீடியி
 ல் அராதசந்திரபாணத்தாலறுக்கப்பட்ட தண்டனுடைய தலையா
 து யானையினமீதிருந்து பூமியில் விழுந்தது ரகத்ததால் நனைந்து
 முகின்ற அந்தத்தண்டன அஸ்தகிரியினின்று மேற்றிசையில் விழு
 ன்ற சூரியன்போல விளங்கினான் பிறகு, பாரததன் சூரியனுடைய
 ணங்களுக்கொப்பான உத்தமமானபாணங்களாலே இமயமலையி
 டைய சிகரத்துக்கொப்பான அந்த யானையைப் பிளந்தான் அந்த

யானையானது வஜராயுதத்தினாலடிக்கப்பட்ட இமயமலையினுடை
 சிகரமபோல வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தது பிறகு, ஸ்வயஸாசியின்
 யுதத்ததில் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவைகளான அந்ந யா
 போனற மறறயானைகளும் அந்ந இரண்டு யானைகள்போலவே நா
 செய்ப்பட்டன பிறகு, மிகப்பெரிதான சததுருவினுடைய ப
 யானது நனகு நாசஞ்செய்யப்பட்டது யானைகளும் ரதிகாகு
 குதிரைகளும் மனிதர்களும் கூட்டம்கூட்டமாகப் பரஸ்பரம் கொ
 கொண்டு யுதத்ததில் விழுந்ததாகக் மிகக் தடுமாற்றமுற்றவாகு
 நனகு அடிக்கப்பட்டவர்களும் அதைஅதைப் பல்வாறாகப் பேசு
 தவாகளுமான மனிதர்கள் ஒருவரால் மறறொருவா கொல்லப்பட
 கள் பிறகு, அராஜுன்னுடைய படைவீரர்கள், தேவகணங்கள்
 திரனைச் சூழ்ந்துகொள்வதுபோல அராஜுனனைச் சூழ்ந்துகொ
 'வீர! பிரஜைகள் மரணத்தினின்று பயப்படுவதுபோல எவ்விட
 னின்று பயமடைந்தோமோ அந்நதச்சததுருவானவன் எங்களுடை
 பாக்கியத்தால் உன்னால் கொல்லப்பட்டான் பகைவாக்களை நா
 செய்பவனே! இவ்வாறு பல்சாஸிகளான பகைவார்களால் மிகப் பி
 கப்பட்ட இந்ந ஜனங்களைப் பயத்தினின்று பாதுகாவாமற்போல
 அப்பொழுது, இவர்கள் கொல்லப்பட்டதால் இப்பொழுது நம
 உண்டானதுபோன்ற ஸந்தோஷம் பகைவார்களுக்கு உண்டாயி
 கும' என்று கூறினார்கள் அராஜுன்ன இவ்வாறாகவே மறுபடி
 ரணபாக்களால் புகழப்படுகின்ற வாக்ருகர்களைக்கேட்டு அப்போது
 தோஷமுள்ள மனதையுடையவனாகத் தக்கபடி அந்ந ஜனங்க
 குப் பிரதிமரியாதைசெய்துவிட்டு மறுபடியும் ஸமசபத்கார்களுடை
 கூட்டங்களைக் கொல்லச் சென்றான்

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(அராஜுன் ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றது)

அராஜுன்ன, அங்காரக்கிரஹம்போல வகரானுவகரமான
 யினால் மறுபடியும் திரும்பிவந்து ஸமசபத்கர்களை ஜயித்துப்
 காசித்தான் அரசரே! பாரதரே! பாரததனுடைய அம்புகளால்
 கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் ந
 தவறின, சுறறிவந்தன, அழிந்தன, விழுந்தன, வாட்டமுற்ற
 பாண்டவன் யுதத்ததில் எதிர்த்துப் போாபுரிகின்ற சததுருவீர

கைய ரதத்தில் பூடியிருக்கின்ற சூதிரைகளையும் மறந்த சூதிரை
 ரையும் ஸாரதிகளையும் கொழுகளையும் விறகளையும் கத்திகளையும்
 மடிகளையும் கைகளையும் கையிலுள்ளசஸ்திரங்களையும் புஜங்களையு
 ம்தலைகளையும் பலலங்களாலும் கஞ்சாங்களாலும் அரத்தசஸ்திர
 ணங்களாலும் வதஸ்தந்தங்களாலும் அறுத்தான உடமைச
 றந்த யுத்தவீரர்கள் காஜித்தன்கொண்டு அந்த அாஜுனனை விரை
 க எதிர்த்தார்கள் ஒரு பசுநிமித்தமாகச் சண்டைபோட எண்
 நகொண்டகானைகள் ஒருகானையைத் தாக்குவதுபோலச் சூரர்கள்
 றுநாளுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அாஜுனனைத் தாக்கினார்கள்
 வாகளுக்கும் அந்த அாஜுனனுக்கும், மூவுலகங்களையும் ஐயிக்கும்
 டியத்தில் அஸுரர்களுக்கு இந்திரனோடு யுத்தம் நோந்ததுபோல,
 ிரபுளகித்தலை உண்டுபண்ணுகின்ற போர நடந்தது அாஜுனன்
 கருந்தனமையுள்ள ஸாபபங்களபோன்ற மூன்று பாணங்களால்
 கிரியாயுதனை அடித்தது அவனுடைய தலையைச் சரீரத்தினின்று
 றந்தான அந்த ஸமசபதகவீரர்கள் கோபம்கொண்டு மாரிககாலத்
 லகாற்றுகளால் செலுத்தப்பட்ட மேகங்கள் இமயமலையினமீது
 றாழிவதுபோல அாஜுனன்மீது நான்குபக்கத்திலும் பறபல சஸ
 தங்களிப பொழிந்தார்கள் அாஜுனன் நான்கு பக்கத்தினின்றும்
 துவிழுகின்ற சததுருக்களுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால்
 தது நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களால் கண்கலிடங்காத
 கவாகளனைவரையும் அடித்தான அாஜுனன் விரைபவனாகிப்
 ணங்களால் ரதங்களை, தரிவேணுவும் அசசம் ஏக்கால்களும் வெட
 ிப்பட்டவைகளாகவும் சூதிரைகளும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பெற்ற
 பகளாகவும் கைகளினின்று நழுவிவிழுந்த அம்புத்தூணிகளையுடை
 வகளாகவும் சககரங்களையும் தோக்கொடிகளையும் இழந்தவைகளா
 ம கடிவாளங்களும் கட்டுக்கயிலுகளும் அச்சுக்களும் அறுக்கப்பட்ட
 பகளாகவும் அறுகாஷங்களையும் நுகத்தடிகளையும் இழந்தவைகளா
 ம எல்லா ஸனதுகங்களும் அழிக்கப்பட்டவைகளாகவும் செய்தான
 ரத் யுத்தத்தில், நாசம்பண்ணப்பட்ட அந்தச் சிறந்த ரதங்கள்
 ரூபபினாலும் காற்றினாலும் தண்ணீராலும் நாசம் செய்யப்பட்ட
 லவவான்களின் வீடுகள்போலப் பலவாறாக விளங்கின யானைகள்
 றாராயுத்ததுக்கும் இடிகளுக்குமமான அம்புகளால் உயிரிழைகள்
 ரு பிளக்கப்பட்டு, இடியினாலும் காற்றினாலும் நெருப்பினாலும்

1 திருதராஷ்டிரனுடைய குமாரன் அல்லன், இவன் வேறு, 'உகரா
 குமாரன்' எனபது வியாகயான புஸதகீ பாடம்

(நாசம பண்ணப்பட்ட) மலையுச்சியிலுள்ள வீடுகளபோல விழுந்தன இரதிரன அஸுரர்களைக் கொல்வதுபோலப் பாரததன (வீரர்களை) வஜ்ராயுதத்திற்கும் தழுவாக்கும் விஷத்தாக்கும் ஒப்பான சாணைபிடிக்கப் பட்ட அனேக அம்புகளால் கொன்றான அராஜுனனால் அடிக்கப் பட்ட அனேகம் குதிரைகள் ஏறியிருக்கின்ற வீரர்களோடு கூடவே விழுந்தன ரகதத்தினால் நனைந்திருக்கின்ற அக்குதிரைகள் நாசமும் குடலும் வெளியிலவந்து பாக்கத்தகாதவைகளாகி யுத்தபூமியில் உயிரை இழந்தன அராஜுனனால் நாராசங்களால் நன்கு கோக்கப் பட்ட மனிதர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் சுழன்றன, தடுமாற டமுற்றன, கீழேவிழுந்தன, அலறின, வாடின விலையுயர்ந்த கவச மும் பூஷணமும் பூண்டவர்களும் நானாவிதமான ஆடைகளையும் ஆயுதங்களையும் தரித்தவர்களுமான வீரர்கள் ரதங்களோடும் குதிரை களோடும் யானைகளோடும் அராஜுனனால் கொல்லப்பட்டுப் படுததாரைகள் பயமற்றவர்களும் உயாசூலத்தில் தோன்றியவர்களும் பரஸித் தார்களான புண்ணிய காமம் செய்தவர்கள் சரீரங்களால் பூமியை அடைந்தார்கள், சிறந்த காமங்களால் ஸவாகத்ததை அடைந்தார்கள் பிறகு, பறபல தேசங்களுக்குத் தலைவர்களாயிருப்பவர்களும் கூட்டங்களோடு கூடியவர்களும் உடமைச் சோந்தவர்களுமான வீரர்கள் கோபம்கொண்டு அராஜுனனுடைய ரதத்தை நோக்கி எதிர்த்துச் சென்றார்கள் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் சுமக்கப்படு கின்றவர்களும் காலாட்களும் கொல்ல எண்ணிப் பலவித ஆயுதங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்ததுக கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள் அராஜுனனாகிற காரற்றனது, யுத்தவீரர்களாகிற மஹாமேகங்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதங்களாகிற பெருமழையைக் கூடமை யுள்ள பாணங்களால் விரைவாக நாசஞ் செய்தது குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் சோந்ததும் பெரிய ஆயுதத்திரைகளால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான பகைவர்களுடைய படையாகிற சட்டைச் சஸ்திரங்களும் அஸ்திரங்களுமாகிற அணையி னாலே விரைவாகத்தாண்டக்கருதிய பாரததனை, வாஸுதேவா, 'பாரதத! தோஷமற்றவனே! ஏன் விலையாடுகிறாய்? இரத ஸம் சபதங்களை நாசஞ்செய்து பிறகு காணனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் விரைவு பாராட்டு' என்று கூறினா அராஜுனன், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று அவரைப்பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, அப்பொழுது மிகுந்திருக்கின்ற ஸம்சபதங்களை நாசஞ் செய்யப்போகின்றவனாக, இரதிரன அஸுரர்களை அடித்ததுபோலப் பாணங்களால் அடித்

ன புத்தத்தில் பாணங்களை எடுப்பவனும் தொடுப்பவனும்
டுப்பவனுமான அாஜுன்ன சிலரால் காணப்படவில்லை மனிதா
விரைவிற கொல்லப்பட்டவாகளாகக் காணப்பட்டார்கள்
ாவிரதா, 'ஆசசாயம்' என்று சொல்லிக்கொண்டு குதிரைகளை
த்தினா அன்னப்பறவைகளுடைய நிதம்போன்ற வெண்ணிற
ள்ள அந்தக் குதிரைகள் அன்னங்கள் தடாகத்தில் பிரவேசிப்பது
ராலக் கௌரவசேனையில் பிரவேசித்தன பிறகு, ஜனங்களுக்கு
சமானது நடந்துகொண்டிருக்கும் தருணத்தில், அந்த புத்த பூமி
ப பாராகின்ற கோவிரதா, ஸ்வயஸாசியைப்பார்த்து, 'பாரத!
றாபயங்கரமான பாரதாக்குடைய க்ஷயமானது இதோ நடந்து
நகின்றது தூயோதனனாகாகப் பூமியிலுள்ள அரசாக்குகளுக்கெல்
ம பெரிதான நாசம் உண்டாகிவிட்டது பாரத! கொல்லப்பட்ட
ல்லாளிகளுடைய பொன்மயமான பின்புறமுள்ளவைகளும் புரட்டித்
ரளப்பட்டவைகளுமான விறகிலையும் பூஷணங்களையும் அவ்வாறே
மபுத் தூணிகளையும் பொன்மயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும்
ந்தகனுகளுள்ளவைகளுமான பாணங்களையும் எண்ணிப்பிட்டுத்
ட்டப்பட்டவைகளும் சட்டையுரித்த பாம்புகளபோன்றவைகளு
ன் நாராசங்களையும் நான்கு பக்கத்திலும் இறைந்து கிடக்கின்ற
நாமரங்களையும் குதிரைகளையும் ஸ்வாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்
ட்ட குடைகளையும் புரட்டித் தள்ளப்பட்டவையும் பொன்னாலாகிய
ன்புறமுள்ளவையுமான கேட்கங்களையும் பொன்னால் சித்திரவேலை
யயப்பட்ட ஈட்டிகளையும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சுகதி
ளையும் பொறப்பட்டங்களால் கட்டப்பட்ட பெரிய கதைகளையும்
ரானமயமான ரிஷ்டிகளையும் பொன்னலங்காரமுள்ள பட்டஸங்களை
ப் பொன்னால் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்ட காமபுகளோடு முறித்
க் கிழேதள்ளப்பட்ட பூசங்களையும் பரிகங்களையும் பிண்டிபாலங்
ளையும் புசுண்டிகளையும் கண்பங்கங்களையும், விழுந்திருக்கின்ற இருபு
யமான குந்தங்களையும் பெரிய உலகைகளையும் பார உயிரை
ழந்த பலசாலிகளான இந்த வீரர்கள் ஜயத்தில் விருப்பங்கொண்டு
பலவித் சஸ்திரங்களைப் பிடித்து உயிரோடுருக்கின்றவாகளபோலக்
ணப்படுகிறார்கள் கதைநிலை உடல்கள் நொதுங்கப்பட்டவாக
ம் உலகைகளால் மண்டைகள் உடைசுப்பட்டவாகளும் யானை
ராலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களாலும் பொடிபண்ணப்பட்டவா
ருமான புத்த வீரர்களை ஆயிரமாயிரமாகப் பார பகைவர்களை
ழிப்பவனே! பாணங்களாலும் சுகதிகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும்

தோமரங்களாலும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் ஈடிகளாலும் நகங்களாலும் லக்ஷங்களாலும் பலவாறு பிளக்கப்படும் ரகத்தினால் எத்தினால் நான்குபக்கமும் நனைக்கப்படும் உயிராதுறந்த மனித யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் சரீரங்களால் யுத்தபூமியான நான்கு மூடப்பட்டுவிட்டது பாரதனே ! சரதனத்தினால் பூசப்பட்டவைகளும் தோளவளைகளுடன் கூடியவைகளும் மங்களமான பூஷன்களுள்ளவைகளும் கையுறைகள் அணிந்தவைகளும் கேயூரங்களுடன் கூடியவைகளுமான (வீராகளுடைய) கைகளால் பூமியானது விக்ரகியது பரதாசுரனா உத்தமனே ! விருஷபத்தின் கண்களப்போல கண்களையுடையவாகளும் பலசாலிகளுமான வீராகளுடைய வீரலுக்களுடன் கூடியவைகளும் அலங்காரிக்கப்பட்டவைகளும் அடித்துத் தள்ளப்பட்டவைகளுமான நுனிக்கைகளாலும், அறுக்கப்பட்ட யானைத் துணிகைகளுக்கு ஒப்பான தொடைகளாலும், உயரந்த குமணியை அணிந்தவைகளும் குண்டலங்களுடன் கூடியவைகளும் தலைகளாலும், கூட்டம் கூட்டமாக அறுக்கப்பட்ட சரீரங்களாலும் பானாங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் உடல்களும் கழுத்துக்களும் அறுக்கப்பட்டவைகளும் ரகத்தின் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள் இவர்களுடைய தலைபில்லாமுண்டங்களாலும், பூமியானது யாகதத் தணிந்த அகனிகளாலே விளங்குவதுபோல விளங்கியது பொற்கிணிகளுள்ளவைகளும் மங்களகரமானவைகளும் பலவாறு உடைக்கப்பட்டவைகளுமான ரதங்களைபும் ரகத்தினால் நனைக்கப்பட்ட பலவாறு (சித்திரிக்கக்கூடிய) குதிரைகளையும் பார அணுகாஷ்டங்களையும், அம்புத்தூணிகளையும், கொடித்தூணிகளையும், பலவிதமான ஜங்களையும், யுத்தவீராகளுடைய பெரிய சங்கங்களையும், வெண்ணமுள்ள சாமரங்களையும், நாககுத தெறித்து மலைபோலச் சாயந்திருக்கின்ற யானைகளையும், விசித்திரமான வைஜயந்திகளையும், கொல்பட்ட யானைவீராகளையும், அனேக கம்பளங்களுடன் கூடிய யானைகளையும் மேலவிரிப்புக்களையும், அவ்வாறே கிழிக்கப்பட்ட விசித்திரமான பறபல வடிவமுள்ள விரிப்புக்களையும், பலவாறு உடைக்கப்படும் விழுந்திற யானைகளால் நொறுக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற மங்களையும், வைபவ ரத்தினங்களிழைத்த பிடி களுடன் பூமியில் விருந்திருக்கின்ற மாவெட்டிகளையும் குதிரைகளுடைய துகள்களையும் தஅலங்காரங்களையும், இரத்தினங்களால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்ட கவசங்களையும், குதிரைவீராகளினமீதும் தவஜங்களுடைய து

லும் அடிக்கப்பட்டவையும் பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்
பட்டவையுமான விரிப்புக்களையும், மணிகளால் விசித்திரமாயிருப்ப
தளும் இரத்தினங்களால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டவைகளும்
பன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் ஆடும்பிரிதால் செய்யப்
பட்டவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான குதிரைகளின்
விரிக்கினற விரிப்புக்களையும், அரசாக்குறையை சூடாமணிகளை
விசித்திரமான பொன்மாலையையும், புரட்டித் தள்ளப்பட்ட
பட்டங்களையும், சாமரங்களையும், விசிதிகளையும் பா சந்திரனபோல
நகந்திரங்களையோலவும் பிரகாசிப்பவைகளும் அழகிய குண்ட
களானிரதவைகளும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மீசையுள்ளவை
ம நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான வீரர்களுடைய
ங்களால் நன்கு மூடப்பட்டதும் ரகதச் சேறுள்ளதுமான யுத்த
பையப் ¹ பா அரசனே! ஆயுதங்களைக் கீழேவைத்தவாகளும்
ரகுபக்கங்களிலும் அலறுகின்றவாகளுமான ஞானிகளால் சூழப்படு
றவாகளும் ஜலத்தால் நனைக்கப்பட்டவாகளும் அடிக்கடி சத்தமிடு
வாகளும் உயிருடனகடியவாகளுமான மனிதர்களையும் பா பல
ிகளும் ஜயத்தில் அவாவுள்ளவாகளுமான வீரர்கள் உயிரை இழந
ர்களாக மறம்போராவீரர்களை மூடி (அடக்கம் செய்து) விட்டு
க கோபமுண்டு மீண்டும் யுத்தத்திற்குச் செல்லுகின்றார்கள்
மமனிதர்கள் ஆங்காங்கே எல்லாப்பக்கத்திலும் ஓடுகின்றார்கள்
தச சூரர்கள் பிரஜைஞயமறவர்களான இவர்களைப் பார்த்துத்
மபிவிட்டார்கள் பாரத! சிலா கண்ணீர்சொரிந்து ஒருவரை
வா அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக ஓடுகின்றார்கள் பாரத!
ததைக் குடித்து உயிர் துறந்தவர்களையும் (ஜலத்தைக்) குடிசு
ற மறவர்களையும் பா பந்துக்களிடத்தில் நேயமுள்ளவாக
ன சிலா மஹாயுத்தத்தில் ஆங்காங்கு யுத்தப்பூமியில் பிரஜைஞயை
ந்தவர்களும் பிரியப்பந்துக்களுமான போரவீரர்களைக் கடிக
ண்டு (துயரமடைகின்றார்கள்) மனிதர்களுள் உத்தமனே! பறக
ல உட்குளை நன்குடித்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் புருவநெறித்த
ல குடிலுமான முகங்களோடு மஹாயுத்தத்தைப் பார்த்துக்கொண்ட
மான மறவர்களையும் பா அர்ஜுன! பெருமபோரில் இச
பகை உனக்கே தருந்தது அல்லது, பெருமபோரில் உன்னாற
யப்பட்ட செய்கையானது ஸவாகக்கலோகத்தில் தேவராஜனுக்
தருந்தது' என்று கூறினா

1 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

மாதவா கிரீடிகு அநத யுததபூமியை இவ்வாறு காண்பித்
கொண்டு செல்லவே, தூயோதனனுடைய படைபில் பெரிய
முழக்கத்தையும் தூதுபியின் முழக்கத்தையும் பேரியினு
பேரொலியையும் பணவங்களுடைய ஒசையையும் பயங்கர
தேரொலிகளையும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும்
வைப்பதினால் உண்டாகும் சத்தங்களையும் கேட்டாரா வாஸுதே
காறறைப்போன்ற வேகமுள்ள குதிரைகளால் அசுசேனையில் த
நது பாண்டியனாலே எதிர்த்தடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உமமுஷ
சேனையைக்கண்டு வியப்புறறா பாண்டிகளினும் அஸ்தரங்களி
சிந்தவனுன பாண்டியன் யுததத்தில் நானாவிதமான பாண்டிக
ஆபுளமுடிந்தவர்களை யமனகொல்லதுபோலப் படைவார்களு
கூட்டங்களைக் கொன்றான் அடிப்பவர்களுள் சிந்தவனுன பா
யன் கூமைபுள்ள பாண்டிகளால் யானைகள் குதிரைகள் மனித
இவற்றின் சரீரங்களைப்பிளந்த சரீரங்களையும் உயிரையும் இ
வைகளாகச்செய்து தள்ளினான் அவன் சிந்த சத்தாரு வீரர்கள்
பிரயோகிக்கப்படும் அஸ்திரங்களைபும் பறபல சஸ்திரங்களைபும்
களால் வெட்டி இந்நிரன் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோல
களைக் கொன்றான்” என்று கூறினான்

ஐம்பத்தாறுவது அதியாயம்

(அஸ்வத்தாமா பாண்டியனைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், ‘ஸஞ்சய! பாண்டியன் உலகத்தில்
ஸித்திபெற்ற உததம் வீரனென்று முன்னமே உனனால் சொ
பட்டிருக்கிறான் யுததத்தில் அவனுடைய செய்கையானது
னால் கூறப்படவில்லை அநத உததம் வீரனுடைய விக்ரமத்தை
சிகைஷ்யையும் பரபாவத்தையும் வீரயத்தையும் பரமானத்தை
அகங்காரத்தையும் இப்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்வாய்
’என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்

“தனுவேதத்தை முழுதும் அநிந்தவர்களென்றும் விற்பி
தில் சிந்தவர்களென்றும் உமமால் கருதப்படுகின்ற எழுவாக
பிஷ்மா, துரோணா, கிருடா, அஸ்வத்தாமா, காணன், அர்ஜு
ஜனா, தனா ஆகிய எல்லா மஹாரதர்களையும் வீரயத்தினால் அவ
பவனும் ஓர் அரசனையும் தனக்குச் சமமாகக் கருதாதவனும்
குத துரோண-பிஷ்மாகளோடு ஒப்புமையையும் பொருதவ

ரணித்ததில் கருஷ்ணாஜ்னாகளைக்காட்டிலும் குறையை விரும்புவதும் அரசாங்களுள் சிறந்தவனும் எல்லாச் சஸ்திரதாரிகளுள்ளும் சிறந்தவனுமான அந்தப் பாண்டியன் பாசத்தைக் கையிற் கொண்ட யமனபோலக் காணனுடைய படையை நாசம்செய்தான். காசிக் கின்ற தோகளைபும் குதிரைகளைபும் யானைகளைபுமுடைய சிறந்த காலாடசனால நிரம்பியதும் குயவனுடைய சக்கரம்போ சுற்றிவருகின்றதுமான அந்தச் சேனையானது பாண்டியனால் ததினால் எதிர்த்தடிக்கப்பட்டது பாண்டியன், குதிரைகளைபும் ரதிரைபும் தவஜங்களைபும் இழந்தவையும் துகைகள் தனியாகப் பக்கப்பட்டவைபுமான ரதங்களை, வாபுவானது மேகங்களை கஞ்சுவதுபோல, நன்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே விலகச் செய்தான் அந்தப்பாண்டியன், சிறந்த பாகாகளுடனகடியவை நம் கொடித்துணிகளைபும் ஆபுதங்களைபும் கொடிகளைபும் இழந்த பகளுமான யானைகளைப் பாதாசக்ஷாகளுடன் இரதிரன் வஜரா ததினால் மலைகளை அடிப்பதுபோல அடித்தான் அந்தப்பாண்டி சகதிகள் ஈடிகள் அம்புப்பெடிகள் இவைகளைபுடைய குதி வீராகளைபும் குதிரைகளைபும் கொன்றான் அந்தப்பாண்டியன் ரிந்தாகளைபும் கலாகளைபும் பாஹலீகாகளைபும் நிஷாதாகளைபும் தராகளைபும் குந்தலாகளைபும் தென்தேசத்து வீராகளைபும் சூரர நம் புத்தத்தில் கடினஸ்வபாவமுள்ளவாகளுமான போஜாகளை பாண்டிகளால் சஸ்திரங்களைபும் கவசங்களைபும் இழந்தவா ராக்செய்து உயிரை இழந்தவாகளாகவும் செய்தான் புத்தத் பாண்டிகளால் சதுரங்கசேனையை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பரப்பில்லாதவனுமான பாண்டியனைக்கண்டு தரோணபுத்திரா ன்கு பரப்பில்லாதவராக அவனுக்கு எதிரில் சென்றார் அடிப் பாகளுள் சிறந்தவரான அவா பயமற்றவராகப் பயமற்றவனான ரதப்பாண்டியனை இனிமையாக அழைத்து நகைத்துக்கொண்டு மலானா

‘அரசனே! தாமரையிதழ்போன்ற கண்களைபுடையவனே! ரதானமான ஆபுதங்களைபும் வாகனங்களைபும் உடையவனே! டாமபோன்ற தேகபலமுள்ளவனே! பிரசித்தமான வலிமைபுமு ணமைபுமுடையவனே! கைப்பிடியினாலே விரல்கள் நசுக்கப் டவைகளும் மிக நீண்டவைகளுமான இருகைகளாலும் பெரிய லலை நாடுணுவியிடும்படி செய்துகொண்டும் மஹாமேகம்போலக் கா ததுக்கொண்டும் அதிக்கமாகப் பிரகாசிக்கிறாய் மிக்கவேசமுள்ள

பாணவாஷங்களைப் பகைவாகனினமீது பொழிகின்ற உனக்குத் ததில என்னைத்தவிர மதறவனை எதிரி வீரனாக நான் பாககவிஞ் பயமற்றதும் பயங்கரமான பலமுள்ள துமான ஸிம்மமானது வதில மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைக்கொல்லதுபோல நீ ஒரு யிருந்துகொண்டு அநேக ரதங்களுையும் யானைகளையும் காலாட்களை குதிரைகளையும் நாசஞ்செய்கிருய், பெரிய தேரொலியினாலே யததையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண் வெயிறகாலத்தில் பபிருள்ள பூமியைக் கிரணங்களால் கொளுத்து ஸூரியனைப்போலப் போவீரர்களைத் தபிக்கச்செய்துகொண்டும் பங்களபோன்ற அம்புகளால் நிறைந்த இரண்டு அம்புப்பெட்டி நனருகத் தொட்டுக்கொண்டும் முககண்ணோடு அந்தகனென் அஸுரன் போர புரிந்ததுபோல என் ஒருவனோடேயே யுத்தமென எனதுசொனனா

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த மலையத்துவஜ பாண்டியரா 'அவவிதமே ஆகுத' என்று சொல்லி இந்த அஸுவத்தாமான் காணி என்கிற பாணத்தால் நனருக அடித்துத் துன்பமடைபும செய்தான ஆசாயபுத்திரரான அஸுவத்தாமாவும் மாமஸ்தான னைப்பிள்ககின்றவைகளும் அதயுகரமாயிருப்பவைகளும் அ ஜவாலைக்கு ஒப்பானவைகளும் பாணங்களால் பாண்டியனை ப ஸ்தானங்களில் அடித்தார பிறகு, அவா கழுக்கிறகு கடியபன ளும் ¹ பத்தாவது கதியோடு கடியவைகளும் லேறு புதிய ந சங்களை விரைவாகப் பாண்டியனமீது பிரயோகித்தார அப்பொழு பாண்டியன் அந்தப்பாணங்களை வெட்டி வேறு நான்குபாண ளாலே அஸுவத்தாமாவினுடைய நான்கு குதிரைகளையும் விரை அடித்தான அவைகள் உயிரையிழந்தவைகளாயின பிறகு, பா டியன் ஸூரியனுடைய கார்திபோன்ற கார்தியையுடையவரான த் ணாபுத்திரருடைய அந்தப்பாணங்களைக் கூமைபுள்ள அம்புகள் வெட்டி, இழுத்துக்கட்டப்பட்ட விலவிலுள்ள நாணகயிறு யும் அறுத்தான பகைவர்களை அழிப்பவரான தரோணபுத் திரந்தவிலலை நானேற்றிக் கிண்கராகள் வேறு சிறந்த குதிரை விரைவாகத் தேரில் பூட்டியதைப் பார்த்தார பிறகு, பிராமம

¹ பாணகதி பத்துவகை, அவை — உனமுகி, அபிமுகி, திராயக, மந கோமூத்திரிகா, தருவா, ஸகலிதா, யமகா, கராகதா, கருஷ்டா எனப் பத்தாவதான கருஷ்டா அதிகருஷ்டா என்றும் பெயர் கூறப்படுகிற அது தலையுடனகூடத் தூரத்திலபோய் வீழ்ககடியது

பிரம் பாணங்களைப் பிரயோகித்தது ஆகாயத்தையும் திகழ்க்கின்றபும
ணங்களால் நெருங்கியதாகச் செய்ததா பிறகு, ஆணைமயிற்
நதவனானபாண்டியன், பிரயோகிக்கின்ற மஹாத்மாவான தரோண
ந்திரருடைய அந்தப்பாணங்களைத் தையும் குறைவுபடாதவை
ன்று அந்நிந்திருந்தும் அவைகளை அடித்தது நாசஞ்செய்தான
நகவனான பாண்டியன் முயற்சியோடு விடப்பட்ட அந்தத்ரோண
ந்திரருடைய அம்புகளை அறுத்துக் கூமைபுள்ள பாணங்களால்
நதத்தில் அவருடைய இரண்டு சககர்ரக்ஷகர்களையும் அடித்தான்
மகு, தரோணபுத்திரர் அவனுடைய லாசவதைக்கண்டு வட்டமா
செய்யப்பட்ட விலலுடன் (மழைக்கடவுளான) பாஜனயன் மழை
ப்ப பொழிவதுபோலப் பாணங்களைப் பிரயோகித்ததா ஐயா!
ட்டு எட்டுக் காளைகள் கட்டின எட்டுவண்டிகள் சுமந்துவந்த அவ
ளவு ஆபுதங்களையும் தரோணபுத்திரர் முனறே முக்கால் நாழிகைக்
ள் பிரயோகித்ததுவிடமா அந்தகன்போலக் கோபங்கொண்ட
நம் முடிவுக்காலத்தில் அழிக்கின்ற அந்தகன்போன்றவருமான
நத அஸ்வததாமாவினுடைய உருவத்தை எவ்வெவர்கள் கண்டா
ளா அவரவர்கள் பெரும்பான்மையாகப் பிரஜைஞயை இழந்தவா
ரானாகள் ஆசாயபுத்திரர் வாஷாகாலத்தில் மேகமானது மலை
டனும் மரங்களுடனும் கூடிய பூமியினமீது மழையைப் பொழிவது
ரால் அந்தப் பாண்டவசேனையினமீது அம்புமழையைப் பொழிந்
தரோண புத்திரராகிய பாஜனயனால் விடப்பட்ட பொறுத்
மகரிய அந்த அம்புமழையை அந்தப்பாண்டியனாகிற சாற்றானது
யவயாஸ்திரத்தினால் விரைவாக அடித்துச் சப்தித்தது அடித்
ட காஜிக்கின்ற அந்தப் பாண்டியனுடைய சந்தனத்தினாலும் காரகி
னாலும் பூசப்பட்டதும் மலையபாவத்தினாலும் பிரதிமையுள்
துமான கொடியைத் தரோணபுத்திரர் அறுத்து நான்கு குதிரை
ளையும் அடித்ததா ஸாரதியை ஓர் அம்பினாலடித்துப் பெரியமேகம்
பாலக் காஜிக்கின்ற (அவனுடைய) விலலையும் அறுத்தது ஒரு பிறைக்
ணயால் ரத்தத்தையும் எள்ளளவெள்ளளவாகச் சித்தம்செய்ததா
வா அஸ்திரங்களால் அஸ்திரங்களைத் தடுத்து எல்லா ஆபுதங்களை
ம வெட்டி புத்தம்செய்யும் விருப்பத்தினால் கட்டியவனாயிருந்தும்
நகவனான அந்தப்பாண்டியனைக் கொல்லவில்லை பாகன்கொல்லப்
ட்டதும் (ஆஸ்னமுதலியன்) நன்கு அமைக்கப்பெற்றதும் விரை
ள்ளதும் (யானைகளுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு) எதிர்ப்புழக்கம்
ய்கின்ற தம்பலமுள்ள தம்பலவள்ளவற்றுட சிறந்ததும் தரோண

புத்திரருடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு வேகத்துடன் எதிர்
 னுடையயானைகளை வீரிடச்செய்துகொண்டு அந்தப்பாண்டியனுக்க
 கில் விரைவுடன் ஓடிவந்ததும் மலையின் தாழ்வரைக கொப்பானது
 யானைகளுள் சிறந்ததுமான அந்தயானையினமீது யானைப்போர்
 பாண்டித்தியமுள்ளவனான மலபதவஜ்ஜராஜன் உரக்கக் காஜிக்கினை
 சிங்கமானது மலையினுடைய உச்சியில் ஏறுவதுபோல விரைவுள்ள
 னாக ஏறி வீறறிருந்தான் தமிழ்நாட்டு அரசனான அந்தப்பாண்
 யன் ஸிமமநாதஞ்செய்து யானையை அங்குசத்தினால் கோபிசு
 செய்து கொண்டு குருபுத்திரரான அஸுவததாமாவைக் குறித்து
 பலத்தினலும் அஸ்திரப்பிரயோகத்தினலும் சிறந்த முயற்சியி
 லும் கோபத்தினலும் சூரியனுடைய கிரணம்போன்ற ஒளிபுள
 ளுரு தோமராயுத்ததை விரைவாகப் பிரயோகித்தான் அவ
 'எனனால் நீ கொல்லப்பட்டாய்' என்று அடிக்கடி ஸந்தோஷ
 தோடு ஸிமமநாதஞ் செய்துகொண்டு உத்தமமான ரதனங்களாலு
 வஜ்ஜரங்களாலும் ஸவாணங்களாலும் வஸ்திரங்களாலும் மாலைய
 லும் முத்துக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தரோணபுத்திரருடை
 கிரீடத்தைப் பிளந்தான் சூரியன் சந்திரன் ஜ்யோதிக்கிரஹங்கள
 அசனி இவைகளுடைய கார்திபோன்ற கார்தியையுடைய அந்தக்
 டமானது மஹேந்திரனுடைய வஜ்ஜாயுத்தத்தினால் அடிக்கப்பட்டு
 பேரொலியுடன் பூமியில் விழுகின்ற மலைச்சிகரம் போல (பாண்டிய
 டைய ஆயுத்தத்தினால்) நன்றாக அடிக்கப்பட்டுச் சுழன்றுகொண்
 டிழேவிழுந்தது பிறகு, அஸுவததாமா காலால் மிதிகப்பட்டு
 சிறந்த ஸாப்பம்போல அதிக கோபத்தோடு நன்றாக ஜவலித்தா
 யமதண்டத்துக்கொப்பானவையும் பகைவர்களுக்கு நாசத்தைபுண்
 பண்ணுகின்றவையுமான பதினான்குபாணங்களை எடுத்ததா அ
 தரோணபுத்திரா ஐந்தபாணங்களாலே பாண்டியனது யானை
 னுடைய காலநுனிகளையும் துதிக்கையையும் மூன்றுபாணங்களால்
 அவனுடைய இரண்டுகைகளையும் தலையையும் அறுத்து ஆறுபாண
 களாலே ஆறுருதுக்களுக்கு ஒப்பான கார்தியையுடையவாகளு
 மஹாரதாக்களுமான பாண்டிய ராஜனுடைய துணைவீரர்களை
 கொன்றா மிகநீண்டவைகளும் உருட்சியானவைகளும் சிறந்த
 தனத்தினால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலும் முத்துக்க
 ளும் மணிகளாலும் வஜ்ஜரங்களாலும் (இழைக்கப்பட்ட) பூஷணங்க
 அணிந்தவைகளும் பூமியில் விழுந்தவைகளுமான அந்தப் பாண்டி
 ராஜனுடைய இரண்டு கைகளும் கருடனால கொல்லப்பட்ட இரண்

பபகனபோலத துடித்தன பூணசந்திரனுடைய ஒளிபோன்ற
ரிபொருந்திய முகமுள்ளதும் கோபத்தினால் சிவந்த அகன்ற கண்க
ளாதும் உயர்ந்த முககுள்ளதும் குண்டலங்களுடன் கூடியது
ன அந்தத் தலையானது, இரட்டையான விசாகநகரத்திரங்களுக்கு
டையிலுள்ள சந்திரன் பூமியிலும் விளங்குவதுபோல விளங்கியது
தஞ்செய்கின்றவரும் ஸமாததருமான அஸ்வத்தாமாவினால் தேவ
நயை உத்தேசித்துப் பத்தாகப்படுத்துக கொடுக்கப்பட்ட ஹஸிஸ
ரால் அந்தயானையானது ஐந்து உத்தமபாணங்களால் ஆறு துண்டி
ண்டியராஜன் மூன்றுபாணங்களால் நாலு துண்டுமாகப் பத்துத்
ண்டாகச் செய்யப்பட்டார்கள் பிதிரைகளுக்குப்பிரியான அந்தப்
ண்டியன் அனேககுதிரைகளையும் மனிதர்களையும் யானைகளையும்
லவேறு கைவேறுகத் துண்டாடி அரக்கர்களுக்கு உணவாகி, சட
ந தியானது உயிரற்றவுடலாகி ஹஸிஸைப்பெற்றுமூண்டென்றது
பபெருக்கால் நனைக்கப்பட்டுத் தணிவதுபோல ஓய்ந்தான் உம்
தைய புத்திரனான தூயோதனராஜன், நண்பர்களால்சூழப்பெற்று,
நதையை முறையாகக் கற்றவரும் போசசெயலை நிறைவேற்றிய
ருமான குருபுத்திரரை அடைந்து, பலிசூகரவாதகி ஜயிக்கப்பட்ட
ன இரந்திரன் விஷ்ணுவைப் பூஜித்ததுபோல, ஸந்தோஷத்தோடு
கிகமாகப் பூஜித்தான்” என்று கூறினான்

ஐம்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

(ஸந்தில யுத்தம்)

திருநராஷ்டிரன், “பாண்டியன் கொல்லப்பட்டு ஏகவீரனான
னனால் புதிஷ்டிரரும் துரத்தப்பட்டவுடன், ஜயசாலிகளுள் சிறந்த
றும் விதையைமுழுதும் கற்றவனும் பலமுள்ளவனும்முயற்சியுள்
பனும் வீரனும் மஹாதமாவான சங்கரரால் (‘எல்லாப் பிராணிக
ளாரும் வெல்லப்படாதவனாவாய்’ என்று) அனுகரக்கப்பட்ட
பனும் பாண்டிபுத்திரனுமான அரஜுனன் யாதுசெய்தான்? ஸஞ
! பகைவர்களைக் கொல்லவனான அந்தத்தனஞ்சயனித்ததினின்று
ாடிதும் பெரிதுமான பயமானது உண்டாயிருக்கிறது அந்தப்
ரத்தன் அந்த யுத்தத்தில் செய்ததை எனக்கு உரைப்பாயாக”
ராய் வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“பாண்டியன் கொல்லப்பட்டவுடன், வாஸுதேவா விரைவுடன்
ரஜுனனைப்பார்த்து ஹிதமானவாதையைக் கூறலானான் ‘நமது
ண்டியராஜன் கொல்லப்பட்டதையும் பாண்டவர்கள் ஓடுவதையும்

பார பெருமபோகங்கள்ததில் மண்ணினற நெருப்புப்போனற காண்ப பார மஹாவிலலாளியான இந்தப் பீமன யுத்தத்தையேநோக்கித் திருமபிவிட்டான தருஷ்டதயுமனனை முதனமையாகக்கொண்ட அப்படிப்பட்ட இந்தப் பாஞ்சாலாகளும் ஸ்ருஞ்சயாகளும்பாண்டவர்களுடைய படைமுகத்தை அனுசரித்து வரவில்லை மீண்டும் திருமவருகின்ற பாரததாக்காளே பெரிதானபகைவாபடையானது நான் செயப்பட்டது இதோ காண்க, ஓடுகின்றகொளரவாகளை அழமாகத் தடுக்கிறுன குரதீபுத்திர! வேகத்தில் யமனுக்கு ஒப்பானரும பராக்ரமத்தில் இரத்திரையோத்தவரும் சஸ்திரங்களைத் தந்தவாகளுள் சிறந்தவருமான தரோணபுத்திரா செல்லுகிறா மதரதனா இரத தருஷ்டதயுமனன யுத்தத்தில் அவரை எதிர்த்துச் செல்லுகிறுன குரதீபுத்திர! அஸ்வததாமாவிலை யுத்தத்தில்எல்லா ஸ்ருஞ்சயாகளும் கொல்லப்பட்டார்கள் ரதங்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் பெரிதான துன்பம் உண்பண்ணப்பட்டுவிட்டது' என்றா வாஸுதேவா இவை எல்லாவற்றையும் இவ்வாறு கிரீடிகு உரைத்தாரா

பாண்டவன, இவற்றைக்கேட்கும் பிரதாக்களுடைய பெரிதவியலுண்ததைப்பாரததும், 'ஹருஷீகேசரே! குதிரைகளை விவாக நட்டதும்' என்று சொன்னா யுத்தத்தில் நிகரில்லாதவர, ஹருஷீகேசா ரதத்தோடு சென்றா பிறகு, அந்த மஹாயுத்தத்திற் மீண்டும் புழுதியானது தோன்றியது அரசரே! பிறகு, பெரிதமயிரிபொடி ததலைச் செய்கின்றதுமான போா நடந்தது வீராக் சோரது யுத்தம் செய்புகாலத்தில் ஸீமமநாதங்களுடைய ஓனளும் தோன்றின மன்னரே! இரண்டுசேனைகளிலும் வீரர்கள் எல்லத்திலும் மருதபு இருப்பதாக எண்ணிப் போாபுரிந்தார்கள் பிறகொளரவாகளும் ஸ்ருஞ்சயாகளும் யுதிஷ்டிரரை முதனமையாகொண்ட பாண்டவாகளும் சூரியகுமாரனா காணனை முதனமையாகக்கொண்ட நாங்களும் மறுபடியும் எதிர்த்தோம் வேரத்தே பிறகு, காணனுக்கும் பாண்டவாகளுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திப்பண்ணுகின்ற கோரமான யுத்தம் நடந்தது பாரதரே! மதராஜரே! நெருங்கியதும் மயிரிபொடிக் செய்கின்றதுமான அயுத்தமானது நடக்கத் தொடங்கி ஸமரபதகவீரர்களும் கொருமிருந்திருக்கையில், தருஷ்டதயுமனன எல்லா அரசர்களுட்கூடிக் காணையே எதிர்த்துச்சென்றான மஹாரதர்களான பாண்டவர்களும் காணனை எதிர்த்தார்கள் எதிர்த்து வருகின்றவாக

பாரில் வெற்றியை விரும்புகின்றவார்களான அவர்களைக் கண்டு, லயானது நீர்ப்பெருகுகளைத் தடுப்பதுபோலக் காணான ஒருவ கவே புத்தத்தில் தடுத்தான் அந்த மஹாரதர்கள், காணனை டைந்து, ஜலப்பிசுவாசங்கள் மலைபிலிமூர்து எல்லாத்கிருகுகளரி ம சிதறுவதுபோலச் சிதறினார்கள் மஹாராஜரே! பெரிய புத்த கத்தில் விருத்தியடைகின்றவார்களும் பலசாலிகளும் பரஸபரம ிப்பதில் நோக்கமுள்ளவார்களான அவ்விருவருக்கும் கோரமான டசிபுள்ள புத்தமானது நடந்தது திருஷ்டதபுமனனே மிருத ராபங்கொண்டு கணுகுகள் படிந்துள்ள அம்பினிலே ராதேயனை டித்து 'நில, நில' என மமசொன்னான் மஹாரதனான் காணான புற்றியைக் கொடுக்கக்கடிய சிறந்தவில்லை அசையுமபடி செய்து ாண்டு பராஷுதனுடைய வில்லையதுது ஸாப்பங்களுக்கொப்பான மபுகளைத் தனவில்லில் பூட்டி மேகமானது மழையைப் பொழி றுபோல அம்புமழையைப் பொழிந்தான் அவன் கோபமுண்டவ கி ஒன்பதுபாணங்களால் பராஷுதனை மூடினான் தோஷமற்ற ரே! அந்தப்பாணங்கள், மஹாதமாவான அந்தப் பராஷுதனுடைய ானனாற செயப்பபட்ட கவசத்தை உடைத்து சகத்தினால் நனைக் பட்டு, இரத்திரகோபமென்னும் பூசிகளபோல விளங்கின பிர பசாலியான திருஷ்டதபுமனன் அலுக்கப்பட்ட அந்தவில்லை ிரதுவிட்டுப் பிறகு பலமுள்ளதும் பெரியகாயத்திற்கு ஏற்றது ன வேறொருவில்லையெடுத்துக் கணுகுகள் உட்படிந்துள்ள எழுபது னையகளால் காணனை அடித்தான் அரசரே! அவ்வாறே, மஹா லாளியான காணனும், சத்துருக்களைத் தடுக்கச்செயப்பவனும் ரோணருக்குச் சத்துருவுமான பராஷுதனைக் கூடையுள்ள பாணங ால் அடித்தான் மஹாராஜரே! காணன், பொன்னால் அலங் ககப்பட்டதும் வேறொரு யமதண்டம் போன்றதுமான வேறோ மலை எடுத்து புத்தத்தில் பராஷுதன்மேல் மீண்டும் பிரயோகித் ன அரசரே! வேகத்துடன் வருகின்றதும் கோரநுபமுள்ளது ன அந்த அம்பைப் பராஷுதன் கைத்தோசகியால் தூருகத் துண க்கினான் மன்னரே! காணன் பாணம் பூமியில் விழுந்ததைக் ளடான பராஷுதன் நான்குபக்கத்திலும் அம்புமழையால் தடுத் ன அப்பொழுது பராஷுதனும் இந்தக் காணனை விரைவாக ஏழு னையகளால் அடித்தான் காணனும் பொன்னலங்காரமுள்ள பத் ப்பாணங்களால் அந்தப்பராஷுதனைத் திருப்பி அடித்தான் கண ாயும் காதுகளையும் மனத்தையும் கவாக்கித் புத்தமானது அவ

விருவருக்கும் நோரதது அநத யுத்தமானது கோரமாகவும் விசித திரமாகவும் எல்லாவிதத்தாலும் பராகத்தகதகதாகவும் இருந்தது அர சரே! அநத யுத்தத்தில் காண தருஷ்டதபுமனாகளுடைய அசசெய கையைக் கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மயிரக்கச்சும உண்டா யிற்று இச்சமயத்தில் தரோணபுத்திரா, பகைவர்களை அடக்குகிற வனும பகைவர்களுடைய வீரயத்தையும் உயிரையும் அழிப்பவனும மஹாரதனுமான அநதப்பராஷதனை எதிர்த்து வந்தார அநதப் பிராமமணா, யுத்தத்தில் செல்லுகின்றவனும பயமற்றவனும சத துருக்களைத் தபிக்கச்செய்வனும மஹாரதனுமான அநத தருஷ டதபுமனைப் பார்த்து, மிகுந்த கோபமுள்ளவராகி, அவனுடைய ரத்ததோடு தன ரத்தத்தைநெருக்கி, 'அடா! பிரமமஹத்தி செயத வனே! சில, சில, நீ உயிரோடு எனனிடத்திலிருந்து விடுபடப் போகிறதில்லை' என்று சொன்னா சீக்கிரமாக யுத்தம் செய்கிற வரும்மஹாரதரும்யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவருமான வீரா இவவாறு சொல்லிவிட்டுக் கூடாமையுள்ள அம்புகளால் யுத்தத்தில் நன்றாக அவனை முடினா மன்னரே! யுத்தத்தில் அதிக கோபங்கொண்ட அவா முயற்சியுடன் மஹாரதனுை தருஷ்டதபுமனை எதிர்த்துப் பெரியசகதியுடன் போர்புரிந்தார பிரஜைகளுக்கு ராதரே! அவ விருவருக்கும் மிக்க கோரமானயுத்தம் நடந்தது பெரியவரே! துரோணபுத்திரா யுத்தத்தில் பராஷதனைக் கண்டு (அவனைத்) தமக்கு மிகுதுபுவாக எண்ணி மகிழ்ச்சி குன்றிய மனமுள்ளவ ரானா மஹாபலசாலியான அநத அஸ்வத்தாமா மஹாயுத்தத்தில் அநதப் பராஷதனைப் பிதாவுகளுக் கடுமபகையாளியாகவும் தமமை யுத்தத்தில் சஸ்திரங்களால் கொல்லத்தகாதவனாகவும் அறிந்து, வாழ்நாளின் முடிவில் காலன் வருவதுபோல வேகத்தோடு (அந தப் பராஷதனை) எதிர்த்துச்சென்றா ராஜேந்திரரே! வீரரான அவா, ஸன்னத்தனாக நிற்கின்ற தருஷ்டதபுமனைப் பார்த்துக் கோபத்தினால் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு அவனை நன்றாகத் தாதுச் சென்றா அநத இரண்டு வீரர்களும் உறுதியான நாணகயியுள்ள பெரியவிறகளைக் கையில் பிடித்து ஒருவரை ஒருவா பார்த்தே அதிக கோபத்தை அடைந்தார்கள மஹாராஜரே! மன்னரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான துரோணபுத்திரா விரைவுடன் ஸமீபத்திலிருக்கிற தருஷ்டதபுமனைப் பார்த்து, 'பாஞ்சாலர்களுள் இழிந்தவனே! இப் பொழுது உன்னை யமனுடையவீட்டுக்கு அனுப்புகிறேன் யுத்தத்தில் எனபிதாவைக்கொன்ற உன்னால் எந்தப்பாபகாரியம் செய்யப்பட்ட

நா அதனபயனை இப்பொழுது அடையப்போகிறாய், யுத்தத்தில்
ராததலை பாதுகாக்கப்படாமல் நீ நின்றாலும் ஸரி, அல்லது,
மாகத்தினால் யுத்தத்தைவிட்டு ஓடாமலிருந்தாலும் ஸரி, நீ சேஷம்
தை அடையாவண்ணம் செய்யப்படுவாய் இதை ஸத்யமாக உனக்
ச சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினா

ஐம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் தீருஷ்டதீயும்னைக்காத்து அஸ்வத்தாமாவை
வென்று ஸம்சுப்தகர்களைக் குறித்துச் சொன்னது)

இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட பிரதாபசாலியான தருஷ்டதீயும்
ன், அஸ்வததாமாவைப்பார்த்து, 'யுத்தத்தில் முயல்கின்ற உம
டைய பிதாவுக்குச் செய்யப்பட்டதுபோன்ற கொண்டாடததக்க
ரமையை என்னுடைய கத்தியானது உமக்குக் கொடுக்கப்போகி
து எந்தக்கத்தியினாலே யுத்தத்தில் முயல்கின்ற உமது பிதாவி
டைய தலை அறுக்கப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட என்னுடைய இந்
கத்தியே உமக்கு மறுமொழியைக் கொடுக்கப்போகின்றது பிராம
னாகளுள் அபசுதரான தரோணரையே நான் கொன்றமைபால்
பியான உமமை யுத்தத்தில் இப்பொழுது நான் ஏன் கொல்லமாட்
டன?' என்று மறுமொழி கூறினான் மஹாதேஜஸனியும் பகைவா
ன் அடக்குகிறவனும் ஸௌபதீயுமான பாரஷதன் இவ்வாறு
ராலலிவிட்டு, மிகக் கூமையுள்ள ஒரு பல்லத்தினால் தரோணபுத்
ரரை அடித்தான் அரசரே! பிறகு, அவன் மிகக் கோபம்கொண்டு
னுக்கள் உட்படிந்துள்ள அம்புகளால் யுத்தகளத்தில் தருஷ்டதீயு
னை நான்குதிசைகளிலும் மூடினா மஹாராஜரே! நான்கு பக்கத்
லும் அம்புகளால் மூடப்பட்டபோது ஆகாயமாவது திகளுக்களா
து ஆயிரக்கணக்கான யுத்தவீரர்களாவது காணப்படவில்லை அஸ்
ததாமா ஒருவரே பாரக்கதக்கவராயிருந்துகொண்டு நரபுறங்கள்
ம தடுததாரா அரசரே! அவ்வாறு பாரஷதனும் யுத்தத்தில் பிரகா
கின்ற அஸ்வததாமாவைக் காணன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பாழுதே அம்புகளால் மூடினான் மஹாராஜரே! பாரப்பதற்கினிய
டையுள்ள காணனும் தான் ஒருவனாகவேயிருந்துகொண்டு பாண
வர்களோடுகூடின பாஞ்சாலாகளையும் தரௌபதீயுத்தவீரர்களையும்
தாமனயுவைபும் உத்தமௌஜஸையும் ஸாத்யகியையும் ஆயிரக்கணக்
க இருக்கின்ற இன்னும் மறப்ப போவீரர்களையும் அம்புகளால்

நான்குபக்கத்திலும் தடுத்தான தருஷ்டதபுமனனே எல்லா வி
லாளிகளும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்போதே புத்தரங்கத்தில் மி
க்ஷாமையுள்ள ஒரு க்ஷூரபரத்தினால் தடுளணியினுடைய வில்
அறுத்தான தரோணபுத்திரா, அறுக்கப்பட்ட அந்தவிலை எறிந்
விட்டு புத்தத்திலவேகமுள்ளதும் கோரமாயிருப்பதுமான வேறொ
விலையும் ஸாப்பங்களுக்கொப்பான பாணங்களுடும் கையிலெடுத்தா
ராஜேந்திரரே ! அவா பராஷுதனுடைய விலையும் சகதியையும் சன
யையும் தவஜததையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரத்ததைபு
ஒரு நிமிஷத்தில் அம்புகளால் நாசஞ்செய்தா வில் அறுக்கப்பட
டவனும் ரத்ததைபுமீழ்நவனும் குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்ல
பட்டவனுமான பராஷுதன ஒரு பெரியசுத்தியையும் ஒளி பொருந்
யதும் தூறு சந்திரபிரதிமைகளுடன் கூடியதுமான ஒரு கேடக
தையும் கையில் எடுத்தான ராஜேந்திரரே ! மஹாரதரும் வீரரு
கைதோரதவரும் திடமான ஆபுதங்களை உடையவருமான தரோ
புத்திரா, எல்லாஸைனிகாசனும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழு
ரத்தத்தினின்று கீழே இறங்காதவனும் வில்லாளியும் தோளவலி
சவனுமான அந்தப் பராஷுதனுடைய அந்தக்கத்தியையும் கேடக
தையும் புத்தத்தில் பலலங்களால் வீசைவாகத் துண்டாக்கினா அ
ஆசரியமாயிருந்தது பரதாசனா சிறந்தவரே ! முயற்சியையு
யவரும் மஹாரதருமான தரோணபுத்திரா ரத்ததை இழந்தவனு
குதிரைகளும் தோப்பாகனும் கொல்லப்பெற்றவனும் சஸ்திரங்களை
பலவாறு அடிக்கப்பட்டவனும் அஸ்திரங்களை அறுக்கப்பட்டவ
மான தருஷ்டதபுமனனை (வல்லமையினால்) மீறவில்லை அரசே
வீரரான தரோணபுத்திரா, பாணங்களால் அந்த தருஷ்டதபும
னுக்கு முடிவை உண்டுபண்ண இயலாமற்போனதும், ரத்ததைவிட
விட்டுப் பொன்னுலங்கரிக்கப்பட்ட பெரியசுத்தியை எடுத்த
கொண்டு வேகமுள்ளவராக அவனைநோக்கிச் சென்றா அரசே
வேகமாகவருகின்ற மஹாதமாவான அந்த அஸுவத்தாமாவினுடை
சரீரமானது உத்தமமான ஸாப்பத்தைப் பிடிக்கவிருப்பி விழுகின்
கருடனுடைய சரீரம்போலாயிற்று இச்சமயத்தில், பகைவீரர்களை
கொல்பவரான கேசவா பரதாசனாசிறந்தவனும் ஜயிப்பவர்களு
சிறந்தவனுமான அராஜுனனைப்பாரததுக்கூறலானா

‘அராஜுன ! பராஷுதனுடைய வத்ததைக்குறித்து முயல்கின்
துரோணபுத்திரரைப் பார அநிகமுயற்சி செய்கின்றா, இவனைக்
னறுவிடுவாரா ஸமசுயமில்லை மிக்க கைவனமையுள்ளவனே ! வீர

தபுவினுடைய வாயை அடைந்ததுபோல தரோணபுத்திரருடைய வாயை அடைந்திருக்கின்றவனும் புத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவரான இரதப பராஷதனைப் பாதுகாப்பாயாக' என்று சொன்னார் அராஜகே! பிரதாபமுள்ள வாஸுதேவா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மரான தரோணபுத்திரரிருக்குமிடத்துக்குக் குதிரைகளை ஒட்டிச் சந்திரனுகொப்பான அந்தக் குதிரைகள் கேசவரால் ஒட்டப்பட்டு ஆகாயத்தைப் பானமபண்ணுகின்றவைகள்போல மஹாரதர் அஸ்வத்தாமாவை நாடின மஹாராஜகே! மஹாபலசாஸிர தரோணபுத்திரர் வாஸுதேவரையும் தனஞ்சயனையும் பார்த்து ஷடதபுமனைக் கொல்லுமவிஷயத்தில் முயற்சியைச் செய்தார் அஸ்வரகே! மஹாரதனான அராஜகனான தரோணபுத்திரராலே கமாய ஹிமலிக்ஷப்படுகிற தருஷடதபுமனைக்கண்டே அஸ்வத்தாமாவின்மீது பாணங்களைப் பீரயோகித்தான் பொன்னுல்லங்கிகரிட்டவைகளும் காண்டவததினால் அதிகமாய்ப் பீரயோகிக்கப்பட்டவர்களுமான அந்த அம்புகள் அஸ்வத்தாமாவை அடைந்து புறநிலைபுகள் தழைவதுபோல துழைந்தன வேந்தகே! பிரதாபசாஸிரபுமருமான தரோணபுத்திரர், கோரமான அந்த அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு, புத்தத்தில் அளத்தற்கரிய பலமுள்ள பாஞ்சாலனை விட்டுத் தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவராக சத்தமீதேறினார் அவர் சிறந்த விலலைக் கையில் பிடித்துப் பார்த்த அம்புகளால் அடித்தனார் அரசகே! இச்சமயத்தில், வீரனான தேவன பகைவர்களை வாட்டுபவனான பராஷதனை புத்தத்தில் சத்திலேற்றி வேறிடத்திற்குக் கொண்டுசென்றான மஹாராஜகே! ஜானகியும் தரோணபுத்திரரை அம்புகளால் அடித்தான் தரோணபுத்திரரும் கோபமுண்டவராகி அந்த அராஜகனை இரண்டு மூன்று மார்பிலும் அடித்தார் கோபமுடப்பட்ட பார்த்தனரத்தத்தில் வேறொரு யமதண்டமீப்பானறதும் காலனுகொப்பானது அந்நாரசத்தை தரோணபுத்திரரமீது பீரயோகித்தான் அந்த பானது மிக்க காரதியுள்ளவரான பிராமமணருடைய தோளில் அந்த மஹாராஜகே! புத்தத்தில் பாணவேகத்தினால் அடிக்கப்பட்ட அந்த அஸ்வத்தாமா தோடுவில் உட்காரந்து மிக்க மனதரசி அடைந்தார் ஸாரதியானவன் சத்திருக்களை ஹிமலிப்பவரான அந்த வீரரை புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவராக எண்ணி புத்தபூமியிற் று தேரோடு வேறிடத்திற்குக்கொண்டுசென்றான மஹாராஜகே! து, விடுவிக்ஷப்பட்ட பராஷதனையும் பீடிக்கப்பட்ட தரோணபுத்திர

ரைபுகண்டு ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற பாஞ்சாலாகள் உரகதச ச
மிட்டார்கள் அந்த அறபுத யுத்தத்தைக்கண்டு திவ்யமான நான்கு
வாதியங்களும் வாசிக்கப்பட்டன ஸிமமநாதமும் தோன்றியது

மஹாராஜே! பிறகு, மிக்க காதலியையுடையவனான கான்
யுத்தத்தில் அராஜுனனைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு பாராததே
தவந்தவையுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகி வெற்றியைத்தரக்கூ
விலலை அசைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி (அதனைப்) பாராததான் பரு
புத்திரனான தனஞ்சயன் இவ்வாறு செய்துவிட்டு வாஸுதேவன்
பார்த்து, ' மாதவரே! ஸமசபதகாக்களைக் குறித்துச் செல்லும் நீ
எனக்கு முக்கியமானகாரியம்' என்று சொன்னான் பிறகு, கோ
தா பார்த்ததுண்டாய் வாராததையெக்கேட்டு அதிகமான கொடித்து
களுடன் கூடினதும் மனத்துக்கும் காதலுக்கும் ஒப்பான வேகந்
துமான ரதத்தோடு (ஸமசபதகாக்களைக் குறித்துச்) சென்ற
பூமிக்கு நாதரே! உம்முடைய துராலோசனையினால் இவ்வாறு
முடைய ஸைனிகாக்களுக்கும் சத்தனருக்களுக்கும் பூமியில் இப்ப
பட்ட அழிவு நோந்தது

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசார்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, காணனுக்கும் பாண்ட
ருக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திப்பண்ணக்கூடிய யுத்த
னது மறுபடியும் நடக்க ஆரம்பித்தது யுத்தவீரர்கள் வீரகளை
பாணங்களையும் பரிகள்களையும் கத்திகளையும் பட்டசங்களையும் தே
ரங்களையும் உலக்கைகளையும் புஷ்பங்களையும் சக்திகளையும் ரி
களையும் பரசுகளையும் சதைகளையும் ஈடிகளையும் கூமைபுள்ள
தங்களையும் பிண்டிபாலங்களையும் பெரியமாவெட்டிகளையும் எடுத்த
கொண்டு ஒருவரையொருவர் கொல்லவிரும்பி விரைவாக வந்தார்
அவர்கள் பாணங்களுடைய சபத்தினாலும் நாற்றெலியினாலும் த
வனியினாலும் ஸவாககத்தையும் திகருக்களையும் திகர்கோணங்களை
ஆகாயத்தையும் தேருருளையின் நேமியினால் உண்டுபண்ணப்ப
வசையினால் பூமியையும் ஒலியிடுமபடி செய்துகொண்டு பகைவா
ளதூதாசுசென்றாராக விரைகள் மஹாகோரமானயுத்தத்தைத் த
டிச்செல்லக்கருதி அந்தப்பேரொலியினால் மிக்க உதஸாகத்தைப்
து வீரர்களோடு போபுரிந்தார்கள் நான்குபிறைகளின் ஒசைகளை

தவனிகளையும் விதிகளின் ஒவிகளையும் பிரயோகிக்கப்படுகின்ற சஸங்களுடைய சத்தங்ககளையும் அடிக்கப்பட்டு விழுங்கிற காலாடக நடைய கூக்குரல்களையும் எதிர்த்துக் காழிக்கின்ற சூரர்களுடைய பறவித பாணசபதங்களையும் கேட்டு யானைகள் மிகக் பயமடைந்தன, மு விழுந்தன ஸைனிகாதள வாட்டமுற்றறாக்கள் சபதிகளின்ற நாளும் சஸ்திரவாஷத்தை விடுகின்றவாக்களுமான அனேக சதருக வீரனான காணான பாணங்களால் பிளந்தான் அவன் குதிரைகாரமும் ஸாரதிகளோடும் தவஜங்களோடுங் கூடின பாஞ்சால வீராக நடைய இருபதுரத்தங்களைப் பாணங்களால் யமலோகத்திற்கு அனுப்ப ன யுத்தத்தில் மஹா வீரமுடையவாக்களும் தோஷகிபெற்றவா ம தலைவாக்களுமான பாண்டவ வீரர்கள் காணனை எதிர்த்தோடி து நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, காணான திகளால் நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்ட ஒரு தாமரை ஓடையை பதியான ஒருயானை இறங்கிக் கலக்குவதுபோலப் பகைவா சேனை ச சரமாரியால் கலக்கிக்கொண்டு அச்சேனையில் துழைந்தான், தயன், சத்தருசேனையை எதிர்த்து உத்தமமான விலலை உத கொண்டு கூமையுள்ள அம்புகளாலே (பகைவாக்களுடைய) தலை அறுத்தது தளளினை அவன் யானைவீரர்களுடன் கூடின னகளையும் குதிரைவீரர்களுடன் கூடின குதிரைகளையும் சுமறு ற ரதிகளையும் ஒரு பாணத்தால் தளளினை பிராணிகள் காற டளளே புகாத கவசத்தையாவது நோலையாவது அணிந்திருந்தா அரத்தகாணனுடைய இரண்டாவதுபாணம்படுவதைப்பொறுக்க லை காணான விலவின்னு கூமையான பாணங்களைப்பிரயோ துக்கொண்டு கொறடாவினால் குதிரைகளை அடிப்பதுபோலக் கவ ளையணிந்த தேக்கங்களிலும் நாணகயிற்றிலும் கையுறையிலும் தத்தான் அவன் ஸிமமம் மிருக்ககூட்டங்களை அடிப்பதுபோலப் னத்திற்கிலக்கான இடத்தை வந்தடைந்திருக்கின்ற பாண்டவா யும் ஸருஞ்சயர்களையும் பாஞ்சாலாக்களையும் பலத்தினால் அடிந ன ஐயா! பிறகு, பாஞ்சாலபுத்திரனும் தரெளபதிபுத்திரர்களும் ல ஸஹதேவாக்களும் யுபுத்தானனும் விரைபவாக்களாகக் காணனை ரத்ததாத்தன் அரத்தக்களரவாக்களும் பாஞ்சாலாக்களும் பாண்டவா ம முயலும்பொழுது, புத்தவீரர்கள் புத்தத்தில் உயிரில் ஆசையை டு ஒருவரையொருவர் கொன்றுகொண்டார்கள் பெர்யவரே! ல புத்தவன் குகமுள்ளவாக்களும் கவசமணிந்தவாக்களும் தலைப்பா களை உடையவாக்களும் பூஷணங்களை அணிந்தவாக்களும் மஹாபல

சாலிகளுமான மறற வீரர்கள் உயர எடுக்கப்பட்ட காலத்தை போன்ற கதைகளோடும் உலகக்கைகளோடும் பரிகம்களோடும் காதுகொண்டும் யுத்தத்திறமாக அழைத்துக்கொண்டும் அதிகப் பரப்புடன் பகைவர்களை எதிர்த்துச்சென்றார்கள் பிறகு, வீர ஒருவரையொருவராக கொன்றார்கள் ஒருவராலொருவர அடிக்கப் பட்டோ சித்திரிக கண்டெதிரிக்கவும் ஆயுதங்கள் சித்திரம் சரீரங்கள் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு விழுந்தார்கள் சிலா சஸ்திரஸ்திரங்களால் நிறைக்கப்பட்டவர்களாக உதிர்த்துடன் கூடினவைகளும் தங்களால் நிறைந்தவைகளும் மாதுளம்மழம் போன்றவைகளும் வாய்களோடு உயிருள்ளவாகளபோல இருந்தார்கள் அரட்சே! யுத்தத்தில மறறயுத்தவீரர்கள் பரசுகளாலும் பட்டஸங்களாலும் திகளாலும் சுகதிகளாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் சுகங்களாலும் பங்களாலும் தோமரங்களாலும் செதுக்கினார்கள், வெட்டினார்கள், பத்தார்கள், அவ்வாறே, விலக்கித்தள்ளினார்கள், நன்றாக அறுத்தார்கள் கொன்றார்கள் ஒருவராலொருவர அடிக்கப்பட்ட வீரர்கள் வெட்டப்பட்டும், தம்பிட்டத்திலுள்ள சிவப்பான சாறறைக் கக்கிக்கொண்டுகின்ற சிவந்த சந்தனமரங்களபோல இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட உயிரையிழுந்து விழுந்தார்கள் தோகளால் தோக்க அடிக்கப்பட்ட யானைகளால் யானைகள் கொல்லப்பட்டன காலாட்களால் காலாட்கொல்லப்பட்டுவிழுந்தார்கள் குதிரைகளால் குதிரைகளும் ஆமாபிரமாகக் கொல்லப்பட்டன கொடிகளும் தலைகளும் சூடைகளால் யானைத்துதிரைக்கைகளும் மனிதர்களுடையகைகளும் ஸ்ரீரங்களால் பல்லங்களாலும் அரத்தசந்திரபாண்டங்களாலும் அறுக்கப்பட்டுப் பில விழுந்தன மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளால் ரதிகாங்களாலும் கொல்லப்படுகின்றவர்களும் விழுந்து வீரிடுவார்களான மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் தேராளிகள் இவர்களுடைய சபதங்கள் பயங்கரமாகத் தோன்றின வீரர்கள் யுத்தம் மனிதர்களையும் யானைகளையும் ரதங்களையும் குதிரைகளையும் அத்தார்கள் குதிரைவீரர்களால் சூரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் யானைத்துதிரைக்கைகள் அறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் கொடித்துணிகளுட கொடிகளுடனும் கூடியவைகளாகவும் சித்திரம், மலைகளபோலக் விழுந்தன காலாட்களால் பாய்ந்து யானைகளும் அவ்வாறே ரகளும் கொல்லப்பட்டவர்களாகவும் கொல்லப்படுகின்றவர்களான நான்குபக்கத்திலும் விழுந்தார்கள் விரைவுள்ளவர்களான குதிரைகள் காலாட்களாலே நெருங்கிக் கொல்லப்பட்டார்கள் குதிரைகள்

ரகளாலே காலாட்களுடைய கபடங்களும் கொல்லப்பட்டு யுத்த
தில் படுததன் மஹாயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட வீரர்களுடைய
வகை கசக்கப்பட்ட தாமரைமலர்களபோலவும், சரீரங்கள் நன
வாடியிருக்கின்ற மாலிகளபோலவும் இருந்தன அரசரே!
ரகள் குதிரைகள் காலாட்கள் இவற்றின் மிக அழகிய உருவங்
உப்புக்கசிவினால் அழுகக்கடந்த வஸ்திரங்களபோல மிகவும்
க்கத்தகாத நிலைமையை அடைந்தன

அறுபதாவது அதியாயம்

(யானைப்போரும் ஸிங்குல யுத்தமும்)

அரசரே! 'தருஷ்டத்யுமனனை யானைகளால் விரைந்து கொல்
கள்' என்று உமமுடையயுத்தநிலை தூண்டப்பட்டயானைவீரா
குரோதத்துடன் பராஷதனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள பார
-! பிறகு, யானைப்போரில் ஸாமாதியமுள்ளவர்களான எல்லாக
ாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டுவீரர்களும் யானைப்போர புரிவதில்
ந்த தோஷியுள்ளவர்களான அங்காளரும் வங்காளரும் புண்டரா
ம மாகதர்களும் தாமரவிபதகளும் மேகலாளரும் கோஸலா
ம மதர்களும் தசாணாளரும் நிஷதாளரும் கலிங்காளர்களோடு
ந்து மழைப்பொழிகின்றமேகங்களபோல யுத்தத்தில் பாஞ்சால
னபினமீது அம்புகளையும் தோமரங்களையும் நாராசங்களையும் வா
தாள்கள் தருஷ்டத்யுமனன், எதிர்த்துவருகின்றவைகளும் மதத
டைய வேகத்தினால் மிக்ககொழுப்புள்ளவைகளும் அந்த
களினமீது விபாடங்களையும் சக்ரங்களையும் நாராசங்களையும்
சித்தான பராஷதன் பாவதங்களுக்கொப்பான யானைகளில் ஓவ
னறையும் பத்துபத்தப பாணங்களாலும் ஆறுஆறுபாணங்
ாலும் எட்டெட்டுப் பாணங்களாலும் விரைவாக அடித்தான
ங்களால் சூரியன் மூடப்படுவதுபோல யானைகளால் நன்குமூடப்
பின அந்ததருஷ்டத்யுமனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலாக
ஸிமமராதரு செயதுகொண்டு வீரகளைக் கையில்கொண்டவாக
நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள வீரர்களான நகு
ம ஸஹதேவனும் தரோளபதிசுமாரர்களும் பரபதர்களும் ஸாத
யும் சிகண்டியும் வீரயமுள்ள சேகிதானனும், நானும் கையுறை
ஒலிக்கச் சூரர்களுக்கூரியதாளங்களுடன் வீரநாதனைஞ்செயது
ண்டு, மேகங்கள் மலைகளினமீது ஜலத்தைப்பொழிவதுபோல,

அந்த யானைகளினமீது (பாணங்களை) நாதமுறங்களிலும் பொழிந்த மிலேச்சாக்களாலே தூண்டப்பட்டு மிக்ககோபங்கொண்ட அந்த யானை மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் துதிகைகளையும் பிடித்து இழுத்துத்தள்ளிக் கால்களால்துக்கத்தன், கொம்புறு ளாலே பிளந்து தூக்கி எறிந்தன கொம்புகளில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிற மறதவைகள் மிக்க பயங்கரமாகக் கீழேவிழுந்தன எதிரில் கின்ற அங்கனுடையயானையை ஸாதயகி உக்கிரவேகத்துடன் கூராய்சத்தினால் பிளந்து மாமஸ்தானங்களில் அடித்தான் அயானையினின்று மேலே எழும்பித் தாவப்போகின்றவனும் எதிரில் டைய ஆயுதப்பிரயோகங்களை வஞ்சிப்பதினால் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிற சரீரமுள்ளவனுமான அந்த அங்கனுடைய மாபை நாயாசத்து அடித்தான் அவன் (=அங்கன்) பூமியில் விழுந்தான் எதிர்த்து கின்ற புண்டரனுடைய நடக்கின்ற பாவதம்போன்றயானையை தேவன் கூமையான முனையுள்ள மூன்று அம்புகளால் அடித்தான் அவன், அந்தயானையைக் கொடியை இழந்ததாகவும் பாகளை இழந்தாகவும் கவசத்தையும் துவஜத்தையும் உயிரையும் இழந்ததாகச் செய்துவிட்டு, மறுபடியும் அங்கனை எதிர்த்தான் ஸஹதேவன் தடுத்திருக்கிற நகுலன் யமதண்டம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற மூன்றுநாயகங்களாலே அங்கனையும் நூறு அம்புகளால் அந்த யானையையும் அடித்தான் அங்கன் நகுலன்மீது சூரியகிரணம்போன்ற நூற்றொட்டுத் தோமரங்களைப் பிரயோகித்தான் அந்த நகுலன் ஓவ்வெழையும் மூம்முன்னருகத் துண்டாக்கினான் பாண்டுகுமாரன் அவன் அவ்வாறே அரத்தசந்திர பாணத்தினால் அவனுன் தலையை அறுத்தான் அந்த மிலேச்சன் கொல்லப்பட்டு அயானையுடனே விழுந்தான் பிறகு, யானையைப் பழக்குவ ஸமாதத்தனை அங்கபுத்திரன் கொல்லப்படவே, அங்கதேச, மஹாமாததிரர்கள் கோபங்கொண்டு நகுலனை அடக்கவிரும்பி வந்த பவர்களாகி அச்சகின்ற கொடிகளையுடையவைகளும் அழகிய முகங்களையுடையவைகளும் ஸவாண்மயமான முதுகில் கட்டியிருக்கிற தோல்கவசங்கள் இவைகளையுடையவைகளும் நன்கு விளங்குகின்ற மலைகள் போன்றவைகளுமான யானைகளோடு நகுலனை எதிர்த்துக் கள மேகலாங்களும் உதகலாங்களும் கவினகாங்களும் நிஷத்தாகு தாமரலிபதாகளும் (நகுலனைக்) கொல்லக்கருதி அம்புமழைகளை தோமரமழைகளையும் பொழிந்ததாகக் மேகங்களால் மூட்டி கின்ற சந்திரனைப்போல அந்தவீரர்களால் மூடப்படுகின்ற நகுலன்

எடவாகளும் பாஞ்சாலாகளும் ஸாதயகாகளும் மிகக் பரப்ப
ளவாகளாக நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டனா பிறகு,
புழைகளையும் ஆயிரமாயிரமாகத் தோமரங்களையும் பிரயோ
கினை ரதிகாக்களுக்கு யானைகளோடு அவ்விதமான யுத்தம் நோந
அந்த வீரர்களால் பொன்னல்லவகாரமுள்ள நாராசங்களால்
நூக அடிக்கப்பட்டயானைகளுடைய மத்தக்கங்கள் வெடித்தன,
ஸ்தானங்கள் வெடித்தன, நகங்கள் சிதறின, பறங்கள் உடைந்
ஸஹதேவன் நல்லமுனைபுள்ள அறுபத்துநான்கு நாராசங்க
ல அந்த யானைகளுள் எட்டுப் பெரியயானைகளைப் பாகங்களோடு
வே சிழேதளளினை குலத்தை ஆனந்தப்படுத்தினவனான
லன் சிறந்த யுத்தத்திக்குடன முயற்சியினால் உத்தமமானவிலை
ரத்து நாராசங்களால் யானைகளை அடித்தான் பிறகு, தருஷ்டத்
ன்னும் ஸாதயகியும் தரெளபதிபுத்திரர்களும் பிரபதரங்களும்
நாடியும் சரமாரிகளால் பெரியயானைகளை நனைத்தார்கள பாண்டவ
னயிலுள்ள யுத்தவீரர்களாகிற மேகங்களால் பாண்டங்களாகிற
ழர்களால் அடிக்கப்பட்ட சத்துருக்களுடைய யானைகளாகிறமலை
வஜ்ரவாஷங்களால் மலைகள் விழுவதுபோல விழுந்தன பாண
ர்களுடைய அந்த ரதிகுரேஷ்டர்கள், இவ்வாறாக உமமுடைய
னகளைக்கொண்டு, கரையை உடைத்துக்கொண்டு பெருகுவிந்
யையபோன்ற சேனையினமீது விரைவாக அம்புகளைப்பொழிந்
கள் பாண்டுபுத்திரனுடைய ஸைனிகர்கள் உமமுடைய அந்தச்
னையைக்கலக்கிக் கொந்தளிக்கும்படிசெய்து மறுபடியும் காணனை
ரத்துச் சென்றார்கள்

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

(கௌரவர்கள் யுகிஷ்டிரைப்பிடிக்கமுயல்வதை மாதவர்
அர்ஜுனனுக்குக்கூறியது.)

பெரிதும் ரததவெள்ளத்துடன் கூடியதுமான யுத்தமானது
த வீரர்களுக்குள் நடக்கும்போது, பலவாறு ரதத்தினால் நனை
பட்ட பூமியானது மிகவும் விளங்கியது பிறகு, புழுதி அடங்கவே,
நூக பக்கத்திலும் பிரகாசமுண்டாயிற்று இரதச்சமயத்தில், வாஸு
வா, குருதிபுத்திரரும் தாமராஜருமான யுகிஷ்டிரைக காண்பித்து,
ஜுனனைப்பார்த்து வசனிக்கலாரா.

‘பாண்டவ ! இதோ உன்னுடைய பிராதாவானயுதிஷ்டிரா மஹா பலசாலிகளும் கொல்லக்கருதினவாகளும் பெரியவில்லை கையிற பிடித்தவாகளுமான தாராதராஷ்டிரர்களாலே சீக்கிரமாகப் பின் தொடரப்படுகிறா பாரத ! பாஞ்சாலர்களும் சைத்யர்களும் மாதஸ யார்களும் மஹாத்மாவான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கண்ணி அதிக வேகமுள்ளவர்களாக அவரைக் கூடவே தொடர்கின்றார்கள் பாரத ! உலகமுழுமைக்கும் அரசனும் பலசாலியும் சுவசம்பூண்ட வனுமான இரத்த தூரியோதனன, புருஷஸுரேஷ்டரான தாமபுத்திர ரைக் கொல்லக்கருதி ஸாப்பங்களபோலத் தீண்டுக்கின்றவாகளும் எல்லா ஆயுதங்களிலும் ஸமாததர்களும் ஸிமமநாதங்களை வெளியிடு கின்றவாகளும் சங்கங்களை முழக்குகின்றவாகளும் சிறந்த பலமுள்ள வாகளும் பெரியவில்லையுடையவாசனும் விறகளை உதறுகின்றவாகளு மான பிராதாக்களோடுகூடி யாண்பபடையுடன் யுதிஷ்டிரராஜரைப் பின்தொடருகிறான் தூயோதனைச் சோந்ந இரத்த யாண்களும் குதி ரைகளும் ரதங்களும் காலாட்களும், யாசகர்கள் உததம்மான இரத்தி னத்தை விரும்புவதுபோல யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்கவிரும்பிச் செல்லு கின்றார்கள் அமிரத்ததைக்கவரக்கருதிய அஸுரர்கள் யுத்தத்தில் இர திரனாலும் அகனியினாலும் தடுக்கப்பட்டதுபோல ஸாதயகியினாலும் பீமனாலும் தடுக்கப்பட்டு (இரத்த ஸைனிகாக்கள்) மீண்டும் நின்ற விட டாக்கள், பார காகாலத்தில் நீர்ப்பெருக்குக்கள் ஸமுத்திரத்தை அடைவதுபோல, இரத்தமஹாரதர்கள் அனேகங்களாயிருப்பதினால் மறுபடியும் தாமபுத்திரரைக்குறித்ததுச் செல்லுகின்றார்கள் தூயோ தன்னுடைய வசத்தை அடைந்திருக்கின்ற குரதீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை மிருத்யுவினவாயை அடைந்தவரென்றும் அகனியில் ஹோமம் பண்ணப்பட்டவரென்றும் எண்ணுகிறேன் பாண்டவ ! தாராத ராஷ்டிரருடைய சேனையானது தக்கபடி எதிர்த்திருப்பதால், இரத்தச் சேனையினுடைய பாணங்களுக்கு இலக்கானால் இரதிரனும் விடுபட மாட்டான் வீரனும் பாணஸமூகங்களைச் சீக்கிரமாகப் பிரயோகிக கின்றவனும் மிக்ககோபங்கொண்ட யமனபோன்றவனுமான தூயோ தன்னுடையவேகத்தை யுத்தத்தில் எவன் ஸஹிப்பான் ? காலிக கின்ற வீரனான அரத்ததூயோதனன தரோணபுத்திரா கிருபா கா ணன் இவர்களுடைய பாணவேகமானது மலைகளையும் சிதறும்படி செய்யும் யுதிஷ்டிரராஜா இப்பொழுது காணனால் தோற்கச்செய்யப் பட்டவராகக் காணப்படுகிறா சிறந்தபலமுள்ளவனும் ஹஸ்தலாக்ஷ முள்ளவனும் ஸமாததனும் யுத்தத்தில் ஸாமாதியமுடையவனுமான

ணன ஞ்ராகளும் மஹாபலசாலிகளுமான திருதராஷ்டிரபுத்திராக
ராடு சோநது யுத்தத்தில் பாண்டவஸரேஷ்டரைப் பீடிகக்க கூடிய
றுயிருக்கிறுன போபுரிகினறவரும் யுத்தத்தில் புகழ்ப்பட்ட
ததுடன் கூடியவருமான அநதப பாரததருக்கு இநதத ஹாயோ
ரான முதலானவாகளாலும் மறறவாகளாலும் தோலவி உணடுபண
பபட்டிருக்கிறது பரதஸரேஷ்டரும் பிரபுவுமான தாமராஜா
வாஸததினால் மிகவும் இளைத்திருக்கிறா, பிராமமணருக்குரிய
ரறுமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறா, சூதததிரியருக்குரிய கொடுமை
ல நிலைபெற்றிருக்கவில்லை சததுருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்ற
நம் பாண்டபுத்திரருமான இநதயுதிஷ்டிரராஜா ஶ்ரணனால் எதிராக
பட்டுப் பிராணஸம்சயத்தை அடைநதுவிட்டார பாரதத்! கோப
ளாவனும் பக்கவாகளை அடக்குந் திறமைபுள்ளவனுமான பீம
ஸனன் அடிககடி ஶ்ரணிக்கின்றவாகளும் மஹாசங்கங்களை ஊதுகின்
ராகளும் யுத்தத்தில் ஐயத்தினால் பிரகாசிக்கின்றவாகளுமான
ரததராஷ்டிரருடைய லிமமநாதத்தைப் பொறுத்ததுக்கொண்டிருத்
தால், மஹாராஜரான யுதிஷ்டிரா பிழைக்கமாட்டாரென்று எண்ணு
றன பரதாசுள்ள சிறந்தவனே! இநதக தூணன், 'பாண்டபுத்
ரண யுதிஷ்டிரனைக் கொல்லுங்கள்' என்று மஹாபலசாலிகளான
ரததராஷ்டிராக்களை வுக்கிறுன பாரதத்! மஹாரதாசன் யுதிஷ்
ராஜரை ஸதுணாகாணனென்கிற கந்தாவனைத் தேவதயாகக்
ரண்ட அஸ்திரஸமூகத்தினாலும் பாசபதாஸ்திரத்தினாலும் நனகு
டுகின்றாராகள், தொடர்நதும் செல்லுகின்றாராகள்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

மாதவர் யுகிஷ்டிராருக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை அர்ஜுனனுக்குக்
கூறி, கர்ணனது போரையும் பீமனது போரையும் காட்டியது)

பாரதத்! விரையவேண்டுமபோது விரைபவாகளும் பலசாலி
நம் எல்லாச் சஸ்திரதாரிகளுள்ளருளு சிறந்தவாகளுமான பாஞ்சா
கள், பாண்டவார்களோடு, பாரதாளத்தில் அபிமுகின்றவாபோலிருக்
ற யுதிஷ்டிரரைக் கரையேற்றிவிட எண்ணி இநத யுதிஷ்டிரரைப்
ரதொடாதலால் இவா மிக்க துன்பமுற்றிருக்கிறாரென்றும் தாங்
கூடாத கெட்ட நிலைமையை அடைந்திருக்கிறாரென்றும் நான் எண்
கிறேன் பாரதத்! பிரபுவே! நகுல ஸஹதேவாகளும் ஸாதபகி
சிகண்டியும் தருஷ்டதபுமனனும் பீமஸேனனும் சதானீகனும்

பாஞ்சாலார்களும் எல்லாச்சைசையார்களும் பாரததுக்கொண்டிருக்க
பொழுதே, யுகிஷ்டிராஜருடைய கொடியானது காணாது
பாணமகளால் மூடப்பட்டுக் காணப்படவில்லை பாரத! பாரத
இந்தக்காணன், தாமரை ஓடையை ஒரு யானையானது நாசஞ்
வதுபோல யுத்தத்தில் பாண்டவார்களுடைய சேனையை அம்புகள்
நாசஞ் செய்துவிட்டான் பாண்டநாதன்! இதோ உன்னைச் சோ
ரதிகாள் ஒடுகிறார்கள் பாரத! இந்த மஹாரதாக்கள் ஒடுகின்ற
தைப் பார, பார பாரத! இந்த யானைகள் காணாது பாணமகள்
அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தைத் தெரிவிக்கும் ஒலிகளை வெளியிட
கொண்டு பததுத்திசைகளிலும் ஒடுகின்ற பாரத! அளவுகட
வல்லமையுள்ள காணாது யுத்தத்தில் ஓடப்படுகின்ற ரதிகா
டைய கூட்டமானது இதோ நான்குபக்கத்திலும் ஒடுகின்ற
சிறந்த கொடியுடையவார்களுள் சிறந்தவனே! ரணகளத்தில்
காவஞ் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற காணாது தேரிலு
யானைக்கச்சைவடிவமான கொடியைப் பார இந்த ராதேயன்
றுக்கக்காக அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டும் உன்னுடைய சே
யை நாசஞ்செய்துகொண்டும் பீமஸேனனுடைய ரதத்தை நோ
விரைவாகச் செல்லுகிறான் வீரனான காணாது துரத்தப்படுகி
பாஞ்சாலர்கள் மஹாதமாவான் இந்திரனாலே துரத்தப்படுகி
அஸுரர்களேபோல இதோ ஒடுகின்றார்கள் இதோ காணன் யுத்
தில் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் ஸருஞ்சயாக்கி
ஜயித்து உன் நிமித்தமாக எல்லாத்திக்குக்களையும் பராக்கிறு
பது என்னுடைய எண்ணம் சிறந்த விலை உதரிகொ
டிருக்கின்ற இந்தக் காணன் சததுருவை ஜயித்துத் தேவார்களு
கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட இந்திரனேபோல அதிகமாகப் பிரகா
கிறான் இதோ கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை
ஸருஞ்சயாக்கியும் நான்குபக்கத்திலும் பயமுறுத்துகின்றவர்களா
காணாது பராக்கிரமத்தைக்கண்டு காஜிகின்றார்கள் (பகை
களுடைய) கௌரவத்தை அழிப்பவனே! இதோ ராதேயன் ம
யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை எல்லாவிதத்தினாலும் பயமுறுத்தி
லாப போவீரர்களையும் பாரதது, 'கௌரவர்களே! எதிர்த்தோ
கள் உங்களுக்கு மங்களம் விரைவாக ஒடுகின்ற யுத்தத்தில் ஸரு
சயன் ஒருவனாக உயிரோடு விடுபடாதபடி செய்யுங்கள்
களும் முயற்சியுள்ளவர்களாகப் பின்புறத்தில் வருகிறோம்' எ
சொல்லுகிறான். இந்தக்காணன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பா

இறைததுகொண்டு பின்புறத்தில் சென்றுவிட்டான் பாரதத்
 பிராண பிசாசுக்கினற உதயபாவதமபோல யுத்தத்தில் வெள
 குடையோடு விளங்குகின்ற காணனைப் பார பாரதத் தனரு
 இதோ காணன் யுத்தத்தில் தூக்கிப்பிடிக்கப்படுகின்றதும்
 தியுள்ள நூறு கம்பிகளுள்ள தும் பூண சந்திரனபோன்றதுமான
 யினமீதுள்ள குடையோடுகடியவனாக உனனைக் கடைக்கண்
 ல பாககிறுன யுத்தத்தில் சிறந்த முயற்சியைக் கைக்கொண்டு
 னனை) நிச்சயமாக எதிராகப்போகிறுன மிகக் தோளவலியுள்ள
 னத் மஹாயுத்தத்தில் பெரியவிலை நடுங்கச்செய்கின்றவனும அர
 களபோன்ற அம்புகளை எய்பவனுமான இரதக்காணனைப் பார
 கவாகளை வாட்டுகின்றவனே! பாரதத் இதோ ராதேயன் உன
 டைய வானரக்கொடியைக்கண்டு உனனோடு யுத்தத்தை விருமபித்
 மபிவிட்டான் இரதக் காணன் விட்டிறப்புகி நெருப்பை எதிர்ப
 போலத் தன் நாசத்திற்காக உனனை வந்து எதிராககிறுன பர
 னுள்ள சிறந்தவனே! திருதராஷ்டிர புத்திரனான தூயோதனன்,
 மாதமாவான் யுதிஷ்டிரருக்குத் திகழிழைத்தவனும யுத்தரங்கத்
 திகழியாபிரபவனும ராதாபுத்திரனுமான காணனையும், காண
 நகுறித்து மிகப் பரப்பபுள்ள மஹாசதனான உனனையும், காரியம்
 மவேறினவனான தனனையும்பாரததுக் கோபங்கொண்டவனாகவும
 பபபையுடன் காணனைக் காக்கக்கருதியவனாகவும நல்ல முயற்சி
 ளவனாகவும திருமபுகிறுன கோத்தியையும் ராஜ்யத்தையும் உத
 மான ஸுகத்தையும் விருமபுகின்ற நீ துஷ்டாதமாவான் தூயோ
 னனை இவர்களனைவரோடும் முயற்சியினால் கொல் பாரதத் தேவா
 ரயுத்தத்தில் தேவாஸுரர்களபோலப் போராடியப் போகின்ற
 னரும் தையசாலிகளும் பிரஸித்திபெற்றவாளுமான உங்களிருவ
 டைய யுத்தத்தில் எல்லாக்கொளவார்களும் உன்னுடைய பராக
 மத்தைப் பரக்கட்டும் பாரதத் பரதாருள்ள சிறந்தவனே!
 க கோபமுள்ளவனான உனனையும் காணனையும் கண்டு கோப
 ளவனான அந்தத் தூயோதனன் மேலே செயயவேண்டிய
 யத்தை அறியப்போகிறதில்லை பரதஸுரேஷ்ட! சூரதீபுத்
 தகுதியுள்ளவனான உனனையும் தாமாதமாவான் யுதிஷ்டிரருச
 திகழிழைத்தவனான காணனையும் பாரதது இச்சமயத்துக்கேற்ற
 அடுததுச் செயய வேண்டியதுமான காரியத்தைத் தெரிந்து
 ண்டு செய யுத்தத்தில் சிறந்த புத்தியைச் செலுத்தித் தோப
 டுகளைக் காப்பவனான காணனை எதிர்த்துச்செல் ரதிகாருள்ள

சிவந்தவனே! குந்திபுத்திர! வீர! யுத்தத்தில் பலசாலிகளும் க
மான தேஜஸுள்ளவர்களும் முக்கியங்களான வேறு ஐந்து
கார்களும் ஐயாயிரம் யானைகளும் பதினாயிரங் குதிரைகளும் லக்
காலாட்களும் அடங்கின இந்தப்பெரும்படையானது ஒன்றுசேர்
அநயோநயம் பாதுகாக்கப்பட்டுத் துரோணபுத்திரரை முன்னிட
கொண்டு யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்துவருகின்றது இச்சே
யைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய் வலிமைபொருந்தியதும் உலகத்
பிரஸித்தி பெற்றதுமான இந்தத் தோப்படையை நாசஞ்செய்
சிவந்த வில்லாளியான ஸூதபுத்திரனிடத்தில் உன் பெருவுத்
தீயே காட்டுவாயாக பரதாக்களுள் சிவந்தவனே! உததம்மான வே
தைக கைக்கொண்டு இவனை எதிர்த்துச்செல் இந்தக்காரான ப
தோபங்கொண்டவனாகப் பாஞ்சாலாக்களை எதிர்த்துச் செல்லுகிற
பகைவாக்களை வாட்டுபவனே! தருஷ்டதபுமன்னுடைய ரத்தநி
ரோக இவனுடைய கொடியைக் காண்கிறேன் இவன் பாஞ்சா
க்களை நன்கு எதிராக்கப்போகிறானென்று நினைக்கிறேன் பரதாக்க
உததம்மனே! பாரதத்! உனக்குப்பிரியமான இதைச் சொல்லுகிறே
தாமபுத்திரரும் அரசருமான அரதயுதிஷ்டிரா சேஷமமுள்ளவராக
ஒளியுள்ளவராகவுமிருக்கிறார் பாரத! மிக்க தோளவலியுள்ளவரு
இந்தப் பீமன் வருஞ்சயாக்களுடைய சேனையினும் ஸாதயகியினு
குழப்பப்பட்டுப் படைமுகத்தில் திரும்பிவிட்டான் குந்திபுத்திர!
ஸேனனாலும் மஹாதமாக்களான பாஞ்சாலாக்களாலும் கூடமைய
அம்புகளாலே யுத்தத்தில் இந்தக்கொளரவாக்கள் கொல்லப்படுகிறா
தாயோதன்னுடைய சேனையானது பீமஸேனனுடைய வேகத்தி
பறபல அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தினின்று புறங்காட்டி
விட்டது பரதஸுரேஷ்ட! பாரதசேனையானது பயிரழிந்த
போல இரங்கறஞரிய தோற்றமுள்ளதும் சகத்ததால் நனைக்கப்
பதுமாயிற்று குந்திபுத்திர! யுத்தஞ்செய்பவாக்களுக்குத் தலைவ
ஸாப்பம்போலக் கோபங்கொண்டவனும் திருமயிர்ப்பவனும்
பீமஸேனைப் பார அவனிடத்தினின்று பாரதசேனையானது
கின்றது அராஜன்! மஞ்சள் நிறமுள்ளவைகளும் சிவப்பு
முள்ளவைகளும் கறுப்புநிறமுள்ளவைகளும் வெண்ணிறமுள்ள
களும் நகந்திரப பிரதிமைகளாலும் சந்திரபிரதிமைகளா
சூரியப் பிரதிமைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான கொ
களும் குடைகளும் இதோ கிதறச் செய்யப்படுகின்றன பெ
மயமாயும் வெள்ளிமயமாயும் தேஜோமயமாயும் வெவ்வேறு
மாயுமிருக்கின்ற கொடிசள் எதிரில் தள்ளப்படுகின்றன. யானைகள்

ரைகளும் அலைக்கப்படுகின்றன இந்த ரதிகாக்கள், பயந்தோடாத
மையுள்ள பாஞ்சாலாகளால் பறபல வரணமுள்ள பாணங்களால்
கூப்பட்டு உயிரையிழந்தது தோகனினின்று சாய்கின்றார்களா
ஞ்சய! வேகமுள்ளவர்களான பாஞ்சாலாக்கள் கௌரவ சேனையி
ள வீரர்களைப்பிழந்த யானைகளையும் குதிரைவீரர்களிலலாத குதி
களையும் ரதிகாக்களிலலாத ரதங்களையும் நோக்கி நான்கு பக்கத்தி
ரறும் விரைவாகச் செல்லுகின்றார்களா பகைவர்களை அடக்குப
வர்கள்! புருஷஸுரேஷ்டர்கள் பீமஸேனனுடைய பலத்தை ஆதார
கொண்டு உயிரில் ஆசையைவிட்டு ஒருவராலும் அவமதிக்க
பாத பகைவர்களுடைய படையை நன்றாக அடக்கின்றார்கள்.
நா பாஞ்சாலாக்கள் காஜிகளின்றார்கள், சங்கங்களை ஊதுகின்றா
ர்கள், யுத்தத்தில் பாணங்களால் சத்துருக்களை அடிக்கக்கொண்டு
ரத்துச் செல்லுகின்றார்கள் ஸவாக்கத்தினுடைய பெருமையைப்
பாஞ்சாலாக்கள் வல்லமையினால் தாராதராஷ்டிராக்களை நாசஞ்
செய்கொண்டு உத்தமர்களான ரதிகாக்களிடத்தில் இதோ பிரவேசிக
கின்றார்கள் ஆயுதமில்லாதவர்களும் வீணாகாத அஸ்திரங்களையுடை
க்களுமான இந்தப்பாஞ்சாலாக்கள் ஆயுதம் பிடித்திருப்பவர்களான
வாக்களுடைய ஆயுதங்களைப் பிடுங்கி அவற்றினாலேயே இவா
க்கொல்லுகின்றார்கள்; காஜிக்கவும்காஜிகளின்றார்கள் பகைவா
களுடைய இந்தத் தலைகளும் கைகளும் தள்ளப்படுகின்றன ரதங்க
யானைகளும் குதிரைகளும் கீதத்சாலிகளான எல்லா வீராக
கிழே தள்ளப்படுகிறார்கள் நான்கு பக்கத்திலும் ஆபத்தை
டைக்கப்பட்ட இந்தத் தூயோதனனைச்சேர்ந்த பெருமபடை
ரது உயிரில் ஆசையைவிட்ட மஹாவிலலாளிகளான பாஞ்சாலா
ல நான்கு பக்கத்திலும் கிழே தள்ளப்படுகின்றது பிரபுவே!
வாக்களை வாட்டுவவனே! ஸனேகிதாக்களும் பராக்ரமசாலிகளும்
ர விலலாளிகளுமான கிருபா காணன் முதலானவர்கள் பாஞ்சா
லாத தடுப்பதில் (முயல்கின்றார்கள்) சத்துருக்களைத் தப்பிக்கச்
செய்வனே! திருஷ்டத்யுமனனை முதன்மையாக்கக்கொண்ட வீரா
திருமபாதவர்களும் பயந்தவர்களும் ஆயிரமாயிரமாயிருப்பவா
ம் பகைவாக்களுமான அந்தத் தாராதராஷ்டிராக்கைக் கொல்லு
கின்றார்கள் பரதஸுரேஷ்டனை பீமஸேனன் திருமபிணவுடனே,
வலிதமான எல்லா ரதங்களும் தூயோதனனுடைய பெரும
யையும் பெருமபான்மையாக நிறமமாதிய முகங்களையுடையன
னை பீமனாலே நாராசங்களால் பிளக்கப்பட்ட இந்த யானைகள்
H ஈடு

இந்திரனுடைய வஜராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளினால்
 சிகரங்கள்போலக் கீழே விழுகின்றன, பார கணுக்கள் படிந்த
 பீமஸேனனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற இந்தப் பெ
 யாணைகள் தம்படைகளையே நாசஞ்செய்துகொண்டு ஓடுகின்றன
 ஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்படுகி
 இந்தக்கொளரவர்கள் ஆயிரமாயிரமாக ரதங்களையும் யானைகளை
 குதிரைகளையும்பூர்த்து ஓடுகின்றார்கள் ஓடுகின்ற யானைகள் குத
 ரங்கள் ரதங்கள் காலாட்கள் இவர்களுடைய சபதத்தையும் கொள்
 களைத் துரத்துகிற பீமஸேனனுடைய சபதத்தையும் காஜிக்
 வனம் யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் பிரகாசிப்பவனும் பாணநிரத
 மான பீமஸேனனுடைய ஸிம்மராதத்தையும் அடிக்கடி நான் தெ
 கொள்ளுகிறேன் இதோ நிஷாததேசாதிபதியானவன் கே
 கொண்டு காலதண்டத்தைக் கைபில்கொண்ட யமனபோலத் தோ
 களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு உத்தமமான யானையோடு பீமனை
 ததுவருகிறான் காஜிக்கின்ற அவனுடைய இருக்கைகளும் பீம
 னால் அறுக்கப்பட்டுவிட்டன யானையும் வாள்போன்ற பத்திரா
 களால் அடிக்கப்பட்டது அடிக்குந் திறமையுள்ளவைகளும், க
 மைக்குவியல்களைப்போற பிரகாசிப்பவைகளும், யானைவீரர்களால்
 நிரூபிக்கப்பட்டவைகளும், சக்திகளாலும் தோமரங்களுடைய கூட்
 களாலும் பீமனைப்பிடிக்கின்றவைகளுமான வேறு சிலயானைகள் இ
 மறுபடியும் வருகின்றன பாரதத்! உனக்கு மூத்தஸேஹாதரனான
 ஸேனனால் யானையினமீதிருக்கின்ற தவஜங்களுடனாகுபின் நா
 தொன்பது வைஜயந்திகளும் கூடையுள்ள தொன்னூறு பா
 ளால் அறுக்கப்பட்டுவிட்டன ஒவ்வொரு யானையும் பப்பத்திரா
 களால் அடிக்கப்பட்டுவிட்டன இந்திரனாகொப்பானவனும் ப
 களுள் சிறந்தவனுமான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்திற்
 றிருமயினவுடனே, தாரததராஷ்டிராக்களுடைய இந்தச் சபதம் அ
 ருக்க கேட்கப்படவில்லை அவ்வாறு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற தா
 ராஷ்டிரனுடைய மூன்று 1 அசெஷன்கினிசேனைகள் புருஷஸரே
 னும் கோபங்கொண்டவனுமான பீமஸேனனால் தடுக்கப்பட்டு
 டன தூபலமான கண்களையுடையமனிதர்கள் நடுப்பக்கலை அ
 றிருக்கின்ற சூரியனைப் பராக்ஷ சக்தியற்றவர்களாவதுபோல, அ
 கள் பாரதத்தைப் பாப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானாகள் ஸி
 துக்கு மறமறிருக்கக் கண்டுருவதுபோல இந்தவீரர்கள் பீமனு

புகளால் பயமுறுத்தப்பட்டு யுத்தத்தில் ஓரிடத்திலாவது ஸுகத அடையவில்லை அந்த ராதேயன், பயப்படுதன்மையுள்ள அந் தூயோதனனை விருத்தியடையும்படி செய்துகொண்டும் மஹா னான் அந்தத் தாராத்ராஷ்டிரனைப் பாதுகாத்துக்கொண்டும் னாயுடனகடியவனாகவும் வில்லைஏந்தியவனாகவும் வேகமுள்ளவ ளும் அனேகவீரர்களோடு அவனருகில் செல்லுகின்றான் என்று னான்

மிகப் புலமுள்ள அரஜுனன் வாஸுதேவரிடத்தினின்று ர வாததையைக்கேடும் பீமஸேனனால் செய்யப்பட்டதும் ஒரு னும் செய்யமுடியாததுமான் அச்செய்கையைக்கண்டும் மிகுந க்கின்ற அனேக ஸமசபதகர்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ் பதான பிரபுவே! பாததனால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த ஸம சகர்களுடைய கூட்டங்கள் அப்பொழுது இந்திரனுக்கு அதிதியா க்கும் நிலைமையை அடைந்து சோகமற்றவைகளாயின பாண்டு னன் உத்தமமானவேகத்தைக் கைப்பற்றிப் பெருங்காற்றானது ன்களை அழிப்பதுபோல நாராயணர்களையும் கோபாலர்களையும் னுசெய்தான் பாரதே! பயந்தவர்களான அந்தவீரர்கள் அந்த ர இடத்திலேயே சிதற அடிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு, புருஷோத்த ன அரஜுனன் வாட்டப்பட்டிருக்கிற அந்த வீரர்களைக் கொன் புருஷஸரேஷ்டனான் அவன் தூயோதனனுடைய சதுரங்க னாயுடனகடின படையைக் கணுக்களப்படிந்துள்ள அம்புகளால் படியும் கொன்றான்” என்று கூறினான்

அறிபத்துமுன்னுவது அதியாயம்

தீவந்துவயுத்தத்துக்காக லாசர்கள் எதிர்த்ததும், கர்ணன் சிகண்டியை வென்றதும், தீருஷ்டதீயுமீனனுக்தம் துச்சாலனனுக்தம் யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பீமஸேனனும் பாண்டவனான ஷ்டிரனும் திருமயிப் பாண்டவர்களாலும் ஸருஞ்சயர்களாலும் னுடைய சேனையும் கொல்லப்பட்டுச் சேனைக்கட்டமும் அலறிக ண்டு அழிக்கடி. ஓடினதால் என்னுடைய சேனைகளில் மிகுந ப்பவனை நான் காணவில்லை அந்தோ! கஷ்டமான நிலைமையை அடைந்துவிட்டேன் நான் ஜீவிப்பதற்குச் சுகதியற்றவனாகி டேன் ஸுத! பின்வாங்காதவர்களான எனபுத்திரர்களுக்கு

ஜயததைவீரும்பின நான எனனுடைய வீரர்களகொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு எவ்வாறு ஜீவித்திருப்பேன்? இப்பொழுது அனேகவிதமான வாததையைச் சொல்வதினால் யாதுபயன்? அவர்களுக்கு அதிகுஷ்டமானது முக்கியமாயிருக்கின்றது ஸஞ்சய! என்னைச்சோந்தவர்கள் என்னசெய்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்

“அரசரே! மிகப்பலமுள்ளவனான பீமனைக்கண்டு சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனான உமமுடைய சூமாரன கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுடன் பீமஸனை எதிர்த்துச்சென்றான் ‘குரஜீபுத்திர! நில, நில, என பராக்ரமத்தை இப்பொழுது பார இப்பொழுது உன்னை யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பப்போகிறேன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டு பீமஸனைநிருக்கிற அந்த இடத்திற்குச் சென்றான். பலசாலியான காணன் பீமஸனைநிடத்தினின்று திரும்புகின்ற உம முடைய சேனையைக்கண்டு அதிகமுயற்சியோடு அதனை நிலைபெறும் படி செய்தான். நீண்ட கைகளைபுடையவனான காணன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை நிலைநிறுத்தி புத்தத்தில் கெட்டமதம் கொண்ட பாண்டவர்களை அப்பொழுது எதிர்த்துச்சென்றான். பாண்டவர்களைச்சோந்த மஹாரதர்கள் புத்தத்தில் விற்றவை அசைத்துக்கொண்டும் பாண்டவர்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டும் ராதேயனை எதிர்த்தார்கள் புத்தத்தில் ஜயத்தினால் விளங்குகின்றவர்களான பீமஸேனனும் ஸாதயகியும் சிகண்டியும் ஜனமேஜயனும் சிறந்தபலமுடையவனான தருஷ்டதபுமனனும் எல்லாப் பிரபந்தர்களுக்கும் புருஷ ஸரேஷ்டர்களான பாஞ்சாலர்களும் மிகக்கோபங்கொண்டவர்களாக உமமுடையபடையை நான்குபக்கத்திலும் எதிர்த்துவந்தார்கள் அரசரே! அவ்வாறே, உமமுடையபோர்வீரர்கள் (பாண்டவசேனையிலுள்ள) மஹாரதர்களைக் கொல்லவிரும்பி, விரைவுடன் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்துச்சென்றார்கள் ஆணமையிற சிறந்தவரே! ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் வியாபிக் கப்படும் காலாட்களாலும் தவஜங்களாலும் நிறைச்சப்பட்டுமிருக்கின்ற சேனையானது ஆச்சாயகரமான காட்சியுள்ளதாயிற்று மஹாராஜரே! சிகண்டி காணனை எதிர்த்தான் தருஷ்டதபுமனன் பெருஞ்சேனைபுடன் உமமுடையபுத்திரனான தூயோதனனையும் துச்சாஸனனையும் எதிர்த்தான் நகுலன் விருஷஸேனை எதிர்த்தான். புதிஷ்டிரா சித்திரஸேனை எதிர்த்தான் மனனரே! ஸஹதேவன் புத்தத்தில் உலாகனை எதிர்த்தான் ஸாதயகி சகுனியையும் தருஷ

புத்திரர்கள் கௌரவாகளையும் எதிர்த்தார்கள் யுத்தத்தில் முயற்சி
 எவரும் மஹாரதருமான தரோணபுத்திரர் அரஜுனனை எதிர்த
 கிருபா மஹாவிலலாளியான யுதாமனயுவை யுத்தத்தில் எதிர்த
 பலசாலியான கிருதவாமா உத்தமௌஜலை எதிர்த்தான்
 ர! மிகக்கோளவலியமைந்த பீமஸேனன குருகுலத்தில் உத்தித
 களும் சேனையுடன் கூடியவர்களுமான உமமுடைய புத்திரர்களனை
 களையும் ஒருவனாகவே எதிர்த்தான் மஹாராஜே! பிறகு, பீஷ்
 ரக கொளறவனான சிகண்டி பயமற்றவனபோல ஸஞ்சரிககின்ற
 னனைப் பாணவகளால் தடுத்தான் பிறகு, தடுக்கப்பட்டகாணன்,
 பத்தினிலை உதடுகளமிகத்தாடிக்க, சிகண்டியை மூன்றுபாணவக
 ல இரண்டுபுருவங்களுடைய மத்தியிலும் அடித்தான் அந்தப
 ணவகளைத் தரித்ததுக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தச் சிகண்டி மூன்று
 ரவகளோடு கூடின வெள்ளிமலைபோல மிகவிளங்கினான் ஸுத
 கிரால யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட சிறந்தவிலலாளியான
 தச் சிகண்டி யுத்தத்தில் கூமையுள்ள தொண்ணூறுபாணவகளால்
 னனை அடித்தான் மஹாரதனன்காணன், மூன்றுபாணவகளால்
 தச்சிகண்டியினுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் கொண்டு
 சஷ்டரபரத்தினிலை அவனுடைய கொடியையும் நாசஞ்செய
 ன பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுபவனும் மஹாரதனுமானசிகண்டி
 ந்த கோபங்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட அந்தரத்ததி
 னது துள்ளிகுதித்ததுக காணனமீது ஒரு சகதியைப் பிரயோகித்
 ன பாரதே! சாணன் யுத்தத்தில் அந்தச்சகதியை மூன்று
 ணவகளால் துண்டாக்கிப் பிறகு கூமையுள்ள ஒன்பதுபாணவக
 ல சிகண்டியை அடித்தான் புருஷஸுரேஷ்டனானசிகண்டி மிக
 காயப்படுத்தப்பட்டுக் காணனுடையவிலவினின்று வெளிப்பட்டு
 கின்ற பாணவகளைத் தனமீது தாக்காமலிருக்குமபடி செய்து
 ண்டு அந்த யுத்தரங்கத்தினின்று விரைவாக ஓடினான் மஹா
 ரே! பிறகு, காணன், அதிகபலமுள்ள காரற்றுனது பஞ்சகருவி
 அடைந்தது அழிப்பதுபோலப் பாண்டவர்களுடைய படைவீரா
 நாசஞ்செய்தான். மஹாராஜே! உமமுடைய புத்திரனாலே
 க்கப்பட்ட தருஷ்டதயுமன்ன துச்சாஸனனை மூன்றுபாணவக
 ல நடுமார்பில் திருப்பி அடித்தான் பெரியவரே! துச்சாஸனன்
 னமயமான புலகமுள்ளதும் உபபிந்த கணுக்களுள்ளதமான
 தப்பல்லத்தினாலே தருஷ்டதயுமன்னுடைய இடக்கையை அடித்
 ன பாரதே! ரோஷமுள்ளவனான தருஷ்டதயுமன்னே அடிக்கப்

பட்டு மிகக்கோபம் மூண்டு துச்சாஸனனைக் குறித்துக் கொடிய ஓர் பைப பிரயோகத்தான அரசரே! தருஷ்டத்யுமனனால் விடப்பட வருகின்ற மஹாவேகமுள்ள அந்த அம்பை உமமுடையபுத்தி மூன்றுபாணங்களால் துண்டாக்கினான் பிறகு, ஸவாணூலங்கள் களுடன் கூடின வேறு பதினாறுபல்லங்களாலே தருஷ்டத்யுமன எதிர்த்து இருகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான் ஐயா! பிற அந்தப் பாஷத்தன் கோபங்கொண்டவனாகி மிகக்கூமையுள்ள சூக்ஷ்மபரத்தினால் விலலை வெட்டி எறிந்தான் பிறகு, ஜனங்களைப் பெருங்கூச்சுவிட்டார்கள பிறகு, உமமுடையபுத்திரன், அபஹாஸஞ்செய்து, வேறொரு விலலை எடுத்தது தருஷ்டத்யுமனைப் பாஸமுகங்களால் நான்கு பக்கத்திலும் தடுத்தான் மிககபலசாலிய உமமுடையபுத்திரனுடைய பராக்ஷிரமத்தைக்கண்டு யுத்தத்தில் யு வீரர்களும் ஸித்தர்களும் அவ்வாறே அபஸரஸுகளும் ஆச்சர அடைந்தார்கள். போபூரிகின்றவனும் மஹாபலசாலியும் துச்சாஸனால் தடுக்கப்பட்டவனுமான தருஷ்டத்யுமனைச் சிங்கத்தின் தடுக்கப்பட்ட பெரியயானையைப்போலக் கண்டோம்

அறுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸிங்தல யுத்தம்)

பிறகு, தோகளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய களான பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஸருஞ்சயர்களும் னே பதியான தருஷ்டத்யுமனைப் பாதுகாக்கவேண்ணி உமமுடைய திரனைத் தடுத்தார்கள் பகைவார்களேவாட்டுபவரே! பிறகு, காலத்தில், உமமைச்சோந்தவீரர்களுக்குக் கோரமும் மிககபலங்க மான யுத்தமானது பகைவார்களோடு நடக்கத்தொடங்கியது நகுல பிதாவிலுடைய பக்கத்தில் நிற்கின்ற விருஷஸேனனை ஐந்துபாண களால் அடித்து வேறு மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தான் பிற ருரான விருஷஸேனன் சிரிக்கின்றவன்போலிருந்துகொண்டு மீ கூமையுள்ளநாராசத்தால நகுலனை மார்பில் அதிகமாக அடித்தா பகைவார்களை அழிப்பவரே! பலசாலியான பகைவனால் நன்றாக அ கப்பட்ட அந்தநகுலன் சகதுருவை இருபதுபாணத்தினால் அடி த அலனுடையஸாரதியையும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் பிற புருஷஸரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஆயிரம்பாணங்களால் ஓ வரை ஒருவா முடினார்கள் உமமுடையசேனையானது நொறுக

டது அரசரே! அநத ஸுதபுத்திரன்கொரவாகளுடையசேனை
 ரைவாக ஓடுவதைக்கண்டு பின்தொடர்ந்து பலாதகாரத்தினால்
 ருப்பினுன வேந்தரே! இநதச சமயத்தில் கஷ்டமான யுத்தமா
 து நடந்தது பிறகு, சேனை திரும்பினவுடனே, நகுலன கொரவா
 ராகருறிததுச சென்றான ஸ்யா! காணபுத்திரனே யுத்தத்தில்
 லனை விட்டுவிட்டு விரைபவனாகி ராதேயனுடைய சேனையை
 ஷிததான பெரியவரே! யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட உலாகனே
 ராபங்கொண்ட ஸஹதேவனாலே யுத்தமுனையில அனேக அம்புக
 ல தடுக்கப்பட்டான சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனான ஸஹதேவன்
 வனுடைய நான்கு குதிரைகளையுங்கொண்டு ஸாரதியையும் யம
 டைய வீட்டிற்கு அனுப்பினுன மன்னரே!-பிதாவுக்கு ஆனந்தத
 த உண்டுபண்ணுகின்ற உலாகனே, பிறகு, வாகனத்தினின்று கீழே
 திததுத திரிகாததாக்களுடைய படையைக்குறித்து விரைவாகச்
 ன்றான ஸாதயகி கூமையுள்ள இருபதுபாணங்களால் சகுனியை
 டிததுச சிரித்துக்கொண்டே ஒருபல்லத்தினால் அவனுடைய தவ
 ததை வெட்டி எறிந்தான் அரசரே! பிரதாபசாலியானசகுனி யுத்
 ததில் கோபங்கொண்டு அநதஸாதயகியினுடைய கலசத்தைப்பிளரது
 னாடும பொன்மயமான தவஜததையும் அதுததான் மஹாராஜரே!
 வவாமே ஸாதயகி கூமையுள்ளபாணங்களால் இநதச் சகுனியைத்
 ருப்பிஅடித்து ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான
 ரகு, விரைபவனான ஸாதயகி இநதச்சகுனியினுடைய குதிரைகளை
 ம பாணங்களால் யமனவீட்டை அடைவித்தான். பரதாக்கள்ள சிறந
 வரே! பிறகு, சகுனி விரைவுடன்குதித்து மஹாதமாவான் உலாக
 டைய ரத்தத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டான் அநதச சகுனி,
 ரகு, யுத்தஞ்செய்கின்ற ஸாதயகியினிடத்தினின்று விரைவாக
 வறிட்டதற்குச சென்றுவிட்டான் அரசரே! ஸாதயகியோ யுத்
 ததில் உமமுடைய படையைநோக்கி வேகத்துடன் எதிர்த்துச
 ன்றான பிறகு, சேனையானது அடிக்கப்பட்டது வேந்தரே! ஸாத
 சிபினுடைய பாணங்களால் நன்றாக மூடப்பட்ட உமமுடையசேனை
 ர விரைவாகப் பத்துத்திக்குக்களையும் அடைந்தன, உயிரையிழந்
 வைபோல விழந்தன உமமுடையகுமாரனான துரியோதனன் யுத்
 ததில் பீமனேனைத்தடுத்தான பீமன் லோகேஸ்வரனான அநதத
 ராயோதனனை ஒருமுகாததத்தில் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும்
 ததையும் தவஜததையும் இழந்தவனாகச்செய்தான் அச்சமயத்தில்
 நதச செய்கையினால் ஜனங்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் பிறகு,

பீமஸேனனிடத்திலிருந்துண்டான புயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட தத தூயோதனராஜன் அந்த யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச் செல் விட்டான் பிறகு, கௌரவசேனை முழுவதும் பீமஸேனனுக்கரு விரைவாகச்சென்றது அந்த யுத்தரங்கத்தில் பீமஸேனைக்கொ விரும்பின வீரர்களுடைய பெரியசபதம் உண்டாயிற்று யுதாமன கிருபரை அடித்து அவருடையவிலலை விரைவாகவெட்டினான் சஸ தாரிகளுள் உததமரானகிருபா, பிறகு, வேறுவிலலை கையிலெடுத்த யுதாமனயுவினுடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் குடையை பூமியில் தள்ளினான் பிறகு, மஹாரதனான யுதாமனபு ரததே டேயே விலகி வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிட்டான் உததமௌ ஸானவன் பயங்கரனும் பயங்கரமான பராக்ஷரமமுள்ளவனுமாக இருதவாமாவை மேகமானது மழையினால் மலையைமூடுவதுபோ விரைவாக மூடினான் பகைவாக்களை வாட்டுபவரே! மிகப்பெரித கொடிதுமான அப்படிப்பட்டயுத்தம் நடந்தது அரசரே! அவ மானயுத்தம் எனனால் முன் பராக்ஷப்பட்டதில்லை அரசரே! பிற கிருதவாமா யுத்தத்தில் உததமௌஜனை விரைவாக மாபில் அடி துத் தோடுவில் உட்காருமபடிசெய்துவிட்டான் ரதிகாக்களுளசி, தவனால் அந்த உததமௌஜனை ஸாரதியானவன் ரதததோடுபோ களத்தைவிட்டு வேறிடத்திற்குக் கொண்டுபோனான் வேந்தரே! பிறகு, கிருதவாமா பாண்டவசேனையை எதிர்த்துச்சென்றான் த சாஸனனும் சகுனியும் பெரியயாண்பபடையோடு பாண்டவனை சூழ்ந்துகொண்டு க்ஷுத்தரங்கங்களென்கிற பாணங்கனால நான்குபக் களிலும் அடித்தார்கள் பிறகு, பீமன் கோபமுள்ளவனான தூயோ தனை அனேகஅம்புக்களால் புற்றங்காட்டிஒடுமபடி அடித்து வேச துடன் யாண்பபடைக்கு அருகில் சென்றான் விருகோதரன் விரை வாக எதிரில்வருகின்ற அந்தயாண்பபடையைக் கண்டவுடனே, மிக கோபங்கொண்டு திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான் இந் தரன் வஜராயுத்தத்தினால் அஸுரர்களை அடிப்பதுபோல யாண்களாடு யாண்களை அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் யாண்களைக்கொல்லுகின் விருகோதரன் விட்டிறபூச்சிக்களால் மரத்தைமூடுவதுபோலப் பா ஸமூகங்களால் ஆகாயத்தை மூடினான் பிறகு, பீமன் ஆயிரக்கண காக ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற யாண்க்கூட்டங்களைச் சூழ்ந்து மேல் கூட்டங்களை நாசஞ்செய்வதுபோல வேகத்துடன் நாசஞ்செய்தான் பொன்னாலாகியவிரிப்புக்களாலும் ரதனஸமூகங்களாலும் மூடப்பட்ட யாண்கள் யுத்தரங்கத்தில் மின்னல்களுடன் கூடின மேகங்களபோல

தமாக விளங்கின மன்னரே! பீமஸேன கொல்லப்படுகின்ற அநாத
ர்கள் விரைவாக ஓடின சிலயானைகள் மாபுபிளக்கப்பட்டவை
ப பூமியில் விழுந்தன கீழே விழுந்தவைகளும் விழுகின்றவை
ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சிதறஅடிக்கப
மலைபோன்றவைகளுமான யானைகளால் அச்சமயத்தில் யுத்த
விளங்கியது பிரகாசிக்கின்றவாகளும் சிறந்த இரத்தினங்களை
நதவாகளும் கீழேவிழுந்திருக்கின்றவாகளும் புண்ணியம் குறைந
றல விழுந்திருக்கின்ற கிரஹங்களபோன்றவாகளான யானை
களாலே பூமி விளங்கியது பிறகு, யுத்தத்தில் பீமஸேனனுடைய
களால் அடிக்கப்பட்டுக் கபோல்முடையதும் மத்தகம்பிளந்தும்
யாதே துதிக்கையுறந்தும்பிருக்கின்ற யானைகள் னு னு னு னு ஓடின
தம் போன்ற சிலயானைகள் ரகத்ததைக் கக்கிக்கொண்டும் பயத்
ல் பீடிக்கப்பட்டும் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அங்கங்களோடு
வைகளாகித் தாதுக்களால் புறப்பெற்றதுடன் கூடின மலைகள்
ல ஓடின மஹாஸாபகங்களுக்கொப்பானவைகளும், சந்தனத்
லும் அகிறசாரத்தினாலும் பூசப்பட்டவைகளும் விலகினின்று
களை விடுப்பவைகளுமான பீமஸேனனுடைய இருக்கைகளையும்
டன் அநதபபீமஸேனனுடைய இடிமுழக்கத்துக்கொப்பான
றவிபையும் தல்தவனிபையும் கேட்டு யானைகள் புத்தத்தினால் மல
களைப் பெருக்கிக்கொண்டு அதிகமாக ஓடின அரசரே! ஒருவனா
பவனும் புத்திமானுமான பீமஸேனனுடைய அநதச் செய்கை
து (பிரளயகாலத்தில்) எல்லாப்பிராணிகளையும் ஸமஹரிக்கின்ற
ருடைய செய்கைபோல விளங்கியது

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, வெண்மையான குதிரைகளோடு கூடியதும் நாராயண
தததப்படுவதுமான உத்தமமான ரத்தத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அர
ன மிருந்த காரதியையுடையவனான அரசர்களுள் சிறந்தவரே!
ன, அதிகமான யுத்தமுயற்சியுள்ள குதிரைகளுடன் கூடின உம
ய அநதச்சேனையை, யுத்தத்தில், காற்று பெருங்கடலைக் கலக்கு
பாலக் கலக்கினான் மாவேதவாஹனன் அஜாகுகிரதையாயிருக்க
பாது, உமமுடைய ருமாரணன் தூயோதனன் கோபம் மூண்டவ
ம பாதிச்சேனையினால் சூழப்பட்டவனாகவும் விரைவாக எதிர்த

துச்சென்று, கோபங்கொண்டுவருகின்ற யுதிஷ்டிரரை நாதபு
 லும் சூழ்ந்துகொண்டான், பிறகு, எழுபத்துமூன்றுஷ்டிரபரங்க
 அவரை அடித்தான் குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் அச்சமய
 அதிக கோபங்கொண்டார் அவர் உமமுடைய புத்திரனமீது முட
 பலவங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தார். பிறகு, கௌரவர்கள் ய
 டிரரைப் பிடிக்க எண்ணி ஒடினார்கள் பகைவார்களுடைய டெ
 எண்ணத்தை அறிந்து மஹாரதர்கள் ஒன்றுகூடிக் குந்திபுத்திர
 யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணி அவரை வந்தடைந்தார்கள் ய
 டிரர் சிதரஸேனனமீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார் சிதரஸேன
 மிக்க கோபங்கொண்டு குந்திபுத்திரரைத் தடுத்தான் அந்தத்
 ராஜா சிதரஸேனை ஒருமுகூதத்ததில் புறங்காட்டி. ஒடுமபடி
 உமமுடைய படையை நான்குபக்கத்திலும் கூமையுள்ள பா
 களால் அடித்தார் புஜபலமுள்ளவரே! தூரியோதனனை முதன்
 யாகக்கொண்ட உமமைச்சோரதவர்கள் யுதிஷ்டிரரைப் பிடிக்க
 ணங்கொண்டு எல்லாச்சேனையையும் நன்றாகவிலக்கித் தள்ளினா
 முன்னரே அறியப்பட்ட பிரபாவமுள்ள அந்த மஹாரதர்கள் சே
 வந்திருப்பதை அறிந்து நகுலனும் ஸஹதேவனும் பாரிஷதனான த
 டத்யுமனனும் பாண்டுபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்கக்
 ளா அடுக்கென்கிணி சேனையினால் சூழப்பட்டவர்களாக யுதிஷ்டிர
 எதிரில் ஓடிவந்தார்கள் பீமஸேனனும் உமமுடைய மஹாரத
 நாராசங்களால் அடித்துக்கொண்டு பகைவார்களால் சூழப்பட்டிரு
 யுதிஷ்டிர ராஜரை மீட்கவிருமபி எதிரில் ஓடிவந்தான் சூரியச
 னும் தாமலானுமான காணன் வந்திருக்கின்ற அந்த எல்லா மஹ
 லாளிகளையும் பெரிதான் சரமாரியினால் தடுத்தான் அம்புத்
 களைத் தொடுக்கின்றவார்களும் யானைகளைத் தூண்டி நடத்துகின்
 களுமான அந்தவீரர்கள் சிறந்தமுயற்சியுள்ளவர்களாயிருந்தும் ர
 யனைப் பாப்பதற்குஞ் சகதியற்றவர்களாயிருந்தார்கள் ராதே
 எல்லாச்சுத்திரங்களுடைய பிரயோகிப்பதில் ஸமாததங்களான
 எல்லா மஹாவில்லாளிகளையும் பெரியசரமாரியினால் தடுத்தான்
 சாலியும் ஸமாததனான ஸஹதேவன் விரைவாக எதிரில்வந்து
 னான் தூரியோதனனை இருபதுநாராசங்களால் அடித்தான் டே
 யின் அருகில் ஸஹதேவனால் அடிக்கப்பட்ட அந்தத் தூரியோத
 ன் தத்ததிலால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவனாக
 பெருக்குள்ள யானைபோல விளங்கினான் சங்குகளுள் சிறந்தவ
 ராதேயன் அந்த யுத்தங்கள்ததில் நன்றாகத் தீட்டப்பட்ட அம்புக

அடிககப்பட்டுருகின்ற உமமுடைய புத்திரனைக்கண்டு மிகக்
பங்கொண்டு அவனுக்கு எதிரில் ஒடினான் பெரியவரே! அந்தக்
கான் அவ்வித நிலைமையிலிருக்கின்ற தூயோதனனைக்கண்டு சி
அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவாசனாடைய சேனை
பும பாஞ்சாலாகளையும் கொன்றான் அரசரே! பிறகு, மஹாத
கான் ஸுதபுத்திரனுடைய பாணங்களால் ஹிமஸ்ககப்பட்ட
ஷ்டிரனுடைய படையானது விரைவாக ஒடியது காணானுடைய
வினின்று விடுபட்டவைகளும் குதைகளுள்ளவைகளுமான பற
வித பலலங்களும அம்புகளும் அந்த ரணங்களத்தில் ஒன்றன்மீது
றாக விழுந்தன மஹாராஜரே! ஆகாயத்தில் பாய்கின்ற பாண
கங்கள் ஒன்றோடொன்று உரைந்துகொள்வதினாலே நெருப்
தோன்றியது ராஜரே! பிறகு, காணான் விடமுடையசிகள
லப் பததுத திசைகளிலும் செல்லுகின்றவைகளும் பகைவா
டைய சரீரங்களை அடைகின்றவைகளுமான அம்புகளாலே
ரவாக எதிர்த்ததற்கான அவன் உத்தமமான அஸ்திரங்களை
ரியிட்டுக்கொண்டு செஞ்சந்தனங்களால் நன்றாகப் பூசப்பட்டவை
ம இரத்தினங்களாலும் பொன்னினிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட
ருளுமான இரண்டு கைகளாலும் பிரயோகித்தான் மன்னரே!
த, காணான் எல்லாத்திக்குகையையும் பாணங்களால் நன்றாக மயங்
சயதுகொண்டு தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை மிகவும் பீடித்தான்
ராஜரே! பிறகு, தாமபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா கோபங்கொண்டு
னமீது கூாமையுள்ள ஐம்பது பாணங்களைப் பிரயோகித்ததா
யுத்தமானது பாணங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட இருருள்ள
கோரமான காட்சியுள்ளதுமாகியது ராஜரே! அப்பொழுது
முடைய) சேனையானது தாமபுத்திரரால் பறபலவிதமானவைக
கூாமையுள்ளவைகளும் கழுக்கிறகுள் பூண்டவைகளும் சாணை
திட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளாலும் பறபலவிதமான
க பலலங்களாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் இருப்புலகை
லும் கொல்லப்படுமொழுது உமமைச சோநதவாகளுடைய
ப கூகஞ்சல உண்டாயிற்று பரதாளுள் சிறந்தவரே! தாமாத
கான் அந்த யுதிஷ்டிரா எந்த எந்த இடத்தில் குஞ்சரமான பா
யச செலுத்தினாரோ அந்த அந்த இடத்தில் உமமைச்சோநத
ர் சித்த அடிககப்பட்டார்கள் மிகக் கோபமுள்ள காணனும்
ராஜரான யுதிஷ்டிரரை யுத்தத்தில் நாராசன்களினாலும் அராத
ரபாணங்களினாலும் வதஸதந்தங்களினாலும் அடித்தான் பொரு

தவனும கோபமுள்ளவனும கோபத்தினால் வாய அடிகளினறவனும அளவிடமுடியாத பராக்விரமமுள்ளவனுமான கானான யுதிஷ்டிரரை அம்புகளால் அடித்துக்கொண்டு எதிர்த்துச்சென்றான அநதயுதிஷ்டிரரும் காணனைப் பொறப்புங்கமுள்ள காமையான அம்புகளால் அடித்தாரா கானான கழுகிறகுதளுடன் கூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் திட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் குந்திபுத்திரரும் ராஜாவுமான யுதிஷ்டிரரை அட்டஹாஸத்தாடன் மாபில் அடித்தான். அநதக கானானுலே மிகுதியாகத் துன்பமசெய்யப்பட்ட அநதத் தாம ராஜரான யுதிஷ்டிரா, தோடுவில் உட்காரந்து ஸாரதியைப்பார்த்து, 'இநத யுத்தசங்கத்தை விட்டுச்செல்' என்று ஏவினா பிறகு, கௌரவார்களனைவரும் தூயோதனராஜனும ஆரவாரித்தார்கள 'அரசனைப் பிடியுங்கள்' என்று நாற்புறங்களிலுமிருந்து எதிரில் ஓடிவந்தார்கள அரசரே! பிறகு, பண்கவாகளை அடிகளும் தனமையுள்ளவர்களான ஆயிரத்தெழுநூறு கேகயாக்கள பாஞ்சாலாக்களோடுகூடி கௌரவாக்களைத் தடுத்தாக்கள அவவாறு கைக்கலந்த யுத்தத்தில் ஜனங்களுக்கு அழிவானது நோந்திருக்கும் ஸமயத்தில், மஹாபலசாலிகளான தூயோதனனும பீமனும யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தாக்கள

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்

(கண்ணுடைய பாணங்கனால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர்
இளைப்பாறப்போனது)

கானானும், முற்படையில் நிற்பவார்களும் மஹாஸில்லாளிகளும் மஹாநாதாளுமான கேகயாக்களைப் பாணாஸமுகத்தினால் அடித்தான் அவன், தனனைத் தடுக்கும் விஷயத்தில் அதிகமாக முயல்கின்றவாக்களான அநதக கேகயவீரர்களுடைய ஐந்தூறு சதிராக்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் யுத்தத்தில் ராதேயனை மிகவும் தாங்கமாட்டாதவனென்று கண்டு யுத்தவீரர்கள் அவனுடைய பாணத்தினால் நன்றாகப்பிடிக்கப்பட்டவாக்களாகப் பீமஸேனை வந்தடைந்தார்கள அரசரே! கானான தோப்படையைப் பாணங்கனால் அனேக விதமாகப் பிளந்துகொண்டே ஒற்றைத்தேருடனேயே யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து அருகில் சென்றான பாணங்கனால் அதிகமாகப் பீடிகப்பட்டவரும் சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தைக்குறித்தது செல்பவரும் நகுல் ஸஹதேவாக்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவரும் வீரரும் மெதுவாகச் செல்லுகின்றவரும் பிரஜைஞயற்றவருமான - யுதிஷ்டிரா

ராஜரை ஸூதபுத்திரனான அநதககாணன அனுசுத தூயோதன னுகரு நனமையசசெய்யும் விருப்பத்தினாலே கூமையுள்ளமுன்று உததமமான பாணங்களால் அடித்தான அவவாதே, யுதிஷ்டிர ராஜரும் ராதேயனை நடுமார்பில் திருப்பி அடித்து மூன்றுபாணங் களால் (அவனுடைய) ஸாரதியையும் நான்குபாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தார சததுருசுகளைத் தபிககசெய்கின்றவா களும் ராஜகுமாரர்களும் சகராக்கர்களும்மான அநத மாதரீகுமாரா களிருவரும் யுதிஷ்டிரராஜரைக் கொல்லாமலிருக்க வேண்டுமென்று காணனை எதிர்த்தோடினாகள் நகுலஸூதேவரிருவரும் அதிக முயற்சியுடையவர்களாக அம்புமழைகளை ராதேயனமீது தனித்தனி பொழிந்தார்கள பிந்தாபசாலியான ஸூதபுத்திரன், மஹாதமாக களும் பகைவர்களை அடக்குகின்றவாகளுமான அவ்விருவரையும் கூமையான முனையுள்ள இரண்டுபலலங்களாலே அவவாதே திருப்பி அடித்தான காணன தந்தமபோன்ற நிறமுள்ளவைகளும் மனே வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளும் கறுத்தவா லுள்ளவைகளுமான யுதிஷ்டிரருடைய சிறந்த குதிரைகளை யுத்தத்தில் கொன்றா னிறகு, மஹாவில்லாளியான ஸூதபுத்திரன் அட்டஹாஸததுடன் வேறொரு பலலத்தினாலே யுதிஷ்டிரருடைய தலைப்பாகையைத் தள ளினான் பாரததே! மஹாரதனான அவன் அவவாதே நகுலனுடைய குதிரைகளையும் கொன்று, பிறகு, மிகக் கூமையுள்ள வேறொரு பல லத்தினாலே வீரனும் புத்திராலியுமான அவனுடைய விலையுமெவ் டினான் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் இழந்தவாகளும் மிகக் காயப் படுத்தப்பட்டவாகளும் ஸஹோதரர்களும்மான அநதப் பாண்டவாள் இருவரும் அப்பொழுது ஸஹதேவனுடைய ரத்தினமீது ஏறினா கள் சததுருவீரர்களை அழிப்பவனும் அம்மானுமான மதராராஜன், அநத யுத்தங்களத்தில் ரததையிழந்தவார்களான அநதப் பாண்டவா கள் இருவரையும் கண்டு தையயினால் ராதேயனைப்பார்த்து, 'காண ! குந்தபுத்திரனான தனஞ்சயனை நீ தேடவேண்டும் ஆதலால், தாம் ராஜனோடு நீ யாதுகாரணம்பற்றி இப்பொழுது போபுரிநிறுய? ராதேய ! நீ கவசமிழந்து சஸநிரமும் அஸநிரமும் குறைந்து பாண மும் பாணப்பெட்டியும் அற்று ஸாரதியும் குதிரைகளும் களைப்பை அடைந்து பகைவரின் பாணங்களால் முடப்பட்ட பிறகு, பாரததனை அடைந்து பரிஹாஸத்திற்குப் பாதரனுவாய' என்று கூறினான் அப்படிச் சொல்லப்பட்டாலும், காணன், கோபமுள்ளவனாகக் கூமை யுள்ளவைகளும் மஹாவீரயமுள்ளவைகளும்மான அம்புகளால் யுதிஷ்ட

டிசைபும மாதிரிபுத்திராகளான பாண்டவர்களையும் பிடித்த பிறகு, சலயன், உரககச்சிரிதது, தேரிவிருப்பவனும் அதிக முள்ளவனும் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்வதில் உறுதியாயிருப்பவனும்காண்பாராதது, 'ராதேய! தாராததராஷ்டிரனால் எந்தஅராஜுனாகாக நீ எப்பொழுதும் வெகுமானிக்கப்பட்டாயோ அந்த அராஜனைக் கொல், யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு என்னபயன்? இக்கொல்லப்பட்டால் அராஜுன்ன நிச்சயமாக நமது எல்லாசதிகாபும கொன்றுவிடுவான் அந்த அராஜுன்ன கொல்லப்பட்டால்தாராததராஷ்டிரனுக்கு நிச்சயமான ஜயம் அதோ அந்த அராஜனுடைய கொடியானது பிரகாசிக்கின்ற சூரியன்போலக் காப்படுகிறது மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! இதல்லவோ பயன்? யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று உனக்கு என்னபயன்? இதோ ஊதப்படுகின்றிருஷ்ணாராஜுனருடைய இரண்டு சங்குகளுடைய பேரொலிகேட்கிறது மாரிககாலத்தில் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கமோல விலலினுடைய நானொலியும் கேட்கிறது காண்! இவ்வாஜுன்ன அம்புமழைகளால் சிறந்த சதிகாக்களை அழித்துக்கொள்ள நமமுடைய சேனையினத்தையும் விழுங்குகிறான் யுத்தத்தில் இவனைப் பாரா சூரனான அராஜுன்னுடைய பின்புறத்தை ரக்ஷிக்கவாகளான யுதாமனயுவலயும் உததமௌஜஸையும் பாரா சூரஸாதயகி இவனுடைய வடபுறத்திலுள்ள ஸேனாஸமுகத்தை ரக்ஷிக்கிறான் அவவாறே தருஷ்டதாயுமன்ன இவனுடைய தெனப்புறம்குள்ள சேனையைப் பாதுகாக்கிறான் பீமஸேனனும் தூயோராஜனோடு போராடுகின்றான் நாம எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீமன் இப்பொழுது தூயோதனைக்கொல்லாமலிருக்கும்படியும் தூயோதனராஜன் விடுபடுமபடியும் செய்யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பீமஸேனனால் விழுங்கப்பட்டிருக்கிறதத தூயோதனைப்பாரா இவன் இப்பொழுது பீமனிடத்தினிவிட்டப்படுவானுனால் மிக்கபெரிதான் ஆச்சரியம் உண்டாகும் அஸமசயத்தை அடைந்திருக்கின்ற இந்தத் தூயோதனை அனுப்பாதுகாப்பாயாக மாதிரிபுத்திராகளையும் ராஜனான யுதிஷ்டிரனைக்கொன்று என்னபயன்? ' என்றுகூறினான்

மன்னரே! வீரமுள்ளவனான ராதேயன் இவ்வாறான சலயனுடைய வாதையைக்கேட்டு, மஹாயுத்தத்தில் தூரியோதனைனால் விழுங்கப்பட்டதையுங்கண்டு, சலயனுடைய சொல்லினால் துன்பப்பட்டு, அரசனிடத்திலுள்ள பேரவாவால் அஜாதசதுருனை

நரீ புத்திராகளான பாண்டவர்களையும் விட்டுவிட்டு உம்முடைய திரிபை பாதுகாத்தற்காக எதிரிலுடினான் பெரியவரே! காணா ரராஜனால் தூண்டப்பட்டவைகளும் ஆகாததில் ஸஞ்சரிப்பவை னவைகளும் குதிரைகளோடு (தூயோதனனுடைய அரு) சென்றவுடன், பாண்டுவின்னுடைய புத்திரரும் சூரதீபுத்திர னான புதிஷ்டிரா வேகமுள்ள ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளோடு தததைவிட்டு விலகிச் சென்றா பாண்டவர்களால் நன்றாகக் காயப் பதப்பட்ட அந்த புதிஷ்டிரராஜா வெட்கினவாபோல அந்தநஞ்ஞ றதேவர்களோடு விரைவாகத் தம்முடையசேனை தங்கியிருக்கும் -ததை அடைந்து ரத்ததின்னின்று கீழேஇறங்கிச் சீக்கிரமாகப்படுக யில் படுததாரா மேனியில் தைந்திருக்கிற பாண்டவனை விலக்கிக ரண்டவரும் மனததுயரத்தால் பீடிககப்பட்டவருமான அந்த ஷ்டிரராஜா, மஹாரதாக்களும் வீரர்களும் பிரதாக்களும்மான மாதரீ திராக்களைப் பார்த்து, 'வீரர்களே! பீமன் இருக்கப்பட்டதிறகு றவாகச்செல்லுங்கள்' என்றுகட்டினயிட்டார அந்தப்பாண்டவா னல்லோரும் ஒருவரோடொருவர் ஸல்லாபஞ்செய்தபிறகு, பாண்ட வர்களான நஞ்ஞஸஹதேவர்கள் பீமஸேனனுடைய சேனையைக் ித்ததுச்சென்றார்கள் அந்தவிருகோதரனோ (அந்தஇடத்தில்)மேகம் றாலக் காஜித்ததுக்கொண்டு போபுரிநதுகொண்டிருக்கிறான பிறகு, றவர்களே அழிப்பவர்களும் பலமுள்ளவர்களும் பிரதாக்களும்மான கபுரேஷ்டனான நஞ்ஞனும் தேஜஸவியான ஸஹதேவனுமாகிய நவரும் வேறு ரத்ததின்மீதேறிச் சிறந்தவேகமுள்ள குதிரைக் ராடு பீமன்போபுரியுமிடத்தில் சேனைகளோடுசென்று நின்றார்கள்

அறுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

(அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவை வென்றதும், கர்ணன் பாண்டவ சேனையைத் துன்பம் செய்ததும்)

அரசரே! தரோணபுத்திரா, பெரிய ரதஸமுகத்தினால் சூழப் பட்டு, பார்த்தன ஸன்னததமாயிருந்தவிடத்திறகு விரைவாகச்சென் றிருக்கின்ற அந்த அஸ்வத்தாமாவைச் சூரனும் சண்ணபிராணைத் னையாக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன் சரையானது கட்டைத் தப்பதுபோல புத்தததில்லிவிரைவாகத்தடுததான மஹாராஜரே! றகு, கோபங்கொண்டவரும் பிரதாபசாஸிபுமான தரோணபுத்திரா ரஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் பாண்டவர்களால் மூடினா பிறகு,

மஹாரதர்களான கௌரவர்கள் அப்பொழுது அந்தபுத்தத்தில் கி
 ணாஜுனர்கள் (பாண்டங்களால்) மூடப்பட்டதைக்கண்டு அதிகஆச
 யத்தை அடைந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர் பாரதரே! பிற
 அாஜுனனோ சிரித்துக்கொண்டு நிவ்யாஸதிரத்தைப் பிரயோ
 தான பிராமமணா யுத்தத்தில் அந்த அஸ்திரத்தைத் தடுத்த
 பலகுனன், (அஸ்வத்தாமாவைக்) கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ண
 னால் பிரயோகித்த அஸ்திரத்தையெல்லாம் மஹாவில்லாளிய
 அவர் அஸ்திரங்களால் நாசஞ்செய்தார் மஹாாஜரே! ம
 பயங்கரமான அஸ்திரபுத்தம் நடந்துவருங்காலத்தில் யுத்தத்
 த் அஸ்வத்தாமாவை வாயைத்திறந்திருக்கும் அந்தக் கண்போ
 கண்டோம் அந்த அஸ்வத்தாமா திசுக்குகோடும் திசுகோணங்களை
 பாண்டங்களால் மூடி வாசத்தேவரை மூன்று பாண்டங்களால் வ
 கையில அடித்தார் பிறகு, அாஜுனன் அந்த அஸ்வத்தா
 வுக்குத் துணைபாக வந்திருக்கின்ற ரதிகாக்களெல்லோரையுங் கொல்
 யுத்தத்தில் பூமியை இரத்தமெவளளத்தினால் நான்கு பக்கத்தி
 ல் நனைக்கப்பட்டதாகச் செய்தான பார்த்தனுடைய வில்லினி
 ல் விடுக்கப்படும் பாண்டங்களாலே (அடிக்கப்படும்) ரதிகாக்கள்,
 லாபபிராணிகளையும் இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றதும் பயங்
 மானதும் பரலோகத்தைக் குறித்துச் செல்லுகின்றதும்
 யில் ரதங்களோடு விழுந்தார்கள் யுத்தத்தில் தரோணபுத்திரர்
 அடிக்கப்பட்ட வீரர்களை ஜனங்கள் கண்டார்கள் அந்த தரோண
 திரரும் அப்பொழுது மிக்ககோரமானதும் பகைவாக்களை இழுத்
 செல்லவதுமான ஒரு ரகதந்தியை உண்டுபண்ணினார் அவரு
 பார்த்தனுக்கும் பயங்கரமான கைகலந்த யுத்தம் நடந்துவருங்கா
 லில் வீரர்கள் உரமடிகுடந்து போர்புரிக்கின்றவர்களாகப் பின்புறத்
 ஓடிவந்தார்கள் குதிரைகளும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்ட ர
 களாலும் வீரர்கள்கொல்லப்பட்ட குதிரைகளாலும் வீரர்கள்கொ
 லப்பட்ட யானைகளாலும் யானைகள்கொல்லப்பட்ட வீரர்களால்
 யுத்தபூமியானது நிரம்பியது மன்னரே! பார்த்தனால யுத்தத்
 த் கோரமானஜனநாசம் உண்டுபண்ணப்பட்டது ரதிகாக்கள் பா
 ணுடைய வில்லினின்று விடுபட்ட அம்புகளாலே கொல்லப்பட
 விழுந்தார்கள் குதிரைகளும் கடிவாளங்களும்பட்டு ஆங்காங்குநா
 பக்கத்திலும் ஓடின பிறகு, வீரயவானை ¹ துரோணபுத்திர
 யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பார்த்தனுடைய அச்செய்கையைக் க

¹ இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

ரபவனும் ஐயசாஸிகளுள் சிறந்தவனுமான அவனை அணுகி, ஸவா-
தினில அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரியவில்லை அசைத்துக்கொண்டு,
மமபுள்ள பாணங்களை நான்குபக்கத்திலும் இறைத்ததா மஹா-
சே! மதுபடிபும அவா முயன்று ஒருபாணத்தினால் பாரதனை
சில தையயினறி மிகஅடித்தா பாரதரே! யுத்தத்தில் அந்த
பாணபுத்திரரால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் காணமவத்தை
லாக்கக்கொண்டவனும் உதாரமான புத்தியையுடையவனுமான அா-
ன பாணவாஷங்குளினால் யுத்தத்தில் பலாதகாரமாகத் துரோணா-
ரரைமூடி அவருடையவில்லைபும துண்டாக்கினான் வில் அறுக்கப-
ட அந்தத் துரோணபுத்திரா யுத்தத்தில்வஜராயுதம்போலத் தாக்கா-
ரு ஒருபரிசுத்தை எடுத்து அப்பொழுது கிரீடியினமீது பிரயோ-
னா ராஜே! எதிரில் வருகின்றதும் ஸவாணத்தினால் அலங்-
கப்பட்டதுமான அந்தப் பரிசுத்தைப் பாண்டவன் உரக்கசிரித்-
தொண்டு உடனே துண்டாக்கினான் அரசரே! பாரதனுடைய
புகளால் அறுக்கப்பட்ட அந்தப் பரிசுமானது அப்பொழுது வஜ-
ினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோலச் சிதறிப் பூமியில் விழுகது
ராஜே! பிறகு, கோபங்கொண்ட மஹாரதரான துரோணபுத்-
ரீபதஸுவினமீது வேகமுள்ள ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோ-
னா வேந்தரே! அந்தப்பாரதன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த
வத்தாமாவினுடைய ஐந்திராஸ்திரத்தைக்கண்டு காணமவத்தை
தான பலசாலியான அவன், மஹேந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட
மமான அஸ்திரத்தைஎடுத்து ஐந்திராஸ்திரத்தைத் திருப்பி-
தான அவன், ஐந்திராஸ்திரத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்-
பாணவலையையினந்து, பிறகு, ஒருசுண்ணத்தில் அஸுவத்தாமாவி-
டயரத்ததை நன்றாக மூடினான் பிறகு, பாரதனுடைய
புகளால் அடிக்கப்பட்ட துரோணபுத்திரா, அப்பொழுது அவனை
த்து அருகிலவந்து அவனுடைய சரமாரியில் நுழைந்து பாணங்-
லை சிறந்தபெயரை வெளிப்படுத்திப் பிறகு நூறுபாணங்களால்
பிரதனையும் முந்நூறுசுண்தாக்கங்களால் அராஜுன்னையும் விரை
அடித்ததா பிறகு, அராஜுன்ன, உமமைச்சோந்தவாக்கா பாரத-
கொண்டிருக்கும்பொழுதே, நூறுபாணங்களால் குருபுத்திரரை
ஸ்தானங்களில் பிளந்து அவருடைய குதிரைகளினமீதும் ஸாரதி-
மீதும் வில் நாணினமீதும் (பாணங்களை) இறைத்ததான சத்தூரு-
க்களைக் கொல்லுகின்றவனுன் பாண்டவன் துரோணபுத்திரரை
ஸ்தானங்களில் அடித்து அவருடைய ஸாரதியை ஒரு பலலத்

தினல தோததடமனினு கீழேதள்ளினு அநத அஸ்வத்தாமா தாமே குதிரைகளைப் பிடித்து நடத்திக்கொண்டு கிருஷ்ணாஜுனர் களை அம்புகளால் முடினா தாமே குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு பலஞ்ஞையும் எதிர்த்துப் போபுரிந்ததாகிய சுறுசுறுப்புடனகடின துரோணபுத்திரருடைய பராக்ஷிரமத்தை அநத யுத்தத்தில் ஆரசாய மாகக் கண்டோம் அரசரே! யுத்தத்தில் தரோளணியினுடைய அநதபராக்ஷிரமத்தை எல்லாபிராணிகளுமபுகழ்ந்தன அவருடைய அவ்விதமான பராக்ஷிரமத்தினால் உமமைச்சோரத எல்லா யுத்தவீரர் களும் யுத்தத்தில் அவரைப் புகழ்ந்தார்கள் பருதாபுத்திரனா விஜயன், வில்லேந்தினவரான துரோணபுத்திரரால் மீடப்பட்ட வுடன், அட்டஹாஸஞ்செய்து யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரருடைய குதிரை களின் கடிவாளங்களை கஷ்டப்பிரங்களால் விரைவாக வெட்டினு அநத அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய குதிரைகள் பாணவேரத்தினால் நன ருகப் பீடிக்கப்பட்டு ஓடின பாரதரே! பிறகு, உமது சேனையி னுடைய கோரமான சபதமானது தோன்றிபது ஜயத்தில் விருப்ப முள்ளவர்களான பாண்டவர்களோ ஜயத்தைப்பெற்று நானகு பக்கங்களிலும் கூமைபுள்ள பாண்டகளைப் பிரயோசிக்கின்றவர் களாக உமது படையைத் துரத்தினார்கள் மஹாராஜரே! ஜனந குளுககு நாதரே! நானகு அக்கங்களுள்ள உமமுடைய இநதப் பெரும படையானது, விசித்திரமாகப் போபுரிகின்ற உமமுடைய குமாரா சளும் ஸுபலகுமாரனான சகுனியும் காணலும் பராக்ஷிக்கொண் டிருக்குமபொழுதே, ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற வீரர்களான பாண்ட வர்களால் அடிக்கடி நனகு அழிக்கப்பட்டது ஜனேஸ்வரரே! உமமுடைய புத்திரர்களாலே தடுக்கப்படுகின்ற பெரிய சேனையானது நானகுபக்கத்திலும் ஹிமஸ்க்கப்பட்டு யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை. மஹாராஜரே! பிறகு, நானகுபக்கத்திலும் ஓடுகின்ற யுத்தவீரசு ளோடு கூடியதான உமது குமாரர்களுடைய பெருமபடையானது பயந்ததும் துன்பமுற்றதுமாகியது மஹாபலசாஸிகளான பாண்டவ ளேனாவீரர்களாலே பீடிக்கப்படுகின்ற அநதச சேனையானது ஸூத புத்திரனான காணாலை, 'நில, நில,' என்று எப்போதும் சொல்லப் படும் நிலைபெறவில்லை

மஹாராஜரே! பிறகு, ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற பாண்டவா களாலே அதிகமாக அலறுமபடி செய்யப்பட்டதும் நானகுபக்கத்தி லும் ஓடுகின்றதுமான தன்னுடையதான படையைக்கண்டு, பிறகு, துரியோதனன், அனபுடன் காண்பைப்பார்த்து, 'காண! பாண்டவர்க

இல் அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்ட நமது பெரிய சேனையைப் பாரி
 னினால்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சேனையானது நான்குபக்கத்தி
 லுடையதகிலை ஓடுகின்றது. மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! பகைவா
 ளுடையகுபவனே! இதனை அறிந்து செய்யத்தக்கதைச் செய
 ள்மையிற் சிறந்தவனே! வீர! பாண்டவர்களாலே துரத்தப்படு
 ம் ஆயிரக்கணக்கான யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் உன்னையே
 முக்கின்றார்கள்' என்று சொல்லினன காணன், நெளரவம்பொ
 தின் தூயோதன்னுடைய இந்த வாகதையைக்கேட்டு, அட்ட
 ஸஞ்செபதுகொண்டு மதராஜனைப்பார்த்து, 'ஜனேஸ்வர! என
 டுடைய புஜவீரயத்தையும் அஸ்திரவீரயத்தையும் பர யுத்தத்
 து பாண்டவர்களுடைய எல்லாப்பாஞ்சாலார்களையும் இப்பொழுது
 லுலுக்கிறேன் புருஷஸரேஷ்ட! குதிரைகளை நடத்து மதர
 ளுடைய ஸம்சயமில்லை' என இந்த வாகயத்தை உரைத்தான
 டு மதராஜே! பிரதாபசாலியும் வீரனும் அளவிடமுடியாத பராக
 முள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன், இவ்வாறு
 லலிவிட்டு, வெற்றியைத்தரக்கூடிய புராதனமான சிறந்த வில்லை
 யை நானேறமி அடிக்கடி துடைத்து, ஸதயத்தாலும் சபத்த
 யும் அந்த யுத்தவீரர்களைத்தடுத்தது, பரசுராமரால் கொடுக்கப்
 பட்ட அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! மஹாயுத்தத்
 து அந்த அஸ்திரத்தினின்று ஆயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்
 காகவும் பத்துலக்ஷக்கணக்காகவும் கோடிக்கணக்காகவும் கூர்மையான
 புக்கள் வெளிப்பட்டன ஜவலிக்கின்றவைகளும் கோர்மானவை
 ம கழுகிறகுக்களால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவை
 மான அந்த அம்புகளாலே பாண்டவசேனை நன்றாகமுடப்பட்டு
 டது ஒன்றும் அறியப்படவில்லை பிரஜைகளுக்கு நாதரே!
 தத்தில் சிறந்த பலமுள்ள பராகவாஸ்திரத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட
 டவர்களுடைய 'ஆ! ஆ!' என்னும் ஒலியானது மிகுதியாகத்
 தன்றியது அரசரே! புருஷஸரேஷ்டரே! நாதபுறத்திலும்
 ரக்கணக்காக விழுமின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோ
 ளும் மனிதர்களாலும் பூமியானது மிக நடுக்கமுற்றது வேர
 ட! பாண்டவாசஞ்ஞைய பெருமபடையானது நான்கு பக்கத்தி
 கொல்லப்பட்ட அவைகளாலே முழுதும் வயாருலமடைந்ததாகி
 யுத்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் புருஷர்களுள் உத்தம
 பகைவர்களைத் தடுக்கச்செய்தினவனுமான அந்தக் காணன்
 வனே புகையற்றநெருப்புப்போலப் பகைவர்களை எரித்துக்

கொண்டு பிரகாசித்தான அவனலை சொல்லப்படுகின்ற அநதப
சாலாகளும் சைதயாகளும், காடு எரியும்போது யானைகள் ஆங்க
மயங்குவதுபோல, மயக்கமடைந்தார்கள புருஷஸுரேஷ்டரே! ப
ஸுரேஷ்டர்கள் பலத்திறகுத்தக்கபடி அலறினார்கள் மனன
தினமாக அலறுகின்றவார்களும் போரமுனையில பயந்தவார்களும்
னலை 'ஒடுகின்றவாசனும் நானசுபக்கத்திலும் நடுநடுகிறவாசனும்
அவாசனாடைய தினஸவரமானது, பிரளயத்தில் பிராணிகளு
சபதம்போல அநதசசமயத்தில் தோன்றியது ஐயா! ஸுதபு
னலே கொல்லப்படுகின்ற அநத யுத்தவீரர்களைக்கண்டு திரய
யில தோன்றிய எல்லாப்பிராணிகளும் பயமடைந்தன யு
தில் ஸுதபுத்திரனலை கொல்லப்படுகின்ற அநத ஸுருஞ்சய
பிரஜைஞயற்றவர்களாகி, யமனுடைய நகரத்தில் பிராணிசன ய
அழைப்பதுபோல அடிகசடி அாஜுனையும வாஸுதேவன
அழைத்தார்கள காணனுடைய அம்புகளால் கொல்லப்படு
அவாசனாடைய சபதத்தைக்கேடும், அநதயுத்தத்தில் பிரயோ
பட்ட மஹாகோரமான பாக்கவாஸுதிரத்தைக்கண்டும், பிறகு,
புத்திரனான தனஞ்சயன, வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'கிருஷ்
மிகு புஜபலமுள்ளவரே! பாக்கவாஸுதிரத்தினுடைய விகி
தைப்பாரும் இந்த அஸுதிரத்தை யுத்தத்தில் எவ்விதத்த
நாசஞ்செய்யமுடியாது மாதவரே! மஹாயுத்தத்தில் வீரயத்தி
னுக்கொப்பானவனும் பயங்கரமான காராயத்தைச்செய்யவனும்
முள்ளவனுமான ஸுதபுத்திரனைப்பாரும் அடிகசடி குதி
நடத்திக்கொண்டு அவன என்னை அடிகசடி பாகுகிறான் அவனு
யுத்தத்தில் நான் ஓடக்கூடியவனாகமாட்டேன் மனிதன் பி
திருப்பானாகில் யுத்தத்தில் வெற்றிதோல்விகளை அடைக
ஹருஷ்கேசரே! மரித்தவனுக்கு நாசமெழிய ஜயமேது' ப
காணான் யுத்தத்தில் மதயானன சூரியன்போலப் பிரகாசிக்க
கோவிந்தரே! ரத்தத்தை திருப்பும் உயிரோடிருப்பவன் ம
களைக் காணுகிறான்' என்றான்

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரர் பாசறைக்கு வந்ததையறிந்த கண்ணபிரான
பீமனைப் பகைவரை எதிர்க்க ஏவித் தாம் அர்ஜுன
னுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது)

கௌரவரே! 'யுத்தத்தைவிட்டு ரதத்துடன் சீக்கிரமாக வில
செல்லும்' என்கிற அந்த அர்ஜுனனுடைய வாராததையைக்
கண்டு, வீரரான ஜனாரதனார், 'நன்றாக எதிராகின்ற கௌரவர்களைத்
நுகுவதற்கு இவ்வல்லலோடு போதுமான திறமையுடையவன்'
என்று பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ளபீமனைப் பகைவாபடைக்கு
திரில் நிறுத்தி, யுத்தத்தில் காணலை ஸரமத்தை அடையும்படிசெய
ற்குமொபாருடும் மஹாதமாவான பாரதன் இளைப்பாறுவதன்
பாருடும் யுதிஷ்டிரராஜரைப் பார்பதன்பொருடும் யுத்தநா
ந்தைவிட்டு விலகிச்சென்றா வாஸுதேவா, அர்ஜுனனைப்பார்த்து,
சுருபரேஷ்ட! அரசா நான்குபக்கத்திலும் காயப்படுத்தப்பட்டிரு
காரா அவரைக் களைப்பாறச்செய்தபிறகு காண்கை கொலவாய'
என்று கூறினா பிறகு, தனஞ்சயன், அரசா பாணங்களால் பீடிகப
ட்டிருக்கிறாரென்பதைக்கேட்டு, 'விருஷணி வம்சத்தில் உதித்த
ரே! திடமான என்மனமானது அரசரைப்பற்றிப் பரிதாபத்தை
டைகிறது போம், போம்' என்று பலவாறாக வாஸுதேவரை ஏவி
ன சேசியை அழித்தவரும் விருஷணிகளை ஸந்தோஷிக்கச் செய
வருமான அந்த வாஸுதேவா அர்ஜுனனால் தூண்டப்பட்டுக் கோ
ரான காட்சியுள்ள யுத்தத்தினின்று சீக்கிரமாக ரதத்துடன் விலகி
சென்றா தாமராஜரைப் பராக்வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு
நதிபுத்திரனான அர்ஜுனன் சென்றுகொண்டே சேனையைப் பார
தான அவ்விடத்தில் தமயனாரைக் காணவில்லை பாரதரே! நா
னமற்றிவிடப்பட்ட கொடிய விலலுள்ளவனும் பகைவர்களால் அவ
கிக்கத் தகாதவனும் சூரனும் சூரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்கின்ற
னும் இடக்கையினாலும் பாணங்களைப் பிரயோகிப்பவனும் சூர
திறனுமான தனஞ்சயன், துரோணபுத்திரரோடு போப்புரிந்து,
யுத்தத்தில் இறந்தானாலும் ஸஹிக்கமுடியாத சூரபுத்திரரான அஸ்வ
தாமாவைத் தோல்வியடைவித்து, செய்யமுடியாததும் பெரிதுமான
ரச்செய்கையைச் செய்தபிறகு தனசேனையைப் பாரததான் சூ
ரன் ஸவ்யஸாகி படைமுகத்தில் நின்று நன்றாகப் போப்புரிக்கிற
ரர்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் தன்னுடைய தேராளிக

ஹோப பிரஸித்தமான அவாகளுடைய முநநின் செய்கைகளால் புகழ்
கொண்டும் அவாகளைப் படையில் நிலைபெற்றிருப்பவாகளாகச் செ
தான கிரீடியானவன, அஜமீடனுடைய வமசத்தில தோன்றியவ
பிராதாவுமான யுதிஷ்டிரரைக்காணாமல் விரைவாகப் பீமனை அடைந்
‘அரசருடைய விருத்தாரதமென்ன? இப்பொழுது அவா எந்
இருக்கிறா?’ என்று வினவினான் பீமஸேனன், ‘தாமபுத்திர
அரசருமான யுதிஷ்டிரா காணாதுடைய பாணங்களால் அங்கவ
மிகத் தவிக்கச் செய்யப்பட்டு இவ்விடத்தினின்று விலகிச் சென்று
டாரா ஸம்மப்பட்டு ஜீவித்திருக்கலாம்’ என்று மறுமொழி கூறின
அாஜுனன், ‘அப்படி இருக்குமானால், புருஷஸரேஷ்டரான யுத்
டிரருடைய விருத்தாரதத்தை அறித்ததாக நீ சீககிரமாக இவ்விட
னின்று போ அரசரான அந்நத் தாமந்நதனா நிச்சயமாகக் காண
பாணங்களால் நன்கு அடக்கப்பட்டுப் பரசுமையைக் குறித்துச் செ
விட்டாரா பலசாலியான யுதிஷ்டிரா புத்தம் நடந்துவருமபே
துரோணரால் ஆயுதங்களால் நன்றாக அடக்கப்பட்டும் அந்நச் சம்
தில் ஜயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு உறுதியாக நின்றா, துரோ
ராலும் கொல்லப்படவில்லை மஹானுபாவரும் பாண்டவாகளுள் சி
தவருமான அந்ந யுதிஷ்டிரா இப்பொழுது யுத்தத்தில் காணாது
சயத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டுவிட்டாரா பீம! இப்பொழு
அந்ந யுதிஷ்டிரரை அறியவேண்டி விரைவாகச் செல் நான் பகை
ளுடைய கூட்டங்களைத் தடுத்தாக்கொண்டு நிற்கப்போகிறேன்’ என்
சொன்னான் பீமஸேனன், ‘மஹானுபாவ! பரதாசுருள் சிறந்
ரான யுதிஷ்டிரா அரசருடைய விருத்தாரதத்தை நீயே அறி அாஜு
நான் போனால் சதருவிராகன் என்னைப் பயந்தவனென்று சொ
வாக்கள்’ என்று சொன்னான் பிறகு, அாஜுனன், பீமஸேனனை
பார்த்து, ‘ஸம்சபத்காக்கள் என்னுடைய எதிர்ப்படையில் நிற
றாக்கள் இப்பொழுது இவாகளைக் கொல்லாமல் இந்நச் சத்து
கூட்டத்தினிடையிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கு என்னால்
யாது’ என்று சொன்னான் பிறகு, பீமஸேனன், அாஜுனை
பார்த்து, ‘பாண்டவாகளுள் சிறந்தவீர! என்னுடைய வீரியத்தை
கடைப்பிடித்துப் போரில் எல்லா ஸம்சபத்காக்களையும் எதிர்த்து
போபுரிவேன் தன்னஞ்சய! நீபோ’ என்று சொன்னான் தன்னஞ்சய
பகைவாகளுடைய மத்தியில் ஸகோதரனான பீமஸேனனுடன்
அந்ந வாரதத்தையக்கேட்டு, கௌரவஸரேஷ்டரான யுதிஷ்ட
ரைப் பாப்பதற்குச் செல்வவனாகி, அப்பொழுது விருஷணிக்

தவரான மாதவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான் 'விருஷணி
ததில் உதித்தவரே! மன்னரைப்பற்றி எனமனம் அதிக வருத்தம்
டகிறது ஹருஷீகேசரே! இந்தஸேனாஸமுத்திரத்தை விட்டுக்
ரைகளை நடத்தும் கேசவரே! அரசரான அஜாததருவைப்
க்க விரும்புகிறேன்' என்றான் ஸ்ரீமந் நாராயணஸ்வரூபியான
ருதேவா அராஜுனனுடைய வசனத்தினால் அந்த ரத்தத்தைச்
யத்தினால் பிறகு, தாசாஹரனைவருள்ளும் சிறந்தவரான ஸ்ரீ
ஷணா, குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே பீமனைப்பார்த்து, 'பீம!
உன்னுடைய செய்கையானது இப்பொழுது ஆச்சரியகர
று பிருதைபின்புதர! (நாங்குளிருவரும்) போகப்போகிறோம்
வருகக்கூடாதுகளை நீயே கொலவாயாக' என்றுசொன்னான்
அரசரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஹருஷீகேசா எதிரியின்
டபில் பகைவர்களை அடக்குகிறவனான பீமஸேனனை இருக
யடிசெய்து விருகோதரனான அவனைக் குறித்து யுத்தத்தைப்
பின் விஷயங்களைச் சொல்லிவிட்டுக் கருடனுக்கொப்பான குதி
ளாலே மிகக் விரைவுடன் அரசரான யுதிஷ்டிரா இருகம
ததிருகச் சென்றான் பிறகு, புருஷாசுரனான சிறந்தவாக
அவவிருவருமென்று, தனித்துப் படுத்திருக்கின்ற அரச
அடைந்தது, அந்த ரத்தத்தினின்று கீழேஇறங்கி அவருடைய
னடு சரணங்களும வந்தனம்செய்ததாகள் மஹாராஜரே!
யிதம் உமதுசேனையைக்கொண்டு போகக்களம் விட்டுச்
ரவரும் சஸ்திரங்களுல காயப்படுத்தப்பட்டு ரகத்ததால
ந்தவருமான அவவிருவரும் (யுதிஷ்டிரரை), வந்தனம்செய்து
தவித்து நின்றனர் கிருஷ்ணாராஜுனாக்களிருவரும் கேஷமமுள்ள
ம புருஷஸரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரரைக்கண்டு இரதிர
பார்த்து அஸ்வினீதேவாக்கள் புகழுவதுபோல ஸந்தோஷத்தினால்
ந்தாக்கள் யுதிஷ்டிரராஜரும், அஸ்வினீதேவாக்களைப்பார்த்து
ராயன் புகழ்ந்ததுபோலவும், ஜம்பனென்கிற மஹாஸூரன் கொல்
ட்டவுடன் இரதிரரையும் விஷ்ணுவையும்பார்த்து பருகஸபதி
ந்ததுபோலவும் அவவிருவரையும்கண்டு புகழ்ந்தார் சத்தருபட்
ங்களைஜயிப்பவரும் புருஷஸரேஷ்டரும் சத்தருக்களைத்தவிக
செய்பவருமான அந்த யுதிஷ்டிரா, காணன் மாண்டதாக எண்ணி
யை அடைந்தது அச்சமயத்தில் ஸந்தோஷத்தால் தழுதழுத்த
குடன் கூறலானான்

அறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் தர்மனைக் கொன்றுவிட்டானென்கிற பிரமத்தினால்
யுகிஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது)

பிறகு, யுகிஷ்டிரா, அருகில வந்திருக்கின்றவாகளும் விச-
மான சிவந்த கணக்கோபுடையவாகளும் பாண்டிகளால் நான்குபக்-
களிலும் நிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களைபுடையவாகளும் சத்தததி-
நன்றாகப் பூசப்பட்டவாகளும் படைமுகத்தில் செல்லுகின்ற ந-
ரேஷ்டாகளுமான கிருஷ்ணாஜுனாகளைக்கண்டு பின்வரும் வாக்வி-
தை உரைக்கலானா பிறகு, யுகிஷ்டிரா, 'சோந்திருக்கின்ற கேசவ-
யும் அர்ஜுனனையும் பார்த்து யுத்தத்தில் கானாமவத்தை வில்லா-
கொண்ட அர்ஜுனனால் காணான கொல்லப்பட்டானென்று எண்-
னா பரதாசுரன் சிந்தித்தவரே! குந்திபுத்திரரான யுகிஷ்டிரா,
துருக்களைக் கொல்பவனான அர்ஜுனனைப் புன்கிரிப்பை முன்னிட-
கொண்டு புகழுகின்றவராகி, மனத்துக்கு மிகவும் இனிமையான
வார்த்தையினால் அவர்கள் இருவரையும் துதித்தாரா யுகிஷ்டி-
'தேவகிபுத்திரரே! நல்லவரா? தனஞ்சய! உனக்கு நல்லவர-
மஹாரதனான் காணனைக்கொன்று காயப்படுத்தப்பட்டவர்களாக
சேஷம்முள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்ற புருஷஸுரேஷ்டாகளான
கள் இருவர்களுடைய தாசனமும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானது
தத்தில் ஸாபமப்போலிருப்பவனும் எல்லாச்சஸ்திரங்களிலும்
தோரதவனும் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களனைவர்களுக்கும் மு-
செல்லுகின்றவனும் ஸுகததைக்கொடுப்பவனும் சவசமப்போலிரு-
வனும் விருஷஸேனனாலும் வில்லாளியான ஸுஷேனனாலும் ப-
காக்கப்பட்டவனும் மஹாவீரயமுள்ளவனும் புரகராமரால் அஸ-
விததையில் (தோச்சியை அடைவித்தது) அனும்திக்கொடுக்கப்பட-
னும் எவவிதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் எல்லா ஜனங்களு-
ளும் சிறப்புறவனும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற சதிசனும் தா-
ராஷ்டிராசனாக காப்பாற்றுகிறவனும் படைமுகத்தில் செல்பவது
பகைவர்களுடைய சேனைகளைக் கொல்லுகிறவனும் சத்தருக்களுடை-
கூட்டத்தை அடிக்கின்றவனும் துரியோதனனுக்கு ஹிதத்தை
செய்வதில் பற்றுள்ளவனும் நமக்குத் துக்கத்தை உண்டிப்பண்ணுவத்
பொருட்டு முயல்கின்றவனும் மகாயுத்தத்தில் இரத்தினுடனகூ-
தேவர்களாலும் அவமதிக்கமுடியாதவனும் தேஜஸினாலும் ப-
தினாலும் நெருப்புக்கும் கர்த்துக்குமொப்பானவனும் பாதாளமே-
ஆழந்த ஹருதயமுடையவனும் நண்பர்களுக்குச் சநதோஷத்-

நுதி பண்ணுகிறவனும் எனது சினேகிதர்களுக்கு யமனயிருந்த
னுமான காணனை மகாயுத்தத்தில்கொண்டு, அஸுரனைக்கொண்டு
த இரண்டு தேவர்களைப்போலப் பாக்கியவிசேஷத்தால் நீங்கள்
ருவரும் என அருகில் வந்தீர்கள் மஹா பாகுபலமுள்ள மாதவரே!
ராஜா! தருஷ்டதயுமனன் பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே,
ன பயமற்றவனான அந்தக் காணனோடு கோரமான யுத்தத்தைச்
செய்தேன் எல்லாப்பிரஜைகளையும் கொல்லும் விருப்பத்தினால்
பாபம்கொண்ட யமனபோன்ற அந்தக்காணனால் என்னுடைய
பாடியும் அழைக்கப்பட்டது இருபக்கத்திலிருந்த ஸாரதிகளும்
காலப்பட்டார்கள் யுத்தானன் திருஷ்டதயுமனன் நகுலஸஹ
நவாகள் வீரனான சிகண்டி தரௌபதிபுத்திரர்கள் மஹாதமாவான்
நதரு இவர்கள் பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, நான் குதிரை
ள இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டேன் மஹா பாகுபலமுள்ளவனே!
ஹாவியமுள்ளவனான காணன், இந்த அனேகம் பகைவா கூட்டங்
ள வென்று மஹாயுத்தத்தில் முயல்கின்றவனாகி என்னையும் ஜயித்
தன் யுத்தவீரர்களுள் சிறந்தவனே! காணன் எனனை யுத்தத்தில்
மசயமில்லாமல் ஆங்காங்கு அவமதித்துப் பின்தொடர்ந்து கடுமை
யுடன் சொற்களைப் பலவாறு உரைத்தான் தனஞ்சய! பீமஸேன
டைய பிரபாவத்தினால் ஸ்விக்கிறேன் இந்த வீஷயத்தில் அதிக
கூச சொல்வதினால் என்னப்பயன்? 1 நான் அவனை ஸஹிப்பதற்குச்
சூரியற்றவனாக இருக்கிறேன் தனஞ்சய! எவ்விடத்தினின்று
ன் பதினமூன்று வருஷங்களாகப் பயந்துகொண்டு இரவில் உறக்
ந்தையும் பகலில் ஸுகத்தையும் ஒருஸமயத்திலும் அடையவில்
யோ, எவ்னுடைய பகையோடுகூடி நான் என்னுடையமரணத்தை
றிந்து, 2 வாதரீஸைபகழிபோலத் தவித்துக்கொண்டிருந்தேனோ
ந்தக்காணன் எனனால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் நாசம் செய்யத் தக்கவ
வான் என்று நெடுநாளாக நான் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தேன்
னஞ்சய! அத்தகு ஸமயமவந்துவிட்டது குரதீபுத்திர! விழித்துக்
கொண்டிருக்கும்பொழுதும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதும்,
னனையே நான் நினைக்கிறேன் ஆங்காங்கு இந்த உலகத்தைக் காண
மமாகிவிட்டதாகப் பாக்கிறேன் தனஞ்சய! காணனிடத்தில் பயந்த
னான நான் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் காணனையே எதிரில் நிற
ந்தவனாகக் காண்கிறேன் பாதக! அப்படிப்பட்ட நான் யுத்தங்

1 வேறு பாடம் 2 கறுத்தகழுத்தும் சிவந்ததையும் வெளுத்த
ருமுள்ள ஒருவகைப் பறவை.

களில் ஓடாதவனான அந்த வீரனாலேயே குதிரைகளுடனும் ரதத்தினும்கூடினவனாகத் தோலவியடைவிக் கப்பட்டு உயிரோடு விடப்பட்டேன யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அவனால இப்பொழுது இவ்வாறு அடிக்கப்பட்டிருக்கிற எனக்கு உயிரினால் என்ன பயன்? மறுபடியும் ராஜ்யத்தினாலயாது பயன்? முன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரிடத்தினின்றும் கிருபரிடத்தினின்றும் துரோணரிடத்தினின்றும் அடையப்பட்டாத (துன்பமானது) யுத்தத்தில் மஹாரதனான ஸூதபுத்திரனிடத்தினின்றும் எனனால் இப்பொழுது அடையப்பட்டது குரதீபுத்திர அப்படிப்பட்ட நான் உன்னை வினாவுகிறேன் நிகரற்ற திறமை அமைகாணான் உனனால் கொல்லப்பட்ட விதத்தை முழுதும் எனக்கு உபபாயாக யுத்தத்தில் இரதிரனுக்கொப்பான பலத்தை உடையவனுபராக்கிரமத்தில் யமனுக்கு நிகரானவனும் அவ்வாறே அஸ்திரங்களைப் பரசுராமரீபோனவனுமான அந்தக் காணான் உனனால் எவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்பட்டான்? ஆஜுன! மஹாரதனென்று பிரஸித்த பெற்றவனும் எல்லாயுத்தங்களிலும் ஸமாததனுமெல்லாவில்லாள்ளுள்ளும் எப்பொழுதும் சிறந்தவனும்! புத்திரர்களுடனகூடித் தருதராஷ்டிரனாலே உன்னிமித்தமாகவே பூஜிக்கப்பட்டிருந்தவனுமான அந்தக் காணான் உனனால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டான்? ஆஜுன! புருஷஸரேஷ்ட! எப்பொழுதும் தருதராஷ்டிர புத்திரனைச் சோந்த போரவீரர்களனைவரும் எந்தக் காணனை யுத்தத்தில் உனக்கு மருதபுவாக என்னுக்கிறார்களோ அவன் உனனால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! குரதீபுத்திர அவன் உனனால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட விதத்தை எனக்குச் சொல்லயாக புருஷபுஷியே! சிங்கத்தினால் ருருனென்கிற மானுடைய தலையானது கவரப்படுவதுபோல நண்பர்கள் பாரதனுக்கொன்றிருக்கும் பொழுதே உயரத்தூக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் காணானுடைய தலையானது உனனால் கவரப்பட்டது மனிதர்களுக்கு ரதனங்கள் நிறைந்தவண்டியைக் கொடுக்க என்னாகக்கொண்ட காணான் யுத்தத்தில் உன்னைக் கவராததுகொள்ள விருமபி உனக்காக எல்லாதற்குக் களிலும் ஸஞ்சாரம் செய்தான் அந்தக் காணான் எவ்வாறு உனனால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டான்? துராதமாவான் காணான் உனனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறானா? ஸூதபுத்திரனை யுத்தத்தில் கொன்று உனனால் எனக்கு இப்பொழுது சிறந்த நன்மை செய்யப்பட்டதா? காவமுள்ளவனான ஸூதபுத்திரன் ஸ

தாஷததோடு உன்னிமிததமாக எல்லாததிசைகளிலும் சுற்றிவர
 ன சூரனென்கிற எண்ணமுள்ளவனான அந்த ஸூதபுத்திரன்
 தத்ததில் எதிர்த்து உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? உன்னிமிதத
 க யானைகளோடும் பசுக்களோடும் குதிரைகளோடும் கூடின
 மந்தராஜயத்தைப் பகைவாசுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிற
 னானாகொண்டு உன்னோடு யுத்தங்கள்ததில் போர்புரிந்த பாபபுத்தி
 ள்ள காணன் உன்னால் கொல்லப்பட்டானா? அப்பனே! செளய
 தத்தினால் நித்தியம் மயங்கினவனான தூயோதன்னுடைய பிரீதி
 ன்பொருட்டுக் கௌரவாசுக்குடைய ஸபையில் தன்னேப்புகழ்ந்து
 ள்ளாரும் பாபிபான் காணன் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப
 டானா? ஸூதபுத்திரன், (உன்னை) எதிர்த்து, விலவினின்று விடு
 டவைகளும் உன்னால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் இரும்பினுற
 யதவைகளுமான அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டு, புழுதிகளில் படுத
 ருக்கிறானா? தாரததராஷ்டிரனுடைய இரண்டுகைகளும் முறிக்கப
 டனவா? அப்பா! கொழுப்புள்ள எவன் தூயோதனனை மகிழ
 பதற்காக, 'நான் எல்லாப்பாண்டிபுத்தராகளையும் கொல்லப்போகி
 மன், பலசூனனையும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று மயக்கத்தி
 ல அரசாசுக்குடைய மத்தியில் எப்பொழுதும் தன்னேப்புகழ்ந்து
 ள்ளாடிருந்தானோ, அந்தக் காணன், 'ஓ! தரௌபதி! நீ பதிகளை
 ழந்தவள் பாண்டவர்கள் நிரதிகத்ததக்கவர்கள்' என்று ஸபை
 ன் 'மத்தியில் (நமது) பிரியையான திரௌபதியைக் குறித்துச்
 ள்ளாலியதும் கொடியதும் பலவிதமாயுள்ள துமான வசனமானது
 னனால் வீனாகச்செய்யப்பட்டதா? பகைவரைத் தாங்குகிறவனும்
 ளியோதன்னுடைய காயத்தில் மிகப்பற்றின் புத்தியையுடையவ
 ம 'யுத்தங்களில் உக்கிரமான வேகமுள்ள தனஞ்சயனை நான்
 ள்ளாலுமவரையில் காலகளை அலம்புகிறதில்லை' என்று கோரமான
 ரதத்தைப் பன்னிரண்டு வாஷ்காலம் தரித்தவனும் மஹாதமாவு
 ன சானன் நிச்சயமாகச் சத்தருவல்லனோ? பலசூன்! யுத்தத்தில்
 வனைக்கொன்று அவனுடைய விரதமானது உன்னால் இப்பொழுது
 சஞ்செய்யப்பட்டதா? துஷ்ட புத்தியையுடையவனான எந்தக்
 ணன் ஸபையில் குருவீரர்களின் மத்தியில் தரௌபதியைப் பா
 து, 'ஓ! கருஷ்ணையே! மிக்கதூபலாகளும் பதிதாகளும் பலத்தை
 ழந்தவாசுக்குமான பாண்டவாசுனை நீ ஏன் விடுகிறாயிலை?' என்று
 ளானனானோ, எந்தக் காணன் உன்னிமிததமாகவே, 'நான் கிருஷ்ண
 னைக்கூடப் பார்த்தனைக்கொல்லாமல் இங்கு கிருமபி வரப்போகிற

தில்லை' என்று பிரதிஜைஞ் செய்தானே பாபபுத்தியையுடையவனா
அந்தக் காணான் அம்புகளால் நன்குபிளக்கப்பட்ட சரீரத்தைபுடை
வனாகப் படுத்திருக்கிறானா? ஸருஞ்சயங்களுக்கும் கௌரவாசன
கும எதிர்த்தல் நோந்தபோது நோந்த இந்த யுத்தமானது உனது
அறியப்பட்டதா? (அந்த யுத்தத்தில்) எவனால் நான் இவ்விதம்
'நிலைமையை அடைவிக்கப்பட்டேனே' அந்தத் தூராதமாவானவன் உ
னால் இப்பொழுது கொல்லப்பட்டானா? ஸவயஸாசியே! காணாமல்
வின்று விடுபட்டவைகளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான பாண
ளால் மிக்க மந்தபுத்தியுள்ளவனான அந்தக் காணானுடைய குண்ட
களுடன் கூடியதும் ஒளிபொருந்தியதுமான தலையானது யுத்தத்
தில் சரீரத்தினின்று உன்னால் நன்றாக அறுக்கப்பட்டதா? வீர! பாண
ளால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிற நான் காணானுடைய வதத்தி
பொருட்டு உன்னை நினைத்ததாகிய என்னுடைய தியானமானது கா
ணானுடைய மரணத்தினால் இப்பொழுது உன்னால் ஸபலமாகச் செய
ப்பட்டதா? அகங்காரத்தினால் நிறைந்த அந்தத்தூரியோதனன் எந்
காணனைப் பின்பற்றி நமமை எரிக்க எண்ணாமுகொண்டிருக்கிறோ
அந்தத் தூயோகனனுக்கு நல்ல ஆதாரமாயிருந்த அந்தக் காண
உன்னால் பராகரமத்தை வெளியிட்டு இப்பொழுது நாசஞ்செய்ய
ப்பட்டானா? எவன் முற்காலத்தில் ஸபாபின் நடுவில் கௌர
களுக்கு நேரில் நமமை, 'எளரூபத்தாகன்' என்று சொன்னானே
கொட்ட புத்தியையுடையவனும் பொறுமையுள்ளவனும் ஸூதர
திரனுமான அந்தக் காணான் யுத்தத்தில் அருகில் நெருங்கி உனது
கொல்லப்பட்டானா? மஹாபலசாலியே! தூராதமாவான எ
ஸ்வூதரபுத்திரன், 'சகுனியே! சூதாட்டத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டிரு
க்கின்ற கருஷ்டணையை இங்கு அழைத்துவா' என்று அனுப்பினானே
மந்தபுத்தியுள்ளவனான அந்தக் காணான் பலாத்காரமாக இப்பொழு
தில் கொல்லப்பட்டானா? மஹாதமாவே! அலப்புத்தியுள்ளவனும் அர
தத்தை எண்ணப்பட்டவனுமான எந்தக்காணான் உலகத்தில் ச
திரதாரிகளுள் மிக்க சிறப்புற்றவரான பிதாமஹரைத் திக்கா
செய்தானே அந்தக்காணான் உன்னால் இப்பொழுது கொல்லப்
பட்டானா? பலசுன்! கோபத்தினால் உண்டானதும் வஞ்சனையாக
காற்றினால் தூண்டிவிடப்பட்டதும் எப்பொழுதுமே என்னுடை
யுறந்தயத்தில் இருப்பதுமான இந்த நெருப்பை 'என்னால் இப்பொ
ழுது யுத்தத்தில் எதிர்த்து அந்தக்காணான் கொல்லப்பட்டான்
என்று சொல்லி இப்பொழுது தணியச் செய்கிறாய்' என்று கூறின

எழுபதாவது அத்யாயம்

ரீஜுவன் தன்னுடைய யுத்தநீதின் வரலாற்றைக் கூறிக் கர்ண
னுடைய வதந்தைப் பிரகீஜ்ஞைசெய்தது)

தாமசீலரும கோபகஞ்சொண்டவருமான அரசருடைய அருத்
ததைக்கேட்டு, அதிரத்தனும் மஹாதமாவும் தீரஸவபாவமுடை
னும் முடிவிலலாத வியமுள்ளவனுமான ஜிஷ்ணுவானவன்,
முமையிலலாதவரான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்துக் கூறலானான்
யுதிஷ்டிரரே! அளவிடமுடியாத பராக்ரமத்தைபுடையவனும்
ரதபுத்திரனும் மிக்ககொடையாளியுமான அருதககாணன், துரோ
கொல்லப்பட்டதையும் தாராததராஷ்டிரர்கள் ஆழந்த கடலில்
பட்ட மரகதலம்போல மதிமயக்கமுற்றவர்களாகவும் சதருக்
ஜயிப்பதில் உதஸாஹத்தை இழந்தவர்களாகவு மிருப்பதையும்
நது, பிறகு, ஸ்வேறாதரனபோல விரைபவனாகவும் திருத்தராஷ
புத்திரர்களைக் கரையேற்றிவிடுகிறவனாகவும் யுத்தத்தில் ரத்த
டு என்னை விரைவாக எதிர்த்துவந்தான் அரசரே! நான் இப்
முது ஸமசபதகர்களோடு போரிடும்பொழுதுகொண்டிருக்கும் ஸமயத்
என முன்னிலையில் கௌரவசேனைக்கு முன்பாகத்தில் செலவூந
மையுள்ள அஸுவததாமா ஸாப்பகனபோல விளங்குகிற பாண
கங்களை இறைத்ததுக்கொண்டு விரைவாகத் தோன்றினா மிக்க
ரான அருத்த துரோணபுத்திரா எனனுடைய தவஜத்தின் துணி
ப்பார்த்து அனேக ரதிகாக்குடைய கூட்டங்களை ஏவ்வோ நான்
களுள் ஐந்து ரதிகாகளையும் கொன்று, சாஜிகுகின்ற துரோண
ரரை அடைந்தேன் மஹாதமாவான அருத்த துரோணபுத்தி
அருதச சேனையினமத்தியில், ஸவாதியை அடைந்திருக்கின்ற சக
போலப் பறபலவிதமாயும் விசித்திரமாயுமிருக்கிற பாணஸமுகங்
இறைத்ததுக்கொண்டு ஸமானனான என்னையும் தடுத்ததா அவா
ந்து கழுகுகளுடன் கூடியவைகளும் பூமியில் பிரகாசிக்கின்ற
ருமான பாணங்களை நான்குபக்கத்திலும் பிரயோகித்தது புத்த
யில் அதிசீக்கிரமாகத் தடுத்துப் பிறகும் என மீது பாண ஸமூ
ளப் பிரயோகித்ததா அருத் மஹாதருடைய நாணகயிறறை
த்தலும் இழுத்தது அம்புகளையத்தலும் காணப்படவில்லை அவா
சனை எடுப்பவராகவாவது விலவில் பூட்டுப்பவராகவாவது விலலை
புப்பவராகவாவது இழுப்பவராகவாவது அம்பை விடுப்பவ
வாவது காணப்படவில்லை இடக்கையினாலோ வலக்கையினாலோ

எதனால் எய்கிறாரென்பதும் காணப்படவே இல்லை ஆசாய, போல நான்குபக்கத்திலும் மிக்க ஆச்சரியத்தைக் காட்டிக்கொய்யுத்தபூமியில் சுற்றிவந்தாரா கண்களுக்கு விஷமாயிருப்பதும், வாகளுடைய உயிரை வாங்குகின்றதும் பாணஸமூகங்களால் எலதிகுருக்களையும் நிரப்புகின்றதுமான மஹாதமாவான பிராமமனருடைய வில்லானது எப்பொழுதும் வளைந்து கொள்ளிவட்டம் லிருந்தது பிறகு, வீரரான தரௌணியானவர் விரைவாக அபே பலத்தினால் காலமேகமானது மாரிககாலத்தில் நீரைப்பொழி போலக் காதுவரையில் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட பல் அம்புத்திரர்களையே பிரயோகித்தாரா அவர் ஐந்து பாணங்க ளனையும் கூாமையுள்ள ஐந்து பாணங்களால் வாஸுதேவனை அடித்தாரா நான் ஒரு நிமிஷநேரத்துக்குள்ளாக நல்ல முனைய வைகளும் ஸ்வாணமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளுமான பா களால் அவரை அடித்தேன் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட ரத்தத்தை இழந்தவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் தம்மு ரத்தத்திலுள்ள ஸாமகரிகள் என்னுழிக்கப்பட்டதையும் அ ரங்கள் ரகத்தினால் பூசப்பட்டதையும் பார்த்துக்கொண்டே னுடைய தோப்படையில் துழைந்தாரா பிறகு, யுத்தத்தில் மதிக்ஷப்பட்டதும் யுத்தவீரர்களழிக்கப்பட்டதும் ஒடு யானைக் கூட்டங்களோடு கூடியதுமான சேனையைக்கண்டு, ந செய்யுநதன்மை பொருந்தினவனான கானன், விரைபவனாகிப் தானாகளான ஐம்பது ரதிகாக்களோடுகூடி (எனனை) எதிர்த்த தான் நான் அவர்களை நாசஞ்செய்து காணனைத் துரத்தி உமமைப் பாரப்பதற்காக விரைவுடன்வந்தேன் ஸிமமத்தைக்க பசுக்கள் போல எல்லாப்பாஞ்சாலாக்களும் காணனைக் கண்டு பய கிறார்கள் பருதாபுத்திரரே! திறக்கப்பட்டிருக்கிற யமனுடையவ நோக்கிச்செல்வதுபோலக் காணனை எதிர்த்துச்சென்று பிரப காகளெல்லாரும் பயமடைந்திருக்கிறார்கள் அந்தச் சேனைக்கட களைக் கரையேற்றுவப்பதற்காகப் போகப்போகிறேன் பாககி னால் உமமை கேஷ்மமுள்ளவராகப் பாரத்தேன் பாரதரே! பொழுது இந்த யுத்தத்தில் காணப்படுவனையாகிலு, நான் ஸூத ரனைக் கொல்வேன், வாரும் யுத்தத்திற்காக நிச்சயத்துடன் க லாக்களும் யுத்தமசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவாக்களுமான எனர் ஸூதபுத்திரனையும் இப்பொழுது பாரும பாரதரே! ராஜகு களான ஆறாயிரம் பிரபத்திரகாக்கள் பெரிய மீனினுடைய வ

நதாற்போலக் காணனுடைய வாயை அடைந்து ஸவாகுகளோ
த அடைவதினபொருட்டு யுத்தத்தில் முழுகிவிட்டார்கள் இப்
முது அவர்களை யுத்தத்தினின்று விடுவிப்பதற்கும் எல்லா
தாலும் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்கும் போகப்போகிறேன்
ரணுவாவே! அரசர்களுள் சிறந்தவனே! பிறகு, விஸ்தாரமாகப்
வா பட்டையை எதிர்த்துக்கொண்டு இருந்தான் விருதராஸூர
பு போபுரிவதுபோலச் சிறந்தவீரனான ஸூதபுத்திரனோடு
தது நான் யுத்தத்தில் போபுரியப்போகிறேன் இப்படி இருக்
ஸமயத்தில், நான் இப்பொழுது ஸூதபுத்திரனை வெல்லும்
பத்திலும் அவ்வாறே அரசனான தூயோதனனை வெல்லும் விஷ
லும் இன்னும் எனனோடு எதிர்த்துப் போபுரிய விரும்புகிறவா
விஷயத்திலும் செயயவேண்டியதைச் செயயச் சகதியுள்ளவனா
கிறேன் அரசனே! அரசர்களுள் சிங்கம்போன்றவனே! பந்துக்க
டு சோந்திருப்பவனும் பலாத்காரமாகப் போபுரிகின்றவனு
காணனை இப்பொழுது நான் கொல்லாமல்போனால் செயத பிரதி
நயை நிறைவேற்றாதவர்களுக்கு எந்தக் கஷ்டமான கதிஉண்டோ
க கதியை நான் அடையக்கடவேன உம்மிடமிருந்து விட்ட
றுக்கொள்கிறேன் யுத்தத்தில் எனக்கு ஜயத்தைக்கூறும்
னால, தாத்தராஷ்டிரர்கள் பீமனை விழுங்கப்போகிறார்கள் ராஜ
ஷ்டிரே! ஸூதபுத்திரனையும் சேனைபையும் அவ்வாறே எல்லாப்
வர்களுடைய கூட்டங்களையும் கொல்வேன்' என்றுசொன்னான்

எழுபத்தோராவது அத்யாயம்.

நீணன் மாளவீ லீலையென்றறிந்த யுதிஷ்டிரா அர்ஜுனனை நிந்
நீதிக்குக் காண்டவந்ததைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்க ஏவியது)

அளவுகடந்தவல்லமையுடையவரும் காணனுடைய பாணங்க
மிகத் தவிக்கச்செய்யப்பட்டவரும் குருதிபுத்திரரும் அரசரு
யுதிஷ்டிரா, காணன் ஸௌக்கியமாயிருக்கிறுனென்பதைக்கேட்
லருன்னவிஷயத்தில் கோபங்கொண்டு அவனைப்பார்த்துப் பின்
வாகயத்தை உரைக்கலானான் ' பலருள்! நானும் பீமஸேனனும்
புத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களும் வாஸுதேவரும் ஆகிய
ள் காணனால் ஜயிக்கப்பட்டோம் காணனிடத்தினின்று உண்
பயத்தினால் இந்த வாஸஸ்தானத்தை விட்டு மறுபடியும் காண்
சென்று தவம் புரிவோம் அல்லது, தாத்தராஷ்டிரர்களுக்குத்

தொண்டுசெய்வோம்' என்றா கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிதாமராஜரான யுதிஷ்டிரா பீபதஸுவைப பாரதது இவ் சொல்லிவிட்டு மீண்டும் அவ்விடத்தில் கூறலானா 'மனக் 'காணனை எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்கு நான் ஸமாததனலவே என்று இந்தவசனம் தவைதவனத்தில் நன்கு சொல்லப்பட்டால், பிறகு, நாங்கள் ஸமயததுக்குத்தக்கபடி காரயத்தைச்செ அவ்வாறே ராஜ்யத்தை உபேக்ஷித்திருப்போம் அப்படிப்பட்ட தத்தில் காணலுடைய வதத்தையும் அவ்வாறே கௌரவச்சேக பாதியைக் கொல்வதையும் என்னிடம் பிரதிஜைஞ்செய்து என பகைவர்களுடைய மத்தியில் கொண்டுவந்து யாது காரணத்த உயரத்தாகிப் பூமியில் போட்டுப் பொடிசெய்தாய்? பாரத! யததுடன் அனுஸரித்திருந்து வாஸுதேவரோடு ஸதயத்தின் ஆணையிட்டுச் சொல்லிய வார்த்தையாகிய நமமுடைய ஸதயத பயன்றதற்காகச் செய்தாய் பலகாலத்தில் பூததமாததை வெட்டி மூக்க! நீ அபகோத்திகளால் நன்கு மூடப்பட்டிருக்கிறாய் ஜன! நீ அரத்தமில்லாத பேசை உடையவன் ஸாதுவ பயங்கரர்களான எல்லா வீரர்களுள்ளும் பயங்கரனாயிருக்கிற பீ விட்டு, ஸுதபுதரண்க கொல்வதற்காக நீ ஏற்படுத்தப்பட்ட மந்தபுத்தியுள்ளவனான நீ பிறந்து ஏழாவதுநாளில், 'புனயாதமா இந்திரனுக்குக் குந்தியிடத்தில் பிறந்தவனுமான இந்த அாஜுன அனேக யுத்தங்களில் ஜயமடையப்போகிறான்' என்று ஆகாயத் கூறியவர்க்கு வீணாகப்போய்விட்டது 'உத்தமமான தேஜஸ் இந்தப்பாண்டவன் தேவர்களுடைய கூட்டங்களையும் எல்லாப் பணிகளையும் ஜயிக்கப்போகிறான் இவன் மதராகளையும் களிங்கத் தில் பிறந்தவர்களையும் அஸுரர்களையும் ஒன்றுசேர்த்திருக்க ராக்ஷஸர்களையும் ஜயிக்கப்போகிறான், பூமண்டலம் முழுமையும் மிச்சமின்றி ஜயிக்கப்போகிறான், கௌரவர்களையும் ஜயிக்கப் ெருன், தன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய கூட்டங்களையும் ஜயிக்கப் ெருன், இவனைக்காட்டிலும் சிறந்த வில்லாளியானவன் உண்ட போகிறதில்லை இவனை ஜயிக்கிறவன் ஒருவனும் முன் உண்டா மில்லை, இனி உண்டாகப்போவதுமில்லை குருவினிடத்தினி முறையோடு எல்லா விதத்தகளையும் நன்குசுகந்தமவனும் ஜி திரியனுமான இந்தப்பாரதன் விரும்பினால் எல்லாப்பிர களையும் தன் வசத்தில் இருக்குமாடிசெய்வான் ஓ! கு உன்னுடைய மஹாதமாவான் இந்தப் புத்திரன் காரதியினால் ச

கும், வேகத்தினால் வாயுவுக்கும் நிலைத்திருப்பதனால் மேருவுக்கும்
 மையினால் பூமிக்கும் தாபத்தினால் அகனிகக்கும் ஐஸ்வரியத்தி
 குபேரனுக்கும் செளரயத்தினால் இந்திரனுக்கும் ஜயத்தினால்
 கணபதிக்கும் ஒப்பானவன அதிதிகு மஹாதேஜஸவியான
 தோனறியதுபோல, (உனக்கு இவன்) தோனறியிருக்கிறான்
 க்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனான் இந்த மஹாதமா
 னைச்சோரதவாகனின் ஜயத்தினப்பொருட்டும் பகைவாக்களுடைய
 தத்தினப்பொருட்டும் தோனறியிருக்கிறான்' என்று ஆகாயத்தில்
 வாககானது சதஸ்ருங்கபாவத்தின் சிகரத்தில் தபஸவிசள்கேட
 கொண்டிருக்கும்பொழுது உரைத்தது இப்பொழுது இவவிதமா
 க்கிற நீ அவவிதம் ஆகவில்லை தேவாக்களுக்கூட நிச்சயமாகப்
 யசொல்லுகிறார்கள் அவ்வாறே, உன்னை எப்பொழுதும் புகழ்
 மற மற நிஷீஸ்வரர்களுடைய வாராததைக்கேட கேட்டுத் தூயோ
 னுக்கு நான் கீழ்ப்படியாமலிருந்தேன் நீ காணனித்ததினினு
 ாடான பயத்தினால் பீடிகப்பட்டவனென்பதை நான் அறியேன்
 தத்! விஸ்வகாமாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் சத்தமிடாத
 சுடனகூடியதும் மங்களகரமானதும் வானரத்தைக் கொடியாக்க
 ண்டதுமான அப்படிப்பட்ட ரத்ததினமீதேறி, கத்தியையும்
 ணத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்களுள்ளதும் பணையளவுள்ளது
 ண காண்டவமென்கிற சிறந்தவில்லையும் பிடித்து, வாஸுதேவரால்
 ததப்படுகின்றவனான் நீ எவ்வாறு காணனித்ததினினு பயந்து
 தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றாய்? 'மஹாபலசாவியான காண்
 டைய புத்தத்தில் பலகுன்ன எதிரில் நிறகமாட்டான்' என்று
 யோதனை முன்பு சொல்லியதை நான் மூக்கத்தனத்தால் அறி
 மற்போனேன் நண்பாக்களின் கூட்டமானது அளவிடமுடியாத
 ரபத்தில் அகப்பட்டுவிட்டமையால் இப்பொழுது தவிக்கப்போகி
 ன அராஜுன்! 'நான் எவ்விதத்தினாலும் ஸுத்தபுத்திரனை
 ரத்துப்போபுரியமாட்டேன்' என்று அப்பொழுதே நீ எனக்குச்
 லலியிருக்க வேண்டுமென்றே? அவ்வாறு நீ சொல்லியிருந்தால்
 ஸருஞ்சயாக்கையும் கேகயாக்கையும் மற நண்பாக்களையும் புத
 னுக்கு அழைத்து வந்திருக்கமாட்டேன் இவ்வாறு நடந்துபோன
 கு, இப்பொழுது ஸுத்தபுத்திரனையும் அவ்வாறே அரசனான தூ
 ரதனையும் மறமும் ஒன்றுசேர்த்து என்னை எதிர்த்துப் போபுரி
 ல் விருப்பமுள்ளவாக்களாயிருப்பவாக்களையும் அடக்குவதிலும் நான்
 தச்செய்யக் கூடியவனாவேன்? கோவிந்தரே! தூயோதனனுடன்

கடிகள கௌரவாகளும் யுத்தஞ்செய்ய எண்ணுகொண்டவாக
ஒன்றுசேர்திருக்கிற மறவர்களுமாகிய இவர்களினமத்தியில் ந
ஸூதபுத்திரனுடைய வசத்தை அடைந்தமையால், நான் உயி
டிருப்பது இப்பொழுது நிரதிக்கத்தக்கது எந்தப்பீமனால் ம
பயங்கரமான யுத்தத்தில் நான் ஈழிக்கப்பட்டேனோ அவன்
வனே எனக்கு இப்பொழுது நாதன் அவன் ரோஷத்தோடு எ
யும் விடுவித்துப் பிறகு கூாமையான பாணத்தால் காணையும் பி
தான் பீமஸேனன், கதாயுத்தத்தை துனிக்கையிற்கொண்டு இரத
தினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவனாகி, பிரளயகாலத்
காலன்போல் ரணகளத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, போரில் உயி
ஆசையைவிட்டு, ஒன்றுசேர்திருக்கின்ற கௌரவ முக்கியாகளே
போபுரிநதான் இதோ பீமனுடைய பெரியசபதமானது தா
ராஷ்டிராகளால் அடிக் கடி கேட்கப்படுகிறது பாரதத் 'மஹா
ரூள சிந்தவனும் புருஷஸேஷ்டனும் யுத்தத்தில் பகைவாக்
கொல்பவனும் உன்னுடைய புதல்வனுமான அபிமனயு இப்பொ
ஜீவித்திருப்பனாகில் நான் யுத்தத்தில் அவமானத்தை அடைய
டேன் மேலும், யுத்தத்துக்கு முந்திச் செல்பவனும் மஹாஸத்
களை அறிந்தவனும் உன்னையொத்தவனும் பீமனுடைய குமா
மான கடோதகசன் யுத்தத்தில் உயிரோடிருப்பானாயின் ந
யுத்தத்தில் புறங்கொடுப்பவனாயிருக்கமாட்டேன் எவனை எதிர்
நமது பகைவாருடைய படையானது பயத்தினால் கவரப
டதும் கண்களை மூடிக்கொண்டதுமாயிற்றோ, எவன் ஒருவ
இருந்துகொண்டு இரவில் யுத்தம் செய்தானோ, எவனிடமிரு
பயந்து (பகைவாகள்) யுத்தத்தைவிட்டு ஒடினானோ அந்த மஹ
பாவனும், யுத்தத்தில் காணனை எதிர்த்துப் பாணஸமூகங்கள்
நன்றாக மயங்கச்செய்து, பிறகு, தையத்தில் நிலைபெற்றி
கிற அந்த ஸூதபுத்திரனால் இரதிரனால் கொடுக்கப்பட்ட அந
சகதியினால் கொல்லப்பட்டான் (எல்லாம்) என்னுடைய பா
யமே. பூர்வஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் நிச்சயமாக
தத்தில் பலிக்கின்றன யுத்தத்தில் உன்னைத் துருமபாக என்ன
துராதமாவான் காணனால் நான் இவ்வண்ணம் துன்புறுத்தப்
டேன் சகதியற்றவனும் பந்துகளை இழந்தவனுமான ஒரு
தன் எவ்வாறு செய்யப்படுவனோ அவ்வாறே நான் காணானால்
செய்யப்பட்டேன். எந்தமனிதன் ஆபத்தை அடைந்திருப்பவ
விடுவிப்பனோ அவனே பந்து, ஸனேகத்துடன்கடிகள ஸஹருத்

வாறு புராதனர்களான ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள் பெரியோரால் இந்தக்காரியம் அப்பொழுதும் செய்யப்பட்டுமிருக்கிறது என்ற பிடிபுடனகூடின கத்தியையும் தனாவேதத்தையும் பனைமராவுள்ள காண்டவத்தையும் தரித்தவனும் கேசவரால் நடத்தப்படுமவனும் குந்திபுத்திரனுமான நீ எவ்வாறு காணவிடத்தினின்று குருவதற்கு எண்ணங்கொண்டாய்? அப்படிப்பட்ட நீ காண்டத்தைக் கேசவரிடம் கொடுத்தாவிட்டுக் கேசவருக்கு ஸாரதியா நப்பாயாகில் அப்பொழுது அவர், வஜ்ராயுதத்தைக் கையிறாண்ட தேவராஜன் விருதரணிக் கொன்றதுபோல உக்கிரனான நீ நாசஞ்செய்வார் நீ (காப்பத்தினின்று) ஐந்தாவது மாதத்திலேயே விழுந்திருந்தாலும் அல்லது குந்தியினுடைய காப்பத்தில் நீ நாடாகாமலிருந்தாலும் என்னைவிடச் சிறந்த ராஜகுமாரனாகப் பிறநப்பாய உன்னுடைய 'பலகுன்ன' என்னும் கீதத்திலும் இவறு அழிந்துபோயிராது என்று கூறினார்

எழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லுமன்ற அர்ஜுனனை மாதவர் தடுத்த அவரை நீத்தீகமட்டும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர் இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனன் நந்த கோபங்கொண்டு பரதஸரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைக்கொல்ல எண்ணுகொண்டு கத்தியைக் கையில் எடுத்தான் அப்பொழுது, மன சித்தத்தை அறிந்தவரான கேசவா, அவனுடைய கோபத்தை நிர்து, 'அர்ஜுன! ஏன் இந்தக் கத்தியை எடுக்கிறாய்? எனக்குச் சரால் தனஞ்சய! உன்னால் இவ்விடத்தில் புத்தஞ்செய்யத்தக்கது என்றையும் நான் காணவில்லை தாராதராஷ்டிரர்கள் இங்கே வரவில்லை எல்லோரும் பீமனால் தடுக்கப்பட்டார்கள் குந்திபுத்திர! புத்த யுதிஷ்டிரராஜரைப் பராக்ஷேணமென்று இவ்விடம் வரப் ப அப்படிப்பட்ட யுதிஷ்டிரராஜா கேஷமமுள்ளவராயிருப்பதைப் புத்ததாய புலிகளெப்பான் வல்லமையுள்ளவரும் புருஷஸரேஷ்டமான அந்த யுதிஷ்டிரரைக் கண்டு ஸந்தோஷகாலம் வந்திருக்க, கோபம் உன்னை வந்து அடைந்தது? குந்திபுத்திர! இவ்விடத்தில் என்னால் கொல்லத்தக்கவனை நான் காணவில்லை. யாதுகாரணத்தினால் வெட்ட விரும்புகிறாய்? உனக்கு என்ன புத்திமயக்கம்?

யாரைக்குறித்து அகாசனமாகப் பெரியகத்தியைக் கையில் எ
கிறாய்? குந்திபுதர! ஆசசாயமான விக்கிரமமுள்ளவனே! கத்தி
உருவினதால் உன்னைக் கேட்கிறேன் நீ செய்ய விருமபின்
காரியம் என்ன?’ என வினவினா

வாஸுதேவா இவ்வாறு சொல்ல, அராஜுனன், கடைக்கண்ண
புதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக்கொண்டும் கோபங்கொண்ட ஸாபபம்பே
முச்சுஷ்டிகொண்டும் கோவிந்தரைப்பார்த்து, ‘எவன், ‘கா
வததை வேறு ஒருவனுக்குக் கொடு’ என்று என்னை ஏவுவ
அவன் தலையை நான் பிளப்பேன்’ என்பது என்னுடைய ரஹ
மான விசயம் ஜனாததனரே! அந்த புதிஷ்டிரரால் (அவ்வித
சொல்லப்பட்டவனாகிறேன் கோவிந்தரே! சோதிசாலியான இ
அரசரால் என்னை நோக்கிக் கம்பீரமான அரத்தத்தைபுடைய எ
விஷயம் உமக்கு முன்னிலையில் உரைக்கப்பட்டதோ அதை ந
இப்பொழுது பொறுக்கச் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன் ஆதலா
தாமதத்தில் ஸஞ்சரிப்பவரான இந்த புதிஷ்டிரராஜரை வதஞ்செய
போகிறேன் புருஷஸரேஷ்டரான இவரைக்கொண்டு பிரதிஜ
யைப் பரிபாலிக்கப்போகிறேன் யதுநந்தனரே! இதற்காக என்
கத்தி எடுக்கப்பட்டது ஜனாததனரே! அப்படிப்பட்ட நான் யுத்
திரைக்கொண்டு ஸதயத்தின் விஷயத்தில் கடனாளியாகாதிருத்த
அடைந்து சோகத்தைவிட்டு மனக்கொதிப்பைப் போக்கிக்கொ
வனாகப்போகிறேன் ஐயா! இரதக்காரயம் (இவ்விதம்) நோந்திருந்
தருணத்தில் நீர் எதைக் தக்கதென்று எண்ணுகிறீர்? நீர் இ
உலகத்தினுடைய உறபத்தி நாசங்களினைத்தையும் அறிகிறீர்
மிடத்தினினதே தாமாதாமங்கள் உண்டாயினவென்று சிறந்த
வேதம் கூறுகிறது நீர் என்னை நோக்கிச்சொல்லவதை நான் அப்படி
செயவேன்’ என்றுசொன்னான்

கோவிந்தா, பார்த்தனைப்பார்த்து, ‘நீ நிரதிசுத்தககவன்,
திக்கத்தக்கவன்’ என்றே சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் சொல்லலாகு
‘பார்த்த! புருஷஸரேஷ்ட! அகாலத்தில் கோபத்தை அடை
மையால், நீ பெரியோர்களை உபாஸித்ததில்லை என்று இப்பொழு
நான் அறிகிறேன் தனஞ்சய! தாமதத்தைக்கொடு பயந்தவன
அபணடிதனுமான நீ இப்பொழுது பாண்டவஸரேஷ்டரான யுத்
திராவிஷயத்தில் செய்யமுயன்றதுபோலத் தாமதங்களுடைய பி
களை அறிந்தவர்கள் செய்யமாட்டார்களன்றோ! பார்த்த! எவன் அ
யங்களைச் செய்தல் அவ்வாதே காரியங்களைச் செய்யாமை இவற்றி

ய ஸம்பந்தத்தை அறிகுறானிலையோ அவன் மனிதர்களுள் அத
 தாமதத்தை அனுஸரித்து நன்றாக (அதில்) நிலைபெற்றவர்களும
 மத்தினுடைய சுருக்கத்தையும் விரிவையும் அறிந்தவர்களுமான
 வான்களுடைய நிச்சயத்தை நீ அறியவில்லை பாராததீகாராயகார
 களை நிச்சயிக்கவேண்டிய விஷயத்தில் (ஸந்தேகத்ததுக்கு உடன
 ௫) நிச்சயத்தை அறியாமலிருக்கிற மனிதன், நீ மதிமயக்கத்தை
 டுநதிருப்பதுபோலவே தன்வசமில்லாதவனாகப் புத்திமயக்கத்
 அடைகிறான் காராயமோ அகாராயமோ இவைகளை எவனித்ததின
 ளளினில் அறிவது இயலாது எல்லாம் சாஸ்திரத்தினால் அறி
 படுகிறது அதனையோ நீ தெரிந்துகொள்ளவில்லை தாமதங்களை
 ிந்தவனான நீ அஜ்ஞானத்தினால் இப்பொழுது ஸதயத்தைக் காப
 மறுகிறாய் பாராததீ தாமிகனான நீ பிராணிகளுடைய வதத்தை
 ிகறியில்லை அப்பா! பிராணிகளுடைய வதத்தினால் தாமமானது
 கைவிடுகிறதென்பது எனனுடைய அபிப்பிராயம் பொய்யா
 ற சொல்லத்தக்கதாகலாம் ஒருபொழுதும் ஹிமனை செய்யத்
 ததன்று மனிதர்களில் சிறந்தவனே! அப்படிப்பட்ட நீ அரசரும்
 மங்களை அறிந்தவருமான ஜயேஷ்டபிராதாவை சாமானய
 ன வேறு ஒருமனிதனபோல எவ்வாறு கொல்லலாம்? (பகை
 ன) கௌரவத்தை நாசஞ்செய்யவனே! புத்தஞ்செய்யாதவனும
 ர்வாக இருப்பவனும் அவ்வாறே சததுருவாக இராகவனும்
 வகாட்டிஒடுகிறவனும் சரணமடைகின்றவனும் கைகளைக் குவித்
 தீழ்ப்படிந்தவனும் அவ்வாறே அஜாககிரதையாயிருப்பவனுமான
 ிதனுடைய வதமானது ஸாதுக்களால் புகழப்படுகிறதில்லை
 வ அனைத்தும் உன்னுடைய குருவான யுதிஷ்டிரரிடத்தில் இருக்
 ம்மன பாராததீ முற்காலத்தில் இந்த விரதத்தை நீ குழந்தை
 லச செய்தாய் அதனால் (உண்டான) மூக்கத்தன்மையின
 யே அதாமததுடன் சோந்த இரதசகாரியத்தைச்செய்ய முயல்
 ய பாராததீ ஸுகூடமானதும் மீறக்கூடாததுமான தாமத
 டைய கதியை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் யாதுகாரனத்தி
 ல நீ உன்னுடைய குருவைக் கொல்ல விருப்பமுள்ளவனாக
 ாதது ஒடுகிறாய்? பாண்டவ! இந்தத் தாமதஹஸ்யத்தை உனக்
 சொல்லுகிறேன் பரதர்களில் சிறந்தவனே! எதனை உனக்குப்
 ம்மராவது அரசரான யுதிஷ்டிரராவது க்ஷத்தராவான விதுரராவது
 ம்பெற்றவளான காரதாரியாவது குந்தியாவது கீதகிமதியான
 ரளபதியாவது உரைப்பார்களோ அதனை உனக்கு உரைக்கப்

போகிறேன தனஞ்சய! இதனை உண்மையாக நீ தெரிந்துகொள்வதற்கு உரைப்பது நலம் ஸதயகதைவிட மேலானது இவ்வுரை அந்த ஸதயியமானது உள்ளபடி அறிவிப்படுவது மிக்க கஷ்டப்படுவது எனனுடைய அபிப்பிராயம் எந்த இடத்தில் பொய் மெய்ய்பயனைத் தருமோ மெய் பொய்யின்பயனைத் தருமோ அந்த இடத்தில் மெய்யானது சொல்லத்தகாததாக இருக்கும், பொய்யானது சொல்லத்தகாததாக இருக்கும் விவாககாலத்திலும் மாண்பு சேரும்காலத்திலும் பிராணபதது நோய் ஸமயத்திலும் எல்லாச் சொத்துக்களையும் கொள்ளைபோகும் தருணத்திலும் பிராமமணனுக்கு உபகாரஞ்செய்ய வேண்டிய விஷயத்திலும் பொய் சொல்லலாம் இந்த ஐந்துபேருகளும் பாதகத்துக்குக் காரணமாகாவென்று (பெரியோர்கள்) சொல்கிறார்கள் எல்லாப் பொருள்களும் களவுபோகும் தருணத்தில் பெய் சொல்லத்தகாததாக இருக்கும் அச்சமயத்தில் பொய் உண்மையாகும் ஸதயமும் பொய்யாகும் எவ்நூல் ஸதயமானது நிச்சயப்படுவதில்லையோ அப்படிப்பட்ட அறிவிலலாதவன் நாசஞ்செய்யப்படுகிறான் (மனிதன்) மெய்யையும் பொய்யையும் நன்றாக நினைத்த பிறகே தாமதங்களை அறிந்தவனாகிறான் மிக்க உக்கிரானவனாகி விடும் அறிவுள்ளவனாக இருப்பானாகில், கண்ணிலலாத ஒரு பண்ணியை வதம் செய்வதனால் பலாகனென்பவன் அடைந்தது பேய் மிக்க அதிகமான புணயத்தை அடைவான் எனன் ஆச்சரியப்பண்பு தனலலாத ஒரு மூடன தாமத்தில் விருப்பமுள்ளவனாயிற்று நதிகளில் கெளசிகன் அடைந்ததுபோல மிக்க அதிகம் பாவத்தை அடைவான்' என்று கூறினார்

அரஜுனன், 'பகவானே! இதனை நான் அறியும்படி, பலனுக்கும் கண்ணிலலாத பிராணிகளும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் நமக்குக்கும் கெளசிகனுக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தையும் உரைப்பீராக' என்று வினவ, வாஸுதேவா, 'பாரத! பலாகனென்கிற ஒரு மிருகவேடையாடுகிறவன் இருந்தான் அவன் பிள்ளைகளைப் பெண்களையும் மனைவியையும் ரக்ஷிப்பதற்காக மிருகங்களைக் கொன்றான் கொன்றான் மனப்பூர்வமாக (அவைகளைக்) கொல்லவில்லை உன்னுடைய தாமதத்தில் நிலைதவறுதலான அந்தப் பலாகன் அஸ்வத்தாமனிலலாதவனாக (கொண்டு வந்த மிருகங்களின் மாமஸங்களைத்) திவோதோறும் நன்றாகப்பகிர்ந்து வயதுமுதிர்ந்தவர்களான தாயதந்தைகளையும் தன்னை அடுத்திருக்கின்ற மற்றவர்களையும் போஷித்தான். அவன் ஒரு ஸமயத்தில் மிருகங்களை அடையவிரும்பியும்

நிலாவது மிருகத்தை அடையவில்லை. பிறகு, அவன் பெரியதும் நகையே கண்ணுக்ககொண்டதுமான ஒரு துஷ்டமிருகத்தைக் கண்ண முனடி பார்த்திராததானாலும் அநதபபிராணியானது அவனாலு பொழுது கொல்லப்பட்டது பொட்டையான அநதபபிராணியானது கொல்லப்பட்டவே, ஆகாயத்தினின்றும் பூமாரியானது விழுந்தது பிறகு, மிருகவேட்டை அழைத்துக்கொண்டு போவதற்காக அபஸர ரீகளுடைய கானங்களாலும் நான்குவிதவாதயகோஷங்களாலும் மிகின்ற மனோஹரமான விமானமானது ஸவாககத்தினின்றும் புறப்பட்டுவந்தது அாஜுன¹ அநதபபிராணியானது எல்லாபபிராணி, நம் நாசமடைவதற்காகத் தவம்புரிந்ததுவரத்தையெற்றது பிரம்ம வரால் அது குருடாகச்செய்யப்பட்டது எல்லாபபிராணிகளையும் நிபந்திப்பதில் விசயமுள்ள அநதபபிராணியைக் கொன்று பலாகன யாகக்கலோகத்தை அடைந்தான் இவ்வாறு, தாமமானது எளிதில் வியமுடியாதது தவஞ்செய்யவாகளுள் சிறந்தவனும் அநேகசாஸ னங்களாக கற்றறிந்தவனுமான¹ கௌசிகன் என்கிற ஒரு பிரம்ம னன் இருந்தான் அவன் நதிகள் சேருமிடத்தில் கிராமத்துக்குச் சிறிது தூரத்தில் வஸித்ததுவந்தான் 'நான் எப்பொழுதும் மெய்யே ால்லவேண்டும்' என்று அவன் விரதங்கொண்டிருந்தான் தனஞ் ! அப்பொழுது அவன் ஸதயவாதி என்று பிரஸித்திபெற்றிருந் ன பிறகு, திருடாகளிடமிருந்துபயந்து அப்பொழுது சிலா அநத ாதத்தில் வந்து புருந்தாக்கள் திருடாகள் கோபங்கொண்டு அவ டத்திலும் முயற்சியோடு அவர்களைத் தேடினார்கள் பிறகு, அநதத் டுகள், ஸதயவாதியானகௌசிகனை வந்துஅடைந்து, 'பசுவானே! ாங்கள் எந்தவழியினாலே சென்றாகள்? எங்குநால் வினவப்பட்ட ஸதயமாகச்சொல்லும் அதனை நீர் அறிவீராகில் எங்களுக்குச் ால்லும்' என்று வினவினார்கள் ஸத்தியத்தினுடைய வகைகளை வியாதவனான அநதக்கௌசிகன் அநதத்திருடார்களுக்கு மெய்யைச் ால்லிவிட்டான். அநதக் கௌசிகன், 'திருடார்களே! ஜனங் அநேகமரங்களாலும் கொடிகளாலும் புதர்களாலும் அடாந

1 சாந்திபாவம் 109-வது அத்யாயம் பாராக அங்கே, கௌசிகன் த வேறுகஇருக்கிறது அங்கு, 'கங்கைக்கரையில்லுள்ள கோட்டானைப் ாலக் கொலைசெய்கிறவனும் மிகப் பெரியபுணயத்தை அடைவான்' ாறு உள்ளது 'கங்கைக்கரையில் ஒருகோட்டான ஸாப்பகளுடைய ிகமுட்டைகளை நாசஞ்செய்தது' என்றும், 'அதனால் அநேகஸாப் கள் உண்டாகி உலகத்திற்குத் தீங்கு விளைக்காமற்போனதனால் அக் ாலை நன்மையாயிற்று' என்றும் பழைய உரை ஒரு கதை கூறுகிறது.

திருக்கின்ற இந்தவனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்' என்று அவர்களைப் பற்றித் திருடர்களிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தினான். பிறகு, குரூரர்களான அந்தத்திருடர்கள் அந்த ஜனங்களைக்கண்டு கொன்றுவிட்டார்களெனக் கேள்வி தாமஸுச்சுமங்களில் உண்மையை அறியாதவனான கௌசிகன் பிறகு பெரிய அதாமமான கெட்டவாக்கினதோஷத்தினால் மிகவும் கஷ்டமான நரகத்தை அடைந்தான் புராதனசாஸ்திரங்களை அறிந்தும் தாமங்களை நன்றாகத்தெரிந்துகொள்ளாதவனும் முதியவர்களிடத்து ஸந்தேஹங்களைக் கேளாதவனுமான மூடன்கூடன்குழியில்விழுவதுபோல விழுகிறான் அதிலுனக்குக குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க லக்ஷணம் ஒன்றே ஆகும் முழுதும் தெரிந்து அனுஷ்டிப்பது அஸாத்யமென்று இதில் வயவஸதை ஏற்பட்டுள்ளது முக்கியங்களான அநேக ஜனங்கள் ஸத்யத்தைத் தாமமென்று சொல்லுகிறார்கள் பாரதத்¹ இதைப்பற்றி நான் அஸூயைப்படவில்லை இது எல்லா இடத்திலும் விதிக்கப்பட்டவில்லை மற்ற அநேக ஜனங்கள் வேதத்தை ஒதி உணர்வேண்டுமென்று கூறுகின்றார்கள் நான் இதைப்பற்றியும் அஸூயைப்படவில்லை அதில் எல்லாம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எது அஹிம்ஸையோடு கூடினதோ அது தாமமெனப்பது நிச்சயம். ஹிம்ஸைசெய்யப்பட்டவார்களுடைய ஹிம்ஸையை நிவிர்த்திப்பதின்பொருட்டுத் தாமசாஸ்திரம்செய்யப்பட்டிருக்கிறது தரிகிற சூதியுள்ளதாயிருப்பதனால் தாமம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தாமம் பிராணிகளைத் தரிகிறது பிராணிகளுடைய அபிவிருத்தியின்பொருட்டுத் தாமசாஸ்திரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அது (பிராணிகளின்) உற்பத்தியுடனும் வீருத்தியுடனும் கூடியிருத்தலாலேயே தாமமெனப்பது நிச்சயம் அநீதியினால் ஐயத்தை அடைய எண்ணுகொண்டு தாமத்தை வினவுகிற மனிதர்களின் விஷயத்தில் சொல்லாமலிருத்தலால் விடுதல் உண்டாகுமாதல் எவ்விதத்தினாலும் சொல்லக்கூடாது அவசியம் சொல்லத்தக்கவிஷயத்தில் சொல்லாமலிருப்பதால் ஸந்தேசத்தையும் பாராட்டுவார்கள் அநியாயமாக ஒருவனுடையதைக் கவரஎண்ணித் தாமத்தை வினவுகிறவர்கள் விஷயத்தில் மெய்சொல்வதைவிடப் பொய்சொல்வது நலமாகும் எனப்பது திண்ணம் பிராணபாய ஸமயத்திலும் விவாகத்திலும் எல்லா ஜாதிகளுக்கும் மஹாபயம் நோந்திருக்கும் ஸமயத்திலும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அழிவுநோந்தஸமயத்திலும் பொய்யானது சொல்லத்தக்கதாகும் அந்தவிஷயங்களில் புத்திமான்கள் பொய்சொல்லாதலை அதாமமாக எண்ணுகிறார்களில்லை. ஸமாததன், எது பொய்

காதோ அதனை எல்லாவிதத்தினாலும் சொல்லவேண்டுமென்று திருடாக
ராடு நோந்திருக்கின்ற மலம்பநதமானது சபதத்தினாலுங்கூட விடப்
வேண்டுமென்று அநதவிஷயத்தில் மெய்சொல்வதைவிடப் பொய்
யாலவியாவது விலக்குதல் நலமென்று (பெரியோர்களால்) ஆராய்ந்து
சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஸதயததுக்கு உடனப்பட்டு எவ்விதத்தினு
ம திருடாக்களுக்குப் பொருளைக் கொடுத்தலாகாது பாபிகளுக்குப்
பொருள்கொடுக்கப்படுமா கில, அது கொடுத்தவனையும் பீடிக்கும்
தலால், ஒருவன் தாமகாயத்தின் பொருட்டுப் பொய் சொல்லுத
ல் பொய்யனாகுான் பாரதத¹ முறைப்படி (ஸதயத்தினுடைய)
ஷ்ணம் உனக்கு எனனால் உரைக்கப்பட்டது இதனை அறிந்து
விஷ்டராக கொல்லப்பட்டதக்கவரானால் சொல்' என்று கூறினா

அாஜுனன், 'பேரறிவாளரும் மிக்க புகழுள்ளவரும் எங்கள்
ஷ்மத்தில் விருப்பமுள்ளவரும் சொல்வதுபோலவே, எங்களுக்கு
வாராததையைச் சொன்னீர் கோவிந்தரே! நீர் எமக்குத் தாய்க்கு
பாபனவா, நீர் தந்தைக்கும் ஒப்பானவா, நீர் உத்தமமானகதி,
நீர் எவ்விதத்தினாலும் அடையத்தக்க பொருள் உமக்கு முவுலகங்
கிலும் ஓரிடத்திலாவது தெரியாதது இல்லை ஆதலால், நீர் உத்தம
ன் தாமதஅனைத்தையும் உள்ளப்படி அறிகிறீர் தாமதாஜரும்
ண்டுபுத்திரருமான புகழ்விஷ்டரரைக் கொல்லத்தகாதவரென்று எண்
னுகிறேன் அதாமததுடனகூடின இந்தக்காயத்தில் வதமசெய்யா
பிரதிஜனஞ்ையை ரக்ஷித்ததுக் கொள்வதற்குரிய காயத்தை உரைப
ராக இந்த விஷயத்திலேயே சொல்லவேண்டுமென்று விருமப்ப
ட்ட இந்த வேறோர் உண்மையைச் சொல்லும் தாசாரஹரே! என
டைய விசத்ததை அறிந்திருக்கிறீர் கேசவரே! மனிதாக்களுள் எவ
ருருவன் என்னைப்பார்த்து, 'பாரதத¹ வேறுஒருவனுக்குக் காண்ட
ந்தை நீ கொடுத்தவிடு' என்று சொல்லுவவனோ, எவன் என்னைவிட
ஸதிரத்தில் வீரயத்திலாவது அதிகரித்தவனோ அவனை, பீமன்,
ராபரக' என்று தன்னை அழைத்தவனைக் கொல்லுவதுபோல் நான்
வாதகாரமாகக் கொல்வேன் கேசவரே! ஆதலால், ராஜாவான்
விஷ்டராக உமக்கு எதிரில் என்னைப் பார்த்து 'விருஷ்ணிவீரரிடத்
ல் விலலைக்கொடுத்துவிடு' என்று அழிக்கடி சொன்னானறே
வரை நான்கொல்வேனேயாகில் நிச்சயமாக அரசருடையவதத்தை
னந்து, வீரயத்தை இழந்தவனும் மனநிலைமையை இழந்தவனுமான
ன் பாவத்தினால் விடுபட்டவனானால் ஜீவலோகத்திலுநிறிதுகாலங்
ட இருக்கமாட்டேன் தாமிக்காக்களுள் சிறந்தவரே! மாதவரே!

எவ்வாறு என்னுடைய பிரதிஜைஞ்யானது உலகத்திலுள்ள ஜன ளுடைய புத்தியில் ஸத்யமாகத் தோன்றுமோ, எவ்வாறு யுதிஷ்ட ரும் நானும் உயிரோடிருப்போமோ, அவ்வாறான புத்தியைத் த தற்கு நீர் தருந்தவராக இருக்கிறீர்' என்று பிரார்த்தித்தான்

வாஸுதேவா, 'வேந்தரான யுதிஷ்டிரா புத்தகத்தில் காணக் கூடாமையுள்ள பாணங்களுடைய ஸங்கங்களால் விசேஷமாக அடிக்கப்பட்டவராகவும் துன்பமுற்றவராகவும் களைத்தவராகவும் இருக்கிறீர்! இவா எப்பொழுதும் போப்புரிந்தும் ஸுதபுத்திரனால் அப ளால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டும் இருக்கிறார் ஆதலால், நீ, கதையுடைய இவரால் கோபத்துடன் தகாததான இரதவசனம் உரைக்கப்பட்டாய் 'கோபத்தையடையும்படி செய்யப்பட்டாவிட்ட இவன புத்தத்தில் காண்கை கொல்லமாட்டான்' என்று அவர் வணனம் உரைத்தார் பாரத! பாண்டுநதனரான இரத யுதிஷ்டிர அரதப்பாஷியான காணன் உலகத்தில் மற்றவர்களால் ஸஹிக்கத் தவனென்பதையும் அறிந்திருக்கிறார் ஆதலால், அதிககோபரு ளவரான அவரால் நீ எனக்கு நேரில் கடுமையானவார்த்தைக உரைக்கப்பட்டாய் எப்பொழுதும் விடாமுயற்சியுள்ளவனும் (ப வர்களால்) எப்பொழுதும் ஸஹிக்கமுடியாதவனுமான காணன் யத்தில், 'இப்பொழுது புத்தரங்கத்தில் புத்தருபமான சூதாப் மானது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் கொல்லப்பட்டால் ரவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டவர்களாவார்கள்' என்று அரசரான தாம திருக்கு எண்ணமிருக்கிறது. அாஜுன்! ஆதலால், தாமபுத்தி வத்ததுக்கு உரியவரல்லா உன்னாலும் பிரதிஜைஞ்யானது பாதுக கத்தக்கது இவா உயிரோடிருந்துகொண்டே எதனால் மரித் தாவாரோ அப்படிப்பட்டதும் உனக்குத்தருந்ததுமான ஒருந யத்தை என்னிடமிருந்து இப்பொழுது நீ தெரிந்துகொள் கௌர வுக்குத் தருந்தவனான ஒருமனிதன் எப்பொழுது கௌரவத்தை பெறுகிறானோ அப்பொழுதுதான் அவன் ஜீவலோகத்தில் பிஷ்ட திருப்பவனாகிறான், எப்பொழுது பெரிய அவமானத்தை அள கிறானோ அப்பொழுது அவன் பிழைத்திருந்தாலும் மரித்தவ னன்றே சொல்லப்படுகிறான். இரத அரசா எப்பொழுதுமே உ னாலும் பீமனாலும் அவ்வாறே நகுல ஸஹதேவர்களாலும் உல திலுள்ள முதியோர்களாலும் சூரர்களாலும் நன்குமதிக்கப டலா இவருக்கு அவமானத்தைச் சிறிது வெளிப்படுத்து யாக பாரத! பூஜ்யரான யுதிஷ்டிரரை 'நீ' என்று சொல் பார

நவானவா, 'நீ' என்று சொல்லப்பட்டாலே சொல்லப்பட்டவராகி
 குந்திபுத்திரர்! தாமராஜரானபுதிஷ்டிரரிடத்தில் இவ்வாறு
 நனுகொள குருசுரேஷ்ட! அதாமததுடன் கூடின இரதக்காரியத
 ரசசெய ஸருதிகளுள் உததமமான இரதஸருதியானது அதா
 வினாலும் அங்கிரஸினாலும் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறதன்றோ?
 னமையில் விருப்பமுள்ள மனிதர்கள் இதனை எப்பொழுதும்
 லாசியாமலே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் பிரபுவாகவும் குருவாகவும்
 ருப்பவா, 'நீ' என்று சொல்லப்படுவராகில் அது அவருக்கு ஆபு
 ர்கள விழாமலே நோந்த வதமாகும் தாமதங்களை அறிந்தவனான நீ
 மராஜா விஷயத்தில் நான் சொல்லியதைச் சொல்வாயாக பாண
 ய! இரதததாமராஜா உன்னிடத்திலிருந்து தகாததான அவ
 னத்தை நன்றாக அடைந்தவுடன், இவருடைய சரணங்களில் அபி
 தனஞ்செய்து, பிறகு, நன்மையை விளைவிக்கக் கூடியதும் ஸமா
 னப் பேச்சுடன் கூடியதும் ஹிதமாபி ருப்பதுமான சிறந்தவசனத்
 ரசசொல் தாமதமாகாததை அனுஸரித்தவரும் கற்றறிந்தவரும்
 ரசரும் பிராதாவுமான புதிஷ்டிரா ஒருகாலும் உன்விஷயத்தில்
 ாபத்தைப் பாராட்டமாட்டார் பாராத நீ பாவத்தை விளைவி
 ற்ற பொய்யினின்றும் பராதாவினவத்தினின்றும் விடுபட்டவ
 கிப் பிறகு தையததுடன் காணனை நாசஞ்செய்வாயாக' என்று
 றினா

எழுபத்துமூன்றாவது அதியாயம்

புதிஷ்டிரரை நீங்கித்ததற்காகத் தங்கொலையெடுத்துக்கொள்ள முயன்ற
 அரீஜுனனை மாதவரீதடுத்தித் தற்புகழ்ச்சி செய்யச்சொல்ல,
 அவன் அங்குளமேயெடுத்து பின்பு பொறுக்கீழ்ப்படி
 புதிஷ்டிரரை வேண்டினது.)

ஜனோததனா இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட குந்திபுத்திரனான
 அரீஜுனன், பிறகு, அந்த நண்பருடைய வசனத்தைப் புகழ்ந்து,
 தன் பிறகு, தாமராஜரைப்பார்த்து இதற்குமுன் சொல்லப்பட்டாத
 ருரமான வசனத்தைப் பலாதகாரமாகச் சொல்லத்தொடங்கினான்.
 அரசனே! இப்பொழுது நீ பாபத்தைச்சொல்லாதே நீ போகா
 ரத்திலிருந்து ஒருகரோசனாரம் விலகி நிற்கிறாய் எந்தப் பீமன்
 லலா உலகங்களிலுமுள்ள வீரர்களோடும் புத்தம் செய்கிறானே
 வனல்லனே எனனை நிரதிப்பதற்குத்தகுந்தவன்? வீரனான
 மன ஸமயத்தில் பகைவர்களை மிகக் துன்பமடையுமபடி செய்து

‘அரசாசனஞ் சிறந்தவீராகளையும் கொன்று பிரதானங்களான ரதிகா
களையும் முக்கியமான யானைகளையும் யுத்தத்தில் சிறந்த வீரர்களையும்
சூரர்களையும் கொன்றான் பீமன், வேறு ஒருவனாலும் செய்யமுடியா
தென்னுமபடி மிகவும் செயற்கரிய காரியத்தைச் செய்கிறான் அவ
வாறே, ரதத்தினின்று துள்ளிக் குதித்துக் கதாயுதத்தை உருவிக
கொண்டு யுத்தத்தில் யானைகளைக் கொல்லுகிறான் எவன் ஆயிரத்
துக்குமேற்பட்ட யானைகளைக்கொன்று பெரியஸிம்மரத்ததை வெளி
யிட்டுக்கொண்டு காமபோஜதேசத்திலும் வனாபுதேசத்திலும் மலை
களிலும் தோன்றினைவகளும செந்நாயபோலப் பிரகாசிப்பவைகளு
மான சூதிரைகளையும் மஹாரதர்களையும் மலைபோன்ற இரண்டு தந்த
முள்ள யானைகளையும் கொல்லத்தக்கவையான குஞ்சரங்களையும்
கொன்று களைப்படையானோ அப்படிப்பட்ட பீமஸேனன் தாரத்த
ராஷ்டிராசனஞ் முழுகிவிட்டான். பகைவர்களை அடக்குகிறவனான
அந்தப்பீமன் எனனை நிரதிப்பதற்குத் தஞ்சாவன் இரத்திரனுக்கு
ஒப்பான பராக்ரமமுள்ள பீமன் சிறந்தகத்தியினால் மனிதர்களையும்
சூதிரைகளையும் யானைகளையும் கொல்லுகிறான், அவ்வாறே, சக்கரங்
களாலும் வில்லினாலும் பகைவரைக் கொல்லுகிறான், இருகால்களா
லும் பகைவர்களைத் துக்கத்து மீண்டும் இருகைகளாலும் கொல்லு
கிறான் மஹாபலசாலியும் சூபேரனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பான
வனும் பகைவர்களுடைய சீர்ததிகளை வலியாக கவாகினறவனுமான
அந்தப் பீமஸேனன் (எனனை) நிரதிககத் தகுதியுள்ளவன் எப்
பொழுதும் ஸுஹருததுக்களால் காககப்படுகின்ற நீ நிரதிப்பதற்குத்
தகுதியுள்ளவனல்லே எவன் பெரியமலைகளுக்கும் மேகங்களுக்கும்
ஒப்பான களிங்கர்களையும் வங்கர்களையும் அங்கர்களையும் நிஷாதாக்கள
யும் மாகதார்களையும் பற்பல சததுருக்களின் கூட்டங்களையும் எப்
பொழுதும் கொல்லுகிறானோ அவனல்லவோ நிரபராதியான எனனைப்
பற்றிப் பேசுவதற்குத் தகுதியுள்ளவன்? மஹாபலசாலியான எந்தப்
பீமன் யுத்தஸமயத்தில் (சூதிரைகளுடன்) கூடின ரதத்தில் ஏறிக்
கொண்டு வில்லை உதறுகின்றவனாகவும் பாண்டங்களால் நிறைந்த கைப்
பிடியுள்ளவனாகவும் பகைவர்களமீது மேகமானது நீர்த்தாரைகளைப்
பொழிவதுபோல அம்புத்திரைகளைத் தொடுப்பனோ, பகைவர்கூட்டங்
களை அழிப்பவனான எந்தப் பீமஸேனன் என்னுறு யானைகளை மத்
, தத்திரைகளும் துதிகைமுனைகளும் சித்த அடிகப்பட்டவைகளா
கக் காண்பித்தானோ பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அந்தப் பீமன்
எனனை நிரதிப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவன் அரசனே! எந்தப் பீமனால்

பொழுது யுத்தத்தில் கூட்டங்கூட்டமாக ரதங்களும் யானைகளும்
 ரைகளும் மிகப்பலசாலிகளான அணைகஅரசர்களும் சொல்லப
 டார்களோ, பகைவர்களை அடக்குகிறவனான அநதபபீமன என்னை
 ப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவன் பலசாலிகளான திருதராஷ்டிர
 வீரர்களும் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களும் எவனால பெரும்
 மையாகக் கொல்லப்பட்டார்களோ சூரனும் யுத்தத்தில் எதிர்த
 தடுக்கமுடியாத வீரமுள்ளவனும் பகைவர்களைச் சிசுநிப்பவனு
 ா அநதப பீமன என்னை நிரதிப்பதற்குத் தக்கவன் உகிரமான
 முள்ள தூயோதனனுடைய அநதசசேனையை யுத்தத்தில் நன்ற
 விக்கச்செய்பவனும் வீரனும் பகைவர்களால் தாங்கமுடியாத
 மையுள்ளவனுமான எவன் ஒருவனாகவே இருந்துகொண்டே
 றிக்கிறானே அநதப பீமனால் நானநிந்திக்கப்படத்தக்கவனாக இருந
 மன் உன்னால் ஒருபொழுதும் சொல்லப்படத்தக்கவன்வீலன்
 நநத யுத்தத்தில் மஹாரதர்கள் உன்னுடைய படையை இப
 முது இஷ்டப்படி பிளக்கிறார்களோ அநத அநத யுத்தத்தில்
 ராதமாவான் பீமன் சதருக்களுடைய கூட்டங்களைத் திடமாக
 ததான் அநதபபீமனால் நான் சொல்லப்படத்தக்கவனாக இருக்கி
 ன நான் உன்னால் ஒருபொழுதும் சொல்லப்படத்தக்கவன்வ
 குநிபுதர! இந்தமயத்தில் குருமாமகர் சொல்லாதே, சொ
 த நீ எல்லா உலகத்தாராலும் இகழ்ப்படத்தக்கவனானதுபோல
 மைப்போனவன் உன்னால் நிரதிக்கப்படத்தக்கவனாகான் . மன
 ! இவ்வாறு என்னைச்சொல்லுகின்ற உன்னுடைய நாவானது
 பொழுது ஏன் தூறுதுணுக்காகச் சிதறிப்போகாமலிருக்கிறது ?
 ஆ! நீ இப்பொழுது இங்கு இஷ்டப்படி சொல்லிய இந்த வாத
 மிக்க கொடுமையானது உத்தமர்களான க்ஷத்திரியர்களுக்கு
 பதாகப் பெருமபான்மையாகச்சொல்லப்படும் பலமானது உன
 கொள்ளப்படவில்லை பாரத! நீ வலிமையற்றவன், கொடியன
 எப்படிப்பட்ட ஸைபாவமுள்ளவனென்பதை நீயே அறிகுறிய
 நதே! நகுலனால் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப்பட்டு யானைகளாலும்
 ரைவீரர்களாலும் போர்புரிக்கின்றவீரர்கள் விரைவாகக் கொல்லப
 டார்கள் யுத்தத்தில் பிராணனில் ஆசையைவிட்டுப் போர்புரிவ
 வீருப்பமுள்ளவனுட பகைவர்களை அடக்குகிறவனுமான அநத
 லன் என்னை நிரதிப்பதற்குத் தகுந்தவன் பகைப்படையை
 றுக்கிக்கொண்டு போர்புரிக்கின்ற ஸஹதேவனால் எவராலும்
 பயமுடியாத காரியம் செய்யப்பட்டது . இவ்விடத்திலவநத

பலசாஸியான அநதஸுஹதேவன ஒன்றும் சொல்லவில்லை அவனுக்கும உனக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப் பார்த்துவிடவும்னன, ஸாதயகி, தரௌபதிபுத்திராகள, யுதாமனயு, உத்தமௌஜஸ, சிகண்டி இவர்கள் இப்பொழுது யுத்தத்தில் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அவர்கள் என்னை நிரந்திரப்பதற்குத் தகுந்தவர்கள் நீ தகுதியுள்ளவனவலை உன்மூலமாகவே இந்த வைரம் நமமால் அடையப்பட்டது அவ்வாறே, அதிகோரமான துயரமும் அடையப்பட்டது சூதாட்டத்தில் அஜாககிரதையுள்ள உனனால் அடிக்கடி இது செய்யப்பட்டது அவ்வாறிருக்க, எந்தக்காரணத்தினால் இத்தருணத்தில் நீ நிரந்திரக்கிறாய்? அரசனே! நீயே எப்பொழுதும் அஜாககிரதையுள்ளவன், நீயே மூடன, பரதகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் துஷ்டன் உன்னை அடைந்தது இந்தராஜ்யம் போயவிட்டது பாண்டவர்களும் மஹத்தான அடிமைத்தொழிலை அடைந்தார்கள் வீர! உன்னாலேயே எங்களுக்கு வன்வாஸதுக்கமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது, ராஜ்யநாசமும் கோரமான அபிமானயுவினவதமும் உண்டுபண்ணப்பட்டன உன்னை இவ்வாறு மிக்ககொடுந்தன்மையுள்ளவனென்று அறிந்திருந்தும் யாதுகாரணம்பற்றி இப்பொழுது என்னை நிரந்திரக்கிறாய்? அரசனே! உனக்கு லஜைஇருக்குமாகில் வெட்கம் அடைவாயாக நன்றிமறந்தவனான நீ பேசாமலிருந்துகொண்டு எல்லாவற்றையும் பாரிமன் நிதயம் யுத்தம்செய்கிறான், நிதயம் அடிக்கடி (பண்கவாகளுடைய) காவத்தைப்பிளக்கிறான் வேந்தனே! யுத்தத்தில் தனக்குச் சகதியில்லாத மனிதன் எப்பொழுதும் பொறுமைமையே பாராட்டவேண்டும் பிராமமணோத்தமர்களுக்கு வாக்கில் பலமென்றும் சூத்திரியர்களுக்குக் கைகளிலபலமென்றும் பிராமமணர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் பாரத! நீ வாக்கில் பலமுள்ளவனாக இருக்கிறாய்; நிஷ்டுரனாகவுமிருக்கிறாய் நான் எப்படிப்பட்டவனென்பதை நீயே அறிந்திருக்கிறாய் நான் மனைவிகளாலும் புத்திரர்களாலும் உயிரினாலும் தேகத்தினாலும் எப்பொழுதும் உனக்கு இஷ்டத்தைச் செய்வதற்கு முயன்றுகொண்டிருக்கிறேன் இவ்வாறு இருக்கிற என்னை ஊசிகள் போன்ற சொற்களால் துன்பஞ்செய்கிறாய் உனனால் நாங்கள் ஒருஸூகத்தையும் அறிந்தோயிலலை தரௌபதியின் படுக்கையிலிருக்கிற நீ என்னை அவமதியாதே. உன்னிமித்தமாக மஹாரதர்களைக் கொல்லுகிறேன் அஜாககிரதையுள்ள நீ எல்லோரிடத்திலும் அதிகஸந்தேகமுள்ளவனாக இருக்கிறாய் உனனால் ஸூகத்தைச் சிறிதும் நான் அறியவில்லை நரதேவ! உனக்குப் பிரியத்தினொபாருட்டே ஸதயஸந்தரான பீஷ்மா யுத்தத்தில் தாமே தமவதோபாயத்தைச் சொன்னான் யுத்தத்

உனக்காகவே எனனால் நாதமுதத்திலும் காக்கப்பட்ட சிகண்டியி
பீஷமா கொல்லப்பட்டார் எப்பொழுதும் உபகாரியாயிருந்த
ரானா ரதத்தினின்று பறறிழுக்கப்பட்டு தருஷ்டதயுமனனால்
ல்லப்பட்டார் பரிவாரங்களுடன் கூடினவரும் மஹாதமாவு
அந்ததரோணபுத்திரரும் தடுக்கப்பட்டார் அவ்வாறிருந்தும்,
நூனபோற பேசுகிறாய் அரசனே! உனக்கு நானே பிரியத்
செய்யாதவனாகிறேனாலால் உனக்குப் பிரியத்தைச் செய
கடினம் எனனைத்தவிர வேறு எந்தமனிதன் அப்பிரியத்தைச்
ய ஆரம்பிப்பதோ அந்த மனிதன் ஸலாகத்ததிலும் இந்தப் பூமி
ம (எனனால்) விடப்படமாட்டான் நீ சூதாடும் காய்களில் மிக்க
ததலுள்ளவன் ஆகிவிட்டமையால் ராஜ்யவிஷயத்தில் நான் மகிழ
லலை உன்னாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பாபமானதும்
குணங்களால் அடையப்படுவதுமான வியஸனத்தை யுத்தத்தில்
ளால் தாண்டவிரும்புகிறாய் சூதுகாய்களில் தாமவிரோதமான
தோஷங்கள் உண்டென்று ஸஹதேவன் சொல்லியவற்றை நீ
கொடுத்தது கேட்கிறுக்கிறாய் இழிந்தவர்களால் பறறப்பட்ட
ச சூதுகாய்களை விடுவதற்கு நீ விரும்பாமையால் கோரமான
ததில் உனனால் எல்லோரும் தளரப்பட்டோம் அரசனே! நீ
டினாய் உன்னாலேயே ராஜ்யத்தை இழந்தோம் நமக்கு விய
ம உனனால் உண்டாகியது நீ கடுஞ்சொற்களாகிற கொறடாக
ல எமமைத துன்பத்தையடையச் செய்யாதே அரசனே! அலப
யினால் மறுபடியும் எனனைக் கோடுக்கச்செய்கிறாய்' என்றான்
ஸதிரமான பிரதிஜைஞ்ஞுள்ள ஸவயஸாசி, கருரமான இந்தச்
றகளை யுதிஷ்டிரரைக் கேட்கச்செய்து பெருமூச்சைவிட்டுக்
ண்டு அவரைநோக்கி அனிஷ்டத்தைச்சொல்லி, அதன்பிறகு,
யிலிருந்து கத்தியை மேலேஉருவினான் வாஸுதேவா, அந்த
ஈனனைப்பார்த்து, '(அாஜுன!) இதென்ன? மறுபடியும் நீ
யம்போன்றநிழமுள்ள கத்தியை உறையிலிருந்து உருவுகிறாய்?
திர! உண்மையான மறுமொழியைச் சொல் உன்னுடைய காய
கியின்பொருட்டு மீண்டும் ஒருவசனத்தை உரைக்கப் போகி
' என்று சொன்னான் புருஷோத்தமரால் இவ்விதமாகக்கேட்
ட்ட பார்த்தன் மிக்கதுயரமுற்றவனாக அவரைப்பார்த்து, 'மாத
! நான் குருவைப்பார்த்துக் கடுஞ்சொற்களை உரைத்தமையால்
என சரீரத்தை நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்
தாமிக்காஞ்ஞுள் சிறந்தவரான ஜனாரததனா பார்த்தனுடைய
வசனத்தைக் கேட்டு, 'பார்த்த! உன்னுடைய குணங்களை இப்

பொழுது விசேஷமாகச்சொல அபபடிச்செய்வதனால் நீ உருவம்கப்பட்டவன ஆவாயென்பது நிச்சயம்' எனதுசொன்னார் கோருடைய அவ்வாறான வசனத்தைக்கேட்டுப் பிறகு அராஜான விக்கையில எடுத்துத் தாமிரகாசுருளசிநதவரான யுதிஷ்டிரோக்கி, 'அரசரே! எனனால் சொல்லப்பட்டபோகிற கெட்டவதையைக்கேளும்' என்று கூறலானான்

'நரதேவரே! பிணுகத்தை விலலாகக்கொண்ட மஹாரைததவிர என்னையொத்த வேறு ஒரு விலலாளி இல்லை நா அந்த மஹாத்மாவினால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டால் க்ஷத்திரகுள சராசரங்களுடன் கூடின உலகத்தை நாசஞ்செய்யே ராஜரே! எனனால்லலவோ திகபாலகாசனையும் திசைக்கேஜயித்து எல்லாம் உமக்கு வசப்படுத்தப்பட்டன எனனால் பராகரமத்தினால் அந்த ராஜஸூயயாகமானது நிறைந்த தசுகளுள்ளதாக நிறைவேற்றப்பட்டது உமக்குத் திவ்யமானனயும் ஏற்படுத்திவைக்கப்பட்டது இந்த இரண்டு கைகளோ பாகளால் எல்லாப்பக்கத்திலும் கீறப்பட்டிருக்கின்றன இடையில் நானேற்றப்பட்டதும் பாணங்களுடன் கூடியதுமான வில இருக்கிறது எனலுடைய பாதுகாக்கும் லக்ஷணத்தினால் சிறந்தவர்கள் யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்றன என்போன்றவனை (சுததகன) ஜயிக்கமாட்டார்கள் (எனனால்) வடநாட்டு வீரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள், மேலநாட்டு வீரர்களும் அழிக்கப்பட்டார்கள், கீழநாட்டு வீரர்களும் துரத்தப்பட்டார்கள், தென்னாட்டு வீரர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் ஸம்சபதகாசனில சிறுபானமையரே மிகுந்திருக்கின்றனா எனனால் உலகமுழுவதிலும் பாதி கொல்லப்பட்டுவிட்ட பகைவார்களுடைய படைபானது எனனால் கொல்லப்பட்டு அறுபட்டிருக்கின்ற அவயவங்களோடு பூமியில் துடித்துக்கொண்டு யுத்திருக்கிறது அஸ்திரங்களை அறியாதவர்களை அஸ்திரங்களைக் கொல்லுகிறதே இல்லை அதனால், உலகங்களைச் சாமபலாகச் செவிலலை மாதவரே! இப்பொழுது இந்த அரசரான யுதிஷ்டிராஸூகியாக இருக்கட்டும் ஜயத்தைத் தரக்கூடிய பயங்கரமான தந்தினமீதேறி ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதற்குச் சீக்கெல்லுகிறேன் யுத்தத்தில் காண்பை பாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்போகிறேன்' என்றான் பார்த்தன், தாமிரகாசுருளசிநதவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து இவ்வாறு உரைத்துவிட்டு மதயும், 'எனாலேயாவது அந்தக் காணாலாவது ஸூதனான மாதாவோ குருதியோ இப்பொழுது புத்திரனிலலாதவளாகப்

நான் ஸத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன் இப்பொழுது யுத்தத்திலுள்ள பண்பாடுகளால் கொல்லாமல் நான் கவசத்தைக் கழற்றப் புகிறதில்லை' என்று கூறினான்

பருதாபுத்திரனான அந்தக் கிரீடியான்வன், தாமிரர்களுள் சதவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து மறுபடியும் இவ்வாறு லலிவிட்டு, சஸ்திரங்களைக் கழற்றிவைத்து விலலைக் கீழே தந்து விரைவாக உறையில் கத்தியைப்போட்டுவிட்டு வெட்கத்திற் றலைஞ்ஞரதவனாக இருக்கையையும் குவித்துக்கொண்டு யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'அரசரே! கருணைபுரிவீராக என்னால் எது சொல் பட்டதோ அதனைப் பொறுத்ததுகளொளும் அதனை நீர் ஸமயத் து அறிவீர் உமக்கு வந்தனம்' என்று கூறினான் பிறகு, ஜவலிக் கற்ற தேஜஸையுடையவனும் பருதாபுத்திரனுமான கிரீடி எழுந்தி லு இருகாலகையையும் பிடித்துக்கொண்டு பகைவர்களைத் தாங்கு வரான அரசரை மனத்தெளிவை அடையச் செய்து நின்று ண்டு, பரிதபிக்கின்ற அவரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு) கூறலா ர் 'யுத்தத்தினின்று பீமன் விடுவிப்பதற்காகவும் எல்லாவிதத்தி லும் ஸூதரபுத்திரனைக் கொல்லதற்காகவும் இதோ நான் செல்லு வன மன்னரே! உமக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின் பொருட் டென்னுடைய உயிர் இருக்கிறதன்றோ? உண்மையாகச் சொல்லுக ன் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளும் இது வெகுசாலமகழித்து டுபோகிறதன்று அதிக சீக்கிரத்தில் இது நேரப்போகிறது தா அவன் நேரிலவருகிறான் இவனை எதிர்த்துச் செல்லுகிறேன் ஈரே! என்னால் காணாவது காணால் நாளைவது கொல்லப் படுவதாயோ குந்தியோ இன்று புத்திரனிலலாதவளாகப் போக ன் அப்படிப்பட்ட இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்' று சொன்னான்

எழுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

புரீஜு-எனச் செய்த அவமானத்தினால் கானகம் செல்லக்கருகிய யுதிஷ்டிரரைக் கிருஷ்ணன் ஸமாதானஞ் செய்தது)

பாணபுத்திரரான தாமராஜா, பிராதாவான் பலகுன்னுடைய க கொடியவாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்தப் படுக்கையிலிருந்து எதிருந்து துக்கத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவராகப் தனைப் பார்த்துப் பிறகு கூறலானான் 'பார்த்த! மிகக்கொடிய

துயரமானது உங்களால் அடையப்பட்டமையால் எனனால் காரயம் செய்யப்படவில்லை. வீர! ஆதலால், குலத்துக்கு முடிசு செய்யவனும் அதமனும் பாபியும் பாவத்தினால் கெடுக்கப்பட்டவ, விசேஷமாக மூடபுத்தியுள்ளவனும் சோம்பேறியும் பயப்படுகிறனும் பெரியோர்களை அவமதிப்பவனும் கருரனுமான என்னால் இரத்தததையை இப்பொழுது வெட்டு கொடியனை என்னை கொல்லமாக அனுஸரித்து உனக்கு என்ன (நன்மை) உண்டாயிற்றா பாவியான நான் இப்பொழுதே காட்டுக்குப்போகிறேன் நீ என் விட்டுச் சுகமாயிரு மஹாதமாவான பீமஸேனன தருந்த அரச சக்தியற்றவனான எனக்கு ராஜ்யகாரயம் எதற்காக? கோப டனகூடின் உன்னுடைய கடுமையான இரதச்சொறகளைப் பொறுத்தற்கு நான் சக்தியற்றவன் வீர! பீமன் அரசனாக இருக்கட்டும் அவமதிக்கப்பட்ட என்னுடைய உயிரவாழ்க்கையால் இப்பொழுது காரயம்மில்லை' என்றா யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக்கே துடன் அந்தப் படுக்கையைவிட்டு உடனே எழுந்திருந்து பீமன் வனத்துக்குச்செல்வதற்கு விருப்பமுள்ளவரானா அவரை வந்தேவா வணங்கிக் கூறலானா

‘அரசரே! ஸத்யஸந்தனும் காண்டவத்தை வில்லாசுக்கொடுப்பவனுமான அர்ஜுனனுடைய காண்டவத்தைப்பற்றிய பிரஸித்தப் பிரதிஜ்ஞை எவ்விதமென்பது உமக்குத் தெரியாதா? ‘நீ இக்காண்டவத்தை வேறு ஒருவனிடமிருந்து’ என்று இவனைச் சொகிற மனிதன் உலகில் இவனுக்குக்கொல்லத் தக்கவனாகிறான் உம இவன் இவ்விதமானவசனத்தை உரைக்கப்பட்டான். அரசரே! லால், ஸத்யமான அந்தப் பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுகிறவ பாரதனால் என்னுடைய அபிப்பிராயப்படி உமக்கு இந்த அவமானது செய்யப்பட்டது குருக்களுக்கு அவமானமானது என்று சொல்லப்படுகிறது வேந்தரே! மிகக் புஜபலமுள்ளவ ஆதலால், ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, நானும் பாரதத் (ஆகிய நாங்கள்) இருவரும் செய்த இந்த அவமானத்தைப் பெறுகளுங்களும் மஹாராஜரே! நாங்கள் இருவரும் உமடைச் சமடைநதோம் ராஜரே! வீணாகி வேண்டுகின்ற என்னுடைய (மத்தைப்) பொறுப்பீராக இப்பொழுது பாவியானமாதேயனுடைய ரதத்தைப் பூமியானது பாளஞ்செய்யப்போகிறது உமமிட, ஸத்யமாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன் இப்பொழுது ஸூதபுனைக்கொல்லப்பட்டவனாக அறிந்துகொள்ளும் எவனுடையவத

விருமபுகிறீரோ அவனுடைய உயிரிப்பொழுது போனதே' னு கூறினா

இவ்விதமான மாதவருடைய வசனத்தைக்கேட்டுத் தாமராஜ யுதிஷ்டிரா, அப்பொழுது, வணங்கியிருக்கிற ஹருஷ்கேசரைப் பார்ப்புடன் எடுத்து நிறுத்தி, கைகூப்பிக்கொண்டிருக்கிற அவரைப் பார்த்து மேலேசொல்வதற்கேற்ற பின்வருமாறான வாகக்யத்தைச் சொல்லானா 'நீ சொல்லியது சொன்னபடியே ஆகும எனினி தில் இந்த அகராமமானது இருக்கிறது கோவிந்தரே! மாதவரே! ஸமாதானம் செய்யப்படவேண்டும், (ஆபத்தினின்று) கரைஏறும் மூலம் செய்யப்படவேண்டும் அச்சுதரே! உமமால் கோரமானவயஸ் தினின்று நாம் இப்பொழுது விடுவிக்கப்பட்டோம் அறியாமை மல மதிமயக்கமுற்ற நாவகனிருவரும் இப்பொழுது உம்மை மாகக்கொண்டு கோரமான துயாசகூடவினின்று கரை ஏறினோம்' உம்முடைய புத்தியாகிற ஓடத்தை அடைந்த நாவகள ரிகளோடு துக்கமாகிற ஸமுத்திரத்தினின்று நன்கு கரை ஏறி ம, உம்மால் நாதனுள்ளவாகளானோம்' என்று கூறினா

எழுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை மனத்தேள்வடையச்செய்து கர்ணன்வதத்தைப் பிரதிஜ্ঞைஞ்செய்தது)

பார்த்தன, கேசவருடைய வசனத்தினால் யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து வாறு மறுமொழி சொல்லிவிட்டு, ஒரு பாதகத்தைச் செய்வன லாத துயரமுற்றவனான பிறகு, வாஸுதேவா, சிரித்துக் ண்டு பாண்டவனைப்பார்த்து, 'பார்த்த! தாமதத்தில் நிலைபெற்ற ம தாமராஜனிடத்தினின்று தோன்றியவருமான யுதிஷ்டிரரை நீ யமுனைபுளளகத்தியினால் கொன்றிருப்பாயாகில் இது எப்படி டமோ? நீ, அரசரைப்பார்த்து 'நீ' என்றுசொல்லிவிட்டுப் பிறகு வாறு மதிமயக்கத்தை அடைந்தாவிட்டாயே? பார்த்த! அரச க கொன்றுவிட்டு மேல் என்னசெய்வாய்? தாமமானது இவ்விதம் ிதற்கரிதாயிருக்கிறது அறிவீனாகளால் அறியவே முடியாது. நீ மத்தினிடத்தில் பயந்தவனாயிருப்பதினால் மூத்த தமயனுடைய ததினால் கோரமுள்ளதும் பேரிருள் மயமாயிருப்பதுமான நர தை நிச்சயமாக அடைவாய் நீ தாமவான்களுள் சிறந்தவரும் தா தில் நிலைபெற்றவரும் கௌரவாகளுள் சிறந்தவருமான அரசரைக் ணைபுரியும்படி செய்துகொள்வாயாக இவ்விஷயத்தில் இது

செய்வது எனக்குச் சமம்தம் அரசரைப் பகதியினால் அருளபுரி
செய்து அவர் பிரீதியுள்ளவரானவுடன், ஸூதரபுத்திரனுடை
தேரைக்குறித்து யுத்தம் செய்வதற்காக விரைந்து செல்லவே
(பகைவர்களுடைய) மானத்தை அழிப்பவனே! நீ இப்பொழுது
யுத்தத்தில் கூடாமையுள்ள அம்புகளால் காண்புகொண்டு தாம்
திரருக்கு அதிகப்பிரீதியை உண்டெண்ணுவாபாக மிகப் புஜ
முள்ளவனே! இதுதான் இந்தஸம்யத்தங்கு ஏற்றதென்பது
னுடைய எண்ணம் இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் உன்னுடைய
யம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகும்' என்று சொன்னான்

மஹாராஜரே! பிறகு, அராஜுன்ன வெட்கினவனாகித் தாம்
ருடைய சரணங்களை அடைந்து தலைவனாகினான் அவன், 'அரசு
தாமத்தினின்று பயந்தவனுள் நான் சொல்லியதை நீர் பொறுத்
கொள்ளும், கிருபைசெய்யும்' என்று பரதஸரேஷ்டரான தா
தனரைப்பார்த்து அடிக் கடி வேண்டினான் தாமத்தினால் விளங்கு
ரும் அரசரும் பூயிககுநாதருமான யுதிஷ்டிரா, சரணங்களில் விழு
அழுதினவனும பகைவர்களை நாசஞ்செய்யவனும் பரதாக்களுள்
தவனும் பராதாவுமான தனஞ்சயனைப் பார்த்து எடுத்த நி
அன்புடன் 'எனக்குத் தழுவிக்கொண்டு உரக்க அழுதார் மஹாராஜ
மிகக் ஒளிபொருந்தியவர்களான பிரதாக்கள் இருவரும் நெடுநீ
அழுது சுத்தியைச் செய்துகொண்டவர்களும் பிரீதியையுடைய
களுமானார்கள் பிறகு, பாண்டபுத்திரரான தாமராஜா, அந்
ஜுனை அன்புடன் தழுவிக்கொண்டு உரசிமோந்து அதிகப்பிரீதியு
வராகவும் அடிக் கடி ஆச்சாயத்தை அடைந்தவராகவும் மஹா
லாளியான அந்தத்தனஞ்சயனைப் பார்த்து, 'மிகத்தோளவலியடை
வீனே! மகிமைதங்கிய விலலையுடையவனே! எல்லாச் சேனைக்
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது யுத்தத்தில் முயல்கின்ற
னுடைய கவசமும் தவஜமும் விலலும் சகதியும் குதிரைகளும் பா
களும் காணலை பாண்டங்களால் அறுக்கப்பட்டன பல்குள்!
படிப்பட்ட நான் யுத்தத்தில் அந்தக்காணனுடைய செயல்களை
பார்த்துத் துக்கத்தினால் விசேஷமாக வாடுகிறேன் என்னுன்
உயிரில் எனக்கு விருப்பமில்லை யுத்தத்தில் அந்த வீ
நீ இப்பொழுது கொல்லாமற் போவாயாகில் பிராணனை விட
போகிறேன் எனக்குப் பிழைத்திருப்பதினால் யாது பயன்
என்று சொன்னான் பரதநிற சிறந்தவரே! இவ்வாறு சொ
பட்ட விஜயன், 'அரசரே! பூயிககு நாதரே! நரசரேஷ்ட
ஸதயத்தினமீதும் அவ்வரே உமமுடைய பார்த்தத்தினமீதும்'

நல் ஸஹதேவாகளமீதும் ஆணையிடுகிறேன் அரசரே! புருஷ
ரேஷ்டரே! நான் இப்பொழுது மந்திரிகளுடனகூடின இந்தக் கா
ணை யுத்தத்தில் கொல்வேன் அல்லது, நானாவது கொல்லப்பட்டபு
ரியில் விழுவேன் உண்மையாக ஆயுத்தத்தைத் தொடர்ச் சபதம்
'யுகிறேன்' என்று மறுமொழி உரைத்தான் அராஜுனன், அரச
ர்ப பார்த்து இவ்விதமான வசனத்தை உரைத்தாவிட்டு, மாத
ரைப்பார்த்து, 'கேசவரே! இப்பொழுது காணனை யுத்தத்தில்
கொல்லப்போகிறேன் ஸமசயமில்லை உமக்கு மங்கனம் நீர் அந்
ந துராதமாவான் காணனுடைய வத்ததை தியானமசெய்யும்'
என்று சொன்னான் ராஜஸரேஷ்டரே! இவ்வண்ணம் உரைக்கப்
பட்ட கேசவா, பார்த்தனைப்பார்த்து, 'பரதாசுருள் சிறந்தவனே!
எனனைநோக்கிச் சொல்லுகிற விஷயத்துக்குரிய முயற்சியைச்செய
தற்குச் சக்தியுள்ளவனாக இருக்கிறாய் மஹாரதரிற் சிறந்தவனே!
'யுத்தத்தில் காணனை எப்படி கொல்லப்போகிறாய்' என்கிற இந்த
நண்ணமானது எனக்கு நித்தியமாகவே இருக்கிறது' என்று து.நீ
ர அரசரே! பிறகு, இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட பார்த்தன்,
புரளவிடப்பட்டவைகளும் ஸாரதிகளால் பழச்சுப்பட்டிருப்பதை
நுமான குதிரைகளை உத்தமமான ரத்தத்தில் மறுபடியும் பூட்டிக்
டர இரண்டுரதிகாசுருள்கும் நடக்கும் யுத்தத்தில் (அவன்) கொல்
படுவான் தேரில் இருக்கவேண்டிய எல்லா உபகரணங்களோடும்
நானுடைய தேரானது விரைவாகச்செல்லவேண்டும்' என்கிற வச
னத்தைக் கூறினான் மஹாராஜரே! மஹாதமாவான் பலகுன்ன இவ
ரேயு சொல்லக் கேட்ட கேசவா, தாருகனைப் பார்த்து, 'பரதாசுருள்
சிறந்தவனும் எல்லாவிதவாளிகளுள்ளும் மேன்மைபெற்றவனுமான
ராஜுனன் சொல்லியவற்றையெல்லாம் செய்வாயாத' என்று கட
னையிட்டனா ராஜஸரேஷ்டரே! பிறகு, மாதவரால் கட்டளையிடப்
பற்ற தாருகன் சததுருசுகளைத் தவிக்கச்செய்கின்றதும் புலித்தோ
ரால் மூடப்பட்டதுமான ரத்தத்தில் (குதிரைகளைப்) பூட்டினான்
இத்தமாயிருப்பதாகவும் மஹாதமாவான் பாண்டவனிடத்தில் சொன்
ன யுத்தத்தினுடைய முடிவைச்செய்கின்ற பதமநாபா மஹாதமா
ரான தாருகனால் பூட்டி ஓடப்பட்டு அருகில் வந்திருக்கிற தேரைப்
பார்த்து, சிறந்தபுத்தியுள்ளவான அவா, மீண்டும் தாமநந்தனரை
நாக்கிச் சொல்லலானான்

'யுகிஷ்டிரே! நீர் இப்பொழுது இந்தப்பீபதஸுவை ஸமாதா
மம் செய்து, துராதமாவான் காணனுடைய வத்ததுக்கு அனுமதி

கொடுக்கக்கடவீர் பாண்டுநதனரே! நாகுகுளிருவரும், மஹாயுத்த
தில் நீர் காணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்
பதைக்கேட்டு உமமுடைய விருத்தாந்தத்தை அறிவதற்காக இ
விடம் வந்தோம் அரசரே! பாக்கியத்தினால் துன்பமற்றவராயிடு
கிறீர் பாக்கியத்தினால் சத்தருவசத்தை அடையாமலிருக்கிறீர் பி
தஸுவை ஸமாதானம்செய்யும் தோஷமற்றவரே! ஜயத்தை அது
ரஹம்செய்யும்' என்று சொன்னா யுதிஷ்டிரா, 'பாரதத! பி
ஸுவே! இங்கே வா, இங்கேவா பாண்டவ! என்னை ஆலிங்கன
செய்துகொள் நான் உனனால் சொல்லத்தக்க ஹிதமான
னத்தை உரைக்கப்பட்டேன் அதனை நான் பொறுத்துக்கொ
டேன் நான் உனக்கு அனுமதிக்கொடுக்கிறேன் தனஞ்சய! கா
னைக் கொல் பாரதத! நான்சொல்லிய கடுஞ்சொற்களால் கோ
கொள்ளாதே' என்றா அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, தனஞ்சய
முடியினால்வணங்கி, அப்பொழுது தமையனருடைய இருசரண
களையும் இருக்கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டான் பிறகு, யுதிஷ்ட
ராஜா, அவனைத் தூக்கி நிறுத்தி இறுகத் தழுவிக்கொண்டு உ
மோந்து அவனைப்பார்த்து மறுபடியும் இருதவசனத்தை உரைக்க
னா 'தனஞ்சய! மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! நான் உனனால் நன்
கொளவிக்கப்பட்டேன் சாஸுவதமான மஹிமையையும் விஜயத்
யும் மீண்டும் அடைவாயாக' என்றா

அராஜுனன், 'நான், பாவச்செய்கையைச் செய்பவனும் ப
தினால் காவல்கொண்டவனுமான ராதாபுத்திரனை இப்பொழுது
தத்தில் எதிர்த்து அவனைப் பரிவாரங்களுடன் அம்புகளால் நாசத்
அடைவிக்கப்போகிறேன் திடமான வில்லைவளைத்து அம்புகள்
உமமைப் பீடித்ததானிய அச்செய்கையின் கொடிய பலனைக் காண
இப்பொழுது அடையப்போகிறான் பூமிகு நாதரே! காண்க
கொண்டு இப்பொழுது நான் உமமை வந்து அணுகப்போகிறே
யுத்தத்தினால் உமமை ஆராதிக்கிறேன் இவ்வண்ணம்செய்வ
ஸதயமென்று உமக்குச் சொல்லுகிறேன் அரசரே! காண்க
கொல்லாமல் யுத்தத்தினின்றும் இப்பொழுது நான் திரும்பப்போ
தில்லை இது ஸதயமென்று உமமுடைய இரு சரணங்களை
தொடுக்கிறேன்' என்று கூறினான் இவ்வாறு சொல்லுகின்ற கி
யைப் பார்த்து அப்பொழுது நல்ல மனமுள்ள யுதிஷ்டி
'தேவதைகள் உனக்கு அக்ஷயமான கீர்த்தியையும் வாழ்நாளை

ரோதஸித்தியையும் எப்பொழுதும் ஜயத்தையும் வீரயத்தையும்-
துரு நாசத்தையும் பெருக்கத்தையும் கொடுக்கடும் செல நான
நம்புவது உனக்கு அப்படியே உண்டாகடும் விரைவாகச்செல
திரன் விருத்திரனைக்கொன்றதுபோல உன்னுடைய அபிவிருத்தி
ன்பொருட்டு யுத்தத்தில் காணனைக் கொலவாயாக' என்று மிகக்
பரிதான வசனத்தைக் கூறினா

எழுபத்தாறாவது அத்யாயம்

கண்ணோடு போர்புரிய விரும்பின அர்ஜுனனுக்குச் சபநீயீதந்
கள் தோன்றினதும், ஸ்ரீ வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை மிக
உதலாஹப்படுத்தியதும்.)

அர்ஜுனன, தாமராஜரை மனத்தெளிவடையச் செய்து மிகக்
நேதாஷ்டுள்ள சித்தத்தினால் எல்லாதேவதைகளையும் நன்றாகப்
பித்ததுப பிராமமணாகளை ஸவஸ்திவசனங்களைச் சொல்லுமபடி
யது மிகமகன்கள்கரமானதும் சேஷமததுக்கு ஸாதனமாயிருப
தும் உத்தமமுமான ரத்தநினமீது ஏறினான் அரசரும் பேரறிவாள
ம தாமததினால் பிரகாசிப்பவருமான யுதிஷ்டிரா, (யுத்த)ஸன்னதத
ன காணனுடைய ரத்தத்தைக் குறித்து (எதிராகப்போகிறவனான)
நத அர்ஜுனனுக்கு உத்தமமான ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தாரா பார
ரே! வருகின்ற அந்த மகாவில்லாளியைக்கண்டு (எல்லாப்) பிராணி
ந்ரம் மஹாத்மாவான பாண்டவனால் காணனைக்கொல்லப்பட்டவனும்,
ணனின் அரசரே! எல்லாததிகளுக்கும் நாதபுறங்களிலும்
சுற்றவையாயின ஜனநாதரே! ¹ சாஷங்களும சதபதாங்களும
ரளஞ்சங்களும அப்பொழுது பாண்டுநதனை வலமாகச் சுற்றிவந
ன மன்னரே! ² மங்கலகரமான, 'பும' என்கிற பெயருள்ள
னாக பக்ஷிகள் யுத்தவிஷயத்தில் அர்ஜுனனை விரையச்செய்து
நாண்டு மிகக் ஸந்தோஷமுள்ளவைகளாகச் சபநித்தன ராஜரே!
பங்கரமான ³ ரங்கங்களும கிருதாங்களும ஸயேனங்களும கொக்
கங்களும காக்கைகளும் (மாமஸங்களை) பக்ஷிப்பதற்காக அவ
ருக்கு முன் சென்றன முக்கியமான நிமித்தங்கள், பகைவாபடை
யின் அழிவையும் அவ்வாறே காணனுடைய வத்தத்தையும் அர்ஜுன
ருக்குத் தெரிவித்தன பிறகு, (யுத்தத்துக்கு) புறப்பட்டவனான

¹ பறவைகளின் வகை ² ஒருசொல் வீடப்பட்டது

³ கழுகின்வகைகள்

பார்த்தனுக்கு அதிகமான வீரவை உண்டாயிற்று 'இது எவ்
மாகும்' என்று பெருங்கவலையும் உண்டாயிற்று பிறகு, ஸ்வயஸ்
ந்யத் துக்கமுற்றவனாக அநிந்த தேஜஸவியும் மது என்கிற அஸ்
நைக கொன்றவருமான் அச்சுதா வானரதவஜ்ஞன அவனை நன்றா
துணாடினா பிறகு, மதுஸூதனார், அப்பொழுது கவலையினால் கவ
பட்டவனும் அவவாறு வருகின்றவனும் காண்டவததை விலலா
கொண்டவனுமான பார்த்தனைப்பார்த்துக் கூறலானா

‘காண்டவததை விலலாகக் கொண்டவனே ! புத்ததத்தில் உ
னால விலலினால் ஜயிக்கப்பட்டவாகளை ஜயிப்பவன் உன்னைத் த
வேறுமனிதன் இவவுலகில் இல்லை இந்திரனபோன்ற பராக்
முள்ளவாகளான இந்த அனேகஞ்ஞராகள புத்ததத்தில் ஞ்ஞான உ
னத்திதது உத்தமகதியை அடைந்துவிட்டார்கள் ஐயா! உன்னைப்பே
ஸாமாதியமுள்ளவனல்லாத எந்த மனிதன்தான் துரோணரை
பீஷ்மரையும் பகதததையும் அவநதிதேசத்தரசர்களான விரதா
கிரதர்களையும் காமபோஜதேசாதிபதியானஸுதக்ஷிணீயமும் ஸரு
யுவையும் அஸருதாயுவையும் மஹாரதனான சதாயுவையும் எதித்
சேஷ்மமுள்ளவனாவான்? அரஜுன ! உன்னிடத்தில் திவ்யாஸ்தி
களும் லாகவமும் பலமும் புத்ததங்களில் மதிமயக்கமின்மையும்
ஞானத்தினுடைய நோமையும் லக்ஷ்யத்தை அடிக்கிற சுகதியும் ல
யங்களில் தவறாமல் அம்புகளைத் தாக்குமபடிசெய்கிறசகதியும் தஞ்
ஸன்னாஹமும் இருக்கின்றன பார்த்த ! நீ தேவர்களையும் கந்தா
களையும் எல்லா அரசுகளையும் கொல்லுவாய புத்ததத்தில் உன
ஸ்மமாகப் போபுரிகின்றமனிதன் பூமியில் இல்லை புத்ததத்
கொட்ட மதங்கொண்டவர்களான எந்தச் சிலக்ஷத்திரியர்கள்
பிழிகின்றார்களோ அவர்களுள் உனக்கு ஸமமாக இருப்பவனை ந
காணவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை பார்த்த ! பிரமமாவினால் பிரஜை
ஸருஷ்டிசுக்கப்பட்டன எதனால் நீ புத்ததம்செய்கிறாயோ அந்தக் கா
டவம் என்கிற பெரியவிலலும் அவராலேயே படைக்கப்பட்டது ஆ
லால, உனக்கு நிகரானவன் இல்லை பாண்டவ ! உனக்கு ஹிதமா
வசனத்தை நான் அவஸ்யம் சொல்லவேண்டும் மிக்க புஜபலமு
ளவனே ! புத்ததத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனான காணனை அவமதியாதே
காணனோ பலசாலி, கொழுத்தவன், அஸ்திரங்களில் தோச்சியுள
வன், மஹாரதன், ஸமாததன், ஆச்சரியகரமாக புத்ததஞ்செய்பவ
தேசகாலங்களை அநிந்தவன் பாண்டவ ! இப்பொழுது பலவாறு
யினால் யாது பயன்? சுருக்கமாகக் கேள் மகாரதனான காண்

கரு ஸமானாகவாவது உன்னக்காட்டிலும் சிறந்தவனாகவாவது ககிறேன மஹாபுத்தத்தில் அதிகமான முயற்சியைச்செய்து னால் காணான் கொல்லப்பட்டத தக்கவன் காணான் தேஜஸினால் பபுகரு ஒப்பானவன், வேகத்தினால் வாயுவுக்கு ஸமானன், பத்தினால் யமனுக்கு நிகரானவன், ஸிமமமபோன்ற தேகபல ளவன், பலசாஸி, எட்டு 1 ரதனி உயரமுள்ளவன், நீண்டகை யுடையவன், அகன்ற மாண்பையுடையவன், எவ்விதத்தினாலும் கழுடியாதவன், (நான் என்கிற) அபிமானமுள்ளவன், சூரன், தவிரன், பாகக இனியவன், புத்தவீரர்களுக்குரிய எல்லாக் களமும் பொருந்தியவன், மித்திரர்களுக்கு அபயம்கொடுப் பன், எப்பொழுதும் பாண்டவர்களைப் பகைப்பவன், திருதராஷ்ட்ரத்திரர்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதில் பற்றுதலுள்ளவன் உன் தவிர இருதிரனுடன்கூடின எல்லாதேவர்களாலும் ராதேயன் லப்பட்டகழுடியவனல்லென்பது என்னுடைய எண்ணம் ஆத ல, இப்பொழுது ஸுதபுத்திரனை நாசஞ்செய முயற்சியுள்ள ராகளாலும் மாமஸமும் ரத்தமும் மீசுரத்திருப்பவர்களும் புத்தரு வதில் விருப்பமுற்றவர்களான எல்லாவீரர்களாலும் அந் தன் ஐயிக்கப்பட்டமுடியாதவன் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் மான நடைபுள்ளவனும் கருநனும் பாண்டவர்களிடத்தில் எப் முழுதும் கெட்ட எண்ணமுடையவனும் பாண்டவர்களோடு ராதத்தைப் பாராட்டுவதில் தனபிரயோஜனத்தை விட்டவனு ர கண்ணை இப்பொழுது கொன்று நிச்சயமான காயஸித்தியை யவனாகிவிடு ரதிகாசுருள் சிறந்தவனும் தன்னை ஐயிக்கக்கூடிய வீரனற்றவனுமான அந் ஸுதபுத்திரனை இப்பொழுது கால கு வசப்பட்டவனாகச்செய்வாயாக ரதிகாசுருள் சிறந்தவனான ஸுதபுத்திரனைக்கொன்று தாமராஜருக்குப் பிரீதியை உண்டு னு பாத்த! தேவாஸுரர்களாலும் தடுக்கமுடியாததான னுடைய வீரயத்தை உள்ளபடி நான் அறிவேன் துராதமா ர இந்த ஸுதபுத்திரன் கொழுப்பினால் எப்பொழுதும் பாண்டு ரீரர்களை அவமதிக்கிறானோ? தனஞ்சய! பாபியான தூயோ ன எவனால் தன்னை வீரனாக எண்ணுகிறோடு பாவங்களுக்கு மூல ர அந் ஸுதபுத்திரனை இப்பொழுது வஞ்செய்வாயாக தனஞ் கத்தியாகிற நாவையுடையதும் வில்லாகிறவாயையுடையதும் புகளாகிற கோசப்பறக்கையுடையதும் வேகமுள்ளதும் கொழுப்

1 ரதனி என்பது இருபத்தேரங்குல நீளம்

புள்ளதுமான காணானுகிற ஆண்புலியைக் கொல நீ விரியத்தோடு பலத்தோடும் விளங்கும்படி வேண்டுகிறேன் சிங்கமானது யா யைக் கொல்வதுபோல யுத்தத்தில் சூரனான காணனை நாசஞ்செய் பாரதத்¹ எவனுடைய விரியத்தினால் தாத்தாராஷ்டிரன் உன்னுடைய விரியத்தை அவமதிக்கிறானே அந்தச் சூரியகுமாரனான காணனை யுத்தத்தில் இப்பொழுது அழிப்பாயாக' என்று கூறினா

எழுபத்தேழாவது அத்தியாயம்

(வாஸுதேவர் பீஷ்மர் முதலியோரின் மரணத்துக்கும் துரியோதனனுடைய அநீதிகளுக்கும் கர்ணனோ காரணமென்பதைக்கூறி அவனை அவசியம் கொல்லும்படி அர்ஜுனனை வற்புறுத்தியது)

பாரதரே¹ பிறகு, அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய கேசவா, காணனைக்கொல்வதில் திடமானநிச்சயத்தோடுவருகின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து, மீண்டும், 'ராஜனே! மனிதர்களுக்கும் யாசுருகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் அதிகோசமான விநாசமானது தினந்தினமும் நடந்துவருகின்றது (இவ்வாறான இந்த யுத்தம்) இன்னமெங்கு பதினேழாவதுநாள உன்னைச்சேர்ந்தவர்களுடைய படையான பெரிதாயிருந்து பகைவாகளோடு அனயோனயம் சண்டைசெய்கிறது மிகுதியுள்ளளதாக இருக்கிறது பாரதத்¹ கௌரவாசு மிகுதியான யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியவாகளாய் நது யுத்தமுழையில சதருவான உன்னை எதிர்த்து நாசமடைந்ததாக இந்த அரசாசனமும் ஸருசூரியாகளும் பாண்டவர்களும் (பகைவாகள எவ்விதத்தினாலும்) அவமதிக்கமுடியாத உன்னைப் பின்பற்றிவந்து (சுதருவத்தினால்) நிலைபெற்றிருக்கிறார்கள் உன்னால் காக்கப்பட்டவர்களும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்யவாகளுமான பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் மாதவர்களாலும் காஞ்சாகளாலும் சைதர்களாலும் மாகதர்களாலும் பாரிஜாதர்களாலும் கேரளர்களுடனகூடிய தெனாடுவீரர்களாலும் சத்தருக்கூட்டங்களுக்கு நாசமான உண்டுபண்ணப்பட்டது 1 அப்பா! வெண்மையான குதிரைகையுடையவனும் வானரசுகொடியையுடையவனுமான பாண்டவர்களுக்கெதிரே வேறு எந்தடனிதன் யுத்தத்தில் கௌரவர்களை ஜயிக்கச்செய்து

1 'ராஜனே', 'யுத்தே' என்னும் சொற்கள் விடப்பட்டன.

ளவன? நீயோ தேவாகளுடனும் அஸுராகளுடனும் மனிதா
ளுடனும்சேராத முவுலகங்களையும்¹ யுத்தத்தில் ஜயிக்கச் சகதியுள
வன அவவாற்றிருக்க, கௌரவசேனையை ஜயிக்கச்சகதியுள்ளவ
னானபதில் ஸந்தேகம் என்ன? புருஷபரேஷ்டனே! இரதிரனுக்கு
ப்பானவனுயிருந்தாலும் உன்னைத்தவிர வேறு எந்தமனிதன் அரச
ன புகுத்ததனை ஜயிக்கச்சகதியுள்ளவன்? பாரத! தோஷமற்ற
னே² அவவாதே, உன்னால் காக்கப்பட்டிருக்கிற இரதப்பெரும்
டையை எல்லா அரசார்களும் கண்களால்பார்ப்பதற்கும் சகதியுள்ள
ர்களாகவிலை பாரத! அவவாதே, உன்னால் எப்பொழுதும் யுத்
தத்தில் ஈடுபடப்பட்டிருக்கிற தருஷ்டதபுமன்னாலும் சிசுநாயின
யும் (முறையே) துரோணரும் பீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டார்கள்
ாரத! இரதிரனுக்கு ஒப்பான பராக்ரமமுள்ளவர்களும் பரதா
ளுள் மஹாரதாளுமான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் யுத்தரங்கத்
ல் யுத்தத்தினால் ஜயிப்பதற்கு எவன் சகதியுள்ளவன்? புருஷ
ரேஷ்டனே! வீரர்களும் அஸ்திரங்களில் தோச்சியுடையவா
ளும் யுத்தத்தில் எல்லாரையும் திரும்பிவராமலிருக்கும்படி செய
னவர்களும் அக்ஷௌஹிணீசேனைக்குத் தலைவர்களாயிருப்பவா
ரும் கொடுந்தன்மையுள்ளவர்களும் ஒன்றுசேரத்திருப்பவர்களும் யுத்
தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவாளுமான சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்
மரையும் துரோணரையும் காணீனையும் கிருபரையும் துரோணபுகதி
ரையும்ஸோமதத்தகுமாரனையும் கருதவாமாவையும் விரதுராஜனான
யதரதனையும் மதரராஜனான சலயனையும் அரசனான தூயோதன
னையும் உன்னைத்தவிர வேறு எந்தமனிதன் இவ்வுலகத்தில் ஜயிக்க
ல்லமையுள்ளவன்? குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நன்கு
ளக்கப்பட்டு, அனேகம் படை வரிசைகள் அழிந்தன பறபலநாடு
ளிலிருந்துவந்த பொறுமையுள்ளவர்களும் உக்கிரமானவாளுமான
ஷத்திரியாளுடைய வரிசைகள் அழிந்தன பாரத! காசமீயர்கள்
ஸாதிகள் இவர்களின் கூட்டங்கள் நாசமடைந்தன பாரத! கீழ்
ாட்டுவீரர்கள் வாடதானர்கள் காவிகளான போஜர்கள் மற்றும்
ல்லா அரசர்கள் இவர்களின் கொழுப்புள்ள குதிரைகளுடனும்
ானைகளுடனாகுடின சேனையானது உன்னையும் பீமனையும் திரிதது
ரசமடைந்தது சத்தாருக்களைத் தவிரக்கச்செய்பவனே! தூயோ
தன்னரிமித்தமாகக் கௌரவாளுடன் (கூடினவாளுடனும்) மிக்க
காபங்கொண்டவாளுடனும் பரப்பையுள்ளவாளுடனும் யுத்தத்தில் ஸாமாத

¹ 'ஸமரே', என்னும் சொல் விடப்பட்டது

தியமுள்ளவாகளும் பலசாலிகளும் தண்டங்களைக் கையில்கொண்ட
களும் உக்கிரர்களும் பயங்கரமான செய்கையையுடையவர்களும்
இந்தத் துஷாரர்களும் யவனர்களும் கசாக்களும் தாரவாபிஸாராக்களும்
தரதர்களும் சகாக்களும் மாடர்களும் தங்கனாக்களும் ஆந்திரகாக்களும்
குளிந்தாக்களும் உக்கிரமான விக்ரமமுள்ள கிராதாக்களும் மிலேசு
களும் மலைநாட்டாக்களும் கடற்கரையினருக்கிலிருக்கிற தேசவா
களும் உன்னதத்தவிர வேறு ஒருவனாலும் யுத்தத்தில் ஐயிக்கப்பட
தகாதவர்கள் அடங்காததும் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிறதும் பெரி
மான தூயோதனனுடைய படைபைக் கண்டு நீ (உன சேனைக்
ரக்ஷகனாகாமற் போவாயாகில் எந்த மனிதன் கௌரவசேனை
எதிர்த்துச் செல்வான்? விபுவே! உன்னால் காக்கப்பட்டிருக்கின்ற
களும் கோபங்கொண்டவர்களும் பண்டவவீரர்களால் ஸரு
திரமபோலக் கொந்தளிக்கின்றதும் புழுதியிலுல நன்றாக மூடப்
பட்டிருக்கின்றதும் அந்தக் கௌரவசேனை பிளந்து நாசமடனை
பட்டது. மஹாபலசாலியும் மகத்தேசாதிபதியுமான ஜயதஸேன
யுத்தத்தில் அபிமனயுவினால் கொல்லப்பட்டான் இன்றோடு ஏழுந
கள் சென்றன பிறகு, பீமன், அந்த அரசனுடையசேனையிலுள்
பயங்கரமான செய்கைகளுடனகூடின பதினாயிரம் யானைகளைக் க
யுத்தத்தினால் கொன்றான் அவ்வாறே, நூற்றுக்கணக்கான ம
யானைகளும் ரதங்களும் பலத்தினால் அடக்கப்பட்டன பாண்ட
பாரதத! ஆதலால், இவ்வாறு மஹாபயங்கரமாக நடந்துவரு
யுத்தத்தில் பீமஸேனையும் உன்னையும் அணுகிக் கௌரவா
குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் கூடின
ளாக இவ்விடத்தினின்றும் மருதயுலோகத்தை அடைந்தார்க
குந்திபுத்திர! ஐயா! பாண்டவர்களால் அந்தப்படைமுகமான
அவ்வாறு நாசஞ்செய்யப்படவே, பீஷ்மா உக்கிரமான சரமாரிகளை
பிரயோகித்தார உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான அந்
பீஷ்மா சேந்தேசத்தது வீரர்களையும் காந்தேசத்தவீரர்களையும் ப
சாலார்களையும் கருசார்களையும் மச்சதேசத்தார்களையும் கேகயா
யும் அம்புகளால்முடி நாசஞ்செய்தார அவருடைய விலவீனிக்
விடுபட்டவைகளும் பிறருடைய தேகங்களைப் பிளக்கின்றவைகளு
ஸவாணமயமான கட்டுக்களுடனகூடியவைகளும் நேராகச்செல்ப
களும் பானங்களால் ஆகாசமானது நிறைக்கப்பட்டதாயிற்
அவா, ஒவ்வொரு கைக்குத்தினாலேயே, ஒன்றுசோந்திருப்பவாக்க
மிகக் பலசாலிகளுமான லக்ஷம் மனிதர்களையும் யானைகளை

ரானறு ஆயிரமாதங்களைபும் அழித்தனா அநதபபீஷமா குறற
 ளள ஒன்பதுகதிகளைவிட்டு யுத்தத்தில் பாணங்களைப் பிரயோகித்
 ர அநத அம்புகள பததாவதுகதிபுடன் சென்று குதிரைகளையும்
 னைகளையும் தோகையும கொன்றன உன்னுடைய படையைப்
 துநாள அழித்த பீஷமரால், ரதங்களுடைய நடுவிடங்களை குளைய
 க்கப்பட்டன, யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன
 ரசனே! பீஷமா, தெப்பமில்லாதவகை முழுகுகின்ற மரதனுள் தூ
 ராதனைக் கரைஏற்றிவிட விரும்பி, பததாவது நாளவந்தவுடனே,
 ராமான பராக்ஷமத்தை வெளியிட்டு யுத்தத்தில் ருத்திரருக்கும்
 ிணுவுக்கும் ஸம்மான தமதுரூபத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு
 ண்டவாக்குடைய படைகளில் பிரவேசித்து அரசார்களையும் சைத்
 களையும் பாஞ்சாலார்களையும் கேகயார்களையும் வதஞ்செய்துகொண்டு
 ங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நெருங்கியிருக்கிற
 ண்டவசேனையை நாசஞ்செய்தார வெம்புகின்ற சூரியன்போல்
 பவாறு யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் யுத்தத்தில் ஜயத்தினால்
 காசிக்கின்றவருமான அநதபபீஷமரை உத்தமமான ஆயுதங்களைக்
 யில்கொண்டவார்களான ஆயிரம்கோடிக்கணக்கான காலாட்களும்
 ரஞ்சயார்களும் அவ்வாறே மற அரசார்களும் பாபபதற்குச் சக்தி
 தவார்களாலாக பீஷமா அதிகமான எல்லாமுயற்சிபுடனும்
 ண்டவாக்களை எதிர்த்துச்சென்றார அநதப பீஷமரோ யுத்தத்தில்
 ரவராகவேயிருந்துகொண்டு பாண்டவார்களையும் ஸருஞ்சயாக்கி
 ஓடுமபடிசெய்து யுத்தத்தில் நிகரில்லாத வீரத்தன்மையை
 டைந்தார பெரிதான வீரத்தையுடையவரும் புருஷஸரேஷ்டரு
 ன அநதப பீஷமரைச் சிங்காடி உன்னால் காக்கப்பட்டவனாக எதிர
 ர்ப படிந்த கணுக்களுடன் கூடின அம்புகளால் வதம்செய்தான்.
 ராமஹரான அப்படிப்பட்ட இந்தப் பீஷமா, இந்திரனை எதிர்த்து
 ரதரண விபூர்த்துபோலப் புருஷஸரேஷ்டனான உன்னை எதிர்த்து
 றந்து சரதலபத்தில் படுதநிருக்கிறார மஹாரதரும் அநதகணுக்கு
 பானவரும் உகரூபியுமான துரோணா பகைவாபடையை ஐந்து
 ர அழித்து உடைக்கமுடியாத வயுஹத்தை ஏற்படுத்தி மஹாரதா
 ரக் கீழே வீழ்த்தி யுத்தத்தில் ஜயதரத்தைக்காடபாரற்றி 1 ராதரி
 தத்தில் பிரஜைகளை எதிர்த்தார வீரரும் பிரதாபசாலியுமான
 தப பாரதவாஜா யுத்தவீரர்களை அம்புகளால் எரித்து தருஷ்டத்
 னனை எதிர்த்து உத்தமமானகதியை அடைந்தார நீ யுத்தத்தில்

1 இரட்டித்தலால் 'உகர' என்னும் சொல்விடப்பட்டது

காணன முதலான ரதிகாக்களை இப்பொழுது தடுக்காமற் போயிருந்
யாகில் துரோணா யுத்தத்தில் நாசமடைந்திருக்கவேமாட்டார்
ஹஸனேரு தாராததராஷ்டிரனுடைய சேனை முழுவதும் தடுக்கி
டது? தனஞ்சய! அதனால், துரோணா யுத்தத்தில் பராஷத்
கொல்லப்பட்டார் பாரதத! ஜயதரதனுடைய வதத்தைப்பற்றி
ஹஸன செயப்பட்டதுபோன்ற காரியத்தை உன்னததவிர ப
னென்று சொல்பவன் எவன் யுத்தத்தில் செய்யச் சக்தியுள்ள
உனனால் அதிக பலமுள்ள அஸ்திரதேஜஸினால் பெருஞ்சேனை
தடுத்துச் சூரர்களான அரசார்களையும் கொன்று அரசனான ஸைந்த
கொல்லப்பட்டான் அரசர்கள் ஸைந்தராஜனுடைய வதத்தை
சரியமென்று எண்ணுகிறார்கள் அந்தச் செய்கை உன்னிடத்தினி
(உண்டாயிற்றென்பது) ஆச்சாயமென்று பாரதத! நீ மஹ
னனேரு? பாரதத! சந்தத்திரிய ஜாகியானது யுத்தத்தில் உ
எதிர்த்து ஒரேநாளில் நாசமடையுமானால் அது தருகத்தென்று
எண்ணுவேன் இவ்வாறு என்னுடைய எண்ணம் பாரதத!
மான அப்படிப்பட்ட இந்தத் தூயோதனனுடைய சேனையா
யுத்தத்தில் பெரும்பான்மையாக எல்லாச்சிறந்த பொருளும் ந
செய்யப்பட்டதாயிற்று அவ்வாறே, பீஷ்மதரோணாக்கள் கொ
பட்டார்கள் சித்தஅழிக்கப்பட்ட சிறந்த யுத்தவீரர்களால் நி
ததும் குதிரைகளும் தோகளும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டது
பாரதசேனையானது சூரியனாலும் சந்திரனாலும் நந்ததிரைகள்
விடுபட்டிருக்கின்ற ஆகாயம்போல விளங்குகிறது பாரதத!
கரமான வீக்கிரமமுள்ளவனே! இந்தச் சேனையானது தேவ
னுடைய பராக்ரீமங்களால் பெரிதான அஸுரப்படை அழிக்க
டதுபோல யுத்தத்தில் அழிக்கப்பட்டதனேரு? அந்தக் கொ
வீரர்களுள் மாண்டவர்களப்போக மிகுந்திருப்பவர்கள் தரோணபு
கருதவாமா, காணன், சலயன், கிருபா ஆகிய ஐந்து மஹாரதா
புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! அந்த ஐந்து மஹாரதாக்களையும் நீ
பொழுது கொன்று பகைவார்களழியப்பெற்றவனாகத் திகளுட
பட்டனங்களுடனுங் கூடின பூமியை அரசருக்கு அளிப்பாயாக
யம், ஜலம், பாதாளம், பாவதவள், பெருங்காடுகள் இவைகளு
கூடின பூமியை இப்பொழுது அளவுகடந்த வீரமுள்ளவரான ப
புருஷருக்கு கொடு முற்காலத்தில் தைத்யாக்களையும் தானவாக்கி
விஷ்ணு கொன்றதுபோலக் (கொளவாக்களைக்) கொன்று, அவ
திரனுக்குப் பூமியை அளித்ததுபோல இந்தப் பூமியை அரச

ஷ்டிரருக்குக் கொடுப்பாயாக விஷ்ணுவினால் அஸுரர்களால்
 ஸ்லபப்பட்டகாலத்தில் தேவதைகள் ஸந்தோஷமடைந்ததுபோல-
 னால் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்குந்நாத்தில் பாஞ்சாலா
 இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடையட்டும் செந்தாமரை
 போன்ற கண்களையுடையாய்! மனிதர்களுள் சிறந்தவரும்
 ராயருமான துரோணரைக் கௌரவிக்ஷின உனக்கு அபுவத
 ரவினிடத்திலும் ஆசாராய என்கிற கௌரவத்தினால் கிருபரிடத்
 தம் கருணையிருந்தாலும், மிக்க மரியாதைக்குரியவர்களான உன
 க்களையும் உன் தாயவழி உறவினர்களையும் பூஜிக்கின்ற நீ கருந
 ராவை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பாமலிருந்
 தும், மாதாவுக்கு ஸ்ஹோதரனும் மதராஜனுமான சலயனை
 தது நீ தையுள்ளவனாகக் கொல்ல விருப்பமற்றவனாயிருந்தா
 உன்னுடைய இந்தக் கராயங்களில் ஒருகராயமும் ஸல்காரிய
 இலலை நாமும் அனுமதி கொடுக்கிறோம் இந்தக் கராயங்களில்
 தோஷமும் இலலை புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! பாரதத்!
 டவர்களைப்பற்றிப் பாப்புத்தியுள்ளவனும் மிக்க அறப்பனுமான
 ககாணனைக் கூடையுள்ள பாணங்களால் இப்பொழுது வதஞ்
 தோஷமற்றவனே! தூயோதனன இரவில் புத்திரர்களுடன்
 பவளான உன் தாயாரை (அரக்குமாளிகையில்) எரிக்கும் விஷ்
 னிலும் சூதாட்டத்திலும் உங்கள்விஷயத்தில் பிரவிர்த்திதத்து
 னிய) அந்த எல்லாக் கராயங்களுக்கும் தூராதமாவான காணனை
 ணமெனப்பது நிச்சயம் பாரத! தூராதமாவான காணனை
 கெட்டபுத்தியுள்ளவனை தூயோதனை ஊக்கமுடிகிறுந்
 தத்தில் பெருமைபேசிக்கொள்கிறுந் அவனை இப்பொழுது
 ல அாஜுன! திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரனை தூயோத
 உங்கள் விஷயத்தில் செய்த கொடிய செய்கைகளெல்லாவற்
 தும் இப்பொழுது தூப்புத்தியுள்ளவனை காணனை மூலம்
 யோதனை எப்பொழுதும் காணனை ரக்ஷகனாக நினைக்கிறுந்நேர்?
 னால், என்னைக்கூடப் பராக்ஷிரமத்தினால் அடக்குவதற்கு
 ப்பமுள்ளவனாயிருக்கிறுந் காணனை எல்லாப்பாண்டவர்களையும்
 தத்தில் பாணங்களால் நாசஞ்செய்யப்போகிறுந்நென்று அரசா
 ம தூரியோதனைனுமாகிய இருவகையாருக்கும் எண்ணம் உறுதி
 இருக்கிறது சூரதீபுத்திர! தூயோதனை உன்னுடைய
 கதை அறிந்தவனாயிருந்தும் காணனைத் துணையாக்கக்கொண்டு உன்
 டு சண்டைசெய்ய விருப்புகிறுந் காணனை, 'மஹாயுத்தத்தில்

ஒன்றுசோதநிருக்கின்ற பாததாக்களையும் தாசாஹுனை வால் தேவனையும் நான் ஜயிப்பேன் ' என்று நித்தியம் பிதறறுகிறான். பஞ்சு! காணன் யுத்தத்தில் துள்ளுகிறான். அவனை இப்பொழுது வதஞ்செய சிறந்த பிரதாபசாலியான தூயோதனை காணனை ஆத மாகக்கொண்டு உங்களிடங்களில் பாவமான செய்கையை ஸபையி முன்பு நித்யம் செய்துவந்தான் மேலும், தாாததராஷ்டிராக பாததாக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாரதர்களான ஆறு சூர ளால் சூழப்பட்டவனும் சூரனும் பகைவர்களால் ஜயிக்கக்கூடாத னும் பெரிய அம்புகளால் வீரர்களான துரோணா, அஸ்வத்தாம கிருபா இவர்களை நடுங்கச்செய்கிறவனும் சேனைகளை அழிக்கின்ற னும் மஹாரதர்களை நன்றாக அடிக்கின்றவனும் மனிதர்களைபும் சூ ரைகளையும் யானைகளையும் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்புகிறவனு பானங்களால் பகைவர்களுடைய படையை எதிர்த்துக்கொண்டு வ கின்றவனும் ஸுபதராபுத்திரனுமான அபிமன்யுவைக் கண்டு யு தத்தில் பயந்த, யானைகள் வீரர்களை இழந்தவைகளாகவும் மஹார, கள ரதங்களை இழந்தவர்களாகவும் திசைகளில் ஒடினாசை குதிகை களை உயிரை இழந்தவைகளாகவும் காலாட்களை ஆயுதங்களை உயிரையும் இழந்தவர்களாகவும் செய்கின்றவனும் காலையின் தீம் போன்ற தோளையுடையவனும் கௌரவர்களுக்கும் விருஷனிகளு கும் கீரத்தியை உண்டுபண்ணுகின்றவனும் ஸுபதராத்தேவியி புதல்வனுமான அபிமன்யுவினவிஷயத்தில் செய்தது என்னுடை அவயவங்களை எரிக்கிறது மிகதிர! உன்னிடத்தில் ஸத்யமா சபதம் செய்கிறேன் மிக்ககொடிய மனமுள்ள பிரபுவான காண அப்பொழுது இருந்திருப்பானாகில் கொல்லப்பட்டிருப்பான யுத்த தில் அபிமன்யுவினுடைய முன்னிலையில் காணன் நிறக்கசக்தியற்ற னன்றோ? காணன் ஸுபதராபுத்திரனுடைய பாணங்களால் பிசு கப்படும் பிரஜைஞயற்றும் ரகத்ததினால் நனைக்கப்படும் பெ மூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் கோபத்தினால் நன்றா ஜவலித்ததுகொட மும் பாணங்களால் பீடிக்கப்படும் திரும்பி ஓடுபவனான பாச அநதக்காணன் யுத்தத்தில் ஆயுதவீழ்ச்சிகளால் உண்டுபண்ண பட்ட 1 களைபடையுடையவனாகவும் உதலாஹத்தை இழந்தவனாகவும் ஓடுவதில் ஊக்கமுள்ளவனாகவும் தையததை இழந்து மனத்தளர் உடையவனாகவும் நின்றான் பாதத! அநதக்காணன் அபிமன்யு னுடைய மஹாயுத்தத்தில் தூயோதனைப போக்களத்தில் கண்

கடி வெட்கமடைந்தவனாகி அந்த யுத்தங்களத்தினின்றும் வில-
 செல்லவில்லை! அவன் துரோணரைக்கண்டு அபிமனயுவினுடைய
 பாபாயத்தை வினவினான் துரோணருடைய கொடிய வசனத்
 துக்கேட்டு, பிறகு, வில்லை அறுத்தான் பிறகு, அந்தக் காணொலி
 மனயுவின ஆயுதம் அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, ஐந்து மஹாரதா
 ம, 'வருசனையில் பண்டிதனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும்
 த அட்டஹாஸத்துடன் கூடியவனுமான அந்தக்காணனும், அரசு
 தூயோதனனும் அவனைச் சரமாரிகளால் (பரலோகத்துக்கு)
 பிப்பினார்கள் காணன், ஸபையில் பாண்டவர்களும் கௌரவா
 ம பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே (அவர்களுக்கு) முன்னிலை
 திருளபதியைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள்
 துவிட்டார்கள், சாஸவதமான நரகத்தை அடைந்தாவிட்டார்
 பருத்த நிதம்பங்கையுடையவனே! மெதுவாகப் பேசுகிற
 ர! வேறு பாததாவை வரித்துக்கொள் தாலியாயிருக்கிற இப்
 பட்ட நீ திருத்தராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில் பிரவேசிப
 ராக இமைமயிரகள் கோணலாயிருக்கும் கண்களையுடைய
 ர! உனக்குப் பதிகள் இல்லை கிருஷ்ணையே! எவ்விதத்தினு
 பாண்டவர்கள் உனக்கு (நாதங்கள்) ஆகப்போகிறதில்லை.
 ரசாவி! நீ அடிமையின் மனைவி மங்களகரியே! நீ ஸவயமே
 மையாயுமிருக்கறாய் இப்பொழுது தூயோதனராஜன் பூய்யில்
 ஈனாக எண்ணப்பட்டான் எல்லா அரசார்களும் இவனுடைய
 கசேஷமத்தைப் பாரக்கின்றார்கள் கலயாணி! இப்பொழுது
 பாண்டவர்கள், தாராததராஷ்டிரனுடைய தேஜஸினால், ஸமமாக
 தாரத்துக்கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பாரக்கின்றார்கள் (ஆதலால்)
 கள் எள்ளுப்பதாகளையெனப்பது வெளிப்படை, நரகத்திலும்
 முதத்தபட்டுவிட்டார்கள் வேலைக்காரர்கள்போலக் கௌரவ
 னை, ஸதோத்திரம் செய்யப்போகிறார்கள்' என்று குருரமான
 தத்தை உரைத்தான் தனஞ்சய! பாபத்தில் மனமுள்ளவனும்
 வாறே அதிக செட்டபுத்தியையுடையவனும் பாவிபுமான கா
 நீ பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாவமான வசனத்தை
 ரத்தான் பொன்னால் சித்திரிக்கப்பட்டவைகளும் சாண்ககல
 திட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் இந்தக்காணனுடைய
 ரை நாசஞ்செய்துகொண்டு இந்தப்பாவிபுனுடைய அந்த வாக்கி
 ரத்த தணிக்கப்போகின்றன யுத்தத்தில் இப்பொழுது உன்
 விழுங்கப்பட்டிருக்கிற காணனை, ஸவாககத்தினின்றும் சீழே

இறங்குவதில் முயற்சியுள்ளவனாக ஸவாககவாயிலை அடைந்திருக்க
ஒருவனைப்போலக் கௌரவாகள் பராக்கடும் கௌரவயுத்தவீ
கள் இப்பொழுது உன்னுடையவீரத்தை யுத்தத்தில் பராக்கட்டு
பார்த்த¹ ஸுதபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, உன்னை மஹா
னாக அறியட்டும் ஐயா² இப்பொழுது³ காகங்களுடைய கூட்ட
ளும்⁴ வாயலங்களும் கழுத்களும் நரிகளும் ஸுதபுத்திரனுடை
அவயவங்களை இழக்கட்டும் இப்பொழுது உன்னுடையயுத்தத்தில்அடி
துதள்ளப்பட்டவனும்கொல்லப்பட்டவனுமான காணனை கௌர
களுக்கூச சோகத்தையும் பாண்டவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையும்
உண்டுபண்ணட்டும் விருதரனுடையவதமானபிறகு, எல்லாததே
களும் இரத்திரனைப்புகழ்ந்ததுபோல இப்பொழுது பாண்டவர்களே
சோனது பாஞ்சாலர்கள் உன்னைப்⁵ புகழட்டும் பார்த்த¹ இப்ப
ழுது காணனை யுத்தத்தில் கொன்று உத்தமமான கீர்த்தியைப்பெ
றுச சோகத்தையும் ஜ்வரத்தையும் விட்டவனும் பந்துகளாலபுகழ்
பட்டவனும் ஆகக்கடவாய பிரபுவான விஷ்ணு நரஸிம்மசரீரத்தை
எடுத்துத் திதிபுத்திரனும் மஹாஸூரனுமான ஹிரண்யகசிபுவை
கொன்றதுபோல, நீயும் கோரமான மஹாசரீரத்தை எடுத்து யுத்
தில் ராதாபுத்திரனைக்கொல் மிகக் தோளவலியமைந்தவனே! உ
னைச்சோந்தவர்களைப் பயத்தினின்று காப்பாயாக 'ஆ! ஆ!' என
அலறுபவனும் எளிமைபுற்றவனும் வியஸனமுற்றவனும் உன்
டைய அம்புகளால் பீடிகப்பட்டவனும் பூமியில்விழுக்கின்றவனுமா
காணனை அரசர்கள்⁶ பராக்கட்டும் தன்னுடைய ரகத்தின் மூ
கினவனும் பூமியில் விழுந்தகிடப்பவனும் புரட்டி அடித்த
தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களையுடையவனுமான காணனை இப்பொழு
பந்துகள் பராக்கட்டும் இப்பொழுது காண்டவத்தினால் பிரதே
கிக்கப்பட்ட பாண்டுகளால் (அடிகப்பட்ட) பெரிதான அந்தக்க
மானது ஆகாயத்தினின்று சந்திரன்கிதறுவதுபோல ரத்தினம்
யில் கிதறட்டும் மஹாவேகமுள்ளவைகளாக வந்துவிழுகின்ற
த்தக் காணனுடையபாண்டுகள் இப்பொழுது உன்னுடைய பாண்ட
ளால் விரைவாக முனை அறுக்கப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் கித
ட்டும் பரதார்களுக்கிரந்தவனே! உன்னால் இப்பொழுது அந்தக்க
னுடையவீகரமமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டபிறகு, எல்லா அரச
களும், திருமபி ஓடுகின்றவர்களும் உயிரைஇழந்தவர்களும் ஆ

1, 2 காகத்தின் வகைகள்

3 வேறுபாடும்

4 'காணம்' எனவும் சொல் இரட்டித்தலால் விடப்பட்டது

5 வேறுபாடும்

ம. காணான அவவாறு காலஞ்சென்றபிறகு, எல்லாஉலகங்களிலு
ள்ள விலலாளிகளுள்ளும் அநதக்காணனைச் சிறந்தவனென்று
ணனுக்கின்ற கௌரவாகளும் திசைகளைநோக்கிச் செல்லடும்.
ருதராஷ்டிரகுமாரனான அநதததுரியோதனனும் இப்பொழுது
பத்தினுல பெருமபடையை இழந்து பயத்தினுல மனநிலை தவறி
வனாகித் தன வீட்டைநோக்கி ஓட்டும் அவவாதே, ஜனங்களுக்கு
தனும் பூமிக்கு நாதனுமான தருதராஷ்டிரன், காணான நாசஞ்செய
பட்டதைக்கேட்டு இப்பொழுது சக்ஷணத்தில் பரஜனஞ்சைய
ழந்து பூமியில் விழட்டும் பாரதத்! எல்லா யுத்தவீரர்களும் இப்
பொழுது உன்னுடைய பராக்ஷிரமத்தை அறியட்டும் பாரதத்! பர
களுள் சிறந்தவனே! ஸபையினமத்தியில் உனவிஷயத்தில் தூர்
பாதனன உரைத்த கடுஞ்சொற்களையும் கெட்டஎண்ணமுள்ள அவன
னவிஷயத்தில்செய்த வேறுபாவுச்செயல்களையும் உன்னுடைய சரங்
ர இப்பொழுது நாசஞ்செய்யட்டும் பகைவார்களைத் தவிர்த்துச் செய
வனே! காஜிக்கின்றவனும் அளவற்ற ஆண்மையுள்ளவனுமான
நத சததுருவை யுத்தத்தில்கொன்று கிருஷ்ணையினுடைய கிலே
த்தைத் தணி புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! இப்பொழுது எல்லாப்
கத்திலும் உன்னுடையபாணங்களால் அடக்கப்பட்ட காணான
னை எல்லாவிலலாளிகளுள்ளும் சிறந்தவனாக எண்ணட்டும்.
ரதத்! இப்பொழுது காணான யுத்தத்தில் காண்டவத்தினின்ற
வளிப்பட்டவைகளும் மேனியில் பாபநதிருப்பவைகளுமான
னங்களை முள்ளம்மன்றியானது முடக்கித் தரிப்பதுபோல ஏற
க்கொள்ளட்டும் வீர! ஒருவனாக எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும்
நதேதாறும் நாசஞ்செய்துகொண்டு பாஞ்சால ரதிகாக்குடைய
ட்டத்தில் காலன்போல ஸஞ்சரிக் கிற காணனை அடைந்து மஹா
ராகள எவ்வாறு ஓடுவார்கள்? சினேகிதர்களிடத்து மிக்க அன
ளவனே! எப்பொழுதும் ஸநதேதாஷ்டமுள்ளவர்களும் பகைவார்களை
டக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான பாஞ்சாலர்கள் காணனிடத்தி
ன்று பயந்து திருமபாமவிருப்பார்களாகில, அவர்கள் யுத்தத்தில்
வவாறாக அஸ்திரங்களால் ஜவலிக்கின்றவரும் எல்லா விலலாளிக
ள்ளும் சூரராயிருப்பவரும் (சததுருக்களை) எரிக்கின்றவரும்
ராயத்தினுல) மிக்கமேனமைபெற்றவரும் (ஒருவராலும்) அவமதி
தகாதவரும் சததுருவுமான அநதத் துரோணரைக்கூட மித்திர
யத்துக்காக எதிர்த்து விரைவாகப்போபுரிந்து ஜயிப்பதற்குச்
சதியுள்ளவர்களாவார்கள் நெருப்பானது விட்டிழப்புகளுடைய

உயிரை வாங்குவதுபோலச் சூரனாகாணன், எதிர்த்துவருகின்ற
 களும் பலசாலிகளுமான அந்தப் பாஞ்சாலர்களுடைய உயிரகளை அ
 களால் வாங்கினை இதோ பாஞ்சாலர்கள் ஒடுகிறார்கள், நிக்
 மாகப் போவீரர்களால் துரத்தியடிக்கப்படுகின்றார்கள் ப
 களில் சிறந்தவனே! காணாலை அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கி
 களைப் பார, பார மிக்கபாருபலமுள்ளவனே! நன்றாகவிருத்திய
 கின்றவாகளும் மித்திரானுகூக உயிரைவிடுகின்றவாகளுமான
 தச் சூரர்களை நெருப்புகொப்பான காணனுடைய அஸ்திரத்தினி
 மீட்சியடையச்செய எவனை அடுத்தப் பெரியசேனையானது
 ஆற்றலால் விளங்குகிறதோ அந்தக் காணனால் ரிஷிஸ்ரேஷ்ட
 பராகவராமரிடத்தினின்று அப்பொழுது அடையப்பட்டதும்
 லாச சேனைகளையும் தவிக்ஞ்செய்கின்றதும் கோரருபமுள்ள
 பயங்கரமானதுமான அஸ்திரத்தினுடைய கொடிய உருவமால்
 வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது பிரபுவே! யுத்தத்தில் காணான்
 விலலினின்று விடுபடுகின்ற - இந்தப்பாணங்கள் ஒளியினால் சத
 ஜனங்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்றன ஐ
 மஹாதமாககளாலும் எவ்விதத்தினாலும் தடுக்கமுடியாததான க
 னுடைய அஸ்திரத்தை யுத்தத்தில் அடைந்து இந்தப் பாஞ்ச
 கள் சமூலுகின்றார்கள், வேகமாக ஓடவும் ஒடுகின்றார்கள் கால
 ஜயித்தவனும் உறுதியானகோபமுள்ளவனுமான இந்தப் பி
 நான்கு பக்கத்திலும் ஸருஞ்சயர்களால் சூழப்பட்டவனாகக் கூ
 யுள்ள பாணங்களால் பீடிக்கப்படுகிறான் பாரத! மருதயுவானகா
 உபேகைப்பண்ணப்படுவானாகில், ரோகமானது தேகத்தை அ
 பதுபோலப் பாஞ்சாலர்களைபும் ஸருஞ்சயர்களையும் பாண்டவா
 யும் எரிப்பான யுதிஷ்டிரனுடைய சேனையில் ராதேயனை எதிர
 சேனம்முள்ளவனாக வீட்டுக்குத் திரும்பிவரக்கூடிய யுத்தவி
 உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவனையும் நான் காணவில்லை பரதாசு
 சிறந்தவனே! பாரத! அப்படிப்பட்ட காணனைக் கூர்மையு
 பாணங்களால் நீ இப்பொழுது கொண்டு, (உனனால்) செய்யப்பட
 பிரதிஜைஞயை நிறைவேற்றிக் கீர்த்தியை அடைவாயாக நீ உ
 வோ அரசர்களுடன் காணனை யுத்தத்தில் ஜயிக்கச்சகதியுள்ளவ
 யுத்தஞ் செய்பவர்களுள் சிறந்தவனே! வேறு ஒருவனும் யுத்
 தில் ஜயிக்கச் சகதியுள்ளவனாகான இது ஸத்யமென்று உ
 ருச சொல்லுகிறேன் பாரத! நமோததம்! இந்தப் பெரிய
 யத்தைச்செய்து - மஹாரதனான் - காணனைக்கொண்டு கிருதா

வும் கருதிய பயனை அடைந்தவனாகவும் ஸுகியாகவும் இருப்பா
க’ என்று சொன்னார்

எழுபத்தேட்டாவது அதயாயம்

(அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனிடம் கர்ணனுடைய வதந்திப்பின்பின்
நோக்கி கூடியவற்றைக் கூறி அவனுடைய வதந்தைப்
பிரகீஜ்ஞை செய்தது)

பாரதரே! அந்த அர்ஜுனன் கேசவனுடைய வசனத்தைக்
கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற சோகம் நீங்கி மிகமனக்கணிப்புள்ளவனா
யிற்று, நாணகயிறறைத்ததுடைத்து விரைவாகக் காண்டவ
னாகிற விலலை உதறிக காணனுடைய நாசத்தின்பொருட்க
ளில் தரித்துக் கேசவரைப்பார்த்து உரைக்கலானான் ‘கோவிந
தரே! சென்றதையும் நிகழ்வதையும் வருவதையும் படைப்பவரான
வான் பிரஸன்னராயிருக்கப்பெற்ற எனக்கு நாதரான உமமால்
யம் நிச்சயமே மாதவரே! உம்மைத் துணையாகக்கொண்ட நான்
நீர் துணைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற முவுலகங்களையும் பரலோகத்தை அடை
ப்பேன் மஹாயுத்தத்தில் காணனைக்கொல்லவில் யாது ஸம்சயம்?
நாததனரே! பாஞ்சாலாளுடைய சேனை ஒடுவதைப் பாரக்
கின்ற காணன் யுத்தத்தில் பயமற்றவனபோல ஸஞ்சரிப்பதையும்
பாக்கிறேன் விருஷணிகுலத்தில் உத்தித்தவரே! இரதிராஜை பெரிய
பிராயுதம் விடப்பட்டதுபோல நான்குபக்கத்திலும் ஜவலிக்கின்ற
பாக்கவாஸதிரமானது காணனால் விடப்பட்டதையும் பாக்கிறேன்
ஸுதேவரே! இந்தக் காணனுடன் யுத்தத்தில் என்னால் செய்யப்
படுவதையன்றோ பூமியுள்ளவரையில் எல்லாப்பிராணிகளும் சொல்
ப்போகின்றன மாதவரே! இப்பொழுது காண்டவத்தினின்று
பட்டபடுகின்றவைகளும் பக்கவரைக் கொல்லுகின்றவைகளும் என்
னுடைய கையினால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளும் என்
னுடைய விகாணமென்னும் அம்புகள் காணனை மருதபுகை அடையும்
புயல் செய்யப்போகின்றன அரசனான தருதராஷ்டிரன் எந்தப்புத்தி
யால் ராஜ்யத்துக்குத் தகைதவனான தூயோதனனை ராஜ்யத்தில்
பிடிக்கொரு செயவித்ததானோ அந்தத் தனது புத்தியை இப்பொழுது
தழுவதுகொள்ளப் போகிறான் மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! தருத்
ராஷ்டிரன் இப்பொழுது அரசாட்சியினின்றும் ஸுகத்தினின்றும்
மலாயத்தினின்றும் ராஜ்யத்தினின்றும் பட்டணத்தினின்றும் அவ

வாதே புத்திராகரிடத்தினின்றும் விடுபடப்போகிறான் கே
தரே ! எவன நற்குணமுள்ளவனென்கூடுக குணமில்லாதவனைத் த
னாகச் செய்கிறானே அவன சீக்கிரமாக நாசம் வரும்போது ந
காலம் துக்கிக்கிறான் பகைவார்களுடைய காவத்தை அழிப்பவ
ஜனாததனரே ! புஷ்பத்தைக்கண்டு பழத்தில் பேராவலுள்ள
னான ஒரு மனிதன் பெரிய மாந்தோபபை வெட்டிப் பலாச்சிறு
களைத் தண்ணீர் வார்த்து வளர்ப்பதில் புத்தியைச்செலுத்திப் பி
பழத்தைக்கண்டு எவ்வாறு துக்கப்படுவனோ அவ்வாதே புஷ்பத்
கண்டு பேராவலுற்ற தந்தராவ்ஷ்டிரனுக்கு இரதப் பலத்தைக்க
அதிகமான துக்கம் உண்டாகப்போகிறது ஸூதபுத்திரன் கொ
பட்டால், பிரபுவான திருதராஷ்டிரன் இப்பொழுது ஆசையை
தவளுவான் இப்பொழுது காணான் கொல்லப்படுவானாகில் து
தன்ன ராஜ்யத்தினின்றும் தன் உயிரினின்றும் ஆசையை இழ
னாவான் ஸத்யமாக உமக்குச்சொல்லுகிறேன் இப்பொழுது என்
பாணங்களால் காணான் துண்டுதுண்டாகச் செய்யப்பட்டதைக்க
ஜனேஸ்வரனான திருதராஷ்டிரன் ஸமாதானத்தைப்பற்றிய
முடைய வாக்கியங்களை நினைக்கடமும் கேசவரே ! இப்பொழுது
தச் சகுனி அம்புகளைச் சூதாட்டமாகவும் காண்டவத்தைப் பாச்
யாகவும் என்றத்ததைக் காய்களை வைக்கும் பலகையாகவும் அந்
டும் கோவிந்தரே ! இப்பொழுது நான் கூமைபுள்ள பாணங்க
காணனைக்கொன்று குருதியின்புதலவரான யுதிஷ்டிரராஜருடைய
மான தூக்கமில்லாமையைப் போக்கப்போகிறேன் இப்பொ
அரசரான குருதிபுத்திரா எனனால் ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்ப
வுடனே, மிக்கமனக்களிப்புற்றவராகவும் பரீதியுள்ளவராகவும் ந
காலம் ஸூகத்தை அடைப்பபோகிறா கேசவரே ! இப்பொழுது
ணனை உயிரினின்று நழுவும்படி செய்யக்கூடியதும் (பகைவா
திருப்பியடிக்கமுடியாததும் ஒப்பற்றதுமான ஓர் அம்பை இரத
தத்தில் பிரயோகிக்கப்போகிறேன் மதுஸூதனரே ! என்னைக்
லும் விஷயத்தில் 'பலகுனனை நான் கொல்லும்வரையில் என்
கால்களையும் கழுவுவதில்லை' என்று விரதம் பூண்டவனும் துரா
வும் பாண்டியுமான காணனுடைய விரதத்தைப் பொய்யாகச்செ
படிந்தகணுக்களுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தை ரத்
னின்று கீழே தள்ளப்போகிறேன் எவன் பூமியில் வேறு
மனிதனை யுத்தத்தில் ஸமாததனைன்று ஒப்புக்கொள்ளுகிற
லையோ அந்தக் காணனுடைய இரதத்ததை இப்பொழுது

ககப்போகிறது ஸுதபுத்திரனுன காணன தன குணங்களைப்
 நனதுகொண்டு திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்மதத்தினமேல
 ராளபதியை நோக்கி), 'கிருஷ்ணையே! நீ கணவாகளை இழந
 ராயிருக்கிறாய்' என்று சொல்லிய வசனத்தை என்னுடைய
 மம்புள்ள பாணங்கள் பொய்யாகச்செய்யப்போகின்றன (என்னு
 ப பாணங்கள்) கோபங்கொண்ட ஸாப்பங்கள்போல அநதக்காண
 டய உதிரத்தைக் குடிக்கப்போகின்றன கைத்தோச்சியுள்ள
 னுல விடப்பட்டவைகளும் மின்னலொளிபோன்ற ஒளிபொருந
 வைகளும் காணமவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளுமான நாரா
 ள காணனுக்கு உததம்மான கதியைக் கொடுக்கப்போகின்றன
 தயன பாண்டவர்களை நிரத்தித்துக்கொண்டு பாஞ்சாலியைப்பற்றி
 பயின் நடுவில் சொல்லிய கடுஞ்சொற்களை (நினைத்து) இப
 முது தாபத்தை அடைவான் 'கிருஷ்ணையே! இநதப்பாண்ட
 ள எள்ளுப்பதாகள், வீரயமில்லாதவர்கள், ஆணமையை இழநத
 ள' என்றும் 'நான் உங்களைப் பாண்டவாசுரிடத்திலிருந்து உண
 ரப் பத்தினின்று காககப்போகிறேன்' என்றும் சொன்னுன
 ரத்! நான் இப்பொழுது புத்திராகளுடன்கூடின பாண்டவாசுரினை
 னோடும் கொல்லப்போகிறேன்' என்று அவன் சொல்லிய வச
 தை என்னுடைய கூரியபாணங்கள் ஸூரயபுத்திரனும் ஸுதபுத்
 திரனும் துராத்மாவுமான அவனைக்கொன்று பொய்யாகச் செய்யப
 கின்றன மதுஸுதனரே! எவனுடைய வீரயத்தை ஆதாரமாகக்
 ண்டு தூயோதனன் (அகங்காரத்தினுல) மிகுநத மனத்தை
 டயவனுயிருக்கிறானே அநதக்காணனை இப்பொழுது நான் யுத்தத்
 கொல்லப்போகிறேன் காணன் இப்பொழுது கொல்லப்படுவ
 ல் அரசனுடன்கூடின தாராத்மராஷ்டிரர்கள் ஸம்மதத்தைக்கண்ட
 கங்கள் பயப்படுவதுபோலப் பயநது திசைகளை நோக்கி ஓடிவிடு
 கள் இப்பொழுது புத்திராகளோடும் நண்பர்களோடும் காணன்
 னுல யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டால் தூயோதனராஜன் பூமியைப்
 கமாட்டான் அதிகப்பொருமையுள்ளவனுன் தூயோதனன்,
 பொழுது, காணன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு என்னை யுத்தத்தில்
 லாவில்லாளிகளுள்ளும் சிறநதவனாக எண்ணாட்டும் தூயோத
 ர புத்திராகளோடும் பெளத்திராகளோடும் மந்திரிகளோடும்
 ஹருததுக்களோடும் கூட மனோரதங்களை இழநதவனும் பிதாவி
 டய ராஜயத்தில் ஆசையற்றவனும் ஆதாரமில்லாதவனுமாவான்
 பொழுது அரசரான் தாமப்புத்திரா பகைவர்கள் கொல்லப்பெற்றவ

ராவா இப்பொழுது தூயோதனன், விளங்குகின்ற செல்வதன்
யும் ராஜ்யத்தையும் இழக்கப்போகிறான் மாதவரே! விகாதத்
குமாரனான காணாமும் பிஷ்மரும் துரோணரும் யுத்தத்தில் வெ
ல்பட்ட பிறகு எந்தச் சேனையானது பிரவேசித்தது (அரசனை) ¹ வ
விககுமோ அந்தச் சேனையானது பயமடைந்துவிட்டது தாமர
னுடைய புதல்வரான யுதிஷ்டிரரை நண்பர்களும் முன் அறிய
பட்டவர்களான பிராமமணிகளும் இன்றுமுதல் அரசராக என்
ஆனந்தமடையட்டும் இன்று சூரியகுமாரனான காணன் என
கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுப் படகவாதிய முழக்கத்தே
தேவதாஸதானபூஜையை (ஜனங்கள்) செய்யட்டும் கோவிந்தரே! மி
பூஜபலமுள்ளவரே! இப்பொழுது காணன் கொல்லப்பட்டால் ஜ
கள் நெடுநாளாகச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிற தேவதைகளுடை
ஆராதனத்தை விதிப்படி செய்யட்டும் ஹருஷ்கேசரே! து
பொழுது இந்த மனோரதமானது நிறைவேறினவுடன், மாதாவா
சூரத்தேவியும் தரௌபதியும் விரைவுடன் ஒருவரையொரு
கட்டிக்கொள்ளட்டும் மாதவரே! இப்பொழுது காணன் கொல்
படுவானாகில் குளிராத கண்ணால் நீர்பாரும், பாண்டவர்களுள் பூ
தவரான யுதிஷ்டிரரும் பூஜ்யனான விருகோதரனும் பாக்கட்டு
நான் பெரியோர்களை அபிவாதனஞ்செய்து இளையவர்களால் அபிவ
னஞ்செய்யப்பெற்று இருக்கையாலும் ஆலீங்கனம்செய்து பெ
கீர்த்தியை அடையப்போகிறேன் வாஸுதேவரே! இப்பொழு
காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், தேவர்கள் அராஜனைப் புகழ்ந்
கொண்டு ஸவாககத்தை அடையட்டும் தவததையே பொரு
கக்கொண்ட மஹரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து ஸந்தோஷமுள்ளவ
ளாகச் செல்லட்டும் கிருஷ்ணரே! இரண்டு ரதிகார்களுக்கு நோ
தவைரதமென்னும் சண்டையில் ஸவயஸாசியான என்னால் கொல்
பட்ட காணனைப் பார்த்து இப்பொழுது மூவுலகங்களும் என்
டைய ஆணமையை அறியட்டும் மாதவரே! இன்று நா
விலலாளிகளுக்கும் ரதத்துக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் காண்டவமெ
கிற விலலுக்கும் கடனைத்தீர்த்தவனாகப் போகிறேன் வாஸுதே
ரே! இரதிரன் சம்பரனைக் கொன்றதுபோல யுத்தத்தில் காணனை
கொன்று பதின்மூன்று வருஷகாலமாகச் சோதன வைக்கப்பட்டிரு
கிற பெருந்தகத்தை விலக்கப்போகிறேன் இன்று யுத்தத்தில்
ணை கொல்லப்பட்டால், யுத்தத்தில் மித்திரகாரயத்தில் விருப்பமு

றாரதர்களான ஸோமகாகள மேற்கொண்ட நற்காரியம் நிறை
 நினவாகளாக ஸந்தோஷமடையடும் மாதவரே! இப்பொழுது
 நயக்கருப பிரீதியுண்டாகும் விதத்தை நான் அறியேன் நான்
 தத்தில் காண்கையும் வெற்றியினால் மேம்பட்டவர்களான அவ
 டைய புத்திரர்களையும் கொண்டு பீமனுக்கும் ஸாதயக்கிற்கும் நகுல
 நதேவர்களுக்கும் வீரனான தருஷ்டதபுமன்னுக்கும் சிகண்டிக
 பிரீதியைச் செய்யப்போகிறேன் விருஷணிகுலத்தில் உதித்த
 ர! ஏகாந்தத்தில் தாமராஜருக்கு (காணவத்) சபதத்தைப் பிரதிஜ
 நசெய்தபடி, காண்கை மஹாபுத்தத்தில் கொண்டு இப்பொழுது
 னுளியாகாமலிருக்கும் தன்மையை அடையப்போகிறேன் கோப
 ாளவனும் கௌரவர்களோடு யுத்தஞ்செய்கின்றவனும் ஸூதபுத்
 னைக கொல்லுகின்றவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் (எல்லோ
) இன்று பராக்கடும் நான் இப்பொழுது சததுருக்களில் சிறந
 னான ஸூதபுத்திரனைக் கொல்லுகின்றேனென்று மறுபடியும்
 புகழ்ச்சியை உமக்கு முன்னிலையில் சொல்வேன் உலகத்தில்
 வாவேதத்தில் எனக்கு நிகரானவன் எவன் இருக்கிறான்? பராக்கிர
 திலாவது எனக்கு எவன் நிகராவன்? பொறுமையில் எனக்கு ஸம
 மனிதன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? கருணையில் எனக்கு ஒப
 மனிதன் வேறு எவன் இருக்கிறான்? சிறந்த விலையுடையவ
 ன் நான் எனனுடைய தோளவலிமையினால் தேவர்களையும் அஸு
 ரர்களையும் ஒன்று சேர்த்திருக்கின்ற எல்லாப்பிராணிகளையும் அவ
 மனமடையுமபடி செய்வேன் சிறந்தவீரர்களுடைய வல்லமையைக்
 டியும் எனனுடைய வல்லமையே மேலானதென்று தெரிந்து
 ாளாரும் அப்படிப்பட்ட நான் ஒருவனாகவே எல்லாக் கௌரவா
 ரும் பாஹலிகர்களையும் விரைவாக எதிர்த்து, பனிக்காலங்கழிந்த
 கு உலாந்த காட்டை அடைந்த நெருப்பு எரிப்பதுபோலக் காண்ட
 தினால் (விடப்படும்) பாண்டகளுடைய ஜவாலையினால் பலாத்கார
 க விரைவில் எரிப்பேன் எனனுடைய இந்த இருக்கைகளும் அம்புக
 ல கீறப்பட்டிருக்கின்றன விலலும் யுத்தத்தில் பாண்டகளுடன்
 யதாகவும் வளைக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கிறது இந்த இருகால்களும்
 ரேகைகளுடனும் தவஜ்ரேகைகளுடனும் கடியவைகளாக இருக்
 றதன் யுத்தத்தை அடைந்திருக்கின்ற என்னைப்போன்றவனை
 ராகள்) 1 ஜயிக்கமாட்டார்கள்' என்றான்" என்று கூறினான்

எழுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(தீவந்தவ யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், “அப்பா! பாண்டவர்களுக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்களுக்கும் என்னேசசோந்தவர்களுக்கும் நிலைகாண முடியாததும் மயபயங்கரமுமான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டத தனஞ்சயனும் காணாமல் யுத்தத்துக்காகச் சென்றபிறகு, அந்த யுத்தங்களதில் அந்த யுத்த எவ்வாறு நடந்தது?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“பெரியதவஜகளுள்ளவையும் நன்கு எதிர்த்தவையும் பேரூடைய சபதங்களால் அதிக ஒலியுள்ளவையும் ரணகளத்தில் நின்றிருக்கின்றவையுமான அவர்களுடைய சேனைகள் மழைக்காலத் துறைநிலை தள்ளப்பட்ட மேகங்களபோலக் காஜித்தன பெயாணிகளாகிற மேகங்களால் சூழப்பட்டதும் அஸ்திரங்களாகிற ஜதோடு கூடியதும் நான்குவித வாதயங்களுடைய சபதங்களுடைய சகசரங்களுடைய நுனியினின்று உண்டாகிற சத்தத்துடனும் தவனியுடனும் கூடியதும் தங்கத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிற தங்களாகிற மின்னல்களுடன் கூடியதும் அம்புகளும் கத்திகளும் நாராசங்களும் மஹாஸ்திரங்களுமாகிற தாரைகளுடன் கூடிய மயங்கரமான வேகமுள்ளதும் இரத்தவெள்ளத்தைப் பெருக்கக் கின்றதும் கத்திகளால் நிரம்பியதும் சுத்தநிரியாக்களுடைய உயிர் நாசஞ்செய்வதும் காலந்தவறி உண்டானதும் குருமாயிருக்கின்ற மான அந்தக்கெடுதலான மழையானது ஜனங்களுக்குக் கலக்கத் துண்டிப்பண்ணுகிறதாகியது அனேக ரதிகாக்கள் ஒன்று சோந்த ரதிகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனுக்கு) மரணத்தை உண்டுபண்ணுகள் அவவாறே, ஒரு ரதிகை ஒரு ரதிகையும சிறந்த அரே ரதிகாகளையும் நாசஞ்செய்தான ஒரு ரதிகை ஸாரதியோடும் குதிகளோடும் கூடின ஒருரதிகை யமனுக்கு வசப்பட்டவனாகத் தான ஒருவன் ஒருயாணையினால் அனேக ரதிகாகளையும் குதிரைகளையும் மருதயுவின் வசத்தை அடையச்செய்தான அவவாறே, பாந்தன ஸாரதிகளோடும் குதிரைகளோடுங்கூடினதோகளையும் யாணைகளையும் எல்லாச்சத்தவருக்களையும் குதிரைக்காரர்களுடன் கூடின குதிகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாணஸமூகங்களால் தயவுக்கு வசப்படும்படிசெய்தான கிருபரும் சிகண்டியும் யுத்தத்துக்காக எதிர்த்தார்கள் ஸாத்யகியான்வன தூயோதனனை எதிர்த்தாருருதஸரவஸ தரோணபுத்திரரோடுஎதிர்த்தான யுதாமையு சித்

ஸன்னோடு எதிர்த்தான் ரதிகனும் ஸருஞ்சயனுமான உததமௌஜஸ
 ணனுடைய புத்திரனான ஸுஷேணனை எதிர்த்தான் ஸஹதேவன
 தாடியும் காரதாரதேசாதிபதியுமான சகுனியை ஒரு சிங்கமானது
 வரியகாரையை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான் யௌவனமுள்ள நகுல
 புத்திரனான சதானீகன, யௌவனமுள்ள காணபுத்திரனான விருஷ
 ஸனனைப்பாணஸமுகங்களால் அடித்தான் சூரனாகாணபுத்திரனும்
 ரஞ்சாலீபுத்திரனான சதானீகனை அனேகபாணவாஷங்கங்களால் அடித்
 தான் ரதிகாசுரனாகிற நதவனும் ஆசசாயகரமாகியுத்தஞ்செய்பவனும்
 தரீபுத்திரனுமான நகுலன கிருதவாமாவை எதிர்த்தான் பாரு
 லாகனாகுத்த தலைவனும் ஸேனாபதியுமான தருஷ்டதபுமனன
 னனைகளுடன் கூடின காணனை எதிர்த்தான் பாரதரே! துசசாஸ
 ன, பரதகுலத்திலுதித்தவனும் வாயைத்திறந்திருக்கும் யமன
 பால விளங்குபவனும் கருரனும் புத்தத்தில் பயங்கரனும் சஸ்திர
 ரிகளுள் சிறந்தவனும் ஸஹிக்கத்தகாதவேகமுள்ளவனுமான அந
 பபீமனை எதிர்த்தான் அவவாமே, வீரனான உததமௌஜஸ அநத
 தத்தில் பலாதகாரமாகக் காணபுத்திரனைக் கொன்றான், அவ
 டைய தலையையும் அறுத்தான் அவனுடைய முடியானது ஒலியி
 டுல பூமியையும் ஆகாயத்தையும் எதிரொலியிடுமபடிசெய்துகொண்டு
 மியில் விழுந்தது பூமியில்விழுந்த ஸுஷேணனுடைய தலையைக்
 ண்டு காணன அப்பொழுது துககமுற்றவனாகிப் பிறகு கோபத்தி
 டுல அநத உததமௌஜஸினுடைய குதிரைகளையும் தேரையும்
 காடியையும் நல்லதுணிபுள்ளவைகளும் கூமையுள்ளவைகளும்
 ணைங்களால் அறுத்தான் அநத உததமௌஜஸ கூமையுள்ள அம்பு
 ளாலும் பிரகாசிக்கின்ற கத்தியினாலும் கிருபரை அடித்து (அவ
 டைய) பின்பசகத்தை ரக்ஷிக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்று, பிறகு,
 கண்டியினுடைய ரத்ததினமீதேறினான் ரத்ததிலிருக்கிற சிகண்டி
 ணவன கிருபா ரத்தத்தை இழந்ததைக்கண்டு அவரை அம்புகளால்
 டிக்கவிருமபவிலலை துரோணபுத்திரா கிருபருடைய அநதத்
 தரைச் சூழ்ந்துகொண்டு சேறில் ஆழந்த பசுவைப்போலக் கரை
 யற்றறினா பொற்கவசமணிந்தவனும் வாயுவுக்குப் புத்திரனுமான
 மீமன கோடைக்காலத்தில் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன
 போல (பரகாசித்துக்கொண்டு) கூமையுள்ள அம்புகளால் உமமு
 டைய சூமாராசுருடையபடையை அதிகமாகத் தவிக்கச் செய்தான்

எண்பதாவது அத்யாயம்

(பீமஸேனனுகதும் விசோகனுகதும் ஸம்வாதம்)

பிறகு, கைகலந்த யுத்தத்தில், அனேகசதுருக்களால் சூழப் பட்ட ஒருவனான பீமன், மஹாயுத்தத்தில் ஸாரதியைப்பார்த்து 'ஸாரதியே' இப்பொழுது நீ தாராததராஷ்டிராகளுடைய சேனையை குறித்து (குதிரைகளை) நடத்து வேகத்தோடு குதிரைசளுடனென இரத்த தாராததராஷ்டிராகளை யமனிதத்தில் அனுப்புகிறேன்' என சொன்னான் பீமஸேனனால் இவ்வாறு தூண்டப்பட்ட அந்த ஸாரத சடியவேகத்துடன், பீமன் அந்தச் சேனையை எதிராக விரும்பி இடத்தில் உமமுடைய புத்திராகளுடைய சேனையைக்குறித்து விவகாசஞ்சென்றான் பிறகு, மறமக்களரவாகள யானைகளோடும் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் ஞாலாட்களோடும் நான்குபக்கத்திலு அவனை எதிர்த்தார்கள் அவர்கள், மிக்கவேகமுள்ள பீமனுடையசிறர் குதிரையைப் பாணஸமூகங்களால் நரம்புறங்களிலும் அடித்தார்கள் பிறகு, மிக்கவலிமையமைந்த பீமன் வருகின்ற அம்புகளை ஸவாமயமான கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் வெட்டினான் பொற்புமுள்ள அந்தப் பாணங்கள் பீமனுடைய பாணங்களால் இரண்டாம் மூன்றாகவும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தன அரசரே! பிறகு சிறந்த அரசாளுடைய மத்தியில் பீமனால் கொல்லப்படுகிற யானைகள் ரதிகாளை யெளவனமுள்ள குதிரைகள் இவற்றின் கோரமும் மீட்டுபவர்துமான சபதமானது அப்பொழுது வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளுடைய சபதம்போலத் தோன்றியது பீமனுடைய சிறப்பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற அந்தச் சிறர் அரசர்கள், பறவைகள் மல்களுக்காக மரத்தைநோக்கி வருவதுபோல யுத்தத்தில் எல்லாப்பக்கத்திலும் பீமனைநோக்கி எதிர்த்துவந்தார்கள் உமமுடைய சேனையானது எதிர்த்துச்செல்லுவகாலத்தில் முடிவடைவது வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமன், பிரளயகாலத்தில் காலதண்டத்தைக் கையிற் கொண்டவனும் நாசஞ்செய்யவனும் எரிகக் எண்ணாங்கொண்டவனும் பிராணிகளை அழிப்பவனுமான காலன்போல வேகத்துடன் வெளிப்படுத்தினான் ஊழிக் காலத்தில் பிரஜைகளைக்கவாகின்றவனுவாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்றவனுமான காலனுடைய (வேகத்தை) பிராணிகள் தாங்கமாட்டாததுபோல யுத்தத்தில் அதிக வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமனுடைய அதிகவேகத்தைத் தாங்குவதற்கு உமமைச்சோந்தவர்கள் வல்லமையுள்ளவர்கள் ஆகவில்லை பாரதமே

கு, யுத்தத்தில் மஹாதமாவான பீமனால நன்றாக எரிகப்படுகின்ற தசேனையானது, அவனால் துரத்தியடிக்கப்பட்டதாகவும் பயந்தவும், பெரிய காற்றினால் மேகங்களுடைய கூட்டங்கள் சிதறக்கப்படுவதுபோலத் திசைகளில் சிதற அடிக்கப்பட்டது பிறகு, உத்த புத்தியுள்ளவனும் மிகக் வலிமையுள்ளவனுமான அந்தப் பீமனான, மறுபடியும் ஸந்தோஷமுள்ளவனாக ஸாரதியைப்பார்த்து, உத! ஒன்றுசோநது வருகின்ற தோகனையும் கொடிகளையும் நமசு சோந்தவைகளா, பிறருடையவைகளா என்று தெரிந்துகொள நமசெய்கின்றவனான நான் ஒன்றையும் அறியவில்லை அஜாக்ஷயுள்ளவனான நான் என்னுடைய சேனையை (ஆயுதங்களால்) மாமலிருக்கவேண்டும் சோகத்தை விடவாகளான சத்தருக்க நான்குபக்கத்திலும் பார்த்துப் பெரியகோபமானது மறுபடியு அதிகமாக என்னை வந்தடைகிறது அரசரான யுதிஷ்டிராபத்தை அடைந்திருக்கிறா அாஜுன்ன வராமையால் அனேகங்களாக நினைக்கிறேன் தாமராஜா பகைவார்களுடைய மத்தியில் நனை விட்டுவிட்டுச் சென்றதினாலுண்டான இந்தத் துக்கத்தைக் கிறேன் இவா உயிரோடிருக்கிறாரோ, இல்லையோ, நான் அறிவன். அாஜுன்னையும் நான் அறியேன் அதனால், எனக்கு இப்பொழுது அதிகதுக்கம் உண்டாகிறது அதிகப் பிரஸித்திபெற்ற அப்பப்பட்ட நான் அதிக பலமுள்ள பகைவாபடையை நாசஞ்செய்ய யுத்தத்தினமத்தியில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற இந்தச்சேனைகொன்று இப்பொழுது உன்னுடன் பரிதியடைந்தவனாகப்போகிற ஸுத! எனதேரிலுள்ள எல்லா அம்புப்பெட்டிகளையும் நன்களையும் பார்த்துப் பாணங்களுள் அதிகமாயிருப்பவற்றின்க என்னவென்பதையும் தொகை என்னவென்பதையும் நன்குநது சொல்வாயாக ஸாரதியே! பாணங்கள் எத்தனை ஆயிரங்குக்கின்றன? எத்தனை நூறுகளிருக்கின்றன? இதனை விரைவாகக் குச்சுசொல்' என்றுசொன்னான்

விசோகன, 'வீரமே! இப்பொழுது உமக்குக் காரியஸித்தியைத் தருகடிய எல்லாவற்றையும் அறிந்து இவ்வண்ணம் கூறுவேன். யாக்கள், காம்போஜர்கள், ஸௌராஷ்டிரர்கள், பாஹலீகர்கள், லச்சர்கள், ஸுமமாகள், பரதங்கணர்கள், மதரர்கள், வங்கர்கள், நாகள், குளிரநாகள், ஆனாததகர்கள், ஆவாததகர்கள், மலைநாட்டுக்கள் ஆகிய இவர்களுெல்லாரும் சிறந்த ஆயுதங்களைத்தரித்து நம் நாற்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துசூழ்ந்து பிறகு விம்மலாத்தஞ்செய்

தாசுகள் வீரரே! உமமுடைய இரத்தத்தேதிரில் கூமைபுள்ளன
 ளும் நனகு துவைநதவைகளுமான பன்னீராயிரம் பலலங்கள் இ
 கினறன அறுபதினாயிரம் பாணங்களிருக்கினறன அவ்வாடு
 பதினாயிரக்கணக்கான க்ஷூரங்களும் பலலங்களுமிருக்கினற
 வீரரே! குந்திபுத்திரரே! இரண்டாயிரம் நாராசங்களும் மூவாயி
 ரபரதங்களும் இருக்கினறன பாண்டு நந்தனரே! ஆறுஎருது
 பூட்டிய வண்டிகள் சமக்கமுடியாத அவவளவு ஆபுதங்கள் மி
 திருக்கினறன கற்றறிந்தவரே! ஆயிரக்கணக்காக இவைகளைப்
 யோகமசெய்யும் உமக்குக் கதாபுத பலமும் கத்தியின்பல
 கைவனமையுமிருக்கினறன ஈட்டிகளும் உலகைகளும் சக்திக
 எறிவீளையங்களும் இருக்கினறன ஆபுதங்கள் குறைபடுமென்று
 பயப்படவேண்டாம்' என்று கூறினான் பீமஸேனன், 'விசே
 யுத்தத்திலு் பீமஸேனன் பகைவரை வீடாதவன், ஒருவனாகவே
 தத்தில் பகைவர்களை ஜயித்தான்' என்று எல்லா உலகத்திலும் ப
 ணிகள் எனனுடைய பிரதிஜைஞையை நிச்சயமாக இன்றைக்கே நி
 வேறினதாகச் சொல்லட்டும் வீருமப்பபட்ட விஷயங்களுள்
 னுன்றே (எனக்கு) ஸித்திக்கட்டும் தேவர்கள் எனனுடைய தீ
 வீருப்பத்தைப் பூணமாக நிறைவேற்றட்டும் ஸூத! இப்பொ
 என்கையிலிருப்பவைகளும் எல்லா அரசாக்களையும் கொல்லுகின்ற
 களும் அதிகவேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் மூடப்ப
 தும் கோரருபமுள்ளதுமான புத்தமானது சூரியனைமறைப்ப
 மருதயுவிலுலகத்திற்கொப்பானதும் ஆகப்போகிறது ஸூத! புத்
 தில் பீமஸேனன் மூழ்கிப்போயவிட்டான், அல்லது, ஒரு
 இருந்துகொண்டு புத்தத்தில் கௌரவர்களைவென்றான்' என
 விருத்தாரதமானது அரசாக்களுள் பாலாவரையில் தெரிந்ததாகப்
 கினறது எல்லாக்கௌரவர்களும் புத்தத்தில் விழுட்டும் ஜன
 சிறுமுழந்தைகளவரையில் எண்ணப்புகழட்டும் நாடுஞ்ஞவ
 அவர்களனைவர்களையும் சீழே தள்ளப்போகிறேன் அவர்களனை
 ளுமாவது என்னைக் கொல்லட்டும் உத்தமமான செய்கையை வி
 கிற தேவர்கள் எனனுடைய இரத்தவீருப்பத்தை ஸ்பல்லமாகச்
 யட்டும் கேசவரை ஸாரதியாக்கக்கொண்ட ரதிகன் யஜ்ஞ
 அழைக்கப்பட்டிருக்கும் இரதிரனைப்போல விரைவாக இவரு
 கிறான் பிளக்கப்படுகின்ற இரதப் பாரதசேனையைப் பார
 அரசர்கள் யாதுகாரணத்தினால் ஒடுகிறார்கள்? கிறந்தபுத்தியு
 ளும் புருஷர்களுள் உத்தமனுமான ஸவயஸாசி இரதச் சே

வாகப் பாணங்களினால் வயக்தமாக முடுகின்றன விசேக! யுத
நில, தவஜகனையும் ஒடுகின்ற யானைகளையும் குதிரைகளையும்
கூட்டங்களையும் பா ஸாரதியே! பாணங்களாலும் சகதி
லும் அடிக்கப்பட்டுச் சிதறிப்போயிருக்கின்ற தேராளையும்
சாதிக்காளையும் பா வஜராயுதத்திற்கு ஸம்மான வேகமுள்ள
நளும் ஸவாணமயமான இறகுக்கற்றைகளாலடாந்தவைகளு
தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் கவரப்பட்டிருக்கின்ற தும்
கமாகப் பிடிக்கப்படுகின்ற துமான இந்தக் கௌரவசேனையானது
கடி நான்குபக்கத்திலும் நிறைக்கப்படுகின்றது இந்த ரதங்க
குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களை அதி
கத துகைத்துக்கொண்டு ஒடுகின்றன எல்லாக்கௌரவர்களும்
மயக்கங்கொண்டவர்களாக, தீயெரிவதைக்கண்டு பயந்த யானை
ப்போல ஒடுகின்றார்கள விசேக! யுத்தத்தில் 'ஹா! ஹா!
று அலறும் பெரியயானைகள் பேரொலிகளை வெளியிடுகின்றன'
று கூறினான்

விசேகன, 'பீமஸேனரே! இச்சமயத்தில் காண்டவத்தினு
ப அதிகோசமான இந்தத் தவனியை நீர் கேட்கவில்லையா? கோபங்
கொண்டிருக்கின்ற பாரததனால் இழக்கப்பட்ட நாணகயிறறின ஒலி
ல உமமுடைய இந்த இருகாதுகளும் செவிடாகாமலிருக்கின்ற
பாண்டுநந்தனரே! உமமுடைய எல்லாவிருப்பங்களும் நிறை
றிவிட்டன யானைப்படையில் இதோ வானசம் காணப்படுகிறது
கதமேகத்தில் மின்னல் பிரகாசிப்பதுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற நாண
ற்றைப்பாரும் இந்த வானரமானது தனஞ்சயனுடைய தவஜத்
துனியிலேறி யுத்தத்தில் பகைவாக்களின் கூட்டங்களைப் பயம்
யசுடையதுகொண்டு நான்குபக்கத்திலும் பாரக்கின்றது நேரில்
தது நானே இதனிடத்தினின்று பயமடைகிறேன் விசித்திர
இந்தத் தனஞ்சயனுடைய கிரீடமானது அதிகமாகப் பிரகாசிக்
றது கிரீடத்திலிருக்கும் சிறந்த இந்த ரத்தினமும் சூரியனுடைய
கிபோன்ற சாந்தியையுடையதாக விளங்குகின்றது பயங்கரமா
ம் வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற தும் நல்ல ஒலி
ளதுமான தேவத்தத்தமென்னும் சங்கத்தைப் பக்கத்தில் பாரும
ரே! கடிவாளங்களைக் கையிற்பிடித்தவரும் பகைவருடையபடைக்
துழைகிறவருமான ஜனாதனருடைய சூரியனுடைய ஒளி
னறொளியுடைய தும் நடுவில் வஜரமிழைத்ததும் முனையில், கத்தி
ராடு கூடியதும் அவருடைய பக்கத்திலிருப்பதும் அவருடைய

கிராததியை விருத்திசெய்வதும் யாதவர்களால் எப்பொழுதும் கப்படுவதுமான சக்கரத்தைப்பாரும் ஸரளவிருக்கங்களுக்கொட பெரியயானைகளுடைய துதிகைகள் கூடாங்களால் அறுக்கட இமீதா விழுகின்றன அந்தக் கிரீடியினால் மறுபடியும் அம்பு அறுக்கப்பட்ட யானைகள் மாவுத்தாக்களோடுகூடியவைகளாக வு ளால் அழிக்கப்பட்டிருக்கிற மலைகள்போலக் கிழேவிழுந்தன கு கனரே! அவ்வாறே, மிக்கசிறப்புறறதும் சந்திரனுடைய வ போன்ற வானமுடையதுமான அந்த வாஸுதேவருடைய ப ஜனயத்தையும்பாரும் மாபில மிகஜவலிககின்ற கௌஸ்தப ரத் தையும் விஜயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வனமாலையையும் பாரும் ம களுள் சிறந்தவனும் சிறந்தரத்தையுடையவனுமான பாரததன் தச்சத்தாருக்களின் சேனையை நிச்சயமாகத் தூதத்திக்கொண்டு, ணிறமுள்ள மேகம்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வாஸுதேவ ஓட்டப்பட்டவைகளுமான சிறந்த குதிரைகளோடு வருகிரு பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட ரதங்களுடும் குதிரைகளையும் கால ளுடைய கூட்டங்களையும் பாரும் தேவராஜனுடைய காரதிபோ காரதியையுடையவனான உமமுடைய இளையஸ்கோதரனாலே இ சேனைகள் கருடனுடைய காரறினால் பெரியகாடுகள் விழுவதுபோ கிழேவிழுகின்றன யுத்தத்தில கிரீடியினால் பெரிய அம்புகளால் ரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் சோரது நாசஞ்செய்யப்ப இரதநானூறுதோகிலையும் எழுதுறுயானைகளையும் அனேகாக்க காலாட்களையும் குதிரைவீரர்களையும் ¹ பாரும் பலவானான இ ஆரஜுனன் சித்திரமான கிரகம்போலக் கௌரவர்களை நா செய்துகொண்டு உமமுடைய பக்கத்தைநோக்கி எதிரில் வருகிரு விருப்பங்கள் நிறைவேற்றப்பெற்றவராகிறீர் உமமுடைய பக்க கள் மாணடார்கள் உமமுடையபலமும் நீண்டஆயுளும் விருந் அடையட்டும்' என்றான் பீமஸேனன், 'ஸாரதியே! நீ பிரியத்தை சொன்னதனால் மிக்க மனக்களிப்புறற நான் உனக்குச் சிறந்த ட னைகு கிராமங்களைக் கொடுக்கிறேன் விசோக! நீ எனக்கு அ னனைத்தெரிவித்ததால் உனக்கு நூறுதாஸிகளையும் இருபது ரத ளையும் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான்

1 'ரதந' என்பது விடப்பட்டது

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

மார்த்தனுடைய பாக்கிரமமும், தூயோதனனால் ஏவப்பட்ட சதனியைப் பீமன் தோல்வி அடையச் செய்ததும்)

யுத்தத்தில் ரதங்களுடைய சபதத்தையும் விமமநாதத்தையும்கூட, அராஜுனன், கோவிந்தரைப் பார்த்து, 'குதிரைகளைச் சீக்கிரமாக நடத்தும்' என்று சொன்னான். கோவிந்தா, அராஜுனனுடைய சபதத்தையே கேட்டு, அவனைப்பார்த்து, 'பீமனிருக்குமிடத்திற்குத் தோ நான் அதிசீகரமாகச் செல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். அல்லல்கின்ற அந்த அராஜுனைப் பனியையும் சங்கத்தையும் பார்த்து நிற்புள்ளவைகளும் பொன்னாலும் முத்துகளாலும் மணியாலும் செய்யப்பட்ட கவசமபூண்டவைகளுமான குதிரைகள், யானைகளெல்லாம் எண்ணம்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தைக் கையிலிடித்த சத்திரனை அக்காலத்தில் குதிரைகள் அந்த யுத்தத்தில் தாங்கியது மாலத் தாங்கின கோபங்கொண்டவர்களும் ரதங்களுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் காலாட்கூட்டங்களுடனும் கூடியவாறு நமான் புருஷோத்தமர்கள் பாணங்களுடைய ஒளிகளினாலும் சகங்களுடைய ஓசைகளினாலும் சபதங்களினாலும் சூரபபடிச ரதங்களினாலும் பூமியையும் திசைகளையும் நன்றாக ஒலியடையும் செய்துகொண்டு ஜயத்தைக்கருதி எதிர்த்துச் சென்றார்கள். 'பிரியவரே! அவர்களுக்கும் பார்த்தனாக்கும் தேகங்களையும் உயிரைப் பாவதையும் நாசஞ்செய்கின்ற நல்லயுத்தமானது (முற்காலத்தில்) மூவுலகங்களின் நிமித்தமாக ஜயசீலர்களுள் உத்தமரும் விளங்குகின்றவருமான விஷ்ணுவுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம் நேராதபோல நேரத்து கிரீடதாரியான அராஜுனன் ஒருவனாக இருந்து பாண்டே அவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பறபலவிதமான அந்த யுத்தத்தைத் துண்டாக்கி க்ஷுரங்களாலும் அரத்தசந்திரபாணங்களாலும் கூமையுள்ள பலலங்களாலும் அவர்களுடைய தலைகளையும் கைகளையும் குடைகளையும் சாமரங்களையும் கொடிக்களையும் குதிரையையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் யானைகளைப் பலவாறாகத் துண்டாக்கினால் பலவாறு அலகுகப்பட்ட அவைகாற்றினால் முறித்துத் தள்ளப்பட்ட காடுகளபோலப் பூமியில் முந்தன் பொன்னிறப்புகளால் மூடப்பட்டவைகளும் கொடித்தனிகளுடனும் கொடிகளுடனும் யுத்தவீரர்களுடனும் கூடினவைகளைச் செய்யப்பட்டவைகளும் பொறபுகள்களுள்ள பாணங்களால்

நிறைக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான பெரிய யானைகள் எரிகின்ற மலைகளபோல விளங்கின தனஞ்சயன் இந்திரனுடைய வஜராயுதத்துக குச்சுமமான உத்தமபாணங்களால் யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் பிளந்து காணனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் முற்காலத்தில் இந்திரன் பலன் என்னும் அஸுரனை வதஞ்செய்வதற்காகச் சென்றதுபோல விரைவாகச் சென்றான் பிறகு, புருஷஸுரேஷ்டனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனும் மஹாபாகுபலமுள்ளவனுமான அந்த அாஜுனன், மகரமானது ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிப்பது போல ஸைன்யத்தில் பிரவேசித்தான் அரசுரே! ரதங்களோடும் காலாட்களோடும் கூடியவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் குதிரைவீரர்களாலும் அதிகரித்தவர்களுமான உமமைச்சோரத வீரர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக அந்தப் பாண்டவனை விரைவாக எதிர்த்து அருகில் வந்தார்கள் பாரதனைக் குறித்து வருகின்ற அவர்களுடைய மிக பெரிதான சபதமானது கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரத்தினுடைய ஜலத்தினை ஒலிபோலத் தோன்றியது அந்த மஹாரதர்களோ யுத்தத்தில் பிராணபயத்தைவிட்டு அந்தப்புருஷஸுரேஷ்டனைப் புலிகள்போல எதிர்த்துவந்தனர் அந்த இடத்தில் சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு வருகின்ற அந்தக் கௌரவவீரர்களுடைய படையை, அாஜுனன், பெருங்காற்று மேகங்களைச் சிதறச் செய்வதுபோலச் சிதறச் செய்தான் (பகைவர்களை) நன்றாக அடிப்பவர்களும் சிறந்த வில்லாளிகளுமான அந்தவீரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ரதஸமூகங்களோடுகூடி அாஜுனை எதிர்த்துக் கூமையுள்ள பாணங்களால் அடித்தார்கள் பிறகு, அாஜுனன் ஆயிரக்கணக்கான தோகையும யானைகளையும் குதிரைகளையும் பாணங்களால் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான் யுத்தத்தில் பாரதனுடைய வில்லினின்று விடுபடுகின்ற பாணங்களால் கொல்லப்படுகின்ற அந்த மஹாரதர்கள் பயம் உண்டாகவே ஆங்காங்கு பதுங்கினார்கள் அாஜுனன் அவர்களுள் முயற்சியுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களுமான நானூறு வீரர்களைக் கூமையுள்ள பாணங்களால் யமனுடைய வீட்டை அடையச் செய்தான் யுத்தத்தில் பற்பல அடையாளங்களுள்ள கூமையான பாணங்களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் அாஜுனை விட்டுவிட்டுப் பத்துத்திசைகளிலும் ஓடினார்கள் ஸைனமுகத்தில் ஓடுகின்ற அந்தவீரர்களுடைய பெரியசபதமானது மலையை அடைந்து சிதறுகின்ற மேகஸமூகத்தினுடைய சபதம் போலத் தோன்றியது உமக்கு மங்களம் ஐயா! ருத்ரபுத்திரனான அாஜு

அநதசசேனையைப் பாணங்களால் நன்றாக அடித்துத் தூரத்தி
 லுத்தித்திரனுடைய படைக்கு எதிராகச்சென்றான பகைவர்களை
 தூரத்துச்செல்லுகின்ற அநத அராஜுன்னுடைய பெரியசபதமானது
 மகாலத்தில ஸாபபங்களுக்காகப் பறந்துவருகின்ற கருடனுடைய
 தம்போல உண்டாயிற்று அராஜுன்னைப் பாபபதில மிகுந்த ஆவ
 ளளவனும் மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அநதச சபதத்தைக்
 டு அதிகப் பிரீதியுள்ளவனான மஹாராஜரே! பரதாபசாலி
 ன பீமஸேனன அராஜுன்னவருகின்றதைக் கேட்பதற்குத் தி
 லே உயிரில் பறந்தவிட்டு உமதுசேனையை அடித்தான வாயுவி
 டைய வீர்யத்துக்கு ஒப்பான வீரயமுள்ளவனும் வேகத்தில்
 யுவுக்குச்சமமாக இருப்பவனும் சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனும்வாயு
 குப் புத்திரனுமான பீமன வாயுவைப்போல ஸஞ்சரித்தான ராஜ
 ரேஷ்டரே! ஜனநாதரே! மகாராஜரே! அவனால் துன்புறுத்தப்
 புகின்ற உமமுடைய சேனையானது ஸமுத்திரத்தில் உடைபட்ட
 கலம்போலக் கீழே அமுரநியது பீமன கைத்தோசசியைக்காண
 னதுக்கொண்டு அப்பொழுது அநதசசேனையை யமனுடைய வீட்
 கு அனுப்பப்போகிறவனாக உக்கிரமான பாணங்களால் அறுத்
 ன பாரதரே! அநத யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்கள் யுகம் முடியுங்
 லத்தில் காலனுடையபலம்போன்ற அதிமானுஷமான பீமனுடைய
 ததைக்கண்டு விசேஷமாகப் பயமடைந்ததாகன பாரதரே! பீம
 னனால் அவ்வாறு பயங்கரமான பலமுள்ள வீரர்கள் அடிக்கப்பட
 ன கண்டு அரசனான துரியோதனன இந்த வசனத்தை உரைக்க
 ன பரதார்களுள் சிறந்தவரே! துரியோதனன யுத்தத்தில் மஹா
 லாளிகளான எல்லாச்சேனைத்தலைவர்களையும் யுத்தவீரர்களையும்
 ரக்கி, 'பீமனைக்கொல்லுங்கள் அவன் கொல்லப்பட்டால் பாண
 சேனை முழுவதும் கொல்லப்பட்டதென்று எண்ணுகிறேன்' என்று
 டனைப்பிடான அரசர்கள் உமது புத்திரனுடைய அநதக் கட
 ளையை ஏற்றுக்கொண்டு பீமனைச் சரமாரிகளால் நார்புறத்திலும்
 ருக் முடினாகள ராஜேந்திரரே! வேந்தரே! அனேகயானைகளும்
 த்தில் விருப்பமுள்ள மனிதர்களும் ரத்ததிலிருப்பவர்களும் விரு
 ரதரனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மன்னரே! நார்புறங்களிலும்
 தச சூரர்களால் சூழப்பட்டவனும் பரதவம்சத்தில் உத்தித்தவாக
 ன சிறந்தவனுமான அநதச்சூரன நஷத்திரங்களால் சூழப்பட்ட
 கிரன்போல விளங்கினான் மஹாராஜரே! வட்டமானரேகையுடன
 ன பூணாசநதிரன் விளங்குவதுபோல யுத்தத்தில் பாரக்க இனி

மையான அந்தப் புருஷஸரோஷ்டன், யுத்தத்தில் விஜயனோடு னே
றுமையிலலாதவனாகவே விளங்கினான் கோபத்தினால்கிவந்த கணக்
யுடையவர்களும் சூரர்களுமான அந்த அரசர்கள் அனைவரும் விருட்
தரணைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவர்களாக அவனம்
சரமாரிபைப் பொழிந்தார்கள் பீமன் படிந்தகணுக்களுள்ள பாண்ட
ளால் அந்தப் பெருஞ்சேனையைப் பிளந்த ஒரு மீனானது ஜலத்தி
வலையினின்று வெளிப்படுவதுபோல யுத்தத்தினின்று வெளிப்பட
டான பாரதரே¹ பீமன், திருமபாதவைகளான பதினாயிரம் யா
கனையும் இரண்டு லக்ஷத்திருநூறு மனிதர்களையும் ஐயாயிரம் குதிரை
களையும் நூறுரதிகளையும்கொண்டு, இரத்தலெள்ளததுடன் கூடி
நதியைப் பெருகியோடச் செய்தான் புருஷஸரோஷ்டனான பீம
இரத்தமுகிற ஜலத்துடன் கூடியதும் ரதங்களாகிற சுழல்களுள்ளத்
யானைகளாகிற பெருமீன்களால் நார்பக்கத்திலும் சூழப்பட்டத்
மனிதர்களாகிற மீன்களையும் குதிரைகளாகிற முதல்களையுமுடைய
தும் மயிரங்களாகிற பாசிகளும் புலதரைகளுமுள்ளதும் அறுக்கப்பட
கைகளாகிற சிறந்த ஸாப்பங்களுடன் கூடியதும் அனேகரதனங்களை
கவராதுகொண்டுபோகின்றதும் தொடைகளாகிற முதல்களையுடைய
தும் மாமஸங்களாகிற சேறறையுடையதும் தலைகளாகிற கற்கள்
நன்றாகச் சூழப்பட்டதும் விற்களாகிற நாணல்களையுடையதும் உ
புகளாகிற¹தெப்பங்களையுடையதும் கதாயுதங்களும் பரிகங்க
கொடிகளுமுள்ளதும் குடைகளாகிற அன்னப்பறவைகளையுடையத்
தவஜங்களுடன் கூடியதும் உத்தமமான தலைப்பாக்கைகளாகிற நுண்
ளுள்ளதும் ஆரங்களாகிற தாமரைமலர்களுக்கு உத்பத்திஸ்தான
யிருப்பதும் பூமியிலுண்டான புழுதிகளாகிற அலைகளுடைய வரி
களையுடையதும் சிறந்த வீரர்களுடைய செய்கைகளுடன் கூடிய
யுத்தத்தில் மிக்க பயமுள்ளவர்களால் தாண்டமுடியாததும் யு
வீரர்களாகிற முதல்களையுடையதும் யுத்தப்பூமியில் பயனுடைய வ
ஸ்தானத்தைக் குறித்துச் செல்லுவதும் வைதரணிபோல உக்கிர
யிருப்பதும் மனோதைரியமற்றவர்களால் எவ்விதத்தினாலும் தாண்ட
முடியாததும் அவ்வாறு கோரமாயிருப்பதும் தாண்ட முடி
ததும் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்தி பண்ணு
றதுமான ஒரு நதியைக் கணப்பொழுதில் பெருகச் செய்தா
ரதிகளான சிறந்தவனான பாண்டுகந்தனன் சென்ற சென்ற இ

லெல்லாம லக்ஷக்கணக்காக யுத்தவீரர்கள் எதிர்த்து வந்தா
மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் இவ்வாறு செய்யப
ட செய்கையைக்கண்டு தூயோதனன் சகுனியைப் பார்த்து,
மா! யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனைக் கொல
ன ஜயிக்கப்பட்டால் பாண்டவர்களுடைய பெருமபடையானது
க்கப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன்' என்றான் மஹாராஜரே!
கு, சிறந்த பிரதாபமுள்ள சகுனி 'பெருமபோருக்கு ஸன்னத்த
ப பிரதாக்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான் வீரனான அநதச
னி யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்ரமமுள்ள அநதப பீமனை
ரத்தாக கரையானது ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோலத் தடுத்த
ள கூடாமையுள்ள அம்புகளால் தடுக்கப்படுகின்ற பீமன் அநதச
னியை நோக்கித் திரும்பினான் ராஜஸுரேஷ்டரே! சகுனி
தபபீமனுடைய இடவிலாபக்கத்திலும் நடுமாபிலும் தங்கக்
டுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான நாராசங்
ப பிரயோகித்தான் கோரூபமுள்ளவைகளும் கழுக்கிறக்கள
டவைகளுமான அநத அம்புகள் மஹாதமாவான பாண்டவ
டைய கவசத்தை உடைத்து அமுநதின பாரதரே! யுத்தத்தில்
ருக அடிக்கப்பட்ட அநதபீமன் ரோஷத்தினால் ஸௌபலனைக்
ததுப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்
ள அரசரே! நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவனும் மஹாபலசாலீபும
கலாக்ளைத் தவிரக்கசெய்யவனுமான சகுனி, வருகின்ற அநதச
ரமான பாணத்தை ஏழாகத் துண்டாக்கினான் ஜனங்களுக்கு
ரே! அது பூமியில் விழுந்தவுடன், பீமன் கோபங்கொண்டு சிரித்
கொண்டே ஒரு பலலத்தினால் சகுனியினுடைய விலலை வெட்டி
ர். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி அழக்கப்பட்ட அநத
லை எறிந்ததுவிட்டு வேகத்துடன் வேறு விலலையும் பதினாறு
னங்களையும் எடுத்துப் படிந்தகணுக்களுள்ள அநதபலலங்களுள்
ண்டு பலலங்களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் ஏழுபலலங்
ரால் பீமனையும் அடித்து ஒரு பலலத்தினால் தவஜத்தைபும
ண்டு பலலங்களால் குடையையும் நான்கு பலலங்களால் நான்கு
ரைகளையும் அடித்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலி
ள பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பொறபிடியுள்ள
க்கினாலாகிய சகதியைப் பிரயோகித்தான் பீமனுடைய கையி
எறியப்பட்டதும் ஸாப்பத்தினுடைய நாவைப்போல அசை
மான அநதச சகதியானது யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான

சகுனியினமீது விரைவாக விழுந்தது ஜனநாதரே! பிறகு, அக் கோபங்கொண்ட சகுனி பொன்னலங்காரமுள்ள அந்தச் சக்தினை பிடித்து அதனையே பீமஸேனனமீது எறிந்தான் அந்தச் சக்தியால் மானது மஹாதமாவான் பாண்டவனுடைய இடக்கையைப் பிளக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் நழுவின மின்னல்போல அப்பொழுது பூமியில் விழுந்தது மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவர்கள் நான்கு கத்திலும் பெருங்கூச்சவிட்டனர் பீமனோ பலசாலிகளுடைய அஸிமமநாதத்தைப் பொறுக்கவில்லை ராஜேந்திரரே! மஹாபலசயான பீமன் விரைவுடன் வேறுவிலலை எடுத்தது நானேற்றி விட்ட நாதத்தை வெளியிட்டு யுத்தத்தில் சகுனியினுடைய சேனையை முகூர்த்தத்துக்குள்ளாக அம்புகளால் முடிஞான அரசரே! மஹாசாலியான பீமன் விரைப்பவனாக அந்தச் சகுனியினுடைய நான்கு ரைகளையும் ஸாரதியைப்புகொண்டு ஒரு பலத்தினால் தவஜத்தை அறுத்தான் புருஷஸரேஷ்டனான சகுனி சினத்தினால் கண்களிலிருந்து பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரை விட்டு விலலை விரைவாக நானேவி செய்துகொண்டு பூமியின் நின்றான அரசரே! சகுனி நான்கு பக்கத்திலும் அம்புகளால் வாறு பீமனை அடித்தான் பிரதாபசாலியான பீமஸேனன் அக் கோபங்கொண்டவனாகத் திருப்பியடித்து அவனுடைய விலலை துண்டாக்கிக் கூர்மைமுள்ள அம்புகளால் அடித்தான் பலசாலிய் சத்தருவினால் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர்களை நாசெய்பவனுமான காரதாரராஜன் அப்பொழுது குறுதியிடுகின்றவனாக சிமேவிழுந்தான் அரசரே! பிறகு, சகுனி தளர்ச்சிபுறவனாய் கிறுனென்பதை அறிந்து உமமுடைய புத்திரன் யுத்தத்தில் பீமனின் பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அவனை ரத்ததுடன் லேடத்துக்குக் கொண்டுபோனான் பிரபுவே! துன்பமுற்று மெய்யம் திருக்கிற சகுனியைக்கண்டு பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டாயத்தினால் நடுக்கமுற்ற கௌரவர்கள் புறங்காட்டுபவர்களாக திசைகளைநோக்கி ஓடினார்கள் அரசரே! சகுனியானவன் சிறந்த லாளியான பீமஸேனனால் ஜயிக்கப்பட்டவே, உமமுடைய புத்திரனாகியோதனன் அதிக பயத்தினால் மூடப்பட்டு மாதலனைப்பது அதிக கவலையுள்ளவனாக வேகமுள்ள குதிரைகளோடு விலகிச் சென்றான் பாரதரே! திருமயின் அரசனைக்கண்டு சேனைகள் தவந் யுத்தங்களைவிட்டு நான்கு பக்கத்திலும் ஓடிவிட்டன புறங்காட்டுகின்ற அந்த எல்லாக் கௌரவர்களையும் கண்டு பீமன் நூற

ரக்கான அனேகபாணங்களை இறைததுதகொண்டு வேகத்துடன்
 ராத்தவந்தான அரசரே! யுத்தத்தில் பீமனூல பீடிக்கப்படுகின்ற
 தரும் புறங்காட்டி ஒடுகின்றவாக்களுமான அந்தக்கொளரவர்கள் கா
 ண அடைந்து நான்குபக்கத்திலும் நின்றார்கள். மஹாவீரயமுள்ள
 மம் மஹாபலசாலியுமான அந்தக் காணன் (ஆபத்தாகிறகடலில்
 பிழகின்ற) அவாக்களுக்கு ஒரு திட்டானு ¹ அரசரே! புருஷ
 ரஷ்டரே! கெட்காலத்தில் உடைபட்ட கப்பல்களையுடைய
 லுமிகள் ஒருதிட்டைஅடைந்து ஸுகமபெறுவதுபோல உமமைச
 ரந்தவர்கள் காணனைஅடைந்து ஸுகத்தைஅடைந்தார்கள் அரச
 ர! அவர்கள் மனத்தில் ஸமாதானத்தைஅடைந்து நிலைபெற்று
 று பரஸபரம் ஸந்தோஷத்தைஅடைந்து மரணமவரையில் திரும்
 திலலை என்று எண்ணி யுத்தத்துக்காக ஒன்றுசேரந்தார்கள்”
 ருன

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கரீணனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பீமஸேனனூல யுத்தத்தில் ஸைன
 கள் முறியடிக்கப்பட்டபிறகு, துரியோதனனூலதுசகூனியாவது
 சிலாக்களுள் சிறந்தவனான காணனூலது எனனைச்சாரந்த யுத்தவீரா
 வது கிருபராவது கிருதவாமாவாவது துரோணபுத்திரராவது
 சாஸனனூலது யுத்தத்தில் யாதுகூறினா? பீமன் ஒருவனாகவே
 தத்தில் எனனைச்சேரந்த எல்லாவீரர்களோடும் போராபுரிந்தமை
 ல் நான் பாண்டுபுத்திரனான பீமஸேனனுடைய பராக்ரமத்தை
 க ஆச்சாயகரமென்று எண்ணுகிறேன் ராதேயன் யுத்தவீரர்கள்
 யத்தில் பிரதிஜைஞ்செய்தபடி (காரியங்களைச்) செய்தானா? ஸஞ
 ! பகைவர்களை அழிப்பவனான காணன் எல்லாக்கொளரவாக்களுக்
 ஸுகத்தைக்கொடுப்பவன், கவசம்போனறவன், ஆதாரமாக
 ப்பவன், உயிரோயுருக்கும் விருப்பத்துக்குக் காரணமாயிருப்ப
 , அளவுகடந்த வல்லமைபொருந்தினபீமஸேனனூல அந்தக் தன
 னை நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு விற்பிடித்தவாக்களுள் மிகச்
 ந்தவனான காணன் யுத்தத்தில் யாதுசெய்தான்? ஜயிக்கமுடியாத
 ளான என்னுடையபுத்திரர்களாவது மஹாரதர்களான அரசாச
 வது யாதுசெய்தனா? ஸஞ்சய! இவை அனைத்தையும் எனக்கு

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது

உரைப்பாயாக நீ ஸமாததனயிருக்கிறாய் ” என்றுவினவ, ஸயன் சொல்லலானான்

“மஹாராஜே! பிறப்பகலில், பிரதாபசாலியான ஸுதபுத்திர பீமஸேனன் பாததககொண்டிருக்கும்பொழுதே எல்லா ஸோகங்களையும் கொன்றான் பீமனும் அதிகபலமுள்ள கௌரவசேனை நாசஞ்செய்தான் புத்திசாலியான பீமஸேனனால் சேனை துரத்தப்படுகின்றதைக்கண்டு, காணன் ஸாரதியைப்பார்த்து, ‘என்னைப் பாடுலாகளிடம் போகச்செய’ என்று கூறினான் பிறகு, மஹாபலசால் மதராஜனுமானசலயன் மஹாவேகமுள்ள வெண்மையான குதிகளைச் செய்தயாக்களைக்குறித்தும் பாஞ்சாலாக்களைக்குறித்தும் கருக்களைக்குறித்தும் நடத்தினான் பகைவாக்குறடைய படையை அப்பவனுன் சலயன் பெரியசேனையில் நுழைந்து எங்கே எங்கே உரத்தவர்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கே அங்கே குதிரைகளை ஸந்ஷத்துடன் நடத்தினான் பிரஜைகளுங்கு நாத்தே! மேகம்போனதும் புலித்தோலால் நாற்புறங்களிலும் மூடப்பட்டதுமான உரத்ததைக்கண்டு பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பயந்தார்கள் பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் மேகத்தினது இடிமுழக்கம்போன்ற, பிளக்கப்படுகின்றமலையினது சபதம்போன்றதுமான ரத்ததினுன் சபதமானது தோன்றியது பிறகு, காணன் கூமையுள்ளவைகளுக்காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான அனேக அக்களால் நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் பாண்டவசேனைகளை கொன்றான் அவ்வாறு யுத்தத்தில் காயத்தைச் செய்கின்றவ, (பகைவார்களால்) ஜயிக்கப்படாதவனுமான அந்தக்காணனைப் பெண்ணிலைபுடையவர்களான பாண்டவர்களைச் சோந்த மஹாரதர்கள் நதுகொண்டார்கள் சிகண்டியும் பீமனும் பாரஷதனாதருஷ்டதன்னும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் தரோளபதீபுத்திரர்களும் ஸாத்யும் சரமாரிகளால் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களாக அந்தக்கனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் யுத்தத்தில் சூரனும் நரசுடேனும் பாண்டவர்களால் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களாக அந்தக்கனைச் சிகண்டி இருபத்தைந்து பாண்டவர்களாலும் தருஷ்டதயும் ஏழுபாண்டவர்களாலும் தரோளபதீபுத்திரர்கள் அறுபத்துநாற்பாண்டவர்களாலும் ஸஹதேவன் ஏழுபாண்டவர்களாலும் நகுலன் ஐப்பாண்டவர்களாலும் அடித்தார்கள் மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனாகப் படிந்தகணுக்களுள்ள தெ

ரதுபாணமகளால் ராதேயனைத் தோளபூட்டில் அடித்தான். பிறகு, மிக்க பலமுள்ளவனான காணன் அட்டஹாசம்செய்து உதமமான்விலலை நானொலிஎழுப்பிக் கூமையுள்ளபாணமகளை உறுதி செய்து இழுத்துவிட்டான் அவர்களை ஐவைரதுபாணமகளால் திருப்பி அடித்தான் பாதாக்களிற சிறந்தவனே! ராதேயன் ஸாதயகியி டைய விலலையும் கொடியையும் அறுத்து அவனையும் நடுமார்பில் ஈபது பாணமகளால் அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு முப்பது பாணமகளால் பீமஸேனையும் அடித்தான் பெரியவனே! சத்தருக ராத தவிக்கச்செய்கிறவனான காணன் ஒருபல்லத்தினால் ஸஹ வனுடைய கொடியைத் துண்டாக்கினான் ஸாதயையும் மூன்று பாணமகளால் கொன்றான் பாதாக்களுள் சிறந்தவனே! அவன் மகளின் இமைகொட்டும் நேரத்துக்குள் தரௌபதிபுத்திரா ராயும் ரதமகளை இழந்தவாகளாகச் செய்தான் அது ஆச்சரி யாயிருந்தது கணுக்கள் உட்படிந்தன அம்புகளால் அவர்கள் னைவார்களையும் புறங்காட்டினவர்களாகச்செய்து சூரர்களான பாரு லாக்களையும் மஹாரதாக்களான சைதயாக்களையும் அடித்தான் பிரஜா கனே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அந்தச் சைதயா ரும் மாதஸயாகளும் காணன் ஒருவனையே எதிர்த்து விரை க்வந்து அம்புத்திரள்களை எய்தாக்கள் மஹாரதனான ஸூதபுத் தான அவர்களைக் கூமையுள்ள அம்புகளால் கொன்றான் அரசனே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அந்தச் சைதயாகளும் மாதஸயா ரும் ஸீமமத்தினிடம் பயந்தமிருகங்களபோலப் பயந்து யுத்தத்தில் டனாகள் பாரதனே! பிரதாபசாலியான ஸூதபுத்திரன் ஒருவ னவே யுத்தத்தில் சூரர்களைக் கொன்றதாகிய மிக்க ஆச்சரயகர ன இரதச்செய்கையை நான் கண்டேன். மஹாராஜனே! அதிக கமுயல்கின்றவாகளும் வல்லமையுடன் போர்புரிக்கின்றவாகளும் ஸ்ரீலாளிகளுமான பாண்டவவீரர்களை யுத்தத்தில் பாணமகளால் டித்தான் பாரதனே! அந்த யுத்தத்தில் மஹாதமாவான காண டைய லாகவத்தினால் எல்லாதேவதைகளும் ஸித்தாக்களும் சார லாக்களுடன் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் தூயோதனனைச் சோந்த ஹாவிலலாளிகள், சிறந்த ரதிகாக்களுள் சிறந்தவனும் விலலாளி ருள் உத்தமனும் புருஷஸுரேஷ்டனுமான காணனைப் பூஜித்தார மஹாராஜனே! பிறகு, காணன் வெயிறகாலத்தில் நெருப்பா து எரிப்பதுபோலப் பகைவாக்களுடைய படையை எரித்தான். னனால் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவஸேனாவீரர்

கள மஹாரதனை காணனைக்கண்டு யுத்தத்திலபயநது
காங்கு ஓடினார்கள அந்த மஹாயுத்தத்தில் காணனுடை
சிற்றத விலவினின்று விடுபட்ட கூமையுள்ள அம்புகளால் வத
செய்யப்படுகின்ற பாஞ்சாலாருடைய பெரிய அழகையே
யானது தோன்றியது பாண்டவாருடைய பெருமபடையான
அந்தச் சபத்தினால் மிக்க பயமடைந்தது பகைவர்கள் அ
ஸமயத்தில் காணன் ஒருவனையே யுத்தத்தில் போர்வீரனென
எண்ணினார்கள் பகைவர்களை அழிப்பவனான காணன் மீனை
அந்த யுத்தத்தில் ஆச்சாயகரமான செய்கையைச் செய்தா
பாண்டவாருணைவரும் இவனைப் பாப்பதற்குஞ் சுகதியற்றவாக
னார்கள் ஜலப்பிரவாகமானது சிற்றத மலையை அனுகிப பிளக்க
படுவதுபோல அந்தப் பாண்டவ சேனையானது காணனை அடை
பிளக்கப்பட்டது அரசரே! மிக்க புஜபலமுள்ள காணனும் யுத்
தில் புகைதணிந்த தீப்போல ஜவலித்துக்கொண்டும் பாண்ட
களுடைய பெருமபடையை எரித்துக்கொண்டும் நின்றான். மத்
ராஜரே! வீரனான காணன் வீரர்களுடைய தலைகளையும் குண்ட
களுடன் கூடின காதுகளையும் கைகளையும் அம்புகளால் வி
வாக அறுத்தான் வேந்தரே! யுத்தவீர வீரத்ததை அனுஷ
கின்ற காணன் யானைத்தந்தத்தினால் செய்யப்பட்ட பிடிக்கையுடை
சத்திகளையும் தவஜங்கலையும் சுகதிகளையும் குதிரைக்களையும் யா
களையும் பறபல ரதங்களையும் கொடிகளையும் விசிறிகளையும் அச்
களையும் துகத்தடிக்களையும் பறபல சகரங்களையும் பலவாறு துண்ட
கினை பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் காணனால் கொல்லப்பட்ட
யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கமுடியாமலிருக்கின்ற பே
களமானது மாமஸங்களாலும் இரத்தங்களாலும் சேறுள்ளதாயிற்
நாசஞ்செய்யப்பட்ட குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் ரதங்க
லும் யானைகளாலும் மேடுபள்ளமாகவும் ஸமமாகவுமிருக்கின்ற (பு
ரங்கத்தில்) ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை கோரமான பாணந்த
மும் காணனுடைய அஸ்திரமும் மிகுதியடையவே, தன்னைச்சோ
யுத்தவீரர்களாவது பிறரைச்சோந்த யுத்தவீரர்களாவது பரஸ்ப
அறியப்படவில்லை மஹாராஜரே! காணனுடைய விலவினில்
விடுபட்டவைகளும் ஸவாணபூஷணங்களுடன் கூடியவைகளும்
பாணங்களால் பாண்டவாருடைய மஹாரதர்கள் நன்றாக மூடப்
டார்கள் மஹாராஜரே! முயல்கின்றவார்களும் பாண்டவார்க
சோந்தவாருமான அந்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில் ராதேயு

அககடி முறிய அடிக்கப்பட்டார்கள் காட்டில் கோபங்கொண்ட
 வகம் மிருகக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலப் பகைவார்களான
 வந்த பாஞ்சாலரதிகாக்களைத் துரத்தினான் சிறந்த பெரும்புகழை
 நடையவனான காணலோ யுத்தத்தில் போர்வீரர்களைப் பயமடையச்
 செய்துகொண்டு ஓடியானது பசுக்களுடைய கூட்டங்களைத் துரத்து
 துபோல அந்தரசேனையைத் துரத்தினான் புறங்காட்டி ஒடுகின்ற
 ணைவசேனையைக் கண்டு மஹாவில்லாளிகளான கௌரவர்கள்
 புகரமான ஒலிகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு அவ்விடத்தில் வந்தார்
 ராஜஸுரேஷ்டரே! தூயோதனனோ அதிக ஸந்தோஷத்துட
 ம அதிக உதஸாஹத்தினும் நான்குபக்கத்திலும் பறபலவாத
 பங்களை முழங்கச்செய்தான் அந்த யுத்தத்தில் முறிய அடிக்கப்
 பட்டவாசனும் பெரியவில்லையுடையவர்களும் புருஷஸுரேஷ்டர்களும்
 ராக்களுமான பாஞ்சாலர்கள் அப்பொழுது மரணமவரையில் திரும்
 பதில்லை என்று எண்ணி (யுத்தத்திற்குத்) திரும்பினார்கள் மஹா
 ஜரே! பகைவாக்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டிருந்தவனும் புருஷஸுரேஷ்டனு
 ன ராதேயன் யுத்தத்தில் திரும்பிவந்திருக்கின்றவர்களான அந்
 டு ராக்களைப் பலவாறாக நாசஞ்செய்தான் பரதகுலத்தில் உதித்த
 ரே! அந்தயுத்தத்தில் காணல்கோபத்துடன் பாணங்களால் இரு
 து பாஞ்சாலரதிகாக்களும் ஹாறுகளைக்கொண்டு மேலான சைத்யாக
 ம கொல்லப்பட்டார்கள் பாரதரே! பகைவாக்களை வாட்டுகின்றவ
 ம காலன் அந்தகன் இவர்களுடைய சரீரம்போன்ற சரீரத்தை
 நடையவனும் சூரனுமான ஸூதபுத்திரன் தோகளின் நடுவிடங்களை
 டு குதிரைகளுடைய முதுகுகளையும் சூன்யமாகவும் யானைகளின்
 டாக்களை மனிதர்களில்லாதவைகளாகவும் காலாட்களை ஒடுகின்றவாக
 கவும் செய்து, நடுப்பக்கில் சூரியன்போலப் பரக்கமுடியாதவ
 கப் பிரகாசித்தான் மஹாராஜரே! மஹாவில்லாளியும் பகைவா
 ட்டங்களை அழிப்பவனுமான காணன் இவ்வாறு மனிதர்களையும்
 கிரைகளையும் சரிகாக்களையும் யானைகளையும் கொன்று நின்றான்
 ஹாபலசாஸியான காலன் பூதகணங்களைக் கொன்றுநிற்பதுபோல
 ஹாரதனான அந்தக்காணன் ஒருவனாகவே ஸோமகாக்களைக்கொன்று
 ன்றான் கொல்லப்படுகின்றவர்களாக இருந்தும், பாஞ்சாலர்கள்
 நதமுனையில் காணனைவிட்டு விலகாமலிருந்தமையால் அவர்க
 டைய ஆச்சரியகரமான வலமைமையை அந்த யுத்தத்தில் கண
 டாம் அரசனும் துச்சாஸனனும் அவ்வாறே சரதவானுடைய
 ஶரரான கிருபரும் அஸுவத்தாமாவும் கிருதவாமாவும் மஹாபல

சாஸியான சகுனியும் தூதுநூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக் கொன்றார்கள ராஜேந்திரரே¹ உண்மையான பராக்ரமமுள்ளவாகளும் ஸ்ஹோதராகளுமான காணபுத்திரர்கள் இருவரும் கோபமுள்ளவாகளாகப் பாண்டவர்களுடைய படையை இங்கும் அங்குமாகக் கொன்றார்கள் அச்சமயத்தில் கருரமானதும் பெரியதுன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான பெரியபுத்தம் நடந்தது அவ்வாறே, சூரர்களான பாண்டவர்களும் திருஷ்டத்யுமனனும் சிகண்டியும் மிகக் கோபங்கொண்டவர்களான தரௌபதீ புத்திரர்களும் உமமுடைய சேனையை எதிர்த்து நாசஞ்செய்தார்கள் இவ்வாறு, பாண்டவர்களுடைய படைக்கு ஆங்காங்கு இந்த நாசமுண்டாயிற்று மஹாபலசாஸியான பீமனை அணுகி உமமைச் சோரநவர்களுக்கும் யுகத்ததில் நாசமுண்டாயிற்று

எண்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

(அர்ஜுனன் விநிப்பிப்படி மாதவர் தேரைக் கர்ணனருகிற் செலுத்தியதும், சல்யன் கர்ணனை உத்ஸாஹிப்படுத்தியதும், கர்ணன் அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்து அவனைக் கொல்வதாகச் சபதம் உரைத்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்)

௪

சுததுருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் பீபதஸு என்கிற பெயாபெற்றவனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான பலகுணன், தனித்தனியாகக் கௌரவர்களுடைய சேனையைக் கொன்று, மஹாபுத்தத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய பரபரப்பைக்கண்டு, ரத்தத்தையே ஜலமாகக் கொண்டதும், ¹ மாமஸங்களாலும் ஊனீராலும் எலும்புகளாலும்^௨ சேறுள்ளதும், ஁னுஷ்யாகளுடைய தலைகளாகிற கற்களுள்ளதும், யானைகளாலும் குதிரைகளாலும்மைந்த கரைபுடனகூடியதும், நன்றாகச் சிதறியிருக்கின்ற சூரர்களுடைய எலும்புகூட்டத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதும், காகைகளாலும் கழுக்குகளாலும் எதிரொலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும், குடைகளாகிற அன்னங்களோடும் தெப்பத்தோடுமகூடியதும், வீரர்களாகிறமரங்களை அடித்துக்கொண்டு போகின்றதும், ஹாரங்களாகிற தாமரைமடுக்களையுடையதும், சிறந்ததலைப்பாகைகளாகிற நுரைகளுள்ளதும், வீரர்களும் பாண்டவர்களும் தவஜற்களுமுள்ளதும், மனிதர்களுடைய சிறியமண்டையோடுகளுடன்

¹ இரண்டு சொற்கள் விடப்பட்டன

பதும், கேட்கவருமாறு கவசங்களுமாகிற சுழலோடுகூடியதும், களாகிறதெப்பவர்களாலிரம்பியதும், ஜயத்தில் விருப்பமுற்றவா லஸுலபமாகத் தாண்டுகூடியதும், பயந்தவர்களால் எவலித்ததி மதாண்டமுடியாததுமான ஒரு நதியை உண்டுபண்ணி, வாஸு வரைப்பார்த்து, இந்த வாகவியத்தை உரைக்கலானான் 'கிருஷ்ண' ராவகத்தில் ஸூதபுத்திரனுடைய கொடியானது இதோ காணப் பெறு பீமவேனனமுதலான இந்த வீரர்களும் மஹாரதனோடு பாபுரிகிறார்கள் ஜனாததனரே! இதோ பாஞ்சாலர்கள் காணாதிடம் து ஓடுகின்றார்கள் இதோ தூயோதனராஜன் வெணமையான பிடிக்கப்பட்டவனாகக் காணான முறிய அடிக்கப்பட்ட பாஞ்சா னை ஓடுமபடி செய்துகொண்டு அதிகமாகப் பிரகாசிக்கிறான் புத்திரனால ரக்ஷிக்கப்படுகின்ற கிருபரும் கிருதவாமாவும் மஹா ான அஸ்வத்தாமாவும் அரசனைக் காப்பாற்றுகிறார்கள் நம்மால் லபப்படாமற்போனால் அவர்கள் ஸோமகாகளுடன் போராபுரிவா மாநவரே! கடிவாளம் பிடிப்பதில் ஸமாததனும் தோருவி பவனுமான இந்தச்சலயன் காணானுடைய தேரினை நடத்திக ண்டு மிக விளங்குகிறான் அந்த இடத்தில் செல்லவேண்டுமென புத்தி எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது அந்த இடத்திற்கு என டைய தேரினைநடத்தும் யுத்தத்தில் காணனைக் கொல்லாமல் எவ ததினாலும் நான் திருமபமாட்டேன் ஜனாததனரே! காணன், பாததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, யுத்தத்தில் பாததா யும் மஹாரதர்களான ஸருஞ்சயாக்ஷையும் யுத்தகளத்தில் பிசச லாமல் நாசமடையச் செய்யவேண்டாம்' என்று கூறினான்

பிறகு, கேசவா, ஸவயஸாசியுடன், துவரதுவயுத்தஞ் செய்வதில் (பபமுள்ளவனும்) மகிமைதங்கிய விலலைக் கையிறகொண்டவனு ா காணனை லக்ஷ்யமவைத்து உமமுடைய சேனையைக்குறித்து ந்ததுடன் விரைவாகச்சென்றா அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் கக் கேசவா எல்லா இடங்களிலுமிருக்கின்ற பாண்டவஸையங் ச சீககிரமாக யுத்தத்தில் மனத்தேறுதலடையுமபடி செய்வதற் ரத்ததோடு விரைவாகச்சென்றா பெரியவரே! பிறகு, இந்திர டைய அஸ்திரமானது பாவதங்களில் விழுகதால் உண்டாகும் சப போல அந்தப் பாண்டவனுடைய தேரொலியானது தோன்றி ஸதயமான பராகரமமுள்ளவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள் னுமான பாண்டவன் உமமுடைய சேனையை வெல்லக் கருதிப் தான தேரொலியுடன் எதிர்த்துச்சென்றான் அவவாறு வரு,

கின்றவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வா
தேவரை ஸாரதியாக்க, கொண்டவனுமான அந்த அரஜுனன்
பார்த்தும், மஹாத்மாவான வனுடைய கொடியையுமு கண்டும், ப
ராஜன், காண்ப்பார்த்தது, 'காண ! யுத்தத்தில் எவனைப்பற்றி
கேட்கிறாயோ வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ண
ஸாரதியாக்ககொண்டவனுமான அந்தரதிகள் இதோ பகைவா
அடித்துக்கொண்டு வருகிறான் இதோ குந்திபுத்திரன் காண
மென்கிற விலலைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கின்றனன் அவனை
பொழுது கொலவாயாகில் அது நமக்கு நன்மைபாடும் கா
சந்திரபரதிமைகளையும் சந்திரபரதிமைகளையும் அடையாளம்
கொண்டதும் கொடுகளோடும் கண்கணிகளோடும் கூடியது
அரஜுனனுடைய விலலிலுள்ள இந்த நாணகயிருந்து ஆகாயத்
மின்னலபோல இதோ பிரகாசிக்கிறது, பார இதோ பார்த்துனை
கொடிதுனியில் நாற்புறங்களையும் பாரகின்றதும் பாரகிறவாக
ரூப பயத்தை விருத்திப்பண்ணுகின்றதும் பயங்கரமுமான வான
காணப்படுகின்றது பிரபுவே ! பாண்டவனுடைய ரதத்தில் குத்
களை ஓட்டுகின்ற வாலஸுதேவருடைய சக்கரமும் கதையும் சங்க
சாரங்கமென்கிற விலலும் இதோ காணப்படுகின்றன ஸவயஸா
னூல இழுத்துவிடப்படுகிற காண்டவம் இதோ ஒலிக்கிறது எ
தோசசியுள்ள அரஜுனனூல பிரயோகிக்கப்பட்ட கூாமையுள்ள
தப் பாணங்கள் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றன (யுத்தத்தைவிட
ஓடாதவர்களான மன்னாளுடைய அகன்றும் நீண்டும் சிவந்தும்
கின்ற கண்களுள்ளவைகளும் பூணரசந்திரனுக்கொப்பான மு
ருள்ளவைகளுமான தலைகளால் இந்தப் பூமியானது பரப்பப்படுகி
பூரிகங்கள் போன்றவைகளும் சந்தனத்தினால் பூசப்பட்டவைக
திமிருள்ளவைகளுமான ரணகுராகளுடையகைகள் ஆயுதங்களுட
இதோ தள்ளப்படுகின்றன குதிரைவீரர்களோடு தள்ளப்பட்ட
களும் தள்ளப்படுகின்றவைகளுமான குதிரைகள் துனிநாக்குக்க
சனங்களும் தெறித்துப்போனவைகளாக நாசமடைந்து பூம்
படுகின்றன மலைச்சிகரங்கள் போன்றவைகளும் இமய
பில் உண்டானவைகளுமான யானைகள் பார்த்தனூல மத்தகந
நன்றாக வெட்பப்பட்டு இதோ மலைபோலவிழுகின்றன கொல
பட்ட இந்த அரசர்கள் கந்தாவநகரம்போன்ற ரதங்களினி
புணயத்தின் முடிவில் ஸவாகவாஸிகள் விமானத்திலிரு
விழுவதுபோல விழுகின்றார்கள் விழுவதுதான் ஆயிரக்கணக்க

பல மிருக்ககூட்டம் நாசஞ்செய்யப்படுவதுபோலக் கிரீடியினால் நிகமாகத் துன்பத்துக்கு உடன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஸைநதைப்பாரா காணு! சிறந்தரதிகாக்கை கொண்டு கொண்டு உன்னை மாகக்விருமபி அர்ஜுனன் வருகிறான் ராதேய! 1 அந்த அர்ஜுனக்குறித்து நீ தடையினதிர செலவாயாக அனேக சததுருகாக கொல்லுகின்ற அர்ஜுனனிடத்திலிருந்து உண்டானபயத்திலான நான்குபக்கத்திலும் இருத்த தாத்தாராஷ்டிரசேனையானது நரவாகப் பிளக்கப்படுகிறது இருத்த தனஞ்சயனுடையதேகனது மிகப் பரப்பை அடைந்திருப்பதனால் இவன் உன்னிமித்தக் கல்லாசசேனையையும் விட்டு விரைவுபடுகிறானென்று நான்குகிறேன் விருகோதரன் பீடிக்கப்படுகிற தருணத்தில் கோபத்திலுள்ள ஜவலிக்கின்ற பாரதன் உன்னைவிட்டு வேறுஎவனோடும் எதிர்த்துப் போபுரிய எண்ணுகொண்டு நிறகமாட்டான் நிகரற்ற ராளியும் பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செயல்படுமான பாரதர், தாமராஜா தேரினைஇழந்து மிகஅடித்துக் காயப்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டும், சிணையும் ஸாதயகியும் பாராஷ்ணை நஷ்டதயுமனனும் தமொபதீகுமாராகளும் யுதாமனயும் உத்தளஜஸும் நகுலஸஹதேவாகளும் உனக்கு வசப்பட்டிருப்பதைக் கண்டும், குரோதத்தினால் கண்கள் சிவந்து கோபமுண்டுமூலம் அரசாகளையும் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ள குகி விரைவாக உன்னை எதிர்த்து வருகிறான் அவன் சேனை ராவிட்டுவிட்டு ஸமசயமில்லாமல் நமமைக்குறித்தே விரைந்து கிரீல வருகிறான் காணு! நீ இவனை எதிர்த்துச்செல் (இவன்ஷத்தில) வேறு வில்லாளி இல்லையன்றோ? கடலைக் கரை தடுப்பது மூல யுத்தத்தில் கோபமுள்ள அர்ஜுனனைத் தடுக்கக்கூடிய வில்லாளி உன்னைத்தவிர வேறுஒருவனை இவ்வுலகத்தில் நான் காணவில்லை இவனுக்குப் பக்கங்களிலும் பின்புறத்திலும் காவலை நான் வைக்கவில்லை இவன் ஒருவனாகவே உன்னை எதிர்த்து வருகிறான் பயன்பெறுதலைப் பார பகைவரைத் தவிர்த்துச்செய்கின்றவா நான் இருக்க கிருஷ்ணாஜ்னாகளை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போவதற்கு நீ அல்லவோ வல்லமைபொருந்தியவன்? ராதாபுத்திர! ராஜபு உன்னுடையதே தனஞ்சயனை எதிர்த்து முயற்சியை நீ பீஷ்மரோடும் துரோணரோடும் அஸ்வத்தாமாவோடும் நபரோடும் ஸமானனாயிருக்கிறாயன்றோ? வருகின்ற ஸவயஸாசியை.

மஹாயுத்தத்தில் தடுப்பாயாக காண! ஸாபமபோல (நாககி, உதடுகளை) நககிக்கொள்ளுகிறவனும் காளைபோலக் காஜிககின் னும் வனத்திலிருக்கின்ற புலிபோன்றவனுமான தனஞ்சய வதஞ்செய்வாயாக மிக்கபலசாஸிகளும் தூயோதனனைச் சே வாகளுமான இரத அரசாக்கள அாஜுன்னிடம் பயந்த நடுக்கமு வாகளாகவும் யுத்தத்தில் வீருப்பயில்லாதவாகளாகவும் யுத்த னின்று ஓடுகிறார்கள ஸூதநநதன்! ஓடுகின்ற அரத வீ ளுடைய பயத்தைப் போக்கக்கடியமணிதன் யுத்தத்தில் உனரீ தவிர வேறு ஒருவனுமில்லை புருஷஸரேஷ்டனே! இரதக் செ வாகளனைவரும் யுத்தத்தில் திட்டைப்போலிருக்கிற உன அடைந்து உன்னிடத்தினின்று காவலை வீருமபினவாகளாக நிற றார்கள ராதேய! எவ்விதத்தினாலும் வெல்லமுடியாதவாகள வைதேசாக்களும் அம்பஷ்டாக்களும் காமபோஜாக்களும் நகனஜித களும் காரதாராக்களும் எந்தத் தைரியத்தினால் யுத்தத்தில் உன ஜயிக்கப்பட்டார்களோ அந்தத் தைரியத்தை உண்டுபண்ணிகடுக பிறகு, பாண்டவனை எதிர்த்துச்செல் மிக்க புஜபலமுள்ளவனே பேராண்மையில் நிலைபெற்றவனாக இருந்து, கிரீடியினால் ம விககப்படுகின்றவரும் வீருஷணிகுலத்திலுதித்தவருமான வா தேவரையும் எதிர்த்துச்செல்' என்றான காணன், 'சலய! நிலைமையில் நிற்கிறாய் இப்பொழுதுதான் நீ எனமனத்துக்கு உ பாக இருப்பவன் மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! அவ்வாறே, தன் யனிடத்தில் பயப்படாதவனாகவும் தோற்றுக்கிறாய் சிசைஷ்டபெ றுக்கின்ற என்னுடைய இரண்டுகைகளின்பலத்தையும் இப்பொழு தவனே! நான் ஒருவனாகவே இப்பொழுது பாண்டவாக்களுந் பெருமபடையைக் கொல்வேன், பிறகு, கிருஷ்ணாஜுனாகளை கொல்வேன் உண்மையை உன்னிடத்தில் உரைக்கிறேன் அ இரண்டு வீராகளையும் யுத்தத்தில் கொல்லாமல் எவ்விதத்தினாலு நான் திருமப்போகிறதில்லை அவர்களாலாவது அடிககப்பட்டு ந படுப்பேன் யுத்தத்தில் ஜயமானது நிலையற்றதன்றோ? நான் பொழுது (அவர்களைக்) கொன்றே, அல்லது (அவர்களால்) ந கொல்லப்பட்டோ கிருதாரதனாகப்போகிறேன்' என்றுகூறின சலயன், 'காண! மஹாரதாக்கள், ரதிகாக்களுள் சிறந்தவீரனான இ அாஜுன்னை ஏகாகியாயிருந்தாலே ஜயிக்கமுடியாதவனென்று செ லுகிறார்கள் கிருஷ்ணனால் நூற்புறத்திலும் காக்கப்பட்டிருக்கிற இ

ஜுனனை ஜயிக்க எவன் இவவுலகத்தில் ஸாமாதியமுள்ளவன் ?' என்று சொன்னான்

காணன், 'இப்படிப்பட்ட உத்தம ரதிகன் உலகத்தில் ஒருபொழுது இருந்ததில்லை நாம் முழுதும் கேட்கிறோம் அப்படிப்பட்ட இரதப் பாதத்தை எதிர்த்துப் போயிரியப் போகிறேன் நம் போரில் என் தாணமையப் பார கெளரவராஜகுமாரனான் இரதோவீரன் வெணமையான் குதிரைகளோடு யுத்தபூமியில் ஸஞ்சகிறான் இப்பொழுது, அவனாவது என்னைக் கஷ்டத்தை அடைக்கப்போகிறான் காணாவது அவனுக்கு நாசத்தை உண்டிப்பவதில் இரதச் சமயத்தில் ஸமாததனாவான் ராஜகுமாரனான் அராஜுன்னுடைய இரண்டுகைகளும் வோவையில்லாதவைகளும் கைமறவைகளும் தழுமுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும்பிரகமறன் திடமான ஆயுதங்களைபுடையவனும் முயற்சியுள்ளவனும் சசுறுசுறுப்புள்ளவனுமான ஒரு யுத்தவீரன் அராஜுனனுக்கு என்னுத (உலகத்தில்) இல்லை இவன் கழுமிறகுக்கள் பூண்ட அனேக நாங்கலையும் எடுக்கிறான், அவைகளை ஒருபாணம்போல விரைநாணாகயிறிற பூட்டி எய்கிறான் அவைகள் ஒருகுரோசனாமனனும் வீணாகாமல் (லக்ஷ்யத்தில்) தாக்குகின்றன பூமியில் எந்ததவீரன் இவனுக்கு நிகராயிருக்கிறான் ? கிருஷ்ணனைத் துணையாகக் கொண்டவனும் பராக்ரமமுள்ளவனும் அதிரதனுமான அராஜுன்னன் அவ்வளவதில் அக்கினியை மகிழ்வித்தான். அப்பொழுது ராதமாவான் கிருஷ்ணன் சக்கரத்தைப் பெற்றான் இடக்கையிலும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவனும் நீண்டகைகளைபுடையவனும் ராமன்முள்ளவனும் பாண்டுவின புதலவனுமான அராஜுன்னன் அகநினிடத்தினின்று காண்டவமனன்கிற விலலையும் வெணமையான் ரைகள்கட்டிய நல்லசத்தமுள்ள உக்கிரமான ரதத்தையும் திவ்யமுள்ள அம்பபுறத்தாணிகளையும் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த சுவகைகளையும் பெற்றான், இரதிரலோகத்தில் கணக்கிட முடியாதவாக என் தையாக்கையும் எல்லாக் காலகையாக்கையும் கொன்றான், அந்தேவலோகத்தில் தேவத்ததமென்கிற சங்கத்தையும் பெற்றான். த அராஜுனனைவிட மேலானமனிதன் பூமியில் எவன் இருக்கிறான் ?' ப ! மஹானுபாவனும், மஹாதேவரை அஸ்திரங்களாலும் நேரில் பத நல்லயுத்தத்தினாலும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்வவனும், அவரிடத்தினின்று முவுலகங்களையும் கொல்லும்திறமையுள்ளதும் மிகுந்த ரமாயிருப்பதுமான பாசுபத மஹாஸ்திரத்தைப் பெற்றவனும்,

யுத்தத்தில் லோகபாலர்களால் தனித்தனியாகவும் ஒன்று சேர்ந்து எண்ணுதற்கரியவையான மஹாஸ்திரங்களாக கொடுக்கப்பெற்றனும், புருஷஸுரேஷ்டனும், காலகேயாக்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்த அரக்கரை அஸ்திரங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாகக் கொன்றவனும், உவாதே விராடனுடைய நகரத்தில் சோரநிருக்கின்ற நமமனைவரை ஒரேதேரினால் வென்று யுத்தமத்தியில் அந்தப் பசுக்கூட்டத்தை, திருப்பி மஹாரதாக்களுடைய ஆடைகளையும் உரிநதவனும், வீரயத்தினும் குணங்களுடனும் கூடியவனும், கிருஷ்ணனை ஸஹாயனாகக் கொண்டவனும் அரசாக்கள்ள சிறந்தவனுமான அராஜுனனை நான் புத்திறகு அழைப்பதான இதனை எல்லா உலகங்களிலும் மிகக் ஸாஹசரென்று நினைக்கிறேன் மஹாதமாவும் சகலத்தையும் சககரத்தை கத்தியையும் கையில்கொண்டவரும் எங்கும் வியாபித்திருப்பவரு ஐயசீலரும் வஸுதேவருடைய புத்திரரும் சோரநிருக்கின்ற எல்லா உலகங்களாலும் பதினாபிரம வாஷ்டங்களால்கூடச் சொல்லமுடியா குணங்களுள்ளவரும் முடிவற்ற வீரயமுள்ளவரும் நிகரில்லாதவரு நாராயணருமான கேசவரால் காக்கப்பட்டிருக்கின்றான் ஒருரத்தத் சோரநிருப்பவர்களான கிருஷ்ணராஜுனாக்களைப் பார்த்தும் எனக்கு பயமும் நடுக்கமும் உண்டாகவில்லை இந்த அராஜுனன் விலகித் தியில் ராஜகுமாரர்களை மீறினவன் கேசவரும் சககரயுத்தத்தில் தவறாக்களை மீறினவா இமயமலையும் தன்னிருப்பிடத்தை விட்டு அவையும், வஸுதேவநரதனராகவும் இப்படிப்பட்ட பாண்டநரதனராகவும் இருக்கிற கிருஷ்ணராஜுனாக்கள் அசையமாட்டார்கள் இவ்வாறாகவும் ரூராகள், பலசாலிகள், திடமான ஆயுதங்களைபுடையவர்கள், மஹாரதர்கள், நல்ல தேகமுள்ளவர்கள் சோரநிருக்கின்றவர்களும் புருஷஸுரேஷ்டாக்களுமான இவ்விருவீரர்களும் இருப்பிடத்தினின்று நழுவின தேவகுமாரர்கள்போல இருக்கின்றார்கள். இவர அக்ஷிஸுராயாக்களோ! இந்திரபிருஹஸ்பதிகளோ! யமநதகாக்களோ! சந்திரஸுராயாக்களோ! பகனுடைய அம்சபூதங்களான மித்திராக்களாகளோ! அஸுவிந்தேவாக்களோ! மருதகணங்களோ! சோரநிருக்கின்ற வஸுக்களோ! வீரர்கள் தனித்தனியாகவாவது சோரநதாவ யுத்தத்தினால் அசுசுதரையும் அராஜுனனையும் பலாதகாரமாக ஜயித்தற்குச் சகதியுள்ளவர்களாகாகள் சலய! அப்படிப்பட்ட இந்த அராஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் என்னைத்தவிர வேறு எவன் எந்தான்? எல்லா கிருஷ்ணவீரர்களுடைய ஐஸ்ரவாயமும் வாஸுதேவரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றது எல்லாப்பாண்டபுத்திராக்களுமே

மும் பாரததனிதத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது புருஷஸரேஷ்டா
ரான அவ்விருவரும் ஒரு ரதத்திவிருந்தகொண்டு என்னை ஒருவனை
பிரதது யுத்தம் செய்யப்போகின்றார்கள் சலய ! என்னுடைய பிறப்ப
னது மேனமைபெற்றது ஸந்தோஷிக்கிறேன் தாமதத்திற்கு
து ஸமயமன்று என்னுடைய இந்த ரதத்தை விரைவாக நடத்து
வ்விருவாகளையும் இவ்விதம் எதிர்த்துச் செல்லுகிறேன் இந்த
கூரத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட கிருஷ்ணாஜுனர்களுையாவது அல
று அந்த இரண்டு சததுருக்களாலே யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட
ரையாவது பா' என்று கூறினான்

இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மஹாரதனை ஸூதபுத்திரன் விரை
கப் பாண்டவனை எதிர்த்துச்சென்றான். குருவீரர்களுள் சிறந்த
றாரதர்களான கிருபா, போஜனன் கருதவாமா, இளையஸுஹோத
களுடனகூடின காரதாராதிபதியான சகுனி, குருவான் துரோண
டைய குமாரா, உமமுடைய குமாரர்கள், அவ்வாதே காலாட்களு
டைய கூட்டங்கள், யானைவீரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு எதிரிலவந்து,
முடைய புத்திரனான தூயோதனன், அப்பொழுது அவர்களைப்
ழந்து 'கிருஷ்ணாஜுனரிருவர்களையும் தகையுங்கள், எதிர்த்துச்
ல்லுங்கள், எல்லாவிதத்தாலும் விரைவாகக் களைப்படையச்
யுங்கள் உங்களால் நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட இருவர்களை
என்னுடைய ஸேனாபதி எளிதிற கொல்லுமபடி செய்யுங்கள்'
ன்று ஸமீபத்தில் வந்து உரைத்தான் சிறந்த வீரமுடையவா
ரான அவர்கள், 'அவ்வாதே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு,
ரைவுள்ளவர்களாகவும் அாஜுனனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற
னமுள்ளவர்களாகவும் அவனை நோக்கி நன்றாக எதிர்த்துச்
ன்றார்கள் காணனுடைய கட்டளையை அனுஷ்டிக்கின்ற மஹா
ர்கள் அந்த அாஜுனனை யுத்தத்தில் அம்புகளாலடித்தார்கள்
கிசுஜலதையுடைய மஹாஸமுத்திரமானது நதிக்கையும் நதிகளை
குடிப்பதுபோல அாஜுனன் யுத்தத்தில் அவர்களைக் குடித்து
ட்டான் அவன் உத்தமமான பாண்டவனைத் தொடுக்கின்றவ
கவாவது அப்படியே விடுக்கின்றவனாகவாவது பகைவர்களால்
ணப்படவில்லை தனஞ்சயனால் பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளாலே
ரக்கப்பட்ட மனிதர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் உயிரை
றந்து விழுந்தனர் கிரகங்கள் போன்ற பாண்டவையுடையவ
ம் அழகிய மண்டலம் போன்ற காண்டவதையுடையவனும் யுகத்
ன் முடிவுக்காலத்திலுள்ள ஸூரியனுக்கு ஒப்பான தேஜஸுள்ளவ

னுமான விஜயனை, கண்ணோயுள்ள ஜனங்கள் எவ்வாறு ஸூரியை
பார்க்கச் சுகதியற்றவர்களோ அவ்வாறு கௌரவர்கள் ஏறிட
பார்ப்பதற்குச் சுகதியற்றவர்களானார்கள் பாரததன் மகாரதர்கள்
நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட உத்தமமான பாணங்களை உரக்
கிரிததுக்கொண்டு பாணஸமூகங்களினால் துண்டாக்கினான் காண்
வததை வில்லாக்கக்கொண்ட அராஜுனன் மீண்டும் வில்லை வட்டப்
வளைத்து இழுத்ததுவிடப்பட்ட அம்புகளால் அந்த அம்புத்திரள்கள்
நாசஞ்செய்தான் அரசாங்குட சிற்றதவரே¹ ஆனி ஆடி மாதங்க
டைய மத்தியத்தை அடைந்தவனும் உக்கிரமான கிரணங்களு
வனுமான ஸூரியன் நீர்ப்பெருக்கை நாசம் செய்வதுபோல அ
னன் பாணஸமூகங்களை¹ நாசம்செய்து உம்முடைய சேனையை எ
தான் கிருபரும் அவ்வாறே போஜனம் உம்முடையபுத்திரனும் ப
ரதரான துரோணபுத்திரரும் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொ
அந்த அராஜுனனை எதிர்த்து ஒடிவந்தார்கள் மேகங்கள் மலையின்
நீர்த்தாரைகளைப் பெயலதுபோலப் பாணங்களை இறைத்ததா
அந்தப் பாண்டவன் (தன்னைக்) கொல்ல எண்ணாக்கொண்டவாக
ஸமாததாக்கரும் மகாபலசாஸிகளுமான அந்தக் கௌரவவீரர்களா
முயற்சியுடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த உத்தமமான பாணங்
விரைவுடன் அம்புகளால் வெட்டி அந்தச்சத்தாருக்களை மும்மு
பாணங்களால் பிளந்தான் வட்டமான காண்டவமுகிற பூ
மண்டலத்துடன் கூடியவனும் பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனும்
அந்த அராஜுனனாகிறஸூரியன், அம்புகளாகிற உக்கிரமான
ணங்களுடன் கூடியவனாக, ஆனி ஆடிமாதங்களுடைய மத்தியத்
அடைந்தவனும் அவ்வாறே நார்புறத்திலுமுள்ள வட்டமான ரே
யுடன் கூடினவனுமான ஸூரியன்போல விளங்கினான் பிறகு, து
ண்புத்திரர் சிற்றத பத்துப்பாணங்களால் தன்ஞ்சயனையும் மூ
பாணங்களால் அசுசுத்தரையும் நான்குபாணங்களால் நான்கு குத்
களையும் பிளந்தார், பிறகு, வானரத்தினமீதும் அம்புகள்
சிற்றதநாராசங்களையும் இறைத்தார் பிறகு, தன்ஞ்சயன் நன்ற
பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்துரோணபுத்திரருடைய வில்லையும் ஸா
னுடைய தலையையும் மூன்று பாணங்களால் அறுத்தான் நா
பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் மூன்று பாணங்க
கொடியையும் துரோணபுத்திரருடைய ரத்தத்திலிருந்து தள்ளி

¹ 'நிரயம்' எனப்பது மூலம், 'வாரியிறைத்து' என்றும் கொ
லாம்.

ணங்கள் நிரம்பியவரான அந்தத் தோண்டித்திரா, கோபத்தாலநிறை
வராகி, அளவில்லாத வஜரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்க
ப்பட்டதும் தசஷ்கனுடைய உடல்போலப் பிரகாசிக்கின்ற துமான
வெரு விலை அந்த அரஜுனனைக்கொலுவதற்காகச் சிறந்த
மரிய ஸாபபததைப்போலக் கையிலெடுத்தார அவர் தம் ஆயுதத்
தப் பூமியில் எறிந்துவிட்டு விலைநாணேற்றி ஜயிக்கப்பட்டாதவாக
ம புருஷபரேஷ்டாசுளுமான அவவிருவர்களையும் நன்குமதித்துக்
காண்டு உத்தமமான பாணங்களால் ஸமீபத்திலிருந்து அடித்தார
ஹாரதாசுளும் யுத்தமுனையில் நிற்பவாசுளுமான கிருபரும உம
டைய குமாரனும் கருதவாமாவும் அந்தக் கௌரவவீரர்களும் யுத்
ததில் பாண்டவபரேஷ்டனை அனேக பாணங்களால் (அடித்துக்
காண்டு) ஸூரியனை மேகங்கள் சூழுவதுபோலச் சூழ்ந்தார்கள் ஆயி
க் கைகளையுடைய காரத்தவீரயாரஜுனனுக்கு ஒப்பான பராகரம்
ள்ள பாரததன் கிருபருடைய அம்புகளுடன் கூடின விலையும்
நிரைகளையும் தவஜங்களையும் ஸாரதியையும், முற்காலத்தில் வஜர
ணியான இரத்திரன் பவியை அடித்ததுபோலப் பாணங்களால் அடித்
த பாரததனுடைய பாணங்களால் ஆயுதங்கள் (அடித்துத்)
ராளப்பட்ட அந்தக் கிருபர், மஹாயுத்தத்தில் தவஜம் நாசம் செய
ப்பட்ட பிறகு, கிரீடியினால் முனடி பீஷ்மா கட்டப்பட்டதுபோல
பிரம்பாணங்களால் கட்டப்பட்டார் அரஜுனன், காஜிக்கின்ற
மது குமாரனுடைய தவஜத்தை அம்புகளால் துண்டாக்கினான்,
லையும் அறுத்தான், கிருதவாமாவின்னுடைய மங்கள்கரமான
நிரைகளையும் கொன்றான், கொடியையும் துண்டாக்கினான் அந்த
ரஜுனன் விரைவுடன் உமதுகுமாரனுடைய குதிரைகளையும்
ரதிகளையும் வீரர்களையும் கொடிகளையும் யாணவீரர்களையும் குதி
ரவீரர்களையும் தேராளிகளையும் அழித்தான் பிறகு, நான்கு பக்கங்
ரினும் சிதறியிருக்கின்ற மீக்கபெரிதான் உமமுடைய சேனை ஸூரிய
டைய தேஜஸினால் துன்புறுத்தப்படுவதுபோல அரஜுனனுடைய
தாரபத்தினால் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்டது பிறகு, கேசவா
னப்முற்றிருக்கிற சத்தருக்களை அரஜுனனுடைய சத்தத்தினால்
ரைவாக வலமாகச் சுற்றிவந்தார் பிறகு, யுத்தஞ்செய்ய விருப்ப
ள்ளவர்களான மறவீரர்கள் விருத்திரனைக்கொன்ற இரத்திரனைப்
ரால் விரைவுடன் செல்லுகின்ற தனஞ்சயனை நல்லகுதிரைகள் பூட்
பட்டவைகளும் மறுபடியும் தவஜங்கள் தூக்கி நிறுத்தப்பட்ட
ய்களுமான தோகைளாடு பின்னொடர்ந்து ஓடினார்கள் பிறகு,

மஹாரதர்களான சிசுண்டியும் சைனேயனும் நகுலஸஹதேவர்களு
தனஞ்சயனைப் பின்தொடர்ந்து செல்லுகின்ற பகைவர்களை எதிர்த்து
அடித்துத் தடுத்ததுக காமையுள்ள பாண்டுகளால் பிளந்து மிக்கபயங்
மாகக் காஜித்தராகள் பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களும் ஜயத்தித்
ஸவாககத்தை அடைவதிலும் விருப்பமுள்ளவர்களும்மான கௌர
கள், அஸுரர்கள் தேவராஜனை ஹிமஸித்ததுபோல நேராகச் செல்
கின்றவைகளும் நனகு தீட்டப்பட்டவைகளும்மான பாண்டுகள்
ஸநஞ்சயர்களோடு பரஸபரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் பகை
களைத் தவிர்த்துச் செய்பவரே! யானைகளும் குதிரைகளும் விழுந்த
ரதிகளும் விழுந்தார்கள் அவ்வாறே, வீரர்கள் அனைவர்களும்
ருக விடப்படும் பாண்டுகளால் தனித்தனியாக ஒருவரையொரு
அடித்துக்கொண்டார்கள் அரசரே! மஹாபலசாலிகளான சிற
யுத்தவீரர்களால் மகாயுத்தத்தில் பரஸபரம் (எய்யப்படுகின்ற
பாண்டுகளால் இருளானது உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கரு தருந
தில், நான்கு திருக்களும் திக்கோணங்களும் சூரியனுடைய ஒளி
இருளால் மூடப்பட்டனவாயின

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸங்நதல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! மிக்க சிறப்புறவைகளான கௌர
களுடைய சேனைகளால் எதிர்த்தப்பட்டவனும் முழுகுகின்றவனை
போலிருப்பவனும் குந்திபுத்திரனுமான பீமனை மேலே தூக்கிவி
கருதிய தனஞ்சயன், கானானுடையசேனையை அம்புகளால் அதிகப்
அடித்துச் சத்தருவீரர்களை யமலோககதுக்கு அனுப்பினான் பிற
இந்த அராஜனனுடைய சரக்கட்டங்கள் துண்டு துண்டாக ஆ
யத்தை அடைந்து காணப்பட்டன அவ்வாறே, மறற்பாண்ட
வீரர்களும் உமமுடைய சேனையைக்கொன்றார்கள் மஹாபாக்
முள்ள அந்தத் தனஞ்சயன் பறவைக்கூட்டங்கள் ஸஞ்சரிகுகின்ற ஆ
யத்தைப் பாண்டுகளால் நிரப்பிக்கொண்டு கௌரவர்களுக்கு யப
னான் பிறகு, அவன் பலலங்களாலும் சக்ரபரங்களாலும் பளப
பான நாராசங்களாலும் சரீரங்களை வெட்டினான், தலைகளையும் அடி
தான். சரீரங்கள் வெட்டப்பட்டவர்களும் கவசங்களை இழந்தவர்களு
தலைகளை இழந்தவர்களும் நான்குபகாததிலும் தள்ளப்பட்டவர்களு

வினாவாகளுமான யுத்தவீரர்களால் (யுத்தபூமியானது) நனமுடப்பட்டது தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவர்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகர்களாலும் யானைகளாலும் ஈரக வெட்டப்பட்டவர்களும் பிளக்கப்பட்டவர்களும் அழிக்கப்பட்டவர்களும் அங்கங்கிலையும் அங்கங்களுடைய அவயவங்களை இழந்தவர்களும் உயிர்துறந்தவர்களும் உயிருடன் கூடியவர்களான மனிதர்களாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டதாயிற்று. எனவே! ரணபூமியானது வைதரணீந்திரிபோல எவ்விதத்தினால் நாடமுடியாததும் அதிகமாக மேடுபுள்ளமுள்ளதும் கோரத்ததுடன் கூடியதும் மிகவும் பாக்கமுடியாததும் ஆயிற்று. யானது ஏக்கரங்களாலும், சக்கரங்களாலும், அச்சுக்களாலும், லங்களாலும், குதிரைகளை இழந்தவைகளும் குதிரைகளுடன் உயவைகளும் ஸாரதிகளுடன் கூடினவைகளும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளுமான யுத்தவீரர்களுடைய தோகளாலும் பரப்பப்பட்டதாகியது பொறகவசங்களின்றவர்களும் ஸன்னகமுள்ளவர்களும் பொனமாலையைத் தரித்தவர்களுமான போரவீரர்களால் வீற்றாக்கப்பட்டவைகளும் கவசம் பூட்டப்பெற்றவைகளும் எப்பொழுதும் மதப்பெருக்குள்ளவைகளும் பதரமென்கிற வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களுமான யானைகள் கரூரர்களான யானைவீரர்களால் தூண்டப்பட்டவைகளாகக் கோபத்துடன் அராஜுனனை எதிர்த்துச் சென்றன. டியினால் அடிக்கப்பட்ட நானூறு சிறந்ததோகளை, தள்ளப்பட்டவைகளும் பிராணிகளுடன் கூடியவைகளுமான பெரியமலையின் சிகரங்களால் விழுந்தன தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால் தள்ளப்பட்டவந்தயானைகளால் பூமியானது மூடப்பட்டது அவனுடைய ரதனது, நான்குபக்கங்களிலும் மேகங்களபோல விளங்குகின்றவைகளும் மதஜலத்தைப் பொழிகின்றவைகளுமான யானைகளை ஸாராயணங்களினைப் பிளப்பதுபோல எதிர்த்துத் தாக்கியது பலகுணனால் அல்லப்பட்ட யானைகளாலும் மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் அவாறாக உடைக்கப்பட்டவர்களாலும் சஸ்திரங்களையும் யந்திரங்களையும் கவசங்களையும் இழந்து உயிர்துறந்திருக்கின்ற யுத்தவீரர்களாலும் அறுத்தது தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் வழியானது டப்பட்டதாயிற்று நானொவியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட காணவமானது காஜிக்கின்ற மேகம் பேரிடிமுழக்கத்தை உண்டுபண்ணுதுபோலப் பயங்கரமான சத்தத்தை உண்டுபண்ணியது பிறகு,

தனஞ்சயனுடைய அடிகளால் அடிக்கப்பட்ட சேனையானது ஸ்ரீ
திரத்தில பெருங்காற்றினால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட பெரு
கப்பலபோலப் பிளக்கப்பட்டது கானாடிவத்தினால் பிரயோகி
பட்டவைகளும் பறபல் ரூபங்களுள்ளவைகளும் உயிரை வாங்கு
தவைகளும் கொள்ளிக்கட்டை தூம்கேது வஜ்ராயுதம் இவைகள்
பெருங்காற்றினால் பாணங்கள் உமது படையை எரித்தன பெ
மலையினமீதுள்ள மூங்கிறகாடானது இரவில் எரிந்ததாற்போல
முடைய பெருஞ்சேனையானது பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அ
மாகத் துடித்தது கிரீடியினால் மிக அடிக்கப்பட்டதும் பெருமபா
நாசஞ்செய்யப்பட்டதும் பாணங்களால் கொல்லப்பட்டும் சினன்
னம் செய்யப்பட்டுமிருப்பதுமான உமமுடைய அநதச சேனையான
நான்கு திகஞ்சுகளிலும் ஓடியது ஸ்வயஸாசியினால் நன்றாக எரி
பட்ட கௌரவர்கள் 1 பெருங்காட்டில் காட்டுத்தீயினால் பயமுறு
பட்ட மிருகங்களுடைய கூட்டங்கள்போலச் சுழன்றார்கள் அ
பயத்தை அடைந்திருக்கின்ற கௌரவர்களுடைய படையால்
மிகத் தோல்வியைடைந்த பீமஸேனனை யுத்தத்தில் விட்டுவி
முழுதும் புறங்காட்டி ஓடியது பிறகு, கௌரவர்கள் தோல்வியை
விக்கப்பட்ட தருணத்தில் ஐயிக்கப்படாதவனான அநதப் பீம
பீமஸேனனை அடைந்து ஒருமுகாததம் எதிரிலிருந்தான் பாரத
பலகுணிரக்கத்திரத்திலுதித்தவனான தனஞ்சயன் பீமஸேனனோ
சோந்து ஆலோசனைசெய்து அவனிடத்தில் யுதிஷ்டிரா சலயன்
நீங்கினவராகவும் துன்பமற்றவராகவும் இருக்கிறாரென்பதைச்சொ
அவனாலே அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டவனாகி, பிறகு, ரத்தத்
ஒலியினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஒலியிடுமபடி செய
கொண்டு, அவனிடத்தினின்று புறப்பட்டுச் சென்றான்

பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுகிறவனான தனஞ்சயன், துச்சா
னுக்கு இளையவர்களும் வீரர்களான உமமுடைய குமாரர்கள் பத்
மாகளால் சூழப்பட்டான். பாரதரே¹ நானேற்றப்பட்ட விற
புடையவர்களும் நாததனம் செய்கின்றவர்கள் போன்றவர்களும்
அநத வீரர்கள், கொள்ளிகளால் யானையைத் துன்புறுத்தவது
அவனைப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினார்கள் மதுஸூதனா ரத்
னால் அவர்களை இடமாகச் சுற்றிச் சென்றா ஏனெனில், அ
அவர்கள் கிரீடியினால் உடனே யமனிதம் அனுப்பப்பட்டுவிடு

என்றே எண்ணினா. அவ்வாறு திருமபிப்போகின்றவனபோருக்கின்ற அாஜுனனைப்பாராதது¹ வேறு சில முடாகன உரக்ககஜித்தார்கள பாராததன, அடிக்கடி காஜிக்கின்ற அந்த வீராகளுடய கொடிகளையும் குதிரைகளையும் வீறகளையும் ஸாரதிகளையும் ராசங்களாலும் பிறைக்கணைகளாலும் விரைவாக அறுத்தான். மரு, வேறு பத்துப்பல்லங்களால் அவாளுடைய தலைகளைத் தாவினா கோபத்தினால் சிவந்த கண்களையுடையவைகளும் நனரக கடிக்கப்பட்டிருக்கிற உதடுகளையுடையவைகளும் பூமியிலமுந்திருப்பவைகளுமான அவாளுடைய முகங்கள் ஆகாயத்திலக்தித்திரங்களுடைய கூட்டங்கள்போல விளங்கின பகைவார்களைக் காலலுகிறவனுன அாஜுனன, பொன்னாலாகிய தோளவர்களை ணிரந்தவாகளான அந்தப் பத்துக்கொளரவவீரர்களையும் பொறுபுகளளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளுமான பத்துப்பாணாறால் அடித்துவிட்டு வேறிடம் சென்றன

1 'தயாபெநு ஸ்ரணாநு 3' 'பா' எனபது மூலம் 'ததவெநு பா' 'வநு 3' 'பா' எனபது நீலகண்டவயாகயான புலதகபாடம் 'திருதராஷ்டிரகுமாராகளில் பதினமரை அாஜுன்ன கொன்றன' என்று பொருளதரும்படியான நீலகண்டவயாகயானபாடமும் அதனைப் பற்றிய இரண்டு இவகிலீஷமொழிபெயாப்புக்களும் பொருளுதமேறாளக, நேரான பாடங்கொண்ட T R கிருஷ்ணசாயரவர்களும் அாஜுன்ன அந்தப்பதினமரைக்கொன்றதாகவே நிச்சயித்துக் குறிப்பிழியிருக்கிறார்கள இவ்வனம் கொளளுதல், முன்பின் கதைதாடாச்சிக்கு விரோதமாகும் அாஜுன்ன அப்படிக்கொன்றிருதல், பல தீவகுகள் விளையலாகும் அது புத்தமுறையும் அன்று ஸாருளுன வாஸுதேவன தேரினை அவாளுக்கரு இடமாகச் செலுத்தது இவற்றைத் திருவுளத்திற்கொண்டேபோலும் மேலும், 'பொறகமுள்ள பத்துப்பாணங்களால் அவாருளையே திருமபவும் அடித்தான்' என்று, 'தலையற்றமுண்டவகளை அடித்தான்' என்ற பொருளதந்து, கவீரனுன அாஜுன்னுடையபெருமைக்கு ஒருபெருங்குறை தோன்றகும் இவகே, ஸுலோகங்களிலுள்ள சொல்லமைப்பும் ஆராயத்தக்கது' திருதராஷ்டிரகுமாராகளில் பதினமரை அாஜுன்னகொன்றதாகபாருளதரும் பாடமே கொளவா சிலா. அவா, 'ஸ்ரீமகாபாரதத்திலிதிற பொருளசெய்யமுடியாத பலவீஷயங்கள் உள்ளன எழுவகைபதங்கள் முதலிய முறைகளைக்கொண்டு அவற்றிற்கு அாதநிச்சயம்யயவேண்டும் எழுவகைப்பேதங்களாவன —(1) வயதயாஸம் (2) ரதிலோமயம் (3) கோமூதரீ (4) பரஹஸம் (5) உக்ஷணம் (6) ஸுத

எண்பத்தைநதாவது அத்யாயம்

(ஸிங்தல யுத்தம்)

மஹாவேகமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்ற அநதசகிரர் வானரதவஜனை வீரர்களான தொண்ணூறு கௌரவரதிகளாகிய தத்திறகாக எதிர்த்துச்சென்றாராக புருஷஸரேஷ்டர்களான எசுபதகாகள் பரலோகஸாதகமான கோரமான சபதத்தைச் செய்கொண்டு புருஷஸரேஷ்டனான அாஜுனனை யுத்தத்தில் சூழ்நகொண்டார்கள வாஸுதேவா, மஹாவேகமுள்ளவைகளும ஸவாமயமான பூஷணங்களுடன் கூடியவைகளும், முதலுமயமான பேவிரிப்புகளால் மூடப்பட்டவைகளுமான வெண்மையான குதிரைகளைக் காணனுடைய ரதத்தைநோக்கிச் செலுத்தினா காணனுடைய ரதத்தை நோக்கிச்செல்பவனும் பகைவாகளை நாசஞ்செய்பவனுமாக அநதத தனஞ்சயனைப்பார்த்து ஸமசபதகாளுடைய கூட்டங்க ளுமாரிகளால் எதிர்த்து அடித்துக்கொண்டு சென்றன அாஜுன விரைபவர்களும் ஸாரதிகளுடனும் விறகளுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடினவாளுமான அநதததொண்ணூறு ஸமசபதக வீரர்களையு கூடாமைபுள்ள பாணங்களால் மிச்சமின்றிக கொன்றன கிரீடியிலு பறபல உருவமுள்ள பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அநத ஸமசபதகாக்கள், புணயமசெய்தவாக்கள் புணயம் குறைந்தவுடன் ஸவாகத்த னின்றும் விமானங்களிலிருந்து விழுவதுபோல விழுவதாக மிற்றகு, தோகளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய கௌரவர்கள பயமறறலாக்களாகிக் கௌரவாளுள் மிகச்சிறந்தவனும் ப ஸரேஷ்டனுமான பலகுனை எதிர்த்தாக்கள் முயற்சியுள்ளமனி களுடனும் குதிரைகளுடனுங் கூடியதும் பலத்தினால் அதிகரித்த சிறந்தயானைகளுள்ளதுமான உமது புத்திராக்களுடைய அநதப்பெரு படையானது தனஞ்சயனை நன்றாகத்தடுத்தது மஹாவில்லா ரம் (7) ஸாது எனபன் அவைகளுள், வயதயாஸம், 'தேசவயதயாஸ காலவயதயாஸம், புருஷவயதயாஸம்' எனமுன்னுங்கைப்படும தேசவயத யாஸமாவது, ஓரிடத்தில் நடந்ததை மற்றோரிடத்தில் நடந்ததா சொல்வது, காலவயதயாஸமாவது ஒருகாலத்தில் நடந்ததை வேறொரு காலத்தில் நடந்ததாகச் சொல்வது, புருஷவயதயாஸமாவது ஒரு ம தன செயததை மற்றொரு மனிதன செயததாகச் சொல்வது இந்த வே பாடுபற்றிப் பீமஸேனனசெயததை அாஜுனனசெயததாக ஏதோ காரணத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டும்' எனந் ஸமாதானம் கூ வா இது மதவஸம்பிரதாயக்கொள்கை

ரான கௌரவர்களா குருநாதனான அரணுனனைச் சகதிகளாலும்
 ஷடிகளாலும் தோமரங்களாலும் ஈடிகளாலும் கதைகளாலும்
 நதிகளாலும் பாணங்களாலும் நனருக முடிஞான்கள் பாண்டவன்
 டுராயத்தில் நாதமுதத்திலும் பரப்பப்பட்டிருக்கிற அந்த அம்பு
 னையைய ஸாராயன் கிரணங்களால் இருளை நாசஞ்செய்வதுபோலப்
 பாணங்களால் நாசம் செய்தான பிறகு, மிலேசசாகள் மதங்
 காண்ட ஆயிரத்தமுந்நாறு யானைகளுடன்கூட நின்றுகொண்டு
 மது புத்திரனுடைய கட்டளையினால் பாரதத்தை விலாப்புதத்தில்
 டித்தாக்கள் ரத்ததிலிருக்கிற பாரதத்தைக் காணிகளாலும் நாளிகங்
 ளாலும் நாராசங்களாலும் தோமரங்களாலும் ஈடிகளாலும் சகதி
 ளாலும் கப்பணங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் ஹிமலித்தா
 ளு பிரபுவான பலகூனன், யானைபின்மீதிருப்பவர்களால் பிரயோ
 க்கப்பட்டதும் ஒப்பற்றதமான அந்த ஆயுதமையையே கூமை
 ளால் பலலங்களாலும் அரத்தசுந்திரபாணங்களாலும் வெட்டியபிறகு,
 காடித்துணிகளுடனும் தவஜங்களுடனும் மாவுத்தாக்களுடனும்
 டின் அந்த எல்லா யானைகளையும் பறபல அடையாளங்களுள்ள
 ததம்மான பாணங்களால் (இந்திரன்) வஜராயுத்தத்தினால் மலைகளைப்
 ளப்பதுபோலப் பிளந்தான் அந்தப் பொன்மலைகளை அணிந்த
 பரிய யானைகள் ஸவாணமயமான கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால்
 டிக்கப்பட்டுத் துன்பமடைந்து அகனியின் ஜவாலைகளுடன்கூடின
 லைகளைப்போல விழுந்தன அரசரே! பிறகு, பெரிதான காண்
 வத்தின் ஒலியும் சத்தமிடுகின்ற மனிதர்கள் மெதுவாகக் கூச்ச
 டுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் இவற்றின் ஒலியும் தோன்
 ன மன்னரே! அடிக்கப்பட்ட அந்த யானைகளும் நான்கு பக்கத்
 லும் ஓடின குதிரைகளும் ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளா
 ப்பததுத திருக்குகளிலும் ஓடின மஹாராஜரே! ரதிகளாலும்
 வவாரே குதிரைகளாலும் விடுபட்டிருக்கின்ற ரதங்கள் கந்தாவ
 ரங்களபோல ஆயிரம் ஆயிரமாகக் காணப்பட்டன மஹாராஜரே!
 வரும்வரும் ஓடுகின்ற குதிரைவீரர்கள் பாரததனுடைய அம்பு
 ரால் கொல்லப்பட்டவர்களாக அந்த அந்த இடத்திலேயே காணப்
 ட்டார்கள் பாரததன் ஒருவனாகவே இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில்
 னைவீரர்களையும் யானைகளையும் ஜயித்ததினால் அந்த சூணத்தில்
 ண்டவனுடைய கைகளின் பலம் காணப்பட்டது அரசரே!
 நத மனிதர்களும் யானைகளும் ரதிகளும் ஒன்றுசேராமலே யுத்
 ததை உத்தேசித்துத் திருமபின்வாக்களாகக் காஜித்துக்கொண்டு
 ரணுனை எதிர்த்தார்கள்

பரதாசுரனா சிறந்தவரே! மன்னரே! பிறகு,முன்று அங்கு
 ஞானகூடின பெருமப்பையினால் சூழப்பட்டிருக்கிற கிரீடையை
 கண்டு பயங்கரமான பீமஸேனன கொல்லப்பட்டவாகனபோக மிடு
 திருக்கிற சிலரான உமமைச்சோரநத தேராளிகளை விட்டுவிட்டு
 தனஞ்சயனுடைய ரதத்தைக் குறித்து வேகத்துடன் சென்ற
 அப்பொழுது, பிரதாபவான் அரஜுனனைக்குறித்து வருகின்ற பீ
 மனைக் கண்டு, பெருமபானமையாகக் கொல்லப்பட்டதும் தான்
 முற்றதுமான அச்சேனையானது அங்குநுந்து ஓடியது மது
 பலசாலியான பீமன் களைப்படையாமல் மஹாபுத்தத்தில் கை
 யைக் கையிலொண்டு, அரஜுனனால் கொல்லப்பட்டதுபோக மிடு
 திருக்கின்ற குதிரைகளைக் கொன்றான் பாரதரே! கொள
 கள் அப்பொழுது கதையைக் கையில்கொண்ட பீமனைக் கண்
 காலதண்டத்தைக் கையிற்கொண்டு வந்திருக்கின்ற அந்த அநு
 னெனதே எண்ணினார்கள் பீமன் காலராததிரிபோல அதிக
 கிரமாயிருக்கிறதும் மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைக்
 ளையும் புலிகளினதும் கோட்டைமதில்களையும் உப்பரிகைகளையும்
 நகரவாயில்களையும் அவைகளைச்சாராத வாயில்களையும் பிளக்கி
 றதும் அதிகப்பயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான கதாபுத்தத்தைக் குதி
 களை நாசஞ்செய்வதற்காக விரைவுடன் பிரயோகித்ததான் ஐய
 அந்தக் கதையானது அனைக் குதிரைகளையும் குதிரையினமீதே
 யிருக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றது பாண்டவன் வெண்
 மயமாயும் உருக்குமயமாயுமிருக்கின்ற கவசங்களையணிந்த மனி
 களையும் குதிரைகளையும் கதையினால் நாசஞ்செய்ததான் கொ
 லப்பட்ட அவைகள் வீரிட்டுக்கொண்டு விழுந்தன இரத்தத்திலு
 நனைக்கப்பட்டவைகளும் தலைகளும் எலும்புகளும் கால்களு
 மடிக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகள், புலால் தினனும் ஐந்து
 ஞுடைய கூட்டத்துக்கு ஆகாரமாக, பறகளால் பூமியைக் கொள்
 கொண்டு படுத்தன இரத்தத்தினாலும் மாமஸத்தினாலும் ஊன்
 லும் தருபதியை அடைந்த கதையானது எலும்புகளைக்கூடப் பசு
 கின்றதாகக் காலராததிரிபோலப் பாக்கமுடியாததாயிருந்தது மீ
 கோபங்கொண்ட பீமன் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் அந்
 காலாட்களையும் கொன்று கதாபாணியாக அங்குமிங்கும் எதிர்த்
 துடினான் பாரதரே! பிறகு, உமமைச் சோரநதவர்கள் கதையை
 கையிற்கொண்ட பீமனைக்கண்டு காலதண்டத்தைக் கையிற்கொ
 டிருக்கிற யமன் என்று எண்ணினாள் மதங்கொண்டிருக்க
 யானைபோல மீசக் கோபங்கொண்ட அந்தப் பாண்டவர்தனை முது

எது கடவில் பிரவேசிப்பதுபோல யானைப்படைபில் பிரவேசித்
 த அழக கோபங்கொண்ட பீமன யானைப்படைபில் துழைந்து
 ரிதான கதையைக் கையில் எடுத்தது ஒருசுண்ணத்தில் அந்தயானைப்
 படைய யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடையச்செய்தான் கவ
 சுருடனும் மேலே ஏறியிருக்கிற வீராகளுடனும் கொடிகளுட்
 டி விழுகின்ற மதயானைகளைச் சிறகுதளுள்ள மலைகளைப்போலக்
 டோம மஹாபலசாலியான பீமவேனனோ அந்த யானைப்படை
 தகொன்று மீண்டும் தனது தேரில் ஏறி அாஜுன்னுகுப பின
 ததில் சென்றான மஹாராஜரே! பிறகு, பெருமபானமையாக
 தங்களால் சூழப்பட்ட உமமுடைய சேனையானது அப்பொழுது
 ஸாஹத்தை இழந்ததும் புறங்காட்டி ஒடுவதில் நோக்கங்கொண்ட
 ஆயிரம் அாஜுன்ன, தாமதிப்பதாகவும் தையத்தை இழந்த
 வும் கிறகின்ற அந்தச்சேனையைக்கண்டு பாணங்களாலும் சஸ்திர
 முகளாலும் முடினான யுத்தத்தில் காண்டவத்தை வில்லாகக்
 கொண்ட அாஜுன்னால் பாணஸமூகங்களால் நிறைக்கப்பட்ட மனி
 ளுடைய குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் கௌரவர்களோடு
 ய கடப்பமலாசளபோல விளங்கின. அரசரே! பிறகு, மனிதா
 குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் பிராணனைக் கவாகின்ற கிரீடியி
 டைய பாணங்களைக்கண்டு கௌரவர்கள் பெரிதான துன்பக் கூக்
 லை வெளியிட்டார்கள் அப்பொழுது, உமமுடைய சேனையானது
 சூரலுள்ளதும் மிக்க பயமுற்றதும் ஒன்றினமீதொன்று பதுங்கு
 றதுமாகக் கொள்ளிவட்டம்போலச் சுழன்றது பிறகு, கௌர
 ளுடைய மிக்க பெரிய சேனையானது அாஜுன்னுடைய பாணங்
 ளால் அழிக்கப்பட்டது அந்த யுத்தத்தில் பிளக்கப்பட்டாத ரத
 யது குதிரைவீரனாவது குதிரையாவது யானைபாவது இல்லை
 சரே! பாணங்களால் உடைக்கப்பட்ட கவசங்களுள்ள அந்தச்
 னையானது நான்குபக்கத்திலும் எரிகின்றதுபோன்றதும் தன் ரக்
 தினால் நனைக்கப்பட்டதும் அச்சந்தருவதும் நாசமடைந்ததும்
 றது, பெருமபானமையாகக் கொல்லப்பட்டதும் காமையுள்ள
 ளங்களால் நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்படை
 யது பகைவாக்களைத் தவிக்கச்செய்கிறவனுை பலகுனை எதிர்த்து
 தத்தை விடவில்லை பரதாக்குள்ள சிறந்தவரே! கொல்லப்படு
 மவர்களாயிருந்தும், கௌரவர்கள் பாரதனைவிட்டு விலகாம
 நத்தாகிய அவாக்குடைய பராக்ரமத்தை அந்தயுத்தத்தில் ஆச்
 மமாகக்கண்டோம் கௌரவர்களைவரும் அந்த ஸவயஸாசியி
 டைய அந்தப் பராக்ரமத்தைக் கண்டு காணனுடைய உயிரவாழ்

வில் ஆசையற்றவர்களானார்கள காண்டலவததைவிலலாகக்கொண்ட
பாரததனுலஜயிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பாரததனுல,
பாண்டகளுடைய தாக்ருதலைப் பொறுகமுடியாததெனறெண்ண
திரும்பிவிட்டார்கள் அமபுகளால் வதளுசெய்யப்படுகின்ற அர்
கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பாரதநனைவிட்டுப் பயந்து திசைகளில்
னார்கள், காண்டையும் அழைத்தார்கள் பாரததன பாண்டவவே
யையும் யுதிஷ்டிரராஜரையும் ஸந்தோஷமடையச் செய்துகொண்
அனேக அமபுகளை இறைத்து அவர்களைத் துரத்தினான் ம
ராஜரே! உமமுடைய புத்திரர்கள் சாணனுடைய ரதத்தைக் கு
துச் சென்றார்கள் ஆழ்ந்த யுத்தக்கடலில் மூழ்குகின்ற அவர்க
ருக் காணன் அப்பொழுது ஒரு திட்டானுன் மஹாராஜரே! கொ
வர்களோ, காண்டலவததை விலலாகக்கொண்ட அராஜுன்னிட
லிருந்து உண்டான பயத்தினால் விஷமில்லாத ஸாப்பங்கள்பே
(=வீரயமற்றவர்களாகக்) காணனுடைய அருகிலேயே பதுங்கி
கள், மன்னவரே! எல்லாப் பிரானிகளும் மிருதயுவினிடத்திலிரு
நடுங்கி உலகங்களுக்கு முக்கியகதியான தாமததை அடுப்பதுபே
உமமுடையபுத்திரர்கள் மஹாதமாவான பாண்டவனிடத்திலிரு
உண்டான பயத்தினால் சிறந்தவிலலாளியான காண்டை அடுத்
பதுங்கினார்கள் காணன், மனத்தில் பயமடைந்தவர்களும் இரத்
தினால் நான்குபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் ஆபத்தில்
பட்டவர்களும் அமபுகளால் பிடிக்கப்பட்டவர்களுமான அவர்க
'பயப்படவேண்டாம்' என்று சொன்னான் பாரததனுல வலின்
னுல நன்றாக முறிய அடிக்கப்பட்ட உமமுடைய சேனையைகள்
காணன் பகைவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தி
விலலை நாடுணுவிசெய்துகொண்டு நின்றான் சஸ்திரதாரிகளுள்
தவனுன் காணன் வேகமாக ஓடுகின்ற அந்தக் கௌரவர்களைக் க
பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நன்றாக ஆலோசித்துப் பாரதத
கொலையும் விஷயத்தில் மனத்தைச்செலுத்தினான் பிறகு, அந்
புத்திரனுன் காணன் மிக்க பெரிதானவிலலை நாடுணுவிட்டுப்
செய்துகொண்டு, ஸவயஸாசி பாரததுக்கொண்டிருக்கும் பொழு
மீண்டும் பாஞ்சாலர்களைக் குறித்து ஓடினான் பிறகு, இரத்
போன்ற கண்களையுடையவர்களான அரசர்கள் பெரியமேகங்
மலையைமூடுவதுபோல ஒரு கண்ணத்தில் பாண்டகளுடைய கூட்
களால் காண்டை மூடினார்கள் பெரியவரே! பிறகு, காணனுல வ்
பட்ட ஆயிரக்கணக்கான பாண்டுகள், சூரியன் இருளைக்கவா

ரலப பாஞ்சாலாகளுடைய உயிரகளைக் கவராதன மஹாபுத்தி
ளவரே ! மித்திரனவிஷயத்தில் பேரண்புள்ள ஸூதபுத்திரானுக
அவனூல மித்திரனுககாகக் கொல்லப்படுகின்ற பாஞ்சாலாகளுக்
அப்பொழுது பெருமபோர நடந்தது

எண்பத்தாறாவது அத்யாயம்

(ஸந்திலயுத்தமும் பீமனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும்
எதிர்ப்பும ஸம்வாதமும்)

அரசரே ! பிறகு, வெள்ளைக்குதிரைகட்டிய தேரையுடைய
ஜானனூல கௌரவாகள துரததபபட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் ஸூத
திரனான காணன பாஞ்சாலபுத்திராகளை, காற்று மேகக் கூட்டங்
நாசம்செய்வதுபோல, பெரிய அம்புகளால் நாசஞ்செய்தான
ரான ஜனமேஜயனுடைய ரதத்தினின்று ஸூதனை அஞ்சலிகங்
கல விழுமபடிசெய்து குதிரைகளையும் கொன்றான, சதானீகனை
ஸூதேஸாமனையும் பலலங்களால் அடித்து இரண்டு விதங்களையும்
பட்டினான ஸூதபுத்திரன பிறகு புத்தத்தில் தருஷ்டதபுமனனை
பாணாங்களால் பிளந்து அவனுடைய திறமையுள்ள குதிரைகளை
கொன்றான, ஸாதயகியினுடைய குதிரைகளையும்கொண்டு கேகய
னுடைய புத்திரனான விசோகனையும் கொன்றான கேகயராஜ
ரானும் ஸேனாபதியுமான மித்திரவாமா, தனபுத்திரன கொல்லப்
பேல, அந்தக்காணனை எதிர்த்து ஓடினான, அதிக உக்கிரமான
கமுள்ள அம்புகளால் அதிகமாக நடுங்கச்செய்துகொண்டு காண
னைய புத்தலவனான ¹ பரஸேனனையும் அடித்தான காணன அட்ட
ஸம் செய்து மூன்று அரத்தசந்திரபாணாங்களால் மித்திரவாமாவி
னைய இருகைகளையும் தலையையும் அறுத்தான அவன, கோடாலி
ரால் வெட்டிமுறிக்கப்பட்ட ஸாலவிருக்ஷம்போல, உயிர துறந்து
ரினின்று பூமியில் விழுந்தான காணனுடைய குமாரனான ² பர
னான குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ஸாதயகியை விரைவாகச்
சலுகின்ற கூமைபுள்ள அம்புகளால் நன்றாகமுடி நாத்தனஞ்செய
வனபோல (தேதோற்றி), ஸாதயகியினுடைய பாணாங்களால் நேரில்
க்கப்பட்டு விழுந்தான புத்திரன கொல்லப்பட்டவுடன், குரோ
தினூல மூடப்பட்ட மனதையுடையவனான காணன, சினிகளுள்

1, 2 வேறுபாடும், 'ஸூதேவன' என்பதும் 'ஸூதேவனன'
பதம் கிருஷ்ணசாயா பாடம்

மிகச் சிறந்தவனான ஸாத்யகியைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற
 னாகொண்டு, 'ஸாத்யகியே! நீ மானடாய' என்று உரக்கச் செ-
 விகொண்டு பகைவார்களால் தாங்கமுடியாத பாணத்தைப் பிர-
 கித்தான சிகண்டியானவன், இந்தக்காணனுடைய அந்தப்பாணத்
 மூன்று பாணங்களால்துண்டாக்கி மூன்றுபாணங்களால் காணனை
 துன்பமடையச் செய்தான் ¹ காணன் சிகண்டியினுடைய விலகி
 கொடியையும் வெட்டி இரண்டு சுஷுரங்களால் அவனையும் பீடித்த.
 உகிரனும் மஹாதமாவுமான அந்தக்காணன் சிகண்டியை ஆறுப-
 ணங்களால் அடிக்ந்து திருஷ்டத்யுமன்னுடைய புத்திரனது தலையை
 அறுத்தான், பிறகு, நன்றாகத்தீட்டப்பட்ட சுஷுரத்தினால் எ-
 ஸோமனையும்பிளந்தான் பிறகு, அந்தபுத்தத்தில் கைகலந்தசுனா
 நடந்து திருஷ்டத்யுமன்னுடைய புத்திரனும் கொல்லப்பட்டவுட-
 மாதவா, அராஜுனனைப்பார்த்து, 'பாரதத! ராஜஸிம்மமே! ந-
 சேனையானது பாஞ்சாலவீரர்களிலலாததாகச் செய்யப்படுகிற
 செல், காணனைக்கொல்' என்று கூறினா பிறகு, புருஷஸரே-
 னும் நல்லகைகளையுடையவனுமான அராஜுனன் பயங்கரமான
 தத்தில் ரதத்யுதபதியினால் எதிர்த்துத் தாக்கப்பட்டிருக்கிற அவர்க-
 காகக் விரும்பின்வனாக உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு விரைவாகக் க-
 னுடைய ரதத்தைக்குறித்தது தனரத்ததோடுசென்றான பாரத
 பிறகு, எவ்விதத்தினாலும் நடுக்கமடையச் செய்ய முடியாதவர்கள்
 வேறு பாஞ்சாலரதிகாக்குடைய கூட்டங்கள் சோரதன் விற்பிடி-
 வீரர்களுள் சிறந்தவர்களான உததமரதிகாக்கள் ஆகாயத்தில் நச்-
 திரங்கள்போலப் பிரகசித்துக்கொண்டு எதிர்த்துநின்றார்கள் பி-
 ராஜுனன், காண்டவத்தை உகரமாகமுழங்கும்படி நானொலிசெ-
 றாணகயிறறைக் கையுறையில் நன்றாகமோதுமபடிசெய்து பாண-
 ளால் இருளை உடனே உண்டுபண்ணி யானைகளையும் குதிரைகளை
 ரதங்களையும் தவஜங்களையும் நாசஞ்செய்தான் கிரீடியானவன் நா-
 றப்பட்டு வட்டவடிவமுள்ளகாண்டவத்தோடு வீருத்தியடைகின்-
 னாகப் பயங்கரமான முகாதத்தத்தில்(சத்தநுருக்களை)எதிர்த்துச் செ-
 டொழுது, எதிரொலியானது ஆகாயத்தில்பரவியது, பறவைகள் ம-
 குகைகளேநோக்கி விரைந்துசென்றன அவனை நிகரற்றவீரனான
 லேனன் பின்புறத்தில் பாதுகாத்துக்கொண்டு ரதத்தோடு பின்-
 டாந்தான் பகைவார்களோடு போப்புரிவதில் விருப்பமுள்ளவர்கள்

1 'ஸுஜாத?' என்பது மூலம் 'நற்பிறப்புள்ளவன்' என பொருள்

அந்த ராஜபுத்திரர்களிருவரும் காணனைக்குறித்தது விரைவாகத் தீரில் சென்றாகளா அந்தச் சமயத்தில் அதிக மகிமைபொருந்திய உத்புத்திரன் ஸோமகாகளை நாசஞ்செய்துகொண்டு யுத்தம் செய்ந் ததிகாக்கையும் குதிரைகளையும் யானைக்கட்டங்களையும் கொண்டு ன்ணங்களால் திசைகளையும் மூடினான் உத்தமௌஜஸூம் ஜனமே ன்னும்கோபங்கொண்டவர்களான யுதாமனயுவும் சிகண்டியும் ஒன்று ாந்து பாரவுதனை திருஷ்டத்யுமனனோடுகூட ஸிம்மநாதஞ் செய்ந் தாகளாகி அம்புகளால் காணனைப் பிளந்தாகள ஒன்றுசேர்ந்தவா றும் விகாததன்குமாரனான் காணனைக்குறித்தது எதிர்த்துச் செல்லு மறவர்களான அந்த ஐந்து பாஞ்சாலரதிகாகளும், இரத்திரிய விஷ்ணு கள ஜிதேந்திரியனைத் தைரியத்தினிடமிருந்து நழுவச்செய்ய ட்டாததுபோலக் காணனை அந்த ரத்ததினினு நழுவச்செய்வதற் ற்சுகதிபுள்ளவர்களாகவிலலை காணன் அவர்களுடைய விறகளையும் ன்ணங்களையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடியகளையும் பாணங் ளால் விரைவாக அறுத்து அந்தப் பாஞ்சாலர்களை அம்புகளால் எதி ற்த்து அடித்தான், பிறகு, ஸிம்மமப்போல உரக்கக் காஜித்தான். பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் அவர்களை எதிர்த்து அடிக் கறவனும் நாணகயிறிறையும் பாணங்களையும் கையில் கொண்டவனு ன் அந்தக்காணனுடைய விலலின் சத்தத்தினால் மலைகளுடனும் ன்ணகளுடனும்கூடின பூமியானது அதிகமாகச் சிதறினதாகவே கும ' என எண்ணி ஜனசமூகமானது துயரமடைந்தது நன்றாக ன்ணைற்றப்பட்டதும் இரத்திரதனுஸ்கு ஒப்பானதுமான விலலி ல் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அந்தக் காணன் ஜவலிக்கின்ற ன்ணசமூகங்களையும் சுற்றியிருக்கிற வட்டமான ரேகையையும் டைய சூரியனபோல யுத்தத்தில் விளங்கினான். காணன் சிகண்டி யப் பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் உத்தமௌஜஸைக் கூமைபுள்ள றுபாணங்களாலும் யுதாமனயுவை மூன்றுபாணங்களாலும் ஸோ னையும் பாரவுதனுடையபுத்திரனையும் மும்மூன்றுபாணங்களாலும் ட்த்தான் பெரியவரே! மனத்தை அடக்கின்றவனால் இரத்திரியங்களின் ற்ப்பங்கள் வெல்லப்படுவதுபோல மஹாயுத்தத்தில் ஸுதபுத்திர ன் தோலையிடைவிகப்பட்ட அந்த ஐந்து மஹாரதாசனும் உத் தத்தை இழந்தவர்களாகப் பகைவரை மகிழ்விப்பவராயினா கப் பட்ட உடைந்து கடலில் மூழ்குகின்றவியாபாரிகளை ஓடங்களால் ஸமுத் தத்தினின்று கரையேற்றிவிடுவதுபோலக் காணனாகிற ஸமுத்திரத் தம் முழுகுகின்ற அந்தத் தம்முடைய மாதுலாக்கைத் தரௌபதிபுத்

திராகள நன்றாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற ரதங்களால் மேலே தூர் விட்டார்கள். பிறகு, சினிகளுள் உததமனான ஸாதயகி கூரியஅம் ளால் காணனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அனேக அம்புகளை அறுத் உருகுமயமான கூரியபாணங்களால் காணாமையும் பிளந்த உ முடைய ஜயேஷ்டகுமாரனையும் எட்டுப்பாணங்களால் அடித்தா பிறகு, கிருபரும் போஜனும் அவ்வாறே உமமுடைய குமாரன காணாமையும் கூாமையுள்ள அம்புகளால் (ஸாதயகியை) அடித்ததாக யாதவர்களுள் சிறந்தவனான அந்த ஸாதயகி திக்ருப்பாலாகளே அஸுரராஜன் போபுரிந்ததுபோல அந்த நான்கு வீரர்களோடு போபுரிந்தான் இடி விழுதலின் ஒளிபோன்ற ஒளிபொருந் அந்த ஸாதயகி நன்றாக நானேற்றப்பட்டதும் சபதிகுகின்றதும் மி லையுள்ள துமான வில்லினால் சரத்காலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சி லுடைந்திருக்கின்ற சூரியன்போல எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடி தவனான நன்கு கவசம்பூண்டவார்களும் பகைவர்களை வாட்டுப களுமான பாஞ்சால மஹாரதர்கள், யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து மீ டும் ரதங்களில் வீற்றிருந்து, தேவகணங்களை சததுருக்கள் ஆபததுவிளையக்கூடிய யுத்தத்தில் இரதிரனைக்காதததுபோல ஸ யகியைக் காததார்கள் பிறகு, அதிகபயங்கரமானதும் ரதங்களை குதிரைகளையும் யானைகளையும் நாசம் செய்கின்றதுமான (அந யுத்தமானது, முறசாலத்தில் தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு உ டானதுபோல உமமுடைய சததுருக்களுக்கு உமமுடைய பல வீரர்களோடு உண்டாயிற்று நானுவித சஸ்திரங்களால் சூழப டிருக்கின்ற ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களு சழன்றன, ஒன்றினால் ஒன்று அடிக்கப்பட்டுத் தடுமாற்றமுற்ற விசேஷமாகச்சததமிட்டன, துன்பத்தை அடைந்தன, அப்படி உயிர்துறந்து கீழேவிழுந்தன அரசனுடைய இளைய ஸகோதரன உமமுடையயுத்திரன் பயமில்லாதவனாகப் பாணங்களை இறைத்து கொண்டி அவ்விதநிலைமையை அடைந்திருக்கின்ற பீமனை எதி தான் விருகோதரன் விரைவுடன் பெரிதான¹ ருருவை ஸிம்மம் எ ப்பதுபோல அவனை எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, உயிரைப்பந்தயம்மை துப் போராசூதாடுகின்ற அவ்விருவார்களுக்கும் ஒருவாமேல் ஒரு தோப்புகொண்டவார்களும் அதிகப் பரபரப்புள்ளவாளுமான சட ரன் இரதிரன் இவ்விருவார்களுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோல மிக்கப கரமான யுத்தம் நடந்தது பெண்பானைக்கு அருகில் மதங்கொண்

ரண்டு பெரிப யானைகள் ஒன்றோடொன்று அடித்துக் கொள்வது
 மாலக கைகளால் திடமாக அடித்துப் பீடிக்கின்ற அவ்விருவா்களும்
 ரத்துக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் நன்றாகத்
 டப்படவைகளுமான அம்புகளால் அதிகமாக ஒருவரையொரு
 அடித்தார்கள அப்பொழுது, ஸாஸ்திகளுடன் கூடிய சூரர்களான
 வாகள் இருவா்களும் ஒரேஸமயத்தில் ஒருவரையொருவா் பார்த்து;
 மன, 'ஸாஸ்தியே! துச்சாஸனன் பக்கத்தில் போ' எனலும், துச்
 ஸனன், 'விருகோதரனை நோக்கிச் செல்' எனலும் கூறினா்கள்
 பல ஆயுதங்களுடனும், குடைகளுடனும், கொடித்துணிகளுட்
 ம கூடியவைகளும் தவஜத்துடன் கூடியவைகளுமான அவா்களு
 ய் அந்த இரண்டு ரதங்களும் ஸாஸ்திகளால் விரைவாக ஓட்டப்
 டவைகளாக முற்காலத்தில் ஸ்வாகதத்தில் இரதிரன் பலன் இவ
 ருவா்களுடைய ரதங்களும் யுத்தத்தில் நெருங்கியதுபோல் விரை
 க நன்றாக நெருங்கி எதிர்த்தன பீமன் (துச்சாஸனனைப் பார்த்து),
 துச்சாஸன்! பாகயத்தால் இப்பொழுது காணப்பட்டவனாகிய
 டியுடன் முதலைக் கணப்பெராமுதில் கொடுக்கிறேன் தராளபதி
 பத தொடர்நிலை ஸபையில் உன் விஷயத்தில் எனலால் எந்த
 டியம் வெகுதாலத்திற்குமுந்நி உரைக்கப்பட்டதோ, அதனை் என
 டத்தினின்று பெற்றுக்கொள்' என்றான பிறகு, இவ்வாறு
 ரைக்க கேட்டவனும் மஹாபலசாஸியும் வீரனுமான அந்தத் துச்
 ஸனன், (பீமனைப் பார்த்து), 'பீமஸேன்! நான் எல்லாவற்றையும்
 னத்துக்கொண்டே இருக்கும்பொழுதே மறந்துபோகிறேன் நான்
 ரப்பதைக்கேள் அரசுக்கு மாளிகையில் நெடுமகாலம் இராப்பக்
 க அனுபவிக்கப்பட்ட துன்பத்துக்கு நானே காரணமென்று நினைக்
 மென் மேலும், நம்பிக்கையில்லாதவா்களும், வேட்டையாடுகின்ற
 களும், எல்லா இடத்திலும் அவமதிக்கப்பட்டவா்களும், இரவும்
 டலும் மஹாபயத்தை நினைக்கின்றவா்களும், அவ்வாறே, போகவாளி
 னலும் ஸுகத்தினின்று விடுபட்டவா்களுமாக வலித்தீா்கள்
 டுகளிலும் மலைச்சரதுகளிலும் ஸஞ்சரித்துப் பாஞ்சாலராஜனுடைய
 ட்டணத்தில் துழைந்தீா்கள் உங்களுள் பலருன்ன கிருஷ்ணையினால்
 டிக்கப்பட்டமையால், நீங்கள் ஒரு மாயையை அடைந்திருந்தீா்கள்.
 தாலினுடைய செய்கைக்குத்தக்கபடி பாபிகளான உங்களைவா்க
 டலும் ஒன்றுசேர்ந்து அப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கெட்காரியம்
 டியப்பட்டது ஒருவரிடத்தினின்று ஒருவா் வெட்கமடையாத்
 களான உங்கள் ஸ்வா்களாலும் அந்தப் பாஞ்சாஸி ஒருத்தி வரிக்ப்

பட்டாளம், மனைவியாகவும் அடையப்பட்டாளர் ஸுபலனுடைய குரண சகுனியிலுள்ள ஸபையில் தரளபதியுடன் நீங்கள் அடிமையாகப்பட்டதை நினைக்கிறேன்' என்று கூறினான் உமது புத்திரனாக இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பாண்டுவின் புதல்வனான விருகோத்தரனே கோபத்துக்கு வசப்பட்டவனாக உமது சூமாரனுடைய விலையை கொடியையும் இரண்டு கஷ்டங்களால் வெட்டினான், இவனுடைய நெறியையும் ஒருபாணத்தினால் பிளந்தான், ஸாரதியினுடைய தையையும் உடலினின்றும் கவரந்தான் அந்த ராஜசூமாரன் வேறுவில் எடுத்து விருகோத்தரனைப் பன்னிரண்டு பாண்டுகளால் பிளந்து தானே குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு நேராகச்செல்லும் அம்புகளை அவ் மீது மறுபடியும் பொழிந்தான்

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

(பீமன் அரசர்களுக்கெதிரில் துச்சாஸனனுடைய ரத்தத்தைப் பாளம் பண்ணியது)

ராஜபுத்திரனும் உக்கிரனுமான துச்சாஸனனால் வருசனையிடு பிடிக்கப்பட்ட அந்தப் பீமஸேனன், நன்றாகப் போர்புரிந்தான் ஆ புத்திரனும், கௌரவர்களுள் வீரனும் வலிமைமிகுவனான துச்சாஸனன், ஜம்பாஸூரன் உதாரமான வீரமுள்ள இரதிரனை எதித்துப் போர்புரிந்ததுபோலப் பீமஸேனனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்ததால், அந்த யுத்தத்தில் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாத காயத்தை, செய்தான் அவன் யுத்தத்தில் இரண்டு பாண்டுகளால் பீமஸேனனுடைய விலையும் அறுத்து ஸாரதியையும் அடித்தான், பிற சிறந்த முப்பது பாண்டுகளால் சிறந்த காட்டானையை அடிப்பது போலப் பீமஸேனனை அடித்தான் அந்தப் பீமனே, அப்பொழுது பெருங்காரியத்தை முடிக்கவல்ல ஒரு விலையெடுத்துக் கடிய முள்ள சிறந்த யானையை எட்டிகளால் குத்துவதுபோல ஐம்பது பாண்டுகளால் ராஜபுத்திரனை நடுமாபில் அடித்தான் அரசன் பிறகு, பலவானான துச்சாஸனன், யுத்தத்தில் இரதப் பீமனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொண்டு, மறுபடியும் தேரின் ஏக்கல் வெட்டியெறிந்து, பீமஸேனனை ரத்தத்தை இழந்தவனாகச் செய்தான் மஹாதமாவான் விருகோத்தரன், பிறகு தேரின் இறங்கிப் பூமியின் மீதுகொண்டு கதையிலுள்ள அவனுடைய குதிரைகளை யமனுடன்

—கெகு அனுப்பி, அநதராஜபுத்திரனுடைய தேரினையும் நன்றாகப் பறி இழுத்தான துச்சாஸனன் அநதரத்தினின்று துள்ளிக் கிததுக கொடியவேகமுள்ள ஒருதோமரத்தைப் பிரயோகித்தான ஸீடமுடியாத சக்தியுள்ள அநதப் பீமஸேனன், அநதத்தோ ததினால் மாாபிலடிக்கப்பட்டு அநதத்துச்சாஸனைக் குறித்து அளத் கரிய ஆற்றலமைந்த கதையைப் பிரயோகித்தான பிறகு, பீமஸே ன், உண்டுபண்ணப்பட்ட எல்லாததுக்கவகையும கோபத்தினால் னத்தான அநதராஜபுத்திரனும அவவாறு உக்கிரமானபீமனுடைய திஜைஞயை நினைத்துநினைத்து வியஸனமடைந்தான புருஷா னன் மிகச்சிறந்தவனும சிறந்த பலமுள்ளவனுமான அநத விரு ராதரன் பதினமூன்று வருஷகாலமாக நன்றாகச்சிறதிகப்பபட்டிருக் ற ரோஷத்தை அதிகவேகத்தினால் வெளியிட்டு வஜராயுத்தத்துக்கும் டுக்கும் ஸமமானவேகத்துடன் கூடின கதாயுத்தத்தை எடுத்து ாஷத்தினால் பூமியில் அடித்து, பிறகு, (ராஜபுத்திரனை) நன்றாக டுத்தான துச்சாஸனன் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டுப் பிளக்கப்பட்டு டுக்கிற சரீரத்துடன் பூமியில் விழுந்தான ரணகளத்தில் ராஜபுத் னைக் கழுத்தில் மிதித்துக்கொண்டு சிவந்த கண்களையுடையவனும துரத்தவேகமுள்ளவனுமான பீமன் உமதுபுதரனான அநதத் துச்சா னனைப் பார்த்து, ‘நீ எமமை அவமதித்துவிட்டு எதைத் தேடிக் காண்டு மறுபடியும் இங்குவந்தாய்? அதனைச்சொல் அதிகமாக பலிக்கின்றதும் நெடுநாளாகத் தேடப்பட்டுள்ளதும் மிகவும் பிர சிக்கின்றதுமான எனனுடைய அபபடிப்பட்ட ரோஷத்தை அதிக க விளங்கும்படி செயதுகொண்டு உன்னுடைய மாாபாகிற பாததி ரதினினின்று (ரத்தமாகிற) சாராயத்தைக் குடிக்கப்போகிறேன்’ என்றுசொன்னான் பிறகு, அவன் துச்சாஸனனைக் கழுத்திலமிதித் தகொண்டு கரூரமான கராயத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தான சிறந்த டுக்குள்ள அநதத் துச்சாஸனன் பலத்தினால் அவனை விலக்கித் தாளிவிட்டு விரைவாக ஓடினான் பீமன் உமமுடைய புதரனான துச்சாஸனனிடத்திலுள்ள பகைமையைக் காட்டிக் கொண்டு அவனைத் தாடாந்து ஓடினான் பலவாறான பீமன் காட்டில் ஸிமமக்குடடி னது ஒருமானை அடிக்கடி துரத்துவதுபோல மஹாபலசாலியான துச்சாஸனனை விரைவாகத்துரத்திச் சிறந்த முயற்சியினால் அவனைப் டுத்து அவனை மேலே தூக்கித்துக்கி எறிந்த அபபொழுது பூமி ல விரைவாகத் தேயத்தான பிறகு, வீரனான பீமன் பளபளப் ன கத்தியை உறையினின்று வெளியில் உருவினான் பிறகு, விரு

கோதரன் அந்தத்துசசாஸனனைக் கீழேதள்ளித் திசைகளை ஒலியிடுபடி செய்துகொண்டு ஸந்தோஷத்தினால் காஜித்தான் அஜபனுடைய வம்சத்திலுதித்தவரே! அந்த நாதத்தினால் பக்கத்திலுதித்தவர்கள் அனைவர்களும் மூர்ச்சையடைந்து கீழேவிழுந்தார்கள் சரே! மகாபாகுபலமுள்ளவனும் நினைக்கத்தகாத செய்கைகளையுடையவனுமான பீமஸேனன், அந்த ரணங்கள்தில் துச்சாஸனனைப்பாது, தேவியினுடைய தலைமயிரைப்பிடித்ததையும் ரஜஸவலையாய்ந்த அந்தத்தேவியின் துகிலுரிந்ததையும் நினைத்து, குற்றமற்றவனும் பாததாக்களால் அனாதரிககப்பட்டவளுமான அந்த தரௌபதியைக் குக்கொடுக்கப்பட்ட துக்கங்களையும் நன்றாக நினைத்து, நெய்யிலு ஹோமம்செய்யப்பட்ட அக்னிபோலக் கோபத்தினால் ஜவலித்தா அப்பொழுது, அவன் காணையும் தூயோதனையும் கிருபரை அபவத்தாமாவையும் கிருதவாமாவையும் பார்த்து, 'ஓ! போல்களே! இப்பொழுது பாவியான துச்சாஸனனைக் கொல்லுகிறே இப்பொழுது எல்லாரும் ஸூதிரங்கள்' என்றான் 'தரோணபுத்த கிருதவாமா இவர்களையும் கொல்லுகிறேன்' என்றும் கூறின அதிகபலமும் வேகமுமுள்ள விருகோதரன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு (துச்சாஸனனைக்) கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவன விரைவாக அவனை எதிர்த்து ஓடினான் நிகரற்ற வீரனான விருகோதரன் ஸிம்மமானது பெரியயானையைப் பாய்ந்து பிடிப்பதுபேயுத்தத்தில் அதிகமாகப்பாய்ந்து தூயோதனனுக்கும் காணனுக்கும் எதிரில் துச்சாஸனனைப் பிடித்து, தீட்டப்பட்டதும் கூரியதுனியுடையதுமான கத்தியை மேலே எடுத்தது, நடுங்குகின்ற துச்சாஸனனைக் கழுத்தில் காலால் மிதித்துக்கொண்டு, 'கெட்ட எண்ணமுள்ளவனே! ஸந்தோஷமுள்ளவனாகக் காணனுடனும் தூயோதனுடனும் சேர்ந்து (பாஞ்சாலியைப் பார்த்து) - 'பசு' என்ற எந்த வார்த்தையைச் சொன்னாயோ அதனையும் ராஜஸூய யானினுடைய அவயிரத்தத்தில் பரிசுத்தமான தரௌபதியினுடைய கூந்தலுள்ள எந்தக் கையினால் பற்றிஇழக்கப்பட்டனவோ அதையும் சொல் பீமஸேனன் உன்னை விவ்வுகிறான்' என்று கூறின துச்சாஸனன், மிக்க பயங்கரமான அந்தப் பீமனுடைய வன்மத்தைக்கேட்டு அவனைப்பார்த்து அப்பொழுது கௌரவாக்களு ஸோமகாக்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே காவத்திலுபயங்கரமாக ஜவலித்துக்கொண்டு கண்களைப் புரட்டிவிழித்து அவ்வாறு கோபத்துடன் பீமனைநோக்கி, 'யானையின் துதிகைகளுக்கு

னதும் பருத்த கொங்கைகளை மாதங்கினறதும் ஆயிரம் பசுக்கொடுத்ததும் கந்ததிரியாகளுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுதுமான கை இதுதான் பீம! கௌரவர்களுள் தலைவர்களும் களமும் ஸபையின்கண் வீரறிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எனனுடைய இரத்தக்கையினால்தான் திரௌபதியினுடைய கைகள் பற்றி இழக்கப்பட்டன’ என்று இவ்விதமான வசனத்தையுத்தத்தில் உரைத்தான் இவ்வாறு சொல்லுகின்ற ராஜபுத்திரனிடைய வசனத்தைக் கேட்டு, அந்தப் பீமன், யுத்தத்தில் அவனிடைய மாறாப நன்றாக மிதித்துப் பலத்தினால் இருக்கைகளாலும் வளைத்துக்கொண்டு எல்லாப்போரீராகளையும் பார்த்து உரக்க மமராதம் செய்கொண்டு, ‘இவன் இப்பொழுது இருக்கைகளை இழந்தவனாகப்போகிறான் பலமுள்ளவன் சக்திசகடமும்’ என்று சொன்ன இவ்வாறு, கோபமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியும் மாதமாலுமான பீமஸேனன், பலத்தினால் யுத்தவீரர்களை அவ்விதது, உயிரை இழக்கப்போகிற துச்சாஸனனுடைய கையைக் கையினால் ஓடித்தான் அந்தப் பீமன் வீரர்களுடைய மத்தியிலவ்ஹார்த்துக்கும் இடக்கும் ஒப்பான அந்தக்கையினால் துச்சாஸனனைக் கானறான் பீமன், துக்கின்ற துச்சாஸனனைக் கழுத்தில் மிதிக்கொண்டு அப்பொழுது காலனுகும் அந்தக்கனுகும் ஸம்மானம் மிக்க பயங்கரமாயிருப்பதும் சிறந்ததுமான உருவத்தைத்தது, மஹாரதனும் சத்தருக்களை அடக்கி ஆளப்பவனும் பூமியிலமுந்திருப்பவனுமான அந்தத் துச்சாஸனனுடைய மாறாபபாரது ஈரலை எடுத்தது பிறகு சிறிது உஷ்ணமாக இருக்கிற அவனுடைய ரத்தத்தைச் சுவைத்துச்சுவைத்து நாற்புறமும் பார்த்துக்கொண்டே பாண்மசெய்தான். கோபமுள்ளவனும் மிக்க ஸந்தோஷமுள்ளவனுமான பீமன், ‘இப்பொழுது இரத்தச்சத்தருவின இரத்தத்தினிடைய சுவையானது தாயப்பால், அமிருதம், தேன், ரஸம், மது, னம், யவகபான்ம, பால், தயிர, சிறந்தமோர், மனோஹரமானகருபநசாறு இவைகள் எல்லாவற்றையுமவிட அதிகருகியுள்ளனதென்பது எனனுடைய எண்ணம்’ என்று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லுறவனும் மதுபடியும் எழுந்திருந்தவனும் தோள்களைத் தட்டிக்கொண்டு கூத்தாடுகின்றவனும் மிக்க மனக்களிப்புறவனுமான பீமனனை எவர்கள் அப்பொழுது பார்த்தார்களோ அவர்களும் மிக்க னபமுறறுக் கீழேவிழுந்தார்கள். எந்த மனிதர்கள் விழவில்லையோ வாக்ளின் கைகளிலிருந்து சஸ்திரம் கீழே விழுந்தது. அந்த அண்

களத்தில் அப்பொழுது மனிதர்கள் பயத்தினால் வீகாரமான குடன அலறினார்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு மூச்சைசுரைய அடைந்தார்கள் அந்த யுத்தங்களத்தில் துச்சாஸனனுடையரகதைப் பானமபண்ணுகிற பீமனை அணுகிப் பார்த்தவர்களைவிட 'இவன் மனுஷ்யபன்லன்' என்றுசொல்லிக்கொண்டு பயத்தினால் மூடப்பட்டவர்களாக ஓடினார்கள்

எண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

(பீமன் தன்னை எதிர்த்த துச்சாஸனன் தம்பியரையும் கொன்றது கர்ணன் அச்சமடையச் சல்லியந்தேற்றியதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

பாரதரே! அந்த விருகோதரன் அந்தத் துச்சாஸனனுடைய உதிரத்தைப் பானமபண்ணி அவனுடைய இருகாலங்களையும் பித்துக் கூத்தாடிக்கொண்டு பின்வருமாறான வசனத்தை உரையச் சொல்லலானான் 'இதோ உன்னுடைய இரத்தத்தை ராஜ்யப் போல நன்கு உறிஞ்சப்போகிறேன் நீ மிக்ககோபங்கொண்டு மீட்டும், 'பசு, பசு' என்று இப்பொழுது சொல் எவர்கள் அப்பொழுது எங்களை நோக்கி, 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு கூத்தாடிக் களோ அவர்களைக் குறித்தது நாம் மறுபடியும், 'பசு, பசு' என்று சொல்லிக்கொண்டு எதிராககூத்தாடுகிறோம் புத்திரர்களுடனகடின திரை ராஜ்யமானுடைய தீமையினால் பிரமாணகோடியில் படுத்திருக்க ஸமயத்தில் காலகூட விஷத்தைப் புஜித்தது, கொடிய பானங்களால் கடிபட்டது, அரக்குமாளிகையில் எரிக்கப்பட்டது, சூத்தத்தினால் அனேகதோஷங்களை அனுபவித்தது, காரறிலும் நெய் பிலும் பாணசாலைகளிலும் அரணயத்தில் வசித்தது, யுத்தத்து அம்புகளையும் அஸ்திரங்களையும் தரித்தது ஆகிய இவ்விதமான துக்கங்களையே நாங்கள் எப்பொழுதும் அறிகிறோம் ஒரு ஸமயத்திலாவ ஸங்கங்களை நாங்கள் அறியோம்' என்று கூறினான் மஹாராஜன் விருகோதரன் இப்படிப்பட்ட வசனத்தை உரக்கச் சொல்லி ஜாதை அடைந்து மறுபடியும் உமது சேனையை எதிர்த்து ஓடின பிறகு, மஹாபலசாலியும் கதையைக் கையிலிடித்தவனுமான பீம இரத்தத்தினால் கைகள் நனைந்தவனாக முடிவுக்காலத்தில் காலண்டே உமது புத்திரனுடைய சேனையை விசேஷமாகப் பயமடையச்செய்கொண்டு உமது சேனையைக் குறித்தது இங்குமங்குமாக ஓடினான்

பிறகு, கோபத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற அவன யுத்தமத்தியில், ச்சாஸன்னுடைய இரத்தத்தகை குடித்ததனால் மிகக் கோரமான னரவாக்குறடைய யுத்தகளமானது ஒரு சூழ்நிலைக்குள் சூனய யிற்று ‘அரசரே! பலத்தினால் மேலான விமமமானது புள்ளி னைக்கொலவதுபோல, மத்தத்தினால் மிகவலான அநதப பீமன, யுத் ததில் மஹா பலசாலியான துச்சாஸனனைக்கொன்று விருப்பம் றைவேறியவனான மகாராஜரே! பகைவாக்களைத் தவிர்த்துச் செய்பவ’ ம இரத்தத்தினால் நனைந்தவனுமான பீமனேனன பூதத பலாசவிரு ம்போல இரத்தத்தினால் மிகக் சிவப்பாக விளங்கினான் அரசரே!’ நுதியினால் நனைக்கப்பட்டவனும கோரமான வேஷத்துடன் கூடிய னும குரோதமுள்ளவனுமான ‘பீமன, (துச்சாஸனனைப்பார்த்து), ராபுத்தியுள்ளவனே! கொல்கார! இப்பொழுது சொல சீழே முந்திருக்கிறாய் துச்சாஸனனவிஷயத்தில் எவ்விதமான பிரதிஜ ன் எம்மால் செய்யப்பட்டதோ அது முழுதுமே பாண்டவாக்களா ன் எம்மால் அடையப்பட்டது இந்த இடத்திலேயே யஜ்ஞபசுவான ரயோதனனைக்கொன்று இரண்டாவதான் - மறநெரு பிரதிஜனை’ பயும்’ அடையப்போகிறேன் - நான் கௌரவாக்களுக்கு முன்னிலை ல இவனுடைய தலையை நொறுக்கி மீண்டும் சாரதியை அடையப ாகிறேன் பதிகளை இழந்திருந்த அநதப பாஞ்சாலியானவள் ‘பதி ன் அடைந்தவளானான் பதிகளுள்ளவாக்களாயிருந்த கௌரவ திரீகளை பதிகளை இழந்தவாக்களானார்கள் உலகத்திலுள்ள ‘பறபல், நமான ஆச்சாயத்தைப் பாருங்கள் எவர்கள், -எள்ளாக இருந்தார் னா அவர்கள் பதராணுகள் ஜயஸித்தியைப் பெற்றவாக்களான ரதச சத்துருக்களே நாசத்தை அடைந்தார்களானால் ஜீவலோகத் ல் மிகக் ஆச்சரியமான விஷயம் எது இருக்கிறது?’ என்று கூறி ன மிகக் மனக்களிப்புற்றவனும் உதிரத்தினால், நனைந்த முகமுள்ள னும் அதிகபலசாலியும் மஹாதமாவுமான பீமன இவ்வளவு மாததி ல் வராததை சொல்லிவிட்டு உரக்க விமமமாகஞ்செய்தான், விருத் தனைக் கொண்டு ஆயிரங்கண்ணான இரதிரன் கூத்தாடியது பாலக் கூத்தாடினான் கூத்தாடுகிறவனும மிகக் வீரமுள்ளவனு ன் பீமனைப் பிராணிகளுடைய முடிவுக்காலத்தில் (ஸமஹரிககின்ற) லனைப்போலக்கண்டு காணனை மஹாபயம் வந்தடைந்தது உமது மாராக்கள் ஜயத்தில் ஆசையற்றவாக்களானார்கள் அரசரே! துச்சாஸ ன் கொல்லப்பட்டவுடன், மஹாரதார்களும் வீரர்களும் மஹாபல லிகளும் மஹாவீரமுள்ளவாக்களுமான அநத உமமுடைய குமாரா

கள மிக்க கோபமாகிற விஷத்தைத் தரித்தவர்களாகப் பீமனை அடக்க
களால் நன்றாக முடிஞ்ஞாகள நிஷங்கி, கவசி, கடகி, தண்டதாரை
தனூத்தரன், அலம்பு, ஜலஸந்தன், வாதவேகன், ஸுவாசஸன இ
கள ஒன்றுக்கூடவர்களாகவும் பிரதாவினுடைய துயரத்தினால்பீடி
கப்பட்டவர்களாகவும் மிக்க புஜபலமுள்ள பீமஸேனை விரைவாக
பீடித்ததாகள நான்கு பக்கத்திலும் அந்த மஹாரதர்களால் அட
களால் பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தப் பீமன் கோபத்தினால் கண்கள் நன்
சிவந்து கோபத்துடன் கூடின காலன்போல் விளங்கினான் அரசுமே
பிறகு, பைகவாகளைத் தவிக்கச் செய்கிறவர்களும் துச்சாஸனனுடைய
இளையஸகோதரர்களுமான உமமுடைய ஒன்பது குமாரர்களால்
விருகோதரன் சூழப்பட்டான் பாரதரே! பிருதாபுதரனான பீம
ஸவாணமயமான தோளவளைகளுடன் கூடின அந்த ஒன்பது வீர
களையும் பொறப்புக்கமுள்ளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும்
ஒன்பது பலவர்களால் யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான் உம
புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டவுடன், பீமனிடத்தினின்று உண்டா
பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட அந்தச் சேனையானது ஸூதபுத்திர
பாத்தகுகொண்டிருக்கும்பொழுதே ஓடிவிட்டது மஹாராஜமே
பிறகு, பிரஜைகளிடத்தில் யமனுடைய பராகரமத்தைப் போன்
பீமனுடைய பராகரமத்தைக் கண்டு காண்பை பெருமபயம்
தடைந்தது அவனுடைய வடிவத்தையும் மனோபாவத்தையும் அந்
தவனும் யுத்தத்தில் வல்லமைபொருந்தியவனுமான சலயன் அ
பொழுது காண்பைப்பார்த்து ஸமயோசிதமாகவும் ஹிதமாகவும்
கிற வசனத்தை உரைத்தான்

‘ராதாநந்தன்! நீ வியஸனமடையாதே இம்மாதிரி இருப்ப
உன்னிடத்தில் பொருந்தாது இந்த அரசர்கள் பீமஸேனனிடத்
விருந்து உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக ஓடுகின்ற
கள தூயோதனனும் பிரதாவினது துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட
மகிமயங்கியிருக்கிறான் மஹாபலசாஸியான பீமனால் துச்சாஸ
னுடைய உத்திரமானது குடிக்கப்படுகனால், தூயோதனன் மனநி
தவறினவனாகவும் சோகத்தினால் விரைந்து அறிவுபோக்கப்பட்டவ
கவும் இருக்கிறான் காண! கிருபரைத் தலைவராக உடையவர்களு
கொல்லப்பட்டவர்கள்போக மிகுந்திருக்கின்றவர்களும் மஹாரத்
களுமான இந்த(தூயோதனனுடைய) ஸஹோதரர்கள் நான்கு
கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு உன்னையே உபாஸிக்கின்றார்கள் அவ
ரங்களில் நல்லதோசையுடையவர்களும் தனஞ்சயனை முதன்

ராகக் கொண்டவர்களும் சூரர்களும் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தின் பாராட்டு உண்மையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அணுகுவிட்டார்கள் நுஷ்டரோஷ்டனே! சிறந்த ஆண்மையில் நிலைபெற்றவனான அபுபுத்தரன் நீ சூத்திரியதாமததை முன்னிட்டுத் தனஞ்சயனை திராதுசெல் தாராததராஷ்டிரனால் எல்லாப்பாபமும் உன்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ? மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! சகலருக்கும் பலததுக்கும் தக்கபடி அநதப்பாரததைச் சம்பபாயாக ஜயிதரால் பெரிதான கீததி உண்டாகிறது அபஜயமுண்டாகுமானால் மலாககம் நிச்சயம் ராதாபுத்திர! நீ மதிமயக்கத்தை அடையவே, அனுடைய குமாரனான விருஷ்ணேன மிக்ககோபங்கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்து ஒடுகிறான்' என்றுசொன்னான் காணன், அளவுபடந்த தேஜஸுள்ள சலயனுடைய இரதவாரத்தையைக் கேட்டு, அனத்தில் போருக்காக உறுதிக்கொண்டவர்களின் தனமையை அடைந்து (யுத்தத்திற்காக) நின்றான் பிறகு, கோபமுள்ளவனான விருஷ்ணேன, எதிர்த்து வருகின்றவனும் சததுருக்களை ஸஹிப்பவனும் அம்புகளை இறைக்கின்றவனும்¹ கோரருபத்துடன் வாயைத் திறந்துகொண்டு வருகின்ற யமனபோனவனுமான பீமனை எதிர்த்துச் சென்றான் நகுலன், யுத்தத்தில் நல்ல உதவாஹமுள்ளவனும் திறந்தவீரனும் சததுருவுமான அநதக்காணபுத்திரனைத் தூரத்தி லிருந்தே அம்புகளால் மிகததுன்புறுத்திக்கொண்டு, ஜயசீலனான இரதிரன் கொல்லஎண்ணுகொண்டு ஜம்பனைஎதிர்த்ததுபோல எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றான் பிறகு, நகுலன் தையத்துடன் ஒரு சூராத் தினால் காணபுத்திரனுடைய ஸபடிகத்தினாலும் ஸவாணத்தினாலும் தத்திரவேலைசெய்யப்பட்ட துவஜத்தையும்வெட்டி ஸவாணத்தினால் பிசித்திரமாகக் கட்டப்பட்டதும் ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுமான வில் லயும் ஒருபல்லததால் துண்டாக்கினான் பிறகு, அநதக்காணபுத் திரன் சிக்கிரமாக வேறுவிடலை எடுத்துக்கொண்டு பாண்டவனை எதிர்த்துத் தான அபுபொழுது, காணபுத்திரன் அஸ்திரவித்தை யில் நல்லதோச்சியுள்ள அநத நகுலன்மீது திவயாஸ்திரங்களைப் பொழிந்தான் பிறகு, கோபங்கொண்ட நகுலன் பெரிப்பொளளிகள ன்போன்ற பாண்டவர்களால் காணபுத்திரனை ஹிமஸித்தான அரசரே! அநதக் காணபுத்திரன் நகுலனுடைய எல்லா அஸ்திரங்களையும் உத் தமமான அஸ்திரங்களால் தடுத்தான் பரதாக்குள்ள சிறந்த வீரரே! அபுபொழுது; காணபுத்திரனுக்கும் பாண்டவனுக்கும் அதிகோர

மான யுத்தம் நோந்தது வீரனை காண்புத்திரன், யுத்தரங்கத்தி
வனுபுத்தேசத்தில் தோன்றியவைகளும் ஸுகுமாரமாயிருக்கின்றன
களும் அதிக வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் ஸுவாணத்தினால் அ
கரிக்கப்பட்டவைகளும் ஆசராயகரமாக இருப்பவைகளுமான ந
னுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான் பிறகு, நகுலன் குதிரை
கொல்லப்பட்ட ரதத்திலின்று இறங்கி மயில்பிரதிமைகளால்
திரிக்கப்பட்ட அழகிய கேடசத்தையும் ஆகாயத்துக்கு ஒப்பான
தியையும் கையில எடுத்துக்கொண்டு பிரகாசிக்கின்றவனாகப்
போல ஸஞ்சரித்தான் பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் கரையங்களைச்
யுந் தன்மையுள்ள நகுலன் காண்புத்திரனைச் சாராத இரண்டாயி
வீரர்களை யுமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான் அவர்கள் சுத
னால் வெட்டப்பட்டவர்களாக அஸவமேதத்தில்¹ சமிதாவினால்
லப்படுகிற பச்சைகள்போலக் கீழேவிழுந்தார்கள் வெற்றியை
பிய நகுலன் ஒருவனால் துரத்தப்பட்டவர்களும்² சிறந்தசரத்த
பூசின அங்கங்களையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஸமாததார்களும்
பல தேசங்களில் தோன்றினவர்களும் (நமக்கு) ஸுஹருததுக்க
ஸத்யஸந்தாகளுமான வீரர்கள் ஆங்காங்கு ஜயிக்கப்பட்டார்கள்
யில் ஸஞ்சரிகின்ற நகுலனைத் திரைகளால் கட்டங்கள் நாமு
திலும் பாணங்களால் எதிர்த்து அடித்தன அமட்களால் த
புதுத்தப்படுகின்ற அந்த நகுலன் யுத்தத்தில் பகைவாக்களைக் கொ
கொண்டு ஸஞ்சரித்தான் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனும் மனிதா
யும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் ரதவீரர்களையும் கொல்லுகி
வனுமான அந்த நகுலனைக் காண்புத்திரனும் பதினெட்டுப் பா
களால் அடித்தான் அடிக்கப்பட்ட அந்த வீரன் கோபங்கொ
டான பிறகு, பாண்டுநந்தனன், நாவீரனை காண்புத்திரனைக்கொ
'எண்ணாடுகொண்டவனாக யுத்தத்தில் எதிர்த்து-ஒடினான் ஸூத
திரன், மஹாயுத்தத்தில் ஆயிரம்பாரம் நிறையுள்ள அந்த ந
னுடைய கவசத்தைப் பாணங்களால் உடைத்தான் பிறகு, சத்த
வேகத்தை ஸஹிக்கிறவனான காண்புத்திரன், வெண்கலமயமாயிரு
பதும் நன்குத தீட்டப்பட்டதும் நன்குதுவைந்ததும்
தான் பாரத்தை ஸஹிக்கின்றதும் பகைவாக்குடைய சரீரத்தை
கவாகின்றதும் அதிக கோரமானதும் ஸாப்பமபோன்றதும் உரை
னின்று வெளியில் உருவப்பட்டதும் வீசப்படுகின்றதமான அ

1 யாகபசுவைக் கொல்லுகிறவன், உதயோகபாவம் 468-ம் பக்
குறிப்பிலும் ஸௌபதிகபாவம், 32-ம் பக்கம் குறிப்பிலும் காண்க

2 வேறுபாடும்

லனுடைய சிறந்த கதையைத் தீட்டப்பட்ட நல்ல நுனியுள்ள
பாணங்களால் விரைவாக அறுத்தான். மறுபடியும், கூமைபுள்ள
பாணங்களால் பார்த்தனை நடுமார்பில் விரைவாக அதிகமாக அடித்
தன் அவன் பிம்ஸேனனுடைய ரத்தத்தையும் நாடி மிக்ககோரமான
மாரியையும் பொழிந்தான் பிறகு, நகுலன் விலலும் கத்தியும்
றுக்கப்பட்டவனும், ரத்தத்தை இழந்தவனும், பகைவார்களால் பீடி
பட்டவனும், காண்புத்திரனுடைய அஸ்திரங்களில் மூழ்கினவனு
யிருப்பதை அறிந்து, உத்தம புருஷர்களால் ஏவப்பட்டவா்களும்
தயக்கிய ஆரூமவஞ்சக கொண்டவா்களுமான சிறந்த ஐந்து துரு
ராஜகுமாரா்களும் சத்தாருக்களுடைய வேகத்தை ஸஹிக்கிறவா
ரான ஐந்து தரௌபதி புத்திரா்களும், காற்றினால் அசைக்கப்
பட்ட கொடித்துணிகளையுடையவா்களும் மனக்களிப்புள்ளவா்களும்
ளா்குகின்ற குதிரைகளுடன் கூடியவா்களுமாகி, உமமைச் சோரத்
னைகளையும் ரதங்களையும் மனிதா்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞ்
யதுகொண்டு, ஆயுதங்களுடன் கூடினவா்களும் மகிமையுடைய
களுமான பதினொரு ருத்திரா்களபோல ரதங்களோடு சீக்கிர
க்ச சென்றா்கள பிறகு, உமமுடைய ரதிகா்களுள் சிறந்தவா
ரான கிருபா, கருதவாமா, அஸுவததாமா, தூயோதனன், சகுனி,
னன், விருகன், கராதன், தேவாவருதன் இவா்கள் விரைவுள்ளவா்க
ா்க, யானைபோலவும் மேகம்போலவும் காஜிகுகின்ற ரதங்களோடும்
மகளோடும் அவா்களை எதிர்த்துச் சென்றா்கள பிறகு, உமமைச்
ராத ரதிகஸரேஷ்டா்கள் அந்தப் பதினொரு வீரா்களையும் வஜரா
ம்மபோன்ற பாணங்களால் அடித்துக்கொண்டு தடுத்தா்கள்.
ணிந்தா்கள் புதிய மேகத்துக்கு ஸமமான நிறமுள்ளவைகளும்,
லகளின் சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும், பயங்கரமான வேக
ள்ளவைகளுமான யானைகளால் அவா்களைச் சூழ்ந்துகொண்டா்கள்.

எண்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

நன்குபழக்கப்பட்டவைகளும், இமயமலையில் தோன்றியவை
களும், மிகக் மதங்கொண்டவைகளும், யுத்தமபண்ணுவதில் விருப்ப
ற்ற ஸமாததா்களால் ஏறப்பட்டிருப்பவைகளும், பொன் விரிப்புக்
ர் மேலே விரிக்கப்பட்டிருப்பவைகளுமான யானைகள், ஆகாயத்தில்
ன்னலுடன் கூடின மேகங்கள் விளங்குவதுபோல விளங்கின

குணிரதனுடைய புத்திரன், பெரியவையும் உருக்கிறை செய்தனை
 மான பததுபபாணங்களால் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் கூடி
 கிருபரை அதிகமாகத் துன்பமடையும்படி செய்தான் பிறகு, அக்
 கிருபருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு யானையோடு கூட
 பூமியில் விழுந்தான் குணிரதபுத்திரனுடைய இளையஸஹோதரன்
 சூரியனுடைய கிரணங்கள் போன்றவைகளும், உருக்குமயமாயிடு
 பவைகளுமான தோமரங்களால் போஜனம் கிருதவாமாவினுடைய
 குதிரைகளைக்கொன்றான் பிறகு, கிருதவாமாவினுடைய குதிரை
 கொல்லப்பட்டுக் கண்ணத்தில் விழுந்தன பிறகு, எல்லா ஆயுதங்க
 ழுள்ள போவீரர்களோடும் கொடிகளோடும்கூடின வேறு மூன்
 பெரிய யானைகள் தரோணபுதரரால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகப்
 ஜனஞ்சைய இழந்தது உயிர்த்துறந்து, வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட
 மலைகளபோலப் பூமியில் விழுந்தன குணிரத ராஜனுடைய
 இளைய ஸஹோதரனை அடுத்தது பிறந்திருப்பவன் உம்முடைய பு
 தரனைச் சிறந்தபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான் உமது குமா
 ரகூடையுள்ள பாணங்களால் அவனுடைய சரீரத்தையும் அந்த யா
 நையையும் அடித்தான் அந்தச் சிறந்த யானையானது மாரிக்காலத்
 து மஹேந்திரனுடைய வஜரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட தாதுபாவத்
 து ஜலத்தைக்ககருவதுபோல நாரபுறங்களிலும் சகத்ததை மி
 யாகப் பெருக்கிக்கொண்டு ராஜபுத்திரனுடன் விழுந்தது குண
 புத்திரனால் ஏவப்பட்ட வேறொரு யானையானது, ஸாரதியோடும்
 ரைகளோடும் ரத்ததுடனும்கூடின கராதனை மிக அடித்தது பிற
 அது, கராதனுடைய பாணங்களால் எதிர்த்தடிக்கப்பட்டுத் த
 மீதுள்ள வீரனோடு வஜராயுதத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோ
 விழுந்தது பிறரால் வெல்லமுடியாத வீரனான கராதராஜன், யானைய
 மீதிருக்கின்ற மலைநாட்டில் தொன்றின் வீரனால் அம்புகளால் அ
 கப்பட்டவனாக, குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் விறகளோ
 கொடிகளோடும், பெருங்காற்றினால் முறிக்கப்பட்ட பெரிய ம
 போலக் கீழேவிழுந்தான் வீரகன், யானையின்மீதிருக்கின்றவனு
 சிறந்தமலையில் வசிக்கின்றவனுமான வீரனைப் பன்னிரண்டு பாண
 ளால் நன்றாகப்பிளந்தான் பிறகு, மஹாகஜமானது குதிரைகளுட
 ரத்ததுடனும்கூடின வீரர்களை நான்கு கால்களாலும் விரைவா
 தாக்கியது சிறந்தயானையினால் தாக்கப்பட்டவனும் வீரமுள்ளவ
 மான அந்த வீரகன் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அதனைப் பி
 தான் வீரகனால் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யானையான
 பபருவினுடைய குமாரனோடு பூமியில் விழுந்தது அப்பொழு

விநாயகனுடைய வேறு ஒருகுமாரன போபுரிநதான அநதச
 னும ஸுபலனுடைய குமாரன சகுனியினால் பாணமகளால்
 வரவாக அழிக்கப்பட்டிக கீழே விழுந்தான குணிநதபுத்திரன
 மடிகளாலும் வாலினாலும் பின்சரீரத்தினாலும் எதிரிகளை விழுத்தா
 ற யானையினால் சகுனியினுடையகுதிரைகளை யுத்தத்தில யம
 டைய வீட்டுக்கு அனுப்பினான் , ரத்ததையும் கல்கலக்கச்செய்து
 ம்நாதம் செய்தான பிறகு, காஜிகின்ற அவனுடைய தலையைக்
 தாராதிபதியான சகுனி அறுத்தான பிறகு, அநதக்குணிநதா
 னெனறுவிடவே, உமமைச்சோந்த அநத மகாரதர்கள் மிக்க
 க களிப்புள்ளவர்களாக ஸமுத்திரத்தினின்று உண்டான சிறந்த
 களை ஊதினார்கள் , விறகளைக்கையில் கொண்டவர்களாக எதிரை
 ட சென்றார்கள் கௌரவர்களுக்குப் பாண்டவர்களோடும் ஸருகு
 டர்களோடும் பாணமகளாலும் கத்திகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிக
 லும் கதைகளாலும் கோடாலிகளாலும் மனிதர்கள் குதிரைகள்
 ன்கள் இவற்றின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மிக்கஸங்குலமானதும்
 டிசையங்கரமாயிருப்பதுமான அப்படிப்பட்ட யுத்தமானது திரும்
 ம நடந்தது. பிறகு, ரத்தங்களும்குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட
 டும் ஒன்றினால் ஒன்று அழிக்கப்பட்டித திகளுக்குகளினின்று உண
 ன உக்கிரமான காற்றுகளால் மின்னலுடன்கூடின மேகங்கள்
 லப பூமியில் விழுந்தார்கள் பிறகு, சதானீகலாழிக்கப்பட்ட
 ரியயானைகளும் குதிரைகளும் ரத்தங்களும் உமமுடைய காலாட்க
 டைய கூட்டங்களும் கருடனுடையகாற்றினால் நன்றாக அழிக்கப்
 ட ஸாப்பங்கள் போலப் பரவசமாகப் பூமியை அடைந்து பொடி
 யப்பட்டுப் பிறகு, அநத விநதனுடைய குமாரன சிரித்துக்
 ண்டு நகுலகுமாரனைக் கூமையுள்ள அனேகபாணமகளால் அடித்
 ன பிறகு, நகுலகுமாரன கோபத்தினால் தாமரை மலாபோன்ற
 ததுடன் கூடின விநதபுத்திரனுடையதலையை சஞ்சரத்தினால்
 றத்தான பிறகு, காண்புத்திரன சதானீகளை உருக்குமயமான
 னறு பாணமகளாலும் அரஜுனனை மூன்று பாணமகளாலும்
 னையும் நகுலையும் மூன்றுபாணமகளாலும் ஏழ்பாணமகளாலும்
 ரத்ததனைப் பன்னிரண்டு பாணமகளாலும் அடித்தான மனித
 றைக்கு மேற்பட்ட செய்கையுள்ள காண்புத்திரனுடைய அநதச
 பகையைக்கண்டு கௌரவர்கள் களிப்படைந்து (அவனைப்) புகழ்ந
 டிகள் தனஞ்சயனுடைய பராக்ரமத்தை அறிந்தவர்கள், 'இவன
 னியில் ஹோமம் செய்யப்பட்டவன்' என்றே எண்ணினார்கள்.

தொண்ணூற்றுவது அதயாயம்

(அர்ஜுனன் காண்புதீகரான விருஷஸேனனைக் கொன்றது)

பிறகு, சததுருவீரர்களை அழிப்பவனும் புருஷஸரோஷுடன ஸூதபுத்திரனுக்கு எதிரிலிருந்தவனுமான அநதக கிரீடியானவ அப்பொழுது மாதரியின் புத்திரனை நகுலன் குதிரைகளை இ திருப்பதைக்கண்டு, ஜனங்களுடைய மத்தியில் அதிகமாக அடித்து காயம் பண்ணப்பட்ட கிருஷ்ணனையும் நன்றாகப்பார்த்து, புத்ததத் விருஷஸேனை நன்றாக எதிர்த்தான் பெருமபோரில் தன்னினோ வருகின்றவனும் புருஷஸரோஷுடனும் உக்கிரனும் ஆயிரம்பான களைத தரித்தவனும் மஹாரதனுமான அநதககிரீடியை முறகாலத் நமசி மகேந்திரனை எதிர்த்ததுபோலக் காண்புத்திரன் எதிர்த்தா ருராகளும் ரதிகாக்களுள் மேனமைபெற்றவாளுமான அநத மத ரதாக்கள் இருவரும் அநதயுத்தத்தில் பரஸபரம் நேரிலின்று அ மான பரபரப்புள்ளவாகளாக அப்பொழுது அநேக அம்புகூட்ட களைப் பிரயோகித்தார்கள் பிறகு, மஹானுபாவனான காண்புத்திர யுத்தத்தில் விரைவாகப் பார்த்தனைக் கூடாமையுள்ள ஓரம்பிடு அடித்து, வீரனான அநதநமசி இரதிரனை அடித்துக் காஜித்த போல் உரக்கக் காஜித்தான் மறுபடியும், அநத விருஷஸேனை, கிரமான பாணங்களால் இடக்கைத்தோளபட்டையில் அடித்தால் அவ்வாறே, கிருஷ்ணனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து மறுபடி பார்த்தனைப் பததுபாணங்களால் அடித்தான் அர்ஜுனன், கா புத்திரனை விருஷஸேனைலை விடப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அம ளால் முதலில் அடிக்கப்பட்டமையால் சிறிது கோபமூட்டப்பட பிறகு அவனைக் கொல்வதின்பொருட்டு மனத்தைச் செலுத்தின பிறகு, மஹாபலசாலியான கிரீடியானவன், யுத்தத்தில் காண்புத்னைக் கொல்லுமவியுத்தத்தில் நிச்சயமுள்ளவனாக, யுத்தமுடைய கோபத்தினால் புருவத்தை முக்கோணவடிவமாக நெற்றியில் ஏ, செய்து, பாணங்களை விரைவாகப் பிரயோகித்தான் யமனுக்குச் துருவானருத்திரரை அடித்தஅர்ஜுனன், அப்பொழுது சிறிதுசிவ கண்களைபுடையவனாகவும் உரக்கச்சிரிக்கின்றவனாகவும் காண்பு துரோதனனையும் துரோணபுத்திரரையும் முதன்மையாகக்கொண் ணலலாகக்கொள்வவீரர்களையும்மேலாகக், 'காண்' இப்பொழுது நீ பா ளுக்கொண்டிருக்கையிலேயே யுத்தத்தில் கூடாமையுள்ள அம்புகள் யுத்தத்தில் உக்கிரனான அநத் விருஷஸேனைப் பரலோகத்

டைவிக்கப் போகிறேன் ஸஹாயமில்லாதவனும் எனனை விட்டுப்
 ிருதவனும் சிறந்த பலமுள்ளவனும் எனனுடைய குமாரனுமான
 நத அபிமன்யு உங்களை அனைவர்களாலும் கொல்லப்பட்டானென்று
 னங்கள் ஒரு குறைவைச் சொல்லுகிறார்களன்றோ? ஆகையினால்,
 ன உங்களுக்கு முன்னிலையில் கொல்லப்போகிறேன் ரதங்களில்
 ருப்பவர்களே! இந்தக் காண்புத்திரனைக் காப்பாற்றுகங்கள் நான்
 க்கிரளுன் (இந்த) விருஷஸேனனைக் கொல்லப்போகிறேன் (காண!)
 ாஜுன்னென்கிற நான் புத்தமத்தியில் மிக்க மதிமயக்கமடைந்தவ
 ன உன்னையும் பிறகு கொல்லப்போகிறேன் தூயோதனை அடுத்த
 ருப்பதினால் கொழுப்புள்ளவனும் கலகத்துக்குக் காரணமானவனு
 ன அப்படிப்பட்ட உன்னை இப்பொழுது நான் புத்தத்தில் வலிந்து
 கொல்லப்போகிறேன் எவனுடைய அரீதியினால் இந்தப் பெரிதான
 ழிவு உண்டாயிற்றோ, அந்தப் புருஷாதமனுன் இந்தத் துரியோ
 னனை புத்தத்தில் பீமஸேனன் கொல்லப்போகிறான்' என்று சொன
 ன மஹாபலசாலியான் அந்த அாஜுன்ன, இவ்வண்ணம் சொல்லி
 டு, விலலைத் துடைத்து புத்தகளத்தில் காண்புத்திரனுன் விருஷ
 ஸனை லட்சியம் வைத்து, அவனைக் கொல்லதின்பொருட்டு, புத்தத்
 ல நல்ல கூரியபாணங்களைப் பிரயோகித்தான் கிரீடியானவன்
 ரக்கச் சிறித்துக்கொண்டு பயமற்றவனாகப் பத்துப் பாணங்களால்
 வனை மாமஸ்தானங்களில் அடித்துக் கூடாமையுள்ள நான்கு க்ஷுரங்
 ால அவனுடைய விலையையும் இரண்டு கைகளையும் தலையையும்
 றுத்தான் பார்த்தனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டவனும்,
 க்களையும் தலையையும் இழந்தவனுமான அந்த விருஷஸேனன்,
 றாருகப் பூத்திருந்த மிகப்பெரிய ஒரு ஸாலவிருக்ஷமானது இடியி
 ல தாக்கப்பட்டு அறுந்து முறிந்து கீழே விழுவதுபோல ரத்ததி
 னை பூமியில் விழுந்தான் சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச் செய்பவ
 ன காணன், தன் புத்தரன் பார்த்தனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்
 டு விழுகிறதைக்கண்டு, புத்திர வத்ததினால் அதிக தாபத்தை
 டைந்து, கோபத்தினால் ரத்ததோடு கிரீடியினுடைய ரத்தத்தை
 ரைவாக அடுத்தான் 1

அதிகபாட அதுபாயம்

1 கரை புரளுகின்ற கடல்போல வருகின்றவனும், காஜிக்கின்றவ
 ம, மிக்க பெரிய சரீரத்தைபுடையவனும், தேவர்களாலும் தடுக்கமுடி
 தவனுமான அந்தக் காணனைப் பார்த்துப் புருஷோத்தமரான தாசார்
 ா உரக்கச் சிறித்துக்கொண்டு அாஜுனைப் பார்த்துக் கூறலாரா.

தோண்ணுறரேராவது அதயாயம்

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்ததும், ஆகாயத்தில் போர் காணவந்தேவாஸுரர்கள் முறையே அர்ஜுன கர்ணர்களின் ககழ்களைச் சார்ந்து இரண்டாகப் பிரிந்ததும்)

விருஷஸேனன் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்துக் கோபத்தினுட்பொருமைபுடனுங்கடின காணன், புத்திரசோகத்தினால் இரண்கணகளிவிருந்தும் நீரை மிகச்சொரிந்தான் தேஜஸவியான காணன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்களுடன், புத்தத்தினபொருட்டுத் தன்சயனை அழைத்துக்கொண்டு ரத்ததோடு அவனுக்கு எதிராகச் செருள ஸூரியனுக்கு ஒப்பானவைகளும், புலித்தோலால் மூடப்பட்டவைகளும், நெருங்கியிருக்கின்றவைகளுமான அந்த இரணரதங்களையும் அந்த புத்தரங்கத்தில் உதித்து வருகின்ற இரணஸூரியர்களைப்போலக் கண்டார்கள வெண்மையான குதிரைகட்புடையவர்களும், (ரத்தத்தில்) வீறிற்றுப்பவர்களும், பகைவர்களைப்பவர்களும், மஹாதமாக்களுமான புருஷஸுரேஷ்டர்கள் ஆகாயத்திற்சந்திர ஸூரியர்களபோல விளங்கினார்கள் ¹ பெரியவரே! மூல

‘தனஞ்சய! நீ உறுதியாக இரு எந்த ரத்ததோடு நீ போபுரிய வேண்டுமோ, வெண்மையான குதிரைகட்புடையதும் சலயனை ஸாரதியாகக் கொண்டதுமான அந்த ரதமானது இதோ வருகிறது பாண்டவ! மூலபல கொடிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதும், கிண்கிணிகளுடைய ஸமூஹத்துடனும் மால்களுடனும் கூடியதும், வெண்மையான குதிரைகளும் ஆகாயத்தில் தாங்கப்படுகிற விமானம் போலிருக்கின்றதும், வெள்ளை குதிரைகள் பூடப்பட்டதும், ராதாபுத்திரனோடு கூடியதும், ஸனஹத்துடனிருப்பதுமான இந்தக் காணனுடைய ரத்ததைப் பார்த்து, வீறிதோலப் பிரகாசிக்கின்றதும், ஆகாயத்தைக் கீறுகின்றது போலிருக்கின்றதுமான மஹாதமாவான காணனுடைய யானைக்கசைகக் கொடியையும் பார்த்தாரைகளைப் பொழிகின்ற மேகம்போலச் சரதாக்களைப் பொழிந்துகொண்டு வருகின்றவனும், தாராதாராஷ்டிரனுக்குப் பிரியத்தை விரும்புகின்றவனுமான காணனைப் பார்த்தோர், தேசாதிபதியான சலயராஜன் ரத்தகின் முகப்பில் இருந்துகொண்ட அளவில்லாத பராக்ரமமுள்ள இந்தக் காணனுடைய குதிரைகளடத்துகிழுன பாண்டவ! நாற்புறங்களிலும் தோன்றியிருக்கின்ற துதுபிகளுடைய பேரொலியையும், பயங்கரமான சங்கவாதத்தியத்தி ஓசையையும், பறபல விம்மலாதங்களையும் கேள் அளவில் அடங்க தேஜஸுள்ள காணனால் அடக்கடி அசையும்படி செய்யப்படுகின்ற

¹ அதிகபாடமான அரை ஸுலோகம் விடப்பட்டது

களையும் ஜபிப்பதற்காக முயற்சியுள்ள இரதிரனையும் பலியையும் பால (புத்த) ஸன்னததாக்களான அவலிருவார்களையும்கண்டு எல்லாசனங்களும் ஆசசாயத்தை அடைந்தன எல்லா கஷ்ததிரியார்களும் தரோலிகளாலும் நானொலியினாலும் தலதவனிகளாலும் அவவாறே னாமகளுடைய சபதங்களாலும் சங்கநாதங்களாலும் (கிசைகளை) தரோலியிடுமபடி செய்துகொண்டு அந்த இரண்டு ரதங்களையும் தீர்த்து ஓடினார்கள் காணனுடைய யானைககசைசை கொடியையும் டியினுடைய வானரக்கொடியையும் கண்டு வீரர்களுக்கு ஆசசா உண்டாயிற்று பாரதரே! (புத்தத்திற்காக) எதிர்த்திருக்கின்ற அந்த இரண்டு ரதங்களையும் கண்டு அரசாக்கள ஸிமமநாதங்ளின் சபதங்களையும் 'நல்லது, நல்லது' என்கிற மிகுதியானசொறளையும் வெளியிட்டார்கள் அந்த புத்தரங்கத்தில ஆயிரக்கணக்காருந்த புத்தவீரர்கள் அவலிருவாக்களுடைய தவறதுவபுத்தத்தையுமடிகு கைசசத்தங்களையும் அவவாறே பெரிய பாணங்களின் சத்தையும உண்டுபண்ணினார்கள். கௌரவர்கள் அந்த புத்தத்தில னருபுகத்திலும் வாததீபங்களை முழக்கினார்கள் ராதேயனுக்கு மூற்றத்திலும் லக்ஷக்கணக்காகச சங்கங்களை முழக்கினார்கள் அவ்ே, பாண்டவாக்களெல்லோரும் தனஞ்சயனை ஸந்தோஷிக்கசுன்னுவினுடையதும், பெரிய சத்தங்களை மறைப்பதுமான சபத்ததைக்கள பெரிய காட்டில் கோபங்கொண்ட வரிமமத்தைக்கண்டு மிருக்கள திதறி ஒடுவதுபோலச சைனயத்துடன் கூடின மஹாரதாக்களான ரதப பாஞ்சாலாக்களினக்கப்பட்டு ஒடுகின்றார்கள் குந்திபுத்ர! எல்லா யற்சியுடனும் ஸூதபுத்திரனை நீ கொல்லவேண்டும் காணனுடைய னங்களை வேறொரு மனிதன் ஸகிப்பதற்குச சகதியுள்ளவனாகானியா, புத்தத்தில் தேவாக்களுடனும் அஸுராக்களுடனும் கந்தாவாக்களுடம கூடினவையும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடன் கூடியவையுமான மூவுலங்களையும் ஜபிப்பதற்குச சகதியுள்ளவன் நான் அவவீதமாகவே அறிநருக்கிறேன் பயங்கரரும் உரஸவருபியும் மஹாதமாவும் மூன்று கண்டையுடையவரும் (தாரித்திரியத்தை) நாசம் செய்பவரும் ஜடையுள்ளருமான ஈஸ்வரரைப்பாரப்பதற்கே பிராணிகள் சகதியுள்ளவைகளல்லவவாறிருக்க, பிரபுவை எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்குச சகதியுள்ளவாக்காக்காளென்பதில் யாது சந்தேகம்? எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மயங்கரமாயிருப்பவரும் மங்களரும் சாஸ்வதருமான வாக்ஷாத மஹாதேரயத்தத்தில் உண்ணல ஆராதிக்கப்பட்டார தேவாக்களும் உனக்குவரத, தக கொடுத்தார்கள் பாரதத! மகாபாருபலமுள்ளவனே! தேவதேவ, நான் அந்தச குலபாணியினுடைய அநுகரணத்தினாலே, இரதிரன் நமுசியக்கொன்றதுபோலக் காணனைக் கொல்வாயாக பாரதத! எப்பொழு

செய்துகொண்டு தூயவர்கள் சங்கங்கள் இவற்றின் கோஷத்தினால் எ
லாததிசைகளையும் அதிகமாகச் சத்தமிடும்படி செய்தார்கள் காண்
ஜுனாகளுடைய யுத்தத்தில் விமமநாதங்கள்லும் கைகளைக் கொ
டும் தவனிகளாலும் உரத்தவீரவாதங்களாலும் சூரர்களுடைய தோ
தடும் ஒலிகளாலும் நான்குபக்கங்களும் நெருங்கினவாயின அர
ரே! புருஷஸரேஷ்டர்களும் ரதங்களிலிருப்பவர்களும் ரதிகாளு
சிறந்தவர்களும் பெரியவீரர்களைப் பிடித்தவர்களும் பாணங்களை
சக்திகளோடும் தவஜங்களோடும் கூடியவர்களும் கவசத்தை
அணிந்தவர்களும் கத்திகட்டிக்கொண்டவர்களும் வெள்ளைக்குதி
களை யுடையவர்களும் சங்கங்களால் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் சிறந்
அம்புறுததுணிகளை யுடையவர்களும் நல்ல காட்சியுள்ளவர்களு
சிவந்த சந்தனத்தினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவர்களும் மத
கொண்ட இரண்டு காளிகளபோன்றவர்களும் மின்னல்போன்ற வி

தும் உனக்கு நன்மை உண்டாகுக யுத்தத்தில் ஜயம் அடைவாயாக
என்று கூறினா அராஜுனன், 'மாதவரே! மதுவெனகிற அஸுரனை
அழித்தவரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் குருவான நீ சந்தோஷமுள்ள
ராயிருந்தால் எனக்கு ஜயம் நிச்சயமே, இதில் ஸம்சயமில்லை ஹரு
கேசரே! மகாரதரே! என தேரில் பூட்டியிருக்கிற குதிரைகளை ஓட்டி
பலஞ்ஞன் யுத்தத்தில் காணனைக்கொல்லாமல் திரும்பமாட்டான் கே
விரதரே! எனனுடைய பாணங்களாலே துண்டுதுண்டாகச் செய்ய
பட்டி உயிரை இழந்திருக்கின்ற காணனை இப்பொழுது பாரும அ
லது, காணனால் அம்புகளால் கொல்லப்பட்ட என்னையாவது பாப்பீ
எந்த யுத்தத்தைப் பூமியுள்ளவரையில் ஜனங்கள் சொல்லப்போகிறா
ளோ, மூவுலகங்களையும் மோகிக்கச்செய்கின்ற கோரமான அந்த யுத்
மானது இதோ வந்துவிட்டது' என்று சொன்னான் பாரதன், இகழ்
தகரத் கராயங்களைச் செய்கிற கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, அப்பொழுது
இவ்வண்ணம் சொல்லிக்கொண்டு, ஒரு யானையைப் பகையான எதிர
பதுபோல ரத்ததோடு விரைவாக (க காணனை) எதிர்த்துச் சென்றால்
பகைவர்களை அடக்குகிறவரே! தேஜஸ்வியான பாரதன், மீண்டு
கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, 'ஹருஷிகேசரே! குதிரைகளை ஓட்டி. இந்
ஸமயம் சென்றுபோகிறது' என்றான் அப்பொழுது மகாத்மாவான அ
கப பாண்டவனால் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட அந்த வாஸுதேவா, அ
ப்பொழுது பாண்டவனை, 'ஜய' என்று சொல்லி வாழ்த்தி, மனோவே
முள்ள குதிரைகளை ஓட்டினா பாண்டிபுத்திரனுடைய மனோவேகமுள்ள
அந்த ரதமானது ஒரு க்ஷணத்தினுள் காணனுடைய ரத்தகின் மு
னிலையை அடைந்தது

யும் - தவஜங்களைபுமுடையவாகளும் மிகுதிபான ஆயுதங்களுள்ள
 னடையிடுகின்றவாகளும் சாமரங்களுடனும் விசிறிகளுடனும்
 ஓயவாகளும் வெவ்வேறுகருடைகளால் பிரகாசிப்பவாகளும் கிருஷ்ண
 லும் சலயனாலும் (நடத்தப்பட) ரதங்களுடன் கூடியவாகளும்
 ரத உருவத்தையுடையவாகளும் மஹாரதாக்களும் ¹ ஸீமமத்தின்
 காளபோன்ற தோள்களையுடையவாகளும் நீண்ட கைகளையுடைய
 களும் சிவந்தகண்களையுடையவாகளும் ஸவாணமாலையை அணிந
 வாகளும் அகன்றமாப்பையுடையவாகளும் மகாபலசாலிகளும் ஒரு
 ர ஒருவா கொலவதில் விருப்பமுள்ளவாகளும் ஒருவரைஒருவா
 பலவதில் விருப்பமுற்றவாகளும் பசுக்கொட்டிலில் இரண்டு காளை
 போல ஒருவரைஒருவா எதிர்த்து ஓடுகின்றவாகளும் மதப்பெருக
 ளள யானைகளபோன்றவாகளும் மிகக் கோபங்கொண்ட இரண்டு
 ல்களபோன்றவாகளும் ஸாப்பத்தின் குட்டிகளபோல பிசுபாசிப்ப
 களும் யமனுக்கும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் ஒப்பானவாகளும்
 ஸாப்பங்கொண்ட இரத்திரனும் விருத்திரனும் போன்றவாகளும் சூரிய
 க்கும் சந்திரனுக்கும் ஸமமான ஒளிபொருந்தியவாகளும் புத்ததை
 ஸப்பதமகாகத் தோன்றிய கோபமுள்ள இரண்டு மஹாகிரகங்கள்
 ஸாவிருப்பவாகளும் தேவகுமாரர்களும் தேவர்களுக்கொப்பானவா
 நும் ரூபத்தினால் தேவர்களுக்கு ஸமானமாயிருப்பவர்களும் தற்
 யலாகவந்திருக்கிற ஸூரியனும் சந்திரனும் போன்றவாகளும்
 ரத தேகபலமுள்ளவாகளும் புத்தத்தில் காவங்கொண்டவாகளும்
 ரதத்தில் பறபல சஸ்திரங்களை ஏந்தியவாகளும் பாய்கின்ற புலிகள்
 ளானவாகளும் புருஷஸரேஷ்டாக்களுமான அவவிருவாளைபுற
 னடு உமமைச்சோரதவர்களுக்கு அதிகமான சந்தோஷம் உண்டா
 ென்று ஒன்றுசோரதருக்கின்ற புருஷஸரேஷ்டாக்களான கானாதனரு
 ள்களைக்கண்டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வெற்றியில் ஸமசயமுண
 யிற்று. இருவர்களும் உத்தமமான ஆயுதங்களைத் தரிசுதவர்கள்.
 ரவர்களும் புத்தத்தில் தகுந்த உழைப்புள்ளவர்கள் இருவா
 நும் கைகளின் சத்தத்தினால் ஆகாயத்தை ஒலிவிடுமபடி செய்பவா
 இருவர்களும் பெருருஷத்தினாலும் பலத்தினாலும் பிரஸித்த
 ன் செய்கையையுடையவர்கள் இருவர்களும் புத்தத்தில் சமபா
 க்கும் தேவராஜனுக்கும் ஒப்பானவர்கள் இருவர்களும் கராதவீர
 ராஜனுக்கு ஸமானர்கள் இருவர்களும் தசரதகுமாரரான ராம
 கு ஸமானர்கள் இருவர்களும் விஷ்ணுவின் வீராயத்துக்கு ஸமமான
 யமுள்ளவர்கள் இருவர்களும் புத்தத்தில் ருத்திரருக்கு ஸமானா

1 இது மூலத்தில் இரண்டுமுறை வருகிறது

கள் அரச்சே! இருவர்களும் வெள்ளைக் குதிரைகளை புடைவாகச்
 சிறந்த ரதங்களால் ஸஞ்சரிப்பவர்கள் சலயன் கிருஷ்ணன் இ
 வரும் மிகச்சிறந்த ஸரதிகள் மகாராஜரே! பிறகு, பிரகா
 கின்ற அந்த இரண்டு மஹாரதர்களையும்கண்டு வித்தசாரன்
 களின் கூட்டங்களுக்கு ஆச்சாயமுண்டாயிற்று பரதர்களில் சி
 தவரே! பிறகு, கௌரவர்கள் மஹாத்மாவும் யுத்தத்தில் பிரகா
 பவனுமான காணனை விரைவாகச் சேனைபுடன் சூழ்ந்துகொண்ட
 கள் அவ்வாறே, உதஸாஹமுள்ளவர்களான திருஷ்டதபுமன்
 முதனமையாகக் கொண்ட பாண்டவர்களும் நகுலஸஹதேவர்களு
 சேகிதானனும் மிகக் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான பரபதரகாரு
 பறபலதேசத்தில் தோன்றியவர்களும் சூரர்களும் நன்னடையு
 வர்களும் யுத்தத்தில் களிப்பவர்களுமான (மற்றுமுள்ள) வீரர்கள்
 வரும் ஒன்றுசேர்தவர்களாகவும் உதஸாஹமுள்ளவர்களாகவு
 தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவர்கள் காலாட்களோடு
 குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் கூடியவர்களும்
 துருக்களைக் கொல்லுகின்றவர்களும் (அரஜுனனைப்) பாதுகாக்க எ
 ன்னாகொண்டவர்களும் அவனுடைய விஜயத்திலும் காணனுடைய
 வதத்திலும் நோக்கமுள்ளவர்களுமாயிருந்தார்கள் அவ்வா
 னாயோதனைத் தலைமையாக்கிகொண்ட உமமைச் சோர்தவர்கள்
 லாரும் முயற்சியுடையவர்களும் சேனையை அடிப்பவர்களுமாயிரு
 கொண்ட காணனை யுத்தத்தில் பாதுகாத்தார்கள் மன்னரே!
 னான் யுத்தத்தில் உமமைச்சோர்தவர்களுக்குப் பந்தயப்பொரு
 னான அவ்வாறே, பாண்டவர்களைச் சோர்தவர்களுக்குப் பாதத்
 அப்பொழுது பந்தயப்பொருளான அவ்விருவர்களுக்கும் அந்
 போசுகூதில் ஸபயர்களும் பாப்பவர்களும் ஏற்பட்டார்கள் அந்
 போசுகூதில் சூதாடுகின்ற இவர்களுக்கு வெற்றிதோலவிகள் நிச
 மாக இருந்தன யுத்தமுண்பிலிருக்கின்ற நம்மவர்களுக்கும் பா
 டவ்வீரர்களுக்கும் வெற்றிகளோ தோலவிகளோ அந்தக் காணாஜு
 களால் (போசு)சூது ஆரம்பிக்கப்பட்டது மஹாராஜரே! யுத்தத்
 புகழ்பெற்றவர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவர் மறறொருவரைக்
 ததுக் கோபமுள்ளவர்களாகவும் ஒருவரைஒருவர் வதஞ்செய்வ
 விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் யுத்தத்தில் நின்றார்கள் பிரபுவே! இந்
 விருத்திராக்காபோல அடிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களான அவ
 வரும் இரண்டு கிரகங்களபோலப் பயங்கரமான ரூபத்தைத் தரி
 வர்களாயிருந்தார்கள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! காணனுக்கும்
 ஜுனனுக்குமுள்ள தாரதமய விஷயத்தில் விவாதமானது ஆகா

ஸ் உண்டாயிற்று பூதங்களுக்கு ஒன்றோடொன்று கலங்குக உணர்யின் பெரியவரே! எல்லாப்பிராணிகளும் இரண்டாக வேறுபட்டு வெவ்வேறான வகுப்பை அடைந்தன காணாஜுனாகள் எதிர்த்தருக்கும்கால, தேவர்களும் தானவர்களும் கந்தாவர்களும் பிசாசுகளும் உரகளும் ராசுஸர்களும் (பாஸபரம்) விரோதகூழியை அடைந்தனர். வேந்தரே! இந்த யுத்தத்தில் நஷத்திரங்களுடன் ஸ்ய ஆகாயமானது காணனுடைய பஷத்திலிருந்து பார்த்தருக்கு¹ மாதாவான விசாலமான பூமியானது புத்திரனுக்கு ஐயத்தை நம்பிற்று நரஸரேஷ்டரே! ஸமுத்திரங்களும் மலைகளும் நதிகளும் நிலத்திலுண்டானவைகளும் நீரிலுண்டானவைகளும் கிரீடையை அடைந்தன பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்வரே! அஸுரர்களும் கூஸர்களும் குஹயர்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற பக்ஷிகளும் காணனிருக்கும்பிடம் சோந்தன ரத்தனங்களும் எல்லா நிதிகளும் ஆகயாநங்களை ஐந்தாமவையாகக்கொண்ட வேதங்களும் உபயுத்தங்களும் உபநிஷத்துக்களும் கிரீடையை அடுத்தன வாஸுகியும், திரஸேனனும், தக்ஷினனும், உபதக்ஷினனும், பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் ஜலத்திலும் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் வம்சத்துடனகூடினவாந்மான கதருபுத்திரர்களும், விஷ்ணுள்ளவைகளும் நல்லவேகள்ளவைகளுமான மஹாநாகங்களும் அாஜுனனை அடைந்தனர் அவத்ததினுடைய வம்சத்திலேதோன்றிய யானைகளும் காமதேனுரிடத்தினின்று உண்டான பசுக்களும் விசாலாகிரியில் உண்டான பம்பங்களும் அாஜுனனுடைய பக்கத்தை அடைந்தன பாபிகளான பம்புகள் காணனுடைய கூழியில் நின்றன அரசரே! செந்நாய, துஷ்டமிருகங்கள், மங்குகளான மிருகபக்ஷிகள், மங்குகளான பசுக்கள், அவ்வாறே வம்சங்கள், புலிகள் எல்லாம் பார்த்தனுடைய வெற்றியில் பற்றுதலுடன் அவனை அடைந்தன வஸுக்களும், ந்துக்களும் ஸாதயர்களும் ருத்திரகணங்களும் அஸுவீனீதேந்தர்களும், அகனியும், ருத்திரரும், ஸோமனும், ஸாப்பங்களும், பத்திசைகளும், நாயகளும், நரிகளும், பக்ஷிகளும் காணனை அடைந்தார் மஹேந்திரமேடுகூடின வஸுக்களும் அகனியுடன் கூடின ந்துக்களும் தனஞ்சயன்பக்கத்தில் நின்றார்கள ஆகியவாக்கக காரணைச்சாரது நின்றன பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்வரே! தார்களில் சிறந்தவரே! பித்தருக்களுடனும் ரிஷிகளுடனும் கூடின வதைகளும், துமபுருவைத் தலைவராகக்கொண்ட எல்லாக கந்தர்களும், யமனும், குபேரனும், வருணனும், அாஜுனனிருக்கும்பக

1 'தாயபோல' என்பது வேறுபாடம்

கததில் (ஒன்றுசோதநதாகள) தேவரிஷிகள் பிரமமரிஷிகளு இ
 ளின கூட்டங்களும் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிகின்றவரனைவரும் முன்
 கூட்டங்களும் பராலையாகளும் மங்களகரமான அபஸ்ரஸுகளு
 கூட்டங்களும் சுததாகளான அபஸ்ரஸதிரீகளும் தேவதூதாக
 குறுயகாகளும் வீருமபததகக புனயகநதங்களும் கிரீடியை அ
 தனா மனததிரகு அருவருப்பையுணடுபணை ததகக கநதங்கள
 தும் காணனை அடைநதன நாசமடையப்போகிறவாக்களுக்கு விப
 மான அனிஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன மரணகாலமானது அரு
 வந்திருக்கும் ஸமயத்தில் விபரீதஸ்வபாவத்தை அடைந்திருக்க
 மனிதனை முடிவுக்காலத்தில் எவைகள் விரைவாக அடைகி
 லோ அபபடிப்பட்ட குறிகளெல்லாம் ஒன்றுசோதநது ஸுதபுத
 னான காணனிடத்தில் பிரவேசித்தன அரசாருட சிறந்தவ
 புருஷஸுரேஷ்டரே! அவவாறே பலம், ஒளி, வீரத்தி, மிகம
 கிளாசசி, ஸதயம், சிகரமம், மனக்களிப்பு, ஜயம், ஆனந்தம் இப
 பட்ட நல்லரிமித்தங்கள் அந்த புத்தஸமுத்திரத்தில் போக
 தில் அராஜுனை அடைநதன பராமமணாகளுடன் ரிஷிகள்
 டியை அடைநதாகளா, மஹாராஜரே! பிறகு, தேவகணங்களுட
 சாரணாகளுடனுமகூடின வீரதூதர்கள் இரண்டாகப்பிரிந்து பு
 ருஸுரேஷ்டர்களான காணாஜுனாகளை அடுத்தார்கள் மஹாராஜ
 தேவாகளும் கந்தாவாகளும் ராக்ஷஸாகளும் ஆகாயத்தில் நான்கு
 கததிலும் விசித்திரமான நல்லகுணமுள்ள விமானங்களிலே
 கொண்டு காணாஜுனாக்களுடைய தவந்தவபுத்தத்தைககுறித்து
 தூதர்கள் பாரதரே! அப்பொழுது, இவ்விதமாக எல்லாப்பிராணிக
 இரண்டாகப்பிரிந்து ராதேயனுக்கும் அராஜுனனுக்கும் ஜயத
 வீருமபிக்கொண்டிருக்கையில், ஆகாயமானது பதினாயிரம் விமா
 களால் நெருங்கியதாயிற்று செந்நாயகளாலும் புலிகளாலும் ய
 களாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களினவரிசைகளாலும் மேகங்
 ளும் வாயுவினாலும் வஹிசகப்படுகின்ற மஹ அபிஷுள்ளவா
 காணாஜுனாசளுடைய தவந்தவபுத்தத்தைப் பாரகக் எண்ணங்கொ
 வந்தார்கள் மஹாராஜரே! தேவார்களும், அஸுரர்களும், கந்த
 ளும், நாகார்களும், யக்ஷார்களும், பூசுர்களும், மஹரிஷிகளும், தே
 வக
 ளும், ஸ்வதாபோஜனமப்பண்ணுகின்ற பிதருக்களும், பறப்
 முள்ள வஸ்திரங்கள் பரிசுசிக்கின்றவார்களும் தவத்தினாலும்
 கையினாலும் ஓஷதிகளாலும் வீரத்திபெற்றவாக்களுமான மஹான
 ஆகாயத்தில்விவாதப்பட்டுக்கொண்டுமின்றாக்கள் பிரமமதேவா, பிர

சுருஷிகளோடும் ஸருஷி காதலர்களோடும் சோனது ஆகாயத்தில் தேஜாமயமான திவ்யவிமானத்தினமீதேறி வந்து நின்றா மஹாபுத்திள்ளவரே! பிறகு, யுத்தநகரத்தில், அப்பொழுது காணனுக்கும் ஸாண்டவனுக்கும் நடக்கின்ற அந்த தவந்துவயுத்தத்தைப் பராக்ரஜாதிபதியானவா விரைவாக வந்தா அவ்விருவர்களுடைய மஹாலத்தையும் பார்த்துப் பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரான ஸுவருகம் 'காணனஜயிதது இரதப் பூமிமுமுமையையும் அடைவனோ, அல்லது, அராஜனனதான இதனை அடைவனோ' என்று ஸமசயம் உணரப்பிறறு

தோண்ணுற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

(பிரஜாகீபகீ இருவருக்கும் ஸமமான வேற்றியை விரும்பியதும், இந்நீரின் அரீஜனனுக்கே வேற்றியை விரும்பினதும், பரமம் நந்தாரீகன் அங்கனமே அங்கீகரிக்கப் பூமாரீ பெய்ததும்.)

அரசரே! பிரஜாதிபதியோ, வந்திருக்கின்ற அந்தத் தேவாரின் வகுப்பைக்கண்டு, பிறகு, ஸவயம்பு பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பாழுதே, உரைக்கலானா 'இருவரும் அதிரதர்கள், ருரர்கள், ருவரும் உறுதியான பராக்ரமமுடையவர்கள், இருவரும் தத் செய்கையைபுடையவர்கள், இரதிரனுக்கும் விஷ்ணுவக்கும் பபானவாள் காணாஜனர்களுக்கு எதிர்ப்பு நேருமபொழுது ருத்திரனுக்கும் இரதிரனுக்கும் நடந்ததுபோல மகாகோரமான பருமபோர நடக்கப்போகிறது ஆ! ஆ! கஷ்டம்!' என்றா ரஜாதிபதியானவா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, ஸவயம்புவைப் பார்த்து, 'புருஷஸரேஷ்டாகளான காணன அராஜனன இருவருக்கும் விஜயம் ஸமமாக இருக்கட்டும் காணாஜனர்களுடைய விவாதத்தில் எல்லா உலகமும் நசியாமலிருக்கட்டும் ஸவயம்புவே! வ்விருவர்களுக்கும் விஜயமானது ஸமமாக இருக்கட்டும் அந்த ருக்கியத்தைச் சொல்லும்' என்று சொன்னா மஹாராஜரே! இவ் வு சொல்லக்கேட்டவரும் ஷாடகுணய பரிபூரணருமான மஹா ரமமாவோ அவ்விருவருக்கும் ஜயமானது நிக்சயிசுப்படாமலிருக்க வே, பிரஜாதிபதியைப்பார்த்து, 'இவர்கள் இருவரும் ஸமாததர்கள், ருவரும் அதிகபலத்தினால் மேம்பட்டவர்கள் மூவுலகங்களுக்கும் பங்கரமானயுத்தம் இவர்களுக்கு உண்டாகப்போகிறது' என்று இவ

வாறு கூறினா. பிறகு, அந்தச் சமயத்தில், ஆயிரம் கண்களையுடைய இரதிரன், பிரஜாதிபதியைப் பார்த்து, 'பாரதன் நல்லமனமுள்ளவன், சிறந்த பலமுடையவன், சூரன்; விததையில் தோச்சியுடையவன், தவத்தைத் தன்மாகக்கொண்டவன், மஹாதேஜையையுடையவன் தனாவேதத்தை முழுமையும் கற்றுணர்ந்திருக்கிறான் எவனிடத்தினின்று இரதத் தேவகாயம் ஸம்பவித்திருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட) பாரதன் எல்லாக்குணங்களுமுடையவன் பாண்டவாக வனவாஸமுதலியவைகளால் நித்தியம் அதிகமாகத் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள புருஷஸரேஷ்டனான அர்ஜுனன் தவமுள்ளவன் போதுமான திறமையுள்ளவன், மீக்மகிமையினால் தெய்வத்தைக் கூட ஆலோசியாமல் மீதுவான் மீதினால், நிச்சயமாக உலகங்களுக்கு நாசம் உண்டாகும் கோபமுள்ளவாக்ளான கிருஷ்ணாஜுனாங்களுக்கு ஓரிடத்தில் இருப்பை நான் கண்ணிலலை இவர்கள் உலகத்தைப் படைப்பவர்கள், அதனால், புருஷோத்தமர்கள் இவர்கள் நரநாயணர்கள், புராதனர்கள், ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்கள், ஒருவருடைய கட்டளைக்கும் உட்பட்டவர்களல்லா, உலகத்தை அடக்கி ஆளபவர்கள், புருஷர்களுள் சிறந்தவர்கள் இவ்விருவர்களுக்கும் ஒப்பவன ஒருவன் தேவர்களிலாவது மனிதர்களிலாவது இல்லை தேவர்களே டும் ரிஷிகளோடும் சாரணர்களோடும் மூவுலகங்களும் எல்லாத் தேவர்களையும் எல்லாப்பூதங்களும் (இவர்களை) அனுஸரிக்கத்தக்கவர்கள் இவ்விருவருடைய பிரபாவத்தினாலும் உலகமனைத்தும் இருக்கிறது புருஷஸரேஷ்டனும் ஸூரியகுமாரனும் சூரனுமான காண இஷ்டப்படி புண்ணிய உலகங்களை அடையட்டும் கிருஷ்ணாஜுனாங்களுக்கு விஜயம் உண்டாகட்டும் காணன் வஸுக்களுடன் ஸாலேயத்தையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானமான ஸவாகத்தையும் அடையட்டும், துரோணருடனும் பீஷ்மருடனும் ஸவாலோகத்தில் பூஜிக்கப்பட்டும் பிதாமஹரே! பாரதன் வனத்திடுநடுங்குமாய்க் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டானன்றோ? ஆலால், சுவத்தினால் மேனமைபெற்ற இரத அர்ஜுனன் புத்தத்திஜயத்தை அடையட்டும் பகவானுன் உமமால், 'கிருஷ்ணாஜுனாங்களுக்கு ஜயம் நிச்சயம்' என்று முந்தியே சொல்லப்படுவிட்ட பிரபுவே! அது அப்படியே ஆகட்டும் உமக்கு வந்தனம் பிமஹரே! சொல்லும்' என்று வேண்டினான் அந்த இரதிரனுடைவாராததையைக்கேட்டுப் பகவானுன் பிரபுவானவா அந்தக்காணனகிர் இருவருக்கும் ஜடத்தை ஸம்மாகச் சொல்லவில்லை பிதாமஹா டெ

ரமாக இருக்கவே, அந்த மௌனத்தினால், 'பாண்டவனுக்கு விஜயம் காணனுக்கு வதமும் உண்டாகும்' என்று இந்திரன் ஆசையை புடைந்தான் பிறகு, பிரம்மதேவரும் ஈஸ்வரரும் உலகங்களுக்கு தனான இந்திரனைப் பார்த்து, 'மஹாத்மாவான பாண்டவனுக்கே விஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகட்டும் பாரததன் மனோதைரியமுள்ளன, சூரன், விததையில் தோச்சியடைந்தவன், தவததைத் தனாகக் கொண்டவன், அவன் ஜயமடையுத மிகக் தேஜஸுள்ள பூஜுன்ன தனாவேதம் முழுமையையும் கற்றுணர்ந்திருக்கின்றான். தயவததைக்கூட ஆலோசிப்பாமல் மகிமையினால் தாண்டிச் செல்லான அவ்வாறு கட்டுது செல்வானானால், உலகங்களுக்கும் அழிவுச் சயமாக உண்டாகும் குரோதமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணாஜுராகளுக்கு ஓரிடத்தில் இருப்பை நாம் அறியோம் புருஷஸுரேஷ்டர்களான இவ்விருவார்களும் உலகத்தைப் படைத்தது நிலிநிறுத்தினவர்கள் பகைவர்களைத் தவிர்த்துச் செய்கிறவனும், ஸ்வாயபுத்திரனும் நானுமான இந்தக் காணன் வேண்டியபடி புண்ணிய உலகங்களை உடையட்டும், நரஸவருபியான அரஜுன்னிடத்தில் நிச்சயமாகப் பம் உண்டாகட்டும்' என்று கூறினார்கள் தேவதேவர்களால் அவரால் சொல்லப்பட்டவுடனே, ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்திரன், பரமமருத்திரர்களுடைய கட்டையினால் எல்லாப் பிராணிகளையும் பழைத்து, 'மஹிமைபொருந்திய பிரம்மதேவராலும், ஈசானராலும் பறைக்கப்பட்ட உலகங்களுக்கு ஹிதமான விஷயத்தை நீங்கள் கட்டியார்களா? அஃது அப்படியே ஆகப்போகிறது உங்களுடைய ராகமானது விலகட்டும் துக்கத்தை விலக்கியவர்களாக மங்களத்த அடைவீர்களாக' என்று கூறினான் பெரியவரே. அரச்சரே! வலிதமான இந்திரனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு எல்லாப் பிராணியும் அப்பொழுது ஆச்சரியமடைந்தன, புகழவும் புகழ்ந்தன அப்பொழுது, புருஷஸுரேஷ்டர்களான அவ்விருவாளுக்கும் ஜயத்தை மமாகச் சொன்னார்களிலை தேவர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக ல்ல வாஸின்பொருந்திய பூமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள் பறபலவிதான தேவதூயங்களையும் வாசித்தார்கள் புருஷஸுரேஷ்டர்களான வலிநண்டு வீரர்களுடைய நிகரற்ற தவர்துவபுத்தத்தையும் பார்க்கணவர்களை உடையவர்கள் ஆச்சரியத்தினால் நன்றாக மலாரத் கண்களை உடையவர்களாக வேறு செய்கைகளை அறியவில்லை

தோண்ணாற்றமுன்றாவது அதயாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸல்லாபமும், கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜு-
னுக்கும் ஸல்லாபமும், அர்ஜுனன் கீருஷ்ணனுக்குத்
தனது வல்லமையைக் கூறியதும்)

பரதவம்சத்தில் உதித்தவரே! வெண்மையான குதிரைகளுடன்
கூடினவையும், தேவஸம்பந்தம் பெற்றவையும், (யுத்தத்துக்குத்) தக்-
வையும், பேரொலியுள்ளவையுமான இரண்டு ரதங்களினமீதும் இரு-
கின்ற லோகவீரர்களான வாஸுதேவராஜனாகளும், காண சல்ய-
ளும் தனித்தனி சமகங்களை ஊதினார்கள அநயோநயம் ஸபாதை-
யுள்ளவர்களான அவநிருவருக்கும் உகிரமாயிருப்பதும் பயப்பட-
கிறவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறதமான யுத்தமான,
முற்காலத்தில் இரத்திரனுக்கும் சம்பரனுக்கும் நடந்ததுபோல நட-
த்தது அவநிருவருடைய ரதத்திலுமிருக்கின்ற மாசுற்ற இரண்-
தவஜங்களும் உலகம் நாசமடையும்காலத்தில் ஆகாயத்தில் உதித்-
தாராகு கேதுக்களபோல விளங்கின ஸாபபம் போன்றதும் உயர்-
ரதனங்களாலிழைக்கப்பட்டதும், திடமானதும், இரத்திரனுடை-
விற்போல பரகாசிக்கின்றதுமான காணனுடைய யாண்கட்டும்
சைக்கொடியானது விளங்குகின்றது பாரதத்துடைய சிறந்த வான்-
மானது வாயைத் திறந்திருக்கும் அந்தகன்போலக் கோரப் பறகளா-
(பாராபவாகளைப்) பயமடையும்படி செய்துகொண்டு ஒளிகளா-
குரியனபோலப் பராகக் முடியாததாக இருக்கிறது காணமேவதை-
வில்லாகக் கொண்ட அர்ஜுனனுடைய தவஜமாகிய வானரமான
யுத்தத்தில் விருப்பமுற்றதாகத் தன் இருப்பிடத்தைவிட்டு வேக-
துடன் காணனுடைய தவஜத்தை நாடிவிட்டது அது மஹாவேச-
துடன் கூடியதாக உயரக் கிளம்பிக் கருடன் ஸாபபத்தை அடிப்ப-
போல நகங்களாலும் பறகளாலும் (காணனுடைய) கச்சைக்கொடி-
எதிர்த்தது அடித்தது, பிறகு, கிண்கணிகளை ஆபரணங்களா-
கொண்டதும் காலபாசத்துக்கு ஒப்பானதுமான அந்த யாண்கட்டு-
கச்சையானது மிக்க கோபமுள்ளதாக அப்பொழுது அந்தக் குரவ-
எதிர்த்துச் சென்றது அப்பொழுது, அவநிருவர்களுக்கும் மி-
கோரமான தவநதுவ யுத்தமாகிற சூதாட்டமானது ஏற்பட்டவுடன்
முந்தியதும் மிகவும் முந்தியதுமான தவஜங்களிரண்டும் யுத்தஞ்செ-
தன் குதிரைகள் ஒன்றோடொன்று போட்டியுடன் குதிரைக்-
நோக்கிக் களைத்தன செந்தாமரை மலாபோன்ற கண்களையுடன்

னணபிரான சலயனைக கணகளாகிற பாணங்களால் அடித்தாரா அப
டயே, சலயனும் கணணபிரானை எதிர்த்து நன்றாகப்பார்த்தான்.
நத யுத்தத்தில் வாஸுதேவா சலயனைக கணகளாகிற பாணங்க
ல ஜயித்தாரா குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயனும் காணனைக கண
ல ஜயித்தான பிறகு, ஸுதபுத்திரன் சலயனை அழைத்துப் புன
பபுடன், 'சலய' இப்பொழுது இந்தயுத்தத்தில் பார்த்தன
னை ஒருஸமயம் கொலவானாகில் யுத்தத்தில் நீ என்னசெய்வாய்
னமையைச்சொல்' என்று வினவினான் சலயன், 'காண! ஸவேத
கணன் யுத்தத்தில் உன்னை இப்பொழுது கொலவானாகில், மாதவன்
ண்டவன் இருவரையும் நான் ஒருரத்ததின் உதவியினாலேயே
ாலவேன்' என்று மொழிந்தான் அாஜுனன், கோவிந்தரைப
ர்த்து இவ்விதமாகவே வினவினான் கேசவா, உரககச்சிரித்துக
ராண்டு அந்தப் பார்த்தனைப்பார்த்துச் சிறந்த இந்தவசனத்தை
ரைத்தாரா 'தனஞ்சய' ஸூரியன் தான் இருக்கும் இடத்தினின்று
முந்தாலும் விழுவான், பூமியானது பலவாருகச் சிதறினாலும்
நயும், அகனியானது குளிர்ச்சியை அடைந்தாலும் அடையும்,
ணன் உன்னை (ஒருகாலும்) கொல்லான் இது எவ்விதத்தினாலா
து ஸம்பவிக்ருமாகில் உலகத்துக்கு மாறாட்டம் நேரிடும் காணனை
சலயனையும் யுத்தத்தில் நான் கைகளாலேயே அவ்வாறு கொன்று
வேன்' என்றாரா இவ்வாறான வாஸுதேவருடைய வாரத்தை
பக்கேட்டு வானரக்கொடியோனான அாஜுனன், உரககச் சிரித்துக்
ராண்டு தக்கபடி காரயங்களைச் செய்பவரான வாஸுதேவரைப
ர்த்து இவ்வாறு மறுமொழிகூறலானான்

'ஜனாததனரே! காணனும் சலயனும் எனக்கே போதாதவா
கோவிந்தரே! கொடியத்துணிகளுடனும் தவஜத்துடனும் சலய
டனும் ரத்தத்துடனும் குதிரைகளுடனும் குடைபுடனும் கவ
த்துடனும் சகதிகளுடனும் பாணங்களுடனும் வில்லுடனும் இப்
பொழுது யுத்தத்தில் பாணங்களால் காணன் பலவாறு அறுக்கப்பட
தைப் பாரக்கப்போகிறீர். ரத்தத்துடனும் குதிரைகளுடனும் சகதிக
டனும் கவசத்துடனும் ஆயுதங்களுடனும் இப்பொழுதே நன்றாக
றுக்கப்பட்ட காணனை, அரண்யத்தில் யானையினால் நொறுக்கப்
ட்ட மரத்தைப்போல இப்பொழுது பாரும மாதவரே! இப்
பொழுது காணனுடைய மனைவிகளுக்கு விதவைத்தனமையானது
துவிட்டது அந்த ஸதிரீகளால் நிச்சயமாக சொப்பனங்களில்
விஷ்டங்கள் காணப்படுவிட்டன காணனுடைய ஸதிரீகளை இப்

பொழுதே விதவைகளாகப் பாககப்போகிறீர் இது நிச்சயம்; மூ
னும் நீண்ட ஆலோசனையிலலாதவனும் நமமை அவ்விதமாகப்
ஹஸிகுகின்றவனும் அடிக்கடி அவமதிப்பவனுமான இந்தக் காண
ஸபையை அடைந்த கிருஷ்ணையைக்கண்டு 'முந்திச்செய்த (செய்
யால் உண்டான) கோபமானது எனக்குத் தணியவில்லை கோவி
ரே! மதயானையினால் ஓடி ததுத் தள்ளப்பட்டிருக்கிற பூததமரத்தை
போல என்னால் நன்றாகத் தவமஸஞ்செய்யப்பட்ட காணனை இப்பொ
ழுது பாககப்போகிறீர் மதுஸூதனரே! இப்பொழுது, மது
மான அந்த வாக்குகளைக் கேட்கப்போகிறீர் விருஷணிவமசுத்த
உத்திதவரே! பாககியத்தினால் விளங்குகிறீர் காணனை இவ்வ
மாகத் தள்ளப்பட்ட பிறகு, நீர் ஸந்தோஷமுள்ளவராக அபிமன்
வினதாயான ஸுபதரையை இப்பொழுது ஸமாதானம் செய்யப்படு
கிறீர் ஜனாதனரே! மிகக் மனக்களிப்புள்ளவராகப் பிதாவினுடை
ஸஹோதரியாகிய குருதியையும் தேற்றப்போகிறீர் மாதவரே! இ
ப்பொழுது, கண்ணிருள்ள முகத்துடன்கூடிய தரௌபதியை
பாண்டிருந்தனரான தாமராஜரையும் அமருதம்போன்ற வாக்ரு
ளால் ஸமாதானஞ் செய்ப்போகிறீர்' என்று கூறினான்

தோண்ணுற்றுநான்காவது அத்யாயம்

(கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனுக்கும் யுத்தத்தோடக்கழும், அஸ்வத்தீதா
துர்யோதனனுக்கு ஹிதழரைத்ததும், அவன் அதை அலகடியும்
செய்து யுத்தத்திற்காகச் சேனையை ஏவியதும்)

தேவர்களாலும் நாகர்களாலும் அஸுரர்களாலும் வித
களாலும் யக்ஷர்களாலும், கந்தாவர்கள் ராக்ஷஸர்கள் அபஸரஸு
இவர்களுடையகூட்டங்களாலும் பிரம்மரிஷிகளாலும் ராஜரிஷிக
லும் கருடனாலும் அடையப்பட்ட ஆகாயமானது, ஆச்சரப்ப
தக்க உருவமுள்ளதாக விளங்கியது மனத்துக்கு இனிமைய
சுபதங்களாலும் பலவகை வாததியங்களாலும் கானங்களா
ஸதோத்திரங்களாலும் நடனங்களாலும் நகைப்புக்களாலும் அ
மாகசு சத்தமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் ஆச்சரயகரமான ஞ்
துடன் கூடியதுமான அந்த ஆகாயத்தை எல்லாமனிதர்களும் ஆ
யத்தில இருப்பவர்களும் கண்டார்கள் பிறகு, கௌரவவீராக்ரு
பாண்டவ வீரர்களும் அதிக ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவர்கள்

ன்குவித வாததியகோஷங்களாலும் சங்கங்களுடைய சபதங்களா
ம ஸிம்மநாதங்களாலும் பூமியையும் திகருக்களையும் அதிகமாக
வியிடுமபடிசெய்துகொண்டு சத்தத்தினாலேயே எல்லாச் சத்துருக
ளையும் கொன்றார்களா. மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளா
ம ரதங்களாலும் நெருக்கமுள்ளதும், பாணங்களும் கத்திகளும்
திகளும் ரிஷடிகளும் விழுந்தினால் சஹிக்கமுடியாததும், தைய
லிகளால் அடையப்பட்டதும், கொல்லப்பட்ட (பிராணிகளுடைய)
சங்கங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதுமான யுத்தரங்கமானது அப
ராமுது ரகதமயமாக நான்குபக்கத்திலும் பிரகாசித்தது தேவாக
கரு அஸுரர்களோடு யுத்தமடந்ததுபோலப் பாண்டவர்களுக்கு
ள்ரவர்களோடு யுத்தம் நடந்தது நெருங்கிய மிக்க பயங்கரமான
யுத்தம் அவவாறாக நடக்கவே, நன்றாகக் கவசம்பூண்டவர்களான
ராஞ்சயனும் காணனும் கூடாமையுள்ள நேராகச்செல்கின்ற பாணங
ளால் திசைகளையும் ஒருவா மறநெருவருடைய சேனையையும்
மறத்தனுகொண்டார்கள பிறகு, பாணங்களால் இருளானது
பெருபண்ணப்பட்டிருக்கவே, உமமைச் சோந்தவர்களும் பிறர்களும்
பாறையும் காணவில்லை, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகச்சிந்த
னவர்களான காணாஜுனர்களை அடுத்தவர்கள் பிறகு, நான்கு
பக்கத்திலும் ஆச்சரயமே தோன்றியது. பிறகு, அவவிருவர்களும்
யுத்ததிசையினின்றும் மேறறிசையினின்றும் வருகின்ற இரண்டு
மறுக்கள்போலப் பரஸ்பரம் அஸ்திரத்தினால் அஸ்திரத்தை விலக
கொண்டு, பரவியிருக்கின்ற நெருங்கினிருளில் உத்தித்த சூரியசு
ரர்களபோல மிக விளங்கினார்கள் (யுத்தத்தைவிட்டு) விலகிப்
பாக்ககூடாதென்று கட்டளையிடப்பட்டவர்களான சத்துருவீராக
ம, அவவாறே உமமைச்சாரதவர்களும் (முற்காலத்தில்) சம்பரண
ம் இரத்திரணியும் சூழ்ந்துகொண்டு தேவாஸுரர்கள் நின்றதுபோல
யுத்த மஹாரதர்கள் இருவரையும் நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்து
பாண்டு நின்றார்கள் மருதங்கங்கள், பேரிகைகள், பணவங்கள்,
சங்கங்கள் இவைகளுடைய சத்தங்களாலும் வாகனங்கள் சங்கங்கள்
வற்றின் சத்தங்களாலும் ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட அந்நயு
தங்களில் (சத்துருக்களால்) பொறுக்கமுடியாதவர்களும் புருஷ
ரேஷடாக்களுமான அவவிரு வீரர்களும் ஸூரியசுந்திரர்களபோல
மமநாதங்களோடு விளங்கினார்கள் பெரிய தனுாமண்டலத்தின்
நிதியை அடைந்தவர்களும் நல்ல காதலியையுடையவர்களும் கிர
வங்கள்போன்ற ஆயிரம்பாணங்களை உடையவர்களுமான அவவிரு

வாகளும் யுத்தத்தில் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடனாகிய உலகதன
கொளுத்த எண்ணங்கொண்டு யுகாரதகாலத்திலுதித்த இரண்டு
யாகளபோல எவ்விதத்தினாலும் ஸஹிக்க முடியாதவர்களாக விள
னாகள இருவர்களும் ஜயிக்கத்தகாதவர்கள், இருவர்களும் ப
வர்களுக்கு யமனபோனவர்கள், ஒருவரை ஒருவர் கொல்வ
வீருப்பமுள்ளவர்களும் ஸமாததாக்களுமான பாண்டவன் காண்
இருவரும் மஹாயுத்தத்தில் பயமற்றவர்களாக மஹேந்திரனும் ஜ
னும்போல எதிர்த்தார்கள் அரசரே! பிறகு, பெரியவில்லைத் த
தவர்களும் மஹாரதாக்களுமான அவநீருவர்களும் மஹாஸ்திரங்க
பிரயோகித்துக்கொண்டு பயங்கரமான பாணங்களால் அளவில்
மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொன்றார்கள், ப
பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் பிறகு, புருஷஸரேஷ்டர்களான
னாஜனாக்களாலடிக் கப்பட்டு கௌரவ பாண்டவர்களைச் சாராதவ்
கள், யானைகளோடும் காலாட்களோடும் குதிரைகளோடும் ரத
களோடும், வனத்திலவலிக்கும் பிராணிகள் விமமத்தினால் ஹிம
கப்பட்டு ஒடுவதுபோலத் திக்குகளில் ஓடினார்கள் பிறகு, மஹா
யுத்தத்தில் தூயேயாதன, கிருதவாமா, சகுனி, கிருபா, குருபுத்
ரான அஸுவததாமா இந்த ஐந்தும்ஹாரதாக்களும், தனஞ்சயனையும்
சுதரையும் சரீரத்துக்குத் துன்பத்தை உண்டிப்பண்ணுகிற பாண்
ளால் அடித்தார்கள் தனஞ்சயன், பகைவர்களையும் அவர்களுடைய
களையும் அடித்துத் தாண்டினார்கள் தவஜங்களையும் குதிரைகளையும்
களையும் ஸாரதிகளையும் நான்குபக்கத்திலும் அடிகளால் ஒரே
யத்தில் விரைவாக மிக அடித்து ஸூதபுத்திரனான காணனையும்
தமமான பன்னிரண்டு பாணங்களால் அடித்தான் பிறகு, படை
ஏந்தியவர்களான தூறுரதிகர்கள் விரைவுடன் அாஜனனை எதிர்த்த
ஓடி வந்தார்கள் தூறுயானைகளும் எதிர்த்து ஓடிவந்தன குதி
வீரர்களான சகாக்களும் துஷாராக்களும் யவனாக்களும் கொல்லவேண்
டெனகிற எண்ணங்கொண்டு காமபோஜதேசத்திலேதோன்றின சிற
குதிரைகளுடன் எதிர்த்தார்கள் தனஞ்சயன் சிறந்த ஆயுதங்க
புடையவீரர்களைக் கையிவிருக்கிற அடிகளோடு சுஷுரங்களால் அ
த்தான் அவர்களுடைய தலைகள் பூமியில் விழுந்தன குதிரைகளை
யானைகளையும்பேராபுரிகளின் மரதிகாக்கையும் சத்தூருக்களுடைய கூட்ட
களையும் யுத்தபூமியில் நாசமசெய்தான் பிறகு, ஆகாயத்தில், 'நல்ல
நல்லது' என்கிறவாக்குகளுடன் தேவர்களுடைய தூயவாததிய
ஷங்கள் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களால் வெளியிடப்பட்டன நல்லருபத்த

ம வாஸனையுடனாக கடியவையும் மங்களகரமாயிருப்பவையுமான ததமமான பூமாரிகளும் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டு (ககீழே) விழுந் அபபொழுது, தேவர்களையும் மனிதர்களையும் லாசுதிகளாக டைய ஆசசாயகரமான அந்த புத்தததைக்கண்டு பிராணிகள் ஆச யத்தை அடைந்தன ஒரே நிச்சயமுள்ளவர்களான உம்முடைய ததிரனும் ஸூதபுத்ததிரனும் துன்பத்தைப்பாவது ஆசசாயத்தை வது அடையவில்லை

பிறகு, துரோணபுத்திரா, உமதுபுத்திரனுடைய கையைத் தம் கயினால் உறுதியாகப்பிடித்தது ஸமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, ' துரி பாதன ! கிருபைபண்ணு தணிரந்துவிடு பாண்டவர்களோடு விரோ ட வேண்டாம் புத்தம் நிரதிகத்தக்கது மஹாஸ்திரங்களை நிரதவரும் பிரமமதேவருக்கு ஒப்பானவருமானகுருவும் அவவாறே ஷமாமுதலான மகாரதர்களும் மாண்டார்கள் நானும் எனனுடைய துலரான கிருபரும் கொல்லப்படத்தகாதவர்கள் பாண்டவாக ராடு சோரது நெடுங்காலம் ராஜ்யத்தை ஆளுவாயாக தனஞ்சயன னனால் தடுக்கப்பட்டானாகில் நிற்பான ஜனாததனரும் விரோ ததை விருமபவிலலை புதிஷ்டிரா எப்பொழுதும் பிராணிகளுடைய ததததில் பற்றுதலுள்ளவா பீமஸேனன் அவருக்கு வசப்பட்ட ன நகுல ஸஹதேவர்களும் அவவாறே உனனால் பாததாக ராடு ஸமாதானமானது செய்யப்படுமேயாகில், உன்னுடைய இச ச்யினால் பிரஜைகள் மங்களத்தை அடைவனவாம் மிகுந்திருக்கிற ரசாகள் நகரங்களை நோக்கிச் செல்லடும் போரவீரர்கள் பகைமை ஷகியவர்கள் ஆகடும் அரசனே !' என்னுடையவசனத்தைக் கேளா ட போனால் நீ மனவருத்தத்தைஅடைந்து நிச்சயமாகவே பகைவா ரால் புத்தததில் கொல்லப்படுவாய் கருணையுள்ளவரான தாமராஜா பண்டப்பட்டால், பிராயம் முதிர்ந்த பிதாவான திருதராஷ்டிரரை ட கீர்த்தியுள்ளவரான காரதாரியையும்பாததுச சாரதியை அடை ர பிரபுவான தாமநந்தனா உசித்தபடி ராஜ்யத்தையும் உனக்குக் டுக்க ஸமமதிப்பார கற்றறிந்தவரும் நல்லபுத்தியுள்ளவரும் வீர ம எல்லாச் சாஸ்திரராததங்களுடைய ததவத்தையும் அநிந்தவரும் மாதமாவுமான புதிஷ்டிரா வைரத்தைப்பாராட்டமாட்டார அவா துவினிடத்தில் மீறிச்செல்வதில்லை சண்டையில் எண்ணாங்கொள தவளான தரோபதியும் தன் பந்துஜனங்களவிய்யத்தில் ஆனந்தம் டைவாள புருஷஸுரேஷ்டாசளும் பாண்டுநந்தனா்களுமான பீமரா னா்களும் மாதரீபுத்திரா்களான நகுல ஸஹதேவர்களும், வாஸு

தேவா புத்திசாலியான யுதிஷ்டிரா ஆகிய இவ்விருவருடைய வசனத் தினது கௌரவத்தினாலும் (அவர்களுடைய) அடிப்பாயத்தில நிற்பார் கள தூயோதன ! (உனது) ஆனமாவைக் காதலக்கொள் எல்லா வற்றிற்கும் ஆனமா பாததிரமன்றோ ? உயிரோடிருப்பதில் முயற்சி செய உயிரோடிருப்பவன் மன்களங்களைப்பாக்கின்றான் நீ உயிரோ டிருப்பாயாகில் ராஜ்யமும் ஸம்பத்தும் மன்களமும் கிடைக்கும் குரு வம்சத்திலுதித்தவனே ! மரித்தவனுக்கு ராஜ்யம் இல்லை, ஸுகம் ஏது ? பாரத ! சென்றதும் செல்லுகின்றதுமான இந்த உலக நடையைப் பார நீ பாண்டவர்களோடு பக்கமை நீ கருவாயாக குலத் தினது மீச்சத்தைப் பாதுகாப்பாயாக குருவம்சத்திலுதித்தவனே ! நான் அஹிதமான வசனத்தைச் சொல்லக்கூடியகாலம் ஸம்பவிகக் வேண்டாம் மிகப் புஜபலமுள்ளவனே ! விருப்பத்தைச் சொல்லு கிறேன், என்னுடைய வசனத்தை அவமதிக்காதே இது அதிக தாமததுடன் கூடியது அரசனாகும் குலத்திற்கும் இஃதன்றோ அதிகமான சேஷமத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியது ? காரதாரீபுத்திர ! குலத்துக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரான அந்தத் தாமநந்த னரைக் குருவம்சத்தின் விருத்தியின்பொருட்டு அடைவாயாக புரு ஷாகளுள் சிறந்தவனே ! காணனும், வழியைவிட்டு விடுகாதவனும் வருங்காலத்து நன்மையுடன் கூடினவனுமான அராஜுனனை புத்தத் தில் ஜயிக்கப்பாட்டானென்பது என்னுடைய நிச்சயமான எண்ணம் நரபரேஷ்டனே ! மன்களகரமான என்னுடைய இந்தவசனமானது உனக்கு இனியதாகடும் ராஜேந்திரனே ! நீ இதற்கு வேறுவித மாக நடப்பாயாகில் மிகப் பெரிதான விநாசம் ஸம்பவிகரும் இந்திர னாலும் யமனாலும் வருணனாலும் ஸ்ரீமானான குபேரனாலும் செய்ய முடியாததும் கிரீம ஒருவரை செய்யப்பட்டதுமான இந்தக் காரி யத்தை உலகத்துடன் கூட நீ பாரத்திருக்கிறாய் தன்னிடத்திலுள்ள குணங்களாலே இந்தக் காணனைக்காட்டிலும் மேன்மைபெற்றவனான தனஞ்சயன் என்னுடையவசனம் அனைத்தையும் மீறி நடக்கமாட் டான் ராஜேந்திர ! எப்பொழுதும் அவன் உன்னை அனுஸரித்தே நடப்பான் கிருபைசெய் நீ சாரதியை அடைவாயாக எனக்கு எப் பொழுதும் உன்னிடத்தில் அபிமானம் அதிகம் அதனாலும் அதிக மான நேசத்தினாலும் உன்னையே நோக்கிச் சொல்லுகிறேன் காணனை புத்தத்தினின்று தடுக்கப்போகிறேன் காணனிடத்தில் எனக்கு அதிக மான அன்பு இருக்கிறதன்றோ ? கற்றறிந்தவர்கள், ஸநேகம் இயற்றை யாக உண்டாகக் கூடியதென்றும் அவ்வாறே நல்லவாதையினால்

ததககதெனமும் தனத்தினுல தேததககதெனமும் பிரதாபத
நுல நேரககடியதெனமும் நான்குவிதமாகச் சொல்லுகின்றார்கள்.
நவயணத்தும் உனக்குப் பாண்டவர்களிடத்தில் இருக்கின்றன
ரனே! பிரபுவே! உன்னுடைய அந்தப் பந்துக்கள் ஸமாதானத்
நுல மீனாடும் ஹிதத்தை அடைவார்கள் நீ மனமகிழ்ந்து (பாண்ட
பாக்களோடு) நேசத்தை அடைந்தால், உன்னால் உலகத்துக்கு ஒப்
பந்தான நன்மையானது செய்யப்பட்டதாகும்' என்றார் ஸ்ரீ
நார இவ்வண்ணமாக நன்மையான இந்த வசனத்தை உரைக்கக்
கூட துரியோதனன், ஆலோசித்துப் பெருமூச்சுவிட்டு மன
ந்ததமடைந்தவனாக உரைக்கலானான்

‘மத்திரே! நீ சொல்லியது உண்மையே விஜயாபனமசெய
பாற எனனுடைய வசனத்தையும் கேளும துஷ்டபுத்தியுள்ள
தபபிமன புலிபோலப் பலாத்காரத்தால் துச்சாஸனனைக்கொன்று
கூட ஹாசஞ்செய்து பலவாதத்தையச் சொன்னான் அது என
பாறத்திலிருக்கிறது அது உமக்குத் தெரியாததன்று சாரதி
மக்கு எதனால் உண்டாகும்? உக்கிரமான காமமுனது மேருவென
பெரியமலையை அடிக்கச் சகதியுள்ளதாகாததுபோல அரஜுனன்
த்தத்தில் காணனை அடிக்கச் சகதியுள்ளவனாகான் குரதீபுத்திரா
நம் எனனிடத்தில் பலாத்காரமாகப் பலவாறான விரோதத்தை
னத்து ஸமாதானத்தை அடையமாட்டார்கள் குருபுத்திரே!
ரே! காணனை, ‘புத்தத்தினின்று ஒழிந்துவிடு’ என்று சொல்ல
க்கும் நீ தகுந்தவரல்லீர் இப்பொழுது, பலகுன்ன அதிகஸரமத
ன கூடியவனாயிருக்கிறான் இந்தக் காணன் அரஜுனனைப் பலாத
ரமாகக் கொல்லப்போகிறான் பூமி புரண்டாலும் புரளும், மகாந
நக்கு இருப்பிடமான ஸமுத்திரமானது வறட்சியடைந்தாலும்
டையும், பெரியமலைகள் மஹாஸமுத்திரத்தில் மிதந்தாலும் மிதக்
ம், அரஜுனன் காணனை புத்தத்தில் (ஒருகாலும்) ஜயிக்கமாட்
ன் ஜலம், பூமி, ஆகாயம், காமறு, அதிஉக்கிரமான காரதியுள்ள
கனி இவைகளுக்கு எங்கும் இல்லாமை உண்டானாலும் உண்டா
ம், அரஜுனன் புத்தத்தில் காணனை ஜயிக்கமாட்டான்’ என்று
மினான் உமமுடையகுமாரன், அந்தக் குருபுத்திரரைப் பார்த்து
வவாறு சொல்லிவிட்டு, அடிக்கடி அவரை ஸமாதானஞ்செய்து,
மரு, தனபடைவீரர்களைப் பார்த்து, ‘விரைவாகக் கொல்லுங்கள்,
ந்தச் சததுருக்களைக் குறித்து எதிர்த்து ஓடுங்கள், குறைவற்றபல
ள்ளவாகுளான நீங்கள் ஏன் பேசாமலிருக்கிறீர்கள்?’ என்றான்

தோண்ணுற்றைநதாவது அதயாயம்

(பீமன், போரில் கர்ணன் அர்ஜுனனை ஒத்திருந்தலைப்பொறு
கோபத்துடன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு உத்தராகப்படுத்தியது)

அரசரே ! புத்திரர்களுடனகூடி நீர்செய்த துராலோசனை
னால் ஏற்பட்ட புத்தத்தில் சங்கங்கள் பேரிகள் இவைகளுடைய முழ
மானது நிரம்பியிருக்கும்போது, வெண்மையான குதிரைகளைபுடை
வாசுளும் புருஷஸுரேஷ்டர்களுமான அந்தச் சூரியபுத்திரனான கா
னும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்தார்கள் நெருப்பைக் கக்குகின்ற ஸாப
களைபோல முகங்களால் பெருமூச்சை விடுகின்றவாகளும் கீர்த்திசா
களுமான அவ்விருவீரர்களும் நெய்யினால் ஹோமஞ்செய்யப்பட
இரண்டு அகனிகளபோல புத்தத்தில் அப்பொழுது ஜவலித்தார்கள
இமயமலையில் தோன்றியவைகளும் மதப்பெருக்குள்ளவைகள்
மிகநீண்ட தந்தங்களுள்ளவைகளுமான இரண்டாயிரக்கணக்கான
யானையின் நிமித்தமாகச் சண்டைசெய்வதுபோல, உக்கிரமான வீ
முள்ளவர்களும் வீரர்களுமான தளஞ்சயனும் காணனும் நன
எதிர்த்தார்கள் பெரியமேகத்தோடு பெரியமேகம் எதிர்ப்பதுபோ
வும் தற்செயலாக மலையோடு மலை எதிர்ப்பது போலவும் வில், நா
காபியு, தலம், தேருருளைமுனை இவைகளின் சத்தத்துடன்கூடிய அ
விருவீரர்களும் அமபுமழையைப் பொழிந்துகொண்டு எதிர்த்த
கள் ஸாபங்களோன்ற பாண்டகளுடனும் அஸ்திரங்களுடன
சங்கிகளுடனும் ரிஷ்டிகளுடனும் கதாபுத்தங்களுடனும் கத்திகளு
னும் கூடியவர்களும் கோபமாகிற காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட அ
களைபோன்ற மால்களைபுடையவர்களுமான அந்த இருவீரர்கள்
இரண்டுமலைகளபோலவும் சதுரபுகங்களின் முடிவில் இரண்டுஸமு
திரங்கள் போலவும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள் முனை நன்ற
வளார்திருக்கின்ற மரங்களுடனும் கொடிகளுடனும் ஓஷ்டிகளுடன
கூடியவைகளும், பெருகியிருக்கின்ற பறப்பலித்தமான அருவிப் பெரு
குடன் கூடியவைகளும், அசைக்கின்றவைகளுமான இரண்டுமலை
மிககஜலத்தினால்மோதுவதுபோல மஹாஸ்திரங்களால் அவ்விருவீ
களும் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் அம்புகளால் விசே
மாக உடலிளக்கப்பட்ட குதிரைகளும் ஸாதிகளுமுள்ளவாசு
பொறுத்தற்கு மிகஅரிய அஸ்திரங்களால் எல்லாப்பக்கத்திலும் உட
பிளக்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விரண்டுரதிகாக்களுக்கும் முற்கால
தில் இரதிரன் வீரோசனை இவ்விருவாசுக்களும் புத்தம் நடந்த

பாலப பெருமபோர நடந்தது அதிகமான தாமரைமலர்களும் கரு
நயதலகளும் மீனகளும் ஆமைகளும் நிரம்பியவைகளும் பசுபிகளு
டய கூட்டங்களால் ஒலியுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளு
ன் அதிகஸம்பீதத்திற்குக்கின்ற இரண்டு பெரியமடுக்கள் காற்றினால்
பரளமுப்பப்பட்டு நெருங்குவதுபோல தவஜததுடனகடின அந்த
ரண்டு தோகளும் நெருங்கின மஹேந்திரனுடைய பராகசிரமம்
பான்ற பராகசிரமமுள்ளவர்களும் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவா
ரும் மஹாரதாக்களுமான இருவரும், மகேந்திரன் விருத்திரன் இரு
ரும்போல மகேந்திரனுடைய வஜராயுதத்தாக்கு ஒப்பான பாண்டி
ரால் அடித்துக்கொண்டார்கள் அராஜுன்னுக்கும் காணனுக்கும் யுத்
தம் நேரத்திற்குக்கும் ஸமயத்தில், யானைகளையும் காலாட்களையும் குதிர
களையும் சதங்களையுமுடையவைகளும், விசித்திரமான கவசங்களையு
ம் ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையவைகளு
ன் இரண்டுசேனைகளும் நடுக்கமுற்றன, ஆசசாயத்தினால் உரக்க
மமநாதஞ்செய்தன, பூமியும் ஆகாயமும் நடுங்கின மதங்கொண்ட
ரு யானையானது மறறொரு யானையை எதிர்ப்பதுபோலக் காணன்
காலலவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் அராஜுனனை எதிர்த்து
நதபொழுது விமமநாதத்ததுடன் கூடியவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ள
ாக்களுமான பராககவிருப்பமுள்ளவர்களால் வஸ்திரங்களைப் பிடித்
ருக்கின்ற விரல்களுடன்கடின கைகள் உயர்த்துக்கப்பட்டன
சசமயத்தில், ஸோமகாகள், பாரதனைப் பார்த்து, 'அராஜுன!
ரைவு பாராட்டுவாயாக செல் காணனைப் பிள இவனுடைய
லையையும் திருதராஷ்டிரகுமாரனான தூயோதனனுக்கு ராஜ்யத்தி
ருக்கும் ஸரததைப்பையும் வெட்டுவாயாக தாமதம் வேண்டாம்'
ன்று உரக்கக் கூச்சலிட்டார்கள் அவ்வாறே, அந்தச்சேனையிலிருந்த
மைச்சோரத் அனேக யுத்தவீரர்கள், காணனைப்பார்த்து, 'காண!
சல, செல், அராஜுனனைக் கொல்வாயாக பிறகு, பாரததாக்கள்
கக் தைனயமுற்றவர்களாக விளம்பயினறி மறுபடியும் காணகம்
சல்லட்டும்' என்று கூறினார்கள்

பிறகு, காணன் முதலில் பத்துப்பாண்டிகளால் அராஜுனனை
ரைவாக அடித்தான் பிறகு, கிரீடியானவன் நன்றாகப் பிரயோகிக
ப்பட்ட பதினெட்டுப்பாண்டிகளால் அப்பொழுது அந்தக் காணனை
ம் அடித்தான் மறுபடியும், காணன் விரைவுடன் அந்தப் பார்த்த
த தாழைமடல்போன்ற பத்துப்பாண்டிகளால் அடித்தான் பார்த
னும் அந்தக் காணனைத் தீட்டப்பட்ட துனியுள்ளவையும் கூரிய,

வாயுள்ளவையுமான பத்துபாணங்களால் கச்சையினநடுவில் அடித்தான பாரதரே! பிறகு, காணன், கோரமான யுத்தத்தில் வரம்பு கடந்து (யுத்தவீரர்களை) நொறுக்கிக்கொண்டு முனையிய ஒன்பது பாணங்களால் மதங்கொண்டயானையைக் கச்சைகட்டுமிடத்தில் அடிப்பதுபோலப் பாரதனை அடித்தான பிறகு, சுறுசுறுப்புடன் காரியங்களைச் செய்பவனும் மகாபலசாலியுமான ஸூதபுத்திரன் யுத்தத்தில் வேறு இரண்டு கஷ்டங்களால் நடுமியானவன் மஹேந்திரனை அடித்ததுபோல வீரைவுடன் பலாத்காரமாக அடித்தான பாண்டவன் அந்தக் காணனை உருக்குமயமான முனையுள்ளவனாகவும் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளுமான ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான அந்தப் பாரதனுடைய பாணங்கள் காலத்தாக்களபோல அப்பொழுது அவனுடைய இரத்தத்தைப் பாணஞ்செய்தன பாரதரே! காணனும், வாஸுதேவரையும் பாரதனையும் வதஸ்தரதங்களால் நிரப்பினான் அந்த ஸூதபுத்திரனும் அரஜுனனுமாகிய இருவராகவும் பிரயோகிக்கப்படும் அம்புகளால் பரஸ்பரம் அடித்துக் கொண்டாக்கள் அதிக ரோஷமுள்ளவர்களான அவ்விருவர்களும் பரஸ்பரம் துன்பமவிளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை நோக்கிக்கொண்டு ஆதிபயங்கரமாக எதிர்த்தார்கள் பிறகு, தேவராஜகுமாரனான அரஜுனன், பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்கிற ஆகனேயாஸ்திரத்தைக் காணாமீது பிரயோகித்தான யுத்தமுனையில் தனஞ்சயனிடத்தினின்று வெளிப்பட்ட அந்த உத்தமமாஸ்திரமானது, அப்பொழுது நன்றாக ஜவலித்தது பிரதாபசாலியான அந்தக் காணன், ஆகனேயாஸ்திரம் எடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் அதைத் தணிப்பதற்காக, வாருணஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தது அதனால் நெருப்பை அவித்தான பலசாலியான காணன் பாஜனயாஸ்திரத்தினால் எல்லாத்திசைகளையும் இருளால் மூடப்பட்டவைகளாகச் செய்தான பிறகு, நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட வாயவயாஸ்திரத்தினால் (அரஜுனன்) அந்த மேகஸமூகங்களை விலக்கித்தள்ளினான் பிறகு, சத்துருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் சத்துருக்களுடைய கூட்டத்தை நன்றாக நாசஞ்செய்யுநதன்மையுள்ளவனுமான அந்தத் தனஞ்சயன் அதிககோபமுள்ளவனாகிக் காண்டவத்தினது நாணசுயிறை உருவிக்கொண்டு தேவராஜனுக்குப் பிரியமான வஜராஸ்திரத்தை வெளியிட்பான் காண்டவத்தினிடமிருந்து மிக்ககூடமையுள்ளவனாகவான நாராசங்களும்க் நரளீகங்களும் வராஹகாண்டங்களும் தோன்றின கோரமாயிருப்பவைகளும் வஜராயுத்ததுக்கு

பபான வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான அந்ந புத்தங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சென்றன பகவினமுடிவில் பகவி னுடைய கூட்டங்கள் சீழ்நோக்குகின்றவைகளாகி இரவில் விரை ராக மரத்தை அடைவதுபோலப் பார்த்தனுடைய பாணங்கள் ணனுடைய மத்தத்தில் பாயந்தன அவைகளை ஸூதபுத்திரனா ணான பாணங்களால் ஏறறுக்கொண்டான யுத்தபூமியில், அவ்வாறு ணனுடைய பாணஸமூகங்கள் தள்ளப்பட்டதைப்பொறுத் தனரு பனமீது காணன் கோபத்தினால் கவரப்பட்ட மனத்தையுடையவ றும் யமனுக்கு ஒப்பான செய்கையையுடையவனுமான சூரியன் தித்தவுடன் சக்ஷத்தின் நக்ஷத்திரங்களுடைய ஒளியை நாசம் செய்வதுபோலக் காணன் போபுரிகின்ற அந்நப் பார்த்தனுடைய ல்லாப் பாணஸமூகங்களையும் நாசஞ்செய்தான் பிறகு, மிகப்பெரிய ண்டையில் ரோஷத்தினால் நன்றாக ஜவலிக்கின்றவனும கப்பீர ஸவாவமுள்ளவனுமான அந்நப் பீமன், கோபமுள்ளவனாகிக் கையைத் தனக்கையினால் பிசைந்துகொண்டு ரோஷத்தினால் பொறுக்காதவ ராகப் பார்த்தனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வாக்கியத்தை உரைக்க ானான். 'கிரீடியே' ஸூதபுத்திரன் உன்னை முண்கூரிய தாழைமடல் பானற் பாணங்களால் எவ்வாறு அடிக்கலாம்? நீ காண்டவ்வனத்தில் முணியினபொருட்டு வாயிறைந்த ஆகாரத்தைக்கொடுத்தது (அதி ளளாள்)பிராணிகளை ஜயித்த அந்நத் தைரியத்தினால் ஸூதபுத்திரனைக் கால அல்லது, நான் கையினால் இவனை நொறுக்கிவிடுகிறேன் ாலத்தினால் பகவமானவனும மிக்க குரூரமான சொற்களையே உரைப் வனுமான இந்நக் காணன் பார்த்தனைத்திரத்தது உயிருடன் (மீண்டு) சல்லான்' என்றான்.

தொண்ணூற்றாவது அத்யாயம்

நீணன் போரீஸ் மீஞ்சக் கிருஷ்ணன் அரீஜுனை உத்ஸாகப்படுத்தியும், அரீஜுன் தன் தீரமையைக் காட்டியதும்)

பிறகு, சகரபாணியான பூர்வாஸுதேவரும், திருப்பியடிக்கப் புகின்ற அம்புரனைக்கண்டு, பார்த்தனைநோக்கி, 'கிரீடியே' இப் பாழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே காணன் உன்னுடைய ஸூதிரங்களை அஸ்திரக்கணங்களால் கவாநதுவிட்டான் ஒன்றுசோந்ந ராகளும் காஜிக்கின்றவா்களுமான கௌரவா்களை நீ கண்டு (செய வேண்டியதை) அறிந்திருக்கிறாய் ஏன் மதிமயக்கமுற்றிருக்கிறாய்? ல்லாக கௌரவா்களும், காணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு, உன்

னுடைய அஸ்தரத்தை அஸ்திரங்களால் நாசஞ்செய்யப்படுகின்றது அறிகிறார்கள் கிரீடியே! பாரதத! எந்தத்தையத்தினால் அப்படிப்பட்ட யுத்தத்தில் 1 நீ தாமஸனையும், அதிகோரருபிகளான தாமஸர்களையும் கொழுப்பினால் அதிககாவககொண்டவனும் வீரமுள்ளவனும் மாண தம்போதபவன என்கிற அஸுரனையும் யுத்தகளத்தில் கொன்றுயோ, யுத்தத்தில் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகிப்பதில் ஸமாததனை அந்தத் தைரியத்தினால் இப்பொழுது காணனைக் கொல்வாயாக கத்களை ஓரத்தில் உடையதும் என்னால் கொடுக்கப்பட்டதுமான இரஸுதாசன் ததினால் இப்பொழுது இந்தச் சததுருவான காணனுடைய தலையை, சததுருவான நமுசியினுடைய தலையை வஜரத்தினால் தீதிரன அறுத்ததுபோல் விசைவாக அறுப்பாயாக வீர! வேடவேஷபூண்ட மஹாதமாவான சிவபகவான உன்னால் எந்தத்தையத்தினால் மகிழ்ச்சிக்கப்பட்டாரோ, அப்படிப்பட்ட நீ, மீண்டும் அந்தத்தையத்தைக்கொண்டு, காணனை அவனைச்சோதவாகளுடன் நாசஞ்செய்யவாயாக பிறகு, பட்டணங்களோடும் கிராமங்களோடும் கூடியதும், ஜவாயத்தினால் நிறைந்ததும், பகைவாசுட்டங்கள் கொல்லப்பட்டதுமான கடல்குழந்த பூமியை நீ அரசருக்குக் கொடு பாரதத! ஒப்பநீ கோத்தியையும் நீ அடைவாயாக பரதாசுள்ள சிறந்த வீர! வீராக அனைவரும் காணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிறந்த உன்னுடைய அஸ்திரத்தை முறியடித்ததுகாஜிக்கின்றார்கள். நல்ல முயற்சியைச்செய்யுத்தத்தில் சிறந்த உதஸாகமுள்ளவனான காணனையும் (பலத்தினால் குறைவடையும்படி செய்யப்படுகிறவனான உன்னையும்பாரதது, இரஸுருஞ்சயாகளும் ஸோமகாகளும் இதோ ஓடுகிறார்கள்' என்று சொல்லா பீமனாலும் ஜனாத்தனராலும் நன்றாகத் தூண்டப்பட்ட அரஜனன், அப்பொழுது தனைநினைத்து எல்லாவற்றையும் அறிந்து அவருடைய திறமுவந்ததின் பிரயோஜனத்தையுமுணர்ந்து, கேசவரைநோக்கி இவ்வண்ணம் உரைக்கலானான் 'உலகம் சேஷமமடைவதற்காகக் காணனைக் கொல்வதற்காகவும் இதோ நான் உகரமான மஹாஸுரத்தைப் பிரயோகிக்கிறேன் அதற்கு நீரும் தேவர்களும் பிரபுதேவரும் சிவபெருமானும் பரமமஜ்ஞானிகளனைவர்களும் எனக்கு அனுமதியளிக்கவேண்டும்' என்றான் அளவையற்றிய வல்லமையுடையவனும் இடக்கையினாலும் அம்புகளைப்பிரயோகிக்குந் திறமையுடையவனான அந்தப்பாண்டவன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பரபுதேவருக்கு நமஸ்காரசெய்து மனத்தினால்தியானித்து, வெளியிடாததும் ஸாவோததமானதும் ஸஹிக்கமுடியாததுமான பிர

மாஸ்திரததை வெளியிட்டான பிறகு, அதிக தேஜஸுள்ள அரஜு
 னன, காண்டவத்தினால் விடப்பட்டவைகளும் ஸாபங்களபோல
 க்கிரமானவைகளும் சூரியனுடைய கிரணங்களுக்கு ஒப்பானவை
 ளும் ஜவலிக்கின்றவைகளுமான அம்புகளால் திசைகளையும் எல்
 லாத திகிலோணங்களையும் நன்றாக மூடின பரதாசுள்ள சிறந்த
 அரஜுனனால் நூலுநூலாக விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமான
 பாபுள்ளவைகளும் மிகக் கூமையுள்ளவைகளும் யுகம் முடியுங்
 காலத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ஸூரியனுடைய கிரணங்களபோலப் பிர
 காசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் க்ஷணத்திற்குள் காணனுடைய
 தோளின் நன்றாக மூடிவிட்டன அப்பொழுது புத்தமத்தியில் காண
 னால் வேகத்துடன் ஆயிரமாயிரமாக விடப்பட்ட அந்தப் பாணக்
 ட்டங்கள் குறைவற்றவைகளாகப் பாஜனயனால் விடப்பட்ட நீர்த்
 தாரைகளபோலப் பாண்டலனை எதிர்த்துவந்து தாக்கின பிறகு,
 நிகரில்லாத பிரபாவமுள்ளவனும் பயங்கரமான பலத்துடன் கூடிய
 வனுமான அந்தக் காணன், கிருஷ்ணனையும் கிரீடையையும் விருகோத்ர
 னையும் மும்முன்னு பாணங்களால் அடித்து உரத்த நாதத்தோடு
 கோரமாகச் சப்தித்தான் பிறகு, பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட சூரநீ
 புத்திரனான அந்தக் கிரீடியானவன், பீமனையும் அவவாறே ஜனாததன்
 ரையும் பார்த்து, மறுபடியும் பொறுதவனாக, ஒரேஸமயத்தில்
 பதினெட்டுபாணங்களை விலவினின்று பொழிந்தான் அந்த அர
 ஜுனன், கொடியை ஒருபாணத்தினாலும் சலயனை நான்குபாணங்
 களாலும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு நன
 றுகவிடப்பட்ட பத்துபாணங்களால் பொற்கவசத்தை அணிந்திருக்
 கிற¹ சேனாபதியையும் அடித்தான் அந்த ராஜகுமாரன், தலையை
 இழந்தவனாகவும் கைகளை இழந்தவனாகவும் குதிரைகள் ஸாரதி வில்
 கொடி இவைகளை இழந்தவனாகவும், கோடாலிகளால் வெட்டப்பட்ட
 ஸாலவிருக்கம்போல, நன்றாக அடிக்கப்பட்டுத் தோலிருந்து கீழே
 விழாதான் கிரீடி மறுபடியும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் எட்
 டிப்பாணங்களாலும் இரண்டுபாணங்களாலும் நான்குபாணங்களாலும்
 பத்துபாணங்களாலும் அடித்து நானூறு யானைகளைச் சாய்த்து ரதி
 கைகளையும் எட்டு ரதங்களையும் ஆயிரம் குதிரைகளையும் மறுபடியும்
 எண்ணாயிரம் குதிரைவீரர்களையும் வீரர்களான காலாட்களையும் கொன்
 றான முக்கியான்களும் சூரர்களுள் சிறந்தவர்களும் உத்தமமான பாணங்
 களால் அதிகமாக அடிக்கப்படுகின்றவர்களும் பகைவாக்காக கொல்லு

1 'ஸேனாபதி' எனப்பது மூலம், 'ஸாபதி' எனப்பது வேறு பாடம்.

கின்றவாகளுமான காண்பையும் பார்த்தனையும் கண்டு, சிறந்தவாக ளான எல்லா வீரர்களும் குதிரைகளை இழுத்து நிறுத்திக்கொண்டு அங்கே நின்றார்கள் பிறகு, காணன், பாணங்களால் காண்டவத்தி லுள்ள நாணகயிறறை ஒலியுண்டாக்கும்படி அறுத்து அராஜனை நன்றாக முடிஞான ஸுதபுத்திரன் இந்தக் கண்ணத்தில் அவனை நூறுகூறுதரகங்களால் நிரப்பினான், சட்டையுரித்த பாம்புக்கொப் பானவைகளும் கூடாமையுள்ளவைகளும் எண்ணொயிட்டு நனகுதீட்டப் பட்டவைகளும் பசுபிகளினிற்சூகளால் வேகமுள்ளவைகளுமான அறு பது பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் பிளந்தான் அச்சமயத்தில், ஸோமகாகளும் விரைவுடன் ஓடினார்கள் பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் கா யங்களைச் செய்பவனும் பெரியவில்லையுடையவனுமான கிரீடி மிகக் திடமானதும் தன்கையினால் இழுகப்படுவதைப் பொறுக்கக்கூடிய தும் புதிதுமான நாணகயிறறை எடுத்து ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாகக் காண்டவத்தில் பூட்டினான் ஸுதபுத்திரனான காணன், யுத்தத்தில் பகைவாகளைக் கொல்லுகிறவனான அந்தப்பார்த்தனுடைய நாணகயிறு அற்றதையும் லாகவத்தினால் வேறுநாணகயிறு பூட்டினதையும் அறியவேயில்லை அரசரே! அஃது ஆச்சரியமாக இருந்தது சாணனுடைய பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களை யுடையவனும் மிகக் ரோஷமுள்ளவனுமான பார்த்தனும், அந்தநாணகயிறறை விரைவாகப் பூட்டிக் காணனுடைய வில்லிலிருக்கின்ற நாணகயிறறை அறுத்து யுத் தத்தில் உமமைச்சோரத் யுத்தவீரர்களை எதிர்த்தான் பார்த்தனு டைய அஸ்திரத்தினால் இருள் உண்டுபண்ணப்பட்டபொழுது, ஆகா யத்தில் பசுபிகளுடைய கூட்டமானது ஸஞ்சாரஞ்செய்யவே இல்லை பார்த்தன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு ஒருநிமிஷத்திற்குள் பத் துப்பாணங்களால் சலயனைக் கவசத்தில் நன்றாக அடித்தான் பிறகு, பார்த்தன், காணனைப் பன்னிரண்டு பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் பார்த்தனுடைய வில்லி னின்று வேகத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் உக்கிரமான வேகமுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்டவ னும் விசேஷமாகப் பிளக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனும் இரத்தத் தினால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களை யுடையவனுமான அந்தக் காணன், முடிவுக்காலத்தில் ருத்திராபோல விளங்கினான் பிறகு, காணன் மூன்று பாணங்களால் தேவராஜனுக்கொப்பான தனஞ்சயனைப் பிளந் தான் கொல்ல எண்ணாக்கொண்டவனான காணன், அச்சதாமீது நெருப்புப்பேரன்ருவைகளும் ஸாபமம்போனவைகளுமான ஐந்து

அம்புகளைப் பிரவேசிக்கச் செய்தான் அரசரே¹ நல்ல புறங்களுள்
வைகளான அந்தப்பாணங்கள், பொன்னுல விசித்திரமாயிருக்கிற
புருஷோத்தமரான ஸ்ரீ வாஸுதேவருடைய கவசத்தைப்பிளந்து
பிறகு கீழே விழுந்து வேகத்துடன் பூமியில் பிரவேசித்தன² அவை
கள் ஸநானஞ்செய்து காணாவிடம் வந்து சேர்ந்தன பிறகு, தனஞ்
சபன அந்த ஐந்து பாணங்களுடும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட
பத்துப்பல்லங்களுல் ஒவ்வொன்றையும் மும்முனருகத் துண்டாக்கி
றன அவைகள் கருடனுடைய மூக்கினால் துண்டாக்கப்பட்ட ஸாப
ங்கள்போலப் பூமியில்விழுந்தன பிறகு, அராஜுன்ன, குரோத்ததி
றல், உலாந்த காட்டைளிக்கிற அகனிபோல மிகஜ்வலித்தான் அளவு
படாத தையமுள்ள அந்த அராஜுன்ன காதுவரையில் இழுத்து
விடப்பட்டவைகளும் சரீரங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
வைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களால் காணனை மாம
ஸ்தானங்களில் அடித்தான் அவன் துக்கத்தினால் நிலைதவறினான்,
தையத்தினால்மாதிரிம நின்றான் பிறகு, மகாதமாவான் அராஜுன்ன
ஸூதபுத்திரனுடைய தேகத்தைத் தேடுகிறவனபோல அம்புகளை
வெளிப்படுத்தினான் தங்கத்தினால் விசித்திரமான கட்டுக்களுடன்
படிப்பவைகளும் பெரியவைகளுமான அந்த அம்புகள் நூறுநூறுப
பூமியில் விழுந்தன அரசரே¹ பிறகு, தனஞ்சயன் கோபித்துக்கொள்
ரவே, பாணஸமூகங்களால் திகிலோணங்களும் திகளுக்களும் சூரிய
னுடைய ஒளிகளும் காணனுடைய² ரதமுட குளிராந்நபனியினால்
முடப்பட்ட மலைபோலப் பாரகந்தத்தாத்தனவாயின பாரததனுடைய
கையினால் நன்றாகவிடப்பட்ட பெரிய அம்புகளால் அடிக்கப்படுகின்ற
ககரக்ஷகங்களுடன் கூடிய காணனுடைய பின்புறத்தைக்காக்கின்ற
பாங்களும் முந்திச் செல்லுகின்றவைகளும் பயந்து ஓடினார்கள் பிறகு,
ரதங்களுள் சிறந்தவீரனும் மகானுபாவனும் புத்தத்தில் (பகைவா
ளைக்) கொல்லுகின்றவனுமான அராஜுன்ன, தூயோதனனால் துண்ட
ப்பட்டவார்களும் மிக்க பெருமைவாய்ந்தவார்களும் ரதங்களுடைய
வாங்களும் ஸாரமாயிருப்பவாளுமான வீரர்களை விசேஷித்து நாசஞ்
செய்தான் ராஜரே¹ காண்டவத்தை விலலாக்கக்கொண்டவனும் கௌ
வாங்களுள் சிறந்தவனும் நிகரற்றவீரனுமான அராஜுன்ன, 'இரண்
டாயிரம் சிறந்த கௌரவவீரர்களை எல்லோரையுமே ரதங்களோடும்
வாரதிகளோடும் க்ஷணத்திற்குள் நாசத்தை அடையச்செய்தான்
பிறகு, உம்முடைய சூமாரார்களும் மிகுதியிருக்கிற கௌரவார்களும்
காணனை விட்டுவிட்டு ஓடினார்கள் இவர்களைச் சித்திரி ஒடுமபடிசெய்து,

பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் புலம்புகின்றவர்களும் உமது புத்திரர்களை நன்றாக நொறுக்கினான் எல்லாக் கௌரவர்களும் பாரததனுடைய பாணங்களால் விசேஷித்து அடிக்கப்பட்டும் மிக்க பரிதாபத்தை அடைவிக்கப்பட்டும் நாசமடைந்தார்கள். பிறகு, சிறந்தவீரர்கள் காணனுடைய ரதத்தைத் தொடர்ந்துசெல்லும் விஷயத்தில் தூயோதனனால் மறுபடியும் தூண்டப்பட்டார்கள் 'ஓ! சூத்திரியர்களே! நீங்கள்னைவரும் சூரர்களுக்கும் சிறந்தவர்கள். சூத்திரியதாமததில் நிலைபெற்றவர்கள் ஸம்பத்திலிருக்கும் காணனை விட்டுவிட்டு ஓடுவதென்பது உங்களுக்குத் தகுந்த தன்று' என்றான் உமமுடையபுத்திரனால் அவ்வாறுசொல்லப்பட்டும், பயத்தினால் நிறம் மாறியிருக்கின்ற அந்தக் கௌரவவீரர்கள் நிற்கவேயில்லை பிறகு, எல்லாரும் திசைகளைச் சூனயமாகப்பார்த்துத் திகிலோண்டுகளையும் திக்குக்களையும்நோக்கி ஓடினார்கள் பாரதரே! பாரததனுடைய பாணங்களால் நன்கு வாட்டப்பட்டவனும் பயத்தினால் பிளக்கப்பட்டவனும் கௌரவர்களால் கைவிடப்பட்டவனுமான காணன் அந்த யுத்தத்தில் மனவருக்கததை அடையவில்லை பகைவனான அாஜுனனை எதிர்த்தே சென்றான்

தோண்ணுற்றேழாவது அதயாயம்

(கர்ணன் நாகாஸகீரம் எய்ததும், கிருஷ்ணன் தேரை அழித்த நாகாஸகீரம் அர்ஜுனனது கிரீடத்தைக் கவர்ந்ததும், தேருருளை பூமியில் அழித்தக் கர்ணன் ஒரு முகூர்த்தம் போரைநிறுத்த வேண்டினதும்.)

நரேந்திரரே! எய்த அம்புகள் விழக்கூடிய தூரத்தில் நின்று கௌரவர்கள் அங்கிருந்தும் விலகிச்சென்றார்கள் மின்னல்போலப் பிரகாசிப்பதும் நன்றாகவிருந்தியடைந்ததுமான தனஞ்சயனுடைய அஸ்திரத்தை நான்குபக்கத்திலும் கண்டார்கள் பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பாரததனால் காணனுடைய வதத்தினப்பொருட்டு விடப்பட்டதும் ஆகாயத்தை அடைந்ததும் அதிக கோரமானதுமான பாரததனுடைய அந்தப் பாணத்தை ஸுதபுத்திரன் பாணங்களால் விழுங்கினான் விருத்தியடைகின்றதும் கௌரவர்களை எரிக்கின்றதுமான அந்த அஸ்திரத்தைத் தங்கக்கட்டுக்களுள்ள பாணங்களால் அடித்தான் காணனே, திடமான நாணகயிறு உடன்கூடினதும் பயன்றறதாகாததுமான வில்லை நானொலியிடும்படிசெய்து பாண

முகங்களைப் பிரயோகித்தான் அவன் பரசுராமரிடத்தினின்று
 டையப்பட்டதும் மஹா மகிமை பொருந்தியதும் பகைவாக்களை
 சஞ்செய்கின்ற துமான அதாவணவேதோகதமான அஸ்திரத்தினால்
 க்கின்ற அந்த அராஜுன்னுடைய அஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்தான் ,
 ஜுன்னையும் கூடையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான் அரசரே !
 ரகு, அந்த ஸமயத்தில் பரஸபரம பாணங்களால் அடிப்பவர்களான
 ஜுன்னுக்கும் காணனுக்கும் யுத்தத்தில் தந்தங்களால் ஒன்றோ
 ான்று முடடுகின்ற இரண்டு யானைகளுக்கு நோவதுபோல மிக்க
 ரிதான சண்டை நோந்தது மன்னரே ! பிறகு, காணனும் பாத
 னும் சரமாரியினுடைய கூட்டங்களால் ஆகாயத்தை இடைவெளி
 மதாகச் செய்தபொழுது, ரணரங்கமானது அஸ்திரங்களுடைய
 டத்தினால் நன்றாக முடப்பட்டதும் நெருங்கியதும் ஆயிற்று
 ரகு, எல்லாக் கௌரவர்களும் ஸோமகாசனும் பாணமயமான
 ரிய வலையைக் கண்டார்கள அவர்கள் அப்பொழுது நெருங்கிய
 ணந்தகாரத்தில் வேறு ஒரு பிராணியையும் காணவில்லை வேந்த
 ! எப்பொழுதும் அம்புகளைத் தொடுகின்றவர்களும் அனேக
 ணங்களை நன்றாக விடுகின்றவர்களுமான அந்த வில்லாளிகள்
 ருவரும் யுத்தத்தில் பறபல திவ்யாஸ்திரங்களால் விசித்திரமான
 ிக்கைக் காண்பித்தார்கள் யுத்தமத்தியில் இவ்வாறு போர
 கின்றவர்களான அவவீருவருள், ஸூதபுத்திரன் ஒரு ஸமயத்தில்
 ராஜுன்னைவிட) அதிகரித்தவனான, பருதாபுத்திரனான கிரிடி
 ர ஸமயத்தில் வீரயத்தினாலும் அஸ்திரங்களாலும் மாயாபலத்தி
 லும் ஆண்மையினாலும் மேலாக இருந்தான் யுத்தத்தில் ஒரு
 ருக்கொருவா ஸமயத்தை எதிர்பார்க்கின்றவர்களான அவவீருவ
 றுடைய கோரமானதும் பிறர்களால் ஸஹிக்கமுடியாததுமான அந்த
 நத்தத்தைக் கண்டு எல்லா யுத்தவீரர்களும் ஆச்சரியத்தை அடைந்
 ார்கள் அரசரே ! பிறகு, ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள் அந்தக்
 ணனையும் பாததனையும் புகழ்ந்தார்கள் ஆகாயத்தில் எல்லா
 டத்திலும், 'ஓ ! காண ! நல்லது, ஓ ! அராஜு ! நல்லது' என
 ம வாக்கானது கேட்கப்பட்டது அரசரே ! அப்பொழுது அந்த
 தத்தில் ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் மிதித்தலால் பூமி
 னது பிளக்கப்பட்டவே, அதிலிருந்து காண்டவவனம் கொளுத்தப்
 ட்ட தருணத்தில் விடுபட்டு அப்பொழுது கோபத்தினால் பூமி
 ல் துழைந்ததும் அராஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்து
 னகூடியதாகப் பாதாளபரதேசத்தில் படுதிருந்ததுமான அந்த

அபுவஸேனென்கிற நாகமானது காணாஜுனாகளுடைய யுத
தைக்கண்டு, பிறகு வேகத்துடனும் மேலநோக்கிய கதியுட
மேலே வந்து, ' துராதமாவான இந்தப் பாதத்தினிடத்தில் உண்
யிருக்கின்ற வைரத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இஃதன்றோ
யம்?' என்று நன்றாக எண்ணி அம்பு வடிவமாகக் காணானு
தூணியில் நுழைந்தது பிறகு, யுத்தகளமானது அப்பொழுது
தீரங்களுடைய கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் அவற்றின் கி
ஸமுகங்கள் பரவின துமாயிற்று அப்பொழுது, அந்தக் காணன் ப
தன இருவரும் அம்புத்தீரளசளுடைய மழைகளால் ஆகாயத்
இடைவெளியற்றதாகச் செய்தார்கள பெரிய பாணஸமுகம்பமாயி
கின்ற அந்த யுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாக் கொளவாகளும் ஸோம
ளும் பயந்தார்கள் நெருங்கின பாணந்தகாரத்தில் ஸஞ்சரிக்
வேறு ஒருவஸதுவையும் காணவில்லை பிறகு, புருஷஸுரேஷ்டாக
எல்லா உலகங்களுள்ளும் சிறந்த வில்லாளிகளும் யுத்தத்தில் உயி
இழக்கத் துணிந்தவாளுமான அந்த வீரர்கள் இருவரும் யுத
செய்து களைப்புறறார்கள் இருவார்களும், உயரக் கிளம்பிப் ப
கின்றவர்களாகவும், சந்தன ஜலத்தினால் நனைக்கப்பட்டவர்களாக
சாமரங்களுடன் கூடியவைகளும் தேவலோகத்தில் தோன்றிய
களும் ஆகாயத்தில் நிற்கின்றவைகளுமான அபஸ்ரஸுங்களு
கூட்டங்களால் (வீசப்பட்டவர்களாகவும்), இந்திரன் சூரியன் இ
களுடைய தாமரை மலர்போன்ற இருகைகளாலும் துடைக்கப்பட
முகங்களுள்ளவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு போர புரிந்தார்
பிறகு, பாதத்தை அம்புகளால் அதிகமாத தவிக்கச் செய்யப்பட
வனான காணன் பாதத்தை மீறுதொழுது பாணங்களால் வி
மாசக் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்கையுடைய வீரனான அ
தனியே படுத்திருக்கிற அதனை (= நாகரஸதிரத்தை) மனத்
நினைத்தான பிறகு, காணன் சத்தருக்களை நாசஞ்செய்கின்ற
நன்றாகச் சோத்துவைக்கப்பட்டதும் ஸாப்பமுகம்போன்ற முக
ளதும் ஜவலிக்கின்றதும் பயங்கரமாயிருப்பதும் நன்றாகப்படி
சுணுக்களுள்ளதும் உக்கிரமாயிருப்பதும் தீட்டப்பட்டதும் பா
தனைக் கொல்வதற்கென்றே பலநாளாகக் காப்பாற்றப்பட்டதும்
பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதும் சந்தனப்பொடியில் படுக்கவைக்
பட்டுள்ளதும் ஸவாணமயமான அம்புத்தூணியில் படுத்திருப்ப
மிகக் தேஜஸுள்ளதும் உக்கிரமானவேகமுள்ளதும் ஐராவதத்
வமசத்தில்-தோன்றியதும் நன்றாக ஜவலிக்கின்றதுமான ஓர் அம்
யுத்தத்தில் ஸவயஸாசியினுடைய தலையை அபஹரிகக் எண்ண

ண்டவனாகக் காதுவரையில் இழுதகான பிறகு, திகடுகளும
 ராயமும் மிக ஜவலித்தன நூறுகணக்காகக் கோரமான குறைக
 ளளிகளும் விழுந்தன அந்த நாகாஸ்திரமானது விலலிப்பூட்டப
 டவுடனே, இரத்திரனுடனகூடின லோகபாலாகள் ஹாஹாகாரம்
 பதாகள் அந்த ஸூதபுத்திரன் அந்த நாகாஸ்திரத்தைக் கோபத்
 துல 1 கீடைக்கண்பக்கத்தை (கருறிவைத்துப்) பூட்டினான் சிறந்த
 தப பாணமானது, புத்தத்தில் கடைக்கண்பக்கத்தில் மிகநோக்க
 ளாதாயிருத்தலை காணன் அறியவில்லை அந்தநாகம் யோகபலத்தி
 பாணத்தில் பிரவேசித்ததையும் அறியவில்லை ஆயிரம் கண்களை
 டயவனான இரத்திரன், பாணத்தில் பிரவேசித்திருக்கிற ஸாபபத்
 க்கண்டு, 'என பிள்ளை மாண்டான்' என்று எண்ணித் தளாச்சி
 டந்த அங்கங்களைபுடையவனான தாமரைமலரில் தோன்றிய
 ம சிறந்த மனோபாவத்துடன் கூடியவரும் மனத்தையடக்கிய
 மான பரமமதேவா, தேவராஜனைப் பார்த்து, 'நீ மனவருத்தம்
 டயாதே; விஜயனுக்கே ஜயலக்ஷ்மி' என்றா பிறகு, மகாதமா
 ள சலயன், பாணத்தைப் பூட்டினவனும் உக்கிரஸஸ்ரபமுள்ளவ
 ளான அந்தக் காணனைப் பார்த்து, 'காண்! (அரஜுனனுடைய)
 ததை லக்ஷ்யம் வைத்து உனனால் இரத்தப் பாணம் பூட்டப்பட
 லை பகைவனைக் கொல்லக்கூடிய பாணத்தை நன்கு பார்த்துப்
 டுவாயாக' என்று கூறினான் பிறகு, மனவறுதியுள்ள ஸூத்
 திரன், குரோதத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்த, மத்திர ராஜனைப்
 த்து, 'சலய! காணன் இரண்டுதடவை பாணத்தைக் குறிப்பாத
 பூட்டான் எனனைப் போன்றவர்கள் கபட புத்தம் செய்ய
 டாராகள்' என்றான் பலவானான் காணன், இவ்விதமாக இந்த
 ததையைச் சொல்லிவிட்டு, அனேக வாஷ்காலமாகப் பூஜிக்கப்
 ட அந்த பாணத்தைப் பிரயத்தனத்துடன் பிரயோகித்தான்
 டே! பல்குன்! நீ மாண்டாய்' என்று வைதுகொண்டு கடுமை
 ள வசனத்தையும் உரக்கச் சொன்னான் காணனுடைய கையினால்
 டியாக்கிகப்பட்டதும், நெருப்புக்கும் ஸூராயனுக்கும் ஒப்பானதும்,
 ட கோரமானதும், நானகயிறறினினதும் 1 விடுபட்டதும், காண
 டய விலலினினதும் விடுபட்டதுமான அந்தப் பாணமானது
 ரயத்தை அடைந்த அந்தரிக்கத்தில் ஜவலித்தது விருஷணி
 த்தில் சிறந்த வீரரான பூர்வாஸுதேவா, (அவ்வாறு) வருகின்ற
 ஜவலிக்கின்றதும் ஆகாயத்தை அடைந்திருக்கின்றதுமான்
 தப் பாணத்தைக்கண்டு உடனே ரத்தினுடைய சக்கரத்தை
 'அபாங்கதேசே' என்பதும், 'அவாங்கமுகம்' என்பதும், மூலம்

அமுததி ஐந்து அங்குலம் (பூமியில்) புதைபடிவப் பெரிய செய்தா. பிற மதுஸூதனரைப் பூஜிப்பதற்காகக் கூறத்தக்கதில் மிகப்பெரிதான தம் உண்டாயிற்று. மதுஸூதனருடைய பிரயத்தினத்தினால் அரதமானது அவ்வாறு பூமியில் அமிழ்த்தப்பட்டவுடனே தேவகுக்களும் திவ்யபுஷ்பங்களும் விமலநாதர்களும் தோன்றின பிற அழகிய மொட்டுக்களுடனும் புஷ்பங்களுடனுங் கூடிய மரங்கள் அடர்ந்த மலையின் சிகரத்தை உத்தமமான இரத்திரனுடைய வஜ்ரபுகம் அபஹரிப்பதுபோல், அந்த நாகாஸ்திரமானது, அனேக ரத்திரங்களால் சித்திரிக்கப்பட்ட கிரீடத்தை அராஜன்னுடைய தலைவினை பலாத்காரமாக அபஹரித்தது பிறகு, சிறந்த வேகமுடன் அந்த நாகாஸ்திரமானது பொன்னால் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டுள்ள கிரீடத்தைப் பார்த்தனுடைய முடியினின்று அபஹரித்துப் பொன்னால் இனழக்கப்பட்ட அந்தக் கிரீடமானது நன்றாக ஜவகாலகொண்டு பூமியில் மிகவும் பயங்கரமாக விழுந்தது பிறகு, ஸபுத்திரனை காணன், அராஜன்னுடைய தலைக்கு அலங்காரமா யிருந்ததும், ஸவாணத்திலும் முதலுக்களாலும் மணிகளாலும் ரங்களாலும் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டதும், பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் ஸவாணத்திலும் ஜலத்திலும் பிரஸித்திபெற்றதும், யன, சுந்திரன், அகனி, ஜயோதிமண்டலங்கள் இவைகளுக்காரதிபோன்ற காரதியையுடையதுமான கிரீடத்தை எப்பொழுதும் இயற்கையான சிறந்த கோபத்தோடுகூடிய பாணத்தினால் அராஜன்னுடைய தலையினின்று கவர்தான் பொன்னாலும் முதலுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட கிரீடமானது, தவத்தினால் (பிரஸன்னரான) ஸவயம்புவான பரதேவனால் இரத்திரனுக்காகப் பிரயத்தினத்தினால் தம்மாலேயே செய்யப்பட்டதோ, மிகக் விலைமிகுந்ததாக இருந்தது என்கூடியதும் பரவாகளுக்குப் பயத்தைபுண்டுபண்ணுகிறதுமான எந்தக் கிரீடத்தை தேவராஜன் தேவசுத்தருக்களான அஸ்வர்களை நாசஞ்செய்த அராஜன்னுக்குச் சந்தோஷத்தோடு தானே கொடுத்தானோ, தேவரான சிறந்தவர்களும் பிராகம், பாசம், அசனி, தண்டம் இவைகள் முறையே தரித்தவாக்களுமான ருத்திரராலும் வருணனாலும் இரத்திரனாலும் நிதிகளை ரக்ஷிக்கிற ருபேரனாலும் எந்தக் கிரீடமானது பீடித்தற்கும் ஸாததியமாகாததோ அந்தக் கிரீடத்தைக் காணன் நாதிரத்தினால் பலாத்காரமாக அபஹரித்தான் உத்தமமான அம்பி அகிகமாக அடிக்கப்பட்டதும், விஷ்ணுள்ள காகத்தினால் நன்றாக ஜவகின்றதும், -மிகக் ஜவாலையுடன் கூடியதும், அழகியதுமான பாரத்

உததம்மானகிரீடமானது ஜவலிக்கின்ற ஸூரியன் அஸ்திகிரீயி
ரின்று விழுவதுபோல விழுந்தது உலகங்களில் அநதச்சபதத்தைக்
கட்ட ஜனங்கள், 'காற்றினால் பூமி, ஆகாயம், ஸ்வாக்மம், ஜலம்
வைகள் பலாத்காரமாகப் புரட்டப்பட்டன, அல்லது, சுழலும்படி
சயப்பப்பட்டன' என்று நிச்சயித்ததாகத் திசைகளும் கலங்கின
ரியநிர்முள்ளவனும் யெளவனமுள்ளவனுமான அநதப் பாரததன்
கிரீடமில்லாமல் மூன்று சிகரங்களுடன் மலைவிளங்குவதுபோல
விளங்கினான் 1 பிறகு, அராஜுனன் மனவருத்தமடையாதவனாக அப
பாழுது வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் தன் தலைமயிரை நன்றாகத் தூக்க
க கட்டிக்கொண்டு, ஸம்பூர்ணமான கலைகளுடன் கூடச் சிகரத்தை
அடைந்திருக்கிற சந்திரனால் உதயபாவதம் பரகாசிப்பதுபோல பிர
சித்தான ராதேயனுடைய கையினால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும்
நருபுகுமம் சூரியனுக்கும் ஒப்பான காரதியுள்ளதும் மகிமைபொ
ந்தியதும் அராஜுனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்துடன் கூடிய
மான் அநத மஹாஸாபமானது, அராஜுனனுடைய கிரீடத்தை
புறந்ததுகொண்டு மேலே கிளம்பியது ஆகாயத்தில் கிளம்பு

1 இந்த கள்-உது அதயாயத்தில் ௪0-வது ஸ்லோகம் தொடங்கி
ச-வது ஸ்லோகம் வரையிலுள்ள நான்கு ஸ்லோகங்களின் ஸ்தானத்
தில், சில புலகதத்தில் வேறு கக-ஸ்லோகங்களிருக்கின்றன அவற்றின்
பாருள் —

கறுத்த நிறமுள்ளவனும் யெளவனமுள்ளவனும் உயரந்த சிகரத்து
ன்கூடின் நீலபாவதம் போன்றவனுமான அநதப் பாரததன், கிரீட
னறி விளங்கினான் பிறகு, அவன் அபபொழுது மனவருத்தமடையாத
னாக வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் தன் தலைமயிரை நன்றாகத் தூக்கிக்
க கொண்டு சிகரத்தை அடைந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய கிரணத்தினால்
தயபாவதம்போல நன்றாக விளங்கினான் (வாயினால் அரவவேனன்
னகிற புத்திரனைக் கௌலிககொண்டு, துள்ளிக் குதித்துக் காண்டவன்
கனத்திலிருந்து அதை ரக்ஷித்ததினால்) மங்களகரமான முகத்துடன்
டியதும் (தனனால்) உண்டுபண்ணப்பட்டப பாரணருபத்தை அடைந்தி
பபதுமான புத்திர வடிவமாயிருப்பதும் ஸூரியபுதரனால் பிரயோகி
பட்டதுமான பெண்குமான், நன்றாக வெளிப்பட்டிருக்கின்ற
தஜ்வினாலும் பலத்தினாலும் மிகப்பிரகாசிப்பவனும் * குதிரைகளின்கடி
ரளத்தகரு நேரான இடத்தை அடைந்திருக்கிற தலையுடன்கூடின் வன
ரான அராஜுனனைக் கண்டு அதிதியின்புத்திரனான இந்திரனுக்குப் பூஷண
ராக இருந்ததும் நன்றாக ஏறபடுத்தப்பட்டதும் சூரிய கிரணங்கள்
பானற் கிரணங்களால் உலகத்தை நிரப்பும் தன்மைபுள்ளதுமான அரா

* சுருத்திருந்த உயரத்தில் தலைவந்ததென்பது.

கின்ற அந்த ஸாபபத்தைக்கண்டு, புருஷஸுரேஷ்டமான ஸ்ரீ வரதேவா, பாரதத்தை நோக்கி, 'பாண்டி நந்தன்! உன்னைக்கொல்லாதது கப பிரயோகிக்கப்பட்டதும் உக்கிரமாயிருக்கின்றதுமான மஹாஸாபபத்தைப்பாரா, பாரா' என்று சொன்னான் மதுஸூதனரால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட அராஜுனன், அவரைப்பார்த்து, 'கருடனுடைவாயில் விழாமல் என்னை நாசம் செய்வதின்பொருட்டு இப்பொழுது வருகின்ற இந்த ஸாபபமானது யாது?' என்று உக்கிரமான வாசனையுடன் வினவினான் வாஸுதேவா, 'ஹிமபித்ததுக் காண்டலவனத்தினை அகனியைத் திருப்தியடையும்படி செய்த உனனால் (கொல்லப்பட்டு விடப்பட்டு) ஆகாயத்தை அடைந்திருந்ததும் தாயினால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேகத்துடன் கூடியதும் ஒரே உருவம் எனநெண்ணுதனனுடைய தாயானது கொல்லப்பட்டதுமான அந்த நாகமான அந்த வைரத்தை கினைத்துக்கொண்டு தன் விநாசத்தின்பொருட்டு நிச்சயமாக உன்னை எதிராகிறது பகைவாக்களைப் பொறுத்திருக்கிறேன்! ஆகாயத்தினின்று நழுவி விழுகின்றதும் மிக ஜலக்கின்றதுமான எரிநகத்திரம்போல் எதிரில் வருகின்ற அந்த ஸாபபத்தைப்பாரா' என்று சொன்னான் பிறகு, அந்த ஜிஷ்ணுவானவன்

ஜுனனுடைய மருடத்தைக் கவராதது அந்த ஸாபபத்தைப் பாண பிரயோகத்தினால் அடித்தவனான அராஜுனன் அதனை அடையாமையால் மருதபுவினுடைய வசத்தை அடையவில்லை பிறகு, காணனுடைய கைகளின்று விடுபட்டதும் நெருப்புகும் சூரியனுக்கும் ஒப்பானதும் மிக சிறந்ததும் அராஜுனனோடு வைரமுள்ளதும் பெருமபாம்புமான அந்த பாணமானது, கிரீடத்தைப் போத்துக்கொண்டு (அராஜுனனைத்) தாடிச்சென்றுவிட்டது ஸவாணத்தினால் சித்திரிக்கப்பட்ட அராஜுனனுடைய அந்தக்கிரீடத்தை இழுத்துக்கொண்டுவந்து அதனையும் எரித்தவிட்டு மறுபடியும் அம்புத்துணியை நோக்கிச் செல்வதற்கு விரும்பிய அதனைக் காண்பாராததான் அந்த ஸாபபமும் காண்பாராதது கூறியது 'காண! என்னால் அராஜுனனுடைய தலையானது அபகரிக்கப்படாமையால் நான் உனனால் நன்றாகக் குறிவைத்து விடப்படவில்லை யுத்தத்தில் நன்றாகப்பார்த்து, என்னை விரைவாகப்பிரயோகம்செய் உனக்கும் எனக்கும் சத்தருவாயிருக்கின்ற அராஜுனனைக் கொல்லுவேன் என்றது. யுத்தத்தில் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த ஸூதபுனன் காணன், அந்த ஸாபபத்தைப் பார்த்து, 'உகரூபத்துடன் கூடிய நீயா?' என்று வினவினான் நாகமானது, 'காண! பாரதத்துல் எனது கொல்லப்பட்டபடியால் வைர முண்டுபண்ணப்பட்டவனென்றும் கிழைக்கப்பட்டவனென்றும் என்னை அறிவாயாக வஜரத்தைத் தருகின்ற இந்திரனே நேரில் இவனுக்கு ரக்ஷகனாக ஏற்பட்டாலும் இவன்

‘ரோஷத்தினால் திருமபிக குறுக்காக மேலே கிளம்பி வருகின்ற நாகத்தைக் கூருள்ளவையும் நல்ல முனைபுள்ளவையுமான ஆறு பாணங்களால் அறுத்தான அந்த நாகமானது உடலறுக்கப்பட்டதாகப் பூமியில் விழுந்தது அரசரே! பிறகு, அந்த ஸாபபமானது கிரீடியினால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவுடன், ஸாவவியாபியும் புருஷோததமருமான ஸ்ரீ வாசுதேவா, அபிமுந்தாதததை அந்தப் பூதலத்தினின்று தாமே இரு கைகளாலும் மீண்டும் விரைவாக மேலே தூக்கி ஞா அந்த முகூதத்ததில், புருஷாகளுளசிறந்த வீரனான காணன், குறுக்காகப்பாத்ததுக்கொண்டு சாணைக்கலவில் தீட்டப்பட்டவைகளும் மயிலிறகுகளை இறகுகளாகவுடையவைகளுமான பத்துப் பாணங்களால் தனஞ்சயனை அடித்தான பிறகு, அராஜுன்ன, (காணன்மீது) நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூருள்ளவைகளுமான பன்னிரண்டு வராஹகாணங்களைப் பிரயோகித்தது ஸாபபத்துக்கு ஸமமான வேகமுள்ள நாராசத்தைக் காவ்வரையில் இழுத்துப் பிரயோகித்ததான நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த உத்தமமான பாணமானது காணனுடைய விசித்திரமான கவசத்தைப்பிளந்து

னுடைய வீடு செல்வான்’ என்று மறுமொழிகூறியது காணன், ‘ஓ! நாகமே! காணன் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பிறனுடையபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஐயத்தை அடையவிரும்பமாட்டான் ஓ! நாகமே! தூறு அராஜுனை நான் கொல்வதாயிருந்தாலும் இரண்டெடவை ஒரு பாணத்தை ஸந்தானம் செய்யமாட்டேன்’ என்றான் உத்தமனும் சூரிய புதரனுமான காணன், அப்பொழுது யுத்தமத்திரில் மறுபடியும் அந்த நாகத்தைப்பார்த்து, ‘நான் வேறு கொடிய அஸ்திரப்பிரயோகத்தினாலும் உத்தமமான முயற்சியினாலும் கோபத்தினாலும் பார்த்தனைக் கொல் வேன் நீ நல்லஸூகியாகச் செல்வாயாக’ என்றுகூறினான் யுத்தத்தில் காணனால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட நாகராஜாவாந்து, ரோஷத்தினால் அந்தக் காணனுடைய வாக்கியத்தைப் பொறுக்கவில்லை அரசரே! அந்தக் கொடிய நாகமானது (பாக்கனைக்) கொல்லக்கருதித் தன் சொந்த உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு தானே பார்த்தனைக் கொல்வ தின்பொருட்டே சென்றது பிறகு, வாஸுதேவா, யுத்தத்தில் பார்த்தனைப்பார்த்து, ‘அராஜுனா! வைரத்துடன்கூடின இரதமஹாஸாபபத்தை நீ கொல்’ என்றுகூறினா மதுஸூதனரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வனும் பகைவாக்களுடைய வீரியங்களைத் தாவுகின்றவனும் காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அந்த அராஜுன்ன, ‘இப்பொழுது என்பகத்தை நோக்கிவருகின்ற இந்த ஸாபபமானது யாது? இது கருடனுடைய வாயைத் தாளுகவே அடையப்போகிறது’ என்றான்

பரணவாயுகளை ஓட்டுகின்றதுபோல ரகதத்தைக்குடித்து ரகதத்தினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுடன் கூடியதாகப் பூமியில் பிரவேசித்தது பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காயங்களைச் செய்வனான காணாதடியினாலடிக்கப்பட்ட பெரிய ஸாபமப்போல அம்பு வீழ்ந்ததனால் கோபம் மூடப்பட்டவனாக அப்பொழுது அதிக விஷமுள்ள ஸாபமானது கொடிய விஷத்தைக் கக்குவதுபோலக் கொடிபாணங்களைப் பிரயோகித்தான் அவன், ஜனரத்தனைப்பனலரண்டு பாணங்களாலும் அவ்வாறே அராஜனனைப் புதிய தொண்டனாகப் பாணங்களாலும் பிளந்தது மதுபடியும் கோரமான பாணத்தினால் பாண்டலனைப் பிளந்தது விமமநாதம்செய்தது உரகசகிரித்தான் இரதிரனுக்கு ஒப்பான விக்கிரமமுள்ள அராஜனன், இரதக் காணனுடைய அந்த வந்தோஷத்தைப் பொறுக்கவில்லை மாமஸ்தான் களைப்பிளக்கிறவனான அராஜனன், பிறகு, இரதக் காணனுடைய மமவகளை, இரதிரன் யுத்தத்தில் பராக்ரமத்தினால் பலனை அடித்ததுபோல நூற்றுக்குமேற்பட்ட அம்புகளால் அடித்தான் பிறகு, அராஜனன், யமனுடைய தண்டததுக்கு ஒப்பான தொண்டனாகப் பாணங்களை அப்பொழுது காணன்மீது பிரயோகித்தான் அந்தப் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட சரீரத்துடன் கூடின அந்தக்காணன், வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைபோலத் துன்பமடைந்தான் உத்தமமான மணிகளாலும் உத்தமமான வஜரங்களாலும் பொன்னாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தக் காணனுடைய சிரோபூஷணமான கிரீடமானது தனஞ்சயனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களாலடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தது உத்தமமான குண்டலங்களும் விழ்ந்தன அதிகவீரமுள்ளதும் சிறந்தசில்பிகளால் பிரயத்தினத்தினால் செய்யப்பட்டது கார்தியுள்ளதும் நெடுங்காலமாக இருக்கின்றதுமான காணனுடைய கவசத்தைப் பாண்டவன் நொடிகுள்ள பாணங்களால் பலவாறாக உடைத்தான் அந்த அராஜனனுடைய பாணங்களால் குண்டலங்கள் அறுக்கப்பட்டவனும் தேகத்தில் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டவனுமான அந்தக்காணன், அப்பொழுது இரத்தத்தினால் சிவந்த அங்கங்களையும் காதுகளையுமுடையவனாக ஆகாயத்தில் அங்காரகனுடைய கூடின திருவோணம்போல விளங்கினான் பிறகு, அந்த அராஜனை கோப்பங்கொண்டு, கவசத்தை இழந்தவனான அந்தக்காணனைக் கூடையுள்ள நான்குசிறந்தபாணங்களால் பிளந்தான் பகைவனால் மிக அடிக்கப்பட்ட அந்தக் காணன், ரோகியானவன் பித்தத்தினாலும் கபத்தினாலும் வாதத்தினாலும் ஜவரத்தினாலும் எவ்வாறு துன்பமடைவதோ அவ்வாறு துன்பமடைந்தான் அராஜனன், விரைவுடன் பெரிதான

னுராமண்டலத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும் கூரமையுள்ளவை, ளும் சிறந்தபயிற்சியினாலும் பிரயத்தினத்தினாலும் பலத்தினாலும் ரயோகிக்கப்பட்டவைகளுமான அனேகம் சிறந்தபாணங்களால் கா ணை அடித்து மாமஸ்தானங்களையும் பிரந்தான பாரததலை கடிய வகுமுள்ளவையும் கூரியதுணிபுள்ளவையும் பதபலவிதமாபிருப வையுமான பாணங்களால் திடமாக அடிக்கப்பட்ட காணன், கைரிக ராதுகளால் சிவந்ததும் தாழ்வரைகளில் சிவந்தஜலத்தைப் பெருக்கு னததுமான மலைபோல விளங்கினான் பிறகு, அராஜுன்ன நேராகப் பாகின்மனைகளும் புதியவைகளும் பொற்புகமுள்ளவைகளும் க்க திடமானவைகளும் உருக்குமயமானவைகளும் யமனுடைய கனிமயமான தண்டம்போனனைகளுமான பாணங்களால் அக் ரியினுடைய குமாரரான ஸுபரமணயா கிரேளஞ்சபாவத்ததைப் ளந்ததுபோலக் காணனை நடுமார்பில் பிரந்தான பிரபுவே ! பிறகு, ன்ருக அடிக்கப்பட்ட ஸூதபுத்திரன், அமபுத்தாணியையும் இரதிர லலுக்கு ஒப்பான அந்தவிலலையும் எறிந்ததுவிட்டுப் பிறகு தடுமாறற றறவனுக்கி கைப்பிடித்தாராது ரத்ததிலிருந்தபடியே மூச்சை டைந்தான் உத்தமனும் ஆணமைவிரத்ததில் நிலைபெற்றவனுமான ாராஜுன்ன, வியஸனத்தில் (அகப்பட்டிருக்கிற) அந்தக் காணனை பபொழுது கொல்வதற்கு விருமபவிலை பிறகு, உபேந்திரரான நீலாஸுதேவா, அராஜுனனைப்பார்த்து, 'பாண்டவ' ஏன் அஜாகரதை டன் இருக்கிறாய்?' என்று மிக்க பரப்பரப்புடன் (பின்வருமாறு) றலாறா ' எப்பொழுதுமே கற்றறிந்தவர்கள், பகைவர்கள் பலஹீ ரங்களாயிருந்தாலும் அவர்களுடைய (ஸமயத்தை) கண்ணேரங்கூட் திர பாக்கமாட்டார்கள் விசேஷித்துப் பண்டிதன் வயஸனகாலங்க ல் பகைவர்களைக்கொன்று தாமததையும் கோத்தியையும் அடை ருன ஆதலால், நிகரற்றவீரனும், எப்பொழுதும் உனக்கு விரோ யுமான காணனைச் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்வதற்கு விரைவுபடுவாயாக மாததனை ஸூதபுத்திரன் உன்னை எதிர்த்து வருவான் இரதிரன் முசியைக் கொன்றதுபோல இவனைப் பிரந்ததுவிடு ' என்றா பிறகு, லலாக கௌரவாருளுள்ளும் உத்தமனான் அராஜுன்ன, ' அது அவ தமே ' என்று ஜலாததனை விரைவாகப் பூஜித்து, முறகாலத் ல சம்பரனைக்கொன்றவனை இரதிரன் பலியை அடித்ததுபோல ததமமான பாணங்களால் காணனை அடித்தான் பாரதே ! கிரீடி ானவன் குதிரைகளோடும் ரத்ததோடும்கூடிய காணனை வதஸ்தர வகளால் நன்றாக நிரப்பினான் பொற்கடடுக்களுள்ள பாணங்களால் முமுயமசியினாலும் திசைகளையும் மூடினான் வதஸ்தந்தங்களால்.

நன்றாக நிறைக்கப்பட்டவனும் அகன்று பருத்த மாபையுண்டவது
 மான அந்தக் காணன், நன்றாகப் பூத்திருக்கிற அசோகுடனும் பல
 சுடலும் முள்ளிலிஷ்டனுக்கடியதும் சந்தனக் காட்டுடன் சோந்தத்
 தான மலைபோல விளங்கினான் அரசரே! காணன், யுத்தத்தில் ச
 ரத்தில் போடப்பட்ட அனேக பாணங்களால், மரங்களால் நார்ப
 கத்திலும் நிறைக்கப்பட்ட தாழ்வரைகளுடனும் குகைகளுடனுக்க
 யதும் பிரகாசமான காணிகார மரங்களுடன் கூடியதுமான சிறந்
 தலைபோல விளங்கினான் அம்புகூட்டங்களைப் பலவாறு பிரயோக
 கின்றவனும் அம்புகூட்டங்களாகிற கிரணங்களுடன் கூடியவது
 மான அந்தக் காணன், சிவந்தநிறமுள்ளவனும் சிவந்த கிரணமண்ட
 லத்துடன் கூடியவனும் அஸ்தமிக்கப்போகிறவனுமான சூரியன்
 போல விளங்கினான் காணனுடைய கைகளினிடையினின்று வீட
 பட்டவைகளும் மஹாஸாபங்களபோலப் பிரகாசிப்பவைகளுமாக
 பாணங்களை, அராஜுன்னுடைய கைகளினின்று வீடுபட்டவைகளு
 முனைகூரியவைகளுமான பாணங்கள் திசைகளை அடைந்து நாச
 செய்தன பிறகு, அந்தக் காணன், தையாததை அடைந்து, கோப
 கொண்ட ஸாபங்களுக்கு ஒப்பான பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற
 னாகப் பத்துப்பாணங்களால் அராஜுன்னையும், கோபித்துக்கொண்ட
 ஸாபங்களுக்கொப்பான ஆறு பாணங்களால் கிருஷ்ணனையும் அடி
 தான் பிறகு, மிக்க புத்திசாலியான கிரீடியானவன், உக்கிரமாக
 பேரொலியுள்ளதும் ஸாபபத்தினுடைய விஷாக்ஷிகுக்கு ஒப்பானது
 உருக்குமயமானதும் பயங்கரமான மஹாஸ்திரங்களால் சூழப்பட்ட
 தான மகிமைபொருந்திய பாணத்தை மஹாபுத்தத்தில் பிரயோகி
 தற்கு எண்ணுகொண்டவனான அரசரே! காணனுக்கு அந்த வ
 காலமானது நெருங்கிவரவே, காலமானது கண்ணுக்குப் புலப்படா
 நுபத்துடன் கூடியதாகப் பிராமமணசாபத்தினால் (ஸம்பவிக்ஷக்கூடி
 அனாதத்ததை எடுத்துக்) காட்டிக்கொண்டும் காணனுடையவத்
 தைச் சொல்லிக்கொண்டும், 'பூமியானது சக்கரத்தை உட்கொண்ட
 கிறது' என்று சொல்லிற்று நரவீரரே! அந்த வதகாலம் வந்
 துடனே, மஹாதமாவான பரசுராமர் இவனுக்கு எந்த அஸ்திரத்தை
 கொடுத்திருந்தாரோ அந்தக் கோரமான அஸ்திரமும் தோன்றவில்லை
 பூமியும் இவனுடைய இடப்பக்கத்துச் சக்கரத்தை உட்கொண்டது
 நரேந்திரரே! பிறகு, பிராமமணசரேஷ்டருடைய சாபத்தினால் அ
 பொழுது ரதமானது சுழன்றது பிராமமணோத்தமருடைய சாபத்
 தால் அஸ்திரமும் முழுதும் தோன்றாமற்போனதும் நோந்திருக்கின்ற
 வதத்தைக்கூறியது பிறகு, அவனுடைய சக்கரமானது பூமியில் அ

நது விட்டது யுத்தத்தில் அந்த ஸ்தூபத்தினான், அதிக வளாசின
 ளளதும் மேடையுள்ளதும் நன்றாகப் பூத்திருக்கின்றதுமான தெரு,
 லிருக்கிற பெருமரமானது பூமியில் அமிழ்தாற்போல மனக்கலக்க
 டைந்தான் ரதமானது அமிழவே, பிராமமண சாபத்தினால்
 யவகின் காணன், அந்த நாகாஸ்திரம் வீணானதையும் அந்த வய
 னங்களுையும் பொருமல், இருக்கையையும் உதறிக்கொண்டு தாமததை
 ரித்ததான் 'தாமததைப் பிரதானமாகக் கொண்டவனைத் தாமம்
 பபொழுதுமே காக்கிறதெனறன்றோ தாமததை அநிரதவாகள
 சாலலுகிறார்கள்? நாம் தாமத்தில் நித்தியம் பிரயத்தனமுள்ளவாக
 ராகவே இருக்கிறோம் சக்திக்குத் தக்கபடியும், சாஸ்திரத்துக்குத்
 தக்கபடியும் தாமததை அனுஷ்டிப்பதற்கும் முயல்கிறோம் அந்தத்
 தாமமும் பகதர்களை ஹிமலிக்கின்றது, காப்பாற்றுகிறதில்லை தா
 மம் எப்பொழுதும் பாதுகாக்கிறதில்லையென்று எண்ணுகிறேன்
 னன்று நினைத்ததான் இவ்வண்ணம் கூறுகின்றவனும், மிகக் தடு
 மாற்றமுற்ற குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனும் கூடியவனும், அா
 னனுடைய பாணங்கள் விழுவதினால் நிலைதவறுமபடி செய்யப்பட
 வனும், மாமஸ்தானங்களில் அடிபட்டுத் தளாசியுற்றவனுமான
 அந்தக் காணன் அடிக்கடி தாமததை நினைத்ததான் பிறகு, யுத்தத்
 ல் அவன் மிகப் பயங்கரமான மூன்று பாணங்களால் கிருஷ்ணனைக்
 கையில் அடித்தான், அவ்வாறே, பாதத்தை ஏழு பாணங்களால்
 அடித்தான் பிறகு, அாஜுன்னன், தீவர வேகமுள்ளவைகளும் நேரா
 ச செல்லுகின்றவைகளும், இரதிரனுடைய வஜராயுதத்துக்கு ஒப
 னவைகளும், கோரமானவைகளும், அகனி போன்றவைகளுமான
 தினேழு பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் பயங்கரமான வேகமுள்ள
 அந்தப் பாணங்கள் (அவனைப்) பிளந்து பூமியில் விழுந்தன பிறகு,
 னரடுக்கமுற்ற காணன், வல்லமையினால் (அஸ்திர விஷயமான) செய
 நகையை வெளியில் காட்டலானான் பிறகு, அந்தக் காணன், பலத்தி
 றல் பதமுமல் ஸாவதானத்துடன் பரமமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்
 தான் பிறகு, அாஜுன்னனும் அந்தப் பரமமாஸ்திரத்தைக் கண்டு
 டுந்திராஸ்திரத்தை அபிமந்திரணம் செய்தான் பகைவாக்களைத்
 தவிர்த்துச் செய்யவனான அந்த அாஜுன்னன், காணமவத்தையும்
 னாகப்பிறறையும் பாணங்களையும் அபிமந்திரணம் செய்து, இரதி
 ன மழையைப் பொழிவது போலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான்
 பிறகு, தேஜோமயமாகவும் மிகக் வீரமுள்ளவைகளாகவுமிருந்
 ன்ற பாணங்கள் பாதத்தனுடைய ரத்தத்தினின்று வெளிப்பட்டுக்
 னானனுடைய ரத்தத்துக்கு ஸம்பீதத்தில் தோன்றின மஹாரதனான

அந்தக் காணன் (எனினு அஸ்திரத்தை) பரயோகிதது அவனுடை அஸ்திரத்தைக் கவாந்தான பிறகு, வருஷணி வீரரான ஸ்ரீவான் தேவா, அந்த அஸ்திரமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டே, (அாஜுனையபாரதது) 'பாரதத' வேறு அஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் பண்ணு ராதேயன் பாணங்களை விழுங்குகிறான்' என்று மொழிந்தார பிறகு அாஜுனன் காணனைப் பாணங்களால்முடி மிக்க கடுமையான பரம ஸ்திரத்தை மந்திரிதது (விலலில்) பூட்டிப் பிரயோகிக்கலானது பிறகு, காணன் நன்றாகத் தீட்டப்பட்ட காமையுள்ள பாணங்களால் (பாரததனுடைய) நாணகயிறறை அறுத்தான் காணன், (அாஜுனன் பூட்டிய) இரண்டாவது நாணகயிறறையும், முனருவதையும், நானுவதையும், அவ்வாறே ஸ்திரதாவதையும், ஆருவதையும், ஏழாவதையும், எட்டாவதையும், ஒன்பதாவதையும், பத்தாவதையும், அவ்வாறே பதினேராவதையும் அறுத்தான் நூறுதடவை அம்பு தொடுத்த அாஜுனனுடைய நாணகயிறறை அறுத்த அந்தக் காணன், அாஜுனன் நூறு நாணகயிறுகளைப் பூட்டியதையும் அறியவில்லை பிறகு பாணநூதனன் வேறு ஒரு நாணகயிறறை விலலில்பூட்டி அபிமநிரணம் செய்து ஜவலிக்கின்ற ஸாபபங்களபோன்ற பாணங்களைக் காணன்மீது இறைத்தான் காணன், அந்த அாஜுனனுடைய நாணகயிறு அறுந்ததையும், அவன் கவனத்தாடன வேறு நாணகயிறைப் பூட்டியதையும் அவனுடைய சுறுசுறுப்பினால் அறியவில்லை அாஜுனன் ஆசையமாயிருந்தது காணன் தனவியத்தை அதிகமாகக் காணன் துக்கொண்டு ஸவயஸாகியினுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களாகத் தடுத்த நாசஞ்செய்துகொண்டு அவனைவிட அதிகமான காரியத்தைச் செய்தான் பிறகு, காணன், தன்னுடைய அஸ்திரங்களால் அாஜுனன் பிடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனைப் பாரதது, 'அபயாஸம் செய, அஸ்திரத்தை நன்றாகக் கற்றறிந்து கொள், போ' என்று மொழிந்தான் பிறகு, பகைவரை வாட்டுபவனான காணன் நெருப்புக்கொப்பாத்தும், கோரமாயிருப்பதும், ஸாபபங்களுடைய விஷத்துக்கு ஒப்பாத்தும், உருக்குமயமானதும், தேவ ஸம்பந்தமுள்ளதமானது பாணத்தில் ரௌதராஸ்திரத்தை அபிமநிரணம் பண்ணி நன்றாக ஸந்தானம் செய்து கிரீடியினமீது பிரயோகிக்க எண்ணுகொண்டவனான அரச்சரே! பிறகு, பூமியானது ராதேயனுடைய தேருருளையை அப்பொழுது கவாந்துகொண்டது பிறகு, அராதேயன், தேரினினது விரைவாகக் கீழே இறங்கி நல்ல முயற்சியுடன் சக்கரத்தை இருக்கைகளாலும் பிடித்து நன்றாக மே

தாகுதவதற்கு விருப்பங்கொண்டான்; சக்கரத்தை விழுங்கின பூமி
யானது, ஏழுதீவுகளுடனும் பாவதங்களுடனும் காடுகளுடனும்
படக் காணனால் நான்கு அங்குலம் உயரத்தூக்கப்பட்டது (பூமியி
றால்) சக்கரமவிழுங்கப்பட்ட ராதேயதீவை குரோதத்தினால் கண்ணீ
றரச் சொரிந்தான் அராஜுனனைப் பார்த்துப் பரபரப்புடன் இந்த
வசனத்தை உரைக்கலானான்

‘ஓ! ஓ! பார்த்த! பெரியவிலையுடையவனே! ஒரு முகூர்த்த
காலம் பொறுத்திரு அமிழ்ந்துபோயிருக்கிற இந்தச் சக்கரத்தைப்
பூமியிலிருந்து உயரத்தூக்குகிறேன் பார்த்த! தெய்வவசத்தினால்
யானனுடைய இந்த ரத்ததினது இடச்சுக்கரம் பூமியில் புதைந்திருப்
பதைக்கண்டு அறபமனிதன் கொள்ளுகிற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு
அறபமனிதர்களால் செல்லப்பட்ட வழியை அடைவதற்கு நீ தகுதி
யுள்ளவனல்லே குரதீபுத்திர! நீ பிரஸித்திபெற்றவன் யுத்த கார
ங்களில் (எல்லா வீரர்களையுங்காட்டிலும்) சிறந்தவன் பாண்டவ!
எவ்விதத்தினாலும் மிக்கசிப்பற்ற காரயத்தையே நீ செய்வதற்குத்
தகுதியுள்ளவன் அராஜுன! நல்ல வீரத்தனில் நிலைபெற்றவர்களான
சூரர்கள், தலைமயிரவிழந்திருக்கிறவன்மீதும் புறங்காட்டி ஓடினவன்
மீதும் பிராமமணன்மீதும் கைகளைக் குவித்தவன்மீதும் சரணமடைந்
தவன்மீதும் ஆயுதத்தைக்கீழேவைத்தவன்மீதும் யாசிப்பவன்மீதும்
யாணங்களை இழந்திருப்பவன்மீதும் கவசம் நழுவினவன்மீதும் நழுவி
யும் ஓடினதுமிருக்கிற ஆயுதங்களுடையவன்மீதும் சஸ்திரங்களைப்
பிரயோகிக்கமாட்டார்கள பாண்டவ! நீயோ உலகத்தில் சிறந்த
சூரன், நன்னடையுள்ளவன், யுத்ததாமகளை அறிந்தவன், ஆத்
மலால், ஒரு முகூர்த்தகாலம் பொறுத்துக்கொள் நீ திவ்யாஸ்திரங்
களை அறிந்தவன், அளவிடமுடியாத பலமுடையவன்; யுத்தத்தில்
பார்த்தவியாராஜுனனுக்கு ஒப்பானவன் நீண்டகைகளுள்ளவனே!
அமிழ்ந்திருக்கின்ற இந்தச் சக்கரத்தை உயரத்தூக்குகிறவரையில்
பொறுத்துக்கொள் ரத்ததிவிருக்கிற நீ, ரதயிலலாமல பூமியிலிருக்
கிற என்னைக் கொல்வது தகுதியன்று பாண்டிருந்தன்! வாஸுதேவ
தெய்வத்தினின்றாவது உன்னிடத்தினின்றாவது நான் பயப்படவில்லை.
‘சுஷ்திரியுத்திரன்னறோ? மஹாகுலத்தை விருத்திப்பண்ணுகிறவ
ன்னறோ? பாண்டவ! ஆதலால், இந்நிலைமையிலிருக்கும் நான்
என்னேனோக்கி (இந்தவசனத்தைச்) சொல்லுகிறேன் ஒருமுகூர்த்த
காலம் பொறுத்துக்கொள்’ என்று கூறினான்

தோண்ணுறறெட்டாவது அதயாயம

(அறங்கூறிய கர்ணனது தீர்ச்செயல்களை மந்தவர் அர்ஜுனனுக்கு உ
வறுத்தியதும், கர்ணனாடிகளால் அர்ஜுனன் சீறிது களைக்கக்
கர்ணன் இறங்கித் தேருநோயைத் தூக்கியதும், மாதவர்
ஏவலால் அர்ஜுனன் கர்ணனது தலையை அறுத்ததும்.)

பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவர், (ராதேயனைப்பார்த்து
'ஏ! ராதாபுதர! பாக்யத்தினுலே இப்பொழுது தாமதத்தை நினை
றாய் எப்பொழுதுமே பாண்டவர்கள் தாமதநிலை கட்டுப்பட்டவ
ர்கள் ஆதலால், இவர்களுக்கு அநதத தாமம விருத்தியைகொடுக்
முது (இவர்களுக்கு) விசேஷிகளான அநதக கௌரவர்கள் தாப தன்
விட்டு விலகினவர்கள் அக்காரணத்தினால், கௌரவர்கள் விநாச
தை அடைநதார்கள் நீசர்கள், பெருமபானமையாக வயஸனத்தி
முழுகித் தெய்வத்தை நிரதிக்கின்றார்கள், தங்களுடையபாவத்தை
நிரதிக்கிறதில்லை காண! நீயும் தூயோதனனும் துச்சாஸனனு
ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனியும் சோநது, ஓறறையாடை
உடுத்திருநத தரௌபதியை ஸபையின்கண் (பலாதகாரமாக
கொண்டுவிநதீர்களே, அப்பொழுது, உனக்குத் தாமமானது யா
காரணத்தினால் ருசிககவிலை? எப்பொழுது சூதாட்டத்தை அ
யாதவரான யுதிஷ்டிரராஜரை ஸபையில் அழைத்துவநது அவரை
தோலவியடையச் செயதீர்களோ, அப்பொழுது உனக்குத் தா
எங்கேசென்றிருநதது? காண! வனவாஸநதீரநது பதினமூன்றவ
வாஷமும சென்றபின்னும், ராஜ்யத்தை நீ கொடுக்கமுதுதத்பொழு
, உனக்குத் தாமம எங்கேபோய்விட்டது? அரசனான தூயோதன்
உன்னுடைய ஸமமத்தத்தினமேல பீமஸேனனை ஸாப்பங்களுலு
விஷங்கலநத போஜனங்களுலும் கொல்லமுயன்றானன்றோ, அப்ப
ழுது உனக்குத் தாமம எங்கே போய்விட்டது? வாரணவதத்தி
அரசுகுமாரனிகையில் தூங்கிக்கொண்டிருநதபொழுது பாததாக்கி
நீங்கள் கொல்வதற்கு எண்ணக்கொண்டீர்களே, அப்பொழுது உ
க்குத் தாமம எங்கே போய்விட்டது? காண! ரஜஸவலையும் துச்ச
ஸனனுடையவசத்தில் இருப்பவளுமான கிருஷ்ணையைப்பார்த்து
ஸபையில் உரக்கச்சிரித்தாயன்றோ, அப்பொழுது உன்னுடையதா
மானது எங்கே சென்றது? ராதாநதன்! முற்காலத்தில் அயோக
களால் பீடிக்கப்பட்டவனும் குற்றமற்றவளுமான தரௌபதி
நீயும் பககத்திலின்று பாததாபே, அப்பொழுது உன்னுடையத

என்கே சென்றுவிட்டது? ராதேப! யானைபோலச் செல்பவ
 ன கிருஷ்ணையைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள் நாச-
 டைநதுவிட்டார்கள், சாஸுவதமான நரகத்தை அடைந்தார்கள்
 வறு பாததாவை வரித்ததுகொள்' என்று நீ சொல்லிக்கொண்டு பக-
 ர்திவிருந்து பார்த்தாயே, அப்பொழுது உன்னுடைய தாமமானது
 ன்கே சென்றுவிட்டது? காண! எப்பொழுது நீ ராஜ்யத்தில் பேரா-
 சபுள்ளவனாகச் சகுனியை அடுத்தப பாண்டவர்களைச் சூதாடுவ
 நகாக மீண்டும் அழைத்தாயோ, அப்பொழுது உனக்குத் தாமம்
 ன்கே போய்விட்டது? அனேகமஹாரதங்கள் யுத்தத்தில் பாலனா
 மினயுவைச் சூழ்ந்துகொண்டு ரணகளத்தில் கொன்றார்களே, அப-
 பாழுது உன்னுடைய தாமம் என்கே போயிற்று? இரத்தத் தாமமா-
 து அந்த விஷயங்களில் இல்லாமற்போமானில் எல்லாவிதத்தினாலும்
 னே வாயவறட்சியை உண்டுபண்ணுகிற பேச்சினால் யாது பயன்?
 அத! இப்பொழுது, இந்த யுத்தரங்கத்தில் தாமத்தைவிட்டு வில-
 த் காரியங்களையே செய் அப்படியிருந்தாலும், உயிரோடு நீ விடு-
 மாட்டாய் நான் புஷ்கரனால் பாசிக்கைகளால் ஜயிக்கப்பட்டானு-
 ண்டும் வீரயத்தினால் சீர்த்தியையும் ராஜ்யத்தையும் அடைந்தான்.
 வவாமே, பேராசை இல்லாதவர்களான பாண்டவர்கள் எல்லாருட்-
 ம ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாகக் கைவனமையினால் (ராஜ்யத்தை
 டைய) வந்துவிட்டார்கள் அவர்கள், ஸோமகார்களோடுகூடி,
 தத்தில் அதிக விருத்தியடைந்திருக்கின்ற பகைவர்களைக்கொன்று,
 ஜயத்தை அடையப்போகிறார்கள் எப்பொழுதும் தாமத்தினால்
 னகுபக்கத்திலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிற புருஷஸரேஷ்டாக
 ன பாண்டவர்களால் தாரததராஷ்டிரர்கள் அவ்வாறு விராசத்தை
 டைந்தார்கள்' என்று கூறினா

பாரதரே! வாஸுதேவரால் அப்பொழுது இவ்வாறு சொல்லப்-
 ட காணன், வெட்கத்தினால் தலைகுனிந்தவனாகி யாதொரு மறு
 மாழியையும் உரைக்கவில்லை பாரதரே! மிகக் வேகமுள்ள பராக்ரீர-
 ததுடன் கூடின காணன், கோபத்தினால் உடுகள் நன்கு துடிக்க,
 லலைக் கையிலெடுத்துப் பாரதனை எதிர்த்துப் போபுரிந்தான்.
 மரு, வாஸுதேவா, புருஷஸரேஷ்டனை பலகுணனைப் பார்த்து,
 ஹாபலமுள்ளவனே! திவ்யாஸ்திரத்தினாலேயே பிளந்து(இவனைத்)
 னாளுவாயாக' என்று கூறினார் வாஸுதேவரால் இவ்வாறு உரைக்-
 ப்பட்ட அாஜுனனோ அப்பொழுது கோபத்தை அடைந்தான்.
 வன் அதனை நினைத்துக் கோரமான கோபத்தை அடைந்தான்.

அரசரே! கரோதமுள்ளவனான அந்த அராஜுன்னுடைய எல்லா தீ
 திரியங்களினின்றும் அப்பொழுது அகனிஜவால்கள் வெளிப்பட்டன
 அது ஆசசாயமாபிருந்தது பிறகு, காணன் அதைக்கண்டு பிரமமந
 , திரததினால் தனஞ்சயனைத் திரதது (பாண்டகளைப்) பொழிந்தான்
 ரதத்தைத் தூக்குவதில் மறுபடியும் முயற்சியைச்செய்தான் பா
 தன் அவனமீது பரமமாஸ்திரததினாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்ட
 மாரிகளைப் பொழிந்தான். பாண்டவன் அந்தக் காணனுடைய அ
 திரததை அஸ்திரததினாலே தடுத்தது அவனையும் நன்றாக அடித்தான்
 பிறகு, குரூபீபுத்திரன் அகனிக்ருப்பிரியமான வேறு அஸ்திரதனை
 எடுத்தது காணனைக்குறித்துப் பிரயோகித்தான் அது தேஜஸின
 நன்றாக ஜவலித்தது பிறகு, காணன் வானுண்ணதிரததினால் நெரு
 பைத் தணித்தான், மேகங்களால் எல்லாததிசைகளையும் இருளட
 ததாகச் செய்தான் பாண்டநந்தனனும் சிறந்தவீரமுள்ளவனுமான
 அராஜுன்னன், பரபரப்பில்லாதவனாக, ராதேயன் பாரததுக்கொண்டிரு
 குமப்பொழுதே, வாயவ்யாஸ்திரததினால் (அந்த வானுண்ணதிரததினால்
 உண்டான) மேகங்களை அப்பொழுது விலக்கித்தள்ளினான் பிற
 ஸூதபுத்திரன் பாண்டிபுத்திரனைக் கொல்லுமென்னாததினாலே அக
 போலஜவலிக்கின்ற மகாகோரமான ஒருபாணத்தை எடுத்தான்
 அரசரே! பிறகு, பூஜிக்ரபபட்ட வில்லில் அந்தப் பாணமானது சே
 கப்படுமபோது மலைகளுடனும் சிறுகாடுகளுடனும் காடுகளுடனும்
 கூடின பூமியானது நடுக்கமுற்றது பாரதரே! பரமகமகளுட
 கூடின காற்று வீசியது திசைகளும் புழுதியினால் மூடப்பட்ட
 ஆகாயத்தில் தேவாக்களுடைய 'ஆ! ஆ!' என்னும் ஒலியும் தோ
 றியது பெரியவரே! ஸூதபுத்திரனால் ஸந்தானம் செய்யப்பட்ட
 அந்தப் பாணத்தைக்கண்டு பாண்டவர்கள் மனத்தளர்ச்சியடை
 வாகளாகி அதிக வயஸனத்தை அடைந்தார்கள் காணனுடை
 கையினால் நன்றாக விடப்பட்டதும் இரத்திரனுடைய வஜராயுத
 துக்கு ஒப்பான தேஜஸுள்ளதும் கூரிய முனையுள்ளதுமான அ
 தப் பாணமானது தனஞ்சயனுடைய மாபை அடைந்து ப
 றில் சிறந்த ஸாபபம் துழைவதுபோல துழைந்ததுவிட்டது மல
 பலசாலியும் பகைவாக்களைத் துக்கப்பவனுமான பீபதஸுவானவ
 யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு நிலைதப்பிச் சுழன்று கை
 விருந்த கரணைவத்தை நழுவவிட்டு, பூகம்பமுண்டாக்குந் த
 ணத்தில் மலை அசைவதுபோல அசைந்தான் மஹாரதனு
 காணன் அந்த ஸமயத்தைப்பெற்றுப் பூமியில் அமுந்தியிருக்க

சுககரத்தைத் தூக்கிவிடக்கருதி ரதத்தினின்று கீழே குதித்து இருக்கைகளாலும் (சுககரத்தை) நன்றாகப் பிடித்துத் தூக்கியும் மஹா பலசாலியாயிருந்தும் தெய்வவசத்தினால் முடிபவிலலை பிறகு, கிரீட தாரியான ஆரஜுனன், பிரஜைஞயை அடைந்து, யமதண்டத்துக்கு ஒப்பான அஞ்ஜலிகம் என்கிற சிறந்த பாணத்தை எடுத்தான் பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவரும், பாரததீபைப் பார்த்து, 'காணன் ரதத்தில் ஏறுகிறதற்குள்ளேயே சத்தானுவான இந்தக் காணனுடைய தலையைப் பாணத்தால் பிள' என மொழிந்தாரா அந்த ஆரஜுனன், பிரபுவான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அந்த வசனத்தை, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று நன்றாகப் புகழ்ந்து, பிறகு, மிகஜவலிககின்ற ஓரமபை எடுத்து, ரதச்சுகரமானது அமிழ்ந்திருக்கவே, மஹாரதத்தில் நிராமலனான சூரியன் போலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற கச்சைக் கொடியை அடித்தான் கிரீடியானவன் பொன்னாலும் முத்திகளாலும் மணிகளாலும் வஜரங்களாலும் இழைக்கப்பட்டதும், சிறப்பித்தையில சிறந்த சிலபியின் முயற்சியினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும், அழகிய உருவமுள்ளதும், தங்கத்தினால் சித்தரிக்கப்பட்டதும், உமது ஸைனயத்தினுடைய ஜயத்துக்கு எப்பொழுதும் ஆதாரமாயிருந்ததும், பகைவர்களைப் பயமடையும்படி செய்வதும், புகழ்ததக்க உருவமுள்ளதும், உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றதும், காரதியினால் அகனிகமும் சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் ஒப்பானதும், மஹாரதனும் சூரிய புத்திரனுமான காணனுடைய காரதியினால் ஜவலிக்கின்றதுமான சிறந்த யானைகட்டும் கச்சை வடிவமுள்ள அந்த உத்தமமான கொடியை, நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும், ஸவானக்கட்டுக்களுள்ளதும், ஹோமஞ் செய்யப்பட்ட அகனிபோல ஜவலிக்கின்றதுமான ஒரு க்ஷூரபரத்தினால் நாசமசெய்தான் அந்த தவஜத்துடன் கூடவே கௌரவர்களுடைய கோத்தியும் காவமும் விருப்பமான எல்லாக் காரியங்களும் மனமும் விழுந்தன. பெரிதான் 'ஆ! ஆ!' என்கிற சத்தமும் தோன்றியது பரதகுலத்திலுதித்தவரே! சுறுசுறுப்புடன் காரியங்களைச் செய்பவனான குருவீரனால் யுத்தத்தில் அறுத்தது தள்ளப்பட்ட தவஜத்தைக்கண்டு உமமைச் சாரந்தவர்களைவரும் அப்பொழுது ஸூதபுத்திரனான காணனுடைய ஜயத்தைப்பற்றி ஆசையை இழந்தாராகப் பிறகு, பாரததன் காணனுடைய வத்ததின் பொருட்டு விரைவுள்ளவனாகி மகேந்திரனுடைய வஜராயுத்தத்துக்கும் அகனியினுடைய தண்டத்துக்கும் ஒப்பானதும், சூரியனுடைய உத்தமமான கிரணமே போன்றதும், மாமங்களைப் பிளக்கின்றதும், ரகத்ததின

லும் மாமஸ்ததிலும் பூசப்பட்டதும், அகனிகசும் சூரியனுக்கும் ஒப்பானதும், பூஜிக்கத்தக்கதும், மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் உயிரை வாங்குகின்றதும், மூன்று அரதனி அளவுள்ளதும் ஆறு சிறகுள்ளுள்ளதும், விரைவாகச் செல்லுந் திறமையுள்ளதும் உககிரமான வேகத்துடன் கூடியதும், இந்திரனுடைய வஜராயுதப்போன்ற வீரியமுள்ளதும், அதிகோரமாகப் பரவுகின்ற காலாகாலப்போன்றதும், பிரகததுக்கும், விஷ்ணு சககரததுக்கும் ஒப்பானதும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதும், அழிப்பதுமான அஞ்சலீகம் என்கிற ஒரு பாணத்தை அம்பரூததுணிவிருந்து எடுத்தான் எது தேவஸமூகங்களுடனும் தடுக்கமுடியாதோ, எது எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டதோ, மஹாபலமுள்ள எந்த மகாபாணமானது தேவர்களுடைய அஸுரர்களுடைய ஜயிகளுமே அப்படிப்பட்ட பாணத்தைப் பார்த்தன மகிழ்ச்சியோடு எடுத்தார்கள் துடைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த அம்பைப் பார்த்துச் சராசரங்களுடைய கூடின உலகமனைத்தும் நடுக்கமுற்றது எடுக்கப்பட்ட பெரிபொருளுக்கு ஏற்றதான பாணத்தைக்கண்டு, ரிஷிகள் உலகமனைத்து ஸௌக்கியத்தை அடையவேண்டி சேஷமகாரிபத்தைச் செய்தார்களென்றிருக்கிறதால், காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அராஜுனன், எண்ணமுடியாத மகிமையுடன்கூடின அந்தப் பாணத்தை வில்லில் பூட்டிநாசிக்கிறதற்கு மஹாஸ்திரத்தோடு சேர்த்துக் காண்டவம் என்கிற வில்லினை விரைவாக இழுத்தது, 'மகிமை பொருந்திய அஸ்திர மந்திரத்தினால் ஜபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மகிமைதன்கிய இந்தப் பாணமானது, சதுருவினுடைய சரீரத்தையும் உயிரையும் வாங்கும் தன்மையுள்ளது எனனால் தவம்செய்யப்பட்டிருக்குமானாலும், குருக்களும் எத்தோஷமடையுமபடி செய்யப்பட்டிருப்பார்களானாலும்; நல்ல ஆறுதிகளுடன் ஹோமம் செய்யப்பட்டிருக்குமானாலும், சாஸ்திரங்கமறக்கப்பட்டிருக்குமானாலும், இந்த ஸத்தியத்திலை நன்றாகப் பூட்டப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பாணமானது மிக்க பலமுள்ள எந்தசுத்துருவான காணனைக் கொல்லட்டும்' என்று சொன்னான் தன்சயன் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே காணனுடைய வத்தினைப் பொருட்டுக் கோரமான அந்தப் பாணத்தைப் பிரயோகித்தான் காணனைக் கொல்ல எண்ணாங்கொண்டவனும், சூரிய சந்திரர்களுக்கும் ஒப்பான பரபாவமுள்ளவனும், மனத்தை வசப்படுத்திவனும், சுறுசுறுப்புடன் காரியங்களைச் செய்வவனும், பாண்டுதன்னுமான கிரீடியானவன், அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவனாக, 'அ

மகிரஸ் மந்திரத்தினால் உச்சாடனம் செய்யப்பட்ட¹ கருதயை
 னது எவ்வாறு சத்ததுருவைக் கொல்லுமோ அவ்வாறு நீ என்
 டைய சத்ததுருவைக் கொல்' என்று சொல்லிக்கொண்டு, தேவாக
 றுக்கு ஜயகாரணமான மகிமைபொருந்திய அநதப்பாணத்தைப் பிர
 பாகித்தான பிறகு, பலசாலியான அராஜுன்னுலகிப்பபட்ட அநத
 பாபாணமானது, ஆகாயத்தையும் நிசைக்கலையும் நன்றாக ஜவலிக்கச
 சயத்து அரசரே¹ பிறகு, மகாதமாவான அராஜுன்ன காண்டலத்தி
 னது விடுபட்டிருக்கிற அநதப்பாணத்தினால் அனேகஸையங்களை
 குதியாக மயங்கச்செய்து ஸூதபுத்திரனான அநதக காணனுடைய
 நதச சிறந்ததலையை அறுத்தான மன்னரே¹ பிறகு, மகேந்திர
 டைய குமாரனான பாராதன, அப்பொழுது மகாஸ்திரத்தினால்
 பிமந்திரனம் செய்யப்பட்ட அருசலிகமென்கிற சிறந்த பாணத்தி
 ல பிறபகலில் காணனுடைய தலையை அறுத்தான அருசலிகத்தி
 ல அறுக்கப்பட்ட தலையானது விரைவாகக் கீழேவிழுந்தது பிறகு,
 டலும் பூமியில் விழுந்தது உதித்திருக்கின்ற சூரியனுக்கு ஸமமான
 கஜஸூளளதும் சரத்காலத்தில் ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந
 ருக்கின்ற சூரியன்போன்றதுமான அநதக காணனுடைய முடியா
 து, அஸ்தகிரியினின்று சிவந்த மண்டலத்துடன் கூடின ஸூரியன
 முவதுபோல ஸேனா முகத்தில் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, இவ
 டைய தலையானது, எப்பொழுதும் ஸுகமாக வளரக்கப்பட்டதும்
 ல அழகுள்ளதும் மிகக் கூடுதலான சோந்திருக்கின்ற நல்ல
 ஸூனை பொருந்தியதுமான (அவனுடைய) தேகத்தை, மிகக் செல
 ம மிறைந்த வீட்டை அதில் வஸிக்கும் பிரபு விடுவதுபோல அதிக
 ரயாஸத்தினால் விட்டது பாணங்களால் கிசேஷமாகப் பிளக்கப்பட
 தும் உயிரை இழந்ததும் வளராதிருக்கின்றதும் சகதம் பெருகும்
 ரயங்களுள்ளதும் நல்ல காரதியுடன் கூடியதுமான காணனுடைய
 நதச சரீரமானது, வஜரத்தினால் பிளக்கப்பட்டவுடன் கைரிக
 ாது ரஸத்துடன் சோந்த அருவிப்பெருக்குடன் கூடிய மலையி
 டைய பெரிய சிகரம் விழுவதுபோல விழுந்தது கீழே தள
 ப்பட்டிருக்கின்ற காணனுடைய தேகத்தினின்று ஒரு தேஜ
 ஶானது ஆகாயத்தை (பரகாசத்தினால்) வியாபித்துக்கொண்டு சூரியனை
 டையதது காணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அநத ஆச்சரியத்தை
 லலா யுத்தவீரர்களும் பாராததாக்கள் பிறகு, பல்குன்னால் காணன்
 ரயக்கப்பட்டதைக்கண்டு, பாண்டவாக்கள் சங்கங்களை உரக்க ஊதி
 ராக்கள் அவ்வாறே, கேசவரும் தனஞ்சயனும் மகிழ்ச்சியுடன்

தவாகளான நகுல ஸஹதேவாசுளும் சங்கங்களை முழுகிநூக்க
கொல்லப்பட்டுப் படுத்திருக்கின்ற காணனைக்கண்டு ஸோமகாசு
ஸைஸ்யங்களுடன் விமமநாதங்களைச் செய்தார்கள , மிகு மகிழ்ச
யுள்ளவாகளாகத் தூயங்களை அடித்தார்கள் , வஸ்திரங்களையு
கைகளையும் வீசிநூக்கள் அரசரே! யுத்தவீரர்கள் அதிக ஸந்தோ
முள்ளவாகளாகப் பாரதத்தை விருத்திஅடையச்செய்ய வந்தார்கள்
பெருங்காற்றினால் புரட்டித்தள்ளப்பட்ட மலைபோலவும் யஜ்ஞத்
னுடைய முடிவில் அவிந்த அகணிபோலவும், விபததுக்கு ஆள்பட்ட
அாஜுன்னுடைய பாணங்களால் ரத்தத்தினின்று அறுத்துப் பூமியி
தள்ளப்பட்டிருக்கிற காணனைக்கண்டு, சேனைகளுடனகூடின மற
வீரர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கடடிகுகொண்டு கூத்தாடினார்கள் சத்
மிட்டுக்கொண்டு (அாஜுன்னைப்பற்றிப்) பேசினார்கள் வேந்தமே
அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட ஸூயபுத்திரனை அந்தககாணனுடை
முகமானது காமபிலலாத தாமரைமலாபோலவும், தலையானது அள
மனத்தை அடைந்திருக்கின்ற ஸூயனுடைய மண்டலம்போலவும்
விளங்கின அம்புகளால் நாற்புறத்திலும் நிறைக்கப்பட்ட எல்லா அ
கங்களுடனாக கூடியதும் ரகதலெள்ளத்தினால் நான்குபக்கத்திலும்
நனைக்கப்பட்டதுமான காணனுடைய தேகமானது, சூரியன் தன்
டைய கிரணங்களால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது காணனாக
ஸூயன், பிரகாசிக்கின்ற பாணங்களாகிற கிரணங்களால் பகைவர்
ளுடைய சேனையை நன்றாகத் தவிக்கச்செய்து, பலசாலியான அாஜு
ன்கிற காலத்தினால் அஸ்தமனத்தை அடையும்படி செய்யப்பட்டான்
அஸ்தமனத்தை அடைகின்ற ஆதித்யன் ஒளியை எடுத்துக்கொண்டு
போவதுபோல, அந்தப்பாணமானது காணனுடைய உயிரை வாங்கி
கொண்டே சென்றது ஐயா! கடைசியான தினத்துடனகூடி
காணனுடைய உயாந்த சரீரத்திலுள்ள தலையானது, பகலுடை
கடைசிப் பாகத்தில், அஞ்சலிக்கத்தினால் அறுக்கப்பட்டு யுத்தத்தி
வீழ்ந்தது சேனைகளுள் மேலமேல இதாஜனங்களைக்கொண்டு, அந்த
பாணமானது, உயாந்தசரீரத்துடனகூடின காணனுடைய தலை
விரைவாகக் கவாந்தது சூரனும் பூமியில் விழுந்தவனும் அம்புகளா
நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட்டவனும் ரகத்தினால் பூசப்பட
மேனியையுடையவனும் பூமியில் படுத்திருப்பவனுமான காணனை
கண்ட மதராஜன், பிறகு, தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரத்ததோ
சென்றான காணன் கொல்லப்பட்டவே, பயத்தினால் பீடிக்கப்பட
வாசுளும் யுத்தத்தில் நன்றாக அடக்கப்பட்டவாசுளுமான கௌர
கள், சரீரத்தினோடு ஜவலிக்கின்ற பெரிதான அாஜனனுடைய த

ததை அடிககடி பாரததுககொண்டு யுத்தத்ததைவிட்டு ஓடினார்கள். பரதாசுரனா சிறந்தவரே! அவனுடைய தலையானது, தமசெயலாக விழுந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய மண்டலம்போலப் பூமியை விளங்கச் செய்தது போரில் மிக அடிககப்பட்டதனால் தீராக நித்திரையை அடைந்தவனும், உதடுகளைக் கடித்திருப்பவனும், ரகத்ததினால் நிரம்பியவையும் பயமுற்றவையுமான கண்களையுடையவனும், சிறந்தரத்தின பின்பகத்ததில் புரண்டு கிடப்பவனுமான அந்த ராதேயனைப் பாரதது ஸூரியன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் கிரணங்கள் குறைந்தவனாக நிரந்தரான தூய வாததியங்கள் ஒலிக் கப் பெறுததும் முககியாகாரான யுத்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டதும் காலமடங்கினதும் ஸூரிய யுத்திரனால் விடுபட்டதுமான கௌரவ ஸையமானது, சந்திரனை விழுந்த ஜயோதிர் கிரணங்களுடைய கூட்டம் (விளங்காதது) போல சிளங்கவிலலை ஆயிரம் கண்களையுடைய இரத்திரனாகு ஸம்மான செய்கையையுடையவனான காணனுடைய ஆயிரம் இத்தகளுள்ள தாமரை மலருக்கு ஒப்பான முகத்துடன் கூடியதும் மங்கலகரமாயிருப்பதுமான தலையானது பசுவின் முடிவில் சூரியன் கீழே விழுவதுபோலப் பூமியில் விழுந்தது அகன்ற மாபையுடையவனும், தாமரை மலர்போன்ற முகத்துடன் கூடியவனும், புடம்போட்ட தங்கம்போலப் சீரகாசிப்பவனும், பாரததுனுடைய பாணங்களால் நாதபகத்ததிலும் சபிககச் செய்யப்பட்டவனும், பூமியில் விழுந்தவனும், புழுதியினால் மடப்பட்டவனும், அழககடைந்திருப்பவனும், புத்திரனுமான காணன் சூரியன் அடிககடி பாரதது, சூரித்திருக்கின்ற கிரணங்களுடன் கூடியவனாக மௌன் மௌன் தன் இருப்பிடம் சென்றான்

தோண்ணுற்றோனபதாவது அதயாயம்

(கீர்ண வத்தத்தினால் துரியோதனன் துக்கிக்கச் சல்யன் தேற்றியதும், போர்க்கள வர்ணையும், தேவர் முதலியோர் தீரும்பிச் சேன்றதும்)

சூரனும், பூமியில் விழுந்தவனும், பாணங்களால் நாதபுறங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவனும், ரகத்ததினால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவனும், தமசெயலாகப் பூமியை அடைந்திருக்கின்ற ஸூரியனைப் போலிருப்பவனுமான காணனைப் பாகக எண்ணங்கொண்டவர்கள் னறாகச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள் ராஜனே! யுத்தரங்கத்ததில் அராஜுன்ன முகலானவர்கள் மிருகத ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் பயப்படுகிறவர்கள் பயந்தார்கள் பகைவர்கள் துயரமுற்றார்கள்.

H ௫௭

பாப்பவாகன ஆச்சரயமடந்தார்கள அவ்வாதே, உமமைச்சோந்
சிலா சோகத்தை அடைந்தார்கள் சேனையானது, வந்தவாதே
இஷ்டப்படி சென்றுவிட்டது நன்றாக அடிக்கப்பட்ட கவசத்தை
யும் ஆபரணங்களையும் ஆபுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடையவினும்
தனஞ்சயனால் அழிக்கப்பட்டவனும், மஹாரதனுமான காணனை
பார்த்து, கௌரவர்கள், ஸீமமத்தினால் விருஷபம் கொல்லப்பட்ட
பசுக்கூட்டம்போல ஓடினார்கள் அாஜுனனோடு அதிகமாய் யுத்தம்
செய்து ஸீமமத்தினால் கொல்லப்பட்ட யானைபோல (அாஜுனனால்
கொல்லப்பட்டு யுத்தங்கள்தில் படுததிருக்கிற காணனைக கண்டு, ச
யன், தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரதத்தோடு சென்றான் சூரியகுமாரனால்
காணனை கொல்லப்பட்டவுடனே, சலயனுடன் கூடின கௌரவர்கள்
கீததியினால் ஜவலிக்கின்ற பெரிதான் அாஜுனனுடைய கொடியை
அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டே பார்த்தனிடமிருந்து உண்டான
பயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள் சலபனோ, காணாஜுனாக்களு
டைய யுத்தத்தில் ஸ்ரோதுக்கப்பட்ட தவஜங்களுடன் கூடின சேனை
களைக் கண்டு, ஸருஞ்சயர்களாலும் ஸோமகாக்களாலும் பரிஹஸிக்கப
பட்டவனாக அந்த ரதத்துடனே சீசகிரமாகச் சென்றான் பீமனோ
தள்ளப்பட்ட தோகளுடனும் சூதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும்
கூடியதும், கொல்லப்பட்ட ஸூதபுத்திரனோடு கூடியதுமான சேனை
யைப்பார்த்து, அப்பொழுது பயங்கரமான ஸவரத்தினால் ஆகாயத்தை
யும் பூமியையும் நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்கக் காஜித்தான்.
காணனை கொல்லப்பட்டவுடன், பீமன் கைகளைத் தோள்களில் தட்டி
கொண்டு கூத்தாடினான், தாரத்தராஷ்டிராக்களைப் பயப்படுமபடி
செய்துகொண்டு துள்ளினான் அரசரே! எல்லா ஸருஞ்சயாக்களும்
ஸோமகாக்களும் அப்பொழுது சங்கங்களோ ஊதினார்கள் (ஒருவரை
ஒருவர்) கட்டிக்கொண்டார்கள ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவே
அப்பொழுது கூத்ததிரியர்கள் பரஸ்பரம் அதிக ஸந்தோஷத்தை
அடைந்தார்கள் தூயோதனன் கணவீரால் நிறைந்த நேத்திரங்க
ளோடு கூடியவனும், தைனயமுற்றவனும், அடிக்கடி பெருமூச்சு
விடுகிறவனும் மிக்க துன்பத்தை அடைந்தவனுமான அரசரே
மதராஜனும் விசேஷமாக மனமயக்கமடைந்து அந்த அாஜுனனால்
தவஜம் அறுக்கப்பட்ட ரதத்தோடு வேகத்துடன் தூயோதனை
அடுத்தது அவனைப் பார்த்து அதிக துக்கத்தினால் விரைவாகப் பின்
வருமாறு கூறலானான்

‘ஒருவரை ஒருவர் அணுகிக் கொல்லப்பட்டுப் படுததிருக்கின்ற
வார்களும் மலையின் சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவாளுமான ‘மனிதர்களா

யம் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நிறைந்ததும், யானைகளும் நதிரைகளும் மிகச்சிறந்தரதிகளாகளும் சிதறினதுமான உனது சேனை யானது யமனுடைய ராஜ்யத்துக்குஸமானமாக இருக்கிறது பாரத! காணாஜுனாகளுக்கும், நடந்ததுபோன்ற யுத்தம் (இதற்குமுன்) நடத்திலலை சோந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணாஜுனாகளும் உன்னுடைய மற எல்லாச்சத்தருக்களும் காணாஜு கவரப்பட்டார்கள் தெய்வ னரே ஸவந்தராமாயிருந்துகொண்டு பரவருத்திக்கின்றது! பாண்ட வாகளை ரக்ஷிக்கின்றது! நமமைக கொல்லுகின்றது! உன்னுடைய ராயஸித்தியாகிற பிரயோஜனத்தைத் தேடுகின்ற எல்லா வீரர்களும் மலாத்காரமாகப் பகைவாகளால் கொல்லப்பட்டார்கள் குபேரனுக் கும் யமனுக்கும் இந்திரனுக்கும் வருணனுக்கும் ஸமமான பிரபாவ மள்ளவாகளும் வீரயத்தோடும் செளரயத்தோடும் பராக்ரமத் தோடும் அப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற குணகணங்களோடும் கூடியவா ளும் பெரும்பாலும் பிறரால் கொல்லப்பட முடியாதவார்களும் உன் னுடைய காராயஸித்தியிலேயே விருப்பமுள்ளவாளுமான அரசா ள், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களைச் சோந்தவாகளால் கொல்லப்பட்டா ள் பாரத! ஆதலால், நீ துயரமடையவேண்டாம் இது தெய்வ மங்கலம் காராயஸித்தியானது, மாறி மாறி உண்டாகிறது, (ஒருவ ருக்கே) நிச்சயமாக உண்டாகாது' என்று கூறினான் மதராந்த னுடைய இந்த வசனத்தைக்கேட்டும் தன்னுடைய தீசசெயலை மனத் துலா நினைத்ததும், தூயோதனன் கணனிர்ராலநிறைந்த கணக்கை டையவளுகவும் அடிககடி பெருமூச்சுவிடுவளுகவும் மிக வருத்தம் யுடைந்தான் ¹ அரசரே! அதனை நினைத்ததனால் பேசாமலிருப்பவ

1 அதிகபாடம்

திருதராஷ்டிரன், "அந்தப் பயங்கரமான தினத்தில் காணாஜு ராக்களுக்கு நடந்த யுத்தத்தில் எரிககப்பட்டதும் (யுத்தத்தைவிட்டு) டிபுன்தும் பாண்டவகளால் அதிகமாகப் பீடிககப்பட்டதுமான கௌரவா ள் ஸருஞ்சயாகன் இவர்களின் படையினுடைய உருவமானது எவவித் தாக இருந்தது?" என்று வினவ, ஸருசயன் சொல்லலானான்

"அரசரே! யுத்தத்தில் மனுஷ்யாக்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரை ளுக்கும் கோரமான பெரியநாசமானது ஏற்பட்ட வித்ததை நீர் வனத்துடன் கேளும் மன்னரே! காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், ராதன் வீமமநாதத்தைச் செயற்பொழுதே உமமுடைய யுத்திரா னைப் பெருமபயம் வந்தடைந்தது காணன் கொல்லப்பட்டிருக்கை ல், ஒரு ஸமயத்திலாவது உமமுடைய யுத்தவீரர்களுக்கு, ஸைன்யங் னை ஒன்றுசோப்பதற்காவது பராக்ரமத்தை விரைவாக வெளிப்படுத்த

ஹும் பலஹீனஹும் மிகக துனபமுதறவஹுமான் தூயோதனஹீன¹ பாரதது¹ ஆததாயனியானவன தீனமாக உரைக்கலானான் ' வீர கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உக்கிரமான மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் நன்குநிறைந்திருக்கின்ற இந்த யுத்தபூமியைப் பாரா. ஒருதடவை முயன்றவைகளும் அம்புகளால் பிளக்கப்பட்ட மேனியையுடையவைகளும் மலைகள்போலப் பிரகாசிப்பவைகளும் சீழே விழுந்திருப்பவைகளும் அதிகமாகத் துடிக்கின்றவைகளும் உயிரைஇழந்தவைகளும் அதிகமாக அழிக்கப்பட்ட சுவசனங்களும் ஆயுதங்களுமுள்ள எல்லாப்போராளிகளுடனாகுடியவைகளும் வஜ்ரத்தினால் தள்ளப்பட்டவைகளும் கற்கள் மிருகங்கள் மரங்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களையுடையவைகளுமான பாவதஸமூகங்கள்போல நவைகளும் நன்றாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மணிகளுடனும் மாடுவடிகளுடனும் தோமரங்களுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடியவைகளும் பொன்மயமான மேலவிரிப்புகளுடன் கூடியவைகளும் ரத்தமெள்ளத்தில் மிதக்கின்றவைகளுமான யானைகளாலும், பாணங்களாலும் விலக்கித் தள்ளப்பட்டவைகளும் விழுந்தவைகளும் கத்ததுகின்றவைகளும் தையமுதறவைகளும் ரகத்ததைக் கசுக்குகின்றவைகளும் பரிதாபப்படக்கூடிய நிலைமையிலிருப்பவைகளும் பயமடைந்தவைகளும் புரண்டிருக்கிற விழிகளையுடையவைகளும் விழுந்திருக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளாலும், யுத்தபூமியானது துக்கிக்கப்பட்டத் தற்காவது புத்திஉண்டாகவில்லை ஆழந்ததும் கரைஇல்லாததும் தெப்பமில்லாததுமான கடலில் கப்பல் உடைந்திருக்கையில் வியாபாரிகளுக்குத் தீவுபோல ஆதாரமான காணன கிரீடியினால்கொல்லப்பட்டவுடனே (ஆபதஸமுத்திரத்தில் அமிழ்கின்ற கௌரவர்கள்) கரையை விரும்பினார்கள் அரசரே! ஸு-உத்தபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன், வரிமமத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட மிருகங்கள் போலச் சஸ்திரங்களால் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் மிகப் பயங்கொண்டவர்களும் நாதனிலலாதவர்களுமான கௌரவஸேனாவீரர்கள் நாதனை விரும்பினார்கள் ஸாயயகாலத்தில் ஸவயஸாசியினால் ஜயிக்கப்பட்ட (நாயகன்) கொம்பொடிந்த விருஷபங்களைப்போலவும் விஷப்பல்லுடைந்த ஸாபங்கள்போலவும்சென்றோம் மன்னரே! ஸு-உத்தபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, உமமுடைய புத்திரர்கள், சிறந்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவர்களும் பெரும்பாலும் அழிக்கப்பட்டவர்களும் கூரிய பாணங்களால் அறுக்கப்பட்டவர்களுமாகிப் பயத்தினால் ஒடினார்கள் விசேஷமாக நமுவியிருக்கின்ற யந்திரங்களடனும் கவசங்களுடனும் கூடியவர்களும் பயத்தினால் ஒடுகின்றவர்களும் மனஉறுதியை இழந்தவர்களும் ஒருவரைஒருவர் அடிக்கின்றவர்கள்

கக நிலைமையை அடைந்ததாயிற்று ரதங்களாலும் யானைகளாலும் திரைகளாலும் விலக்கித்தள்ளப்பட்டவைகளும் அவ்விதமாக அடித் துறைக்கப்பட்டவைகளும் குறையிராயிருப்பவைகளும் உயிரை முரதவைகளுமான யானைகுதிரைக்கூட்டங்களால் பூமியானது ஹாவைதரணிபோல விளங்கியது அறுக்கப்பட்டிருக்கிற துதிகளை நின் பின்பாகத்தூடனும் சரீரத்தூடனும் கூடியவைகளும் அதிக மிக்கமுற்றவைகளும் பூமியில் விழுந்திருப்பவைகளுமான யானைகளாடும், எதிரில் நிற்கின்ற பகைவார்களால் கொல்லப்பட்டவார்களும் வசங்களும் ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் ஆபுதங்களும் சித் தனவார்களுமான சிறந்த ரதிகாக்களோடும், சிறந்த யானை வீரர்களோடும், குதிரைவீரர்களோடும், காலாட்களோடும் கூடின பூமி யானது, தணிந்திருக்கிற அகனிகளுடன் கூடியதுபோல இருந்தது ரணங்களால் அடிக்கப்பட்டவார்களும் மீகாபலசாவிகளும் ரோஷத்தாடு பாககினறவார்களும் நாமமுறங்களிலும் விழுந்திருப்பவார்களும் முதும பரஜனையை இழந்தவார்களும் மீனாடும் தேறுதலடை நறவார்களுமான புத்தவீரர்களால் பூமியானது, குடத்திலடங்கி ருக்கிற அகனிகளால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது நழுவி முர்திருக்கின்றவைகளும் மிக்க ஒளிபொருந்தியவைகளுமான தனங்களால் பூமியானது, இரவில் (நனருகப்) பிரகாசிக்கின்ற யோதிமண்டலங்களால் ஆகாயமவிளங்குவதுபோல விளங்கியது.

ம பார்க்கின்றவார்களும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவார்களும் ‘என்னையே பதஸு’ நிச்சயமாக எதிர்த்துவருகிறான், விருகோதரன் என்னையே திர்த்துவருகிறான்’ என்று எண்ணிக்கொண்டவாளுமாக விழுந்தாரா, பரப்பரப்பினால் வாட்டமடைந்தவர்கள் சில மகாரதர்கள் குதிரை நின்மீதும் சில மகாரதர்கள் யானைகளின்மீதும் சிலா தோகளின் தும் ஏறிக் கொண்டு வேகமுள்ளவார்களாகப் பயத்தினால் காலாட்களை டு ஒடினார்கள் ஒடுகின்றவையும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவையு ன் யானைகளால் ரதங்கள் பொடிபண்ணப்பட்டன மஹாரதர்களால் திரைவீரர்களும் குதிரைக்கூட்டங்களால் காலாட்களின் கூட்டங்களும் பாடி செய்யப்பட்டன அரசரே! ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட டனே, உமமுடைய புத்தவீரர்கள் ஸாப்பங்களாலும் திருடர்களாலும் றைந்தகாட்டில் கூட்டத்தைவிட்டுப்பிரிந்த வாததகர்களால் ஆனா ன வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட யானைகளால் போலவும் கை அறுபட்ட னிதர்கள் போலவும் எல்லாவீரர்களும் உலகத்தைப் பார்த்தமயமாகப் பாக்கின்றவார்களாகப் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் பீமஸேன டத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு ஒடுகின்ற எல்லா ஸனிகாக்களையும் கண்டு, பிறகு, தூயோதனன் தன்னுடைய ஸாரதியைப் ராதது, ‘ஆ ஆ’ என்று கூறி இந்த வசனத்தை உரைக்கலானான்.

காணாஜுனாகளுடைய கைகளாலவிடப்பட்ட பாணங்கள் யாழ்
கனையும் மனுஷ்யதேகங்களையும் பிளந்தது பிராணவாயுக்களை வின
வாக ஓட்டி மஹாஸாபங்கள் புறநில துழைவதுபோல நேரில் சா
ந்து பூமியில் பிரவேசித்தன. தனஞ்சயன் காணான் இவர்களின் யுத
மாராகத்தில் பூமியானது, கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற மனிதாக்க
ளும் யுதத்தத்தில் பாணங்களால்பிளக்கப்பட்டவைகளும் ரகத்த
ல்ல நனருகப்பூசப்பட்டவைகளுமான மரித்தயானைகளாலும் நட
முடியாததும் உட்செல்லுதற்கும் அரியதும் ஆகியது பெரியபாண
களால் நாசஞ்செய்யப்பட்டவையும், நனருக ஏறபடுதப்பட்டவை
யும், யானைகளையும் போரவீரர்களையும் குதிரைகளையும் சிறந்தஆயுத
களையும் தவஜங்களையுமுடையவையும், பூட்டாமவாக்கள் சிதறினவையு
ம், கட்டுக்களமிகச்சிதறினவையும், சக்கரங்களும் அச்சக்களும் துக்
களும் தரிவேணுக்களும் அறுக்கப்பட்டவையும், பூட்டாமவாக்க
இழந்தவையும், துயரத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவையும், மாறாக
திருப்பப்பட்டிருக்கிற ஏக்கால்களுடனகடியவையும், விசேஷமா
ரதகுபதிகள் ஓடிந்தவையும், ரதனங்களாலும் கண்கத்தினாலும் அல்
கரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களாலும் தேருறுப்புக்களாலும் முட
பட்டிருக்கிறபூமியானது, சரதகாலத்திய மேகங்களால் ஆகாய
விளங்குவதுபோல விளங்கியது வேகமுள்ள குதிரைகளால் ந
ருக இழக்கப்படுகின்றவையும் தேராளிகள் கொல்லப்பட்டவையு

‘கையில் வீறப்பிடித்தது நிற்கின்ற எண்ணைப் பார்த்தன மிருசமாட்டாக
எல்லாபடைகளையும் பின்பக்கத்தில் குதிரைகளை மெள்ள ஓட்டு யு
தஞ்செய்கின்ற கெளந்தேயனைக் கொல்லப்போகிறேன் ஸம்சயமில்ல
பெருங்கடலானது கரையைக் கடந்து செல்லமாட்டாததுபோல அ
ஜுனான் என்னை மீறிப்போவதற்கு வல்லமையுள்ளவனாகான் இ
பொழுது, கோவிரதனுடன் கூடின அாஜுனனையும் காவியான் வீரு
தரனையும் அவவாரே மிகுதியிருக்கிற மற்றச்சத்தருக்களையும் கொல்ல
போகிறேன் காணன்னவியத்தில் கட்டுளியாகாமையை அடையப்போ
றேன்’ என்றான் குராகளுக்கும் மேனமக்களுக்கும் தருந்த குருரா
னுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, ஸாரதியானவன் ஸவாணமயமா
கடியவானமபூண்ட குதிரைகளை மெதுவாக நடத்தினான் பெரியவயே
ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் வீடுபட்டிருக்கின்ற உ
மைச்சோரத் இருபத்தையாயிரமகாலாட்கள் யுதத்தத்தின்பொருட்டு ஸ
னத்தாக்களாகவே நின்றார்கள் அவர்களை மிக்க கோபமுள்ள பீமஸே
னும் பாரவத்தனான் திருஷ்டதபுமன்னும் சதுரங்கசேனையோடு சூழந்
தொண்டு பாணங்களால் கொன்றார்கள். அவர்கள் பாரவத்தனுட
கூடின பீமஸேனை யுதத்தத்தில் எதிர்த்துப்போராபுரிநதாக்கள் மற்ற
வர்கள் அந்த யுதத்தத்தில் பார்த்தன திருஷ்டதபுமன்ன இவாக

என அமைக்கப்பட்டவையுமான சிறந்த ரதங்கள் மனிதர்களின
தும் யானைகளினமீதும் ரதங்களினமீதும் குதிரைவீரர்களினமீதும்
ரைவாகச சென்றுகொண்டு பலவாறுகச் சுழன்றன பொன்மய
ரான பின்புறமுள்ளவைகளும், கோடாலிகளுடனும் ஆயுதங்களுட
னும் கூடினவைகளும், கூாமையுள்ளவைகளுமான சூலங்களும் முத்
தங்களுடனகூடின உலகைகளும் சித்திரமான கத்திகளும் 1. பள
ளப்பான உறைகளும் தங்கப்பட்டதால் சுடப்பட்ட யானைகளும்
பானுல அலககரிக்கப்பட்ட விறகளும் ஸ்வாணத்தினுல சித்திரிக
ப்பட்ட கட்டுக்களுடன் கூடின பாணங்களும் துவையப்பட்ட ரிஷ்டி
களும் தங்கத்தினுல அதிகம் பிரகாசிக்கின்ற ஈட்டிகளும் கழிகளும்
வண்ணிறமுள்ள சாமரங்களும் சங்கங்களும் அறுக்கப்படும்
றைக்கப்பட்டிருப்பனவும் காரதியை இழந்தனவுமான மாலைகளும்
மளவிரிப்புகளும் கொடிகளும் கொடித்துணிகளும் தலைப
ரணைகளும் கிரீடங்களின் வரிசைகளும் வெண்மை நிறமுள்ள
சூடங்களும் நான்கு பக்கத்திலும் சித்திரிக்கக்கின்ற சாமரங்க
ளும் சிறந்த ஆபரணங்களுள் முக்கியமான பக்கங்களுள் ஹாரங்
களும் தலைஅணிகளும் சிறந்த தோளவளைகளும் பொற்கொடிக
ளுடன் கூடின பொன்மயமான கண்டாபரணங்களும் வைரத்துட
னும் பொன்னுடனும் சோந்திருக்கிற உத்தமமான மணிகளும் பற
லவித மங்களகரமான ரதங்களும் ஸுகத்திறகேற்ற (வீரர்களு
டய பெயர்களை எடுத்துரைத்தார்கள் அப்பொழுது பீமன் எதிரில் நிற
ன்ற அந்த வீரர்களோடு யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டான் அவன் ரத்த
னினறு விரைவாகக் கீழே இறங்கிக் கதாயுத்தத்தைக் கையிற்கொண்டு
தம செயதான புஜபலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவனும் தாமத்தில்
றறுதலுள்ளவனும் ருத்தியின் புதலவனுமான விருகோத்தரன் ரத்ததி
ருந்துகொண்டு பூமியில் இருக்கிற அந்த வீரர்களை எதிர்த்துப் போ
ரியவில்லை தங்கத்தினுல நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்ட பெரிதான
தையை எடுத்துக்கொண்டு தண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட யமன்
பால் உமமைச்சோந்தவாகளின்வரையும் கொன்றான் காலாட்கள்
ட்டத தங்களுக்குப்பிரியமான உயிரில் பற்றைவிட்டு, நெருப்பைநோக்கி
ட்டில்கள் ஓடுவதுபோல, யுத்தத்தில் பீமனை எதிர்த்து ஓடினார்கள்
காப்புமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களுமான
ரதப் பதாதிகள், யமனைக்கண்டு பிராணிவாகங்களாக நாசமடைவது
பாலப் பீமஸேனனை எதிர்த்து உடனே சித்தகாக்கள் மஹாபலசாலி
ரான பீமன் கதையைக் கையில் ஏந்திக் கழுக்குபோல ஸஞ்சரித்துக்
காண்டு உமமைச்சோந்த இருபத்தையாயிரம் போரவீரர்களை நொறுக்

டைய) சரீரங்களும சந்திரனுகொப்பான முகத்தாடனகூடிய
தலைகளும் விளங்கின மனத்துக்கு இனப்பமான வீரர்களுடை
தேகங்களையும் போகங்களையும் (சதரம் சாமரம் கிரீடம் முதலாக
விருதுகளையும் ஸுகங்களையும் விட்டு மகிமை பொருந்திய ஸ்வதாம
தில் நிலைபெற்றுக் கொல்லப்படடுக கீர்த்தியினால் சிறந்த உலகங்கட
அடைந்தார்கள் தூயோதன! திருமபு அரசனே! கௌரவதன
அழிப்பவனே! போவீரர்கள் பாசறைகளை நோக்கிச் செல்லட்டு
நீயும் செல் பிரபுவே! இதோ ஸூர்யனும் மேற்றிசையி
இறங்குகிறான் நரேந்திரனே! இந்தக் காரயத்திலோ நீயே காரணம்
இருக்கிறாய்' என்றான் அரசரே! சலயன் இவ்வளவுமட்டிலும் செ
ல்லாத தூயோதனையும் திருமபுமபிசெய்து ஓயந்தான் யுத்த
தில் மிகப்பெற்றுள்ள புத்தியையுடையவனும் 'ஆ! காண! ஆ! காண
என்று புலம்புகின்றவனுமான் அந்தத் தூயோதனைத் துரோணபு
த்திரரை முதன்மையாக்கக்கொண்ட அரசாக்களெல்லோரும் தேறுத
அடையும்படி செய்தபிறகு, திவ்யமாக இருப்பதும் யசஸ்வினிலுள்ள
கின்றதுமான அராஜுன்னுடைய ரதத்தையும் தவஜத்தையும் பார்த்த
கொண்டே (தத்தம்இருப்பிடம்) சென்றார்கள் ராஜரே! மிகப்பிரகா
கின்ற பயங்கரமான முகூதத்ததில், மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள்
இவர்களின் சரீரங்களிலிருந்து உண்டான சிவந்த ரகத்ததினால் நனை
கப்பட்டிருப்பதும், சிவந்தவஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் ஸவாண்
களுடைய ஸம்பந்தத்தினாலும் பிரகாசிக்கின்றவனும் எல்லோரு
கிறான் ஸதயபராகசிமமுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமன், அ
ந்தக் காலாட்களுடைய பட்டையைக்கொண்டு தருஷ்டதயுமனை' மு
ஸிட்டுக்கொண்டு அந்த யுத்தத்தில் கின்றான் சிறந்த வீரமுள்ளவனா
தனஞ்சயன் தோப்பட்டையை எதிர்த்தான் மாதீபுத்திரர்களும் மஹா
ன ஸாதயகியும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகத் தூயோதனனுடை
பட்டையைக் கொண்டுக்கொண்டு வேகத்தோடு சஞ்சியை எதிர்த்தார்கள்
அவர்கள் கூடாமைபுள்ள அம்புகளால் அவனுடைய அனேக குதிரை வீ
களைக் கொண்டு விரைவாகப் பகைவாக்கீர் நன்றாக எதிர்த்து ஓடி
கள் அந்தச் சமயத்தில் பெரும்போர் நடந்தது பிரபுவே! தனஞ்ச
னும், மூவுலகங்களிலும் பிரவீக்திபெற்ற காண்டவமென்கிற வில்லைஅ
யுமபடி செய்துகொண்டு, உமமுடைய தேர்ப்பட்டையை எதிர்த்தான் கி
ஷணனை ஸாரதியாகவுடையதும் வெள்ளைக்குதிரைகளுடனகூடியது
வருகின்றதுமான ரதத்தையும் யுத்தம்செய்கிற வீரனான அராஜுன்னை
கண்டு உமமைச்சோந்தவர்கள் பயத்தினால் விரைவாக ஓடினார்கள் ரத
களை இழந்தவர்களும் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்ட இருபத்தையாயிரம்
லாட்களும் மரணமடைந்தார்கள் புருஷபாரேஷ்டனும் பாஞ்சாலர்களு
மஹாரதனும் பெரியமனமுள்ளவனும் பெரியவிலைத்தரித்தவனும் தே

கும இனியவளுமான யுவதியைப்போலிருப்பதும், ரகதத்தினால் நன்றாக மூடப்பட்ட உருவமுள்ள துமான யுத்தபூமியைக்கண்டு, பாசுகைக்காய்களால் (வென்று) நாட்டைவிட்டு ஒடப்பட்ட அரசாக்கள போலக் கெளரவங்கள் நிறக்கவேஇல்லை மன்னரே! அவர்கள் காணாதுவந்ததினால் மிக்கதுன்பமடைந்தவர்களாகவும் 'ஆ! காண! ஆ! காண!' என்று சொல்லவார்களாகவும் சிவந்தசூரியனைப்பார்த்துக் கொண்டு சேனைகள் தங்கியிருக்கும் இடங்களைநோக்கி விரைவாகச் சென்றார்கள் காணாமலத்தினின்று விடப்பட்டவைகளும் தங்கமயமான கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும் ரகதத்தினால் பூசப்பட்ட இறகுகளுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் நிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களடங்கும காணன், கொல்லப்பட்டும், பிரகாசிக்கின்ற கிரகங்களையுடைய சூரியனபோல விளங்கினான் அந்தத் தேவஸரேஷ்டர்களும், 'புத்திரனிடத்தில் தையுள்ள ஸவீயும் பகைவாக்குடைய கூட்டத்தைத் தவிக்கச் செய்பவனும், பாஞ்சால ராஜனுடைய புதல்வனுமான தருஷ்டதபுமனை, அவர்களைக் கொன்று பீமஸேனை' முன்னிட்டிக்கொண்டு விளம்பமின்றி எதிரில் காணப்பட்டான புருஷகரு ஸமமான நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும், 1 கோவிதார மரத்தைக் கொடியாகக் கொண்டவனுமான தருஷ்டதபுமனை யுத்தத்தில் கண்டு உம்மைச் சோந்தவர்கள் பயத்தினால் ஓடினார்கள் கோதியுள்ளவர்களும் ஸாதயகியுடன் கூடியவார்களுமான மாதர் புத்திரர்கள், சேகிரமரக் அஸ்திரங்களை எய்கின்ற காரதார ராஜனான சகுனியைக் காலதாமதமின்றி எதிர்ப்பவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் பெரியவரே! சேகிதானனும் சிகண்டியும் தரௌபதி புத்திரர்களும் உமமுடைய மிக்க பெரிதான சேனையைக் கொன்று சங்கங்களை அவவாறு ஊதினார்கள் அவர்களின்வார்களும், புறங்காட்டி ஓடுகின்ற உம்மைச் சோந்தவர்களைப் பார்த்து, கோபமுள்ள விருஷபங்களை எவ்வாறு விருஷபங்களை ஜயித்தது துரத்தமோ அவ்வாறு எதிர்த்துத் துரத்தினார்கள் அரசரே! பலமுள்ளவனும் இடக்கையாலும் அம்புகளைப் பிரயோகிப்பவனுமான பாண்டவன், உமது ஸையத்தைச் சோந்த அந்த மிச்சச் சேனையைக்கண்டு ஸன்னத்தனாக நின்றான் குரோதத்தையும் அடைந்தான் வீரசாலியான தனஞ்சயன் மூவுலங்களிலும் பிரவீதிப்பெற்ற காணாமலமென்கிற வில்லை அசைத்துக்கொண்டு ரதிகாக்குடைய பட்டையை எதிர்த்தான், பிறகு, அவர்களின்மீது பாண்டவ மூகங்களை விரைவாக இறைத்தான் இருளால் மூடப்பட்டவே, ஒன்றுமே காணப்படவில்லை மகாராஜரே! உலகம் இருளால் மூடப்பட்டபூமி முழுவதும் ஒரே புழுதி அடாந்திருக்கவே, உம்மைச் சோந்த எல்லா யுத்தவீரர்களும் மிக்க பயத்தினால் ஓடினார்கள் ஜனநாதரே!

1 காட்டாத்தி அல்லது குராமரம்

வனு ஸ்வரீயபகவான் ரகதஜலத்தினுல நனைக்கப்பட்டிருக்கிற காணு
னுடையதேகத்தை ரகதம்போலச் சிவந்தகிறமுள்ள ¹ கராகரங்
ளால்தொட்டு ஸநானமசெய்வதற்காக அப்பொழுது மேற்கு ஸமு
திரததை அடைந்தானோ' என்று எண்ணித் தத்தம் இருப்பிட
தைக் குறித்துப் புறப்பட்டார்கள் ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமிருந்
எல்லாஜனஸமுகமும், ஆசசாயகரமானதும் பிராணிகளுக்குப்பய
தைஉண்டுபண்ணுகிறதமான சிறந்த குருவீரர்களானகாணாஜுனா
ருடைய புத்தததைக்கண்டு, அதனையே நனகு சிறந்திததுகொணா
ஸுதமாகச்சென்றார்கள் காணனுடைய பாண்டங்களால் நனரு
நிறைக்கப்பட்டவர்களும் பகைவாக்ளைத் தவிக்சச் செய்பவாகளுமா
கிருஷ்ணாஜுனாகள் இருவரும், இந்நீ ராசமடையும்படி செய்த
கொண்டு உதித்திருக்கின்றவர்களும் கிரணஸமுகங்களுள்ளவாகளு
மாசமறவாகளுமான ஸ்வரீயசந்திராகளபோல விளங்கினார்கள்

சேனையானது நனகு முறிய அடிக்கப்பட்டவே, எதிரில் வருகின்ற
சத்தருக்களை உமமுடைய புத்திரனான குருராஜன் நனருக் எதிர்த்து
அருகில் சென்றான் பரதாருள் சிறந்தவரே' பிறகு, தூயோதனை
முற்காலத்தில் பலியானவன் தேவாக்ளைச் சண்டைக்கு அழைத்தது
போல எல்லாப் பாண்டவாக்ளையும் போருக்கு அழைத்தான் பறப்
சஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் அடிக
வெருட்டுகின்றவர்களான அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து எதிரில் காஜித்து
கொண்டு அருகில் வேகமாக வந்தார்கள் பிறகு, கோபங் கொண்ட
தூயோதனனும் பரபரப்பில்லாதவனாக புத்தத்தில் கூரிய பாண்ட
ளால் அவர்களை தூறுதருகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான் அ
தப் பாண்டவ வீரர்களுடைய சேனையானது நார்புறங்களிலும் போ
புரிந்தது அப்பொழுது, ஒருவனாக இருந்துகொண்டு, ஒன்று சோ
திருக்கின்ற எல்லாப் பாண்டவாக்ளையும் புத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டை
செய்ததாகிய ஆசசாயகரமான உமது புத்திரனுடைய பெளருஷத்தை
கண்டோம் பிறகு, மஹாபலசாலியான அந்தத் தூயோதனைத் த
சேனை அதிக துக்கத்தை அடைந்திருக்கிறதைக் கண்டான் ராஜே
திரரே' பிறகு, புத்திரிச்சயத்தைபுடையவனுன் உமமுடைய புத்திரன்
அந்த புத்தவீரர்களை கீலைபெறச் செய்தது ஸந்தோஷிக்கச் செய்து
கொண்டு இந்த வசனத்தை உரைக்கலானான் 'பயத்தினால் பீடிக
பட்டவர்களாக நீங்கள் செல்லக்கூடிய இடத்தை நான் காணவில்லை
எங்கே சென்றாலும் பாண்டவனிடத்திலிருந்து உங்களுக்கு விடுதலை
உண்டாகுமா' நீங்கள் ஒடுவதனால் யாது பயன்' இவர்களுடைய
சேனையோ ஸவலப்பியிருக்கிறது கிருஷ்ணாஜுனாகள் நனருக்
காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் இப்பொழுது எல்லோரையும் கொ

அநத அம்புததிரளகளை விலக்கிவிட்டு, மஹாபலசாலிகளும் நண்பர்களும் சூழப்பட்டவர்களும் நிகரற்ற பராகரமமுள்ளவர்களும் ஸுகளும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவர்களும் அவிநிருவர்களும், சிந்தித்தகாத மகிமைபுடனகடிய விஷ்ணுவும் இநதிரளும் ஸபையில் எங்குலதுபோல விளங்கினார்கள், அப்பொழுது, மகாயுத்தத்தில் ணைக்கொன்று தேவர்களோடும் கந்தாவர்களோடும் மனுஷ்யர்களோடும் சாரணர்களோடும் கூடின மஹரிஷிகளாலும் யக்ஷர்களாலும் கோரசர்களாலும், 'உத்தமமான ஜயம் மேலமேலும் உண்டாகுக' என்று சொல்லிப் பூஜிக்கப்பட்டார்கள், பிறகு, தக்கபடி அவர்களுக்குப் பிரதிமாயாதைசெய்து, நிகரில்லாத செய்கைகளால் புகழப்படுகின்றவர்களும் ஸுஹருத்துக்களால் சூழப்பட்டவர்களுமாகப் பலன்னகிற அஸுரனைக் கொன்று கேசவரும் தேவராஜனும் ஸந்தோஷத்துபோல ஸந்தோஷமடைந்தார்கள்

ப போகிறேன் ஜயம் நிச்சயமாகவன்றோ உண்டாகும்? சித்திரினவர்களும் ஒடுகின்றவர்களும் பாபத்தைச் செய்கின்றவர்களுமான உலகப்பாண்டவர்கள் பின்தொடர்ந்து கொல்லப் போகிறார்கள் நமக்குத் தத்தில் வதம் நனமையைப் பயக்கக் கூடியதன்றோ? கூத்திரிய தாதோடு யுத்தம் செய்கிறவர்களுக்கு யுத்தத்தில் நேருகின்ற மரணானது ஸுகரமானது மாண்டவன் துக்கத்தை அறிகிறதில்லை, ரிததும், மோகத்தை அடைகின்ற வந்திருக்கிற கூத்திரியர்களாகிய வசுதேவலோரும் கேருவர்கள் பிராணிகளுடைய உயிரை வாகுகிற மன ஸுரனையும் பயப்படுகிறவனையும் கொல்லுகிறாருதலால், கூத்திரிய விரதத்தையுடையவனான என்னப்போன்ற எந்த விவேகிதானத்தம் செய்யமாட்டான்? சினமுள்ளவனும் பகைவனுமான பீமஸேனையுடைய வசத்தை அடையப் போகிறீர்கள் பாட்டன்மாரகளால் ஸூஷ்டிக்கப்பட்டுவந்த தாமதத்தை நீங்கள் விடுவது தகுதியன்று கூத்திரியனுக்கு ஒடுவதைவிட அதிக பாபமான அதாமம் இல்லை யுத்தமன்னும் தாமதத்தைக் காட்டிலும் மிகச் சிறந்ததும் இல்லை (இது) வாகத்திற்கு வழி கெளரவங்களே! ஒ! யுத்த வீரர்களே! நீங்கள், தாமதமின்றிக் கொல்லப்பட்டு இநத நிமிஷத்திலேயே மேலான லகங்களே அடையுங்கள்' என்று கூறினன உமமுடைய புத்திரனான இவ்வாறு சொல்லும்போது, அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட மது) போர் வீரர்கள் அநத வாகியத்தைக் கவனியாமலே எல்லாத் குக்களிலும் ஒடினார்கள் அதிக பயமடைந்தவனும், மிக்க மன பசுமுற்றவனும், மதராஜனுமான சல்யன், உமமுடைய புத்திரனான யோதனனால் தடுத்தது திருப்பப்படுகின்ற ஸையத்தைக் கண்டு, பப்பொழுது அவனைப் பார்த்து இநத வாகியத்தை உரைத்தான்

நூறுவது அதியாயம்

(கிருஷ்ணர்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிராபீடம் சென்றது)

பாணங்களால் கவசம் அறுக்கப்பட்டவனும் இரத்தத்தினால் மாபுரணைக்கப்பட்டவனுமான ராதேயனை, உயிர்போயிருந்தும், காரத்யானது விடவேயில்லை புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்குநிகரானவனும் பாலசூரியனுக்குஒப்பான காரதியுள்ளவனுமான அந்தச் சூரனை எல்லாபிராணிகளும் உயிரோடிருப்பவனைப்போலவே எண்ணின, மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருந்தும், அலணைக கண்டு நான்குபக்கத்திலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள், ஸிமந்ததைக்கண்டு மறம் மிருகங்கள் நடுங்குவதுபோல நடுக்கமுற்றார்கள புருஷஸரோஷ்டனான காணன், கொல்லப்பட்டிருந்தும், பேசுகிறவனபோலக் காணப்பட்டான உயிரை இழந்திருந்தும், மஹாத்மாவான காணனுக்கு ஒருவிதமான விகாரமும் உண்டாகவில்லை அரசரே! அழகான வேஷத்தைத்தரித்ததும் அழகிய தலைபும் கழுத்தமுள்ளதுமான அந்த ஸுதபுத்திரனுடைய முகமானது பூணசுந்திரனுக்கு ஒப்பான காரதியுடனகடியதாக இருந்தது சிறந்த பொன்போன்றவனும் ஜவலிக்கின்ற அகனிபோன்றவனும் புருஷஸரோஷ்டனுமான அந்தக்காணன், பார்த்தனுடைய பாணங்களாகிற ஜலத்தினால் தணிந்தான ஜவலிக்கின்ற நெருப்பானது எவ்வாறு ஜலத்தை அடைந்த தணியுமோ அவ்வாறு யுத்தத்தில் காணனாகிறநெருப்பானது, பார்த்தனாகிற மேகத்தினால் தணிக்கப்பட்டது அந்தக்காணன் நல்லபுத்தத்தினால் ஜவலிக்கின்ற கீரத்தியைத் தனக்குப் பூமியில் தேடிவைத்துவிட்டுப் புத்திரர்களோடுகூடப் பார்த்தனுடைய தேஜஸினால் யுத்தத்தில் தணிந்தான் அரசரே! பறபல ஆபரணங்களை அணிந்தவனும் புடம்போடப்பட்ட தங்கத்துக்குஒப்பான ஒளிபொருந்தினவனும் ஸூரியசூரமரனுமான காணன், எல்லாப்பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலாக்கையும் அஸ்திரதேஜஸினால் நன்றாகத்தவிகச்செய்து சரமாரிகளைப் பொழிந்து பகைவாசேனையைத் தபிக்கச்செய்து சிறந்த ஒளிபொருந்தினவனான சூரியனபோல விளங்கிக்கொண்டு, எல்லோரையுடவாட்டி, துளிர்ந்தமரம்போல அடித்து வீழ்த்தப்பட்டான். எவன் 'கொடுக்கக்கடவேன்' என்றே எப்பொழுதும் ஸாதுகளுக்காகக் கொடுத்தானோ, யாசிக்கப்பட்டால் 'இல்லை' என்று சொன்னதில்லையோ, அந்த ஸதபுருஷனான காணன்¹ தவைரதயுத்தத்தில்கொல்ல

1 இரண்டு தேராளிகள் ஒருவரையொருவர் எதிர்ப்பது

பட்டான மன்னரே! மஹாதமாவான எவனுடைய தனமானது முழுதும் பராமமனதீனமாக ஆயிற்றே, எவனுக்குத் தன்னுயிரும் பராமமனவிஷயத்தில் கொடுக்கத்தகாததாகவிலையோ, கொடுப்பவர்களுள் பிரியனும் வீருமபினவற்றைக் கொடுப்பவனுமான அநதக் கானான், பாரததனுடைய அஸ்திரத்தினால் மிச்சமின்றி எரிக்கப்பட்டு உததமக்தியை அடைந்தான் எவனை ஆதாரமாகக்கொண்டு உமமுடையபுத்திரன் வைரத்தை உண்டுபண்ணினானோ அநதக் கானான், உமது புத்திரர்களுடைய ஜயத்திலிருந்த ஆசையையும் ஸுகத்தை யும் கவசத்தையும் பறித்ததுக்கொண்டு ஸவாக்ஸம்சென்றான் கானான் கொல்லப்படவே, நதிகளும் பெருகியோடவிலை சூயனும் கலங்கின வனாக அஸதமனத்தை அடைந்தான் வெண்ணிறமுள்ள கிரக மும் ஜவலிகளினறசூரியனுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடையதாயிற்று . யமனுடைய அநதப் புத்திரனும் வகரமாக உதித்தான் பிறகு, ஆகாயம் நடுங்கியது பூமியானது காஜித்தது. கருரமாகவும் கோரமாகவும் காற்றுக்கள் வீசின திசைகள் ஜவலிகளினறவைகளும் புகையுள்ள வைகளும்பின் மஹாஸமுத்திரங்கள் காஜித்தன, கலங்கின பெரிய வரே! கானகங்களுடன்கூடப் பெருமலைகளும் நடுங்கின பூதகணங் களும் அதிகமாகத் துன்பமடைந்தன பிரஜைகளுக்கு நாதரே! பரு ஹஸபதியானவா ரோஹிணிநக்ததிரத்தைத்தடுத்ததுக்கொண்டு சந திரனுக்கும் சூரியனுக்கும் ஸமமாயினா கானான் கொல்லப்பட்ட வுடன், திசைகள் பிராணிஸஞ்சாரமற்றவையாயின சநதிரனுட னும் சூரியனுடனாகுகுடின ஆகாயமும் பூமியும் அசைவுற்றன நெருப்புஜவாலைகளுடன்கூடின குறைக்கொள்ளியும் விழுந்தது ராசநஸாகள் மிகக் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களானாகள், அாஜுனன், சநதிரனுடைய பிரகாசம்போன்ற பிரகாசமுள்ள முகத்துடன்கூடிய கானனுடைய தலையைப் பாணத்தால் அறுத்தபொழுது, ஆகா யத்தில் தேவர்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட 'ஆ! ஆ!' என்னும், சபதமானது உடனே தோன்றியது வேந்தரே! அாஜுனன், தேவர்களாலும் கந்தரவர்களாலும் மனிதர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சததுருவான கானனை புத்தத்தில் வதஞ்செய்து முறகாலத்தில் வீருதரனைக்கொன்று இநதிரன் விளங்கினதுபோலச் சிறந்த காதியினால் விளங்கினான் மஹேந்திரனுடையவீரயத்துக்குலப்பான வீரயத்துடன்கூடியவர்களும் புருஷஸரேஷ்டர்களும் யாதவர்களுக் கும பாண்டவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்களு, மான அநதக் கிருஷ்ணாஜுனரிருவரும் கொடித்துணிகளுடன்கூடிய.

தும் பயங்கரமான சததததுடனகூடின கொடியுள்ளதும் சங்குபோலவும் ஸபடிகம்போலவும் பிரகாசிக்கின்றதும் மஹேந்திரனுடைய வாகனத்துக்கு ஒப்பானதும் ஸவாணத்தினாலும் முதலுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் பவளங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஒப்பற்ற வேகத்துடனகூடியதுமான தேருடன், இரண்டுசூரியர்களபோலவும் ஜவலிக்கின்ற இரண்டு அகனிகளபோலவும் ஸம்மானசோகைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற விஷ்ணுமஹேந்திரர்களபோலவும் இருந்துகொண்டிருந்ததற்குத்தலை பயமற்றவர்களாக விளங்கினார்கள் பிறகு, வானரதவஜ்ரான அந்த அரஜுனனும் கருடதவஜ்ரான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், விலநாணகயிறு கையுறை சக்கரங்களினதேமி இவைகளுடைய ஒலிகளால் சததுருக்களைப் பலாத்காரமாக ஒளியைஇழந்தவர்களாக அவர்களைப் பாணஸமூகங்களால் அழித்தது அவர்களுடைய உள்ளங்களைத் தவிக்கச்செய்தது மிக்கஒலியுள்ள சிறந்தசங்கங்களை உரக்கஊதினார்கள் மனிதர்களுள் சிறந்தவர்களான கிருஷ்ணாரஜுனர்களாப் பொன்னலங்காரங்களால் நிரம்பினவையும் பேரொலியுள்ளவையும் பனிபோல வெண்ணிறமுள்ளவையுமான சிறந்த இரண்டுசங்கங்களைக் கைகளாலபிடித்து மூவுலகங்களிலும் வெற்றியை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு ஊதினார்கள் பாஞ்சஜனயம், தேவதத்தம் என்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய ஒலியும், பூமியையும் ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நிரப்பிற்று ராஜஸுரேஷ்டரே! சூரர்களான மாதவா அரஜுனன இருவருடைய சங்கராதத்தினாலும் கௌரவர்களனைவரும் விசேஷமாக நடுக்கமுற்றார்கள் அவ்விருவரும் சங்கத்தினுடைய ஒலியினால் காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும் குகைகளையும் எதிரொலியிடுமபடி செயதுகொண்டும் உமதுபுத்திரனுடைய சேனையை மிக்க பயமடையும்படி செயதுகொண்டும் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தோஷப்படுத்தவதற்காகச் சென்றார்கள் பாரதரே! பிறகு, ஊதப்படுகின்ற சங்கங்களினஒலியைக் கேட்டவுடனே, கௌரவர்கள் மதரதேசாதிபதியான சஸ்யனையும் பாரதர்களுக்கு அரசனான தூயோதனையும் விட்டுவிட்டு வேகத்துடன் ஒடிவிட்டார்கள் பிறகு, மேகக்கூட்டம்போலச் சததமிடுகின்றவையும் சரதகாலத்தில் பகலின் நடுவை அடைந்திருக்கின்ற சூரியனுடைய கார்திபோன்ற கார்தியுள்ளவையுமான தனஞ்சயன் கானனஇவர்களின் ரதங்களினால் ஆச்சாயமடைந்தவர்களாக, அப்பொழுது மஹாயுத்தத்தில் அதிகமாக விளங்குகின்ற அரஜுனனைப் புகழ்ந்துகொண்டு சென்றார்கள் உதித்திருக்கிற இரண்டு சூரியர்கள் போன்ற அந்தத் தனஞ்சயனையும் கேச

வரையும் புத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஜனங்களை அதிகமாகக் கொண்டாடினார்கள்.

நூற்றேராவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் புதிஷ்டாரை வணங்கியதும், அவர் கிருஷ்ணர் ஜுனர்களைப் புகழ்ந்ததும், புதிஷ்டாருக்கும் வாஸு தேவருக்கும் ஸம்பாஷணையும்)

ஸூரியகுமாரனான காணன கொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக எல்லாத் திருக்குகளையும் பார்த்துக்கொண்டு ஆயிரமாயிரமாக ஓடினார்கள். ஸ்ரீராமரால் ராவணனை கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு ராஷ்ஸஸ்கள் பயந்தோடினதுபோல உமமைச் சோந்தவர்கள் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகத் திசைகளில் ஓடினார்கள் மன்னரே! பாரதரே! பிறகு, அதிகமாகப் பயந்திருக்கின்ற புத்தவீரர்கள் உமமுடைய புத்திரனால் நூற்றேரத்திலும் தடுக்கப்பட்டவர்களாகப் பெருங்குச்சலிடமாகப் பாரதரே! பிறகு, உமது புத்திரன், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்தது, சலயனுடைய ஸம்மதத்தினமேல் புத்தத்தைக் கிறுத்தினான் பாரதரே! சுருதவாமா, புத்தத்தில் உமமைச்சோந்தவர்களால் விரைவாகச் சூழப்பட்டவரை மிகுதியிருக்கின்ற நாராயணர்களோடு சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தை நோக்கியே விரைவாகச் சென்றான் பிறகு, சூரரான அஸுவததாமா, பாண்டவர்களுடைய ஜயத்தைக்கண்டு அடிக் கடி. பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பாசறையையே நோக்கிச்சென்றார் அரசரே! பாரதரே! சந்தவானுடைய குமாரரான கிருபா, பெரிபதும் மேகம் போன்றதுமான யானைப்படைபுடன் சேனை தங்கியிருக்கும் இடத்தைக் குறித்தே விரைவாகச்சென்றார் அரசரே! சகுனி, ஆயிரம் காரதாரர்களால் சூழப்பட்டுச் சென்றான் ஸாசாமாவும், பயத்தினால் பீடிக் கப்பட்டவரைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றான் அந்தத் தூயோதனனும் எல்லாச் சோத்துக்களும் கவரப்பட்டவனாகவும் துக்கத்தால் பீடிக் கப்பட்டவனாகவும் ஞானிகளுடைய (நாசத்தினால்) சோகத்தை அடைந்தவனாகவும் அடிக் கடி (அந்தக் கஷ்டங்களை) நினைத்துக்கொண்டு சென்றான் ரதிகர்களுடைய தமனான சலயனே, தவஜம் அதுகப்பட்டு ரத்ததுடன் பத்தத்திருக்குகளையும் பார்த்துக்கொண்டு பாசறையைக் குறித்தே சென்றான் பிறகு, பரதகுலத்திற்பிறந்த வீரர்களுள் இன்னும் மறற அநேகமஹாரதர்கள், பயந்தவர்களாகவும் பயத்தினால் மனம்

தளாந்தவாகளாகவும் திசைகளில் ஓடினாகள கீழே தளாப்பபட்டிருக்கிற காணான்ககண்டு, கௌரவாகளெல்லாரும் கணானீர் நிறைந்தவாகளாகவும் பயத்தினால் நடுக்கமுற்றவர்களாகவும் துடிக்கின்றவர்களாகவும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் வேகமாக ஓடினாகள கௌரவாகளுள் உத்தமரே! சில மகாரதர்கள் அராஜனனைப் புகழ்ந்தார்கள் சிலர் காணனைப் புகழ்ந்தார்கள் கௌரவர்கள் யுத்தத்திலப்பந்தவர்களாக வேகத்தாடனசென்றார்கள் அந்தமஹாயுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான உமமைச்சோரந்த யுத்தவீரர்களுள் யுத்தத்தில் மனத்தைச் செலுத்தின புருஷன் ஒருவனுமில்லை மகாராஜரே! காணனகொல்லப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள், உயிர்களிலும் ராஜ்யங்களிலும் மனைவிகளிடங்களிலும் பொருள்களிலும் ஆசையை இழந்தவர்களானார்கள் பிரபுவே! துக்கத்தோடும் சோகத்தோடுமகூடின் உமமுடைய குமாரன், பெரியமுயற்சியினால் அவர்களை ஒன்றுசேர்த்தழைத்து தந்தம் இடங்களில் தங்கும்படி செய்வதற்கு மனத்தைச் செலுத்தினான் அரசரே! தினாகளான மகாரதர்கள், அவனுடைய ஆஜனஞ்சையத் தலையினால் ஏற்றுகொண்டு, மனத்தில் துக்கமுள்ளவர்களாகப் பயத்துடன் வாஸஸ்தானங்களில் அமர்ந்தார்கள் அவர்கள், யுத்தத்தில் நடந்த ஸூதபுத்திரனுடைய கோரமான வதத்தையும் யுத்தத்தில் அராஜனுடைய ஜயத்தையும் அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு அங்கு வளித்தார்கள் மஹாவில்லாளிகளும் சத்தருக்களைத் தவிர்த்துக்கொண்டவர்களும் மஹாரதர்களுமான எல்லாப் பாண்டவர்களும் சத்தருவை ஜயித்து மிக்க ஸந்தோஷமுள்ள மனமுடையவர்களாக வீற்றிருந்தார்கள் பிறகு, அவ்விடத்தில் ஸந்தோஷத்துடனிருக்கின்ற புதிஷ்டிரரை எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் அடைந்து விதிப்படி விருத்தியடையும்படி செய்தார்கள் மஹாகோத்திசாவியான அராஜனனே, ரத்தத்தினின்றும் விரைவாக இறங்கி ஸந்தோஷமுள்ளவனாகத் தாமராஜருடைய இரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டான் மஹாராஜரே! சிறந்த பிரதாபமுள்ள தாமபுத்திரர், பரதமரேஷ்டனான அவனைத் துக்கி நிறுத்தி அவனைக் கட்டிக்கொண்டு உச்சிமோரந்து தடவிக் கொடுத்தார் நகுலனும் ஸஹதேவனும் பாண்டுபுத்திரனான வருகோதரனும் மஹாராஜரை அபிவாதனமபண்ணிப் பலகூனைக் கட்டிக்கொண்டார்கள் ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, தருஷ்டதயுமன்னும் சிகண்டியும் (மற்றப்) பாண்டவர்களும் அரசரை (மக்கள்வசனங்களால்) விருத்தியடையச்செய்தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, ஸூதந்தனன் கொல்லப்பட்டவுடனே, வாஸுதேவரும் ஸாதவதகுலத்தில் தோன்றின ஸாதயக்யும் அரசரை (உதஸாஹத்தை) விருத்தியடையும்படி

செய்தார்கள வாயுதேவரும், குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, நேசத்தினால் இந்த வசனத்தை உரைத்தாரா 'அரசரே! திகார்களுள் சிறந்தர்திகனும் ஸ்வாயபுத்திரனுமான காணன கொல்பப்பட்ட பிறகு, ராஜசமுதங்களுடனகமுன் எல்லாக்களரவாகளும் உபபொழுது கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள் இந்திரனுடனகமுன் முவுலகங்களும் முமுமையும் போர்புரிந்தாலும் காணனஜயிக்கப்பட்டதற்காதவன அவவாற்றினதும், உமமுடையகோபத்தால் அழிக்கப்பட்டான்' என்றா இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட தாமராஜா, ஜனாதனைப்பார்த்து, 'கோவிந்தரே! உமமுடைய அனுகிரஹத்தினால் மிக்க புகழுள்ளவனான காணன கொல்லப்பட்டான், பாண்டவர்களும் ஐயத்தை அடைந்தார்கள், பகைவர்களும் நாசம்செய்யப்பட்டார்கள் நீ யுத்தத்தில் எவ்விடத்திலிருந்தும் உண்டாகிப் பயத்தினின்று ரக்ஷிப்பதற்கு வல்லமையுள்ளவானரே? நீ இவ்வுலகத்திற்கு ரக்ஷகா, எப்பொழுதுமே பாண்டவர்களுக்கு ரக்ஷகா உமமை அடுத்து இந்திரனும் தேவலோகத்தில் நித்யமாக ஆனந்தத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கிறான் நீ உலகத்திற்கு ரக்ஷகராயிருப்பதுபோலவே பாண்டபுத்திரர்களுக்கும் ரக்ஷகராயிருக்கிறீர் பிரபுவே! எவர்களுக்கு உமமிடத்தில் பகதி இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு ஜயமுண்டாவது ஆசையமன்று கோவிந்தரே! ஜனாதனரே! முற்காலத்தில், தேவர்கள், உமமாலும் இந்திரனும் எவ்வாறு ரக்ஷகருள்ளவர்களானாகளோ அவ்வாறே ரக்ஷகரான உமமால் யுத்தத்தில் நாங்கள் ரக்ஷகருள்ளவர்களாகிரோம் மாதவரே! இன்று ஸுகமாசத் தூங்கப் போகிறேன் நான் இரவில் நித்திரையைப் பெறுவேன் உமமுடைய அனுகிரஹத்தினால் இன்று என்னுடைய பயம் போய்விட்டது ஸம்சுய்மிலலை' என்று மறுமொழியுரைத்தாரா யுதிஷ்டிரா இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்ட கேசவா, பாண்டவரைப்பார்த்து, 'அரசரே! சூரர்களான பீமஸேனமுதலான ஸ்வேஹாதரர்களும் அவ்வாறே இந்திரனுடைய வீரயம்போன்ற வீரயமுள்ள பாரஷதனை முதனமையாகக் கொண்ட ஸம்பந்திகளுமுள்ள உமக்கு ஸந்தோஷமுண்டாவதற்குக் காரணமான இக்காரியத்தில் நாம் நிமித்ததமாதிரியே எப்பொழுதுமே என்னிடத்தினின்று பிரியத்தையும் ஹித்தத்தையும் அடைவதற்கு நீ தகுதியுள்ளவா நமஸ்கேஷ்டரே! நீ இந்த வசனத்தினால் என்னுடைய பிரீதிகளுவிஷயமாக இருக்கிறீரனரே' என்று கூறினா இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அரசரும் புருஷஸ்கேஷ்டருமான தாமராஜரே, ஸவாணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் தந்தத்தின்

நிறம்போனற நிறமுடையவைகளும் கறுத்தவா லுள்ளவைகளுமான குதிரைகளபூட்டின தமது ரதத்தினமேல் ஏறிகொண்டு, தமது சேனையினால் சூழப்பட்டு, பலருடைய வருத்தநாதங்களைப் பார்ப்ப தற்காக யுத்தங்களதைக்குறித்ததுச சென்றா வீரரே! அந்த மாத வா பாண்டவா இருவரும் பேசிக்கொண்டே சென்றார்கள் அந்த யுதிஷ்டிரா, காண்டவத்தினால் வீடப்பட்ட பாண்டவர்களால் நரஹ்ம களிலும் நன்றாகப் பிடிக்கப்பட்டவனும் யுத்தநாதத்தில் படுததிருப் பவனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான காணனைக்கண்டா யுதிஷ்டிரராஜா, புத்திரனோடுகூடக் கொல்லப்பட்டிருக்கும் காணனைக்கண்டு, புருஷ ஸரேஷ்டர்களான மாதவரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவரையும் புகழந தாா 'மதுஸூதனரே! பூமிமுழுமைக்கும் இப்பொழுது நான அரசனானேன கோவிந்தரே! பாக்யத்தினாலே நீர் ஜயசீலராக இருக்கிறீர் சததுருவானவன பாக்யத்தால் கீழே தள்ளப்பட்டான்' என்று கூறினா வேந்தரே! கௌரவர்களுட சிறந்தவரும் தாம் ராஜருமான யுதிஷ்டிரா, இவ்வாறு ஜனாததனரையும் அர்ஜுனனையும் பலப்பட புகழநதாா குருவம்சத்தைத் தாங்குபவரான யுதிஷ்டிரா, பாரததனுடைய அம்புகளால் புத்திரனோடுகூடக் கொல்லப்பட்டிருக்கிற காணனைக்கண்டு, தம்மை மறுபடியும் பிறந்தவரைப்போலெண்ணி னா மஹாபாரதர்களான மன்னர்கள், குந்திபுத்திரரும் குருஸரேஷ்டரு மான யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷத்துடன் வந்தடைந்து விருத்தியடை யும்படி செய்தார்கள அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையினால் உண்டானதும் மிகப்பெரிதும் மயிரக்கூசத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதுமான இந்த அழிவானது இவ்வாறு நோந்துவிட்டது நீர் துரதிருஷ்டத்தால் துயரப்படுகிறீர்" என்று சொன்னான்

பூமிகுப பதியும் இந்தக் குருகுலத்திலுதித்தவனும் அரசனு மான திருதராஷ்டிரன், இந்த அப்பிரியமான வாரததையைக் கேட்டு அசைவற்று உத்தமமான ஆஸனத்திலிருந்து பூமியில் விழுந்தான் அவ்வாறே, ஸத்யமான வீரத்தையுடையவரும் திவ்ய திருஷ்டியுள் ளவருமான கார்தாரீதேவியும் கீழே விழுந்தாள் பிறகு, விதுரரும் ஸஞ்சயனுமாகிய இவ்விருவருமே, பூமியை ரக்ஷிக்கிற அரசனான அந தத் திருதராஷ்டிரனைக் கண்டெளிவித்ததாகள் அவ்வாறே, கௌரவ ஸ்திரீகளும் கார்தாரியைக் கண்டெளிவித்ததாகள் அரசரே! பாரதரே! அவ்விருவர்களாலும் தேவதலடையுமபடி செய்யப்பட்ட அந்தத் திருதராஷ்டிரராஜன் தெய்வத்தையும் வரக்கடியதையும் சிறந்தவையென்று நினைத்தான், பேசாமலுமிருந்தான் ராஜஸரேஷ்ட

ரே! மகாதமாவான காணன கொல்லப்பட்டவுடன், ஸஞ்சயன அரசனுக்கு இவ்வண்ணம் நடந்த விருத்தார்த்தத்தை உரைத்து மீண்டும் அரசரை சென்றான அரசரே! அந்த ஸஞ்சயன, கொல்லப்பட்ட லயனையும் ராஜாவான தூயோதனனையும் சகுனியையும் ஆயிரகணக்கான அனேக ஸைனிகர்களையும், அவ்வாறே ஸௌபதிகத்தில் ரோணபுத்திரரால் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளுடனும் மனிதர்களுடனும் யானைகளுடனும் கூடியதும் கொல்லப்பட்டதுமான பாணவசேனைபையும், நாற்புறத்திலும் கொல்லப்பட்டிருக்கிற எல்லாப் பாவிராகளையும் யுத்தத்தில்கண்டு, சோகத்தினால் பீடிகப்பட்டவர்களையும் பயத்தினால் சோரவை அடைந்தவனாகவும் அலுதினாபட்டணத்திற்கு குறித்துச் சென்றான பிரஜைகளுக்கு நாதரே! மிகுதியான நடையானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டவே, பறப்பலேச்சங்களில் தானறினவர்களும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவர்களுமான பாணவ ஸேனையினங்களும் கௌரவஸேனையினங்களும் அற்று அந்தக் குருக்ஷத்திரம் முழுதுமே சூன்யமாயிற்று ஸஞ்சயன, தூயோதனனுடைய யுத்தவிருத்தார்த்தம் நடந்ததுமுழுமையும் நடந்தபடியும் நடைபடியும் சொன்னான்

மஹாதமாவான தனஞ்சயனுக்கும் காணனுக்கும் நடந்த இவ்விதமான மஹாயுத்தத்தை எவன் படிப்பனோ, எவன் நாள்தோறும் கேட்பனோ அவன் நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்ட யாகத்துக்குரிய பலனை அடைவான் ஷாடகுணியங்களால் நிறைந்தவரும் சாஸ்வதமாக இருப்பவரும் வாயுவினாலும் சந்திரனாலும் சூரியனாலும் வகிக்கப்படுவருமான விஷ்ணுவே யாகரூபமாக இருக்கிறா ஆதலால், ஸுஸூகியை இல்லாதவனாக இதனைப் படிப்பவனும் கேட்பவனுமான ஸுனிதன் எல்லா உலகங்களையும் ஜயிப்பான், ஸுகியும் ஆவான்” என்று கூறினான்

பதினேழாவதுநாள யுத்தம் முடிந்தது

காணபாவம் முற்றிற்று.